LUNI, 1 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 261

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

BUCURESCĬ, 31 DECEMBRE

În Francia era obiceiulŭ în vechime ca la mórtea regilorŭ se se deschidă ferésta şi se strige poporuluĭ: «*regele a muritŭ, träéscă regele!* Aşa vom face şi noĭ astă nópte, vom striga: *anulŭ* 1872 *a muritŭ, träéscă anulŭ* 1873. Dar fiindŭ că este obiceiŭ ca fiă căruĭ mortŭ se i se spue în oraţiune funebră, ce a făcutŭ în viaţa sea, vomŭ încerca şi noĭ se spunem, într'unŭ scurtŭ resumatŭ, tóte păcatele acestuĭ anŭ, cu vocea tare, că póte se le audă noulŭ anŭ şi se se ferésca de a păcătui asemenea.

Nu vomŭ căuta se spunemŭ ce a găsitŭ acestŭ anŭ făcut, căci, de operile altora elŭ nu póte se fiă respunzĕtorŭ, cu tóte că arŭ fi pututŭ, vĕzĕndu-le rele, se le desfiinţese.

Vom începe cu legea drumurilorŭ ferate, care s'a votatŭ, rĕŭ séŭ bine, încă subt anulŭ celŭ l'altŭ, şi subtŭ actualulŭ, care se va înmormânta astă séră, s'a călcatŭ şi acea brumă de lege, şi prin acésta călcare s'a spoliatŭ statulŭ şi s'a pusŭ poporulŭ în posiţiune se plătéscă darĭ peste darĭ carĭ vinŭ cu paşĭ repedĭ.

Acésta cestiune a drumuluĭ de ferŭ într'adevĕrŭ, în acestŭ anŭ, a fostŭ esploatată de guvernŭ maĭ multŭ de câtŭ orĭ cândŭ, pentru că, cum a dişŭ *La Gazette Des Etranges*, este cestiune de *esistenţă*! Ea a făcutŭ pe ministriĭ se ameninţe în Cameră şi Senatŭ, se ocărască, se facă pe deputaţi beţivĭ şi pe senatorĭ smintiţĭ, se-şĭ pérdă până şi resonulŭ! Şi cu tóte acestea, credeţĭ că s'a terminatŭ cu ea? Nicĭ de cumŭ! Maĭ ţilele trecute s'a publicatŭ priimirea joncţiuniĭ garelorŭ Filaret — Târgovişte, şi orĭ cine se póte duce se se convingă daca acéstă joncţiune este terminată. Asemenea legea de la Decembre 1871 prevede că, dacă linia Pitescĭ-Vârciorova nu va fi începută într'unŭ anŭ, statulŭ trebue se resiliese contractulŭ şi se o facă statulŭ pe socotéla sea. La 24 Decembre a espiratŭ termenulŭ, şi nimicŭ nu e inceputŭ, prin urmare pĕcatulŭ anuluĭ acesta cu căile ferate îlŭ putemŭ considera ca capitalŭ, maĭ cu sémă că guvernulŭ n'a luatŭ nicĭ o măsură spre a'lŭ micşora.

Lucrurile accesoriĭ le vomŭ lăsa la o parte, fiindŭ că ele se întêmplă pe tótă ţiua şi se vĕdŭ de lume în totŭ momentulŭ. Nu vom vorbi, dar, nicĭ de călcările de legĭ, nicĭ de abusurile de putere, nicĭ de *fraparisla* a şése prefecţĭ, nicĭ de invasiunea tătărască din sala tétruluĭ în séra de 10 Noembre, nicĭ de oprirea pieseĭ *Carbonariĭ*, nicĭ de formarea colegielorŭ electorale în fabricĭ din care se scotŭ senatorĭ şi deputaţĭ pe sprînciană. Vomŭ vorbi de angajamentele ce a luatŭ Domnulŭ Consta-foru la Constantinopole spre a da drepturĭ evreiilorŭ, de umilinţa ce ne-a făcutŭ faciă cu starostele gresescŭ din Brăila care, de şi fără recunoscerea guvernuluĭ românŭ, elŭ stă loculuĭ şi-şĭ esercită funcţiunea de staroste. Aceste douĕ fapte putemŭ se le trecemŭ şi pe ele în pomelniculŭ păcatelorŭ capitalĭ.

Apoĭ vine pe urmă legea draconiană pentru modificarea codicilorŭ penalĭ care pune corónă tutulorŭ păcatelorŭ, pentru că, dupe cum amŭ spusŭ, dărîmă maĭ multe din basele pe care se résemă Constituţiunea nóstră, pune presa subt biciulŭ Poliţieĭ şi lovesce juriulŭ cu lovituri mortale.

Numaĭ aceste păcate credemŭ că arŭ fi destule ca se-ĭ îngreuese sufletulŭ spre a fi precipitatŭ îndată în fundulŭ Iaduluĭ; dar păcatele suntŭ multe, pe care noĭ nu putemŭ se le enumerămŭ pe tóte din causa spaţiuluĭ. Cu tóte acestea unulŭ singurŭ încă trebue se-lŭ maĭ spunemŭ, fiindŭ că elŭ se atinge de averea cetăţenilorŭ: este cestiunea comunală. Domnulŭ Ioanide ţice în Camerá că *se furŭ* banĭ contribuabililorŭ, primarulŭ îşĭ dă demisiunea, se numesce o comisiune se cercetese socolelile comunale, şi, cândŭ tótă lumea se astepta ca comisiunea se intre în lucrare, consiliulŭ se fiă disolvatŭ, ne pomenimŭ că se numesce D. Vlădoianu Primarŭ şi de comisiune nu se maĭ aude nimicŭ. Nu cumva se va face şi acésta muşama? Trece-o la catastifŭ chir Ioanide şi pe acésta.

Anulŭ acesta ne-a fostŭ fatalŭ şi în privinţa ómenilorŭ. Elŭ a fostŭ care aŭ băgatŭ în sînulŭ receluĭ mormêntŭ pe Eliade, Bolintinénu, Radu Ionescu şi Avram Iancu.

Dacă amŭ căuta se vedemŭ binele ce a făcutŭ, nu-lŭ găsimŭ maĭ nicăerĭ, afară de câte-va descoperirĭ prin presa streină de acte compromitătóre a le puteriĭ; dar acestea fiindŭ nimicŭ în comparaţiune cu păcatele séle, cu cea maĭ mare bucuriă îlŭ petrecemŭ la mórte, strigêndu-ĭ: *Dumneţeu sĕ-lŭ erte.*

Anuluĭ celŭ noŭ însĕ îĭ urmămŭ bunŭ sositŭ, şi 'lŭ consiliemŭ se caute a se feri de păcatele celuĭ precedentŭ, dacă voeste ca finele sĕŭ se fiă regretatŭ. Cititorilorŭ nostriĭ însĕ le urămŭ anĭ mulţĭ fericiţi.

Vizitii palatuluĭ suntŭ séŭ nu inviolabilĭ?

In ajunulŭ sĕrbătorilorŭ o nenorocire a avutŭ locŭ în miţilocŭlŭ Bucurescilorŭ, pe strada cea maĭ frecuentată din Capitală, pe Podulŭ Mogoşoieĭ:

Trăsura palatuluĭ, care ducea pe Domniţa Maria şi douĕ dame de la Curte, a călcatŭ pe o nenorocită femeiă din poporŭ. Femeia a fostŭ rîdicată în dată maĭ multŭ mórtă, şi a şi muritŭ până s'o ducă la spitalŭ.

Nu e destulŭ că ne strivescŭ cu călcarea legilorŭ şi ne sleescŭ cu impunerea de nouĭ dărĭ pe tótă ţiua ceĭ l'altĭ servitorĭ aĭ palatuluĭ, D-niĭ Ministriĭ actualĭ, şi trebue se ne maĭ omóre şi vizitii?

Poliţia, ca se acopere lucrurile, se ţice că a scosŭ vorbă că femeia era surdă şi bétă! Dar dacă cine-va are nenorocire de a fi surdŭ, şi viţiulŭ de a bea—atmiţândŭ că este aşa — óre unŭ vizitiŭ — fiă acela chiarŭ alŭ palatuluĭ—nu trebue se se uite înaintea sea?

Ce a făcutŭ parchetulŭ cu acéstă afacere, căci—pe câtŭ amŭ aflatŭ,—vizitiulŭ nu este nicĭ arestatŭ, nicĭ datŭ judiciariŭ?

Nu credemŭ că amŭ ajunsŭ încă, în starea aceia, ca şi vizitii palatuluĭ se fiă inviolabilĭ!.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)«

Londra, 9 Ianuariŭ (11½ *ore diminĕţa.*) — Doctoriĭ găsindŭ că imperatorele Napoleon a petrecutŭ o nópte cu unŭ somnŭ profundŭ, aŭ decisŭ a relua operaţiunea în acea ţi la amĕţi, déră, pe la orele 10 şi 25 minute, imperatorele a fostŭ prinsŭ de nisce palpitaţiuni de inimă intermitente, carĭ continuă încă.

Chislehurst, 9 Ianuariŭ (6 *ore séra.*) — Imperatorele Napoleon a muritŭ astă-ţi la 12 şi jumĕtate ore dupe amĕţi.

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Roma, 10 Ianuariŭ. In camera deputaţilorŭ, Ministru Lanza esprimă adâncele părerĭ-de-reŭ şi durerĭ pe carĭ le simte Italia pentru mórtea luĭ Napoleonŭ III, care făcu servicie atâtŭ de marĭ indipendinţiĭ şi unităţiĭ italiane.

Baronulŭ Michels, sosindŭ la Roma, a asiguratŭ că D. de Corcelles a priimitŭ definitivŭ postulŭ de ambasadore pe lângă Papa.

www.dacoromanica.ro

New-York, 10 Ianuariŭ. — O notă a Ministrului de esterne, adresată ambasadoreluĭ Americeĭ de la Madrid, esprime părerea-de-reŭ pentru neputinţa Spanieĭ d'a năbuşi insurecţiunea din Cuba şi spune că Statelorŭ-Unite le este anevoe se mănţină o neutralitate şi o absolută independinţă în acéstă privinţă.

St. Petersburg, 11 Iannariŭ. — Marele duce moştenitorŭ e pe deplinŭ convalescinte.

Paris, 11 Ianuariŭ. — *Ţiarulŭ oficiale* publică numirea D-luĭ Corcelles ca ambasadore pe lânga Papa.

Dislocarea centruluĭ stângŭ din Adunare e unŭ faptŭ împlinitŭ.

Bruxelles, 11 Ianuariŭ. — *L'Indipendance belge* publică o epistolă a D-luĭ de Beust către D. de Gramond, cu data de 4 Ianuariŭ 1873, şi depeşa D-luĭ de Beust adresată D-luĭ Methernich la 11 Iuliŭ 1870, prin care demonstră c'Austria n'a luatŭ nicĭ unŭ felŭ de îngagiamêntŭ către Francia, pentru casulŭ unuĭ resbelŭ cu Prusia.

CRONICĂ ESTERIÓRĂ

Napoleon alŭ III-lea, dupe cum ne spune telegramele sosite din Englitera, a încetatŭ din viaţă, în urma uneĭ operaţiunĭ ce i s'a făcutŭ.

Acelŭ care, în cursŭ de douĕ-ţecĭ de anĭ, a fostŭ arbitrulŭ Europeĭ, se culcă şi elŭ alăturĭ cu celŭ din urmă cerşetorŭ! Acesta este destinulŭ omenescŭ!

Napoleon însĕ a fostŭ o figură a timpuluĭ care va rĕmânea în istoriă. Dacă pentru Francia a fostŭ o nenorocire, pentru întréga Europă, şi maĭ cu sémă pentru naţiunile micĭ subtjugate, a fostŭ unŭ salvatore, a fostŭ geniulŭ lorŭ celŭ bunŭ. Româniĭ maĭ cu sémă, trebue se aibă o eternă recunoscinţă către dênsulŭ, căcĭ pentru eĭ a făcutŭ multŭ, a luptatŭ multŭ ca se facă din acéstă ţéră unŭ *bulevard* alŭ orientuluĭ contra năvaliriĭ norduluĭ. De şi ne-a făcutŭ *maĭ pe urmă unŭ reŭ mare*, totuşĭ binele făcutŭ trebue se rescumpere pe acesta, maĭ cu sémă că acesta din urmă este trecĕtorŭ.

Ceea ce se póte imputa acestuĭ omŭ maĭ cu sémă, pe lângă dispositiunile séle despotice — şi nu de noĭ, ci dn francesĭ,— este că, pe marginea mormêntuluĭ unde elŭ vedea că se află la 1870, nu a muritŭ maĭ bine pe câmpulŭ de la Sedan de câtŭ se dea o armată întrégă în mâinele germanilorŭ, de câtŭ se umilésca Francia, dânduse prisonerŭ în mâiniie învingĕtorilorŭ, şi de câtŭ sĕ se ducă se móră peste douĭ anĭ pe pământulŭ streinŭ — cândŭ era sicurŭ că o se móră câtŭ de curândŭ dupe bóla incurabilă de care era coprins!

Era egoistŭ, şi acéstă patimă l'a perdutŭ. Româniĭ însĕ, maĭ repetămŭ, orĭ cât de reŭ a făcutŭ Francieĭ, orĭ câtŭ de reŭ le-a făcutŭ şi lorŭ maĭ în urmă, suntŭ datorĭ a-lŭ regreta, fiindŭ că reulŭ ce le-a făcutŭ este neînsemnătorŭ şi reparabilŭ pe lângă imensulŭ bine de a ne asicura unitatea şi de a ne da unŭ locŭ între popórele libere din Europa.

De câtŭ va timpŭ foiele streine se occupŭ de o scrisóre a Domnuluĭ Gramont, fostŭ ambasadorŭ alŭ imperatoreluĭ Napoleon la Viena înaintea începereĭ resbeluluĭ dintre Francia şi Germania.

Dacă n'amŭ vorbitŭ până aţĭ de acéstă cestiune, a fostŭ că amŭ aşteptatŭ se vedemŭ ce va ţice guvernulŭ Austro-Ungarŭ la acusaţiunea Domnuluĭ Gramond, care arétă că acéstă putere, n'a uĭtat nimic din vechiulŭ obiceiŭ d'a înşela. Guvernulŭ austriacŭ însĕ n'a rĕspunsŭ nimicŭ până acumŭ; dar a pusŭ pe foicele séle oficióse se nege cuvintele Domnuluĭ Gramond că Austria, înaintea resbeluluĭ, arŭ fi încuragiatŭ pe Francia se declare resbelŭ Germanieĭ, ţicêndŭ că *causa Francieĭ este şi a Austrieĭ.* A mersŭ şi maĭ departe: a pusŭ pe corespondinţiĭ fóielorŭ germane dupe marginea Rinuluĭ se aréte, că dacă Austria a statŭ neutră, n'a fostŭ că acésta a voitu-o D. Andrasy şi Beust, ci pentru că D. Potocki, unulŭ din Miniştriĭ, de origină polonesŭ, avêndŭ multe proprietăţĭ în Polonia, şi fiindu'ĭ fricĕ de o invasiune ruséscă, a convinsŭ pe imperatore că arŭ fi unŭ reŭ mare de a veni în ajutorulŭ Francieĭ, căcĭ arŭ veni îndată în conflictŭ cu Rusia.

Orĭ cum arŭ fi, şi din scrisórea Domnuluĭ Gramond, şi din articolile tutulorŭ jurnalelorŭ, se constată ca Austria a fostŭ perfidă faciă cu Francia.

In urma schismeĭ isacte între Bulgarĭ şi grecĭ, jurnalele grece aŭ începutŭ a se areta ostile Rusieĭ, precumŭ şi jurnalele ruse aŭ începutŭ a ataca pe grecĭ pentru atitudinea lorŭ faciă cu bulgariĭ, şi chiarŭ cu ruşiĭ.

Gazetta de Moscva depâlnge solemnitatea cu care s'a serbatŭ la Atena proclamaţiunea schismeĭ bisericeĭ bulgare. Ea o deplânge, ţice ea, dupĕ cum o facŭ toţĭ ortodocşiĭ; şi acésta maĭ alesŭ în interesulŭ grecilorŭ; însu-şĭ grecĭ aŭ serbatŭ sentinţa consiliuluĭ din Constantinopole, nu numaĭ ca o condemnare a bulgarilorŭ, dar ca o victoriă repurtată asupra panslavismuluĭ şi a uneltirilorŭ Rusieĭ. Grecĭ uită că dintre cele treĭ puteri, subt protecţiunea cărora este pusŭ regatulŭ elinŭ, nu aŭ amicŭ maĭ sinceru şi maĭ neinteresatŭ de câtŭ pe Rusia, care nu numaĭ că nu le-a cerutŭ nicĭ odată nimicŭ, dar apoĭ nicĭ n'are pentru ce se teme de desvoltarea şi de creşcerea puterilorŭ Grecieĭ. Grecĭ se înşală că, bucurându-se de ceea ce privesc a unŭ eşecŭ alŭ panslavismuluĭ în persa esarculuĭ Bulgarieĭ credŭ a-şĭ consa confienţa occidentuluĭ: panslavismŭ este o fabulă în care nicĭ în Europa nu se maĭ crede astă-ţĭ, afară dóra maĭ în Austria, şi suspiciunea în care occidentulŭ póte ţine pe Grecia, are de cau multŭ maĭ puţinŭ comunitatea de relţiune a acesteĭ ţerĭ cu Rusia de câtŭ panslavismulŭ, pe care grecĭ l'aŭ numitŭ *ideia lorŭ cea mare.*»

Acéstă mare ideiă, restaurăţiuneĭ imperiuluĭ bizantinŭ, desfăţată de jurnalele eline, cu ocasia resculeĭ candiote, a isolatŭ vocea Rusia, căci în 1868 ea s'a ridicatŭ în favórea Greciei la conferinţa din Paris.

O foia grecéscă declară că anatema aruncata contra bulgarilorŭ pune pe Rusia, «între ciocanŭ şi nicovală»; că décă sfântulŭ sinodŭ de St. Petersburg recunósce esarcatulŭ bulgar, «Rusia se va proclama de schismatică» şi că, în casŭ contrariŭ, ea îşĭ va vrea neamicĭ neînpăcaţĭ. In ţadarŭ, ţice *Gazette de Moscva*, partitulŭ anti-rusŭ din Atena caută a intimida pe Rusia; comuniunea religiósă este scumpă tutulorŭ bisericilorŭ ortodocse; dar aceste biserici suntŭ tóte independente şi nicĭ una din ele n'are dreptulŭ de a comenda celorŭ l'alte. Rusa doresce se conserve comuniunea eĭ religiósă şi cu grecĭi şi cu bulgariĭ; nu este însĕ nicĭ de cum necesarŭ ca, pentru solutunea acestuĭ deplorabilŭ diferentŭ, Rusia se iea partita unora contra altorŭ. Ceea ce trebue, înainte de tóte, este pacea şi sentimentulŭ de caritate fraternelŭ; ceea ce trebue, este de a pune causa bisericeĭ la o înălţime în câtŭ se nu se póta atinge de pasiunile politice; este a dejaja acéstă causă de orĭce înrâurire Se acusă bulgariĭ de philetismŭ; dar ce făcutŭ puterea acestuĭ philetismŭ? Nu óre, ţice terminândŭ fóia moscovită, nu óre ideia naţională a grecilorŭ, carĭ a făcutŭ din biserică unŭ instrumentŭ şi care, prin aspiraţiunile lorŭ prefăcute, a împinsŭ pe bulgarĭ la reacţiune?

Ambasadorulŭ Francieĭ pe lângă sântulŭ scaunŭ a retrasŭ de la postulŭ sĕŭ într'unŭ modŭ fórte grabnicŭ, dupe cum ne-a spusŭ telegramele. Ocasiunea acesteĭ retrage este unŭ incidentŭ relativŭ la unŭ vasŭ numitŭ *Orenocul*, ce staţiona la Civita Vechiă încă în anulŭ 1870, ca refugiŭ eventualŭ alŭ Papeĭ, cum se pretindea. Anulŭ trecutŭ, cu ocasiunea anuluĭ noŭ, ofiţerĭ vasuluĭ Orenocul făcură visită nuĭ Papeĭ şi se ţinură de a se duce şi în palatulŭ Quirinalŭ, unde se afla regele. Ţiarele italiane şi opiniunea publică fură mişcate în maĭ multe rîndurĭ de acésta atitudine: de aci póte că a provenitŭ şi animositatea ţiarelorŭ italiane care a duratŭ maĭ multŭ timpŭ contra Francesilorŭ. Anulŭ acesta comandantulŭ Orenoculuĭ a primitŭ ordinulŭ din partea ministeruluĭ ca sĕ se ducă sĕ presinte omagiele séle şi către regele Victor-Emanuelŭ.

Din causa acestuĭ ordinŭ, D. de Bourgoing 'şĭ a datŭ demisiunea, sub cuvêntulŭ că nu maĭ are la ce sĕ esiste în Roma. Demisiunea D-luĭ Bourgoing s'a priimit, şi guvernulŭ trancesŭ a datŭ maĭ în urmă ordinulŭ ca oficeriĭ Orenoculuĭ sĕ nu facă nicĭ o visită de Ianuarie, nicĭ Regeluĭ nicĭ Papeĭ.

ECHOURILE ŢILEI

In capitală a avutŭ locŭ în postulŭ Crăciunuluĭ o farsă din cele maĭ frumóse, dar din cele maĭ incomode pentru unele persóne. Afurisita de tipografiă a jucatŭ într'ênsa primulŭ rolŭ, astŭ-felŭ că a făcutŭ pe acele persóne se blesteme într'unŭ modŭ violentŭ pe răposatulŭ Gutemberg.

Étă faptulŭ:

Domnişorulŭ N*** iubea pe Domnişóra C*** din mahalaua D***. Părintele feteĭ însĕ refusa se o dea dupe acela care era idolulŭ seŭ, pentru motivulŭ că acela n'avea stare şi nu era de familiă bună ca dênsulŭ, adică nobilŭ din Ianina. Domnişorulŭ se plânse într'o ţi la douĭ amicĭ aĭ seĭ de acestŭ refusŭ şi îĭ consultă ce se facă. Eĭ maĭ întêiŭ îlŭ consiliă s'o răpéscă, ceea ce şi încércă; dar, ne isbutindŭ pe lângă dulcineia sea, căţu într'o disperare complectă.

Amicĭĭ luĭ, îngrijaţĭ de dênsulŭ, se sfătuiră între eĭ şi găsiră o combinaţiune cu care reuşiră a face pe amiculŭ lorŭ fericitŭ. Eĭ se duseră la o tipo-

www.dacoromanica.ro

grafiă, făcură câte-va bilete de invitaţiune la nuntă din partea părinţilorŭ feteĭ şi ginerilui, le împărţiră într'o sâmbătă séră pe la cunoscinţile şi amiciĭ familieĭ, consiliară pe băiatŭ se se ducă a doua-ḑi la părinţiĭ feteĭ sele facă o visită de etichetă şi eĭ plecară la Giurgiu se se plimbe a doua-ḑi la Rusciucă!

Póte se-şĭ închipuéscă cine-va surprinderea şi mirarea părinţilorŭ feteĭ, şi chiarŭ a băétuluĭ, cândŭ a veḑutŭ a doua-ḑi curtea Domnuluĭ C năvălită de trăsurĭ cu dame şi bărbaţĭ îmbrăcaţĭ de nuntă, şi felicitându-ĭ pentru nunta ce era se aibă locŭ în acea ḑi! Tótă lumea săruta şi felicita în drépta şi în stânga, numaĭ aĭ caseĭ şi băiatulŭ nu sciaŭ nimicŭ.

Cândŭ s'a desluşitŭ lucrurile, şi uniĭ aŭ aretatŭ chiarŭ biletele care le avea asupra lorŭ, dóră că nu a venitŭ leşinŭ Domnuluĭ C.! A voitŭ elŭ se strice lucrurile; dar ceĭ presinţĭ ĭ-aŭ aretatŭ că se face de ruşine, şi pe elŭ şi fata, şi astŭ-felŭ a convenitŭ a se face în acea ḑi logodna şi în carnavalŭ cununia.

Aşteptămŭ, dar, cu nerăbdare terminarea acesteĭ nunţĭ, ca se o comunicămŭ şi noĭ lectorilorŭ noştriĭ.

CRONICA JUDICIARĂ

E dreptŭ séŭ nu ca sociulŭ sĕ-şĭ uciḑă femeia infidelă?

Curtea cu Juraţĭ din Ilfovŭ.

8 *Decembre* 1872

PREŞEDINTE S. BRĂTĂŞIANU

Fotoliulŭ Ministeriulŭ publicŭ este ocupatŭ de D. Procurore de Curte C. C. Stefănescu. Apărătorulŭ acusatuluĭ este D. Advocatŭ Gr. Vulturescu.

Se întroduce acusatulŭ, se dă citire actelorŭ din dosarŭ, se ascultă martoriĭ ş'apoĭ se dă cuventulŭ acusaţiuniĭ.

Procurorele, C. C. Stefănescu. — D-nĭ juraţĭ! Nu credŭ că în cursulŭ acesteĭ sesiuni se fi avutŭ ocasiunea d'a vĕ pronunţa asupra unuĭ actŭ de cruḑime atâtŭ de degrădătorŭ pentru societate, atâtŭ de ruşinosŭ pentru secululŭ în care trăimŭ, ca celŭ ce vi se supune astăḑĭ. Din actele citite înaintea domnieloră vóstre, aţĭ luatŭ cunoscinţă de faptele ce se impută acusatuluĭ; şi la enumĕrarea acelorŭ torture morale şi fisice ce unŭ bărbatŭ a fostŭ capabile d'a impune soţieĭ séle, negreşitŭ, v'aţĭ dusŭ cu mintea la acele secule din trecutŭ, la acele popóre inculte, unde omulŭ, reḑematŭ pe forţă, despreţuia femeia ca uă fiinţă slabă şi inferióră, o trata cândŭ ca servă, cândŭ ca servitóre, atribuindu-şĭ dreptulŭ d'a o vinde, d'a o bate, d'a o ucide.

Mulţămită progresuluĭ secuhlorŭ, mulţămită culturieĭ crescêndŭ a popórelorŭ, femeia a dobânditŭ lângă omŭ loculŭ ce i-a desemnatŭ voinţa luĭ Dumneḑeŭ.

Insoţindŭ pe omulŭ ce şi-a alesŭ ca soţŭ, ea 'lŭ urméḑă pe veriĭ-ce timpuriĭ, senine séŭ furtunóse, ale vieţeĭ, impărtăşindŭ ale séle pericole, asudândŭ la a sa muncă, alinându-ĭ durerea, mărindu-ĭ fericirea, fusionândŭ a sea esistinţă cu totulŭ într-a luĭ. Ca mumă... Dérŭ cu ce cuvinte amŭ putea esprime recunoscinţa ce datorămŭ femeĭ!... ea pórtă a nóstră sarcină, ne hrănesce cu alŭ sĕŭ sânge, şi nu ne dă vieţa de câtŭ cu periculele vieţeĭ séle. Nicĭ aci nu se mărginescŭ ale séle trude: ea ne cresce, ne formeḑă mintea, ne întăresce inima, şi luptândŭ în contra dificultăţilorŭ de totŭ felulŭ, pregătesce viitorulŭ... gata ca pentru zâmbetulŭ copiluluĭ se uite durerosulŭ trecutŭ şi se întâmpine şi maĭ marĭ suferinţe. Aceste suntŭ titlurile în virtutea cărora femeia reclamă dreptulŭ d'a conserva viéţa ce i-a dat'o Dumneḑeŭ, fără ca a sa esistinţă se depindă de la brutalitatea séŭ capriciulŭ omuluĭ. Acestea suntŭ titlurile ce o recomandă la unŭ respectŭ plinŭ de veneraţiune şi care făceaŭ a ḑice pe strămoşiĭ nostriĭ că uă femeiă nu trebuie a fi lovîtă nicĭ chiarŭ cu florĭ.

Eĭ bine! pentru ruşinea nóstră, la câţĭ-va paşĭ de Bucurescĭ, s'a găsitŭ unŭ omŭ care, călcândŭ în picióre tóte simţimintele de umanitate, a creḑutŭ că este destulŭ d'a bănui fidelitatea socieĭ séle pentru a avea dreptulŭ d'a 'ĭ rădica viéţa.

(Urméḑă naraţiunea faptuluĭ, desvoltarea probelorŭ şi susţinerea acusaţiuniĭ.)

D-lorŭ juraţĭ, câtŭ de gelosŭ aşĭ fi d'a nu vĕ răpi unŭ timpŭ preciosŭ, suntŭ nevoitŭ a întîmpina uă obiecţiune ce mi se póte face. Se póte susţine în adevĕrŭ, şi s'a susţinutŭ adesea orĭ, că bărbatulŭ îngrijitŭ de onórea familieĭ, póte ucide pe femeia culpabile de adulteriŭ, şi că în acestŭ casŭ mobilele ce a comandatŭ acţiunea nimicesce culpabilitatea.

Eĭ bine, sciŭ câtŭ de gravŭ este adulteriulŭ femeieĭ; sciŭ câtŭ de tare isbesce în basele societăţiĭ, de óre-ce adulteriulŭ femeieĭ nu numaĭ pătéḑă onórea familieĭ, dérŭ încă póte aduce în sînulŭ eĭ unŭ copilŭ străinŭ, care vine se împarţă averea ce părintele nu păstra de câtŭ pentru copiĭ seĭ legitimĭ. Departe dérŭ de mine ideia d'a scusa adulteriulŭ.

Dérŭ făr'a susţine că în cele maĭ multe rĕnduriĭ bărbatulŭ prin a sea purtare provócă adulteriulŭ femeieĭ; fără a ne arunca ochiĭ asupra educaţiuniĭ ce dênsa primesce, educaţiune care iasă cu atâtŭ maĭ multŭ de doritŭ cu câtŭ femeia nu cresce de câtŭ pentru a deveni o fiinţă de seducţiune, desvoltându-i-se maĭ multŭ simţurile de câtŭ ânima, şi maĭ ales acelŭ instictŭ naturale de cochetăriă, care adesea orĭ o duce la peire; făr'a ne opri dérŭ la aceste consideraţiuniĭ, totuşĭ, cândŭ femeia cade, cu ce dreptŭ óre omulŭ ar veni s'o omóre?

Datui-a elŭ óre viéţa pentru a i-o putea rădica? O dată omorulŭ comisŭ, puté-va elŭ repara greşéla cândŭ s'arŭ convinge de inocinţa femeieĭ? Puté-va dênsulŭ conserva întréga sea raţiune, pentru a aprecia culpabilitatea, cândŭ se va face judecătore în propria sea causă?

Dérŭ chiarŭ cândŭ femeia este culpabilă, décă dênsa a conceputŭ, cu ce dreptŭ óre s'arŭ ucide acea fiinţă inocentă de greşialele şi patimele părinţilorŭ seĭ?—Se va ḑice póte că bărbatulŭ caută a distruge tocmaĭ acelŭ fructŭ înveninatŭ alŭ adulteriuluĭ ce aruncă desonórea în familie şi răpesce o parte din averea copiilorŭ legitimĭ.—Aşia! însĕ atuncĭ voiŭ întreba cu ce dreptŭ, pentru unŭ delictŭ personale, se rădică unŭ cetăţianŭ societăţiĭ, unŭ braţŭ munciĭ, unŭ artistŭ, póte, artelorŭ, industrieĭ? Cumŭ! societatea a renunţatŭ la pedépsa de mórte pentru a o acorda particularilorŭ! Cumŭ! câudŭ se comite cea maĭ atroce crimă, ardere de oraşie, trădare de popóre, societatea n'are dreptulŭ se omóre pe delicuent, şi un bărbatŭ póte se ucidă pe socia sea pentru că ĭ-a făcutŭ unŭ reŭ reparabile, de óre ce copiĭ ilegitimĭ se potŭ desavua, şi căsĕtoria se póte distruge prin divorţiŭ? Dérŭ de s[illegible]ŭ admite o asemenea teorie, care arŭ maĭ fi garanţiele societăţiĭ? Sĕrmane mume! viaţa ficelorŭ vóstre va depinde acumŭ de la susceptibilitate séu interesulŭ multiplu alŭ socilorŭ lorŭ! Va fi destulŭ ca unŭ bărbatŭ se aibă unŭ interesŭ óre-care d'a perde pe socia sea, penca cu o mână se întindă cursa adulteriuluĭ, éră cu cea-l-altă se rădice cuţitulŭ ucigătorŭ! A! D-nĭ juraţĭ, décă în fundulŭ ânimeloră nóstre nu maĭ păstrămŭ acea morală crestină, care recomandŭ misericordie pentru verŭ cine păcatŭ, celŭ puţinŭ în numele societăţiĭ alarmate, sĕ nu admitemŭ acelŭ principiŭ barbarŭ care tinde a sustrage pe femeia de la justiţia imparţiale a ţĕreĭ, pentru a face se depindă a sea esistinţă de la interesulŭ seŭ!

Suntŭ sicurŭ dérŭ, D-lorŭ juraţĭ, că veţĭ pronunţa unŭ verdictŭ condemnătorŭ care, înfrênândŭ pe aceĭ carĭ rădică cu atâta uşurinţă cuţitulŭ asupra socielorŭ lorŭ, va da unŭ esemplu salutariŭ pentru societate.

Şedinţa se suspinde pentru câte-va minute şi la redeschidere, preşedintele dă cuvintele apărariĭ.

Advocatulŭ Gr. Vulturescu. Domnĭ juraţĭ, nu apărŭ din oficiŭ p'acestŭ acusatŭ. Amŭ alergatŭ după onórea d'a fi apărătórele sĕŭ. Cândŭ amŭ auḑitŭ că dinaintea D-vóstre avea sĕ fiă tradusŭ unŭ omŭ pentru crima de ucidere a soţieĭ séle infidele, m'amŭ dusŭ la acelŭ criminale şi l'amŭ rugatŭ sĕ-mĭ acorde mie favórea d'a susţine neculpabilitatea sea.

Unŭ asemenea omorîtorŭ nu era pentru mine unŭ asasinŭ vulgarŭ, ci dreptulŭ esecutore alŭ uneĭ juste condemnaţiuniĭ. Apărându-lŭ sciamŭ că susţiŭ uă causă de înaltă moralitate, căcĭ pe banca acusaţilorŭ nu vĕḑŭ aḑĭ unŭ individŭ, ci unŭ principiŭ; n'aveţĭ se judecaţĭ pe unŭ omorîtorŭ, ci aveţĭ se deslegaţĭ uă gravă cestiune sociale, acea d'a se sciĭ décă soţulŭ, ultragiatŭ în onórea luĭ, are dreptulŭ sĕ'şĭ spele ultragiulŭ în sângele soţieĭ séle infidele.

Acéstă cestiune, mal de ună-ḑĭ chiarŭ, a făcutŭ obiectulŭ celorŭ maĭ viĭ discuţiuniĭ într'uă societate intrată pe calea civilisaţiuniĭ cu multŭ maĭ înaintea nóstră. In Francia, cu ocasiunea unuĭ procesŭ analogŭ, faimosulŭ procesŭ Dubourg, s'a scrisŭ paginile cele maĭ elocinţĭ de către publicistĭ din ceĭ maĭ eminiţĭ pentru a se respunde la întrebarea «décă soţulŭ trebuie séŭ nu se ierte pe soţia adulteră.»

Eŭ unulŭ vĕ mărturescŭ în credinţă că, avêndŭ înaintea ochilorŭ moravurile nóstre destrăbălate, n'amŭ esitatŭ unŭ singurŭ momentŭ spre a trece în rândurile acelora carĭ aŭ susţinutŭ pedepsirea fără nicĭ uă cruţare a soţieĭ culpabile de infidelitate.

Se nu ni se strige: barbariă!

Avemŭ şi noĭ pentru femeiă acela-şĭ cultŭ, aceaşĭ veneraţiune de care pare inspiratŭ onor. represintante alŭ ministeriuluĭ publicŭ. Recunóscemŭ că fără femeiă lumea arŭ fi încă unŭ chaosŭ, căcĭ ca este născătórea omeniriĭ, eĭ se détoresce viéţa inteligînte pe pământŭ, ea este cea maĭ delicată, cea maĭ gingaşiă operă a creaţiuniĭ. Amŭ comite unŭ actŭ de cea maĭ négră ingratitudine către creatore, décă nu ne amŭ înclina cu celŭ maĭ profundŭ respectŭ dinaintea fecióreĭ caste, a soţieĭ virtóse, şi a mumeĭ devotate.

Dérŭ... de la acéstă creatură sublimă a divinităţiĭ şi până la acelŭ fructŭ înveninatŭ alŭ corupţiuniĭ, ce se numesce femeia adulteră, este uă distanţă pe care nu póte s'o facă se dispară tótă grămada de florĭ de elocinţă a D-luĭ procurore.

Soţia adulteră nu este uă femeiă, ci unŭ monstru, uă viperă care, cu veninulŭ sĕŭ, póte corupe uă societate întrégă. Uă soţie imorală nu póte fi de câtŭ muma rea, şi, cum copiĭ nu potŭ semĕna de câtŭ acelea care le a datŭ nascere, ne putemŭ lesne închipui ce consecinţe funeste póte avea pentru societate păcatulŭ femeieĭ, maĭ alesŭ cândŭ ne gândimŭ că viţiulŭ este atâtŭ de contagiosŭ, în câtă, de multe orĭ, este destulŭ uă familiă coruptă pentru a viţia intregulŭ corpŭ sociale.

De unde însĕ are bărbatulŭ dreptulŭ da şĭ omorî femeia? Datu-i-a elŭ óre viéţă, pentru a i-o putea rădica? Ne întrébă domnulŭ procurore.

Cestiunile nu se deslĕgă prin cestiuni; şi dacea domnĭ juraţĭ, nu întrebămŭ şi noĭ la rândulŭ nostru, pe represintantele ministeriuluĭ publicŭ, cine a datŭ dreptŭ omuluĭ d'a ucide féra sălbatică ce 'ĭ [illegible] în cale şi d'a sfărîma capulŭ şérpeluĭ ce se tâ-

www.dacoromanica.ro

rasce înaintea sea, căcĭ nicĭ lorŭ elŭ nu le póte da fiinţa.

Dreptulŭ d'a nimici unŭ rĕŭ ce bântuie societatea ni-lŭ impune dĕtoria cc avemŭ d'a lucra pentru binele generale. Femeia adulterá fiindŭ unŭ rĕŭ imensŭ pentru societate, după cum amŭ avutŭ onórea se vĕ demonstru, bărbatulŭ, care distruge unŭ asemenea monstru, îşĭ împlinesce uă dĕtorie; elŭ nu póte merita nicĭ uă pedépsă pentru unŭ asemenea actŭ, — pe care domnulŭ procurore îlŭ califică de barbarŭ, — cu atâtŭ maĭ multŭ că elŭ este provocatŭ a face justiţiă.

Inchipuiţi-vĕ, în adevĕrŭ, Domnĭ juraţĭ, un bărbatŭ care întâlnesce p'o tênĕră fétă, alŭ căreĭ esteriorŭ plăcutŭ, ale căreĭ graţiĭ farmecătóre îlŭ răpescŭ, îlŭ atragŭ şi-lŭ facŭ se crédă că póte găsi într'ênsa o soţiă p'atâtŭ de amabilĕ, pe câtŭ şi de devotată. Ce-ĭ póte oferi elŭ? Ce? décă nu d'a-şĭ petrece tótă viéţa cu ea, d'a-şĭ consacra tóte ţilele pentru a o apăra, a o protege, a o sustrage de la tóte suferinţele ce stă în putinţa omuluĭ d'a înlătura? Ĭĭ propune dar căsătoria, singura formă ce póte revesti amorulŭ pentru o femeiă ce respectămŭ. Tênĕra fétă, nesilită de nimenĭ, din propria-ĭ voinţă, însoţesce pe bărbatŭ la altarŭ şi, dinaintea luĭ Dumneţeŭ şi a ómenilorŭ, îĭ jură credinţă, amorŭ, fidelitate.

Bărbatulŭ, transportatŭ de bucurie, plinŭ de încredere în fericirea ce-ĭ promite soţia luĭ, o aduce în casă, o face dómnă absolută; n'are gândurĭ de câtŭ pentru mulţămirea eĭ; îşĭ frămêntă capulŭ, rĕstórnă pămêntulŭ, face chiarŭ imposibilele pentru a o vedea fericită. Şi.... pe cândŭ elŭ nu este preocupatŭ de câtŭ de satisfacerea tutulorŭ dorinţelorŭ eĭ, pe cândŭ elŭ n'are ochĭ de câtŭ pentru prosperarea familieĭ séle..., soţia luĭ, fără nicĭ unŭ scrupulŭ, îĭ batjocoresce casa, îĭ pătéţă onórea, îĭ tăvălesce numele în noroiulŭ prostituţieĭ!

Eĭ bine, cândŭ bărbatulŭ o surprinde atâtŭ de căţută, spuneţĭ, Domnĭ juraţĭ, n'are dreptulŭ s'o sdrobéscă subt călcăiulŭ seŭ?

Cum s'o ierte, cândŭ ea a fostŭ fără milă în lovitura ce ĭ-a datŭ! Din momentulŭ fatale alŭ surprinderiĭ, luĭ i s'a sdrobitŭ pentru totŭ d'auna ânima: nu maĭ este locŭ într'ênsa nicĭ pentru dragostea copilaşilorŭ seĭ, pe care îĭ iubia atâtŭ de multŭ înainte... Elŭ nu-ĭ maĭ crede aĭ luĭ! Tóte sudorile, tótă munca, tóte veghiările, tóte fragedele luĭ îngrijirĭ n'aŭ fostŭ dar de câtŭ pentru copiiĭ altor'a!! Ce póte fi maĭ oribile de câtŭ acéstă sfăşiătóre bănuiélă? Ce póte fi maĭ monstruosŭ de câtŭ o mumă care, prin fapta sea, lipsesce pe copiiĭ eĭ de căldurósa protecţiune a părinteluĭ lorŭ?

Spuneţĭ, Domnĭ juraţĭ, décă tatălŭ nu-şĭ împlinesce o datoriă sacră, dându lovitura de graţiă uneĭ asemenea femeĭ perdute?

La noĭ, şi maĭ cu sémă astă-ţĭ, femeia n'are cu ce se-şĭ scusese adulteriulŭ seŭ. In alţĭ timpĭ, p'atuncĭ cândŭ femeia era privită ca o sclavă, şi féta era dată după bărbatŭ fără consimţimêntulŭ seŭ, se maĭ înţelegea necredinţa eĭ către unŭ sociŭ, cărui-a ea nu-ĭ promisese nimicŭ. Tratată ca unŭ lucru, privată de libertate, se sdrobia într'ênsa orĭ ce avêntŭ generosŭ şi era naturale ca acea deprindere de servilă supunere, la care era constrînsă, se degenerese cândŭ într'o imbecilă slăbiciune, cândŭ într'o ascunsă revoltă şi rece perfidiă.

Astă-ţĭ însĕ, femeia contractézá căsătoria numaĭ împinsă de libera eĭ voinţă, căcĭ nimenĭ în lume n'are dreptulŭ dupe lege a o constrînge se 'şĭ dea mêna în silă. Ş'apoĭ, décă alegerea ĭ-a fostŭ greşită, décă bărbatulŭ cu care s'a unitu nu răspunde la cerinţele înimeĭ eĭ, esistă în legea nóstră divorţiulŭ, şi judecătorulŭ desparte pe sociĭ carĭ nu se potrivescŭ.

Nimicŭ, cumŭ vedeţĭ, Domnĭ juraţĭ, nu p... scusa la noĭ pe soţia adulteră. Décă ea întinézá sacrele legăturĭ ale căsătorieĭ, causa nu póte fi de catŭ natura sea perversă. Mâna dérŭ, care smulge din sânulŭ societăţiĭ asemenea plante otrăvitóre, nu póte fi condusă de câtŭ de justa indignaţiune a uneĭ inime revoltate de atâta perversitate. Asemenea aventurĭ generóse nu se potŭ pedepsi.

Domnulŭ procurore însĕ, aducându-ne aminte principiulŭ de dreptŭ că nimenĭ nu póte se-şĭ facă singurŭ justiţiă, trămite pe sociulŭ ultragiatŭ la tribunale pentru a cere pedepsirea femeieĭ séle infidele.

Voiesce D. procurore, cu alte cuvinte, ca bărbatulŭ la ultragiulŭ suferitŭ se maĭ adauge şi ridicululŭ; voiesce se se dea o maĭ întinsă publicitate scandaluluĭ din familiă, pentru ca desonórea mumeĭ se fiă imprimată cu litere maĭ ne sterse pe fruntea copiilorŭ.

Dérŭ, tocmaĭ acţiunea de adulteriŭ, pornită în contra socieĭ, denotă din partea bărbatuluĭ o inimă rea, o natură vindicativă, unŭ sufletŭ negru, care neuitându rĕulŭ suferitŭ, urmăresce pedepsirea luĭ cu calculŭ, cu sânge rece. De aceia, se şi vede maĭ în generale, dinaintea tribunaleluĭ, soţiulŭ vinovatŭ posându în victimă, atrăgându-şĭ compasiunea publică, pe cândŭ soţiulŭ desonoratŭ este uiduitŭ, tratatŭ de brutale, privitŭ ca tiranŭ.

Aceste diferite sensaţiunĭ ale publiculuĭ nu suntŭ de câtŭ naturalĭ. Anima omuluĭ astŭ-felŭ este făcută: îĭ este maĭ gróză de tortura morală aplicată cu sânge rece, de câtŭ de actele cele maĭ atrocĭ comise într'unŭ momentŭ de furie, cândŭ sângele turburatŭ ameţesce mintea şi omulŭ nu maĭ este stăpânŭ pe voinţa sea. Legiuitorele nostru chiarŭ, în înalta sea înţelepciune, scusésă omorulŭ sevĕrşitŭ de sociŭ asupra socieĭ cândŭ o surprinde trădându-ĭ onórea.

Maĭ este şi o altă consideraţiune de ordine sociale care face ca bărbatulŭ, care pedepsesce singurŭ cu mórtea infidelitatea femeieĭ séle, se nu fiă privitŭ ca unŭ criminalŭ ordinarŭ. Într'o societate, ale căreĭ moravurĭ suntŭ decăţute, este trebuinţă de esemple isbitóre, pentru a rădica moralulŭ şi a isgoni corupţiunea.

Asemenea esemple arŭ face ca căsătoria se se iea maĭ în seriosŭ şi sĕ se ţie maĭ multŭ la legăturile familieĭ. Ceĭ ce contractézá căsătoria arŭ cugeta maĭ maturŭ asupra obligaţiunilorŭ ce ea impune, şi n'amŭ vedea tristulŭ spectaculŭ alŭ unorŭ soţĭ carĭ nu se rădică de la piciórele altaruluĭ, de câtŭ pentru a trece de îndată pe banca tribunaleluĭ. S'arŭ evita multe din acele desgustătóre scandaluriĭ, carĭ degradă pe omŭ şi perdŭ o societate.

(Urmésă apĕrarea acusatuluĭ şi combaterea probelorŭ produse de acusaţiune).

Preşedintele, dupe ce resumă cele susţinute de acusaţiune şi cele çise de apĕrare, terminá camŭ astŭ-felŭ:

«Dupe cumŭ s'a pusŭ cestiunea, domnĭ juraţĭ, vedeţĭ că, prin verdictulŭ ce veţĭ da, aveţĭ sĕ vĕ pronunţaţĭ între justiţia casnică şi justiţia socialĕ.»

Dupe verdictulŭ pronunţat de juraţĭ, acusatulŭ a fostŭ condemnatŭ numai la o lună de çile de închisóre.

DIVERSE

O damă prinsă furând ţâţa 'n sacŭ. Două dame s'aŭ presentatŭ çilele trecute la magasia de noutăţĭ din Louvre pe ... orele treĭ dupe amédĭ, timpulŭ în care este ... multă năvală Ele aŭ mersŭ de la raftŭ la raftŭ aŭ totŭ târguitŭ o mulţime de articole fără cumpĕra nimicŭ.

In fine, aŭ ajuns la comptuarulŭ cravatelorŭ de damă. Aicĭ, pe ... esaminaŭ nisce basmale de mătase, calfa ... pe una din ele vîrându în bufranda ... Elŭ însă ... mŭ pachetŭ în valóre de vr'o 20 care se ... ţă despre acésta pe stăpânulŭ luĭ, ... aceste dame şi, vorbindu-le la urechiă pentru a evita scandalulŭ, le învită sĕ se sue într'o sală deosebită, unde vorŭ fi căutate de către o persónă de secsulŭ lorŭ, fiindŭ că avéţĭ prepusŭ că ele arŭ fi sustrasŭ cravate.

Cele douĕ elegante protestară cu o indignaţiune prefăcută, cu tóte aceste consimţiră a se supune inspecţiuneĭ.

Trebue se deschidemŭ aicĭ unŭ parantesŭ pentru a releva óre care particularităţĭ curióse, relative la acestŭ soiŭ de tâlhăriţe.

Ele pórtă încălţăminte fórte largĭ şi, pe cândŭ privescŭ stofele, lasă se cadă bucăţĭ de dantele séŭ de mătăsăriĭ, pe care le strîngŭ apoĭ cu piciorulŭ desculţŭ, de care se servescŭ ca de o mână şi le ţinŭ strînse între piciórele lorŭ. Prin multulŭ esercitiŭ, s'aŭ deprinsŭ chiarŭ a putea umbla astfelŭ, cu condiţiune numaĭ de a nu avea se sue scărĭ. Şi fiindŭ că la Louvre aŭ fostŭ silite a sui câte-va, lăsaŭ în urma lorŭ pachete de cravate şi de mătăsăriĭ.

O domnişóră din comptuarŭ, care le căută, descoperi că una din ele avea o fustă căptuşită cu materie fórte tare, şi garnisită pe din lăuntru cu treĭ busunare marĭ ca nisce traiste, din care a scosŭ lucru de necreţutŭ: trei bucăţĭ de postavŭ în lungime de vr'o 50 metrĭ, câte a 11 fr. 75 centime metrulŭ, face aprópe de 1700 francĭ.

In timpulŭ cândŭ i se opera acéstă perchisiţiune, ea se făcea că leşină şi cădea în braçele companióneĭ séle, pe care o numea sora eĭ; apoĭ revenindu-şĭ în simţirĭ, propuse a plăti înduoitŭ preţiulŭ stofeĭ décă le vorŭ lăsa se plece. Dar cu tóte lacremele acestorŭ douĕ aventuriere, ele aŭ fostŭ conduse înaintea comisaruluĭ poliţieĭ din cuarterulŭ Palais-Royal. Aicĭ refusara de a rĕspunde interogaţiunilorŭ ce li s'aŭ făcutŭ; dintr'o adresă însĕ găsită asupra celeĭ ce comisese furtulŭ, s'a pututŭ constata că ea locuea în strada Lafayette.

Comisarulŭ s'a transportatŭ la façia loculuĭ şi a fostŭ nevoitŭ a aduce unŭ lăcătuşŭ şi a strica bróscа pentru a putea intra în apartamentulŭ seŭ, care era bogatŭ îmbrăcatŭ. In lăuntru s'aŭ găsitŭ treĭ lădĭ marĭ pline de stofe furate, în valóre aprópe de 40,000 fr. şi care, în cea mare parte, eraŭ din magasinele din Louvre.

Din anchetă resultă că aceste douĕ femeĭ suntŭ surorĭ, de origină din Madrid, şi se numescŭ Nicolea şi Maria-Santa-Iulia S... Cea dintêiŭ locuesce în Paris de treĭ anĭ, e măritată şi are unŭ copilŭ pe care îlŭ cresce în unulŭ din principalele institute ale capitaleĭ. Bărbatulŭ eĭ çice că este telalŭ de mĕrfurĭ, dar în realitate nu esersésă nicĭ o industrie. Prevenitŭ, se vede, de venirea poliţieĭ, elŭ părăsise apartamentulŭ, luându cu sine toţĭ banĭ şi mersese şi pe la pensionatulŭ unde 'şĭ avea copilulŭ pentru a'lŭ lua cu dênsulŭ.

Cea-l-altă femeie era în Paris numaĭ de treĭ çile, şi suntemŭ în dreptŭ de a presupune că ea venea din timpŭ în timpŭ se ia cele treĭ lădĭ, atuncĭ cândŭ sora eĭ îĭ scria că suntŭ pline. Ea vindea stofele în Madrid, unde póte că ţine chiarŭ o magazie de galantariĭ.

Ambele aŭ fostŭ trădate în mâna justiţieĭ.

TEATRUL CEL MARE

Compania Dramatică representată de M. Pascaly

Marţi la 2 Ianuarie 1873

SE VA JUCA PIESA

CADEREA

UNUĬ ÎNGERŬ

SAU

DON JUAN DE MARANA

Dramă fantastică în 9 tablouri de A. Dumas, tradusă de D. M. Pascaly. — Decorurile de D. Labo. — Maşineriile de D. Petrache. — Pusŭ în scenă din nuoŭ de D. Gatino.

Începutulŭ la 8 ore séra

Girantŭ responsabilŭ, DAVID DINU.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MERCURI, 3 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 262

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCĬ, 2 IANUARIE

Românii îşĭ aducŭ aminte că, şi înaintea veniriĭ Principeluĭ Carol în România, şi dupe intrarea şi instalarea sea în Bucurescĭ, tóte jurnalele tutulor partitelorŭ,— şi acelea ale cărorŭ redactarĭ eraŭ la putere, şi acele ale cărorŭ redactorĭ aspiraŭ se ia puterea — stăruiaŭ a ne convinge, a areta *urbi et orbi* că Domnitorulŭ este de gintă latină, că este rudă de aprópe cu imperatorele Napoleon.

Lumea trebuia se crédă acésta, de óre ce scia că imperatorele Napoleon luase o mare parte la recomandarea şi susţinerea Principeluĭ Carol ca Domnŭ alŭ Românilorŭ. Numaĭ elŭ dejucase tóte intrigile nemţescĭ şi silise pe Turcia d'a nu face imprudenţa la care o silea Austria şi a băga armatele séle în ţéră spre a desface unirea şi a înfiinţa vechia stare de lucrurĭ. Numaĭ elŭ, cu puterea şi cu autoritatea sea, a făcut pe Turcia, şi chiar pe Austria, d'a recunósce pe noulŭ Domnŭ şi a i se da prestigiulŭ unuĭ capŭ încoronatŭ care represintă o ţéră liberă şi indipendinte. Recunoscinţa, dar, a ţereĭ precum şi a Principeluĭ Carol, trebuia se fiă egală.

Cum a rĕspunsŭ ţéra la aceste bine faceri, cu ocasiunea morţiĭ fostuluĭ imperatore, s'a vĕdutŭ prin tóte organele tutulorŭ partitelorŭ: tóte aŭ regretatŭ mórtea sa, toţĭ redactoriĭ lorŭ aŭ luatŭ doliu în inima lorŭ şi aŭ împărtăşitŭ durerea acesteĭ perderĭ. Cum aŭ respuns însĕ guvernulŭ nostru la acéstă durerósă perdere? Cum a rĕspuns aceia carĭ, ceĭ dintêiŭ la 1866, aŭ susţinutŭ, ca guvernŭ, că Domnitorulŭ e nepotŭ alŭ imperatoruluĭ? Cum a rĕspunsŭ însuşĭ D. Epurianu, care a ţisŭ în Camerile Românieĭ, cu ocasiunea declarariĭ de resbelŭ între Francia şi Germania, că «acolo unde va fi stindardulŭ Francieĭ, va fi şi alŭ Românieĭ?»

Este durerosŭ a rĕspunde! Eĭ aŭ consiliatŭ pe Domnitorŭ că, în ţiua cândŭ bine făcĕtorulŭ ţĕreĭ, bine făcĕtorulŭ Domnuluĭ chiar, ruda sea de aprópe, în ţiua cândŭ imperatorele Napoleon şedea întinsŭ fără smiţire, se dea balŭ. Tótă turma de ingraţĭ, toţĭ ministriĭ cu familiele lorŭ, şi însuşĭ Domnitorulŭ cu familia sea în acea ţi danţaŭ în facia bine făcĕtoruluĭ, amiculuĭ Romanieĭ şi rudă a familieĭ Domnitóre!

Ne aducemŭ aminte că de câţĭ-va anĭ *Monitorulŭ oficiale* ne spune pe tótă ţiua că Curtea a luatŭ doliu de treĭ séŭ şése septămânĭ pentru mórtea unuĭ Principe óre care! — N'a muritŭ nicĭ unŭ principe dupe Rhinŭ, fiă cătŭ de micŭ, fiă din aceĭ carĭ aŭ séŭ n'aŭ state, séŭ care aŭ câte unŭ Statŭ microscopicŭ de care ne vorbesce Alesandru Dumas, fără ca Curtea se ia doliu. Şi aţĭ, cândŭ Napoleon móre, Ministriĭ n'aŭ celŭ puţinŭ acelŭ micŭ puntŭ de recunoscinţă, se oprésca unŭ revelionŭ de la palatŭ fără care, suntemŭ sicurĭ, n'arŭ fi suferitŭ nicĭ insomniă, nicĭ agitaţiunĭ nervóse, nicĭ vesurĭ urîte!

Recunoscinţa s'a ţisŭ că este prima virtute. Ce va ţice poporulŭ românŭ de acéstă atitudine a guvernuluĭ, de acéstă nepăsare pentru făcĕtorulŭ sĕŭ de bine, de acéstă petrecere în palatulŭ sĕŭ, faciă cu nobilulŭ repausatŭ? Ce ideia îşĭ va face elŭ acumŭ de cuvêntulŭ *recunoscinţă*?

Neapĕratŭ, tóte ideiele ce-şĭ făcuse că Domnitorulŭ este rudă cu Napoleon, că este de sânge latinŭ, se vorŭ risipi ca şi ideiele ce-şĭ făcuse de dreptate şi libertate subtŭ acestŭ regimŭ; tóte ilusiunile de recunoscinţă vorŭ dispărea;—căcĭ dacă unŭ omŭ séŭ o naţiune nu este recunoscĕtorŭ către acela care-ĭ a făcutŭ bine personalŭ, care i-a dată esistenţa, scoţêndulŭ din întunericŭ la lumină, ce recunoscinţă trebue se se maĭ aştepte în urmă!

Este cunoscutŭ că curtisaniĭ susţinŭ pe unŭ principe pe cătŭ timpŭ este la putere spre a le da favoruri, decoraţiunĭ şi a-ĭ îmbuĭba cu averĭ; îndată însĕ ce numaĭ are ce se le dea, îlŭ încărcă de ultragie, atuncĭ îĭ gâsesce tóte defectele şi tóte viciele. Asemenea esemple amŭ avutŭ chiarŭ a doua ţi dupe căderea luĭ Guza, şi de aceia nu ne mirămŭ nicĭ astă-ţĭ de ingratitudinea lorŭ şi a tutulorŭ asemenea lorŭ. Maĭ cu sémă de D. B. Boerescu, nu ne-amŭ miratŭ de locŭ vĕţêndu-lŭ la balŭ, cu tóte că dupe căderea luĭ Napoleon la Sedan, pe cândŭ se află încă prisonerŭ în Germania, îĭ trimisese o scrisóre de condoleanţă. Atuncĭ totŭ maĭ spera că va veni la tronulŭ Francieĭ şi nu-lŭ va uita. Aţĭ dupe mórte, se înţelege că numaĭ póte se aştepte nimicŭ, şi de aci uitarea, acéstă piatră care este maĭ grea şi maĭ adâncă de cătŭ tóte petrele mormêntale.

Curtisaniĭ aŭ perdutŭ în totŭ-dé-una capetele încoronate. Miniştriĭ noştriĭ, n'aŭ pututŭ avea, dar, altă intenţiune, consiliindŭ séŭ lăsându se se facă acelŭ balŭ în nóptea de 31 Decembre la Palatŭ, de cătŭ a face pe poporŭ a-şĭ perde ilusiunele şi a-şĭ schimba ideiele.

Celŭ puţinŭ însĕ, ne pare bine că naţiunea n'a rămasŭ indiferinte şi, prin organele séle, prin presă, a aretatŭ că ea nu e ingrată, manifestându regretele séle.

ESPUNEREA COMISIUNIĬ
DESPRE
Fondarea creditului fonciarŭ

România fiindŭ lipsită de orĭ-ce instituţiunĭ de creditŭ, capitalurile neputêndŭ circula de cătŭ cu greutate şi cu precauţiunile ce se impunŭ firesce atuncĭ cândŭ detentoriĭ numerariuluĭ suntŭ lăsaţĭ la propriele lorŭ forţe, şi debitoriĭ puşĭ la discreţiunea acelora, tóte transacţiunile la noĭ se facŭ cu anevoinţă şi cu cheltueli împovărătóre.

Agricultura maĭ alesŭ suferă d'acéstă stare de lucrurĭ căcĭ capitalurile, îngagiate în industria agricole, suntŭ acelea carĭ aŭ nevoiă d'unŭ timpŭ maĭ îndelungatŭ spre a se realisa şi a se putea reîntórce împrumutătorilorŭ.

Acésta este causa principală că sploatatoriĭ pămêntuluĭ nu găsescŭ de cătŭ fórte greŭ şi cu condiţiunĭ fórte împovărătóre capitalurile de carĭ aŭ trebuinţă.

In asemenĭ împrejurărĭ, agricultura nu póte prospera, şi fără influenţa agriculturei, proprietatea nu pote fi asicurată posesorilorŭ seĭ.

Instinctulŭ de conservare a fostŭ dar boldulŭ principale care a împinsŭ pe maĭ mulţĭ proprietarĭ a se grupa şi a căuta miţlóce, pentru a înfiinţa primulŭ institutŭ de creditŭ care se vie în ajutorulŭ proprietarilorŭ, şi prin urmare alŭ agriculturei.

Ne-amŭ întrunitŭ decĭ, ne-amŭ consultatŭ şi, dupĕ maĭ multe chibsuiriĭ, amŭ simţitŭ nevoiă d'a cerca pulsulŭ naţiuniĭ, ca se vedemŭ până unde ne putemŭ înainta şi carĭ suntŭ forţele ce s'arŭ putea pune în serviciulŭ uneĭ atariĭ întreprinderĭ. Pentru acésta amŭ convocatŭ o adunare maĭ numerósă de proprietarĭ spre a le supune părerea nóstră şi a cere pe a lorŭ.

Imprejurările în carĭ ne aflamŭ ne impunea ca unŭ actŭ de mare prudinţă, se nu tărăgaimŭ şi se facemŭ a se lua o otărîre cătŭ maĭ curêndŭ.

De aceia termenulŭ convocăriĭ aceleĭ întruniriĭ fu scurtŭ şi proprietariĭ, din părţile maĭ depărtate de capitală, nu putură respunde la chiămare.

Adunarea, care se ţinu în sala Ateneuluĭ, la 30 Octombre, fu astŭ-felŭ compusă maĭ multŭ de proprietarĭ aflătorĭ în capitală şi d'unŭ numĕrŭ maĭ restrinsŭ din

www.dacoromanica.ro

aceia carĭ, din tóte înghiurile Românieĭ, alergaŭ pentru acestŭ scopŭ la Bucurescĭ.

In cele dintêiŭ propuneri ce amŭ făcutŭ aceleĭ întruniri, amŭ fostŭ preocupaţĭ de următórele condiţiunĭ:

Intr'o ţéră, unde lipsescŭ cu totulŭ instituţiunile de bancă, unde chiar sciinţele economice şi financiare suntŭ de curêndŭ indigenate, nu puteamŭ crede că D-niĭ proprietarĭ vorŭ fi pregătiţĭ a intra d'o dată şi fără transiţiune pe terêmulŭ celŭ largŭ alŭ instituţiunilorŭ de creditŭ fonciarŭ, astŭ-felŭ precum a fostŭ inaugurate şi perfecţionate în Europa. Amŭ cugetatŭ dar că era prudinte a înlătura de la începutŭ orĭ-ce temeriĭ s'ar putea furişa în spiritele unora dintr'ênşiĭ: cea maĭ principală, cea maĭ seriósă din aceste temeriĭ putea se fiă aceia că creditulŭ fonciarŭ nu va fi de câtŭ o scîndură de mântuire pentru proprietariĭ înecaţĭ în datoriĭ şi că, acia fiindŭ, instituţiunea nu va avea nicĭ unŭ viitorŭ. Amŭ căutatŭ dar a înlătura acéstă preocupare, propunêndŭ că fondarea creditului fonciarŭ sĕ se facă de proprietariĭ cu proprietăţĭ libere de orĭ-ce ipotecă şi contra cărora se nu se liberese nicĭ o obligaţiune; acéstia trebuiaŭ se formese cu proprietăţile lorŭ garanţia capitalurilorŭ care avea se remâie ca fondŭ de reservă, séŭ maĭ bine de garanţiă, alăturĭ cu proprietăţile de valóre îndouită ce eraŭ sĕ se ipotecese de împrumutaţĭ la banca de creditŭ fonciarŭ contra obligaţiunilorŭ ce li se dedeaŭ.

Scopulŭ acesteĭ organisăriĭ era, o repetimŭ, d'a linişti d'inainte orĭ ce preocupăriĭ. Creditulŭ fonciarŭ însĕ, astŭ-felŭ fondatŭ, presintă douĭ inconveninţĭ: celŭ d'êntâiŭ că nu fusese aplicatŭ nicăiriĭ în acestŭ modŭ, şi celŭ d'alŭ douilea, şi maĭ însemnatŭ, că reclamă îngagiarea a maĭ multorŭ milióne în proprietăţĭ d'alŭ cărora creditŭ depositarŭ trebuiaŭ se se lipséscă p'unŭ timpŭ de 60 de anĭ póte. Era deciĭ unŭ mare sacrificiŭ ce se cerea de la unŭ însemnatŭ numĕrŭ de proprietarĭ; cu tóte acestea, atâtŭ de multŭ simţiaŭ toţĭ că viitorulŭ proprietăţiĭ şi, prin urmare chiarŭ alŭ ţĕriĭ, atêrnă de înfiinţarea unorŭ asemenea instituţiunĭ, în câtŭ în fórte scurtŭ timpŭ, fără nicĭ o străruinţă din partea nóstă, ci prin iniţiativa individuală a proprietarilorŭ, amŭ primitŭ angagiamentulŭ d'o valóre de maĭ multŭ de 20 milióne din partea a 160 de proprietarĭ.

Acéstă energică manifestare ne dete o încredere absolută nu numaĭ în bărbăţia proprietarilorŭ, dérŭ şi în simţimintele lorŭ generóse şi patriotice. Ea ne facu încă a vedea că n'avemŭ nevoiă a introduce elemente nouĭ în instituţiunĭ ce ne propuneamŭ a se înfiinţa şi ne dete curagiulŭ a ne întórce la sistemulŭ purŭ alŭ asociaţiuniĭ împrumutaţilorŭ, aşia cum funcţionéză cu atâta succesŭ în cele maĭ multe părţĭ ale Germanieĭ d'o sută de anĭ aprópe, cumŭ s'a întrodusŭ şi în Galiţia şi cumŭ s'a aplicatŭ chiarŭ în părţile Rusieĭ, ale căreĭ condiţiunĭ economice sémănă în multe punctŭrĭ cu ale nóstre. Acéstă otărîre amŭ luat'o dupe o lungă chibsuire, dupe multe încercăriĭ şi informaţiunĭ pe lângă proprietarĭ, capitalişti şi ómenĭ de sciinţă, adică dupe ce amŭ dobânditŭ convingerea că instituţiunea n'avea nevoiă spre a inspira încredere, d'a cere de la proprietarĭ unŭ sacrificiŭ ca acela alŭ angagiăriĭ dreptŭ garanţiă a proprietăţilorŭ lorŭ libere.

Acéstă convingere a întărit'o şi maĭ multŭ opiniunea esprimată de maĭ toţĭ ómenĭ specialĭ şi de economiştiĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ atâtŭ aĭ Franciei câtŭ şi aĭ Germanieĭ, carĭ s'aŭ pronunţatŭ pentru asociaţiunea proprietarilorŭ împrumutaţĭ, arĕtându că creditulŭ fonciarŭ, astŭ-felŭ organisatŭ, prin iniţiativa şi mijlócele românilorŭ, va avea de efectŭ nu numaĭ d'a asicura pe pieţele Europeĭ căutarea obligaţiunilorŭ séle, dérŭ încă d'a rădica şi maĭ multŭ creditulŭ statuluĭ românŭ, căci elŭ va fi o dovedă puternică despre bărbăţia nóstră ca naţiune.

Credemŭ că nu este de prisosŭ a spune că atunci, cândŭ amŭ vĕdutŭ că mijlócele veniaŭ cu grămada spre a forma garanţia cerută, ne-amŭ întrebatŭ décă era ecitabile şi chiarŭ prudinte ca se facemŭ ca acele capitaluriĭ se nu beneficieze nimica în totŭ timpulŭ câtŭ aveaŭ se fiă mórte în casa creditului fonciarŭ, respunsulŭ nu putea fi de câtŭ negativŭ.

Prin urmare, trebuia se le acordămŭ óre-carĭ avantagie, óre-carĭ beneficiĭ. Acestea însĕ nu putĕŭ se cadă de câtŭ în sarcina celorŭ ce se vorŭ împrumuta, se îngreuneze condiţiunile împrumutărilorŭ, şi tocmaĭ acésta voiserămŭ a o înlătura cândŭ amŭ propusŭ fondarea creditului fonciarŭ prin proprietarĭ érŭ nu prin capitalişti.

Aşia dérŭ, ideia uşiurăriĭ împrumutaţilorŭ, a scăderiĭ dobânzilorŭ şi interesulŭ prosperăriĭ institutuluĭ de creditŭ fonciarŭ, ne-aŭ decisŭ şi maĭ multŭ a reveni la sistema asociaţiuniĭ proprietarilorŭ.

Acestea suntŭ basele pe carĭ s'a asternutŭ proectulŭ de concesiune şi de statute ale creditului fonciarŭ.

Ele se tipărescŭ şi vorŭ fi puse supt ochiĭ publicului

Concesiunea se va cere îndată de la guvernŭ şi elŭ, suntemŭ ne îndouioşĭ, o va supune, la rêndulŭ sĕŭ, corpurilorŭ legiuitóre, carĭ vorŭ avea fericirea d'a putea dota ţéra c'o instituţiune adevĕratŭ naţională şi numaĭ în folosulŭ eĭ.

Terminândŭ acéstă dare de sémă, credemŭ că împlinimŭ o détoriă a face cunoscutŭ numele acelorŭ proprietarĭ carĭ aŭ oferitŭ averile lorŭ ca garanţiă, căci alŭ lorŭ va fi meritulŭ înfiinţăriĭ acesteĭ instituţiunĭ, care va rădica valórea proprietăţilorŭ fonciare în România şi care va da unŭ nouŭ avêntŭ agriculturieĭ nóstre.

Dumnélorŭ vorŭ vedea că, în statute, se constitue unŭ numĕrŭ de fondatorĭ. Facemŭ cunoscutŭ că aceia dintre D-lorŭ, carĭ vorŭ voi a figura în acéstă calitate, se bine-voiéscă a o face cunoscutŭ comitetuluĭ în biurourile *Dacieĭ* în termenŭ de 15 çile, şi vorŭ fi înscrişĭ ca fondatorĭ aĭ instituţiuniĭ cu tóte drepturile şi îndatoririle prevĕdute în statute.

Ión Ghika, G. Vernescu, Ión Brătianu, Lazăr Calenderolu, Dim. Ghika, Ión Cancuzino, B. Boerescu, George Gr. Cantacuzino, Aristid Pascal.

Fatriarchulŭ Ierusalimuluĭ

Patriarchulŭ Kyrilos, de la Ierusalimŭ, a refusatŭ de a vota în synodŭ pentru declararea schismeĭ. Sufraganiĭ l-aŭ destituitŭ şi acéstă decisiune s'a comunicatŭ atâtŭ Pórţeĭ. câtŭ şi Patriarchuluĭ ecumenicŭ Ambele autorităţĭ aŭ aderatŭ cu desĕvărşire la acéstă decisiune, şi aŭ datŭ prelaţilorŭ diecesieĭ Ierusalimuluĭ permisiunea pe basa privilegiilorŭ, ce posedŭ, de a alege unŭ nouŭ Patriarchŭ. 'Naintea noueĭ alegeriĭ însĕ, Patriarhulŭ destituitŭ a comisŭ unŭ actŭ violentŭ, fără a ţinea contŭ de destituirea sa, ex-patriarhulŭ a plecatŭ la la sântulŭ mormêntŭ, pentru a sĕvêrşi oficiulŭ divinŭ. Dar egumeniĭ şi clerulŭ subalternŭ aŭ refusatŭ, de a asista. Patriarchulŭ a cerutŭ apoĭ ajutorulŭ poliţieĭ, şi a scosŭ pe călugărĭ din chiliile lorŭ, a intratŭ în biserica sântuluĭ mormêntŭ, acompaniatŭ de *consululŭ rusescŭ şi grecescŭ*, carĭ eraŭ în mare ţinută. Refusândŭ preoţiĭ însĕ şi acuma asistenţa, mânăstirea s'a aşedatŭ din noŭ, şi aŭ năvălitŭ mulţime de poporŭ din împrejurime la Ierusalim, insuflândŭ gróză cetăţenilorŭ. Acésta a silitŭ pe consoliĭ celorŭ-l-alte puteriĭ, de a cere de la prefectulŭ oraşuluĭ informaţiunĭ în privinţa celorŭ ce se petrecŭ. Prefectulŭ le-a rĕspunsŭ, cum că elŭ apĕră pe Patriarchŭ, contra cleruluĭ împrotivnic. La acestea consulul german a observatŭ, cum că dupe părerea sa acéstă apărare ese din competenţa sa (a prefectuluĭ), pentru că dupe privilegiiĭ clerul, fără intervenţiunea mirenilorŭ, are dreptulŭ de a alege, — prin urmare şi de a destitui pe Patriarchŭ. Prefectulŭ a respunsŭ cum că consululŭ rusescŭ l'arŭ fi amenințatŭ cu destituirea, dacă nu va sprijini pe Patriarchŭ.— Făcêndu-se apoĭ regresŭ către Pórta, acésta a manţinutŭ decisiunea primitivă, relativă la destituire, şi a datŭ ordinŭ prefectuluĭ, de a apăra clerulŭ subalternŭ, şi a nu recunósce pe Patriarchulŭ destituitŭ.

OPERA ITALIANA

Sâmbătă, la 30 Decembre, a avutŭ locŭ pentru prima óră, în acéstă stagiune, representarea opereĭ *Jone*, în beneficiulŭ distinsuluĭ nostru artistŭ Bertolasi.

Acéstă operă a fostŭ asteptată de publicŭ nostru cu nerăbdare, fiindŭ că este una din operile cele maĭ multŭ gustate de elŭ, pentru musica sea şi pentru sujetulŭ sĕŭ poeticŭ şi interesantŭ.

Artistiĭ carĭ aŭ luatŭ parte la representarea eĭ suntŭ D-na Jenny Bay, Steger, Bertolosi, Ghiotti şi Lombardelli.

Pentru ansamblulŭ eĭ eramŭ sicurĭ maĭ dinainte că va obţine unŭ bunŭ succesŭ; dar, singurulŭ lucru pentru care ne îndoiamŭ, era prima dona, care avea se susţiă unŭ rolŭ în care se ilustrase atâtŭ de multŭ D-na Bianchi. Cu tóte acestea, avemŭ plăcerea se anunţămŭ că partea D-neĭ Bay a fostŭ susţinută cu precisiune şi a cautatŭ se rivalisese cu companioniĭ Domnieĭ séle.

Succesulŭ însĕ celŭ maĭ briliantŭ, care a făcutŭ pe publicŭ se deviă fanaticŭ, a fostŭ alŭ Domnuluĭ Bertolasi şi Steger. Domnulŭ Steger, maĭ cu sémă în actulŭ alŭ II-lea, în scena deliruluĭ, s'a arĕtatŭ unŭ artistŭ demnŭ de reputaţiunea sea deja stabilită. Cu atâtŭ maĭ mare a fostŭ succesulŭ sĕŭ, cu câtŭ Domnia sea a avutŭ se lupte cu suvenirele lăsate de D. Patierno,

www.dacoromanica.ro

care a creatŭ pe acéstă scenă rolulŭ luĭ Clauco.

Dómna Bay, în cavatina din primulŭ actŭ, a fostŭ aplaudată de publicŭ, şi în duetele cu baritonulŭ şi cu tenorulŭ a împărţitŭ aplausele cu acestĭ douĭ marĭ artistĭ. Publiculŭ i-a chematŭ la finele actuluĭ alŭ II-lea şi alŭ III-lea, dându-le onorurile sceneĭ.

Noĭ amŭ găsitŭ în vocea D-neĭ Bay intonaţiune, cântŭ, interpretaţiune juste; singurulŭ lucru, care o face se piardă adesea orĭ efectulŭ diverselorŭ frase, este că are respiraţiunea scurtă.

Domnulŭ Bertolasi, cândŭ s'a presentatŭ pe scenă la actulŭ întêiŭ, publiculŭ, care are o deosebită afecţiune pentru Domnia sea, şi ca artistŭ şi ca cântătore, a fostŭ priimitŭ cu unŭ torentŭ de aplause. Şi a avutŭ dreptate publiculŭ; căcĭ, pentru prima óră amŭ vequtŭ interpretatŭ pe scena nóstră, cu o precisiune şi cu unŭ talentŭ rarŭ dificilele rolŭ alŭ luĭ Arbace. In tótă opera s'a menţinutŭ la înălţimea talentuluĭ seŭ; dar maĭ cu sémă, în aria din actulŭ III-lea, a datŭ o nouă ocasiune publiculuĭ d'a se manifesta şi d'aşĭ arĕta satisfacerea prin presentărĭ de coróne şi sonette.

Orĭ câtŭ arĭ qice cine-va, publiculŭ nostru sciă se deosebéscă şi se dea meritele cuvenite fiă căruia. Elŭ a sciutŭ că D. Bertolasi este singurulŭ artistŭ care a vĕnitŭ la noĭ cu o reputaţiune stabilită, câştigată în douĭ anĭ pe scena celuĭ maĭ mare tétru din Italia, pe scena de la Scala din Millano.

Nu putemŭ se nu aretămŭ recunoscinţa nóstră Domnuluĭ Francheti pentru acéstă rechislţiune, precum şi Domnuluĭ Steger pentru jocŭlŭ seŭ din opera *Jone*. Domnia sea a arĕtatŭ că într'adevĕrŭ este unŭ mare artistŭ, maĭ cu sémă în scena deliruluĭ a probatŭ opera uneĭ marĭ cugetărĭ.

Ne pare rĕŭ că astă-dată nu avemŭ ocasiune se vorbimŭ şi de junele şi distinsulŭ tenorŭ Corsi, care a încântatŭ publiculŭ în atâtea opere; dar se fiă sicurĭ lectoriĭ nostrĭ că acéstă ocasiune ne-o va da câtŭ de curîndŭ.

Asteptămŭ cu nerăbdare se vedemŭ opera *Buy-Blas*, care este o operă nouă pentru scena nóstră, şi chiar pentru cele maĭ multe alte scene o operă la modă. Aflămŭ că D. Francheti a pusŭ tóte silinţele a da acéstă operă cu tótă demnitatea, fără a lipsi nicĭ costume nicĭ decorurĭ nouĭ. Noĭ amŭ dori însĕ, se se grăbéscă cu representarea acesteĭ opere, ca se ajungemŭ maĭ curîndŭ la representarea opereĭ *Hugenoţiĭ* în care, suntemŭ sicurĭ, D. Steger, împreună cu D-ra Fossa, vor obţine un succesŭ strălucitorŭ în tótă opera, şi maĭ cu sémă în duetulŭ din actulŭ alŭ III-lea.

Miercurĭ séră, 3 Ianuariu, va fi a treia representare din *Jone*.

MARIEI

Fruntea'mĭ galbenă pălită
Sĕ înclină spre pămêntŭ...
Flóre-acumŭ abia 'nflorită
Şi m'aplecŭ peste mormêntŭ!
Mâine lumea, ce-aqĭ mĕ ştiă,
Va uita că amŭ trăitŭ!

Insĕ tu dulce Mariă
Nu uita... căcĭ te-amŭ iubitŭ!
Tu Mario, déca'ĭ trece
Prin umbrosulŭ cimitirŭ,
Stăĭ pucinŭ la grópa'mĭ rece
Ca sĕ'mĭ daĭ unŭ suvenirŭ!

Lasă douĕ lăcrămióre
Pe mormêntu'mĭ a pica!
Douĕ lacrĕmĭ arqĕtóre...
Căcĭ în florĭ sĕ potŭ schimba!
Te-amŭ iubitŭ, dulce Mariă,
Te-amŭ iubitŭ cu-amorŭ ardentŭ !...
Dérŭ lăsatŭ e ca sĕ ţiă
Fericirea unŭ momentŭ!
Mâine corpu'mĭ d'eĭ petrece
În umbrosulŭ cimitirŭ,
Staĭ puçinŭ la piatra'mĭ rece
Ca sĕ'mĭ daĭ unŭ suvenirŭ!.

1872 *Anonym.*

DIVERSE

Miliţianiĭ pe Bulevard. Intr'o duminică 3 sergenţĭ instructorĭ esercita la mişcările corporalĭ pe maĭ mulţĭ militarĭ, deosebiţĭ în 3 grupe, érŭ căpitanulŭ comandantulŭ companiĭ îĭ privea maĭ departe. Unulŭ din ceĭ 3 instructorĭ raportă căpitaĭ nuluĭ că unŭ miliţianŭ înderătnicŭ ţine corpulŭ une-orĭ aplecatŭ în stânga, alte-orĭ în drépta şi une-orĭ picióre spre drépta şi corpulŭ spre stânga.

Căpitanulŭ s'apropiă, constată şi, cunoscêndŭ pe miliţianŭ, qise instructoruluĭ: lasă-lŭ, aşa s'a deprinsŭ... în Cameră, întêiŭ a şedutŭ în stânga, pe urmă în drépta, apoĭ între fracţiune, şi în cele din urmă érŭ în stânga; acumŭ aşa a ajunsŭ...! sfiinţiĭ numaĭ póte sĕ-lŭ maĭ aducŭ la locŭ. Dupe aceste judicióse aprecierĭ ale circomstanţelorŭ, instructorulŭ fiindŭ pusŭ în cunoşcinţă de causă, qise şefuluĭ, sĕŭ: bine, tóte le înţelegŭ, dar capulŭ în josŭ de ce-lŭ ţine? Érŭ căpitanulŭ 'ĭ esplică că, déca ţine capulŭ totŭ în josŭ, acésia o face pentru că practică învĕţătura luĭ Socrat; «*sĕ cunósce pe sine însuşi*», adică, cu alte cuvinte, se ruşinéscă de faptele séle.

* * *

Poţĭ muri în pace, bărbate! — Unŭ bătrânŭ, fiindŭ fórte bolnavŭ, chemă pe femeia sea, care era încă tênĕră, şi'ĭ qise: Veqĭ, dragă, că eŭ trebue sĕ te părăsescŭ şi că ora 'mĭ a sositŭ. De voescĭ se morŭ liniscitŭ, trebue a'mĭ face o plăcere; tu escĭ încă tênĕră şi cată negreşitŭ sĕ te măriţĭ d'a doua óră; te-aşŭ ruga se nu ieĭ pe Domnulŭ Ludovic, fiindŭ că'ţĭ declarŭ, că în totŭ-d'a-una amŭ fostŭ şi chiarŭ suntŭ gelosŭ de dênsulŭ; de nu'mĭ veĭ promite acésta, amŭ se morŭ disperatŭ. Femeia sea îĭ respunse: Sufleţelulŭ meŭ, te rogŭ sĕ nu te împedice acésta d'a muri în pace; fiindŭ că te asigurŭ că, şi de aşŭ voi sĕ mĕ măritŭ dupe dênsulŭ, însĕ n'aşĭ putea, din causă că amŭ promisŭ deja altuia mâna mea. (*Viitorulŭ*)

* * *

Privighitórea cu douĕ capete. Iu Tétru Iosefstadt din Viena, se produce nigra Miss Christine Millie, care are douĕ capete, patru picióre şi patru mâiní. Ea este născută în Carolina de Nordŭ (Statele-Unite Americane), are 21 anĭ, este fórte capabilă pentru cantŭ şi danţŭ, ceea ce esecutéză *qua si a deux*. Fi-care capŭ are vocea sa specială, care la una sună *soprano*, la alta *altu*, precumŭ şi facultatea proprie de a cugeta, în câtŭ ea póte vorbi cu sine însu-şĭ precumŭ şi cu douĕ persóne de d dată asupra douĕ chestiunĭ diferite. Ca copilă de sclavŭ ea s'a vêndutŭ în etate de ½ anŭ prin acţiune, către unŭ englesŭ, Smitt, pentru suma de 30,000 dolarĭ. Acesta a educat'o şi a cultivat'o apoĭ.

* * *

Unŭ mare filantropŭ. — Citimŭ în *Curier de France*: De ună-qi unŭ englesŭ se presintă la Comitatul alsacianŭ din Paris. Salută cu gravitate şi, a dressându-se către membriĭ presinţĭ:

— «Doresc sĕ vedŭ registrele de comptabili. «tate a le Comitatuluĭ,» qisse elŭ totŭ cu aerŭ gravŭ-

Din partea óre-cuĭ altŭ, assemenea pretenţiune arŭ fi părutŭ ciudată, déră din partea unuĭ englesŭ lucru ne părênd curiosŭ, impiegaţiĭ se grăbiră, — suriqênd, — a pune la dispositiunea gentlemanuluĭ dopia-scriptura.

Englesulŭ, cu besiclĭ pre nasŭ, examinâca pitululŭ priimirilor şi allŭ respunderilor, nu făcu nicĭ o observaţiune, apoĭ, verificarea sfirşită, se sculă, salută şi se indreptă spre uşă insoţitŭ de duoĭ membriĭ aĭ Comitatuluĭ. Sossind pre pragŭ, se intórse:

— A! amŭ uitatŭ sĕ ve lassŭ carta mea.

— Amŭ fi fericiţĭ se cunnóscemŭ persónna care ne-a făcutŭ onóre a ne visita, qisse unulŭ din impiegaţĭ.

Necunnoscutulŭ luă o cartă şi o dette celuĭ ce 'ĭ-a respunsŭ. Carta era infăşurată într'unŭ biletŭ de o miă de francĭ.

Membriĭ Comitatuluĭ mulţămiră cu căldură străinuluĭ pentru generositatea sa.

— Preste câte-va qille veţĭ avea nuvele despre mine, adaogă donatorulŭ, şi plecă dupe o ultimă salutare.

Preste câte-va qille uă nuoă offrandă de duoĕmiĭ francĭ era adressată Comitatuluĭ alsacianŭ.

Carta purta numele «Lyons.»

Acesta este fiulŭ lorduluĭ Lyons, care voiagĭază in momentul, acesta dând dovedĭ, pre orĭ unde trece de cea maĭ generósă sympathiă pentru emigraţiĭ din Alsacia-Lorena.

Cu câte-va qille maĭ 'nainte visitasse Comitatulŭ din Belfort.. Acolo emigraţiĭ suntŭ cu sutele. Dupe ce a examinatŭ ragistrele Comitatuluĭ din Belfort, 'şĭ-a exprimatŭ mirarea că ce vorŭ face membriĭ Comitatuluĭ spre a putea procura locuinţă nefericiţilo ĭ emigraţĭ! Ascultă in tăcere planulŭ projectelorŭ lorŭ, şi, dupe ce sfirşiră, le remisse 40,000 francĭ «ca se «inlesnéscă grabnica executare!»

Eată o frumósă şi generósă intrebuinţare a uneĭ opulinţe afflată in légănulŭ seŭ! Omulŭ care debutéză ast-felŭ in viéţă, nu promitte elŭ óre contimpuranilorŭ sĕĭ recolta cea maĭ avută in virtuţĭ şi nu dă ellŭ dreptul, chiar de pe acum, a compta intr'o qi pe luminele şi pe generositatea âniméĭ luĭ pentru dirigerea trebilor ţereĭ sélle ?

BIBLIOGRAFIE

A eşitŭ de sub tiparŭ.

ZOOLOGIA

DE D. ANANESCU

Partea I *Anatomia* şi *Fisiologia* cu 63 gravurĭ litografiate.

Uvragiŭ pentru clasele superióre din Lycee şi Seminare şi pentru toţĭ câţĭ dorescŭ a se iniţia în frumósule sciinţe ale Natureĭ.

Se găsesce la autorŭ Strada Luterană No. 7, şi la librarĭ, cu preciulŭ de 4 leĭ şi 50 banĭ.

Ceĭ ce ĭaŭ unŭ numĕrŭ maĭ mare, aŭ şunŭ scqĕmêntŭ favorabilŭ.

SOCIETATEA

Amicilorŭ Beleiorŭ Arte

Societatea a deschisŭ prima sa esposiţiune de artele plastice (picturĕ, sculpturĕ, arhitectură) lunĭ la I-iŭ Ianuarie 1873, în etagiulŭ dintêiŭ alŭ oteluluĭ Herdan, Bulevardulŭ Elisabeta Dómna.

Sălile vorŭ fi deschise în tóte qilele, de la orele 10 diminéţa până la 4 dupe amiadĭ.

Preţulŭ intrăriĭ este unŭ leŭ afară de joile, cândŭ se va plăti duoĭ leĭ.

COMITETULŬ.

www.dacoromanica.ro

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unu gustu artificialu.

I. Plankengasse 5, catulu I.

Se trimetu Monstre franco în provinciï.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţi 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouï dispositiï

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU **DE LA GIURGIU RA BUCURESCI**

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorï	tr. Nr. 3 de viagiorï	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorï	tr. Nr. 4 de viagiorï
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescï	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescï	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 47	Comana	9 50	3 50
Băneasa	9 57	3 57	Vidra	10 05	4 05
Frăţescï	10 25	4 25	Gilava	10 30	4 30
Giurgiu	10 48	4 48	Bucurescï	10 45	4 45
	11 00	5 00		10 57	4 57

tr. N. 4.

ANUNCIU. Sub semnatulu recomandu cu ónóre onor. Public, precum şi comercianţilor cá am stabilitu o fabrică de diferite meḑeluri din cele maï gustóse şi bine preparate, precum galantine de diferite paserï, şuncă cu óse şi fără óse, limbi, costiţe afumate, tobe etc.

Tote cu preţurile fórte moderate în detailu şi en gros, serviciu prompt. Amatoriï se potu adresa calea Mogogói, vis-a-vis de Episcopie, în Grădina D-luï FRANZ IAKOBOWITZ.

Se dă în tăere, cu licitaţiune de bună voiă **pădurea** dupe moşia **Baltiţa**, partea minorilorŭ meï copiï, câtu şi părţile de moştenire a tutulorŭ celorŭ l'alţï condeväl-maşï.

Licitaţiunea va avea locu la 28 ale curenteï, între orele 2 şi 4, în strada Verde No. 12.

ELENA NICOLESCU.

Anunciu Importantu. Cofetăria din calea Moşilorŭ în rându cu antréoa grădineï luï Sf. Gheorge No. 39, care este acum închisă, se vinde atâtu marfa câtu şi edecurile. Earu prăvălia se închiriaḑă de acuma.

Doritoriï sĕ bine voéscă a se adresa la Cancelaria Hoteluluï Manucu spre înţelegere.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestu sirop d'unu gustu din cele maï plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unu raportu oficiale, contra guturaiuluï, catarulu, Grippă, tuse măgarĕscă şi contra tutoru inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptu. Printre celebritătile medicale cari l'aŭ patronatu în timpu de 40 de aniï, vomu cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulu copiilorŭ; VAUQUELIN, director alu scóleï de Pharmaciă s'alţï medicï de spitaluri, profesorï aï facultăţiï şi membriï Academieï de Medicină diu Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeleniă

Uă odaiă mare, *elegant mobilată.* în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatu de acumu cu preţu fórte moderatu. Doritoriï se vorŭ adresa la Typografia D-luï *Alecsandru Andricï*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelu Steriadi), acelu ce ecsecută objecte de tipografiă în tótă forma şi în oriï limbă. promptu şi cu preţu fórte moderatu.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateï,** este de vêndare. Oriï cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuï ḑiarŭ.

Proprietarulu se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateï.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU,

Pentru abonamente, reclame şi anunciurï a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşu:	In districte:
Pentru unu anu . .	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anu .	12	15 »
Pentru treï luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 baniï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leu n.
Pe pag. II 2 leï, pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica «inserţiuni şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliï nepublicaţi se ardu.

Oriï-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facu numaï de la 1 şi 15 a le fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescu anunciurï şi reclame la D-niï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la l PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahu şi de intestine, restabilesce convalescenţa, intăresce copiï şi persónele delicate séu anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unu preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereï.

Depositu în Bucurescï: Fr. Eitel & J. Risdorfer.

ASTHMA catariulu, năduful şi respirătórie suntu vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentu chiaru cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluï CRONIER.

Preţulu 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistu-chimistu de clasa 1-iu 19. strada Moneteï Paris

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE **DE VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH — *Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pour conserver la santé, la beauté, la mobilesse de la peau*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si pradu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J. V. BONN

Furnisorŭ brevetatu alu M. S. Impĕrătesa

Aceste produse se vêndu 40 la sută maï josu de cătu produrele analoge; din puntulu de vedere alu parfumuluï s'alu proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecu specialităţile cele maï renumite.

La ceï de căpeteniă Farmacopeï, Coaforï şi Parfumarï.

CU AMĔNUNTULU ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alu Consiliuluï Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieï şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratu superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnï cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatu asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Srpienta adunare a recunoscutu aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu inlesnire, nu causédă în stomachu, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Girantï responsabilu, DAVID DINU. Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

www.dacoromanica.ro

JOUI, 4 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 263

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCĬ, 3 IANUARIE

In fine, guvernulŭ nostru se milostivi se facă şi elŭ aḑĭ unŭ *te-deum* pentru mórtea imperatoreluĭ Napoleon. Fórte tărdiŭ însĕ! Dupe ce a jucatŭ, dupe ce s'a înveselitŭ ca femeia infidelă, care danţa şi petrecea pe câtŭ timpŭ bărbatulŭ seŭ era întinsŭ pe masă, şi pe urmă lua doliulŭ dupe ce se îngropa, guvernulŭ nostru a făcutŭ unŭ *te-deum* şi a pusŭ palatulŭ se ĭ-a doliŭ! Chiarŭ acéstă procedare, dacă arŭ fi din iniţiativa luĭ, totŭ arŭ avea o mică valóre. Dar nu este. Elŭ a fostŭ silitŭ, şi silitŭ de ómenĭ şi de împrejurărĭ a proceda astŭ-felŭ.

Fără a vorbi de oficerii românĭ carii, cea maĭ mare parte aŭ protestatŭ prin absenţa lorŭ de la balŭ, în séră de 31 Decembre, faciă cu acéstă împrejurare,— pe care guvernulŭ trebuia se o fi observatŭ; — fără a vorbi de indignarea generale ce s'a mănifestatŭ, trebue se recunóscemŭ că onórea acestuĭ *te-deum* se cuvine poetuluĭ V. Alesandri. Pe câtŭ ni se asicură, Domnia sea a fostŭ care a alergatŭ pe la ministriĭ, pe la amiciĭ seĭ de la putere, pe care ĭ-a făcutŭ se înţelégă că e tristŭ a face pe protectoriĭ nostriĭ în viaţă sĕ-şĭ pérdă ilusiunea de noĭ, dându-le esemplu de ingratitudine faciă cu ceĭ care aŭ încetatŭ de a maĭ trăi.!

Domnulŭ Alesandri ca poetŭ, are inimă nobilă, în care nu póte se se aşeḑe ingratitudinea. Ea are destule inimĭ unde ş'a stabilitŭ culcuşulŭ sĕŭ, inimĭ cinice, inimĭ blasate şi înghéţate de gerulŭ materialismuluĭ! Omulŭ care n'are în sufletulŭ sĕŭ sădită sămânţa recunoscinţeĭ, acelŭ omŭ numaĭ trăesce de câtŭ în rătăcire şi ajunge cu timpulŭ se deviă o fiară sălbatică, cu tóte că de multe orĭ chiar fiarele aŭ în ele instinctulŭ recunoscinţeĭ.

Pentru te-deumulŭ de aḑĭ, dar, nu putem de câtŭ se mulţumimŭ poetuluĭ Alesandri şi oficerilorŭ cariĭ aŭ aretatŭ o atitudine demnă şi plină de esemple frumóse pentru ceĭ-l-alţĭ oficerĭ din alte ţerĭ, şi maĭ cu sémă pentru oficeriĭ din armata italiană, cariĭ aŭ luptatŭ alăturĭ cu ilustrulŭ repausatŭ pentru liberarea şi unitatea Italieĭ.

Dar cum a fostŭ acestŭ *te-deum*? Rĕspunsulŭ nu póte se fiă de câtŭ tristŭ. Acela, pe care uniĭ ne făcuse a crede că este rudă cu imperatorele, lipsea. Serviciulŭ s'a făcutŭ la Mitropoliă de unŭ vicarŭ, părintele Mitropolitulŭ neapăratŭ fiindŭ ocupatŭ cu alte lucrurĭ maĭ importante pentru sânţia sea. Oficialiĭ aŭ asistatŭ într'unŭ numĕrŭ restrînsŭ, între care duoĭ-treĭ ministriĭ. Poporulŭ însĕ, care nu se arétă nicĭ o dată ingratŭ, era într'unŭ numĕrŭ mare. In miḑiloculŭ poporuluĭ s'aŭ observatŭ cu plăcere câţĭ-va cetăţenĭ, între care fraţiĭ Nicolae şi Ştefan Golescu, cum şi Dimitrie Brătianu, cariĭ în tóte timpurile şi împrejurările aŭ aretatŭ că recunoscinţa şi patriotismulŭ suntŭ primele virtuţĭ ce trebue se posede unŭ omŭ.

Guvernulŭ nostru a aretatŭ prin acéstă lipsă, a totŭ ce era maĭ esenţialŭ, că nu voesce se supere pe D. de Radovicĭ, născătoruiŭ şi susţiitorulŭ actualilorŭ miniştriĭ! Chiarŭ cândŭ este silitŭ se face unŭ bine, îlŭ face ne complectŭ.!

Lecţiunea însĕ ce-ĭ a datŭ-o oficeriĭ, presa. poporulŭ, este instructivă. Simţi-va intenţiunile eĭ

Vomŭ vedea!

La interpelarea D-luĭ deputatŭ Ioanide băcanulŭ, relativă la *hoţiele*,—dămŭ espresiunea testuale, — părinţilorŭ oraşuluĭ, D. Ministru Preşedinte le-a afirmatŭ într'unŭ modŭ fórte directŭ, ḑicêndŭ că, dupe tóte stăruinţele, nu i s'aŭ presentatŭ socotelile pe patru anĭ din urmă, şi şi-a manifestatŭ dorinţa de a constata acele *hoţiĭ*.

Vuetulŭ publicŭ, că s'arŭ fi numitŭ o comisiune de anchetă asupra Primărieĭ *Capitalieĭ*, — cumŭ ḑice D. Ministru, — pare a afirma dorinţa d-séle d'a constata *onorabilele* hoţiĭ ale *onorabililorŭ* părinţĭ aĭ oraşuluĭ, de şi onorabilulŭ Ministru sciă de ajunsŭ, din ancheta făcută la Poliţiă, că pe câtă vreme ceĭ *supsonarisiţi* şi *acusarisiţi* se află pe fotoliele lorŭ, resultatulŭ nu póte fi de câtŭ o *onorabilă* spălare, cum se-spălaŭ de păcate în meḑiulŭ evŭ cu bulele papalĭ.

Orĭ cum sĕ fiă, la dorinţa D-luĭ Ministru d'a *constatarisi* hoţiele, venimŭ sĕ-ĭ relevămŭ şi noĭ unŭ casŭ.

O persónă de mare încredere ne afirmă că, în gestiunile anualĭ de venituri şi cheltueli ale bisericelorŭ Amza şi Sf. Ionică, s'arŭ fi făcutŭ maĭ multe *onorabilităţi* — de vr'o treĭ miĭ de galbenĭ—de cele semnalate în Cameră de D. Ioanide băcanu; că unŭ curatorŭ alŭ ḑiselorŭ biserică, a nume d. Colonel Crăsnaru, le-arŭ fi denunţatŭ *onorabileĭ* Muncipalităţĭ; că *onorabila* Muncipalitate arŭ fi numitŭ pe unŭ membru ajutorŭ, şi a nume pe d. Rădulénu,—recunoscutŭ prin multa'ĭ religiositate şi piositate,—a cerceta casulŭ; că acestŭ *onorabilŭ* membru, de şi arŭ fi constatatŭ de adevĕrate tóte cele denunţate de d. Colonelŭ Crăsnaru şi susţinute de către enoriaşĭ, dar *animatŭ* de sântele precepte ale Evangelieĭ «de a nu face reŭ *aprópeluĭ*,» a făcutŭ evangelicesce, a scăpatŭ unŭ omŭ de la urgiă, fiă chiar hoţŭ acestŭ omŭ, căcĭ Evangelia — nu face deosebire între hoţŭ şi păgubaşŭ, dovadă că Christos, celŭ maĭ mare păgubaşŭ, a fostŭ restignitŭ între duoĭ tâlharĭ.

Persóna în chestiune ne maĭ afirmă că D. Colonelŭ Crăsnaru,—care, se vede, ţine maĭ multŭ cu Sf. Nicolae de la Amza şi cu Sf. Ion de la Sf. Ionică, de câtŭ cu Christos între douĭ tălharĭ cu care ţine D. Răduleanu,—a protestatŭ, făcêndŭ Primărieĭ, prin raporturĭ, denunţărĭ peste denunţărĭ, calificândŭ conduita D-luĭ Rădulénu cu calificarea dată maĭ târḑiŭ de D. Ioanide în plinŭ areopagŭ, dar ca prin minune, tóte raporturile D-luĭ Crăsnaru, câte nu se puneaŭ *la delă spre sciinţă*, i se înapoiaŭ cu *porunci* subscrise, une-orĭ de D. Răduleanu, alte orĭ de D. Racotă, în coprindere că: «*suntŭ lipsite de buna cuviinţă.*»

De este dar seriosŭ, că D. Ministru doresce se afle *câte-ceva*, n'are de câtŭ sĕ róge pe curatorulŭ bisericescŭ, D. Colonelŭ Crăsnaru, se-ĭ presinte tótă corespundinţa între curatelă şi Municipalitate, precumŭ şi conturile închieiate, şi astŭ-felŭ, osebitŭ că 'şĭ va atinge scopulŭ de a pune mână pe ce caută, se va pune bine şi cu făcĕtorul de minunĭ ierarchulŭ Nicolae, şi cu botezătorulŭ şi înainte mergĕtorulŭ Ioan.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Londra, 12 *Ianuariu*. — Regina a ordonatŭ că curtea sĕ pórte doliulŭ ḑece ḑile pentru mórtea imperatoreluĭ Napoleon.

Se desminte scomotulu că împărătésa Eugenia va fi proclamată ca reginte.

Ambasadorele rusŭ, d. Schuwarof, arŭ avea misiunea se negocieze căsătorirea unuia din principiĭ familieĭ regale aĭ Engliterieĭ cu una din fiicele Ţarului.

SCIRĬ DIN AFARĂ

FRANCIA.

Primarulŭ din *Beaume* publică, într'unŭ jurnalŭ localŭ, o scrisóre în care istorisesce buna priimire ce a avutŭ de la D.

www.dacoromanica.ro

Thiers, cu ocasiune mergereĭ sale la Paris.

Acéstă scrisóre fiindŭ din maĭ multe punturĭ de vedere importantă, o reproducemŭ aci:

«Avémŭ cea maĭ mare dorinţă a nu pleca din Paris. fără a avea onórea de a presenta respectele mele eminentuluĭ nostru bărbatŭ de statŭ, mareluĭ nostru cétăţénŭ. Dar cumŭ? Maĭ mulţĭ mĕ asigurase că lucrulŭ era imposibilŭ şi, într'adevĕrŭ, în miĵlocululŭ uneĭ aşa îngreueriĭ de afaceriĭ, nu era óre de presupusŭ că nicĭ unŭ minutŭ nu póte fi consacratŭ la primirea uneĭ simple visite.

«Cu tóte acestea, m'amŭ riscatŭ. Eşémŭ de la şedinţa Camereĭ pe la aprinsulŭ lumânărilorŭ, şi în hainele mele de tóte ĵilele, făr'a căuta măcarŭ se ştergŭ prafulŭ de care mĕ umplusemŭ pe drumŭ, m'amŭ îndreptatŭ spre ceea ce se chiamă otelulŭ preşedenţieĭ. Sositŭ la acéstă locuinţă, relativŭ modestă, maĭ alesŭ décă ne-amŭ raporta la splendórea palatelorŭ vechilorŭ noştriĭ monarchĭ, amŭ intratŭ în antreŭ unde, dupe ce m'amŭ recomandatŭ, mi s'a ĵisŭ cu multă politeţă:

—Suiţi-vĕ, D-le primarŭ, colo susŭ, veţĭ găsi cuĭ se daţĭ cârta de visită, şi décă D. Preşedinte va fi liberŭ, vĕ va primi îndată.»

«Acésta fu trébă de unŭ minutŭ.

«Abia cartea mea fu dată, şi ea era deja în mâinele D-luĭ Thiers, a căruĭ voce se auĵi pentru a mĕ învita se intru.

«D. Preşedinte era chiarŭ singurŭ, la gura sobeĭ, în cabinetulŭ seŭ şi în aţitudinea omuluĭ care meditézŭ. Dupe ce s'a sculatŭ pentru a mĕ saluta în modulŭ celŭ maĭ cordialŭ, m'a învitatŭ se şeĵŭ.

«Cea dintêiŭ întrebare ĭ-a fostŭ asupra spirituluĭ populaţiunilorŭ nóstre. Fórte republicanŭ, i-am respunsŭ, şi plinŭ de incredere în D-vóstră; fórte decisŭ a vĕ susţine, şi cu totulŭ pentru ideiele de ordine şi de muncă. Resturnărĭ, dupe cumŭ o pretindŭ uniĭ, nu suntŭ posibile; şi décă niscaĭ tentative rele s'arŭ produce, ele arŭ fi îndată reprimate chiarŭ de populaţiunĭ. Atuncĭ elŭ recunoscu împreună cu mine că monarchia numaĭ avea nicĭ o şansă şi că, a se maĭ gîndi cine-va la întórcerea Bonaparţilorŭ, arŭ fi a se gândi la ruina şi la *ruşinea* Francieĭ.

«Dupe acésta îmĭ ceru sciriĭ asupra stăreĭ recolteĭ nóstre. Elŭ scia că recolta vinuluĭ fusese rea, dar că cele-l'alte dăduse în genere resultate satisfăcĕtóre.

«Apoĭ întrebându-mĕ décă mĕ întorcŭ în curândŭ, îmĭ ĵise: «Intăriţĭ încrederea unora, asiguraţĭ pe ceĭ timiĵĭ; puciniĭ anĭ ce amŭ se maĭ trăescŭ, îĭ voiŭ consacra pentru a fonda republica, şi am multă speranţă că anulŭ 1873 nu va trece fără ca teritorulŭ nostru se nu fie cu desevêrşire eliberatŭ.»

«Eramŭ aicĭ, cândŭ sosiră D-na Thiers şi D. Barthelemy Saint-Hilaire. Acestŭ din urmă venea se dea în modŭ familiarŭ resultatulŭ şedinţeĭ Camereĭ, alŭ căruĭ resumatŭ fu: că totulŭ merge bine. D. Thiers adăogi, uitându-se la D. Saint-Hilaire: Găsescĭ că are aerulŭ de a fi aşa reŭ, dupe cumŭ a plăcutŭ unora a o ĵice?» N'amŭ pututŭ de câtŭ se surîdŭ în facia figureĭ atâtŭ de simpatice a acestuĭ escelinte omŭ.

«M'amŭ sculatŭ, căcĭ era ora cândŭ ilustrulŭ şi demnulŭ bătrânŭ ia în fie-care ĵi câte-va minute de repaosŭ, şi l'amŭ părăsitŭ cu mâinele luĭ în ale mele, recomandându-ĭ se-şĭ menagese viaţa, pentru că în acestŭ momentŭ ea este a nóstră a tuturorŭ, viaţa Francieĭ.

ITALIA

Jurnalele de la 8 Ianuariŭ ne spunŭ că Papa, priimind pe directorele societaţiĭ catolice din Roma, acesta ĭ-a presentatŭ, pe lângă o adresă de felicitare, şi o protestare contra suprimariĭ corporaţiunilorŭ religióse, la care sânţia sea a rĕspunsŭ în următoriĭ termenĭ:

«Rogŭ pe Dumneĵeŭ ca vocea sea purernică se luminese pe aceĭ cariĭ ne persecută prin suprimarea ordinilorŭ religióse. Pentru mine este o uşurare d'a vedea catolicismulŭ mişcânduse din tóte părţile. Sĕ ne rugămŭ şi se aşteptămŭ. Se avemŭ confienţă şi se ne rugămŭ, pentru că până în fine Dumneĵeŭ ne va asculta, şi, cum până acum nea datŭ semne de justiţia sea, vom avea în curând semne de misericordia sea.»

—Diarul clerical din Florenţa istorisesce, într'unŭ articolŭ de fondŭ, că, cu cumplita demoralisaţiune, ce a intratŭ în Roma cu regimulŭ lumescŭ, s'a instalatŭ şi o legiune de «ângerĭ căĵuţĭ» tocmaĭ vis-a-vis de Institutulŭ catolicŭ—filosoficŭ de la Pace, şi cum că Sântulŭ Părinte, indignatŭ de acestŭ scandalŭ, s'a decisŭ a scriă o scrisóre autografă către Regele Victorŭ Emanuelŭ. Acésta a şi urmatŭ, — întêia în viaţa acestorŭ suveranĭ. Regele a urmatŭ imediatŭ dorinţeĭ Papeĭ, ordonândŭ a se închide acea casă, şi a rĕspunsŭ Papeĭ asemenea printr'unŭ autografŭ de 3 pagine. In acéstă adresă Regele se simte fericitŭ, a fi restabilitŭ Unirea Italieĭ, şi regretă cum că uniculŭ puntŭ negru în viéţa sa este, că nu s'a pututŭ împăca cu Papa. Semnătura este: Alŭ Santităţeĭ Vóstre celŭ maĭ devotatŭ fiŭ, Vitorio Emanuele. — Scrisórea a fostŭ bine primită în Vaticanŭ.

DANEMARCA

Ministrulŭ de resbelŭ din Compenhaga a presentatŭ Camereĭ proectulŭ de lege privitorŭ la armată. Elŭ cere anualŭ 22,000 rigstalerĭ pentru miliţiĭ, 73,000 pentru flotă, precum şi 17,000, împărţiţĭ pe 8 anĭ, pentru lucrarĭ de fortificaţiunĭ şi construcţiunĭ de vase.

Ministrulŭ a insistatŭ asupra faptuluĭ că projectulŭ în cestiune este basatŭ pe politica de pace şi de neutralitate, pentru care îĭ trebue miĵlóce, dacă are intenţiune a o ţine şi a face pe Danemarka se fiă respectată.

AMERICA

O depeşă din New-york anunţă incetarea din viaţă a Regeluĭ insulilorŭ Sandvich, Kamehanicha V. Elŭ fu născutŭ la 11 Decembre 1830 şi urmă fratteluĭ sĕŭ, carele era însuratŭ cu o englésă, Mis Rooke, la anulŭ 1863. Regatulŭ are 348 miliare geografice cu 63,000 locuitorĭ, este dela anulŭ 1840 independentŭ şi, de la 1844 recunoscutŭ de America şi de puterile europene ca o Monarchiă constituţională, cu instituţiunĭ liberale; are case şi şosele bune, dupe modelulŭ celorŭ europene, şi 300 scolĭ. In chestiunĭ grave, Regele convócă «Consiliulŭ secretŭ,» compusŭ din ministriĭ, prefecţiĭ insulelor maĭ marĭ, din cancelarulŭ Regatuluĭ, şi din 16 membriĭ, (jumătate indigenĭ, jumătate străinĭ naturalisaţĭ). Armată stabilă are 75 soldaţĭ. Insulariĭ de Sandvich suntŭ ómeniĭ ceĭ maĭ frumoşĭ şi maĭ inteligenţĭ, din intregulŭ mărieĭ Sudice.

JAPONIA

Se comunică din Yokohama, cu data de la 23 Octombre, 1872, că celŭ maĭ însemnatŭ evenimentŭ pentru acestŭ imperiŭ este fără îndoială deschiderea căieĭ ferate, acum de curândŭ terminată de acolo la Yedo şi care s'a efectuatŭ în modulŭ celŭ maĭ solemnŭ. Micado (împĕratulŭ) însuşĭ venise sĕ asiste la acéstă serbare, şi nimicŭ nu derangea veselia, ce domnea pretutindenea, maĭ alesŭ că şi vremea, care maĭ multŭ timpŭ era posomorîtă, se deschise apoĭ. Direcţiunea căieĭ ferate a lăsatŭ se orneze cu florile cele maĭ frumóse şi rare, diferitele staţiunĭ în Yedo, la Schimbaschi şi aci, precum şi pavilonulŭ împĕrătescŭ, rădicatŭ înadinsŭ, şi acelŭ pentru ministerulŭ lucrărilorŭ publice. Ambasadoriĭ străinĭ plecară de diminéţă cu unŭ trenŭ espresŭ la Yedo şi primiră pe peronulŭ găreĭ de acolo pe împĕratulŭ, căruia îĭ fu presentatŭ de către unŭ funcţionarŭ pe o farfurie planulŭ întregeĭ liniĭ. Afară de ministriĭ, maĭ era presentŭ şi unŭ mare numĕrŭ de funcţionarĭ japonesĭ, din care ceĭ maĭ mulţĭ purtaŭ costumulŭ lorŭ naţionalŭ. Micado însuşĭ purta o căciulă turtită, care părea se fie împodobită cu o pană, déră observêndu'o maĭ de aprópe, nu era de câtŭ o ţesătură fină, care, avêndŭ maĭ o lungime de douĕ picere, orna acoperitórea capuluĭ. Elŭ era apoĭ îmbrăcatŭ cu unŭ gherocŭ serŭ deschisŭ, forte costis - torŭ, şi d'înapoĭ cu unŭ felŭ de obi, care se ţinea prin duoĭ şerpĭ lungĭ de mătase roşiă, a cărorŭ margini fură ţinute de către purtătoriĭ de şerpĭ. Kakamaiĭ eraŭ de mĕtase albă şi papuciĭ, de formă chinéză, brodaţĭ cu aurŭ. Micado privi cu cea maĭ mare atenţiune preparativele făcute, priimi cu cea maĭ mare amabilitate bine-cuvêntarea directoruluĭ, a D-luĭ Cargiles, care apăru în costumulŭ ecosezŭ, şi ascultă discursulŭ, ce ţinŭ contele Fe d'Ortiani, ca celŭ maĭ bătrânŭ din membriĭ corpuluĭ diplomaticŭ. Apoĭ se ţinu o alocuţiune cu vocea tremurîndă de către o deputaţiune a comercianţilorŭ Japonieĭ, căria ĭ respunse guvernorulŭ de Kanagawa; la reîntórcere se luă încă unŭ dejunŭ de Hama Goten, şi cu acésta se termină ceremonia, întorcându-se Micado la palatŭ şi făcêndŭ cunoscutŭ, că la terminarea liniilorŭ telegrafice voesce a face o asemenea serbare. Ca probă câtŭ de tare este încă înrădăcinatŭ Fetischismulŭ la japonesĭ, trebue sĕ menţioneĵŭ, că estrada din Yocohama fu luată cu asaltŭ, îndată ce împeratulŭ o părăsise, şi covorulŭ de pe josŭ fu tăiatŭ fără strigăte séŭ certe în miĭ de bucăţĭ şi luate ca talismane, înainte ca poliţia se pótă se împedice acésta.

La menţionatele telegrafe se lucréĵă cu mare energiă; s'a pusŭ deja sîrmele prin apă la Simonosacki şi s'a unitŭ Negasaki cu Tocai etc. etc; curândŭ va rivalisa Japonia, pe care o numescŭ poeţiĭ: «ţéra sóreluĭ,» şi în acestŭ punctŭ cu Europa. In genere relaţiunile se punŭ din ce în ce maĭ multŭ pe o regulă şi comerciulŭ sporesce; vêndările de ouă a vermilorŭ de mătase se urcă deja la maĭ multŭ de unŭ milionŭ cartonĭ, şi actualminte s'a pusŭ în vêndare încă 120 până 130,000 cartonĭ.

Ape minerale în Giurgiŭ.

Preumblându-se cine-va pe cheiulŭ ce se ridică în oraşiulŭ Giurgiŭ, pe marginea Dunăriĭ, nu póte sĕ rămăe neimpresionatŭ de aspectulŭ apeĭ ce scladă basa acestuĭ cheiŭ. Aci vede cine-va o apă de o nuanţă roşatică, colo alta de o culóre albă

www.dacoromanica.ro

mai în colo alta de o nuanţă verdue-albastră, culorî provenite séu din depositulŭ ce lasă apa, precum este cea albă şi cea roşatică, séu din elementele ce conţine în disoluţiune. De va observa cine-va nivelulŭ apeî în cestiune, care se află între cheiŭ şi unŭ malŭ de pământŭ ce o desparte de apa Dunăriî va fi fraptatŭ de diferinţa de nivelŭ ce esistă între apa nuanţată şi acea a Dunăriî, prin urmare acésta ar indica fie căruia că nu este o apă filtrată din Dunăre, căcî atunci ar fi egalitate de nivelŭ. Prin urmare, atât aspectulŭ câtŭ şi diferinţa de nivelŭ mĕ angajă a face óre-care cercetărî asupra acesteî ape. Puţinulŭ timpŭ câtŭ am statŭ în Giurgiŭ, şi lipsa celorŭ trebuincióse, nu mî-aŭ permisŭ a face o cercetare maî aprofundată. Dar cu tóte aceste imperfecţiî, resultatele ce am obţinutŭ mĕ autorisă a crede cá acea apă nu este o apă ordinară, ci o apă care are are unŭ gradŭ órecare de mineralisaţiune.

Elementele principale ce conţine, suntŭ în proporţiî diferite în diferitele categoriî de apă, constituindŭ ast-felŭ ape de maî multe felurî.

Apa cu o nuanţă roşatică lasă unŭ grosŭ stratŭ feruginosŭ. N'am pututŭ obţine o reacţie asupra feruluî în acea apă, fiindŭ-că totŭ ferulŭ este precipitatŭ. Pe lîngă acestŭ elementŭ se maî află o bunicică dosă de sulfate, puţină magnesie, sărurî cu clorŭ şi o mare cuantitate de calce.

Carbonatele suntŭ în prea micî cuantităţî.

Este de remarcat apa cea cu precipitatulŭ albŭ. Ea are unŭ gustŭ amarŭ şi stipticŭ, posedă o bună dosă de magnesie, ceva sărurî cu clorŭ şi sărurî carbonate.

Pe lângă aceste ape suntŭ maî multe felurî în care se observă maî marî séu maî micî cuantităţî de elemente în unele ape.

Este adevêratŭ că ast-felŭ, dupĕ cum amŭ cercetatŭ apa, n'am găsit'o îndestulŭ de mineralisată. Dar trebue sĕ considerămŭ că acea apá stagna de multŭ timpŭ sub formă de băltace, póte că conţinea maî multă apă de ploe dc câtŭ minerală, apă de infiltraţie din Dunăre, în fine espusă a fi cu totulŭ desmineralisată.

Cuantitatea apeî de isvorŭ trebue sĕ fie considerabilă, de vreme ce, dupĕ cum mi s'a spus, abia putea se preîntêmpine isvorirea apeî prin scóterea eî din gropî cu o maşină de aburŭ puternică.

Din căutările ce amŭ făcutŭ, dupĕ câtŭ circumstanţele aŭ permisŭ, resultă că în Giurgiŭ se afla o apă care posedă unŭ gradŭ de mineralisaţie maî mare ca apa ordinară, că aceea mineralisaţie trebue sĕ fie multŭ maî mare cândŭ se va putea analisa apa de isvóre însuşî. Atragemŭ atenţiunea Comuneî din oraşulŭ Giurgiŭ asupra acestuî punctŭ importantŭ. O cercetare constatatóre aproximativă a cualităţiî apeî ar fi îndestulă spre a determina pe Comună a lucra într'unŭ sensŭ óre care. Şi acéstă constatare se face fără marî sacrificiî. S'arŭ găsi mulţî carî sĕ ofere sciinţa lor pentru acestŭ scopŭ.

Nisce ape minerale în Giurgiŭ ar avea celŭ maî mare viitorŭ. Situate chiar la portŭ, la marginea Dunăriî, în facia malurilorŭ pitorescî din partea Turcieî, ca oraşŭ de portŭ, ca oraşŭ aprópe de Capitală ar prospera în curândŭ o instalaţiune balneară. Étă o ocasiune cu care membriî actualî comunalî ar putea aspira la recunoscinţa concetăţenilorŭ şi compatrioţilorŭ lorŭ.

Dr. Veleanu.

(Revista Medicală).

D-luî F. de la VIITORULU

Domnule F* *

Orî-cine aţî fi, vĕ mulţumescŭ de urarea şi nelaudă făcută miă de D-Vóstră, într'o scriçiarulŭ *Viitorulŭ*, de la 24 ale trecutuluî Decembre; şi vĕ rogŭ primiţî, ca semnŭ de recunoscinţă din parte-mî, pentru acésta, următórele palide versurî întitulate: «*O întrebare către unŭ întinsŭ covorŭ de lăcremióre.*

O întrebare către unŭ întinsŭ covorŭ de lăcremióre.

Dalbe lăcrĕmióre
Pe plaiŭ înverçitŭ,
Din lacrĕmî de sóre
Voî aţî rĕsăritŭ,
Orî din plânsŭ de çorî
Nasceţî printre florî?

Orî luna 'ntristată
Pe verdele plaiŭ
A plânsŭ vre-o-dată
In luna luî Maiŭ,
Şi-ale eî plânsorî
Se făcură florî?

Orî murgilă-alŭ sereî
A iubitŭ v'o fióre,
Fic'a a primă-vereî,
Mândră, răpitóre,
Şi câmpiî de florî
Stropi cu plânsorî?

Séŭ trecêndŭ prin mare
Lună, stele 'n chorŭ,
Dulcî mărgăritare
Puse 'n pĕrulŭ lorŭ,
Şi plutindŭ prin norî
Le-aruncă prin florî?

Dalbe lăcrĕmióre
Pe plaiŭ 'nverçitŭ
Subŭ alŭ luî Maiŭ sóre
Cumu aţî rĕsăritŭ,
Ca nisce plânsorî
De ochî muritorî?

Nóptea pe zefire
Şioptiţi-mî uşorŭ,
Plânsŭ de fericire,
Séŭ lacrĕmî de dorŭ
Vĕ născu prin florî
In câmpî rîçĕtorî?

Căcî dorulŭ e mare
Şi fără sfîrşitŭ
Pentru-unŭ sufletŭ care
Cu focŭ a iubitŭ,
Şi-ale luî plânsorî
Se prefacŭ în florî! *M. C,*

DIVERSE

Unŭ noŭ procedeŭ medicalŭ. Suntŭ câte-va çile de cândŭ unŭ ferarŭ din Schleswig, lucrândŭ la meseria luî, î-a săritŭ în ochiŭ o ţandără de ferŭ care-î a remasŭ în interiorulŭ organuluî, şi fiindŭ că suferia grozavŭ de durere, s'a dusŭ la unŭ doctorŭ care însĕ, cu tóte încercărlle luî, nu-î a pututŭ scóte ţandăra. Ferarulŭ era disperatŭ şi se svîrcolea ca unŭ condamnatŭ la mórte.

Aşî maî avea unŭ miçlocŭ de cercatŭ, îî çise, doctorulŭ, unŭ miçilocŭ singurŭ, dar care póte se-ţî causese mórtea şi de aceea nu-lŭ voiŭ întrebuinţa de câtŭ dacă'mî veî iscăli unŭ certificatŭ de consimţire, pentru ca se fiŭ scutitŭ de orî-ce responsabilitate.

Ferarulŭ iscăli certificatulŭ.

Atuncî, mediculŭ îî puse în gâtŭ o funie cu nodŭ şi-lŭ spânçură de unŭ cîrligŭ din cabinetulŭ luî.

Dupe câte-va minute spânzurarea produse efectulŭ seŭ; facia pacientuluî se congestionă, limba luî umflată eşi din fundulŭ gâtuluî şi ochiî luî din orbita lorŭ. Ţandăra de ferŭ se arĕtă afară şi mediculŭ o dădu josŭ atingând'o cu unghia. Era şi timpŭ, căcî unŭ minutŭ încă, şi spânzuratulŭ arŭ fi espiratŭ.

A tăea funia, a rechiema pe omŭ la viaţă şi alŭ pune érăşî pe picióre, tóte aceste s'aŭ făcutŭ într'o clipă. Ţiganulŭ puse mâna la ochiŭ, vĕçu că nu maî sufere; acésta fu pentru elŭ ca unŭ visŭ, căcî într'adevĕrŭ i se făcuse operaţia fără sĕ simţă nicî o durere. Elŭ plecă dar bine-cuvêntândŭ pe doctorŭ.

Acésta-î cea întêiŭ cură de felulŭ acesta, care s'a făcutŭ până acumŭ în Schleswig, şi póte în lumea întrégă! Este adevĕratŭ că camŭ anevoie s'arŭ maî putea găsi unŭ doctorŭ aşia de îndrăsneţŭ şi unŭ bolnavŭ aşa de curagiosŭ.

* * *

O sinucidere pentru bună diminéţă. La 23 ale cu rentŭ s'a găsitŭ spânzuratŭ în domiciliulŭ seŭ, strada *Notre-Dame-des-Champs*, unŭ bietŭ băetŭ de 25 anî, Petru J... Causele morţeî séle suntŭ fórte curióse. Ruinatŭ cu desevêrşire, dupe ce a dusŭ în timpŭ de douî anî o viéţă fórte străbălată, elŭ s'a decisŭ se-şî caute unŭ postŭ pentru a-şî căştiga cele trebuitóre. In una din çilele trecute, fu invitatŭ la dejunŭ la o persónă înaltă care-î vroia bine.

Plecândŭ de acolo, îşî luă pălăria din antretŭ şi eşi.

Pe drumŭ, se 'ntâlni cu vr'o optŭ séŭ çece persóne cunoscute, care tóte îlŭ priviră cu dispreţŭ, fără aî da «bună diminéţa», şi numaî cândŭ a ajunsŭ acasă a pututŭ se-şî esplice acéstă recélă generală.

Elŭ îşî schimbase pălăria şi luase din greşală una cu cocardă, pe aceea a visitiuluî.

Din acea çi a căçutŭ într'o tristeţă groçavă, şi, dupe o scrisóre de la unŭ amicŭ care-î reproşa că intrase ca viçitiŭ pe cândŭ póte găsi altă ocupaţie, s'a sinucisŭ.

La 24 s'a îmormântatŭ, şi nimenî nu era dupe sicriulŭ luî.

TEATRUL CEL MARE

Compania Dramatică representată de M. Pascaly

Joî la 4 Ianuarie 1873

VA JUCA PENRU BENEFICIU PIESA

DOMNIA SLUGILORU

Comedie Vodevile în 3 acte. — Musica de Domnulŭ A. Flechtenmacher.

Începutulŭ la 8 ore séra

BIBLIOGRAFIE

A eşitŭ de sub tiparŭ.

DOOLOGIA

De D. Ananescu

Partea I *Anatomia* şi *Fisiologia* cu 63 gravur litografiate.

Uvragiŭ pentru clasele superióre din Lycee Seminare şi pentru toţî câţî dorescŭ a se iniţia în frumósule sciinţe ale Naturеî.

Se găsesce la autorŭ, Strada Luterană No. 7, şi la librarî, cu preciulŭ de 4 leî şi 50 banî.

Ceî ce ţaŭ unŭ numĕrŭ maî mare, aŭ şunŭ scçĕmêntŭ favorabilŭ.

www.dacoromanica.ro

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE 1. Plankengasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unu gustu artificialu.

I. Plankengasse 5, catulu I.

Se trimetu Monstre franco în provinciï.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţi 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouï dispositiï.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU — **DE LA GIURGIU RA BUCURESCI**

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorï	tr. Nr. 3 de viagiorï	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorï	tr. Nr. 4 de viagiorï
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescï	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescï	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 47	Comana	9 55	3 55
Băneasa	9 57	3 57	Vidra	10 25	4 25
Frăţescï	10 25	4 25	Gilava	10 30	4 30
Giurgiu	10 48	4 48	Bucurescï	10 45	4 45
	11 00	5 00		10 57	4 57

tr. N. 4. (Nr. 1 de viagiorï) — tr. N. 4. (Nr. 3 de viagiorï) — tr. N. 4. (Nr. 2 de viagiorï) — tr. N. 4. (Nr. 4 de viagiorï)

ANUNCIU. Sub semnatulu recomandu cu ónóre onor. Public, precum şi comercianţilor că am stabilitu o fabrică de diferite meḑeluri din cele mai gustóse şi bine preparate, precum galantine de diferite paseri, şuncă cu óse şi fără óse, limbi, costiţe afumate, tobe etc.

Tote cu preţurile fórte moderate în detailu şi en gros, serviciu prompt. Amatorii se potu adresa calea Mogogói, vis-a-vis de Episcopie, în Grădina D-luï FRANZ IAKOBOWITZ.

Se dă în tăere, cu licitaţiune de bună voiă **pădurea** dupe moşia **Baltiţa**, partea minorilorŭ meï copiï, câtu şi părţile de moştenire a tutulorŭ celorŭ l'alţi condeväl. maşï.

Licitaţiunea va avea locu la 28 ale curenteï, între orele 2 şi 4, în strada Verde No. 12.

ELENA NICOLESCU.

Anunciu Importantu. Cofetăria din calea Moşilorŭ în rându cu antréoa grădineï luï Sf. Gheorge No. 39, care este acum închisă, se vinde atâtu marfa câtu şi edecurile. Earu prăvălia se închiriaḑă de acuma.

Doritorii sĕ bine voéscă a se adresa la Cancelaria Hoteluluï Manucu spre înţelegere.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestu sirop d'unu gustu din cele mai plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unu raportu oficiale, contra guturaiuluï, catarulu, Grippă, tusse măgărescă şi contra tutoru inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptu. Printre celebrităţile medicale cari l'au patronatu în timpu de 40 de ani, vomu cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulu copiilorŭ; VAUQUELIN, director alu scóleï de Pharmaciă s'alţi medicï de spitaluri, profesori ai facultăţiï şi membriï Academieï de Medicină diu Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris.

Depositu in Pharmacopeele de capelenă

Uă odaiă mare, *elegant mobilată*, în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatu de acumu cu preţu fórte moderatu. Doritorii se vorŭ adresa la Typografia D-luï *Alecsandru Andricï*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelu Steriadi), acelu ce ecsecută objecte de tipografiă în tótă forma şi în orï limbă. promptu şi cu preţu fórte moderatu.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele pentru fabricarea Ciocolateï, este de vêndare. Orï cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuï ḑiarŭ.

Proprietarulu se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateï.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurï a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşu:	In districte:
Pentru unu anu . .	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anu .	12	15 »
Pentru treï luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leu n.
Pe pag. II 2 leï, pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica «inserţiunï şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articolii nepublicaţi se ardu.

Orï-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facu numaï de la 1 şi 15 a le fie-cáruï luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescu anunciurï şi reclame la D-niï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D. PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahu şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiï şi persónele delicate séu anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unu preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereï.

Depositu în Bucurescï: Fr. Eitel & J. Risdorfer.

ASTHMA catariulu, năduful şi respirătórie suntu vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentu chiaru cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluï CRONIER.

Preţulu 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistu-chimistu de clasa 1-iu 19. strada Moneteï Paris

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH — *Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR — *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ des ROSES de PROVINS — LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE — *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES — *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE — *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO — *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J. V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndu 40 la sută maï josu de cătu produrele analoge; din puntulu de vedere alu parfumuluï s'alu proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecu specialităţile cele maï renumite.

La ceï de căpetenia Farmacopeï, Coaforï şi Parfumarï.

CU AMĔNUNTULU ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alu Consiliuluï Sanitaru din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieï şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratu superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnï cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatu asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Srpienta adunare a recunoscutu aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causéḑă în stomachu, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi [illegible] mpă farmaciile. sobă

Girantu responsabilu, DAVID DINU.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiï No.

VINERI, 5 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 264

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCĬ, 4 IANUARIE

«La Gomuna Bucurescĭ se risipescŭ, se fură banii contribuabililorŭ» a strigatŭ Domnulŭ Ioanide băcanulŭ în plină şedinţă a Camereĭ în ḑiua de 20 Decembre!

«Voiŭ constata aceste hoţiĭ,» a repetatŭ Domnulŭ Ioanide.

In facia acesteĭ afirmaţiunĭ, Domnulŭ Prim Ministru a recunoscutŭ singurŭ că D. Iónide are dreptate, căcĭ a declaratŭ că socotelele Primărieĭ, de şi aŭ fostŭ cerute de maĭ multe orĭ, nu suntŭ presentate de patru anĭ, şi a promisŭ se cercetese afacerea. Amŭ aflatŭ chiarŭ că s'a numitŭ o comisiune care se cercetese denunţările, împreună cu D. Procurore generalŭ.

De atuncĭ aŭ trecutŭ peste douĕ-sĕptĕmânĭ, şi în locŭ se vedemŭ vr'unŭ resultat alŭ promisiunilorŭ ministeriale, vr'unŭ resultatŭ alŭ comisiunĭ, din contra vedemŭ pe D. Primarŭ dimisionându, negreşitŭ aşa de plăcere séŭ pentru regele Prusieĭ — ca se nu contrariem pe *Presa* — şi numindu-se locŭ Primarŭ D. Vlădoianu.

Tótă lumea strigă în contra actualeĭ Primărĭ, tótă lumea denunţă pe tótă ḑiua nouĭ abusurĭ ale séle, nouĭ risipĭ aĭ banilorŭ publicĭ, şi guvernulŭ, D. Primŭ Ministru, şa uitatŭ de promisiunea din Cameră d'acum douĕ septămânĭ şi se ocupă numaĭ de baluri de la palatŭ şi de representaţiunĭ tétrale, şi acelea streine.

Banĭ depositelorŭ de 400,000 miĭ francĭ s'aŭ cheltuitŭ, banĭ împrumutuluĭ de 10 milióne s'aŭ întrebuinţatŭ în diferite cheltuelĭ pentru care nu eraŭ destinaţĭ, imposite s'aŭ pusŭ destule, tacsele s'aŭ îndouitŭ, nouĭ împosite se prepară a se pune, şi cu tóte acestea nu avemŭ nimicŭ facutŭ, nimicŭ terminatŭ. Tóte podurile suntŭ stricate, chiar acelea făcute de curîndŭ; curaţenia a sburatŭ din Bucurescĭ; nimĭnĭ nu se ocupă se véḑă cum se vêndŭ, dacă suntŭ bune de a se vinde cele necesarĭ ale vieţĭ şi dacă suntŭ conforme cu regulamentulŭ municipalŭ.

Singura familiă care profită dupe urma actualilorŭ membrĭ aĭ Primarieĭ, chiar în detrimentulŭ contribuabililorŭ, este familia Boerescu. Orĭ unde şéde unulŭ din acestia, Primăria trebue se facă vr'o îmbunătăţire. La Icónă şéde familia Şoimescu, rudă a D-luĭ Boerescu, şi orĭ cine se va duce acolo va vedea ce s'a făcutŭ din laculŭ şi noróiele vecĭnice din acea parte, pe cândŭ alte asemenea lacurĭ şi locurĭ infecte, maĭ în miḑiloculŭ Capitaleĭ, cum suntŭ cele din dosulŭ Sărindaruluĭ şi din dosulŭ Cismegiuluĭ, staŭ ne atinse, fără se se gândéscă chiarŭ la ele Domnĭĭ municipalĭ.

Dar, acéstă înfrumuseţare nu e păgubitóre contribuabililorŭ. O relevămŭ numaĭ ca se probămŭ că numaĭ acesteĭ familiĭ se face concesiunĭ în Capitală. Este însĕ alta care în curândŭ póte se pue pe comună în stare ca se plétéscă maĭ multe miĭ de galbenĭ.

Este acésta:

Domniĭ comunalĭ, ca se facă plăcere, astă dată nu familieĭ Domnuluĭ Boerescu, ci însuşĭ Domnieĭ séle, aŭ pusŭ se dărîme unŭ zidŭ şi unŭ grajdŭ alŭ D-luĭ Gradişténu, care şéde facia în faciă cu D-sa. Salahoriĭ Primăriĭ aŭ venitŭ, aŭ datŭ zidulŭ la pămêntŭ şi aŭ făcutŭ placerea Domnuluĭ Boerescu. Domnulŭ Gradişténu însĕ, care nu este nicĭ rudă cu D. Boerescu ca se-ĭ facă tóte gusturile, nicĭ nu are témă de Dumnéluĭ, cu tótă amiciă palatuluĭ, a reclamatŭ la tribunalŭ, cerându o despăgubire de 50, miĭ francĭ. Tribunalulŭ ĭ-a datŭ dreptate; însĕ ca despăgubire ĭ-a acordaatŭ numaĭ 14 miĭ francĭ. Acum afacerea va veni la Curte. Dacă însĕ Curtea va atmite cererea Domnuluĭ Grădişténu, cine va plăti cele 50 miĭ francĭ de nu contribuabilĭĭ?

Cum se vede, dar, actualiĭ membrĭ nu aŭ altŭ scopŭ, stându pe fotelurile lorŭ, de câtŭ se ruinese Comuna, se sărăciască pe cetăţenĭ, numaĭ ca se-şĭ facă plăcerea lorŭ şi a amicilorŭ lorŭ.

Şi Domnĭĭ membrĭ staŭ pe locŭ şi Comisiunea, care se ḑice că s'a numit, se plimbă, şi interesele cetăţenilorŭ suferŭ! Pânăcându óre, Domnule Primŭ ministru!

Destéptăte şi aduţĭ aminte de promisiunea ce aĭ datŭ Camereĭ, şi de împărtăşirea cuvintelorŭ Domnuluĭ Ioanide, dacă nu voescĭ se te créḑă lumea complice alŭ celorŭ de la Primăriă!

Serile din afară suntŭ fórte puţine şi fără vr'unŭ interesŭ mare pentru noĭ. Jurnalele cele maĭ multe se ocupŭ de mórtea imperatoreluĭ Napoleon, unele laudându-dulŭ, altele criticându-lŭ. Noĭ, ca romănĭ, nu putemŭ se facemŭ asupra acesteĭ cestiunĭ de câtŭ ce amŭ făcutŭ în numerile precedinte, fără a ne ocupa nicĭ de unele nicĭ de altele.

De o cam dată găsindŭ o mică dare de sémă despre Bazaine, şi espunerea de motive a proectuluĭ de lege pentru desfiinţarea sclavagiuluĭ la Porto-Rico, depusŭ de ministeriulŭ spaniolŭ în Cameră, le dămŭ aci pe amândouĕ:

Generalulŭ însărcinatŭ cu instrucţiunea procesuluĭ Bazaine a făcutŭ cunoscutŭ martorilorŭ, desemnaţĭ pentru a fi ascultaţĭ în desbaterile publice, că eĭ vor trebui se se găséscă în Paris la 31 Martie şi se se pue imediatŭ la dispositiunea luĭ. Audienţele vorŭ începe pe la începutulŭ luĭ Aprilie. Se asigură că numĕrulŭ totalŭ alŭ marturilorŭ trece peste douĕ sute, dintre care cincĭ-ḑecĭ şi treĭ nu vorŭ fi ascultaţĭ de câtŭ la instrucţiune. Martoriĭ militarĭ suntŭ numeroşĭ şi opinia lorŭ este de o importanţă de întĕiulŭ ordinŭ.

Printre marturiĭ civilĭ se găsescŭ aceĭ din Metz cari aŭ făcuttŭ depunerile lorŭ la anchetă şi maĭ multe alte persóne din acelŭ oraşŭ, a cărorŭ mărturiă a datŭ locŭ la confruntărĭ care vorŭ trebui se se reînoiască la audienţă.

Afară de piesele de procedură, instrucţiunea a adunatŭ tóte ordinele de ḑi şi tóte documentele oficiale publicate de şefiĭ armateĭ germane, şi care arŭ putea lumina pe consiliŭ asupra faptelorŭ causeĭ, şi maĭ alesŭ asupra posiţiuneĭ corpurilorŭ inamice la diferite date. Aceste documente suntŭ în limba germană, cu traducţiunea făcută de traducătorĭ juraţĭ.

Espunerea de motive

a

Proiectuluĭ de lege

Pentru abolişiunea sclavieĭ în Porto-Rico.

«Către Cortesĭ!

«In numele luĭ D-ḑeŭ şi inspiratŭ de unŭ simţimêntŭ de respectŭ pentru raţiune, morală, justiţiă, convenienţă publică şi demnitate naţională, guvernămêntulŭ, îndeplinindŭ cea maĭ sacră din promisiunele séle şi cea maĭ umanitară din datoriele séle, supunea probăreĭ Cortesilorŭ proiectulŭ de lege pentru abolişiunea imediată a sclavieĭ în provincia Porto-Rico. (Aplause prelungite).

«Dorinţele séle arḑétóre arŭ fi realisate, décă arŭ putea învoi acéstă bine-facere şi insuleĭ Cuba, aducêndŭ totŭ de odată modificaţiunile cerute de modulŭ organisaţiuneĭ munceĭ, distinctŭ în amêndoĕ insulele, diferitulŭ destinŭ alŭ populaţiuneĭ, enorma inegalitate a numĕruluĭ sclavilorŭ şi condiţiunile diverse ale situaţiuneĭ lorŭ sociale respective; din nenorocire, realisarea acestorŭ dorinţe trebue amânată în urma resbeliuneĭ a câtorŭ-va smintiţĭ carĭ persistŭ de a nu depune armele.

«Abolţiunea graduală, care 'ntr'o ḑi va

www.dacoromanica.ro

fi forma necesariă de adoptatŭ pentru emancipaţiune la Cuba, nu oferă nicĭ unŭ avantagiŭ la Porto-Rico. În acéstă insulă poporaţiunea, de origină africană, este puţinŭ numerósă, relativŭ cu locuitorĭi de origină europeană. Maĭ toţi negriĭ suntŭ născuţĭ în insulă; din 31,000 sclavĭ, maĭ puţinŭ de 8,000 suntŭ întrebuinţaţĭ la munca câmpuluĭ; ceĭ alţĭ trăescŭ în o servitute domestică, totŭ atâtŭ de sterilă din punctulŭ de vedere alŭ crescereĭ bogăţieĭ proprietarilorŭ câtŭ şi defavorabile educaţiuneĭ sclavilorŭ, séŭ se dedaŭ la lucrărĭ mechanice. Nu va fi decĭ nicĭ unŭ periculŭ în ţioa cândŭ eĭ vorŭ trece de la trista condiţiune actuală la nobila condiţiune de ómenĭ liberĭ.

«Resară decĭ maĭ curândŭ acea ţi fericită şi îndeplinéscă în fine Spania datoria sea de onóre faciă cu civilisaţiunea modernă! Unŭ hasard carele pare providenţialŭ face se coincideze presentarea acestuĭ projectŭ de lege cu chiarŭ ţiua consacrată de creştinătate a comemora nascerea aceluia carele trebuia se schimbe facia lumeĭ, sfărămândŭ lanţurile a orĭ-ce servitute şi proclamândŭ egalitatea tutulorŭ ómenilorŭ înaintea luĭ D-ţeŭ.

«Sĕ contribuimŭ la opera sea, realisândŭ unŭ noŭ progresŭ pentru binele omenireĭ şi în profitulŭ patrieĭ. Sclavia este o monstruositate nu maĭ pucinŭ funestă pentru celŭ care o impune câtŭ şi pentru celŭ ce o sufere. Tóte marile interese umane şi patriotice reclamă imperiosŭ abolţiunea eĭ; acésta va fi totŭ de odată unŭ bine pentru sclaviă şî o onóre pentru celŭ ce o va proclama.

«Religiunea o cere, pentru că *între fiĭ unuĭ părinte comunŭ nu trebue sĕ fia nicĭ apăsaţĭ nicĭ apăsătorĭ*; morala o reclamă éră-şĭ, pentru că acolo unde nu este liberŭ arbitru, nu este nicĭ unŭ actŭ meritoriŭ, şi sufletulŭ sclavuluĭ este forţamente închisŭ la orĭ-ce ideiă de datorie şi la orĭ-care simţimêntŭ de virtute. Dreptulŭ pretinde abolţiunea sclavieĭ, pentru că nu este altă injuriă comparabilă mutilaţiuneĭ fiinţeĭ omenescĭ în celŭ maĭ nobilŭ şi maĭ esenţialŭ din atributele séle; utilitatea o cere, pentru că munca sclavuluĭ este maĭ pucin inteligentă, maĭ pucinŭ activă şi maĭ pucin producătóre; patriotismulŭ o esige, findŭ că apatia şi slăbiciunea suntŭ pedépsa órdinariă a popórelorŭ carĭ, adormindŭ în moliciune, abandonă în mâinĭ sclave multiplele aplicaţiunĭ a le munceĭ, eternela lege a natureĭ nóstre şi eternelulŭ companion alŭ demnităţeĭ nóstre. Politica o reclamă, căcĭ deprinderile domestice aŭ o aşa de intimă conesiune cu obiceiurile publice, că acolo unde gemŭ sclavĭ, cu greŭ potŭ fi cetăţenĭ apţĭ la esercţiulŭ libertăţeĭ; prudenţa o impune, pentru că prelungirea neconsiderată a orĭ ce abusŭ, face maĭ greŭ remediulŭ şi maĭ violentă corecţiunea. In fine, necesităţile guvernământuluĭ ne facŭ obligaţiune, fiindŭ că *în naţiunele libere nu este resistenţă care se pótă covêrşi contra forţeĭ opiniuneĭ*, şi în Spania, opiniunea din fericire s'aŭ pronunciatŭ cu energie contra acesteĭ barbare monstruosităţĭ, ale căria presinte beneficiurĭ se resumă de a traduce în aurŭ sudórea, lacrimele, sângele şi sufletulŭ uneĭ rase înfortunate, condamnată până în presentŭ la biciŭ şi lanţurĭ.

«Pentru tóte aceste înalte consideraţiunĭ, sub-semnatulŭ ministru, de acórdŭ cu colegiĭ seĭ şi formalŭ autorisatŭ de Majestatea Sea, are onóre (care o consideră ca cea maĭ mare din viaţa sea) de a supune deliberaţiuneĭ Cortesilorŭ presentulŭ projectŭ de lege».

(Urméză cuprinderea proiectuluĭ de lege în 5 articole.)

Madrid 23 Decembre 1872.

Sub-scris: *Ministru Colonielorŭ*,
«Thomas Maria Mosquera.»

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Paris, 14 *Ianuariu*. — Mareşialele Mac-Mahon nu va merge la Chislehurst.

Londra, 14 *Ianuariu*. — Ducele de Gramont anunţă că 'n curândŭ va combate epistola ce i-a adresatŭ comitele de Beust.

Principele Napoleone se va reîntórce la Londra şi se crede că nu se unesce cu intenţiunile împărăteseĭ Eugenia.

Dupe îndemnulŭ lordului Granvile, principele de Wales nu va asiste la înmormântarea împeratoruluĭ Napoleone.

Berlin, 14 *Ianuariu*. — Comitele de Konigsmark s'a numitŭ ministru alŭ agricultureĭ.

ÉRASI BANDELE

Incă o victimă a bandelorŭ guvernuluĭ; şi ţicemŭ guvernuluĭ, pentru că victima a fostŭ bătută chiarŭ în facia agenţilorŭ poliţieneştĭ, precumŭ mărturisesce bătutulŭ şi martoriĭ seĭ, care aŭ reclamatŭ parchetuluĭ, constituindu-se în parte civilă! Étă cum a urmatŭ lucrulŭ:

D. Ioniţă Alecsandrescu, fabricantŭ de cuţite de la Oborŭ, mergêndŭ, în ţiua de 28 Decembre, împreună cu familia şi cu copiĭ, se visitese pe D. Calciŭ cuţitaru din strada Şerbanŭ Vodă, s'a vĕţutŭ înconjiuratŭ, trântitŭ la pământŭ, bătutŭ şi călcatŭ în picióre, de câtre DD. Hristache Ovanesŭ băcanu din strada Poterăşiĭ No. 2, Nicolae Ovanesŭ, strada Senatuluĭ No. 15, de profesiune binagiŭ, Ivanciŭ Guciumanŭ, staroste de dulgherĭ, strada Şerbanŭ Vodă No. 199, Tudorache Rădulescu, strada Şerban Vodă, 155.

Martoriĭ cariĭ aŭ fostŭ faciă la comiterea acestuĭ faptŭ barbarŭ suntŭ:

Nicolae Cojocaru, Şerbanŭ Vodă No, 145, Mihalache telegrafistulŭ, Discordia, Nae Bărbierulŭ, Şerban-Vodă 158, Niţă Cararu 112, şi sergenţiĭ de ţi Niţa Cotoiu No. 103 şi celŭ d'aldoilea 109.

In timpulŭ bătăieĭ victimeĭ ia peritŭ şi punga care conţinea ţece lire şi unŭ napoleonŭ.

Aşteptamŭ dar resultatulŭ justiţieĭ, daca administraţia nu este în stare a apăra onórea, averea şi viaţă cetăţenilorŭ.

Étă şi actulŭ medicale care constată faptulŭ:

Actŭ medicalŭ.

D-nu Ioniţă Alexandrescu chemându-mĕ, 'mĭ spune că aŭ fostŭ bătutŭ pe drumŭ de maĭ mulţĭ inşĭ, amŭ constatatŭ următórele: în partea drépta a feţi-o sofusiune, începêndŭ de la palpebra inferióră lungă de vr'o 3 ţoluri şi în lărgime de $^1/_2$ ţolŭ; în partea stîngă a feţiĭ o suflusiune tare la palpebra inferióră; la mâna stîngă o inflamaţiune a tenoruluĭ şi a policeluĭ fără a putea sĕ'lŭ mişce pe celŭ din urmă, asemenea şi o sufusiune şi un-

---

FOILETON

PRINCIPELE FRAĬ-FRAĬ

(*Românŭ politicŭ*)

Creţŭ că nu este trebuinţa se maĭ spunemŭ că suntemŭ republicanĭ—şi nu de adĭ, nu de erĭ, nu de alaltă-erĭ, ci de cândŭ amŭ începutŭ se cugetămŭ, se citimŭ şi se ne facemŭ o ideiă despre formele de guvernământŭ.—De atuncĭ ne-am convinsŭ că singura formă de guvernământŭ, care póte se a ducă fericirea unuĭ poporŭ, este cea republicană. Într'unŭ guvernŭ monarşicŭ, subtŭ guvernarea uneĭ dinastiĭ, orĭ câtŭ ni se spune că Domnulŭ este o ficţiune, totuşĭ în fondŭ elŭ este totŭ şi naţiunea nimicŭ; elŭ îşĭ ia miniştriĭ cariĭ voesce, disolvă caremerile cândŭ vrea, influinţésă prin puterea ce are, i se dă totŭ concursulŭ cândŭ este bunŭ în bine, cândŭ este reŭ în reŭ, de toţĭ aceia cari nu potŭ se trăéscă de câtŭ din ósele de la mesele domnescĭ. Apoĭ cheltuelile cele marĭ ce se facŭ cu curtea privescŭ pe naţiune; léfa este de milióne; apanagiele şi dotele crescŭ pe fiă-care ţi bugetulŭ bieteĭ ţerĭ, astŭ-felŭ că ajunge cu timpulŭ cum ajunsese în Francia subt Domnia imperatoruluĭ că tótă familia imperiale, tóte rudele cele maĭ depărtate, toţĭ amicĭĭ şi partisaniĭ seĭ se trăéscă numaĭ din spinarea poporuluĭ.

Cu republica este cu totulŭ altŭ-felŭ. Unŭ preşedinte e respunţĕtorŭ de totŭ ce face, şi caută se facă bine spre a fi iubitŭ şi realesŭ. Dacă face bine, naţiunea îĭ e recunoscĕtóre luĭ; dacă face reŭ, îlŭ traduce înaintea justiţieĭ poporuluĭ spre aşĭ da contŭ de totŭ ce a făcutŭ. Apoĭ iconomiele statuluĭ suntŭ marĭ. Preşedintele republiceĭ elveţiane are numaĭ ţece miĭ de francĭ pe anŭ şi miniştriĭ numaĭ optŭ. Nu e curte, nu suntŭ apanagie şi dote, nu suntŭ rude şi amicĭ recompensaţĭ. Fiă care este plătitŭ pentru serviciele séle de naţiune.

—Dacă este astŭ-felŭ,—ne va ţice aceĭ cariĭ criticŭ totŭ,—pentru ce facĭ acumŭ biografia unuĭ principe, căcĭ titlu romanţuluĭ Dumitate ne-o spune acésta?

Maĭ întêiŭ principele meŭ, pe timpulŭ cândŭ îĭ facemŭ noĭ biografia, nu era unŭ principe din aceĭ condanmaţĭ de Dumneţeŭ prin gura Prooroculuĭ Samoilŭ. Elŭ era unŭ principe cu numele numaĭ, érŭ nicĭ de cumŭ cu fapta, adică era principe fără principatŭ.

Ş'apoĭ chiarŭ dacă arŭ fi fostŭ altŭ-felŭ, nu ne este permisŭ a avea şi noĭ o slăbiciune, o simpatiă personală? S'a veţutŭ atâţĭ ómenĭ cariĭ aŭ ideĭ politice cu totulŭ opuse d'ale amicilorŭ lorŭ, fără ca acésta se-ĭ facă se-şĭ pérţă ideile lorŭ séŭ ele se fiă struncinate.

Ca se dămŭ o ideiă maĭ bună lectorilorŭ noştriĭ de aceia ce a fostŭ eroulŭ nostru care—cum se va vedea,—actualminte se află în China séŭ în Japonia, nu scimŭ bine; ca se aretămŭ origina sea şi importanţa sea politică, vomŭ cita aci câte-va pasagie dintr'o escursiune a Domnuluĭ Alecsandru Dumas pe malulŭ Rhinuluĭ.

Étă ce ţice D. Dumas în opera sea *Escursiunĭ pe malulŭ Rhinuluĭ*, volumulŭ III, paginele 29-30-31:

«Imprejmuirile Fracfortuluĭ suntŭ curióse. Între ele este maĭ cu sémă miculuĭ Principatŭ de Homburg care merită a fi vĕţutŭ, nu pentru elŭ, ci pentru marea coloniă francesă ce îlŭ locueşte.

«Închipuiţi-vĕ unŭ satŭ întregŭ protestantŭ, esilatŭ din Francia pe la 1686, în urma revocăriĭ edictuluĭ din Nantes, şi care a luatŭ din ţara natală obiceiurile, limba şi maĭ costumŭ secoluluĭ în care trăiaŭ; pentru care pământulŭ s'a învêrtitŭ în zadarŭ din acelŭ timpŭ; care nu sciă nimicŭ de câtŭ dupe tradiţiunĭ; care crede că în Francia totŭ se maĭ persecută protestanţiĭ şi care îşĭ vorbesce de Cavalier şi de D. de Barill, par-că arŭ fi muritŭ erĭ; şi tóte acestea, într'unŭ limbagiŭ care nu maĭ este alŭ nostru, cu învêrtituri de frase ce nu se maĭ găsescŭ de câtŭ în Molier

www.dacoromanica.ro

flătură ca de 2 ţoluri în lungime şi în lărgime la testicululŭ stîngŭ, care este fórte simţibilă ; éră paţientulŭ însuşi se afla într'o agitaţiune feorilă destulŭ de violentă şi acusa dureri în tóte articulaţiile şi ósele. Tóte cele enumerate mai susŭ potŭ fi consecinţa unei bătăi destulŭ de violente. Rugându-mĕ, 'i-am datŭ acésta spre a'i servi la necesitate.

Bucuresci, 28 Decembre 1872.

Doctorŭ Blumenfeld.

(*Reforma*).

O FILOMELĂ MORTA DE DORULŬ SOŢULUI EĬ

Intr'o séră dulce, lină,
Pre subŭ bolta cea senină,
Intr'unŭ verde crângŭ pletosŭ,
Ce din sênulŭ seŭ frunzosŭ,
Mângăiatŭ d'unŭ vêntŭ uşorŭ
Scotea framătŭ plângĕtorŭ;
Intre frunze s'auzea
Filomela ce plângea
P'alŭ eĭ dulce soţiorŭ
Ce-a lăsat-o 'n plênsŭ şi dorŭ,
Şi la ceruri a sburatŭ
Cu unŭ durerosŭ oftatŭ.

Pe a cerului cărare
Facla nopţiĭ lucitóre
Şi lucéfĕrŭ, stele 'n chorŭ
Le ducea în alŭ sĕŭ sborŭ
Unŭ ângerŭ strĕlucitorŭ,
Ce mai tare lumina,
Cu câtŭ mai susŭ le suia;
Şi o plóiă de lumină
A nopţeĭ frunte senină,
Inunda, şi-apoĭ uşorŭ
Murea'n codru rîzĕtorŭ,
Unde, a nopţeĭ tăcere
D'a filomeleĭ durere
Deşteptată suspina
Şi ca gândulŭ se ducea
Peste câmpuri, a găsi,
Ca sĕ potă adormi,
O silvă désă, umbrósa,
Ca o nópte 'ntunecósă !
Filomela întristată
Pe subŭ frunză tupilată
Cu mai multă duioşiă,
Cătându susŭ către tăriă,
Cânta cu atâta jale,
In câtŭ lună, stele'n cale
Se opria de asculta
Şi de milă se'ntrista,
Coperindu-şi faţia lorŭ
C'unŭ întinsŭ şi negru norŭ!

Ciripire plângĕtóre
Filomela de 'ntristare,
Scóte atunci mai cu focŭ,
Şi cade mórtă pre locŭ.
Ea muri plângêndŭ cu dorŭ
Pre iubitu'ĭ sociorŭ
Intr'unŭ codru înverzitŭ
Cândŭ câmpulŭ era 'nfloritŭ !
Cândŭ gradinile luĭ Maiŭ
Făcuse pământulŭ raiŭ
Ea muri în vêduviă,
Cântându cântŭ de duioşiă,
Cu sufletulŭ plinŭ de dorŭ
Dupĕ-alŭ eĭ dragŭ suciorŭ.

Ale nóstre soţióre
Filomele plângĕtóre
De ce nu suntŭ pre pământŭ
Cândŭ noĭ dormimŭ în mormêntŭ,
Şi pline de duioşiă,
Ele triste 'n vĕduviă
Sĕ plângă unŭ omŭ cu dorŭ,
Măcarŭ p'alŭ lorŭ sociorŭ?

M. C,

DIVERSE

— *Unŭ procesŭ originalŭ* Ḑilele trecute apărură dinaintea unuĭ judecătorŭ de pace din Paris unŭ peruchierŭ şi unŭ coafeurŭ. Perucherulŭ acusa pe vecinulŭ sĕŭ coafeurŭ că'ĭ alungă muşterii şi că rîde de tabla ce o are espusă afară la uşa magasinuluĭ. Peruchierulŭ adecă îşĭ lăsase de mai multŭ timpŭ sĕ'şĭ văpsească o tablă frumósă pe care se vede Abesalon, cum rĕmase spânzuratŭ cu pĕrulŭ de craca unuĭ arborŭ. Sub acestŭ cadru se citeşte următórele cuvinte: «Aci se vede Abesalon, spânzuratŭ de pĕrulŭ seŭ. Elŭ arŭ fi evitatŭ acéstă nenorocire, dacă ar fi purtatŭ o perucă».

Perucherulŭ se tânguea că junele coaferŭ l'a blasatŭ acuma in privinţa acesteĭ table: că şi elŭ a espusŭ una afară care represintă unŭ bărbatŭ in apă aprópe de a se îneca şi cum unŭ altŭ bărbatŭ, fórte omenosŭ, se încerca de a scăpa pe nenorocitŭ, apucându-lŭ de pĕrŭ; déră acelŭ bărbatŭ din apă pórtă o perucă, cu care salvatorulŭ remâne în mână, éră nenorocitulŭ se cufundă. De desubtŭ se citesce apoĭ: «Ar fi scăpatŭ de acéstă nenorocire, décă n'ar fi puctatŭ o perucă». — Publicŭ presentŭ, ce era numerosŭ, erupse într'unŭ risetŭ tare, ce dură multŭ timpŭ, déră judecătorulŭ de pace nu găsi nicĭ o ofensă pentru perucherŭ şi achită pe acusatŭ.

* * *

Etatea câtorŭ-va bărbaţi celebriĭ. Suveranulŭ-Pontifŭ are 79 anĭ, şi ministrulŭ sĕŭ cardinalele Adtoneli, 65.

Impĕratulŭ Napoleone avea 63 anĭ ; principele imperiale, 16 ; d. Thiers, 74 ; imperatorele Germanieĭ aceaşi etate cu d. Thiers ; comitele de Moltke, 70; von Roon, 68 ; Bismark, 67.

Lord Rusel are aprópe 80 anĭ, Disraeli, 66, şi Gladstone, 63 ; d. de Rémusat, 74 ; Saint-Marc Girardin, 66 ; Dufaure. 73, Cremieux, 75 şi Jules Favre, 62.

Ducele de Nemours are 57 anĭ ; principele de Joinvile, 53 ; ducele d'Aumale, 49, şi comitele de Chambord, 51.

Gambeta are 38 anĭ ; comitele de Paris, 34 ; Jules Simon, 54 ; lorŭ Granvile, 56 şi Louis Blanc, 58.

(*La Turquie*)

BIBLIOGRAFIE

A eşitŭ de sub tiparŭ.

DOOLOGIA

De P. Ananescu

Partea I *Anatomia* şi *Fisiologia* cu 63 gravurĭ litografiate.

Uvragiŭ pentru clasele superióre din Lycee şi Seminare şi pentru toţĭ câţĭ dorescŭ a se iniţia în frumósule sciinţe ale Natureĭ.

Se găsesce la autorŭ, Strada Luterană No. 7, şi la librarĭ, cu preciulŭ de 4 leĭ şi 50 banĭ.

Ceĭ ce ĭaŭ unŭ numĕrŭ mai mare, aŭ şi unŭ scădĕmêntŭ favorabilŭ.

ast-felŭ în câtŭ credĭ că citescĭ o scrisóre a Dómneĭ de Sevigni sĕŭ d'ale luĭ Busy-Rabutin.

«Ajungându în capitală, de care colonia francesă este departe o leghe, vĕdŭĭ doui soldaţĭ plimbânduse de braţŭ. Cum nu cunoscémŭ uniforma, întrebaiŭ pe otelierŭ din ce corpŭ facŭ parte.

—Este infanteria nóstră, îmĭ respunde elŭ.

—A!.. Este infanteria dumnévóstă!

—Da, Domnule! Erĭ aşĭ fi pututŭ se-ţĭ aretŭ şi cavaleria; dar din nenorocire ea a muritŭ aĭ nópte.

—Ce felŭ? Cavaleria Dumnévóstră a muritŭ aĭ nópte?

—Vaĭ! Domnule! Era *unŭ husarŭ*, şi a muritŭ şi acela! Statulŭ nostru datoreşte confederaţiuniĭ germane treĭ ómenĭ: douĭ fantasinĭ şi unŭ cavalerŭ. Ceĭ doĭ fantasinĭ suntŭ aceştia pe care-ĭ vedeţĭ. Câtŭ pentru cavalerŭ, dupe cum avuĭ onóre a vĕ spune, a muritŭ. Acumŭ guvernulŭ Principeluĭ nostru se ocupă cu complectarea cadrelorŭ..... Principele nostru este suveranŭ absolutŭ. Are dreptulŭ de viaţă şi de mórte în statele séle, cu tóte că, ca alŭ douilea comandante alŭ cetăţiĭ de Lucsemburg, primulŭ comante îlŭ timite la arestŭ cândŭ lipseşte de la serviciulŭ seŭ.

—Atuncĭ,—ḑiseĭ otelieruluĭ—Pprincipele Dumnévóstră este unulŭ din ceĭ maĭ micĭ suveranĭ a-ĭ Germanieĭ, pentru că nu are de câtŭ treĭ soldaţĭ?

O! Domnule—respunse otelierulŭ—*suntŭ alţiĭ multŭ maĭ micĭ*! Cunoscŭ unuluĭ care nu póte se facă recrutaţie şi se dea de câtŭ douĭ ómenĭ, altuluĭ unulŭ, şi altuluĭ o jumĕtate de omŭ.

—Jumătate de omŭ? Cum?

—Se arangiază cu altulŭ care datorésă unŭ omŭ şi jumĕtate...Eĭ bine! Unulŭ dă omuluĭ şi celŭ-laltŭ îlŭ îmbracă.

«Cinci-spre-ḑece ḑile în urmă, întâlnirămŭ la Baden pe Pprincipele, N***. Acesta era cu totulŭ altŭ-ceva! Dupe cumŭ era alŭ douilea în familie, nu îĭ rĕmăsese moştenire de câtŭ unŭ satŭ de 12 case. Elŭ vêndu una dupe alta tóte casele séle, şi cu ele pe supuşiĭ seĭ, afară de unulŭ singurŭ, pe care îlŭ făcuse agiotantŭ alŭ seŭ.

«Intr'o ḑi agiotantul, ca se-ĭ facă necasŭ, îşĭ dete demisiunea. astŭ-felŭ că elŭ rămase *totŭ Principe suveranŭ*, dar fără nicĭ unŭ supusŭ.

«Sĕrmanulŭ Pprincipe! îşĭ smulgea pĕrulŭ de necasŭ. Era redusŭ se-şĭ bată căinele, ne maĭ avêndŭ pe cine bate.

«Credŭ că o dată are se bată atâtŭ de multŭ pe bietulŭ dobitocŭ în câtŭ are se turbeze şi se-lŭ musce.

«Amŭ uĭtatŭ a vĕ spune că Principele de Homburg ni se păru a fi adoratŭ de supuşiĭ seĭ.

«Maĭ bine se fiă cine-va *iubitŭ de puţinĭ, de* câtŭ *urîtŭ de mulţĭ.*

Eroulŭ meŭ însĕ nu este nicĭ din aceste oraşie, nicĭ din aceştĭ principĭ aĭ Domnuluĭ Dumas. Este unŭ altŭ-felŭ de tipŭ, unŭ felŭ de Oscar alŭ XXVIII alŭ Domnilorŭ Labiche, Decurcelle şi Barbier. Ca şi acela a studiatŭ în Paris, ca şi acela aspira seşĭ vḗḑă statele séle microscopice guvernate de dênsul şi prosperând subt înalta sa administraţiune. Dar fatalitatea l'a dusŭ, dupe cum vomŭ vedea, se se pomenéscă în China séŭ Japonia.

Credemŭ că pentru o întroducere e destulŭ aḑi. Cu numerulŭ de mâine vomŭ intra în materia ce ne-amŭ propusŭ a trata.

Până atuncĭ însĕ, rugămŭ pe cititoriĭ noştriĭ se nu dea vr'o interpretare rea ḑiselorŭ nóstre. In romanulŭ nostru nu va fi nicĭ alusiunĭ, nicĭ atacurĭ contra nimuluĭ care locuesce la noĭ în ţéră. Românii aŭ bunulŭ obiceiŭ se dea ospitalitate fără a o scóte cuĭ-va pe nasŭ, de câtŭ atuncĭ când acela e ingratŭ, şi pe câtŭ scimŭ n'avemŭ pu- plângemŭ contra nimuluĭ că a făcutŭ acestŭ a re-

Scena romanţuluĭ nostru e cu [illegible]ĭ, nicĭ ţéra nostră. [illegible]ură. Şépte-optŭ anĭ! [illegible]ternitate! Care este bona- [illegible]re are timpulŭ se aştepte şépte- Se mi-lŭ aréte!

[illegible]pele? Despre acela nu vom ḑice [illegible], ne voindŭ a supăra şi maĭ multŭ

www.dacoromanica.ro

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unu gustu artificialu.

I. Plankengasse 5, catulu I.

Se trimetu Monstre franco în provinciï.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţi 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouï dispositii.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU — DE LA GIURGIU RA BUCURESCI

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorï	tr. Nr. 3 de viagiorï	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorï	tr. Nr. 4 de viagiorï
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescï	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescï	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 47	Comana	9 55	3 55
Băneasa	10 25 tr. N. 4	4 25 tr. N. 4	Vidra	10 30 tr. N. 4	4 30 tr. N. 4
Frăţescï	10 48	4 48	Gilava	10 45	4 45
Giurgiu	11 00	5 00	Bucurescï	10 57	4 57

ANUNCIU. Sub semnatulu recomandu cu ónóre onor. Public, precum şi comercianţilor că am stabilitu o fabrică de diferite meţeluri din cele mai gustóse şi bine preparate, precum galantine de diferite paseri, şuncă cu óse şi fără óse, limbi, costiţe afumate, tobe etc.

Tote cu preţurile fórte moderate în detailu şi en gros, serviciu prompt. Amatorii se potu adresa calea Mogogói, vis-a-vis de Episcopie, în Grădina D-luï FRANZ IAKOBOWITZ.

Se dă în tăere, cu licitaţiune de bună voiă **pădurea** dupe moşia **Baltiţa**, partea minorilorü meï copii, câtu şi părţile de moştenire a tutulorü celorü l'alţi condeväl-maşi.

Licitaţiunea va avea locü la 28 ale curenteï, între orele 2 şi 4, în strada Verde No. 12.

ELENA NICOLESCU.

Anunciü Importantü. Cofetăria din calea Moşilorü în rându cu antréoa grădineï luï Sf. Gheorge No. 39, care este acum închisă, se vinde atâtu marfa câtu şi edecurile. Earü prăvălia se închiriază de acuma.

Doritorii sĕ bine voéscă a se adresa la Cancelaria Hoteluluï Manucü spre înţelegere.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestu sirop d'unu gustu din cele maï plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unu raportu oficiale, contra guturaiuluï, catarulu, Grippă, tusemăgarésca şi contra tutoru inflamaţiunilorü şi suferinţelorü de peptu. Printre celebrităţile medicale cari l'au patronatu în timpu de 40 de ani, vomü cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulu copiilorü; VAUQUELIN, director alu scóleï de Pharmacia s'alţi medici de spitaluri, profesori ai facultăţii şi membrii Academieï de Medicină diu Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capetenia

Uă odaiă mare, *elegant mobilată* în facia cu intrarea deosebită, este de închiriatu de acumu cu preţu fórte moderatu. Doritorii se vorü adresa la Typografia D-luï *Alecsandru Andricï*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelu Steriadi), acelu ce ecsecută objecte de tipografiă în tótă forma şi în orï limbă. promptu şi cu preţu fórte moderatu.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateï,** este de vêndare. Orï cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuï ţiarü.

Proprietarulu se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorü şi fabricarea Ciocolateï.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurï a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşü:	In districte:
Pentru unu anu . .	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anu .	12	15 »
Pentru treï luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 baniï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leu n.
Pe pag. II 2 leï, pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica «inserţiunï şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliï nepublicaţi se ardu.

Orï-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facu numaï de la 1 şi 15 a le fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescü anunciurï şi reclame la D-niï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la I PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahu şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiï şi persónele delicate séu anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unu preservativ în contra febrelorü, galbene typoide şi cholereï.

Depositu în Bucurescï: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzênd principele cele maï energice a le copaiveï

INJECTION DE SIBORD ST.

Ausdrageurï coprind sub forma uneï elegante cofeturï, prin copiele

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD ST.

celе maï energice copaiveï şi a le cupebuluï.

şi maticouluï.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulü, năduful şi respirătórie suntü vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentü chiarü cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluï CRONIER.

Preţulü 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistü-chimistü de clasa 1-iü 19. strada Moneteï Paris

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE **VIOLET** — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS
PARFUMS POUR LE MOUCHOIR:
Rose-Blanche, Ess-Bouquet du-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.

GLYCÉROLÉ au ROSES de PROVINS
LOTION HYGIÉNIQUE,
TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE
pour les soins intimes de la toilette

ÉRINES PARFUMÉES
blesp conserver la santé, morbidesse de la peau.

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE
pour adoucir et rafraîchir la peau.

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO
tr. Suavité de l'haleine,

Ca... trăes... Apoï ... privescü ... giele şi de... ţeri, astü-felü că ... în Francia subt Domnia imperato... milia imperiale, tóte rudele cele ... du monde.

...ue de fabrique:
...ES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J. V. BONN

Furnisorü brevetatü alü M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndu 40 la sută maï josu de cătu produrele analoge; din puntulu de vedere alu parfumuluï s'alu proprietăţilorü lorü, ele ţutrecu specialităţile cele maï renumite.

La ceï de căpeteniă Farmacopeï, Coafori şi Parfumarï.

CU AMĔNUNTULU ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alu **Consiliuluï Sanitarü din Francia**) şi în alle armatelorü Turcieï şi a Statelorü-Unite.— Acţiune sigură şi regulată.. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratu superióre tutorü celorü l'alte preparaţinni cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatu asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Srpienta adunare a recunoscutü aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causéză în stomachü, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

LA REINE DES ABEILLES

www.dacoromanica.ro

SAMBĂTĂ, 6 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 265

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCĬ, 5 IANUARIE

In faptele guvernuluĭ actuale nu vede cine-va de câtŭ ameţială, de câtŭ fantasiĭ, de câtŭ bufonăriĭ. Nimicŭ seriosŭ, nimicŭ legalŭ, nimicŭ resonabilŭ. Astŭ-felŭ cu interpelarea Domnuluĭ Ioanide în Cameră despre risipirea şi furarea banilorŭ contribuabililorŭ la Comună, dupe ce D. Primŭ-Ministru ĭ-a angagiamêntŭ că va cerceta faptulŭ şi va face satisfacere cetăţenilorŭ contribuabilĭ, trece doue sĕptĕmânĭ la miḑlocŭ şi, nu numaĭ că nu se face nimicŭ, nu numaĭ că se face uĭtatŭ torŭ, dar în loculuĭ Primaruluĭ demisionatŭ,—aşa de gustŭ,—se numesce D. Vlădoianu Primarŭ!

Astŭ-felŭ cu mórtea Imperatoruluĭ Napoleon. Jouĭ diminéţă tótă capitala scia, prin telegramele sosite din Engliteră, că imperatorele încetase de a maĭ trăi. Tóte jurnalele anunţase acésta; însuşĭ *Monitorulŭ oficialŭ* şi oficiósa *Presa*, celŭ dintêiŭ publicase vineri de diminéţă o telegramă în acéstă privinţă şi cea din urmă unŭ articolŭ fórte simpaticŭ, prea simpaticŭ póte, pentru ilustrulŭ repausatŭ. Prin urmare, şi guvernulŭ, şi D. Marşalŭ, şi ţéra întrégă sciaŭ că ruda Domnitoruluĭ nu maĭ este în viaţă. Cu tóte aceste sciinţĭ însĕ, peste patru ḑile la Palatŭ se dă balŭ, maĭ toţĭ oficialiĭ danţŭ, între care negreşitŭ şi Măria sea Domnitorulŭ, şi toţĭ miniştriĭ, şi însuşĭ D. Boerescu care scrisese în *Presa* acea revistă simpatică şi sforăitóre. Dupe petrecere numaĭ, ca se se conforme, nu usuluĭ făcutŭ pentru ceĭ-l-alţĭ principĭ, rude ale familieĭ Domnitóre, ci ca se cedese rugămintelorŭ Domnuluĭ Alesandri, Domniĭ Ministriĭ punŭ pe Curte a lua doliŭ de *cinci-spre-ḑece ḑile*, adică ne dă unŭ felŭ de muştarŭ dupe masă!

Astu-felŭ acumŭ, cu comunicatulŭ Domnuluĭ Prim Procurore, datŭ *Românuluĭ*. Noĭ publicândŭ o dare de sémă, în No. de la I Ianuariu 1873, despre femeia care a fostŭ călcată de trăsura în care era Domniţa Maria, întrebamŭ: de ce nu s'a arestatŭ séŭ datŭ judecăţiĭ vizitiulŭ criminalŭ, *afirmândŭ necredinţa nóstră c'amŭ ajunsŭ încă în timpulŭ cândŭ şi vizitiĭ palatuluĭ se fiă înviolabilĭ*. Ḑisele nóstre le reproduce şi jurnalulŭ *Românulŭ*. Pentru acéstă reproducţiune, dar, Domnulŭ Prim Procurore dă comunicatulŭ seŭ?

Sciamŭ că domnulŭ Primŭ-procurore are mânia de scrisorĭ, pe care le face şi de bună voe şi silitŭ. Sciamŭ că, voindŭ se se servéscă de ele pentru avantagiulŭ seŭ, îĭ eşaŭ de maĭ multe orĭ în desavantagiŭ. De aceia nicĭ noĭ nu ne ocupămŭ de slăbiciunile Domnieĭ séle.

Nu vomŭ cerceta nicĭ în virtutea căreĭ legĭ Domnulŭ Prim Procurore trimite avertismente. Nu vomŭ întreba ce s'a făcutŭ articolulŭ 24 din Constituţiune, care desfiinţésă avertismentele. Acestŭ guvernŭ, ne respectândŭ nimicŭ, nicĭ morala, nicĭ justiţia, nicĭ buna cuviinţă, nu póte de câtŭ se calce totŭ, se mânjască totŭ. Vom întreba însĕ pe D. Prim Procurore — dacă îlŭ coprinsese dorulŭ de avertismente — de ce nu ni l'a trimisŭ nouă d'a dreptul, care amŭ scrisŭ şi care amŭ denunţatŭ faptulŭ ceĭ dintêiŭ? Nu s'a înjositŭ? Séŭ ca se vorbimŭ într'o limbă pe care D. Prim Procurore o înţelege maĭ bine, n'a *cabulipsitŭ* a se adresa către noĭ?

Nu credemŭ, căcĭ cu o altă ocasiune, cândŭ amŭ anunţatŭ suspendarea Domnieĭ séle, chiar în acea ḑi ne-a trimisŭ o rectificare, a ordonatŭ aproduluĭ se ne esecute ca sĕ-ĭ dămŭ chitanţă de primire şi, refusândŭ, a venitŭ însuşĭ Domnia sea spre a se convinge dacă publicămŭ rectificarea.

N'a voitŭ atuncĭ se înjoséscă pe Domnulŭ némţŭ, vizitiulŭ palatuluĭ? N'a voitŭ sĕ-lŭ véḑă figurândŭ în paginile jurnaluluĭ nostru?

Dacă este astu-felŭ, noĭ suntemŭ satisfăcuţĭ, de óre ce pune pe acelŭ némţŭ, pe acelŭ vizitiŭ, maĭ presusŭ ḑe câtŭ persóna Domnieĭ séle!

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Chislehurst. 15 Ianuariŭ. — Obsecurile luĭ Napoleon începură la 11 ore, cândŭ convoiulŭ funebru părăsi casa mortuară; la 11 ore şi jumĕtate cortegiulŭ a sositŭ la biserica S-ta Maria, conduse de 12,000 spectatorĭ. Linisce, nicĭ o demonstraţiune.

Disoluţiunea partiduluĭ bonapartistŭ

Bonapartismulŭ a trăitŭ. Astă-ḑĭ numaĭ este partitŭ bonapartistŭ. Asistămŭ la cele din urmă convulusiunĭ ale séle.

«Bonapartiştĭ, strigă unulŭ din eĭ, nu perdeţĭ curagiulŭ! Treceţĭ cu marele partidŭ conservatorŭ.» Acéstă formulă «marele partidŭ conservatorŭ» va servi ca se mascheze defecţiunile. Marele partidŭ conservatorŭ va fi ca unŭ tĕrĕmŭ neutru, dupe temperamentulŭ seŭ, către regimulŭ ce ş'a alesŭ. Ómeniĭ de afaceriĭ, adică ceĭ maĭ marĭ aĭ politiceĭ şi aĭ financielorŭ, vorŭ merge către orleanismŭ. Partea cavaleréscă este capabilă sĕ se facă legitimistă. Ceĭ maĭ subtilĭ vorŭ căuta a se arangia cu D. Thiers şi cu Republica conservatóre. D. Clément Duvernois miróse deja din ce parte suflă vêntulŭ.

Acésta, o preḑicemŭ cu tótă certitudinea, căcĭ nu se póte sĕ nu se întêmple de câtŭ aşa şi nicĭ cumŭ altŭ-felŭ.

Incă de la Sedan, imperiulŭ este mortŭ, şi mortŭ cu desĕvêrşire. De şi consiliamŭ pe guvernŭ şi pe cetăţenĭ a urmări cu ochĭ atentivĭ pe bonapartiştĭ, noĭ nu eramŭ din aceea carĭ se temĕŭ de o restauraţiune cesariană. Sciamŭ că imperiulŭ se învêrtea într'unŭ cercŭ viciosŭ. Nu putea sĕ se restabilésească de câtŭ printr'unŭ plebiscitŭ fraudulosŭ, şi pentru a avea acestŭ plebiscitŭ fabricatŭ cu urne cu doue funduri, sprijinitŭ pe baionete, trebuia de o camŭ dată a pune mâna pe putere prin o lovitură de foţiă, prin o conspiraţiune. Decĭ, armata nu arŭ fi consimţitŭ nicĭ o dată la unŭ atentatŭ, şi guvernulŭ, făcêndu-şĭ datoria sea, conspiraţiunea nu putea fi de temutŭ. Aşa dar, restauraţiunea nu era, nu este posibilă.

Dar de şi imperiulŭ fusese condemnatŭ fără apelŭ, era cu tóte acestea până la 9 Ianuariŭ, până erĭ, unŭ partidŭ bonapartistŭ fórte activŭ care inchieta spiritile, turbura interesele şi era în fine în ţéră o causă neîncetată de agitaţiune.

Nu vomŭ scóte din numĕrŭ elementele din care se compunea acestŭ partidŭ, de la ómeniĭ ceĭ maĭ iscusiţĭ în operaţiunĭ de înalta bancă până la ceĭ din urmă, carĭ cu toţĭ formaŭ residiulŭ de 20 anĭ de corupţiune imperiale ce, prin o afinitate naturale, se grupaŭ în jurulŭ centruluĭ sĕŭ. Centrulŭ dispăru, totulŭ se va distruge.

Numaĭ este în acéstă oră, partidŭ bonapartistŭ, pentru că nimenĭ numaĭ are interesŭ a fi bonapartistŭ.

Ex-imperatorele mortŭ, rĕmâne o femeiă unŭ copilŭ şi unŭ principe.

Femeia? Ceĭ maĭ determinaţĭ visătorĭ aĭ cesarismuluĭ nu admitŭ posibilitatea uneĭ regenţe în Francia, şi maĭ cu sémă a uneĭ regenţe în mâînele uneĭ persóne care nu este născută francesă. Din partea acésta, nimicŭ a spera.

Copilulŭ? Este destulŭ a ḑice: este unŭ copilŭ, elŭ are 17 anĭ. Până ce nu va trece d'aci înainte şépte-optŭ anĭ, elŭ nu va putea nicĭ dirige unŭ partidŭ, nicĭ lega relaţiunĭ serióse, nicĭ a'şĭ crea partisanĭ, nicĭ a tenta la vre o lovitură. Şépte-optŭ anĭ! Dérŭ este o eternitate! Care este bonapartistulŭ care are timpulŭ se aştepte şépte-optŭ anĭ? Se mi-lŭ aréte!

Principele? Despre acela nu vom ḑice nimicŭ, ne voindŭ a supăra şi maĭ multŭ

www.dacoromanica.ro

pe bonapartiștĭ. Nimenĭ, cu tóte acestea, nu ne va desminți décă vomŭ ḑice curatŭ că principele Napoleon nu este nicĭ iubitŭ, nicĭ stimatŭ chiar în lumea sa ; că inspiră o mediocră confienţă, şĭ că va fi consideratŭ în familia căḑută nu ca o forţă, dérŭ ca unŭ disolvantŭ. Maĭ este de observatŭ că nicĭ una din foile bonapartiste nu-ĭ face, în acéstă ḑi de doliŭ, onórea de a pomeni de dênsulŭ; elŭ este consideratŭ pentru fidelĭ, până la cea din urmă oră, ca cumŭ nicĭ nu există.

Lucrurile fiindŭ astŭ-felŭ, precumŭ venimŭ a le expune, nimenĭ nu-şĭ póte închipui că partitulŭ bonapartistŭ sĕ menţine constituitŭ.

Este în acestŭ partidŭ, séŭ maĭ bine era erĭ, câţĭ-va ómenĭ politicĭ de óre-care valóre, câţĭ-va bogaţĭ samsarĭ de banĭ şi geşeftarĭ. Ómenĭ politicĭ, sĕ luămŭ spre exemplu pe DD. *Rouher* şi *Magne*, suntŭ asupra întórcereĭ. Aşŭ închipui cine-va că vorŭ asocia sórta lorŭ cu aceea a juneluĭ de şépte-spre-ḑece anĭ, acésta ar fi a nu recunósce inteligința lorŭ deslegată şi practică. Acela-şĭ raţionamentŭ şi pentru financiarĭ. Deja se póte observa că durerea ḑiarilorŭ, cĕ se inspiră de la DD. *Frémy* şi de *Soubeyran*, este fórte temperată, şi că aceştĭ onorabilĭ cetăţenĭ desemnă astă-ḑi chiarŭ o schimbare strategică în basa operaţiuneĭ lorŭ. Remânŭ geşeftariĭ, juniĭ ceĭ maĭ frumoşĭ, aventurieriĭ, ḑiariştiĭ ceĭ micĭ şi broşuriştiĭ. A! aceştia nu cerŭ nimicŭ altŭ de câtŭ a continua sĕ trăiască din casă, décă casa rĕmâne deschisă. Dérŭ étă tocmaĭ cestiunea. Fiulŭ ex-imperatoreluĭ fiind minorŭ, i se va constitui o tutelă óre-care, ca unŭ consiliŭ de familiă. Acésta este o instituţiune care taiă pofta celorŭ din urmă. S'arŭ ḑice că noĭ credemŭ că familia căḑută va fi cu desăvîrşire abandonată? Nu; îĭ va rĕmânea câţĭ-va amicĭ, în felulŭ D-luĭ de *Persigny*, séŭ vre unŭ jucătorŭ turbatŭ care va pune totulŭ pe o carte....dérŭ acésta nu face unŭ partidŭ. (*La Republique Française*).

DOUĔ SCRISORĬ La VATICANŬ.

Directorulŭ uneĭ scóle din Italia, redigiată în secretŭ de jesuiţĭ şi situată între biserica Santa-Maria Păceĭ, strada Coronari, a avutŭ ḑilele aceste recursŭ la Papa pentru a se jălui că, chiarŭ alăturĭ cu institutulŭ seŭ de educaţiune, în care se găsescŭ mulţĭ flăcăeşĭ, se deschisese unŭ altŭ stabilimentŭ de o speciă cu totulŭ deosebită, adecă o cafe-concertŭ numită *Palatulŭ de cristalŭ* şi aranjată cu unŭ lucsŭ estraordinar, întrecênd chiar, în acéstă privinţă, stabilimentele de acest fel din Viena şi Paris. Umila şcólă nu era despărţită de palatulŭ de desfrînare de câtŭ prin o mică curte, şi junii eleviĭ, ḑicea profesorulŭ lorŭ, putéŭ fórte bine vedea din feréstra lorŭ pe curtisanile care se preumblaŭ, pentru că despre curte gémurile acestuĭ stabilimentŭ publicŭ nu eraŭ cum suntŭ despre stradă. Şi pe cândŭ se tênguia papeĭ, directorile şcóleĭ îĭ dădu şi unŭ jurnalŭ localulŭ în care deschiderea *Palatuluĭ de cristalŭ* era anunciată cu totŭ sgomotulŭ reclameĭ moderne, pusă în serviciulŭ uneĭ corupţiunĭ babiloniene.—In cea dêntâiŭ mişcare a indignaţiuneĭ séle contra licenţiuneĭ atâtŭ de neruşinate, Papa strigă că va scri îndată regeluĭ Victorŭ Emanuel. Vĕ puteţĭ închipui ce cutremurŭ a trebuit se cuprinḑă la acéstă esclamaţiune, nerviĭ întregeĭ secte a iesuiţilorŭ cariĭ'lŭ încunjuraŭ în acelŭ momentŭ. Unŭ *Palatŭ de cristalŭ* în interiorulŭ Vaticanuluĭ li s'arŭ fi părutŭ maĭ puçinŭ îngrozitorŭ de câtŭ unŭ singurŭ rêndŭ alŭ Papeĭ către Majestatea sea. Curtisaniĭ se grăbiră, prin urmare, a îndupleca pe sântulŭ părinte se lase pe cardinarulŭ-vicarŭ ca elŭ, împreună cu chestorulŭ oraşuluĭ (prefectulŭ), se regulese acéstă afacere.

Papa vĕḑu spaima ocasionată de proectulŭ sĕŭ şi póte arŭ fi cedatŭ, dacă presiunea ce cătaŭ a esersa asupră'ĭ arŭ fi avutŭ timpulŭ de a se arĕta maĭ cu iscusinţă discretă şi reservată, dar n'a voitŭ a se arĕta că cedéză la o opositiune pe façiă. Şi decĭ luă îndată unŭ condeiŭ şi se puse se scriă luĭ Victorŭ Emanuel scrisórea următóre:

«Sire,

«Suntŭ maĭ bătrânŭ de câtŭ Majestatea Vóstră şi va trebui, înainte de dênsa, se daŭ sémă luĭ D-ḑeŭ de faptele mele. Cu tóte aceste va veni o ḑi cândŭ Majestatea Vóstră asemenea va fi chemată a da sémă de ale séle înaintea judecătoruluĭ supremŭ. Dar, fiindŭ că noĭ ăştia regiĭ suntemŭ adeseorĭ în necunoscinţă de ceea ce se petrece în jurulŭ nostru, fiindŭ că aceĭ carĭ ne încunjóră făcu totŭ ce le stă prin putinţă pentru a ne ascunde adevĕrulŭ, presupunŭ că Majestatea vóstră nu sciă nimicŭ despre infamulŭ stabilimentŭ, ce se găsesce alăturea cu biserica Santa-Maria Păceĭ şi lipitŭ de o şcólă de băeţĭ, şi alŭ căruĭ anunciŭ, publicatŭ cu cinismu de o fóe din Roma, îlŭ alăturezŭ. Nu putemŭ admite că, Majestatea Vóstră, sciindŭ acesta, arŭ fi permis'o.

Piu X, papa.

Dupe ce a înduoitŭ şi a pecetluitŭ acéstă scrisóre, Papa a ḑisŭ se ise cheme unŭ gardistŭ de corpŭ căruia i-a ordonatŭ se mérgă îndată la Quirinal se o dea regeluĭ şi se ascepte respnnsŭ. Majestatea sea era la palatŭ cândŭ i s'a anunciatŭ venirea unnĭ mesagerŭ alŭ Papeĭ, însărcinatŭ a-ĭ da o scrisóre şi a astepta respunsŭ. Plinŭ de mirare, regele ordonă introducerea mesageruluĭ pontificialŭ în apartamentulŭ seŭ şi, dupe ce citi scrisórea, îĭ ḑise cu multă curtuósiă şi fórte mişcatŭ, că nu voia se'lŭ facă se ascepte respunsulŭ, pentru că prefera a respunde dupe ce va satisface dorinţa sânţieĭ séle; dar că pân'atuncĭ, îlŭ rógă se asigurese pe sânţia sea că se va crede fericitŭ totŭ d'auna cândŭ va avea ocasiune de a face ceva plăcutŭ suveranuluĭ—pontefice.

Dupe câte-va minute, cavalerulŭ Balis, chematŭ grabnicŭ, era la Quirinal, şi chiarŭ în aceéşĭ ḑi *Palatalŭ de cristalŭ* fu închisŭ în virtutea unuĭ ordinŭ regescŭ... Regele va plăti din caseta sea privată cheltuelile procesuluĭ ce directorulŭ acestuĭ stabilimentŭ, ca unulŭ ce posedă autorisaţiile prefectureĭ şi ale chestureĭ, se pregătesce a intenta guvernuluĭ. Unŭ agiotantŭ alŭ regeluĭ s'a dusŭ se ducă Papeĭ respunsulŭ autografŭ alŭ Majestăţeĭ séle. Acésta-ĭ o scrisóre de treĭ pagine pe care la Vaticanŭ a găsitu'o fórte frumósă. Regele ḑice, între altele, că se simte fericitŭ de a fi făcutŭ unitatea patrieĭ, dar singurulŭ punctŭ remasŭ în viaţa sea este de a nu se fi pututŭ concilia pân'acumŭ cu sântulŭ părinte. Scrisórea e subsemnată: «*Alŭ Sânţieĭ Vóstre, prea devotatulŭ fiŭ*: **Victorŭ Emanuel.**»

STAREA ADMINISTRAŢIUNI

Jurnalulŭ *Teleormanulŭ* din Turnu-Măgurele ne dă următórele amănunte despre starea administraţiuniĭ de acolo. Le comunicămŭ, dar, şi noĭ lectorilorŭ noştriĭ:

Se vorbeşte despre unŭ conflictŭ ivitŭ, în aceste ḑile, între păgubaşulŭ unuĭ calŭ, unŭ birjarŭ, şi autoritatea poliţienéscă de aicĭ. — Păgubaşulŭ reclamă calulŭ sĕŭ, ce l'a găsitŭ înhămatŭ la trăsura unuĭ birjarŭ, şi birjarulŭ refusă a da calulŭ, sub pretestŭ că l'arŭ fi cumpĕratŭ de la — Poliţiă? Poliţia afirmă că arŭ fi făcutŭ vînḑarea în puterea legiĭ? Intrându afacerea pe calea formelorŭ, se descopere că unŭ agentŭ poliţienescŭ s'arŭ fi înpedicatŭ pe strade de acestŭ calŭ — neîmpedicatŭ; şi că, pentru asicurare, Poliţia l'a tradusŭ în speciemetalice, prin vênḑare către birjarŭ. Acumŭ lucrurile staŭ aci.

De cândŭ óre autoritatea poliţienéscă 'şĭ a luatŭ dreptulŭ de a vinde vite de pripas?

Oare acestŭ dreptŭ nu este atribuitŭ numaĭ autorităţiĭ comunale, prin legea poliţiĭ rurale? Ce s'a făcutŭ baniĭ prinşĭ din vênḑarea caluluĭ? Căcĭ, dupe cumŭ se afirmă, autoritatea comunale nu are nicĭ o cunostinţă.

Aceste întrebărĭ ni le sugeră plîngerile bietuluĭ păgubaşĭ, care umblă pe drumurĭ reclamîndŭ vita sa, póte singurulŭ miḑlocŭ pentru a'şĭ câsciga hrana familiĭ!

Semnalându, decĭ, acéstă flagrantă călcare de lege autorităţeĭ superióre, aşteptămŭ o legitimă şi grabnică satisfacţiune prin restituirea lucruluĭ luatŭ pe nedreptŭ, şi printr'o severă mustrare a funcţionaruluĭ ce şi-a permisŭ unŭ făptŭ afară din atribuţiunile funcţiuneĭ séle.

Citimŭ în *Romanulŭ* de la 4 Ianuarie:

Domnĭ redactorĭ,

Pe la 15 ale espirateĭ lunĭ, din întêmplare aruncându-mĭ ochiĭ pe fóia vêndută regimeluĭ reacţionarŭ de aḑĭ, numită *Presa,* vĕḑuĭ într'ênsa că, dupe obiceiŭ, calomniaḑă pe stimaţiĭ de tótă ţéra D-niĭ I. C. Brătianu şi C. A. Roseti cu nedemnele cuvinte că, supt guvernulŭ D-lorŭ—de şi se sciă de toţĭ Româniĭ că numaĭ celŭ dântêiŭ făcea parte atuncĭ din ministeriŭ,—se plăteaŭ lefile şi pensiunile la câte 3, 6 şi 8 lunĭ în urma.

N'aşĭ fi 'ntêmpinatŭ, Domnĭ redactorĭ, aceste aserţiunĭ neadevĕrate, prin liniele de faciă, pe carĭ vĕ rogŭ a le da publicităţiĭ, déca menţionatulŭ organŭ vêndutŭ regimeluĭ n'arŭ face din acéstă cestiune o armă de calomniă. Căcĭ, în adevĕrŭ, óre nu sciă tótă ţéra că la anulŭ 1868 se primiaŭ, la finele fiă căreĭ lunĭ, salariele şi pensiunile, de şi atuncĭ s'a făcutŭ înarmarea ţĕreĭ şi alte multe reforme salutariĭ, pe cândŭ aḑĭ se chăltuescŭ milióne, se facŭ împrumuturĭ ca celŭ de 78,000,000 şi se maĭ adauge funcţionarilorŭ reţinerĭ de 5 la sută şi pensionarilorŭ 10 la sută?

Ca sĕ se véḑă adevĕrulŭ celorŭ susţinute de *Presa,* ţiŭ a constata că posedŭ bonurile de pensiune cu No. 11,978, 13,360 şi 14,389 pe lunile Octombre, Noembre şi Decembre, anulŭ 1871, încă neachitate, de şi Curtea de compturĭ constată că ministeriulŭ de financie are se plătéscă caseĭ pensiunilorŭ peste unŭ milionŭ treĭ sute de miĭ, şi până astă-ḑi n'a liberatŭ nicĭ unŭ banŭ, érŭ pensionariĭ, uniĭ staŭ cu bonurile în casă ca mine şi alţiĭ le scomptéză la Jidanĭ.

www.dacoromanica.ro

Prin urmare, ministeriuluĭ reacţionarŭ de aḑĭ se potŭ atribui acele operaţiĭ jidovescĭ citate de *Presa*, érŭ nu ministeriuluĭ integru şi liberale d'atuncĭ.

Priimiţĭ, vĕ rogŭ, DD. redactorĭ, încredinţarea distinseĭ mele stime şi consideraţiunĭ ce vĕ conservŭ. *I. Th. Toncovicĭ.*

Publicămŭ dupe *Presa* următórea frumósă poesiă a Domnuluĭ V. Alesandri, citită în séra de 26 Decembre la Ateneŭ. Ea este încă o frunḑă la coróna dulceluĭ nostru poetŭ naţionalŭ:

ANA DÓMNA

LEGENDA

DEDICATA MĂRIEĬ SÉLE DÓMNEĬ

I.

«O veste necreḑută în ţéră s'a lăţitŭ:
Pe Dómna, Ghiraĭ Mirza Tătarulŭ a răpitŭ,
Ş'a dispărutŭ d'odată p'unŭ Zmeŭ încălecatŭ!»

. . . . . .

Frumósa Ana Dómna e singură 'n palatŭ,
Visându în mieḑulŭ erniĭ la blânda primăvară
Cându paserĭ pribegite se 'ntorcŭ voiosŭ în ţéră,
Cându muguriĭ daŭ frunḑă şi câmpiĭ daŭ verdéţă,
Gându penele se scuturŭ în cuibŭ de diminéţă
Şi florile de roă subŭ vêntŭ alinŭ, se scuturŭ. . .
Visa frumósă Dómnă, cu prunculŭ eĭ la sênŭ,
Albŭ fluturŭ zîmbindŭ dulce p'unŭ albŭ şi dulce crinŭ . . .
De-odată Hanŭ Tatarulŭ răpi şi crinŭ şi fluturŭ!

II.

Tăcutulŭ mieḑŭ-de nópte în stele învelitŭ,
Stă 'n lunca pudruită cu albă promorócă,
Ţintindŭ la luna plină din ceriulŭ oţelitŭ
Douĭ ochĭ, oglinḑĭ de ghiaţă, în care luna jócă;
Copaciĭ rădicŭ braţe uscate, rugătóre,
Şi frunţĭ pe care érna a pusŭ a eĭ cununĭ,
Eĭ parc'aşteptŭ sĕ véḑă rotunda, iece lună
Şi prîntre a lorŭ trunchiurĭ se vĕdŭ albindŭ la stele
Poene de zăpadă, băltĭ luciĭ, cristaline,
Pe care trecŭ în taină uşóre nourele
Ca umbre luminóse de palide vergine!
Totul e albŭ, fantasticŭ în acelŭ mieḑŭ-de nópte,
Şi lunca pare-unŭ templu în care, fără şópte,
Arborĭ, luceferĭ, umbre şi luna de pe cerŭ,
Asistŭ la cununia morţiĭ cu asprulŭ gerŭ.

III.

De-odată se trezesce pădurea şi rĕsună
De-unŭ tropotŭ de copite pe ghiaţă ropotindŭ,
Şi'n ḑare se ivesce unŭ calŭ fugêndŭ, sărindŭ,
Urmatŭ de lupĭ în fugă, ce urlă împreună.
E Mirza! e Tătarulŭ purtându pe Ana Dómna
Ce strînge lângă sênu'ĭ copilulŭ rumeorŭ!
E Mirza care sbóră cum sbóră 'n aerŭ tómna
Unŭ paiŭ luatŭ de vênturĭ pe aripele lorŭ.
Nebunŭ se duce calulŭ de spaimă spumegêndŭ,
Cu nările deschise, cu ochiĭ plinĭ de focŭ,
Şi lupiĭ dupĕ dênsulŭ alergŭ, alergŭ urlându
Aprópe sĕ'lŭ ajungă, sĕ'lŭ sfăşiă pe locŭ;
Déră Mirza, Hanŭ Tătatarulŭ, cu sufletulŭ hainŭ
Smuncesce'n desperare copilulŭ de la sênŭ
Şi'lŭ svîrle'n urmă! . . . Vaetŭ amarŭ se'nalţă 'n luncă,
Lupiĭ s'opresccŭ, şi calulŭ în lăturĭ se aruncă!

IV.

Căḑutŭ e copilaşulŭ pe o zăpadă móle,
Érŭ lângă elŭ, din aerŭ, a lunciĭ nourele
S'aŭ coborătŭ în grabă, ca blânde îngerele
Ascunse'n haine albe cu lungĭ şi albe póle.
Misterióse umbre, vergine dulcĭ şi sfinte
Alături cu prunculŭ s'aŭ pusŭ ele de pază,
In rondŭ îngenuchiate, încinse de o rază,
Cu mâinile unite ca pentru rugăminte.
Şi prin pregiurŭ, aprópe, staŭ lupiĭ flămânḑiţĭ,
Pe copilaşulŭ fragedŭ avêndŭ ochiĭ ţintiţĭ,
Şi clenţenescŭ selbaticŭ, dérŭ nu'ndrăznescŭ a trece
Prin cerculŭ celŭ de umbre, nicĭ se îndurŭ sĕ plece!
Minune! . . étă Dómna! étă duiósa mamă,
Cu genele în lacremĭ, cu braţulŭ plinŭ de sânge!
Ea vine, prin lupĭ trece făr'aĭ băga de sémă,
Işĭ ea copilulŭ 'n braţe, la sênŭ plângêndŭ îlŭ strânge.
Şi plécă însoţită de-unŭ îngerŭ nevĕḑutŭ . . . . .

V.

«O veste necreḑută în ţéră-a rĕsbătutŭ:
Ghiraĭ c'unŭ ferŭ în peptuĭ şi fiarelorŭ dat pradă,
In lunca argintiă, mortŭ ḑace pe zăpadă!»

. . . . . .

Frumósa Ana Dómna se plimbă 'ntr'o grădină
Ca dênsa înflorită şi plină de lumină,
Visându în primăvară dulcĭ visurĭ mângăióse;
Déră printre florĭ adesea treceaŭ nălucĭ fioróse
Şi ea vedea atunce, vedea şi éră vedea
Cum se lupta răpită pe calŭ, cu Hanŭ Tătarulŭ,
Cum elŭ smuncindu'ĭ prunculŭ la fiare'lŭ asvîrlea,
Cum ea'ĭ străpungea peptulŭ din fugă cu pumnalulŭ . . .
Ş'atuncĭ duiosŭ, freneticŭ, îşĭ săruta pe sênŭ
Copilulŭ, dulce fluturŭ culcatŭ pe dulce crinŭ!
Déră ângerĭ din cerurĭ, coprinşĭ de adorare,
Veniaŭ ca sĕ sĕrute frumósa'ĭ albă mână;
Căcĭ nu'ĭ nimicŭ maĭ gingaşŭ şi nimicŭ nu-ĭmaĭ tare
Ca dragostea de mamă în inimă română?

V. Alecsandri

DIVERSE

Unŭ poliţaiŭ cu 4 labe. O întêmplare curiósă a avutŭ locŭ nu de multŭ la Charleroi:

Într'o séră duoĭ ţiganĭ, însoţiţĭ de unŭ ursŭ îmblânḑitŭ, aŭ bătutŭ la uşa uneĭ cârcime cerêndŭ se fiă găsduiţĭ acolo până a doua-ḑi. Cârcimarulŭ nu ţinea tocmaĭ multŭ la aşa muşterĭ, cu tóte aceste, pentru a nu'şĭ atrage póte resbunarea ţiganilorŭ, le ḑise:

— De! ca se vĕ găsduescŭ n'arŭ fi vr'unŭ lucru mare, dar unde se vĕ punŭ ursulŭ?

— Despre asta nu te îngriji, bărbate, respunse cârcimăresa, care nu cunoscea intenţiunile soţiuluĭ eĭ; fiindŭ că mâine totŭ o se tăemŭ porculŭ nostru, se'lŭ scótemŭ încaĭ din astă séră din cotinéţă, şi se punemŭ ursulŭ în locŭ.

Bietulŭ cârcimarŭ numaĭ avu încotro face şi consimţi. Ţiganiĭ, dupe unŭ supeŭ destulŭ se sĕrăcaciosŭ, s'aŭ culcatŭ, urmăriţĭ de aprópe de gasda lorŭ şi de sufletulŭ celŭ bunŭ, de femeia lui.

Ce se întêmplă însĕ? Duoĭ tâlharĭ complotase a fura în acea nópte porculŭ cârcimaruluĭ şi eĭ pândéŭ în apropiere de acolo. Cîndŭ aŭ vĕḑutŭ că s'aŭ stinsŭ lumânările, unulŭ din eĭ a străbatutŭ în curte, pe cândŭ celŭ altŭ sta de pîndă, şi mergêndŭ în vêrfulŭ degetelorŭ, s'a apropiatŭ de coteţŭ în care auḑi grohăindŭ, ceea ce'lŭ încredinţă că nu era pustiă.

Deschise atuncĭ uşa... de o dată se simţi cuprinsŭ în nişte braţe flocóse care'lŭ strângéŭ se'lŭ înăduşe. Elŭ căḑu leşinatŭ, creḑêndu-se că a muritŭ, şi că se află deja în mâînele draculuĭ.

O jumĕtate oră s'a strecuratŭ la miḑlocŭ şi acelŭ ce sta de pândă, vĕḑêndŭ că tovarăşulŭ luĭ nu se mai întórce, intră şi elŭ în curte şi se îndreptă spre cotinéţă unde asemenea auḑi grohăindŭ.

Creḑêndŭ dar că complicele luĭ se ocupă cu legarea picĭórelorŭ porculuĭ, îĭ ḑise încetişorŭ, deschiḑêndŭ uşa: Ascéptă că viŭ se'ţĭ ajutŭ şi eŭ.» Abia intratŭ însĕ, ursulŭ îlŭ apucă între lăbele séle şi'lŭ trântesce pĕste corpulŭ celuĭ-l'altŭ tâlharŭ, care era lungitŭ pe pămêntŭ. Cu tótă întunecimea, acesta cunoscu cu cine avea a face, şi, în locŭ de a leşina ca tovarăşulŭ luĭ, a preferitŭ maĭ bine se fiă prinsŭ de cătŭ ucisŭ, şi decĭ începu a striga din tóte puterile.

Cârcimăresa auḑi ţipetele.

— Iosife, ḑise ea bărbatu-seŭ care dormea lângă dênsa, Iosife, mi se pare că ursulŭ a eşitŭ din cotinéţă şi-a datŭ peste porculŭ nostru. Mĕ temŭ se nu'lŭ mănânce.

— De cum-va a făcutŭ una ca acésta, ḑise bărbatulŭ, póte fi sigurŭ că n'o se'lŭ mistuéscă.

Şi luându-şĭ puşca, eşi afară, urmatŭ de nevasta luĭ, care ţinea lumînarea. Ţiganiĭ desceptându-se aŭ eşitŭ şi eĭ.

—Ce este? întrebaŭ pe cârcimarŭ.

— Este că ursulŭ vostru ne mănâncă porculŭ, dar lasĕ-lŭ că asta-ĭ va fi celŭ din urmă, ţiganiĭ draculuĭ!

—Nu, nu, ursulŭ nu mănâncă porcĭ, ḑise celŭ maĭ bătrânŭ dintre ţiganĭ, trecêndŭ înainte şi deschiḑêndŭ cotinéţa, unde dădu peste ceĭ duoĭ tâlharĭ, unulŭ leşinatŭ şi celŭ-l'altŭ pe jumĕtate înaduşitŭ, în braţele ursuluĭ, de unde cu mare anevoe l'aŭ scosŭ.

Cârcimarulŭ, înţelegêndŭ că eĭ venise se-ĭ fure porculŭ, voia se-ĭ trădea pe mâna justiţieĭ; cârcimăresa însĕ, totŭ maĭ milostivă, se rugă se-ĭ erte dupe ce-ĭ făcu se promită că se vorŭ lăsă pe viitorŭ de furatŭ. (*Curierulŭ*)

* * *

Unŭ autodafe aḑi. Câte-va mile de la Huancaves, oraşŭ de provincie peruanŭ, într'o vale a Cordilelerilorŭ, se găsesce unŭ satŭ, locoitŭ de indianĭ, anume Saxamarca. Aci trăiaŭ nisce căsătoriţĭ, despre care se ḑice că se ocupaŭ cu fermecătoriĭ, pentru că parvenise a-şĭ agonisi prin munca şi activitatea lorŭ neobositĕ ore-şĭ care avuţiă. La 10 Octombre s'adună dinaintea caseĭ acestora o grămadă ca de 100 capete, şi scoţêndŭ cu strigăte tarĭ pe ambiĭ căsătoriţĭ afara, îĭ aruncară în închisóre. Dupĕ câte-va ḑile fură érăşĭ şcoşĭ afară şi legaţĭ cu fringhiĭ pe unŭ patŭ de mortŭ, pe care ambele victime îlŭ dăruise bisericeĭ, pe care eĭ îlŭ umplură din tóte părţile cu lemnŭ uscatŭ şi gunoiŭ, şi'ĭ dădu focŭ. Pe cândŭ focŭlŭ începu sĕ se întărescă, femeea erumpse în strigătile cele maĭ grozave, éră bărbatulŭ eĭ, strêngêndu'şĭ busele una peste alta, nu răcnia de locŭ. Sĕlbaticiĭ însĕ jucară sub strigăte de veseliă fanatice împrejiurulŭ flacărilorŭ, până cândŭ lemnele se prefăcură în cărbunĭ. Tócmaĭ dupĕ şése ore află prefectulŭ de la Huancavelica acéstă întêmplare oribilă şi trimise unŭ escadronŭ de cavaleriă la Saxamarca. Când acéstă sosi în careurĭ pe piaţa oraşuluĭ, găsi încă maĭ multŭ de 70 persóne, femeĭ şi bărbaţĭ, occupaţĭ a-şĭ bate jocŭ de cadavrele devenite cenuşe. Cu toţiĭ fură făcuţĭ prisonierĭ şi aduşĭ la Huanvelica.

TEATRUL CEL MARE

Compania Dramatică representată de M. Pascaly

Dumĭnică la 7 Ianuarie 1873

SE VA JUCA PIESA

CADEREA

UNUĬ ÎNGERŬ

SAU

DON JUAN DE MARANA

Dramă fantastică în 9 tablourĭ de A. Dumas, tradusă de D. M. Pascaly. — Decorurile de D. Labo. — Maşineriile de D. Petrache. — Pusŭ în scenă din nuoŭ de D. Gatino.

Marţi la 9 Ianuarie 1873.

IN BENEFICIULŬ D-LUI A. GATINO

Regisorele Companieĭ Dramatice.

SE VA JUCA PIESELE

O casatoriă din lumea mare.

Comedie în 2 acte, originală, de D. G. Ventura.

NEBUNIĬ DIN FACIA

Comedie originală într'unŭ actŭ de D-nulŭ Pantazi Ghika.

SPECTACOLUL SE VA TERMINA CU

CARNAVALUL ANULUĬ 1873.

Pantomimă Comică, amestecată de DANŢŬ cu 2 tablourĭ, şi O APOTHEOSA, compusă de D-nulŭ GATINO, şi esecutată de Membriĭ Companiĭ cu concursulŭ D-luĭ MOCEANU, şi a altorŭ juni amatorĭ aĭ artelorŭ.

www.dacoromanica.ro

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, aiŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clădituŭ formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusându din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunĭ (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele veriĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. ITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra— 21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, **la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.**

SAVON ROYAL

DE THRIDACE

DE VIOLET

PARFUMEUR BTE, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusetură de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodariĭ şi Faiance.

Soliditate Comercială cea maĭ severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în provinciĭ.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU DE CALLETORI

Cu începere de Marţĭ 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouĭ dispositiĭ.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU DE LA GIURGIU RA BUCURESCI

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorĭ	tr. Nr. 3 de viagiorĭ	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorĭ	tr. Nr. 4 de viagiorĭ
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescĭ	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescĭ	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 47	Comana	9 55	3 55
Băneasa	10 25	4 25	Vidra	10 30	4 30
Frăţescĭ	10 48	4 48	Gilava	10 45	4 45
Giurgiu	11 00	5 00	Bucurescĭ	10 57	4 57

tr. N. 4.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vĕdere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelurŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

www.dacoromanica.ro

Cir... responsabilŭ DAVID DINU

MARȚI, 9 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 266

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ȘI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

DEPEȘE TELEGRAFICE

(Serviciŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Versailles, 16 Ianuariŭ. — In Adunarea națională, la interpelarea făcută de D-lŭ Belcastell cu ocasiunea demisiuniĭ D-luĭ Bourgong din postulŭ de ambasadore pe lângă Papa, Ministerulŭ, D. Dufaure, declară că relațiunile Franciеĭ cu Sfântul-Scaunŭ nu s'aŭ modificatŭ întru nimicŭ și că Francia nu încuragiază de locŭ o politică ostilă în contra Papeĭ. Incidintele s'a închisŭ.

Atena, 16 Ianuariŭ. — E probabile că guvernulŭ elenŭ va forma o companiă pentru esploatarea minelorŭ de la Laurium, împreună cu maĭ mulțĭ capitaliștĭ, între carĭ Roux-Serpieri, pe basa uneĭ împărțirĭ a câștiguluĭ ce va resulta.

BUCURESCI, 8 IANUARIE

Reacțiunea maĭ în tóte părțile, în urma triumfuluĭ Germanieĭ asupra Austrieĭ și Franciеĭ, a scosŭ capulŭ, a eșitŭ la lumină ca șarpele care ese la drumŭ cândŭ i se urăsce cu viața.

La noĭ, semnalulŭ a fostŭ datŭ cu petițiunea beizadelelorŭ de la Iassĭ, cu resumatulŭ eĭ adusŭ în Cameră de D. Costaforŭ în proectulŭ de lege pentru modificarea unorŭ articolĭ din codicile penalĭ, și cu votulŭ datŭ în privința împroprietăririĭ însurățeilorŭ.

In Spania, semnalulŭ a fostŭ datŭ prin insurecțiunea carlistă, în capulŭ căria suntŭ popiĭ și aceĭ cari credŭ în dreptulŭ divinŭ.

În Italia, semnalulŭ a fostŭ datŭ prin escomunicările Papeĭ contra liberalilorŭ și contra Regeluĭ, și prin chemarea necontenită a luĭ Dumneḑeŭ se apere sânta tyară și sânta burtă a sânțieĭ séle, par-că Dumneḑeŭ, chiar dacă n'arŭ sci câte imfamiĭ aŭ făcutŭ călugăriĭ în numele sĕŭ, o se se facă dorobanțulŭ sĕŭ, se bată la spete pe escomunicațiĭ pasiunilorŭ séle!

In Francia, semnalulŭ a fostŭ datŭ prin luptele continue în Cameră între Președintele Republiceĭ și membriĭ majorităților Adunăriĭ de la Versailles.

Cu câtŭ poporulŭ se desteptă maĭ multŭ și se manifestă în contra lorŭ, cu atâtŭ aceste reacțiunĭ, din câte-șĭ patru state de gintă latină, se înfuriasă maĭ multŭ, turbesŭ de mănia, îșĭ perdŭ resonulŭ și esŭ în drumŭ ca șarpele, până cândŭ va veni acelŭ fericitŭ timpŭ ca se-ĭ sfărâme capulŭ puterea democrațieĭ.

Reacțiunea de la noĭ și din Italía o lăsămŭ aḑĭ d'o parte. Ne vomŭ ocupa puțin numaĭ de cea din Spania și din Francia, fiindŭ că ele suntŭ și cele maĭ numeróse, și cele maĭ puternice.

Insurecțiunea carlistă în Spania, înăbușită pentru unŭ momentŭ, a reînceputŭ érășĭ. De și nu se confirmă încă de jurnalele streine depeșea despre luarea comandeĭ forțelorŭ carliste de către don Alfonso, totușĭ ni se aduce de unŭ jurnalŭ spaniolŭ proclamațiunea unuĭ șefŭ calistŭ în numele luĭ Don Carlos. Prolamațiunea, adresată către Taragoneși, și pe care o publicămŭ maĭ la vale, nu vorbesce nicĭ de libertate nicĭ de gintă, ci curatŭ numaĭ de interese dinastice și bisericescĭ.. Cu asemenea principie noĭ nu credemŭ că se póte rĕsturna unŭ rege, fiă aceia chiarŭ unŭ streinŭ. Astă-ḑĭ, în secolulŭ în care trăimŭ, nu se póte rĕsturna unŭ guvernŭ de câtŭ în numele libertățiĭ și intereselorŭ iconomice ale unuĭ statŭ, numaĭ acesta mișca pe poporŭ.

Reacțiunea din Francia, și maĭ turbată, dupe cum amŭ spusŭ, merge încă maĭ departe. Ea nu se mulțumesce cu cererea dominațiuniĭ dreptuluĭ divinŭ, nu se mulțumesce cu cererea de a se pune în aplicare decalogulŭ, nu se mulțumesce cu agitările monarchice, vine acum cu o constituțiune, din care publicămŭ unŭ estrasŭ maĭ la vale, și pe care nu putemŭ s'o calificămŭ, lăsândŭ acéstă sarcină cititorilorŭ nostriĭ.

Ințelegemŭ acumŭ mobililŭ care a adusŭ pe nefericițiĭ membriĭ de la Comuna din Paris de la 1871 la oribilele escese! Cândŭ o națiune lucrésă 80 de anĭ, dupe o revuluțiune ca cea de la 1789, ca se consolidese libertatea, egalitatea și drepturile omuluĭ, și se pomenesce de o dată cu ele sugrumate de o castă, de câțĭ-va parasițĭ, trebue se fiă cine-va de piatră ca se nu se indignese și se nu-șĭ sacrifice viața spre a lăsa copiilorŭ seĭ orĭ acelea pentru care a luptatŭ, séŭ esemplu spre ale apera în viitorŭ.

Unŭ actŭ importantŭ

La République Française, ne aduce următórele amănunte asupra unuĭ actŭ găsitŭ în chărtiele din Tuileries. Acestŭ actŭ constată că resbelulŭ din 1870 a fostŭ făcutŭ numaĭ pentru întărirea dinastieĭ napolianiane. Étă ce ḑice jurnalulŭ în cestiune:

Unŭ ḑiariŭ de medicină, *Uniunea medicale*, a reprodusŭ în numĕrulŭ sĕŭ din urmă, o consultațiune medicale în privința fostuluĭ imperatore.

Acéstă consultațiune avuse locŭ în 1 Iuliu 1870, și fuse deja publicată în celŭ din urmă exemplarŭ din chărtiile găsite în *Tuileries*.

Medicĭĭ francesĭ arétă atâtŭ formalŭ câtŭ și posibile, numaĭ prin indice raționale, esistința uneĭ petre vesicale, punctŭ esențiale pentru onórea scienției francese.

Acestŭ documentŭ are o mare importență istorică, căcĭ consultațiunea fu redactată cu câte-va ḑile înaintea resbeluluĭ, și se termină prin pasagiulŭ următorŭ, care merită de a fi citatŭ în totŭ întregulŭ luĭ:

«Considerămŭ ca *necesariŭ* cathaterismulŭ bășiceĭ, cu titlulŭ de explorațiune, și credemŭ că *momentulŭ este oportunŭ*, chiar pentru-că acumŭ nu este nicĭ unŭ phenomenŭ acutŭ.

«Décă, în adevĕrŭ, dysuria, séŭ puroimea, séŭ durerile arŭ cresce séŭ arŭ reapare, atuncĭ arŭ fi de temutŭ a se provoca prin explorațiune o inflamațiune gravă.»

Acéstă consultațiune, redactată de D. G. *Sée*, fu dată D-luĭ doctorŭ Conneau. Acesta nu o transmise celorŭ alțĭ medicĭ, carĭ luară parte la consultŭ, și dupe 4 Septembre se găsi întte hârtiile séle.

Redactorulŭ *Uniuneĭ medicale* suposă că imperatricea nu a avutŭ cunoscință de acestŭ documentŭ, pentru cuvêntulŭ numaĭ că se găsea prin chârtiile doctoruluĭ Conneau. Suposițiune fórte gratuită! Cum putemŭ admite că, prin uitare séŭ negligență, D. Conneau sĕ fi lăsatŭ acéstă consultațiune în cutia biurouluĭ sĕŭ? Sĕnĕtatea imperatoreluĭ era în acestŭ momentŭ ocupațiunea importantă, și nu chiamă cine-va șése medicĭ pentru ca sĕ nu sciă ce aŭ consiliatŭ și hotărîtŭ? Napoleon III, la finele luneĭ luĭ Iuniŭ, era fórte suferindŭ, nu putea sĕ mérgă nicĭ călare nicĭ în trăsură; umbla cu multă greutate și cu desăvêrșire curbatŭ. Durerile bășiceĭ eraŭ din cele maĭ violinte, și urinulŭ, care se examina în tóte diminețele de doctorulŭ Corvisart, conținea celŭ puçinŭ o a treea parte puroiŭ.

Consultațunea, redactată de medicĭĭ francesĭ, conchidea despre existința uneĭ petre vesicale și a uneĭ operațiunĭ. Precum orĭ-ce operațiune de acestŭ felŭ póte causa de multe orĭ mórtea fórte repede. și în acéstă epocă, popularitatea familieĭ imperiale fiindŭ destulŭ de compromisă, putea asemenea o mórte subită causa căderea dynastieĭ. Trebuia dérŭ, înainte de tóte și'n n'ainte de a încerca o operațiune chirurgicală periculósă, se facă regența posibile. Timpulŭ grăbea, și pentru aceea ceĭ carĭ încongiuraŭ pe imperatrice voiaŭ, din tóte puterile, și'n celŭ maĭ scurtŭ timpŭ posibile, unŭ resbelŭ care se permită de a se facilita transmiterea puteriĭ. Dupe victoriă și pace, doctorulŭ Conneau negreșitŭ că arŭ fi regăsitŭ consultațiunea pentru a o comunica bolnavuluĭ sĕŭ. Acésta este fórte adevĕratŭ, pentru că unuluĭ din medicĭĭ,

www.dacoromanica.ro

amicŭ alŭ dynastiei, pe lângă care stărula unŭ confrate alŭ seŭ, ca operaţiune sĕ se facă fără amânare, rĕspunse: *Nu este unŭ bolnavŭ ordinarŭ, maĭ 'nainte de tóte este unŭ imperatore».*

Interesulŭ dinasticŭ îlŭ ocupa maĭ multŭ de câtŭ interesulŭ particularŭ alŭ imperatoreluĭ. Acesta suferindŭ, sdrobitŭ de o bólă care i-a tótă energia şi voinţa, neavêndŭ în acéstă epocă altă preocupaţiune de câtŭ aceea a sĕnĕtăţiĭ séle, cerêndŭ chiarŭ deslușiriĭ asupra stabilimentuluĭ thermalŭ unde trebuea sĕ mérgă, nu avea nicĭ de cum poftă de a face resbelŭ, şi arŭ fi aspiratŭ şi maĭ multŭ la repausŭ décă ar avea cunoscinţă de avisulŭ mediciloru pe cariĭ chemase. Dar ceĭ cari-lŭ încungiuraŭ voindŭ resbelulŭ, consultaţiunea rĕmase la doctorulŭ Conneau şi transportă, bine rĕŭ, pe bolnavŭ în midĭlocŭlŭ armateĭ séle.

ESTRASŬ
din
Noulŭ proectŭ de Constituţiunea francesă.

«Art. I.—Dupe completa evacuare a departamentelorŭ încă ocupate, represintaţiunea naţionale va fi împărţită în doué Camere: Camera *represintanţilorŭ*, compusă de membriĭ aleşi prin sufragiulŭ universale, şi Camera deputaţilorŭ aĭ căreĭ membriĭ voru fi numiţi de colegiele electorale ce se voru întruni pe departamente. Voru face parte din aceste colegiă electorale: 1) membriĭ cameriĭ represintanţilorŭ, aĭ consiliuluĭ generale, aĭ consilieloru d'arondismentŭ şi aĭ Camerilorŭ de comerciŭ, aleşi în departamentŭ; 2) membriĭ luaţi în ordinea înscrieriĭ în tabelŭ, din fie-care consiliŭ municipale; 3) oficiariĭ generalĭ din cadrele de reservă ale armateĭ de uscatŭ şi de mare, avêndu-şi domiciliulŭ în departamentŭ celŭ puţinŭ d'unŭ anŭ; 4) archiepiscopulŭ séŭ episcopulŭ şi treĭ din ceĭ maĭ bătrânĭ canonicĭ titularĭ aĭ capitalelorŭ metropolitane séŭ catedrale ale circumscripţiuniĭ electorale, treĭ din ceĭ maĭ vechĭ membriĭ din consistoriele protestante séŭ israilite ce arŭ esiste în acea circumscripţiune; 5) cei maĭ vechĭ preşedinţi séŭ consiliariĭ aĭ curţiĭ de apelŭ din departamentulŭ unde residă, până la concurinţa a treĭ părţi din numĕrulŭ totale alŭ acelorŭ magistraţi; 6) douĭ din ceĭ maĭ vechĭ profesorĭ din fiă-care facultate esistinte în departamentŭ. Pentru departamentulŭ Seine, voru maĭ face parte din alegătoriĭ Camereĭ deputaţilorŭ: ceĭ 15 preşedinţi séŭ consiliariĭ ceĭ maĭ vechĭ aĭ curţiĭ de casaţiune; unŭ asemenea numĕrŭ de preşedinţi séŭ de consiliariĭ-principalĭ aĭ curţiĭ de conturĭ, în aceléşi condiţiunĭ şi toţi membriĭ celorŭ cinci academiĭ de la Institutulŭ Franciei.

«Art. 2.—In vederea formăriĭ camereĭ *deputaţilorŭ*, se va procede, prin tragere la sorţi, în şedinţa publică a Adunăriĭ naţionale, dupe deplina liberare a teritoriuluĭ, la desemnarea uneĭ treimi din membriĭ Adunăriĭ, cariĭ se-şi înceteze funcţiunile cândŭ Camera *deputaţilorŭ* se va fi constituitŭ. Acéstă tragere la sorţi sĕ va face departamentŭ dupe departamentŭ.

«Art. 3. — Membriĭ Adunăriĭ naţionale nedesemnaţi prin sorţi, conform articoluluĭ precedinte, voru forma Camera represintanţilorŭ. Acéstă cameră va fi reînoită în a patra parte a sea, din anŭ în anŭ. Reînoirea primuluĭ pătrariŭ se va face dupĕ şése luni de la constituirea celorŭ douĕ camere.

«Art. 4. — *Deputaţiĭ* voru fi aleşi pe şése aniĭ; camera *deputaţilorŭ* va fi reînoită pe jumătate în fiă-care treĭ aniĭ.

«Art. 5. — Cele douĕ camere voru avea împreună deplinătatea puteriĭ leguitóre. Ele voru delibera separatŭ. Orĭ-ce lege va trebui sĕ fiă votată de fiă-care dintr'însele.

«Art. 6. — Disolvarea uneia din cele douĕ camere se va puté pronunţa dupe o propunere formale a preşedinteluĭ Republicei, printr'o otărîre a celeĭ-l-alte camere, votată cu scrutinŭ secretŭ şi fără desbatere. Va trebui se se procédă, în cele douĕ luni ale disolvăriĭ, la reconstituirea camereĭ disolvate.

«Art. 7. — D. Thiers continuă în funcţiunea de Preşedinte alŭ Republicei în cursŭ de treĭ aniĭ, cu începere din ţioa constituiriĭ celorŭ douĕ camere. Modulŭ orĭ-căreĭ numiriĭ ulterióre în acéstă funcţiune va fi determinatŭ printr'o lege. In casŭ de mórte a preşedinteluĭ Republicei, funcţiunea va fi provisoriŭ esercitată de preşedintele Adunăriĭ naţionale şi, dupe formarea celorŭ douĕ camere, de preşedintele camereĭ *represintanţilorŭ*, séŭ, în lipsa sea, de preşedintele camereĭ deputaţilorŭ.

«Art. 8. — Legĭ speciale voru regula cea ce privesce alegerile la una séŭ cea-l-altă cameră, orgauisarea camerilorŭ, relaţiunile dintre dânsele şi preşedintele Republicei, precumŭ şi tóte celeĭ-l-alte dispositiunĭ pentru aplicarea presinteĭ legĭ.

«Art. 9. — Până la formarea celorŭ douĕ camere, preşedintele Republicei, cu Adunarea naţionale, se céră o nouă desbatere, cândŭ va fi liberŭ se ia parte la discuţiune. Afară de acestŭ din urmă casŭ, comuncaţiunile preşedinteluĭ Republicei cu Adunarea naţionale se voru face prin mesagie séŭ prin intermediulŭ miniştrilorŭ.»

PROCLAMAŢIUNEA CARLISTĂ!

«Tarogonesiĭ!

«Spania, marea, puternica naţiune care a produsŭ atâţi eroĭ ilustriĭ sub Carol I. şi Filipu II, Spania se vede astă-ţi plecată sub puterea umilitóte a unuĭ străinŭ, putere fondată pe injustiţia şi imoralitatea câtorŭ-va ómeni cari, lipsindŭ la datoriile lorŭ dele maĭ sacre, l'aŭ proclamatŭ de Suveranŭ alŭ uneĭ naţiuni atâtŭ de eroice. Étă opera strelucită a acelorŭ cariĭ, neavêndŭ nicĭ unŭ respect pentru ideile religióse ale predecesorilorŭ nostriĭ, aŭ venitŭ se pue pe tronulŭ sântuluĭ Ferdinantŭ unŭ prinţŭ alŭ cărui tată e afurisitŭ de Biserică!

«Taragonesiĭ! A sositŭ momentulŭ în care nu puteţi suferi maĭ multŭ jugulŭ neomenosŭ ce vi s'a impusŭ. Nu vĕ maĭ remâne de câtŭ o cale, o singură cale de urmatŭ pentru a restitui amăratei vóstre patriĭ moralitatea de care are o aşa de mare nevoie, şi a reda sânteĭ nóstre religiuni, atâtŭ de umilită, vaĭ! strălucirea şi splendórea eĭ. Trebue ca toţi buniĭ spaniolĭ se se întrunéscă în colóne strînse în jurulŭ drapeluluĭ, a căruĭ devisă va fi: Josŭ străinulŭ! Se alungămŭ departe de ţermulŭ nostru dinastia din Savoia şi se proclamămŭ de unicŭ şi legitimŭ suveranŭ alŭ Spanieĭ pe Don Carlos VII, D-ţeŭ se-lŭ păzéscă.

«Pe câmpulŭ de onóre vĕ ascéptă bravii şi nenorociţiĭ noştriĭ ţeraniĭ, sicurĭ fiindŭ că ve-ţi contribui prin silinţele vóstre a ridica drapelulŭ sânteĭ nóstre cause, sub îndoiturele căruia ve-ţi găsi pe comandantulŭ vostru generalŭ gata a învinge séŭ a muri.

Francisco Valles Rosello.

ECHOURILE ŢILEI

Astă-ţi a avutŭ locŭ unŭ duelŭ între doiĭ junĭ D*** şi L*** ce aparţinŭ aristocraţieĭ. Unulŭ din eĭ fu rănitŭ gravŭ. Causa, se ţice, arŭ fi jocŭlŭ cărţilorŭ, în care celŭ rănitŭ nu a voitŭ se lase a fi ajutatŭ numaĭ de norocŭ.

DIRECŢIUNEA POSTELORŬ

Citimŭ în *Trompetta Cerpaţilorŭ*:

Sĕ punemŭ în vederea honor. dluĭ Lachovary, directorele generale alŭ telegraphelor şi postelor, reclamaţiunile ce ne-aŭ sositŭ, numaĭ intr'o singură ţi, assupra neadjunsurilor causate *Trompetteĭ Carpaţilor* de câtre serviciulŭ postale.

D. C. I. Deleanu dela Slatina, cu o scrisóre datată dela 2 Ianuariŭ, ne communică că: «dela 20 Decembre n'a primitŭ altŭ numerŭ de jurnalŭ de cât cellŭ dela 1 Ianuariŭ.»

Dela 20 Decembre 1872 pînă la 1 Ianuariŭ 1873 â sĕ, aŭ maĭ apărutŭ douĕ numere din *Trompetta Carpaţilor*, pre cari administraţiunea jurnaluluĭ le-a inaintatŭ regulatŭ la toţi abonaţiĭ,—bine inţelegêndu-se că şi d-luĭ Deleanu, — în aurora apariţiuniĭ fie-câruĭ numerŭ. Décă déră nu s'aŭ remisŭ d-luĭ Deleanu, causa nu suntemŭ noĭ, ci serviciul postale de expediţiune saŭ de destinaţiune.

Assemenea neregularităţi ânsĕ fiindŭ aşa de frecuente, ne-amŭ obicĭnuitŭ cu elle, nu ne maĭ surprindŭ, şi prin urmare trecemŭ la altele maĭ frapante.

D. Ion Tăutu dela Botoşani, cu o scrisóre, datată de la 22 Decembre 1872, ne trămitte abonamentul d-sélle pre unŭ annŭ incepĕtorŭ dela 15 Iuliŭ 1872. «Causa pentru care amŭ intărdiatŭ trămiterea—ţice d. Tăutu,— «— este că officiul postale de Botoşani *nu maĭ priimesce să facă abonamente.*»

Déră de când Administraţiunea postelor şi-a modificatŭ regulamentele cari o obligă a priimi abonamente la jurnale? Şi, in casŭ de a 'şi le fi modificatŭ, pentru ce nu le-a publicatŭca sĕ scie şi nefericitul publicŭ cum sĕ'şi reguleze daraverile?

Sĕ nu fie óre,— erte-ni-se expresiunea, — vre o altă *poznă*, ceva de felulŭ acela ce ne relatézŭ o abonată a nóstră din Ploiescĭ, dómna Maria D. Teişanu?

«Voind a face unŭ abonamentŭ pentru treĭ «luni,—ne scrie din Ploiescĭ dómna Ma«ria D. Teişanu, cu data de 3 Ianuariŭ,— «m'amŭ adressatŭ la buroul postale de aicĭ «dupĕ cum amŭ cititŭ chiar in *Trompetta* «că aceĭce voru voi a se abona sĕ se a«dreseze la buroul postalŭ, déră d. şef «allŭ posteĭ 'mĭ-a dissŭ că abonamente pri««mesce numaĭ *pentru jurnale străine sau «de a le guvernuluĭ*, éră **nu pentru jur«nale române de opposiţiune.»**

N'amŭ crede pentru tótă lumea ca d. Lachovary, in lealitatea d-sélle, sĕ fi datŭ a semenea ordine, ce nu potŭ avea nume câtre admistraţiĭ seĭ; n'amŭ crede că serviciulŭ postale, care este unŭ serviciŭ publicŭ, arŭ devenĭ, — sub d. Lachovary, — unŭ simplu serviciŭ de coteriă, şi de aceea fără maĭ multe harangurĭ, lăssâmŭ d-sél şi publiculuĭ a cualifica faptul refusuluĭ di partea posteĭ de a priimi abonamente jurnalele române de opositiune, cu numele ce meritä, şi a se gândi mator, — atâtŭ publicul cât şi d. Lachovary, — ca ce mă este de făcutŭ la extremitatea in care am adjunsŭ, fie prin voinţa guvernuluĭ, fie prea multul zelŭ alluĭ aginţilor guvernulu

www.dacoromanica.ro

MÓRTEA FLORICHEI

(LEGENDA)

—Mamă nu sciŭ ce mĕ dóre,
Fiorŭ rece m'a cuprinsŭ ;
Peptulŭ uite-mĭ bate tare,
Respirarea mi s'a stinsŭ!

«P'aĭ meĭ ochĭ simţŭ că se lasă
Nóptea négră de mormêntŭ!
Ah!... Durerea mĕ apasă;
Simţŭ alŭ morţeĭ rece vêntŭ!

«Uite, maică, mĕ omóră
Colea 'n sînŭ unŭ junghiŭ cumplitŭ;
Lécŭ, măicuţă, nu e óre
Sĕ fie tămăduitŭ?

«Móşte sfinte dă-mĭ măicuţă,
Sĕ le strîngŭ pe peptulŭ meŭ,
Sĕ-mĭ aline o lecuţă
Junghiulŭ, bunulŭ Dumneḑeŭ!

«Séŭ maĭ bine, vinŭ mĕ stînge
P'alŭ tĕŭ sîn dulce şi bunŭ,
Vino, maică! nu maĭ plânge ;
Nu mĕ lăsa, mĕ răpunŭ!»

Înecată de suspine
Biată mamă alerga
Durerea ca sĕ-ĭ aline,
Şi la peptŭ tare-o strîngea.

—Tacĭ nu plânge c'o sĕ-ţĭ trécă
Fata mami, ea ḑicea.
— Junghiulŭ ah! inima-mĭ sécă»
Copila tristŭ murmura.

Apoĭ plină de 'ntristare
Se ridică tremurându,
Dete măsi-o sĕrutare,
Şi ĭă ḑise suspinându :

— Mamă, mamă, tu-mĭ ḑicĭ mia
C'o sĕ-mĭ trécă junchiulŭ meŭ ;
Insĕ-mĭ pare că 'n veciă
Voiŭ sbura la Dumneḑeŭ!

«Rĕmâĭ maică sĕnătósă!
Uite, simţŭ că mĕ sfîrşescŭ!o
Fugĭ, o mórte fiorósă,
Lasă-mĕ ca sĕ trăescŭ!

«Mamă, mamă, uite, vine,
Strîngi-mĕ la sînulŭ teŭ!»
Ḑice, şi cu lungĭ suspine
Ea îşĭ dă sufletulŭ seŭ.

Biată mamă în tăcere
Cu căldură o stângea ;
Şi nebună de durere
Ea totŭ crede că trăia.

Şi părându-ĭ c'adormise
P'alŭ seŭ sînŭ suspinătorŭ,
Respirarea îşĭ oprise,
Legănând'o binişorŭ,

Dérŭ vĕḑênd'o îngheţată
Incepu a se jeli
Şi de peptu-ĭ desperată
O lipea a se 'ncălḑi.

O ncălḑea cu--a sea suflare,
Şi pe pĕrŭ o neteḑea,
Ĭĭ da dulce sĕrutare
Şi cu lacremĭ o scălda!

Tânguindu-se, pe nume
O striga neîncetatŭ,
Şi-ĭ ḑicea creḑêndŭ din lume,
Că ea încă n'a sburatŭ:

—Florióra mea iubită,
Scólă, maică nu m'auḑĭ?
De ce estĭ aşa pălită,
Draga mami, nu rĕspunḑĭ?»

Glasulŭ eĭ însĕ rĕmase
De Florica ne-auḑitŭ ;
Căcĭ din lume ea sburase
De multŭ susŭ în infinitŭ ;

Şi c'o jale nesfîrşită
Ea remase pe pământŭ,
Plângându copila iubită
Pânŭ sĕ stinse 'n mormêntŭ!

M. C

DIVERSE

— *Găsduire onestă.* Maĭ ḑilele trecute Substitutulŭ dupe lângă Triounalulŭ de la Buzĕŭ, fiindŭ într'o plasă în urmărirea şi descoperirea uneĭ crime, şi dându peste maĭ multe indiciĭ, a luatŭ ca corpŭ alŭ delictuluĭ maĭ multe juvaeruri în valóre de peste cincĭ sute galbenĭ. Séra a cerutŭ de la unŭ proprietarŭ ospitalitate pentru sine şi pentru agenţiĭ seĭ ausiliarĭ: ceea ce cu braţele întinse i se şi oferi. Pentru *maĭ multă siguranţă*, substitutulŭ încredinţézăcuferulŭ în care se afla juvaerile în mâinele stăpâneĭ casiĭ, a soţieĭ proprietaruluĭ. A doua ḑi, la plécare, avêndŭ Substitutulŭ indiscreţiunea de a observa sigiliiie dupe cuferŭ, le găsi, negreşitŭ fără mirare, în stare bună. Maĭ târḑiŭ, dupe ce terminase cercetările ce socotise necesarie, Substitutulŭ voi se descrie în procesulŭ sĕŭ verbalŭ şi fie care obiectŭ preţiosŭ, şi, deschiḑêndŭ cuferulŭ... juvaerile nu maĭ eraŭ. Bănuelile, se înţelege, a planatŭ peste o mulţime de ómenĭ, şi maĭ ca totŭ d'auna nedrepte. Logica faptelorŭ însĕ'lŭ constrîngea a crede că în casa onestă a proprietatruluĭ s'a petrecutŭ furtulŭ séŭ abusulŭ de încredere. Astŭ-felŭ, face perchisiţiunĭ peste perchisiţiunĭ, şi hoţiĭ din casă protestaŭ că li se a tinge onórea printr'o asemenea nepomenită bănuélă. In aceste cercetărĭ, Substitutulŭ găsindŭ în casa uneĭ servitóre unŭ césornicŭ din obiectele precióse, dobândi certitudinea despre legile ospitalităţiĭ casiĭ şi continuă cu investigările séle.

In cele din urmă, stăpâna caseĭ, soţia proprietaruluĭ, se determina a descoperi că juvaerurile suntŭ ascunse în sobă, şi se rugă de Substitutŭ ca se nu o dea de ruşine. Ajunse apoĭ a constata că se scosese cuele de la cuferŭ şi se sustrase juvaerile prin deschiḑĕtura făcută introducêndŭ mâna, cândŭ servitórea, a căria fiinde prea mare, s'a şi sgâriatŭ, cândŭ cucóna, care avea o mână maĭ mică, şi cu delicateţă putea opera. Ce s'a maĭ făcutŭ, nu ştimŭ; ceea ce dorimŭ este, ca acéstă afacere se nu ţiă multŭ timpŭ şi se viă înaintea justiţieĭ. Pentru ce? Pentru că am aflatŭ positivŭ, vomŭ arĕta şi actulŭ de acusare, că proprietarulŭ acesta a fostŭ datŭ în judecată pentru că a asasinatŭ pe unŭ óspe ce avea parale şi a arsŭ în cuptorŭ pe copilulŭ seŭ de vr'o patru anĭ, fiindŭ că elŭ vĕḑuse cândŭ comisese asasinatulŭ. Curtea cu juraţiĭ şi-a făcutŭ datoria: l'a achitatŭ! (*Dreptatea*.)

* * *

De hatârulŭ cartoflelor, bărbate! Acum de curîndŭ unŭ june oficerŭ de cavalerie trecea printr'unulŭ din departamentele Francieĭ cu unŭ detaşamentŭ de soldaţiĭ şi caĭ: cândŭ primi ordine se se oprésca câte-va ḑile laX... micŭ têrguşorŭ renumitŭ pentru bunulŭ traiŭ şi ospitalitatea locuitorilor seĭ.

In calitatea sea de comandantŭ alŭ miceĭ trupe, elŭ fu luatŭ în gasdă la primarŭ.

De doue-ḑecĭ şi optŭ de anĭ, locotenentŭ naltŭ şi subţirelŭ, sentimentalŭ, şi preste tóte aceste frumosŭ băiatŭ : étă'ĭ signalimentele.

Elŭ pusese în grajdulŭ primaruluĭ treĭ caĭ aĭ seĭ, fără a maĭ numĕra pe acelŭ alŭ ordonanţeĭ, (vistavoiuluĭ), plus alţĭ patru caĭ de aĭ sub-oficerilorŭ găsduiţĭ pe la case fără grajdurĭ: în totulŭ optŭ caĭ.

D-na R... nevasta păimaruluĭ era o brună din cele frumóse, cu unŭ admirabilŭ pĕrŭ de abanosŭ, nisce ochĭ marĭ negrĭĭ, aci voalaţĭ de langóre şi aci scânteindŭ de malicĭă, cu o talie de silfidă şi unŭ piciorŭ de Andalusă. In cursŭ de patru-ḑecĭ şi optŭ de ore oficerulŭ nostru era înamoratŭ lulea...

In curêndŭ elŭ înţelese că nu era displăcutŭ. Primărésa îlŭ privea cu o espresiune de turturică speriată, ceea ce flata de minune amorulŭ luĭ propriŭ de vulturŭ ; frumósa eĭ guriţă vorbea puţinŭ, dar ḑîmbetu-ĭ spunea maĭ multŭ decâtŭ vorbele. Dupe optŭ ḑile vĕḑêndŭ că ea părea că caută a evita unŭ tête-a-tête, creḑu a face actŭ de machiavelismulŭ celŭ maĭ rafinatŭ ḑicêndu-ĭ cu unŭ aerŭ sălbaticŭ şi cu o voce înăduşită.

— Amŭ primitŭ o scrisóre de la colonelulŭ meŭ şi mâine plecŭ. — Oh! nu, nu pleca încă,» murmură ea încetişorŭ ca cumŭ o emoţiune invincibilă i-arŭ fi răpitŭ unŭ secretŭ.

Acestŭ *nu pleca încă*! luă pentru elŭ proporţiunile uneĭ declaraţiunĭ; şi nu s'a maĭ gânditŭ la plecare, dar s'a decisŭ a-ĭ face o declaraţie înflăcărată.

Intr'o séră pe cândŭ, singurŭ în odaia luĭ, îşĭ repeta între dinţĭ declaraţia, auḑi în curte unŭ dialogŭ viŭ şi animatŭ. Perdelele-ĭ eraŭ trase în josŭ şi ferestrele deschise, astu-felŭ că putea auḑi totŭ. «Iţĭ spunu Eulalie, ḑicea bărbatulŭ către femeia luĭ, c'amŭ se facŭ o comediă... N'amŭ gustŭ se suferŭ cochetăriile ce facĭ acestuĭ oficerŭ...

— Intr'adevĕrŭ! aĭ înţelesŭ asta?

— Şi cum dracu se n'o înţelegŭ! asta sare în ochĭ cale de o poştă, e unŭ scandalŭ şi, dacă veĭ maĭ urma ...

— Şi'apoĭ creḑĭ, dragă, că facŭ acésta de hatârulŭ mustăţilorŭ acestuĭ domnŭ?

— D'apoĭ de-alŭ cuĭ hatîrŭ, pentru D-ḑeŭ!

— De hatârulu cailorŭ luĭ; elŭ are optŭ în grajdulŭ nostru, şi dacă-ĭ va ţine până la sfîrşitulŭ luneĭ, o se avemŭ cu ce ne îngrăşa straturele nóstre de cartofle!...»

A doua ḑi oficerulŭ plecă, şi dupe câte-va ḑile era în Africa, de unde trămise gasdeĭ séle o cutie de ţigărĭ algeriene.

SOCIETATEA DE BINEFACERE

ELISABETA DÓMNA

Va da în sala Teatruluĭ celuĭ mare, în séra de Sâmbătă 20 Ianuariŭ.

Unŭ Balŭ pentru Săracĭ

M. M. L. L. Domnul şi Domna vorŭ onora balulŭ cu presenţa Lor. — Ţinută de gală e de rigóre. Preţurile de intrare suntŭ fisate precum urmézăă : Pentru o singură persónă : 10 leĭ noĭ. Pentru o familiă de douĕ persóne : 15 leĭ noĭ. Pentru o familiă de maĭ multŭ de douĕ persóne : 20 leĭ noĭ. Lojele : Rangulŭ I (Benoare), 80 leĭ noĭ. Rangul II : 50 leĭ noĭ. Rangulŭ III: 20 leĭ noĭ.

NB. Plata lojelorŭ nu scutesce pe nimenĭ de preţulŭ intrăreĭ, care se achită fără escepţiune de orĭ cine intră.

Biletele se află chiar de acum la dispositiunea publiculuĭ la librăria Socecŭ, la magasînul de musică A. Gebauer, şi la Casa Teatruluĭ.

Pentru lojĭ, doritoriĭ suntŭ rugaţĭ a se înscrie pe lista depusă la D. Gebauer cu începere de lunĭ 8, până Sâmbătă séra, 13 ale corenteĭ.

www.dacoromanica.ro

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unu gustu artificialu.

I. Plankengasse 5, catulu I.

Se trimetu Monstre franco în provinciï.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţi 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouï dispositiï.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU DE LA GIURGIU RA BUCURESCI

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorï	tr. Nr. 3 de viagiorï	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorï	tr. Nr. 4 de viagiorï
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescï	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescï	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 47	Comana	9 55	3 55
Băneasa	10 25 tr. N. 4.	4 25 tr. N. 4.	Vidra	10 30 tr. N. 4.	4 30 tr. N. 4.
Frăţescï	10 48	4 48	Gilava	10 45	4 45
Giurgiu	11 00	5 00	Bucurescï	10 57	4 57

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR : *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique :

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută mai josŭ de cătŭ produrele analoge ; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluï s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele mai renumite.

La ceï de căpeteniă Farmacopeï, Coaforï şi Parfumarï.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alŭ **Consiliuluï Sanitarŭ din Francia**) şi în alle armatelurŭ Turcieï şi a Statelorŭ-Unite.— **Acţiune sigură** şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinni cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causĕdă în stomachŭ, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor**, carï producŭ durere de dinţï, stîrpindŭ orï-ce rădăcinï sparte în gingiï fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiï vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluï de băeţă Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maï primesce elevï eternï cu preciŭ de 30 napoleonï pe ann.

Anunciŭ Importantŭ. Cofetăria din calea Moşilorŭ în rândŭ cu antréoa grădineï luï Sf. Gheorge No. 39, care este acum închisă, se vinde atâtŭ marfa câtŭ şi edecurile. Earŭ prăvălia se închiriadă de acuma.

Doritoriï sĕ bine voéscă a se adresa la Cancelaria Hoteluluï Manucŭ spre înţelegere.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi deintestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiï şi persónele delicate sĕŭ anemice, şi prin proprietăţile sĕle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereï.

Depositŭ în Bucurescï: Fr. Eitel ş J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală cuprindênd principele cele maï energice a le copaiveï.

Ausdrageurï coprind sub forma uneï elegante cofeturï, prin copiele

cele maï energice copaiveï şi a le cupebuluï.

INJECTION DE SIBORD

DRAGEES-ESSENCE de SIBORD 3f.

şi maticouluï.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluï CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Monete Paris

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maï plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluï, catarulŭ, Grippă, tusĕ măgarĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinteloru de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carï l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 anï, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleï de Pharmaciă s'altï medicï de spitaluri, profesorï aï facultăţiï şi membriï Academieï de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeteniă

Uă odaiă mare, *elegant mobilată*, în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatŭ de acumŭ cu preţŭ fórte moderatŭ.

Doritoriï se vorŭ adresa la Typografia D-luï *Alecsandru Andricï*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelŭ Steriadi), acelŭ ce ecsecută objecte de tipografiă în tótă forma şi în orï limbă. promptŭ şi cu preţŭ fórte moderatŭ.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateï,**

este de vêndare. Orï cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuï ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateï.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU,

Pentru abonamente, reclame şi anunciurï a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treï lunï . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leï, pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica «inserţiuni şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliï nepublicaţi se ardŭ.

Orï-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaï de la 1 şi 15 a le fie-căruï lunï.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurï şi reclame la D-niï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

MERCURI, 10 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 267

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 9 IANUARIE

Amŭ publicatŭ, în unulŭ din numerile nóstre trecute, o dare de sémă a comitetuluĭ constituitŭ pentru formarea bănceĭ fonciare. Fiă care a veḑutŭ cumŭ a rĕspunsŭ proprietariĭ românĭ la subscrierea acestuĭ institutŭ naţionalŭ, care va asicura pe viitorŭ proprietatea şi va aduce creditulŭ într'ênsa. Peste 20 milióne aŭ fostŭ subscrise numaĭ de proprietariĭ cari se aflu în Bucurescĭ, şi de fórte puţinĭ de prin prejurŭ cariĭ aŭ pututŭ se vie la întrunirea din séra de 30 Octombre.

In facia acesteĭ manifestaţiunĭ, nu maĭ este de îndouitŭ că româniĭ asteptŭ curânda votare a proectuluĭ făcutŭ de proprietariĭ românĭ şi stabilirea bănceĭ fonciere române.

Urmase-va astŭ-felŭ? Nu va întêmpina nicĭ o dificultate din partea nimunuĭ? Acésta voimŭ se cercetămŭ noĭ.

Presa de aḑĭ, în revista sea politică, de şi arétă avantagiele bănceĭ înfiinţată de proprietariĭ românĭ, totuşĭ ne spune că suntŭ şi *ómenĭ serioşi streinĭ, personagie cu vaḑă mare* care suntŭ dispuse a veni în ţéră spre a cere acéstă instituţiune. Ceĭ de la *Presa* consiliaḑă totŭ de o dată că trebue preferită banca română celeĭ streine cândŭ condiţiele arŭ fi egale séŭ şi chiar ceva inegale.

Tocmaĭ aceste personage şi acestĭ ómenĭ serioşi aĭ *Preseĭ*, precum şi cuvintele *egale* şi *inegale* ne îngrijesce pe noĭ şi ne face se ne aducemŭ aminte de o convorbire despre care se spunea, înaintea sĕrbătorilorŭ, cândŭ Camera era deschisă, şi de o afirmare dată în Cameră acesteĭ convorbirĭ.

Ni se spunea că unŭ deputatŭ a avut o convorbire cu o persónă influinte la Curte,— séŭ putemŭ ḑice chiar înfluinţa personificată — care a spusŭ că banca propusă de proprietariĭ românĭ este o instituţiune care *nu e bună* — dămŭ cuvêntulŭ testuale — pentru că are chârtiĭ, érŭ nu *banĭ gata* cum arŭ putea se aducă o bancă germană, şi cum cerea unŭ jurnalŭ, amicŭ aĭŭ unora din ministriĭ. Noĭ n'amŭ creḑutŭ acéstă convorbire la începutŭ; dar, dupe ce D. Vălénu — acela care are pe fiica Domnieĭ séle Domnişóră de onóre pe lângă Dómna — a făcutŭ interpelarea în Cameră şi a vorbitŭ în acelaşŭ sensŭ, ne-amŭ convinsŭ că se lucrésă ce-va în sferele înalte pentru o altă bancă de câtŭ aceia care a proectatu-o proprietariĭ românĭ!

Se nu ni se ḑică că nu va isbuti nicĭ o bancă streină, fiindŭ că ceĭ maĭ mulţĭ din deputaţĭ ĭ-aŭ parte în cea română şi că D-niĭ Mitică Ghica şi Boerescu aŭ interesŭ a se vota acésta, — maĭ cu sémă că acesta din urmă are interesŭ se ia şi banca de scomptŭ. Nu. Interesele se potŭ satisface în diferite moduriĭ. Amŭ veḑutŭ pe Domnulŭ Boerescu, pentru interesulŭ putereĭ, trădandu-şĭ amiciĭ, vorbindŭ în publicŭ într'unŭ felŭ şi lucrândŭ altŭ-felŭ. Asemenea se póte întêmpla şi cu acéstă cestiune.

Noĭ consiliemŭ pe aceĭ proprietarĭ, cariĭ aŭ luatŭ în mână formarea bănceĭ fonciere cu sinceritate, se nu maĭ fiă lesne creḑĕtorĭ, se nu maĭ aibă ilusiunĭ, ci se-şĭ pue înainte tóte relele ce arŭ veni în asemenea casŭ, se caute miḑilócele prin care arŭ putea se le evite şi se fiă pregătiţĭ.

Ómenĭ într'adevĕrŭ politicĭ trebue se fiă în totŭ déuna bănuitorĭ, dacă nu voescŭ se fiă la totŭ momentulŭ înşelaţĭ In dată ce se va deschide Camera, se pue în vederea eĭ, în vederea naţiuniĭ, avantagele proprietarilorŭ românĭ prin crearea banceĭ de eĭ, şi se aréte nenorocirile ce arŭ cădea pe ţéră, dându-se şi acésta pe mâinele streinilorŭ.

Acelŭ care va avea acéstă bancă în mână, va dispune de întréga ţéră. Acesta e unŭ adevĕrŭ incontestabile!

In ḑiua de Bobotésă, — cândŭ poporulŭ are credinţă că cerulŭ este deschisŭ şi ângerulŭ luĭ Dumneḑeŭ se coróbă şi planésă d'asupra ómenilorŭ ca se véḑă faptele lorŭ şi se rĕsplătéscă pe fiă care pentru bine cu bine şi pentru reŭ cu reŭ; —în acéstă sântă ḑi, cândŭ Evangelia ne spune că Christ a priimitŭ botesulŭ care trebuia se-lŭ întăréscă spre a muri pe cruce pentru emanciparea omenireĭ; în aceă ḑi— ḑicemŭ — a avutŭ locŭ unŭ accidentŭ care, din fericire, n'a fostŭ pericolosŭ pentru niminĭ.

Tocmaĭ pe cândŭ armata terminase defileulŭ, Domnitorulŭ plecase spre Palatŭ şi se afla în dreptulŭ Pasagiuluĭ românŭ, unŭ vuetŭ se auḑi de maĭ mulţĭ ómenĭ cariĭ eraŭ aprópe de Pasagiu. Acestŭ vuetŭ era provenitŭ din căderea unuĭ imensŭ zidŭ care avea treĭ etagie şi care era lipitŭ de cafenéua Briol.

Nu voimŭ se discutămŭ — dupe cum facea lumea în acea ḑi — dacă acéstă derâmare, în asemenea mare ḑi, este unŭ semnŭ bunŭ séŭ reŭ. Nicĭ nu ne interesăm dacă elŭ a căḑutŭ pe la acea oră séŭ arŭ fi căḑutŭ diminéţa orĭ séra. Ceea ce ne intereséză, este dărîmarea luĭ.

Ni se afirmă că stăpânulŭ cafeneleĭ denunţase Poliţieĭ, Primărieĭ şi proprietarulŭ acesteĭ clădirĭ pericoluluĭ la care s'arŭ putea espune lumea care trecea pe subt acelŭ locŭ şi chiar care intră în elŭ; dar se vede că Poliţia,—fiindŭ ocupată cu scandalele de la opera italiană şi cu descoperirĭ de complotŭrĭ, pe care D. Prim Ministru le anunţa în Cameră şi aĭ cărorŭ victime susţinea că suntŭ tineriĭ arestaţĭ la tétru în séra de ḑece Noembre — n'a pututŭ se ia nicĭ o măsură de evitarea unuĭ pericolŭ ce s'arŭ fi pututŭ întêmpla. Asemenea şi Domniĭ membriĭ aĭ Primarieĭ, fiindŭ ocupaţĭ a regula financele contribualilorŭ, în felulŭ cum ne spunea D. Ioanide în Cameră, şi avêndŭ numaĭ unŭ singurŭ zidŭ în vedere de a fi dărâmatŭ, acela alŭ Domnuluĭ I. Grădişténu, cele l'alte ziduriĭ, fiă cele maĭ slabe ruine, dispăréŭ în facia celuĭ de granitŭ care punea umbră Domnuluĭ V. Boerescu şi 'lŭ făcea adesea se véḑă dupe elŭ câte unŭ regimentŭ de conspiratorĭ!

Acesta trebue se fiă curatulŭ adevĕrŭ; căcĭ altŭ-felŭ, nu înţelegemŭ ca Primăria, se derîme unŭ zidŭ bunŭ, pentru care scia bine că are se plătéscă o despăgubire enormă, şi se tolerese unŭ altulŭ care, la totŭ momentulŭ, sta se caḑă, care a căḑutŭ, — afară dacă Domniĭ municipalĭ nu avéŭ alte interese de apăratŭ în acelŭ zidŭ!

Străpungerea Istmuluĭ de Corinth

Tótă lumea sciă marea lucrare a tăeriĭ Istmuluĭ de Suez, care face unŭ serviciŭ imensŭ comerciuluĭ europénŭ. Asemenea fiă care îşĭ aduce aminte de planulŭ giganticŭ alŭ luĭ Napoleonŭ alŭ III, de a tăia Francia în douĕ printr'unŭ canalŭ, care se mérgă de la Bordeaux şi sĕ se opréscă la Tulon, planŭ care arŭ fi permisŭ Franceĭ a-şĭ duce flotele séle din Ocianŭ în Mediterana şi vice-versa, cândŭ arŭ fi voitŭ, fără a maĭ avea trebuinţă a maĭ trece strîmtórea de Gibraltar.

Astă-ḑĭ *Indipendinţa Helenică* ne aduce unŭ altŭ planŭ despre străpungerea Istmuluĭ de Corinth. De şi acéstă lucrare nu

www.dacoromanica.ro

este totŭ aşa de gigantică ca a Istmuluĭ de Suez şi ca planulŭ luĭ Napoleon, dar este totŭ aşa de importantă şi avantaviósă pentru comerciŭ ca şi a aceluĭ dintêiŭ, dupe cumŭ ne spune fóia elenă.

Étă ce ḑice acéstă fóiă:

De maĭ multŭ timpŭ auḑimŭ vorbindu-se de strĕpungerea Istmuluĭ de Corinth. Diferite studiĭ s'aŭ făcutŭ pentru acestŭ scopŭ, s'aŭ cerutŭ chiarŭ multe; nimene însĕ n'a obţinutŭ concesiunea, ca sĕ fie cunoscută şi de noĭ.

Uniĭ privescŭ acéstă strĕpungere a Istmuluĭ ca o lucrare fórte avantagiósă comerciuluĭ şi navigaţiunĭ elenice, şi angajă pe guvernŭ a acorda o subvenţiune mare aceleĭ companiĭ care arŭ voi a se însărcina cu intreprinderea, séŭ celŭ puţinŭ a'ĭ garanta pentru unŭ timpŭ óre-care dobânda capitalurilorŭ angajate.

Calculele cele maĭ esacte aŭ demonstratŭ că strĕpungerea Istmuluĭ de Corinth arŭ reclama o cheltuială dela ḑece până la douĕ-spre-ḑece milióne de francĭ. Grecia n'arŭ trebui sĕ acorde o subvenţiune maĭ mică de şése milióne. Cu acestŭ preţŭ s'arŭ găsi lesne o companiă care s'arŭ însărcina cu lucrările. Grecia însĕ n'are şése milióne, ci va trebui sĕ contracteḑe unŭ împrumutŭ. Suposêndŭ că ea arŭ emite unŭ împrumutŭ cu 85 şi 8 % dobândă şi că arŭ consacra numaĭ 200,000 francĭ pe anŭ pentru amortisarea sa, budgetulŭ eĭ va fi sporitŭ cu 700,000 francĭ maĭ multŭ pe anŭ pentru unŭ óre care numĕrŭ de anĭ. Prin urmare, ea nu va putea, în starea actuală în care se află financele séle, a face multă vreme faţia unuĭ asemenea angajamêntŭ.

Grecia, pe de altă parte, n'arŭ trage maĭ avantage din strĕpungerea Isthmuluĭ de Corinth. Cele alte naţiunĭ, care conducŭ comerciulŭ în Orientŭ, maĭ cu osebire Austria, Rusia, Turcia, Francia şi Italia, arŭ profita maĭ multŭ de câtŭ ea. Bastimentele lorŭ n'arŭ maĭ ocoli capulŭ de Matapan, ci s'arŭ îndrepta către canalŭ. Vorŭ economisi totŭ-dé-una câte-va ḑile şi bastimentele arŭ procura, iarna maĭ cu sémă, maĭ puţine pericole, nu numaĭ pentru că trecerea va fi maĭ repede, dar încă pentru că nu vorŭ maĭ fi constrînse a trece prin furtunósa mare a Candieĭ. Comerciulŭ va fi maĭ actifŭ, recetele vămilorŭ din Triest, Marsilia, Brindisi, Odesa, Constantinopole, Thesalonicŭ etc. arŭ spori într'unŭ modŭ considerabile. Acésta nu maĭ este de îndointŭ. Câtŭ despre avantagiele Grecieĭ, ele nu vinŭ de câtŭ în alŭ duoilea rangŭ.

Lumea întrégă fiindŭ chemată a profita maĭ multŭ de câtŭ noĭ, din străpungerea Isthmuluĭ de Corinth, nu vedemŭ pentru ce numaĭ Grecia singură sĕ-şĭ impue sacrificiurĭ maĭ presusŭ de miḑlócele séle pentru o lucrare de interesŭ europénŭ. Douĕ-spre-ḑece milióne este o sumă mare pentru unŭ statŭ micŭ; pentru unŭ statŭ mare este nimicŭ, şi încă maĭ puţinŭ pentru maĭ multe state marĭ.

Puterile care facŭ comerciulŭ mediteraneĭ arŭ trebui sĕ se înţelégă între dênsele pentru strĕpungerea Istmuluĭ de Corinth. Grecia, Turcia, Rusia, Austria, Italia, Francia şi Englitera suntŭ ţerile cele maĭ directŭ interesate a scurta traversarea Măriĭ Negre şi a porturilorŭ Ţurcieĭ de Europa.

Suma de douĕ-spre-ḑece milióne necesarie pentru strĕpungerea Istmuluĭ, împărţîtă între aceste şépte puterĭ, arŭ deveni insinifiantă. Douĕ-spre-ḑece milióne represintă 600,000 francĭ venitŭ. Fiă-care din aceste şépte puterĭ indicate maĭ susŭ, nu arŭ spori, cu modulŭ acesta, cheltuelile lorŭ de câtŭ cu suma de 85 miĭ francĭ pe anŭ, cea ce este o bagatelă.

Acéstă sumă este ea óre improductivă? Nu! Orĭ cine voesce a se convinge, n'are de câtŭ a da o aruncătură de ochiŭ pe charta Europeĭ, şi pe tabloulŭ mişcăriĭ comerciale în orientŭ cu susŭ ḑisele puterĭ.

Abreviândŭ trecerea, voiagele se îmulţescŭ. Acéstă sporire, atâtŭ de avantagiósă armatorilorŭ, şi maĭ cu osebire marilorŭ companiĭ de navigaţiune cu vapóre, nu este maĭ puţină şi pentru biurourile vamale din porturile orientuluĭ, care întreţinŭ relaţiunĭ comerciale cu Occidentulŭ şi vice-versa. De unde resultă, că recetele biurourilorŭ vamale din Marsilia, din Triest şi Constantinopole, de esemplu, vorŭ spori într'unŭ modŭ analogŭ. Baniĭ ce puterile vorŭ consacra pentru strĕpungerea Istmuluĭ de Corinth, va intra dar indirectŭ în tesaurulŭ lorŭ, fără a compta avantagiele incontestabile ce ele arŭ procura comerciuluĭ lorŭ şi marineĭ.

Vorŭ putea înfiinţa, afară de acésta, şi o tacsă relativă, pentru bastimentele care arŭ traversa canalulŭ. Acestŭ dreptŭ va fi împărţitŭ între puterile care aŭ avansatŭ capitalurile lorŭ în acéstă întreprindere.

Angagiămŭ guvernulŭ elenicŭ a se ocupa de acéstă chestiune, şi a supune unŭ planŭ puterilorŭ mediterane. Avem multe cuvinte care ne facŭ a crede că, presentată chestiunea subt adeverătulŭ punctŭ de vedere, propunerea va fi bine priimită.

SCIRĬ DIN AFARĂ

Se scrie din Athena către *Gazeta Germană* că Egiptulŭ arŭ fi refusându de cât-va timpŭ de a maĭ recunósce pe consoliĭ grecĭ. Vice-regele a cerutŭ chérŭ Porţiĭ ca sĕ refuse *exequatorulŭ* representanţilorŭ Grecieĭ.

Japonesiĭ aŭ adoptatŭ şi eĭ, de la 1 Ianuariŭ, calendarulŭ europénŭ, cu acéstă diferinţă că eĭ vorŭ urma a numĕra aniĭ dupe era luĭ Simu, pe cândŭ pentru luni şi ḑile, datele lorŭ vorŭ coincida cu acele ale calendaruluĭ gregorianŭ.

Pórta voesce, prin contractarea unuĭ împrumutŭ de 25 milióne livre st, sĕ complecteze reţéua linieĭ ferate din Turcia de Europa şi a prelungi linia din Nicomedia la Angora şi Diabekia în Asia.

O depeşe din Constantinopole către *Daily-News* stabilesce că Pórta refusă orĭ-ce concesiĭ Serbieĭ; se maĭ adaogă că în Serbia se facŭ armamente şi pregătirĭ pentru orĭ-ce eventualitate. — Serbiĭ pretindŭ că fostulŭ Vizirŭ le-a promisŭ joncţlunea linieĭ ferate prin Serbia.

New-York-Herald consacră unŭ articolŭ de studiŭ comparativŭ asupra forţelorŭ maritime ce se întrecŭ a desfăşura maĭ multe puterĭ, şi maĭ alesŭ Englitera, Rusia şi Germania. Organulŭ americanŭ atrage atenţiunea guvernuluĭ Statelorŭ-Unite asupra necesităţiĭ de a modifica sistemulŭ de armare maritimă, construindŭ vre-o 20 de vase de mare iuţélă şi utilisându forţa destructóre a torpilelorŭ. In deşertŭ, ḑice *Herald*, aŭ cheltuitŭ şi cheltuescŭ milióne lorŭ Anglia şi Prusia spre a îmulţi vasele căptuşite cu ferŭ. Cândŭ vorŭ apare chiar în miḑloculŭ măreĭ, carsoriĭ noştriĭ invulnerabiliĭ, cu aparatele destructóre ale torpilelorŭ, tóte vasele inemice potŭ fi spulberate. Şi acestŭ sistemŭ va costa numaĭ vre-o 10 milióne de dolarĭ, pe cândŭ Anglia, Rusia etc. cheltuescŭ înḑecitŭ maĭ multŭ.

FELICITĂRĬ

Reproducemŭ telegrama expediată, de către maĭ mulţĭ din conjudeţeniĭ noştriĭ, D-luĭ Ión Brătianu, ca adresă de felicitare pentru ḑioa numeluĭ acestuĭ mare cetaţianŭ, acestuĭ bărbatŭ de Statŭ care a luptatŭ în epocele cele maĭ dureróse pentru regenerarea Românieĭ.

D

Étă Telegrama:

DOMNULUĬ IOAN BRĂTIANU,

Bucurescĭ,

Ca expresiune profundă şi sinceră a inimilorŭ nóstre, îţĭ adresămŭ aceste felicitaţiunĭ la ocasiunea aneversări téle. Se trăescĭ aniĭ mulţĭ, ilustre cetăţianŭ, pentru a face gloria naţiunĭ téle! Sĕ fiĭ pentru românĭ Cincinatulŭ lorŭ! D-ḑeŭ se te inspire şi se te ajute a întrebuinţa virtuţile téle în serviciulŭ patrieĭ!

(Urméḑă semnăturile).

(*Teleormanulŭ*)

BULETIN ASTRONOMICŬ

Timpulŭ într'adevĕrŭ estra ordinarŭ de care ne bucurămŭ încă, în astă epocă a anuluĭ, ne-a îndemnatŭ a cere opiniunea meteorologistuluĭ nostru, cunoscutŭ prin publicaţiunile séle asupra resultatelorŭ studiilorŭ de acestŭ genŭ, cu care s'a ocupatŭ şi se ocupă de 30 de anĭ în oraşulŭ nostru, şi étă ce ne-a respunsŭ:

Galaţ, 3 Ianuarie 1873 s. v.

Domnule Redactore,

Spre satisfacerea dorinţeĭ D-vóstră la cererea ce mi-aţĭ adresatŭ, vinŭ cu multă plăcere a vĕ comunica părerea mea asupra timpuluĭ ce avemŭ în cursulŭ acesteĭ ernĭ. Totŭ odată trebue se vĕ adaogŭ că, dacă mĕ înşelŭ, acésta nu póte proveni nicĭ din lipsa observaţiunilorŭ, nicĭ că aşŭ fi negligiatŭ principiile sciinţeĭ ce cultivŭ:

PREḐICEREA TIMPULUI

(Iarna anului 1873)

Temperatura—Frigulŭ va începe a se faca simţitŭ la celŭ din urmă pătrarŭ alŭ acesteĭ lunĭ, adică între 9 şi 16 Ianuariŭ, şi nu va înceta de câtŭ la plina lună a luĭ Martie, séŭ în 2 şi 8 ale ḑiseĭ lunĭ.—Ḑiua nicĭ o dată maĭ puţinŭ de 3 grade Reomur, însĕ rarŭ maĭ multŭ de 6.—Nóptea, de la 5 până la 8 grade, şi câte odată maĭ multŭ.

Zĕpada.—Va cădea destulă, şi probilŭ fórte multŭ, astŭ-felŭ că buna recoltă a cerealelorŭ va fi maĭ ca şi sigură.

Sórele.—Se va vedea adesea-orĭ.

Ploie.—Nicĭ odată.

Vênturile.—Vorŭ domina de la Nord-Estŭ şi de la Nord-Ostŭ, însĕ maĭ multŭ celŭ întêiŭ, şi adesea-orĭ fórte tare.

Viscolŭ, (Viforŭ, Crivĕţŭ).—Vorŭ fi 3 fórte puternice care vorŭ dura de la 3-5 ḑile fie care dată.

Dunărea.—Va îngheţa între 10 şi 20 Ianuarie, şi nu se va desgheţa de câtŭ între 29 Februarie şi 8 Martie.

Cutremurŭ de pămêntŭ.—Celŭ puţinŭ 1, însĕ probabile 2 şi 3.

www.dacoromanica.ro

Aceste preçicerĭ asupra timpuluĭ, suntŭ valabile pentru tótă zona cuprinsă între gradele 22 şĭ 23 de lungnime E şi de 43 a 47 de lăţime N.

(*Cardistulŭ Civicŭ*) (*Ierinicĭ*)

ISTORIA OULUĬ

Şi oulŭ are istoria luĭ.

Credeţĭ dór, că dacă găina codcodăcesce până ne asurçesce cândŭ ne dă veste că a depusŭ unŭ oŭ, care-lŭ sacrificămŭ unuĭ dejunŭ delicatŭ séŭ cu care pregătimŭ unŭ aluatŭ deliciosŭ, credeţĭ póte că aicĭ se încheiă istoria oului? — Nu, iubiţĭ lectorĭ. — Oulŭ are cântecŭ multŭ maĭ vechiŭ de cătŭ alŭ găineĭ: elŭ face parte din studiulŭ filosoficŭ alŭ omenireĭ, încă de pe timpurile mitologice.

Étă, prin urmare—dacă vĕ va plăcea—istoria pe scurtŭ a ouluĭ, astŭ-felŭ cumŭ ne-o presintă mitologia, filosofia şi superstiţiunea popórelorŭ antice:

Leda, fia luĭ Thestius şi soçia luĭ Tyndar, fiindŭ surprinsă pe ţermulŭ Eurostasuluĭ de către Jupiter, preschimbatŭ în lebădă, depuse *douĕ ouĕ*—fructŭ alŭ acestuĭ adulteriŭ silitŭ—din care, din unulŭ născură *Pollux* şi *Hellena*, érŭ din altulŭ *Castor* şi *Clitemnestra*.

Orppeŭ, acestŭ poetŭ-filosofŭ al timpurilorŭ antice, însemna prin *oŭ* simbolulŭ misteriosŭ alŭ fecundităţeĭ de care este dotatŭ pământulŭ, că totulŭ pe pământŭ resare, totulŭ vegetézĕ şi totulŭ renasce. Egipteniĭ şi Fenicieniĭ adoptară acela-şĭ simbolŭ, cu óre-carĭ adăogirĭ: — ceĭ dintêiŭ representândŭ unŭ june cu unŭ *oŭ* ce-ĭ ese din gură; ceĭ din urmă închipuindŭ unŭ şérpe ridicatŭ pe códa sea şi avêndŭ de asemenea în gură unŭ *oŭ*. Se póte crede că, presumţioşĭ cum eraŭ Egipteniĭ, eĭ voiaŭ se facă a se înţelege că totŭ pământulŭ aparţine omuluĭ şi că elŭ nu este fertilŭ de cătŭ numaĭ pentru trebuinţele séle. Fenicieniĭ, din contra maĭ reţinuţĭ, se mulţămiră de a închipui că, décă omulŭ are domnia absolută asupra lucrurilorŭ, acéstă domniă însĕ nu se întinde de cătŭ în parte asupra animalelorŭ, dintre carĭ cele maĭ multe îl dispută forçia, adresa şi viclenia.— Greciĭ respectaŭ prea multŭ pe Orpheŭ ca sĕ fi negligiatŭ cea maĭ principală din ideile séle:— greciĭ dădură pământuluĭ figura *ouală*.—

Osiris, credéŭ Egipteniĭ—dupe cumŭ spune Herodote—închisese într'unŭ *oŭ* douĕ-spre-çece figurĭ pyramidale albe, pentru a însemna bunurile nesfârşite cu carĭ vroea sĕ satisfacă pe ómenĭ; Typhon însĕ, fratele seŭ, găsindŭ meçiloculŭ de a deschide acestŭ *oŭ*, întroduse secretamente alte douĕ-spre-çece pyramide negre; şi étă că din acéstă causă, reulŭ este totŭ-dé-una amestecatŭ cu benele. Sub aceste symbole, acestŭ poporŭ anticŭ, esprima oposiţiunea celorŭ douĕ principiĭ: binele şi reulŭ!

Oulŭ primitivŭ, din care aŭ eşitŭ tóte fiinţele. —Sub acestŭ principiŭ, ceĭ maĭ mulţĭ philosophĭ aĭ păgănismuluĭ, în urma luĭ Orpheŭ, aŭ representatŭ lumea, séŭ maĭ bine çicêndŭ, pe Autorulŭ lumeĭ.

Phenicieniĭ—dupe raportulŭ luĭ Plutarch—recunoscéŭ o fiinţă supremă, pe care o representaŭ în orgiile lorŭ, printr'unŭ *oŭ*.—Totŭ acestŭ symbolŭ era întrebuinţatŭ de Ghaldeeniĭ, Persaniĭ, Indieniĭ, chiar de Chineçĭ; şi este multŭ de creçutŭ că acésta a fostŭ întâia opiniune a tutulorŭ celorŭ ce aŭ întreprinsŭ de a esplica formaţiunea Universuluĭ.

Venimŭ în fine la:

Oulŭ de şérpe (oŭ fabulosŭ) lăudatŭ de Druiçĭ!— Era acestŭ *oŭ*—spunéŭ Druiçiĭ—formatŭ de o mulţime prodigiósă de şérpĭ încolăţaciţĭ la unŭ locŭ, carĭ contribuéŭ la facerea luĭ cu tótă spuma şi balele lorŭ. La şuerulŭ şerpiloru, *oulŭ* se ridica în aerŭ; atuncĭ trebuea luatŭ, până ce încă nu atingea pământulŭ. Celŭ ce isbutea a primi acestŭ *oŭ*, trebea se încalece repede pe unŭ calŭ agérŭ şi se fugă, căcĭ şérpiĭ alergaŭ în gónă dupe elŭ, până ce eraŭ opriţĭ de vre-unŭ rîŭ care le tăia calea. — Figura acestuĭ *oŭ* era acea a unuĭ mărŭ rotundŭ de mărime miçilocie; ghiócea-ĭ era sgârciósă şi acoperită de fibre şi filamente ca picióre polipelorŭ. — Incercarea, spre a se recunósce adevĕratulŭ *oŭ* druidicŭ, se făcea aruncându-lŭ în apă, unde trebuia sĕ plutéscă d'asupra cu cerculŭ de aurŭ cu carele era înconjuratŭ. — Părinţiĭ druiçĭ, pentru a întemeia credinţa ómenilorŭ în acestŭ *oŭ*, asiguraŭ că elŭ trebuia sĕ fiă receputŭ la a nume çile ale luneĭ, şi că apoĭ elŭ poseda virtutea de a face *sĕ se câştige orĭ-ce procese*, şi că avea o **mare influenţă lângă regĭ**!...—

* * *

Étă, *istoria oului!*

Şi acumŭ, gândiţi-vĕ puçinŭ: óre nu cumŭ-va **oulŭ puterei guvernamentale** se capĕtă la noĭ maĭ camŭ în felulŭ cumŭ se căpĕta *oulŭ formatŭ din spuma şi balele şerpilorŭ?*—Şi éră-şĭ óre nu cumŭva *curtenii şi guvernanţiĭ noştriĭ* posedŭ vr'unŭ *oŭ druidicŭ*, care le autoriséză, prin influenţa luĭ, **tóte . . . tóte ....?**—

Dar sĕ ne oprimŭ!—Totŭ istoria ne spune că: mulţĭ curtenĭ, presupuşĭ a se folosi pe lângă regiĭ lorŭ de influenţa *ouluĭ fabulosŭ*, aŭ fostŭ pedepsiţĭ cu perderea viăţeĭ!!! — Póte, póte că, décă nu unŭ Rege năimitŭ, póte că Regele Suveranŭ—naţiunea— va fi totŭ atâtŭ de superstiţiosŭ într'o çi ca şi Regiĭ evuluĭ-mieçŭ!!!—

Orĭ cumŭ va fi, iubiţĭ lectorĭ, scrisŭ-amŭ vouĕ şi vĕ rogŭ sĕ primiţĭ pentru voĭ acéstă mică istoriă: **istoria oului!...**

(*Independentulŭ.*)

O INTREBARE UNUĬ FLUTURELŬ

Fluturelŭ plinŭ de dulcéţă
Criniĭ, alba diminéţă
Şi cu gingaşele çorĭ
Te născură printre florĭ;
P'ale séle aripióre
Le zugrăvi sântulŭ sóre
Cu văpsele miĭ de miĭ,
Ca p'ale luĭ Maiŭ câmpiĭ.....
Dar inimă schimbătóre
Şi priviriĭ fermecătóre,
Fluturaşŭ, cine ţi-a datŭ
De nşeliĭ florĭ neîncetatŭ;
Şi le laşĭ sĕ lăcrĕmese,
Dupe tine se oftese
De cumŭ crapă, çĕŭ, de çorĭ
Pân' rĕsarŭ aĭ nopţeĭ sorĭ?

In câmpŭ dulcea viorică
In tufişŭ se face mică,
Cîndŭ te vede'n sborŭ trecêndŭ
Şi florile sărutândŭ;
Căcĭ o dată pe furtună,
Cândŭ vêntulŭ sĕ te rĕpună
Prin codriĭ înfuriatŭ
Trecea, ca unŭ smeŭ turbatŭ,
Ea çărindu-te pe tine
Cu pepţulŭ plinŭ de suspine,
Te chiămă din alŭ tĕŭ sborŭ
P'alŭ sĕŭ peptŭ fermecătorŭ,
Şi tu'n schimbŭ de fericire
Îĭ daşi crudă amăgire!

Atuncĭ tremurândŭ de frică
Staĭ lipitŭ de viorică
Şi ea te strângea mereŭ
Căldurosŭ pe peptulŭ sĕŭ,
Çicêndu-ţĭ neîncetatŭ,
Cu peptulŭ plinŭ de oftatŭ:
—Fluturelŭ fermecătorŭ,
Uraganulŭ mugitorŭ
Cu sprîncéna sea de norĭ
Ce-ţĭ dedea miĭ de fiorĭ,
Aŭ trecutŭ, s'a dusŭ departe,
Şi de ce maĭ tremurĭ, frate;
Maĭ bine c'unŭ sărutatŭ
Sufletulŭ mi-aĭ fi'mbătatŭ;
Căcĭ uite d'alŭ tĕŭ amorŭ
Mĕ usucŭ, Fluture, morŭ!»

Şi de tine fermecată
D'a tea busă aninată,
Trecêndŭ treĭ-spre-çece çorĭ,
Ea rêmase printre fiorĭ.
Şi 'ntr'o çi dulce de Maiŭ,
Când totulŭ rîdea pe plaiŭ
Către cerŭ pe aripióre
Dup'o raçă de la sóre
Ca săgéta te'nălţaşĭ
Plângândă, tu o lăsaşĭ.
Ea d'atuncĭ totŭ întristată,
Pe subtŭ érba semănată,
Cu-ale primă-vereĭ florĭ
Se ascunde cu fiorĭ
Subtŭ câte-unŭ răsurelŭ
D'a tea fricâ, Fluturelŭ!
Şi-ale eĭ lacrĕmĭ de jale
Sórele s'opresce 'n cale
Şi cu pĕru-ĭ de lumină
I-le şterge şi suspină,
Dar diminéţa mereŭ
Ele curgŭ de dorulŭ tĕŭ!
De ce 'n locŭ de fericire
Ĭ-aĭ datŭ crudă amăgire
Şi 'necată în plânsorĭ
Aĭ lăsat'o printre florĭ?

M. C

DIVERSE

Accidentŭ la tétrulŭ din Roman. In Roman se representa çilele aceste piesa «*Mórtea luĭ Maximilian*»una din acele piese de nimica, care voeşte a face efectŭ prin felŭ de felŭ de grozăviĭ vĕçute. Aşa, la sfîrşitŭ era marele tabloŭ, mórtea luĭ Maximilian împuşcatŭ de unŭ plutonŭ de soldaţĭ. Se adusĕră pe scenă câtŭ se póte maĭ mulţĭ soldaţĭ ca se fie vuetulŭ, efectulŭ maĭ mare. Din nenorocire, unulŭ din eĭ luă afacerea la seriosŭ şi încărcă puşca cu glonţŭ. Trase şi răni, dupe cumŭ spunŭ uniĭ pe bietulŭ Maximilian închipuitŭ, la mână, în unŭ modŭ cu totulŭ realŭ, care îlŭ făcu sĕ caçă cu totulŭ din rolŭ, dândŭ unŭ çipătŭ cumplitŭ. O altă varianţă spune că bietulŭ actorŭ arŭ fi rĕmasŭ chiarŭ mortŭ. (*Curierutŭ din Iassĭ.*)

* * *

Unŭ jurnalŭ care emigrézĕ. Subt acestŭ titlu *La Gazette des Etrangers* ne aduce scirea că, de la I Ianuariu, organulŭ israeliţilorŭ din România, *Echoulŭ Danubianŭ*, ce se tipărea în Bucurescĭ, va apare pe viitorŭ în Bruxelles subt titlulŭ *l'Echo d'Orient*.

Jidaniĭ totŭ jidaniĭ! Ca se aréte Europeĭ că suntŭ perecutaţĭ aicĭ, facŭ se emigreze jurnalele, cum emigrésă şi eĭ.

A eşitŭ de sub tiparŭ.

POESII
DE
B. PETRICEICU-HASDEU

Şi se află de vînçare la librăria D. Socecu şi la amândouĕ librăriile de vis-a-vis de Teatru.

Preţulŭ 1 leŭ noŭ

www.dacoromanica.ro

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECȚIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietățilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialitățile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ și Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ȘI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele și a mbulanțele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) și în alle armatelurŭ Turcieĭ și a Statelorŭ-Unite.— Acțiune sigură și regulată. Fie-care visicatóre trebuc să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN

au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparațiinĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simțire neplăcută, și nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 și în tóte farmaciile.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curățirea, Albirea, Plunbuirea Dințilorŭ, Amorțirea Neervelor și filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinți, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoșóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcțiunea, internatuluĭ de băeță Butoianu, situatŭ în strada sfinților No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ esternĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

Anunciŭ Importantŭ. Cofetăria din calea Mogilorŭ în rândŭ cu antréoa grădineĭ luĭ Sf. Gheorge No. 39, care este acum închisă, se vinde atâtŭ marfa câtŭ și edecurile. Earŭ prăvălia se închiriază de acuma.

Doritorĭ sĕ bine voéscă a se adresa la Cancelaria Hoteluluĭ Manucŭ spre înțelegere.

RACOHOUT

ALU ARĂBLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ și de intestine, restabilesce convalescența, întăresce copiĭ și persónele delicate séŭ anemice, și prin proprietățile séle anaieptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide și cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel & J. Risdorfer.

ASTHMA catariulŭ, năduful și respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Prețulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**

AFECȚIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin trunŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusĕ măgărĕscă și contra tutorŭ inflamațiunilorŭ și suferințelorŭ de peptŭ. Printre celebritățile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alțĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultățiĭ și membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeteniă

Uă odaiă mare, *elegant mobilată.* în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatŭ de acumŭ cu preță fórte moderatŭ. Doritorĭ se vorŭ adresa la Typografia D-luĭ *Alecsandru Andricĭ,* intrarea Roseti No. 7. (Hotelŭ Steriadi), acelŭ ce ecsecută objecte de tipografiă în tótă forma și în orĭ limbă. promptŭ și cu preță fórte moderatŭ.

O MAȘINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administrația acestuĭ ziarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕța pe cumpătorŭ și fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităț în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodariĭ și Faiance.

Soliditate Comercială cea maĭ severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în provinciĭ.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marțĭ 12 Decembre 1872 st. v. și până la nouĭ dispositiĭ.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU — DE LA GIURGIU RA BUCURESCI

NUMIREA STAȚIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorĭ	tr. Nr. 3 de viagiorĭ	NUMIREA STAȚIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorĭ	tr. Nr. 4 de viagiorĭ
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescĭ	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frățescĭ	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 7	Comana	10 55	4 55
Băneasa	10 25	4 5	Vidra	10 30	4 30
Frățescĭ	10 48	4 48	Gilava	10 45	4 45
Giurgiu	11 00	5 00	Bucurescĭ	10 57	4 57

tr. N. 4.

Pentru abonamente, reclame și anunciurĭ a se adressa la Typographia Națională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In orașŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserțiunĭ și reclame» Redacțiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă și articoliĭ nepublicați se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoțite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 și 15 a le fie-căruĭ lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ și reclame la D-riiĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ȘI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

www.dacoromanica.ro

Tipografia Națională, Strada Academiĭ No. 24.

VINERI, 12 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 269

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 11 IANUARIE

Astă-qĭ se redeschide corpurile legiuitóre. Deputaţiĭ, dupe o absenţă de maĭ bine de treĭ septĕmânĭ, întorcêndu-se din sînulŭ familieĭ lorŭ, unde aŭ vequtŭ miseriele şi starea deplorabilă în care acestŭ guvernŭ a adusŭ ţéra, póte ĭĭ va inspira unŭ momentŭ amorulŭ de patriă şi vorŭ veni cu alte ideĭ nouĭ, aruncândŭ pe drumŭ în calea lorŭ pe cele fatale de care aŭ fostŭ conduşĭ până acumŭ.

Numaĭ merge, Domnĭ deputaţĭ — orĭ din ce partitŭ aţĭ fi şi orĭ din ce grupŭ aţĭ face parte! Nu maĭ este aqĭ vorba nicĭ de partitŭ, nicĭ de interese personale: este vorba de interesulŭ generalŭ. Orĭ câte simpatiĭ personalĭ aţĭ avea pentru actualiĭ ministriĭ uniĭ din Dumnévóstră, interesulŭ ţereĭ strigă prea tare ca se maĭ puteţĭ fi surqĭ

Aţĭ făcutŭ atâtea complesenţĭ acestorŭ ministriĭ şi stăpânilorŭ séŭ nascătorilorŭ carĭ le-aŭ datŭ viaţă în nóptea de 10 Marte, trebue se vĕ aduceţĭ aminte că maĭ aveţĭ şi alte datoriĭ de împlinitŭ de câtŭ complesenţe.

Trebue s'aveţĭ şi puţină demnitate. Acestŭ guvernŭ v'a linguşitŭ până cândŭ le-aţĭ datŭ maĭ totŭ ce v'aŭ cerutŭ ca seşĭ împlinéscă angajamentele luate către streiniĭ. Aţĭ aprobatŭ priimirea drumurilorŭ de ferŭ neterminate şi aţĭ consimţitŭ la acordarea garanţieĭ Statuluĭ pentru lucruri carĭ le avemŭ pe jumĕtate. Aţĭ închisŭ ochiĭ la umilirea chiar a Domnieĭ vóstre — căcĭ ce este altŭ-ceva de câtŭ umilire nesocotirea votuluĭ ce aţĭ datŭ la Decembre 1871 de care ministriĭ s'aŭ bătutŭ jocŭ într'unŭ modŭ cinicŭ cu cestiunea drumurilorŭ de ferŭ!

Trebue s'aveţĭ puţină demnitate, cândŭ vedeţĭ că acestŭ guvernŭ, dupe ce ĭ-aţĭ datŭ totŭ, în ajunulŭ vacanţelorŭ v'a insultatŭ, v'a făcutŭ *beţivĭ* şi v'a ameninţatŭ. Făce-ţi-vĕ datoria, şi lăsaţĭ se disolve camerile, dacă aŭ curagiulŭ, căcĭ tótă ţéra va fi cu voĭ, pentru că tótă ţéra e sătulă de jafurĭ, de ilegalităţĭ, de contribuţiunĭ nouĭ şi de persecuţiunĭ!

Domnulŭ Ioanide băcanulŭ a declaratŭ în facia D-vóstră, prin urmare în facia întregeĭ ţerĭ, că baniĭ contribuabililorŭ *se risipescŭ, se furŭ*! Intrebaţĭ pe guvernŭ ce a făcutŭ în urma acesteĭ declaraţiunĭ categorice; séŭ, maĭ bine, luaţĭ fóia oficiale şi vedeţĭ dacă ve-ţĭ găsi unŭ actŭ măcarŭ privitorŭ la acéstă afacere, de câtŭ acela d'a se fi numitŭ unŭ altŭ primarŭ în locŭlŭ celuĭ dimisionatŭ.

Vĕ va veni în desbatere legea pentru fondarea băncieĭ fonciară prin proprietariĭ românĭ, şi negreşitŭ şi alta pentru fondarea eĭ prin streinĭ, prin nemţĭ, carĭ promitŭ că aŭ se aducă *banĭ gata*. Băgaţĭ bine de sémă se nu fi-ţĭ înşelaţĭ, căcĭ aci se jócă cea din urmă carte póte, şi dacă proprietariĭ românĭ vorŭ perde şi astă-dată, acéstă ţéră este perdută, numaĭ avemŭ trebuinţă de o invasiune streină séŭ colonii pentru ca se trecemŭ subt o altă putere.

Vĕ va veni în desbatere petiţiunea jidanilorŭ spre a le da drepturĭ. Băgaţĭ de sémă că D. Costaforu a luatŭ angajamente la Constantinopole spre corespunde cererilorŭ evreescĭ. Domnulŭ Costaforu e abilŭ. Elŭ pote printr'o trasură din condeĭ se vĕ surprindă, se vĕ înşele, séŭ póte se vĕ amenińe cu invasiunĭ — dupe obiceiŭ, — orĭ cu disolverea. Băbagĭ de sémă, băgaţĭ de sémă.

Vĕ va veni în desbatere legea pentru modificarea maĭ multorŭ articolĭ din codicile penalĭ. Dacă ve-ţĭ vota legea aşa cum este tótă, rĕspunderea va cădea asupra Dumnévóstră, şi sciţĭ că totŭ în lumea acésta este schimbătorŭ! Presentulŭ este alŭ Dumnévóstră, viitorulŭ este alŭ naţiuniĭ.

Vĕ va veni cu nouĭ imposite, cu nouĭ taxe, cu nouĭ dărĭ peste cele ce suntŭ până aqĭ — căcĭ, risipa de aqĭ şi plăţile ce se daŭ pentru drumurile de ferŭ ne terminate, carĭ nu producŭ până acumŭ cu ce sĕ se acopere dobânda de 7 la sută,—cerŭ sĕ fiă împlinite, şi nu suntŭ alte resurse de câtŭ a alerga la nouĭ imposite. Acésta este preocuparea fiă căruĭ guvernŭ slabŭ şi fără autoritare morală. De aceia, maĭ tóte guvernele aŭ căqutŭ prin punerea impositelorŭ. Revoluţiunea cea maĭ teribilă ce s'a făcutŭ vre o dată pe facia globuluĭ, revoluţiunea din 1789 în Francia, a fostŭ provocată din causa imposîtelorŭ care adusese poporulŭ la sĕrăciă şi la miseria cea maĭ complectă. Credemŭ că D-vóstră nu voiţĭ ca ţéra nóstră se ajungă într'o qi tétrulŭ unorŭ asemenea scene, provocate de miseriă şi de fóme!

Poporulŭ v'a datŭ o sumă de avertîsmente. Gândiţi-vĕ odată măcarŭ şi la elŭ, destulŭ v'aţĭ gânditŭ la guvernŭ şi la susţiitoriĭ luĭ.

Noĭ nu ceremŭ se rĕsturnaţĭ acestŭ guvernŭ spre a veniĭ aceia carĭ aŭ simpatiele nóstre. Nu. Amŭ aretatŭ şi cu altă ocasiune că, subt actualele regim, nu voimŭ ca eĭ se urce treptele puteriĭ. Voimŭ însĕ ca ţéra se respire, căcĭ prea e sugrumată!

Suntŭ vre o câte-va qile de cândŭ amŭ priimitŭ prin poste o scrisóre anonimă, privitóre la armată. La cele dintêiŭ rînduri, în care ni se face imputarea că nu ne ocupămŭ de armată, ideia ne-a trecutŭ prin minte de a rĕspunde; dar urmândŭ cu citităl, şi veqêndŭ că acéstă sarcină ne-o ia însuşĭ autorulŭ scrisoreĭ, privirile nóstre s'aŭ opritŭ asupra altorŭ punturĭ.

Autorulŭ scrisoreĭ critică modulŭ de avansarĭ, arétă starea cea rea în care se află armata, regretă respingerea legeĭ pentru avansarĭ de Senatŭ şi se miră cum unŭ omŭ fără miqlóce, unŭ soldatŭ sorţarŭ, póte se ajungă într'unŭ gradŭ óre care.

Ca uniĭ care nicĭ studiulŭ, nicĭ ocasiunea nu ne permite se ne ocupămŭ de armată, nu vomŭ discuta nicĭ modulŭ avansărilorŭ, nicĭ starea armateĭ, lăsândŭ acéstă sarcină celorŭ competinţĭ. Ne găsimŭ însĕ datorĭ, din puntulŭ de vedere naţionalŭ şi democraticŭ, a rĕspunde pentru ceea ce privesce legea rĕspinsă de Senatŭ şi dreptulŭ pe a fi înaintatŭ fiă-care soldatŭ care are vechimea şi capacitatea.

Domnulŭ X trebue se sciă că legea pentru avansamênt, respinsă de Senatŭ, avea maĭ multe lucruri pericolóse pentru ostaşiĭ românĭ, aceia de a putea şi evreiĭ înainta până la celŭ maĭ înaltŭ gradŭ. Acéstă singură causă era destulŭ a motiva respingerea eĭ, şi noĭ susţinemŭ că bine a făcutŭ Senatulŭ.

Câtŭ pentru soldaţiĭ fără miqilóce, noĭ credemŭ că D. autore alŭ acesteĭ scrisoriĭ nu s'a esplicatŭ destulŭ de bine, fiindŭ că nu înţelegemŭ ca unŭ oficerŭ inteligînte— căcĭ Domnia sea trebue se fiă oficerŭ — póte se conteste dreptulŭ de avansare unuĭ soldatŭ, numaĭ pentru că n'are miqilóce, séŭ pentru că nu sciă franţozesce şi nu frecuentă salónele!

Până cândŭ, dar, Domnia sea se va esplica maĭ bine, noĭ publicămŭ scrisórea Domnieĭ séle, lăsândŭ-o la aprecierea celor competinţĭ.

---

www.dacoromanica.ro

Jurnalele *Poporulŭ* şi *Reforma*, amândouĕ cu unŭ cavalerismŭ vrednicŭ de evulŭ mediu, şi negreşitŭ *fără nicĭ unŭ interesŭ*, ne combate pe noĭ şi apară alegerea de senatorŭ în douĕ colege a Domnuluĭ Tache Ioanide.

Motivulŭ de amŭ tăcutŭ până acumŭ nu este nicĭ ideiele absurde ce predomină în articolulŭ din *Reforma*, nicĭ consiliulŭ ce ne dă de a rectifica cele ţise de noĭ, ci numaĭ spaţiulŭ şi aşteptarea de a se aduna Senatulŭ ca se aretămŭ, prin acte şi probe pipăite, că acestŭ omŭ nu a fostŭ alesŭ de câtŭ ca o ironiă pentru corpulŭ ţisŭ maturŭ.

In numerile viitóre vomŭ areta, dar, celorŭ de la *Poporulŭ* şi *Reforma*, cumŭ scimŭ noĭ se rectificămŭ, şi ce *mobilulŭ* a făcutŭ pe aceste douĕ foĭ se susţiă pe unŭ omŭ care nu póte se fiă susţinutŭ de câtŭ de asemenea jurnale.

AVANSĂRILE ÎN ARMATĂ

Domnulę redactorŭ,

Orĭ de câte orĭ amŭ luatŭ în mână jurnalulŭ D-v. — lucru care mi se întêmplă fórte desŭ — cu părere de reŭ — permiteţi-mĭ a fi francŭ — amŭ observatŭ indiferenţa fóieĭ ce dirigeaţĭ, apropo de cestiunile militare·

Opiniunea publică scĭă însĕ, de unde provine acestŭ golŭ în fóia D-v. Ea sciă, că este din causa lipseĭ unuĭ corespondentŭ competinte în acestŭ felŭ de lucrurĭ. Unŭ anonimŭ va veni regulatŭ, de aci înainte, sĕ umple acéstă lacună.

Permite-mĭ acumŭ de a aborda subiectulŭ ce voescŭ a desveli.

Cu occasiunea anuluĭ noŭ, s'a petrecutŭ în armată lucrurĭ care nu trebuescŭ ignorate de nimenĭ.

Tótă lumea sciă, că legea avansamentuluĭ în armată este ne complectă, voescŭ sĕ ţicŭ că este plină de lacune, dupe care se adăpostesce arbitrariulŭ celŭ maĭ spăimântătorŭ.

Luna trecută s'a respinsŭ de Senatŭ, legea cea maĭ salutariă cu care s'ar fi pututŭ dota instituţiunea militară, lege, care voia sĕ stimulese junele inteligenţe; se-ĭ încurageze la lucru, vĕdĕndŭ maĭ departe asiguratŭ prin acea lege efortulŭ ostenelilorŭ lorŭ.

Acea lege însĕ s'a respinsŭ, şi de o dată cu dênsa, viitorulŭ armateĭ române a reculatŭ cu câte-va ţecimĭ de anĭ. Vomŭ avea dar şi de aci înainte, în locŭ de o armată a la Belgique, o armată care va fi, dupĕ cumŭ a fostŭ şi până acum, asilulŭ ignorenţeĭ şi alŭ servilismuluĭ.

Spre a vĕ putea convinge de cele ce amŭ spusŭ înainte, cată a vĕ spune că legea cea veche, asupra avansamentuluĭ, — câtŭ de veche este ea, — a luatŭ în consideraţiă, că dacă arŭ esista numaĭ avansamentulŭ la vechime, peste unŭ timpŭ óre-care armata nu s'ar compune de câtŭ din elemente carĭ nu arŭ corespunde pretenţiunelorŭ timpuluĭ, séŭ cu alte cuvinte, căḑute în decrepitudine atât phisică câtŭ şi intelectuale.

De aceia dar, chiar dupĕ vechea lege, spre a maĭ reîntineri armata, douĕ locurĭ suntŭ lăsate labóreĭ phisice şi unuluĭ inteligenţeĭ; adică, douĕ grade se daŭ la vechime şi unuluĭ la meritŭ, dupe cumŭ se ţice.

Se vedemŭ acumŭ, dacă cu ocasiunea avansărilorŭ actuale, s'a respectatŭ şi acéstă putredă lege, care fu maĭ alaltă-erĭ în momentulŭ de a espia — şi care maĭ trăesce fiindŭ susţinută de întregulŭ putredŭ sistemŭ guvernamentalŭ.

Cu inima sfâşiată de durere, constatândŭ că în anulŭ de la Christŭ 1873, bătrâna lege în locŭ de a fi maĭ generósă cu spiritulŭ timpuluĭ şi alŭ progresuluĭ, căruĭ-a tótă lumea se conformă, ea din contra s'a ravitailatŭ, adică a datŭ câte trele locurile laboreĭ physice; érŭ inteligenţa a fostŭ cu totulŭ isgonită.

Lucrulŭ este fórte seriosŭ, fiindŭ că este vorba despre gradulŭ de majorŭ. Suntŭ sigurŭ că vĕ închipuiţĭ cunoscinţele ce trebue sĕ posede unŭ militarŭ, care obţine acestŭ gradŭ la alegere. Eĭ bine, sciţĭ cine a representatŭ anulŭ acesta elita înteligenţeĭ căpitanilorŭ armateĭ române? Sĕ vĕ spunŭ eŭ: persóne care nu posedă măcarŭ unŭ certificatŭ de 4 clase primare; ce-va şi maĭ puţinŭ, care ignorésă cele 4 operaţiunĭ aritmetice elementare. Étă cum aŭ înţelesŭ spiritulŭ legiĭ, ceĭ cari aŭ, pentru unŭ momentŭ în mână, prerogativa dăreĭ gradelorŭ.

Maĭ permiteţĭ însĕ, de vreme ce amŭ venitŭ până aci, se mergŭ şi maĭ departe.

De cine a fostŭ óre recomandată acea persóna?

Monitorulŭ ofĭciale spune destulŭ de lămuritŭ regim. din care face parte, spre a da vina pe autore.

Cugetândŭ la acesta, raţiunea mi se eclipsézĕ, cunoscinţa protestă, şi justiţia geme de indignaţiune sub greutatea arbitrariuluĭ;—tóte acestea, cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ protectorele şi autorele acestuĭ actŭ, pórtă ephileta de omŭ inteliginte, şi aparţine juneĭ generaţiunĭ, pretinsuluĭ viitorŭ alŭ Românieĭ — décă maĭ póte avea vre unuiŭ.

Étă óre cumŭ — dupe spusele amicilorŭ — care arŭ fi argumentele ce învócă, aceĭ care susţinŭ acestŭ actŭ:

Că admiră, cum unŭ omŭ fără miḑlóce, din simplŭ soldatŭ sorţarŭ, séŭ dupe cum se ţice din opincă, sĕ pótă ajunge a sci reglementele tacticeĭ celeĭ micĭ — care trebue sĕ se sciă de toţĭ sergenţĭ — sĕ *gângânéscă* franţuzesce — D-ţeŭ şi ómeniĭ suntŭ martorĭ că nu sciă maĭ multŭ — şi, în fine, sĕ aibă amorulŭ propriŭ de a iubi societaţile bune, se nu aibă nicĭ unŭ viciŭ şi alte multe bagatele de natura acéstă.

He! D-le Colonelŭ, apoĭ D-ta trebue sĕ sciĭ, că acestora tóte datora gradulŭ seŭ de căpitanŭ. Apoĭ suntŭ destule numaĭ aceste considerante spre a-ĭ pune pe capŭ apotheosa inteliginţeĭ? Sĕ fi scăpatŭ D-ta óre din vedere ce pretinde presentulŭ de la celŭ de trece la gradulŭ de maiorŭ? Ce? Nicĭ D-ta nu voescĭ a rumpe cu trecutulŭ?—Vedeţĭ ce curiósă maşină este omulŭ!

Daţi-mĭ voe a maĭ spune câte-va cuvinte despre efectele morale ce a produsŭ în armată aceste avansărĭ.

Constatŭ cu destulă măhnire că a provocatŭ descuragérea generală; nu este unŭ singurŭ oficerŭ care sĕ fi trecutŭ vre-o scólă,—orĭ câtŭ de elementară arŭ fi — şi care sĕ nu tremure de indignaţiune; maĭ toţĭ suntŭ cu frunţile pale şi cu capetele plecate în josŭ.

Sĕ maĭ vorbescŭ de căpitaniĭ carĭ aŭ trecutŭ scóla militară şi care se găsescŭ de câte 5 şi 6 anĭ în acelŭ gradŭ? Lucrurile credŭ că sĕ esplică de sine; chiarŭ ceĭ care nu aŭ trecutŭ nicĭ o scólă şi încă protestă, pentru că toţĭ aŭ dreptulŭ de a fi avansaţĭ în astŭ-felŭ de condiţiunĭ.

Étă viitorulŭ care vĕ asceptă, junĭ oficerĭ, care va-ţĭ rosŭ cótele pe băncĭ de scólă: ignoranţa vĕ copleşesce ca o cangrenă.

Şi tu părinte imprudentŭ, care aĭ voitŭ se daĭ fiuluĭ teŭ meseria armelorŭ, cugetă la aceste rândurĭ înainte de a face acestŭ fatalŭ pasŭ.

Printre puţiniĭ oficerĭ instruiţĭ ce cunoscŭ în armată, nu esistă unulŭ care sĕ nu regrete, blestemêndŭ momentulŭ cândŭ a îmbrăţişatŭ acéstă carieră.

Întêia instituţiune cu care sacrificiile şi datoriile suntŭ atâtŭ de marĭ, ce devine individulŭ cândŭ drepturile nu-ĭ suntŭ solidŭ garantate, şi maĭ cu sémă cândŭ are pumniĭ şi piciórele legate?

Defensorĭ aĭ dreptuluĭ! vĕ implorămŭ pentru ceĭ ce gemŭ şi a cărorŭ voinţă este angagiată.

Câtŭ pentru ceĭ care aŭ fraudatŭ aureola inteligenţeĭ, se roşéscă orĭ de câte orĭ ochiĭ trecĕtorilorŭ se vorŭ opriĭ pe dênşiĭ.

X.

MÓRTEA MARIÓREĬ ŞI A VÊNĔTORULUĬ

(LEGENDA)

Subŭ unŭ délŭ plinŭ de verdéţă
Ce'ntr'unŭ rîŭ murmurătorŭ,
De cândŭ lumea-ĭ cu viaţă,
Işĭ scaldă alŭ sĕŭ piciorŭ,
O căsuţă sĕ zăresce
Subŭ unŭ verde pĕrŭ pletosŭ,
Unde vine d'aromesce
Vêntulŭ sereĭ răcorosŭ.

D'o livede semănată
Cu-ale primăvereĭ florĭ
Ea este încongiurată,
Şi de teĭ mirositorĭ,
Subŭ a cărorŭ désă frunḑă
Filomela vine'n sborŭ
Séra, cu dragŭ sĕ s'ascunḑă;
Şi cântă plină de dorŭ.

Intr'ênsa odinióră
Şedea, cumŭ amŭ auḑitŭ,
Mândra dalbă Marióră
Cu unŭ frăţiorŭ iubitŭ.
Vênĕtorŭ de păsĕrele
Era miculuĭ frăţiorŭ:
Merle, grauri, turturele
Cu săgeţĭ lua din sborŭ.

Şi cândŭ umbrele sfióse
Gonite de ţorĭ în sborŭ
Prin silve dese, umbróse,
Maĭ îşĭ oprea pasulŭ lorŭ;
Ş'apoĭ fugea cu grăbire
In speluncĭ de s'ascundea:
La a merleĭ ciripire
Elŭ cu arculŭ alerga.

Ş'astŭ-felŭ tótă vericica
Miculuĭ, dragulŭ vênĕtorŭ,
Câtŭ de mare-ĭ ţiulica,

www.dacoromanica.ro

Săgeta merla din sborŭ :
Şi acasă către séră
Intr'unŭ sufletŭ alerga
L'a sea dulce surióră
Ce pe prispă l'aştepta.

Şi săltându de bucuriă
Ii arĕta ne'ncetatŭ,
Ḑicêndu-i cu veseliă :
«Lele, uite ce-amŭ vênatŭ,
Merle, graurĭ, turturele
Cu-alŭ meŭ arcŭ săgetătorŭ ;
Şi-apoĭ maĭ ḑicĭ, dragă lele,
Că eŭ nu suntŭ vênĕtorŭ !»

Şi pe sora sea iubită
Căldurosŭ o săruta,
Şi cosiţa-i despletită
Cu-a sea mână neteḑea,
Sorbindu-i a eĭ privire
Cu-aĭ sĕĭ ochĭ negriĭ focoşĭ,
Ce stingea cu-a lorŭ lucire
Soriĭ nopţeĭ luminoşĭ.

Mai multŭ, ca ḑilele séle,
Surióra îşi iubea,
Şi elŭ se umplea de jale
Cândŭ mâhnită o vedea ;
Şi ca ḑile dulcĭ, senine
S'aibă 'n lume totŭ mereŭ,
Fără lacrĕmĭ şi suspine,
Şi-arŭ fi datŭ sufletulŭ sĕŭ.

Dupe merle elŭ o dată
Plecă veselŭ până'n ḑorĭ,
Şi din érba înroată
Culegea la fragĭ şi florĭ,
Cântându o doină duiósă,
Cu aşa de mare focŭ,
In câtŭ luna 'n cerŭ voiósă
Sĕ-lŭ asculte sta pe locŭ.

Şi prin valulŭ de verdéţă,
Cătându la fragĭ, sĕ perdea;
Şi-alŭ sĕŭ cântŭ plinŭ de dulcéţă
Echo 'n codriĭ deştepta,
Unde 'n frunḑa umbritóre
Adormise plinŭ de dorŭ
Pe unŭ sînŭ de d'albă flóre
Cu-alŭ silveĭ framĕtŭ uşorŭ.

Cândŭ o fragă rumenită
Ca sĕ ia, elŭ s'aplecatŭ,
De subŭ érba înflorită
O năpârcă l'a muşcatŭ.
Şi cumŭ frunḑa sĕ pălesce
De alŭ tómneĭ rece vêntŭ,
Aşa elŭ îngălbenesce,
Căḑêndu mortŭ josŭ pe pământŭ.

Şi din valulŭ de verdéţă,
Cu alŭ florilorŭ mirosŭ,
Sbura dulcea sea viaţă
Către cerulŭ luminosŭ,
Iute, ca o nălucire
Din alŭ lumeĭ dulce plaiŭ,
P'aripióre de zephire
In liveḑĭ trămişĭ din raiŭ.

A sea dulce surióră
Pe prispă îlŭ aştepta
Pâna ce murgi de séră,
Dar dênsulŭ numaĭ sosea.
Ea atuncĭ plecă 'ntristată
Prin livede suspinându ;
Şi din bolta înstelată
Ea vedea o stea căḑêndu.

P'a nopţeĭ frunte umbrósă
Rătăcesce-unŭ negru norŭ,
Şi din silva cea frunḑósă
Ese framĕtŭ plângĕtorŭ.
Ciuvica d'o datĕ ţipă
In alŭ nopţeĭ sînŭ tăcutŭ,
Facia luneĭ într'o clipă
Ca şi céra s'a făcutŭ !

Pe Maria 'nspăimântată
O coprinde recĭ fiorĭ,
Dar totŭ merge, biată fată,
Inainte printre florĭ,
Căutându printre verdéţă
P'alŭ eĭ dulce frăţiorŭ
Ce-lŭ lăsă fără viaţă
Şérpele otrăvitorŭ.

P'a nopţeĭ frunte umbrósă
Zephiriĭ trecêndu în sborŭ
Aprindŭ luna luminósă,
Gonindŭ desulŭ negrulŭ norŭ.
La a luneĭ blândă raḑă
Ce livedea arginta,
Vaĭ! Maria ce sĕ véḑă
In érba ce ondula?

Rece 'ntinsŭ, fără simţire,
Pe micuţulŭ vênĕtorŭ,
Fluturându-i pe zephire
Alŭ sĕŭ galbenŭ perişorŭ.
Arculŭ l'avea lângă sine
Şi în érbă sĕ părea,
Legănatŭ de vise line,
Că elŭ atuncĭ aromia.

Maria cumŭ îlŭ zăresce,
Cladă cade pe pământŭ !
Şi verdéţa-i învelesce
P'amânduoĭ într'unŭ mormêntŭ!
O movila 'mpodobită
De unŭ moliftŭ plângĕtorŭ
Se înalţă înflorită
Peste frate, peste sorŭ.

Şi cândŭ nóptea 'ntunecósă
Se scobóră pe pământŭ,
Purtându luna luminósă
Pe 'nstelatulŭ sĕŭ vestmêntŭ,
Ese-o şoptă plângĕtóre
Din movilă 'ncetişorŭ,
Şi cu suspinulŭ de flóre
La cerŭ îşi ia alŭ sĕŭ sborŭ!

M. C

DIVERSE

Ḑiarele din Varşovia naréză următórea aventură petrecută, de curîndŭ, într'unulŭ din oraşele vechiuluĭ regatŭ alŭ Polonieĭ:

«O junĕ fată din Lovicz muri, în urma uneĭ lungĭ şi dureróse bóle. Corpulŭ eĭ fu transportatŭ la biserică unde, înaintea înmormîntăriĭ, trebuia sĕ se sĕvîrşéscă serviciulŭ funebru. Ingropàciunea era otărîtă pentru o oră dupe amédă-ḑi, dar serviciulŭ începu la ḑece ore de diminéţă. Coşciugulŭ deschisŭ alŭ reposateĭ era încongiuratŭ de lumînărĭ aprinse, şi tótă lumea asistentă contêmpla cu durere frumósele trăsurĭ ale mórteĭ, smulsă aşa de timpuriŭ afecţiunĭĭ părinţilorŭ şi amicilorŭ.

«Serviciulŭ funebru era aprópe de finitŭ, cândŭ de o datĕ se véḑu în cosciugŭ o mişcare uşóră a corpuluĭ juneĭ fete. Dupe câte-va minute, pretinsa mórtă se sculă cu forţă din sarco-fagiulŭ (cosciugu) eĭ şi se puse sĕ privéscă cu ochiĭ speriaţĭ, spectacoluluĭ ce o încongiura.

«Mulţimea speriată, fugea îmbulḑindu-se spre uşile bisericeĭ, dar părinţiĭ se aruncară pe fiica lorŭ înviată, şi o hrăpiră, cu lacrĕmĭ de bucuriă, pentru a o duce acasă unde priimi îndată ajutorulŭ medicilorŭ. Starea eĭ însĕ este din nefericire fórte gravă şi inspiră cea maĭ mare nelinişte.

(*La Gazette des Etrangers*)

* * *

D. P... se însurase de ună-ḑi. Totulŭ se petrecuse cum nu se póte maĭ bine. La meḑulŭ nopţiĭ mirésa fu condusă de maică-sa în apartamentulŭ închiriatŭ pentru tineriĭ căsătoriţi ; déră n'apucă sĕ se închidă bine uşa şi se auḑiră în cameră douĕ ţipete de gróză. Mirele, socrulŭ şi servitoriĭ alergară într'o clipă. Unŭ spectaculŭ fiorosŭ îĭ astepta.

Vre o cincĭ-spre-ḑece şerpĭ eraŭ încolăciţi împregiurulŭ olanelorŭ sobeĭ, pe feşnice şi candelabre, şuerându, repeḑindu-şĭ limbele şi încovoindu-se în susŭ şi în josŭ ca hydrele de la Lerma.

Puseră mâna toţĭ pre clesce, lopeţele, vătraie, bastóne şi năvăliră asupra acestuĭ multiplu inamicŭ, pentru exterminarea căruia le trebui preste unŭ pătrarŭ de oră.

Lupta sfîrşită, se ocupară de cele douĕ biete femeĭ. Sócra, suită pre unŭ scrinŭ, agita braţiele cu spaimă ; mirésa nu se vedea pe nicăiriĭ.

Pe cândŭ dedeaŭ josŭ pre venerabila bătrână, şi căutaŭ pre dómna P... în tóte părţile, portarulŭ le explică totŭ mysterulŭ.

Apartamentulŭ, închiriatŭ de d. P... pentru acea ḑi, fusese locuitŭ de unŭ domesticitorŭ de animale, care crescea şopîrle şi şerpĭ şi le vîrîse sub nisce grămeḑĭ de lemne dintr'unŭ micŭ cabinetŭ, alăturea cu camera de culcare. Urmăritŭ de creditorĭ, acumŭ optŭ ḑile abandonase mişelesce puişoriĭ în voia portăreilorŭ, carĭ nu'ĭ vĕḑuseră. Tapiţeriĭ asemenea nu vĕḑuseră nimicŭ cândŭ aŭ mobilatŭ camerile, aşa că şerpiĭ dormiseră în pace până în ḑiua cândŭ se făcu focŭ în odaiă. Căldura îĭ deşteptase, şi eĭ eşiră prin uşa deschisă a cabinetuluĭ, ca sĕ se apropie de focŭ.

Numaĭ preste o jumătate de oră găsiră pe mirésă. Ea zăcea leşinată în fundulŭ unuĭ dulapŭ, a căruĭ uşă o închisese dupe dênsa.

De atuncĭ, ea este bolnavă. (*Figaro*).

* * *

Ḑiarulŭ *Volkszeitung* din Berlin spune că s'aŭ trămisŭ unuĭ celebru chimistŭ, din acestŭ oraşŭ, unŭ óre-care numĕrŭ de scrisorĭ ale cărorŭ plicurĭ aŭ unŭ puternicŭ mirosŭ de moscŭ şi alŭ cărorŭ interióre esală, îndată ce suntŭ deschise, o aromă adormitóre. Tóte aceste scrisorĭ suntŭ adresate principeluĭ de Bismark şi l'aŭ urmăritŭ pretutindeni pe unde s'a preumblatŭ. Ancheta, adaógă fóia berlinesă, va face se se véḑă dacă prin aceste scrisorĭ se atentă la sĕnĕtatea cancelaruluĭ imperiuluĭ.

(Romanulŭ)

TEATRUL CEL MARE
Compania Dramatică representată de M. Pascaly
Dumnică la 14 Ianuarie 1873
MARE REPRESENTAŢIUNE EXTRAORDINARĂ
DUPE CERERE
PENTRU BENEFICIULU DOAMNEI
MATHILDA PASCALY
SE VA JUCA PIESA
pentru ultima óră în acestă stagiune
DAMA
CU
CAMELII
Dramă în 5 acte de A. Dumas fiulŭ, tradusă de D. S. Mihălescu. — Melodramele dupe «Traviata» de D. L. WIEST.
Inceputulŭ la 8 ore séra

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciuni generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. ITEL. RISDÓRFER, PHARM.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ mai eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea mai întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de mai mulţi ani şi carĭ cea mai mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta. precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea mai înaltă posiie şi cele mai scrupulóse în asemcnea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă mai specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţi, căci părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ mai profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ mai micŭ gradŭ, căci numai părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este **causa principală** — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Hausstrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit**, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., unuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţare.

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Oteluluĭ Dséle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clădituŭ formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusându din ele acea în care astă-ḑi se află cantorulŭ.

Doritorii de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de mai susŭ citatŭ în tóte ḑilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ mai avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ mai activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiuniĭ (slăbiciune din ḑi în ḑi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşi vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşi

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţi, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţă Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ esternĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

Anunciŭ Importantŭ. Cofetăria din calea Moşilorŭ în rândŭ cu antréoa grădineĭ luĭ Sf. Gheorge No. 39, care este acum închisă, se vinde atâtŭ marfa câtŭ şi edecurile. Earŭ prăvălia se închiriaḑă de acuma.

Doritoriĭ sĕ bine voéscă a se adresa la Cancelaria Hoteluluĭ Manucŭ spre înţelegere.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi deintestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel ş J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinḑend principele cele mai energice a le copaiveĭ

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

INJECTION DE SIBORD 5F.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD

cele mai energice conaivei şi a le cupebuluĭ.

şi n aticuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din celе maĭ plăcuţe, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capetenia

Uă odaiă mare, *elegant mobilată*, în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatŭ de acumŭ cu preţŭ fórte moderatŭ. Doritoriĭ se vorŭ adresa la Typografia D-luĭ *Alecsandru Andricĭ*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelŭ Steriadi), acelŭ ce ecsecută objecte de tipografiă în tótă forma şi în orĭ limbă. promptŭ şi cu preţŭ fórte moderatŭ.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vênḑare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresesе la administraţia acestuĭ ḑiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-rii ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girantŭ, responsabilŭ DAVID DINU.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

SAMBATA, 13 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 270

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 12 IANUARIE

«M'amŭ convinsŭ pe deplinŭ — ḑicea Napoleon alŭ III la 1861 — că *tóte guvernele cariĭ nu îndestulesŭ dreptele şi legitimele aspirărĭ ale populaţiunilorŭ, suntŭ menite a peri.* Suntŭ dar otărîtŭ a nu astepta nicĭ chiar simtomele unorŭ asemenea pericole.»

Nu voimŭ se cercetămŭ aci dacă Napoleon se convinsese pe deplinŭ de drepturile şi aspirările poporuluĭ francesŭ, nici dacă a căutatŭ séŭ nu se evitese simtomele pericoluluĭ. Faptele urmate în aniĭ din urmă aĭ Domnieĭ séle convinge pe orĭ cine despre adevĕrŭ. Voimŭ se constatămŭ numaĭ că aceste cuvinte, şi faptele urmate, conţinŭ mare învĕţămîntŭ, pe care camerile şi guvernele nóstre trebuiaŭ se-lŭ adopte şi se-lŭ pue în lucrare.

Ce a făcute guvernulŭ şi camerile nóstre pentru a îndestula *dreptele şi legitimele aspirărĭ* ale poporuluĭ românŭ?

Nimicŭ.

Din contra, orĭ de câte orĭ s'aŭ manifestatŭ poporulŭ, prin petiţiunĭ, prin deputaţiunĭ, prin murmurĭ, în Palatŭ a fostŭ ameninţatŭ cu falimentŭ şi cu puşcărĭă, în camere a fostŭ tratatŭ de femeiă de stradă, la poliţiă a fostŭ bătutŭ şi torturatŭ, la alegerĭ a fostŭ gonitŭ din sala votărĭĭ şi *pursuivarisitŭ* de sute de bâte mânuite de o cétă ameţită de vinŭ şi de susţinerea putereĭ.

Elŭ a strigatŭ că concesiunea Strusberg s'a scamotatŭ, principiĭ coţcarĭ prusienĭ, împreună cu Ambron, ĭ-aŭ furatŭ baniĭ; că nu voesce a se trece la Bleichroder acea concesiune şi cere a se face de statŭ; cine însĕ l'a ascultatŭ?

Niminĭ.

Din contra, s'a datŭ cu cele maĭ marĭ avantagie acestuĭ din urmă; acesta n'a terminatŭ lucrarea la timpŭ, guvernulŭ a primitŭ drumurile în cea maĭ próstă stare, liberândŭ garanţia statuluĭ pentru lucrurĭ carĭ nu suntŭ terminate.

S'a manifestatŭ şi a cerutŭ ca baniĭ seĭ se fiă întrebuinţaţĭ bine, sĕ se dea contŭ despre cheltuiala lorŭ; dar guvernulŭ a făcutŭ împrumuturĭ peste împrumuturĭ, a ipotecatŭ bunuriie statuluĭ, care suntŭ şi bunurile poporuluĭ, şi cu tóte acestea, elŭ nu sciă cum staŭ financiele séle.

S'a pusŭ impositulŭ timbruluĭ, monopolulŭ tutunuluĭ, tacse peste tacse, imposite noĭ peste cele vechĭ, şi cu tóte acestea Domnulŭ Boerescu, *amiculŭ* regimuluĭ, strigă în Cameră că «*póte sĕ se pue orĭ cătŭ de multe imposite*, căcĭ româniĭ plătescŭ!»

In ţĕră, prin sate, ilegalităţĭ peste ilegalităţĭ, hoţiĭ peste hoţiĭ, omururĭ peste omorurĭ; niminĭ nu maĭ e sicurŭ de viaţa şi averea sea; niminĭ nu maĭ sciă subt ce regimŭ ne aflămŭ. Cu tóte acestea, poporulŭ plătesce totŭ ce i se cere, totŭ ce îlŭ silesce se dea.

Poporulŭ, este dreptŭ, a datŭ totŭ ce i s'a cerutŭ; însĕ luĭ nu i s'a datŭ nimicŭ; séŭ i s'a datŭ numaĭ nedreptate şi bătaiă.

Ca se vĕḑă orĭ cine starea în care a ajunsŭ locuitoriĭ românĭ, credemŭ că este necesariu se reproducemŭ pentru aḑĭ, dupe jurnalulŭ *Românulŭ* câte-va rînduri d'o mare importanţă, cu care se terminămŭ:

«Amŭ denunciatŭ ierĭ unŭ abusŭ neomenosŭ—ḑice acestŭ jurnalŭ—ce se comite în judeţiulŭ Râmniculŭ-Săratŭ asupra nefericiţilorŭ locuitorĭ din comunele rurale, de către aginţiĭ de percepţiune, sprijiniţĭ de administraţiunea actuală.

«Spre a precisa faptulŭ actualilor aginţĭ de percepţiune şaĭ administraţiuniĭ, vomŭ desemna comuna Bisescĭ de josŭ, ca una din acele carĭ aŭ suferitŭ multŭ de nisce urmăririĭ atâtŭ de neauḑite, ca aceia de a cerceta pe la ţeranĭ décă aŭ chitanţele de achitarea contribuţiunilorŭ pentru mulţĭ aniĭ în urmă şi de a-ĭ supune la plată pentru chitanţele perdute. Onorabilulŭ D. Iancu Nicolescu, proprietarulŭ moşieĭ Bisericĭ, cunósce, dupe câtŭ scimŭ, pe locuitoriĭ carĭ aŭ suferitŭ de acea urmărire neomenósă ce li se făcu de către administraţiunea şi perceptoriĭ de astă-ḑĭ, pentru atâţia aniĭ în urmă. Noĭ erĭ denunciarămŭ faptulŭ astŭ-felŭ dupe cumŭ îlŭ scimŭ; nu ne preocupă câtu-şĭ de puţinŭ numele ce pórtă autoriĭ luĭ: fiă casieriulŭ actulŭ, fiă celŭ permutatŭ de acolo maĭ ḑilele din urmă, fiă, în fine, nicĭ unulŭ nicĭ altulŭ, ci vre unŭ perceptorŭ ajutatŭ de orĭ-carĭ aginţĭ aĭ administraţiuniĭ actuale. Ceea ce ne preocupă pe noĭ este, că faptulŭ se comite; ceĭ ce vorŭ se se convingă, n'aŭ de câtŭ a cerceta în comuna Bisericĭ, atâtŭ la locuitorĭ câtŭ şi la D. proprietarŭ; şi aseminĭ fapte, pe lângă că suntŭ unŭ jafŭ asupra poporaţiunilorŭ, apoĭ şi introducŭ, prin esemplu şi prin asemenĭ vesaţiunĭ, corupţiunea în sînulŭ lorŭ.

«Atâta ne preocupă pe noĭ; acestŭ faptŭ l'amŭ denunciatŭ, ca comisŭ sub administraţiunea actuală de către actualiĭ aginţĭ de percepţiune, ajutaţĭ de a-ĭ administraţiuniĭ.

»De altmintrele este cunoscutŭ de orĭcine că nicĭ o datŭ abusurile şi violinţele în perceperea împositelorŭ n'aŭ fostŭ maĭ fără marginĭ de câtŭ sub regimulŭ actualŭ; denunciările necurmate, făcute de noĭ şi de alte ḑiarie, precumŭ şi atâţĭ aginţĭ de percepţiune, prinşĭ asupra sustragerilorŭ, suntŭ proba cea maĭ neîndouósă.

«A protesta contra unorŭ asemenĭ abusurĭ, este o détoriă cu atâtŭ maĭ mare pentru presă, cu câtŭ atinge pe unŭ maĭ mare numerŭ de cetăţiănĭ.»

LICITAŢIUNEA LA PRIMARIĂ

O cestiune din cele maĭ vitale pentru Capitala nóstră, şi care numaĭ îndură nicĭ o amănare, este alimentarea oraşuluĭ cu apă filtrată, nivelarea, canalisarea şi pavarea stradelorŭ cu piatră cubică până în cele maĭ depărtate mahalale, precumŭ şi adîncirea albieĭ actuale a Dîmboviţeĭ.

Avantagele ce presintŭ aceste lucrărĭ suntŭ incontestabile; ele suntŭ simţite de toţĭ ca o necesitate absolută, care ne vor scăpa de bólele ce ne seceră din causa apeĭ murdare de care ne servimŭ, de miasmele bălţilorŭ ce infectéḑă Capitala fără a avea vr'o scurgere; în fine, de 1,300,000 leĭ nuoĭ prevĕḑuţĭ pe fie care anŭ în budgetulŭ comunale pentru facerea şi întreţinerea pavagelorŭ actuale, pe cândŭ în realitate înotămŭ în noroiŭ chiar prin cele maĭ apropiate uliţe de centru. A desvolta maĭ multŭ bine-facerile acestorŭ lucrărĭ, este a sacrifica unŭ timpŭ pe care l'amŭ putea întrebuinţa în a atrage seriósa atenţiune a guvernuluĭ asupra solvabilităţiĭ societăţilorŭ cu care se prepară a contracta Primăria.

La Marsilia consiliulŭ municipale, pentru că nu a băgatŭ bine de sémă cuĭ încredinţéḑă asemenea lucrărĭ, a ajunsŭ a sacrifica sute de milióne, fără ca sĕ pótă alimenta, până astă-ḑĭ, oraşulŭ cu apă. Causa acestuĭ reŭ a fostŭ că concesionariĭ, nefiindŭ ómenĭ specialĭ, şi ne maĭ făcêndŭ altă dată asemenea lucrărĭ, veniseră în Marsilia se încerce briciulŭ pe barba altuia.

Lunea trecută, $^{8}/_{20}$ Ianuariŭ corentŭ, ḑiua ficsată de Municipalitatea nóstră pentru darea în întreprindere a acestorŭ lucrărĭ, din tóte societăţile ce aŭ concuratŭ, nu-

www.dacoromanica.ro

mai una a depusŭ oferta ĭsa în regulă şi garanţia de 200,000 franci în efecte domeniale. Cele alte patru, departe de a fi armate de condiţiunile cerute de publicaţiunile Municipale, nu represintaŭ de câtŭ capitalurile unorŭ bănci, alŭ cărorŭ scopŭ nu se vede a fi altulŭ de câtŭ a face operaţiunĭ de bancă, luându concesiunĭ şi apoĭ revêndîndule séŭ angajindŭ câte unŭ inginerŭ ca acela de la Marsilia, care sĕ facă pe Comună sĕ cheltuiască câte-va milióne, şi sĕ lase şi oraşulŭ nealimentatŭ cu apă, miĭlocindŭ pênă astă-dĭ unŭ procesŭ din cele maĭ colosale.

Atragemŭ dar seriósa atenţiune a guvernuluĭ asupra societăţilorŭ cu care, la 20 Februarie, are a se afla faciă în faciă, spre a nu espune Capitala la nişte nenorociri amarnicĭ, carĭ, pe lângă ruina sa, va atrage asupră-şĭ şi blestemele generaţiunei vitorŭ.

B

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Berlin, 22 Ianuariŭ. — Curtea imperială a luatŭ doliulŭ pe timpŭ de optŭ ţile pentru mórtea luĭ Napoleon III.

Londra, 22 Ianuariŭ. — Dupe resoluţiunile luate de familiă, împĕrătésa Eugenia şi principele Napoleon (Jerom) vorŭ rĕmânea în capulŭ partiteĭ bonapartiste. Nicĭ o proclamaţiune nu s'a făcute pân'acumŭ.

Paris, 22 Ianuariŭ.—Guvernulŭ Republiceĭ francese a plătitŭ 150 de milióne franci, din alŭ patrulea miliardŭ datoritŭ Germanieĭ.

St. Petersburg, 22 Ianuariŭ. — Marea ducesă Elena Paulowna a muritŭ 1).

1) *Monitorulŭ Oficialŭ* de adĭ conţine:

In urma încetării din viaţă a Alteţeĭ Sêle mperiale, marea ducesă Elena a Rusieĭ, curtea înălţimilorŭ Lorŭ a luatŭ doliulŭ pe şése sĕptĕmâni, cu începere de la 10 Ianuariŭ.

SCIRĬ DIN AFARĂ

FRANCIA

Totŭ tapagiulŭ bonapartistŭ, nu împedică adevĕrulŭ, de a se vedea la lumina ţileĭ. Se confirmă ştirea că discordia domneşte la Chslehurst; ca nia aşteptatŭ îmormântarea spre a isbucni. Acela care va conspira înjurulŭ patuluĭ mortalŭ alŭ vechiuluĭ conspiratorŭ, acela este care va trage la sine fructulŭ imperialŭ spre a se învĕlui cu dênsulŭ ca într'o manta de curte. D-nu Achile Muratŭ a succedatŭ generaluluĭ Fluery în funcţiunile de mare Ecuyerŭ. Acestŭ din urmă a fostŭ atinsŭ de pisma Ex-Imperatriceĭ. D-nu Fleury este astăţĭ unulŭ din ceĭ maĭ călduroşĭ partisanĭ aĭ pretenţiunilorŭ Prinţuluĭ Napoleon, alŭ «*Cesaruluĭ declasatŭ*» alŭ D-luĭ About.

D-nu Rouher singurŭ este investitŭ de întrĕga încredere a Imperatriceĭ. Mĕ îndoescŭ, a fi chematŭ a esersa o óre-care acţiune politică asupra spiritului acesteĭ femei, cea maĭ uşure, cea maĭ bavardă şi cea maĭ vanitósă din lume; cu tóte aacestea, ca intendentŭ, ca omŭ de afaceri şi consilierŭ judiciarŭ, pare a fi chematŭ a pune o ordine óre-care în averea Imperială. Se vorveşte de o revisuire severă a pensiunilorŭ şi ajutórelorŭ primite din caseta Ex-Imperatoreluĭ, aceea ce pune pe gânduri pe maĭ mulţĭ. Dacă ducele d'Aumale arŭ fi fostŭ maĭ puţinŭ şiretŭ, ĭ-arŭ fi pututŭ trece prin minte a cumpăra unŭ numĕrŭ fórte respectabilŭ din bonapartiştĭ, care numaĭ suntŭ.

— Inţelegerile între D. Thiers şi comisiunea de treĭ-decĭ devine din ce în ce maĭ strânsă; nu suntŭ însĕ complecte. Din discursulŭ pronunţatŭ erĭ de preşedintele Republiceĭ în sînulŭ comisiuneĭ, resultă că înţelegerea e făcută maĭ asupra tutulorŭ punctelorŭ. D. Thiers menţine dreptulŭ sĕŭ de a interveni personalminte în discuţiunile interpelaţiunilorŭ. D-sa apare acolo, cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ s'arŭ nimici cu desăvêrşire efectele responsabilităţiĭ ministeriale, permiţându preşedinteluĭ de a veni în ajutorulŭ fiă căruia din ministriĭ seĭ în momentulŭ ce suntŭ amenin̦aţi.

— Partitulŭ republicanŭ, cu tóte amenin̦ările de înţelegerĭ, nu urmézŭ maĭ puţinŭ de a trăi în celŭ maĭ mare optimismŭ, optimismŭ care este întreţinutŭ, admitemŭ, cu mare îngrijire de amicĭ preşidenţieĭ. Acésta arŭ fi o fineţă, ţicŭ unĭ. Atâtŭ maĭ bine! Suntŭ însĕ momente în care mĕ temŭ de a nu fi de câtŭ o naivă simplicitate.

(*Gaz. des Etrang.*)

ITALIA

Papa a priimitŭ colegiulŭ curiilorŭ Romeĭ. Respunţându la adresa lorŭ, Papa le-a reamintitŭ cele treĭ tentaţiunĭ făcute luĭ Jsusŭ, pe munte. Dupĕ acea a adăogatŭ:

«Noĭ totŭ asemenea, urmămŭ de a fi obiectulŭ tentaţiunilorŭ. Cea dintâiŭ tentaţiune este acea a acelora care ne oferă banĭ şi ne ţicĭ: Sânte părinte, sĕ ne aranjămŭ cum se va putea maĭ bine; noĭ vĕ vomŭ da pacea, linistea, treĭ, şése milióne: «*Hoce omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me.*»

Papa a ţisŭ că Dumneţeŭ îĭ va da forţa de a respinge totulŭ şi a adăogatŭ:

«Veţĭ putea repeta aceste cuvinte parohilorŭ vostriĭ, căcĭ totŭ în modulŭ acestŭ amŭ vorbitŭ şi poporuluĭ romanŭ întregŭ. Sĕ finŭ umilĭ, şi sĕ respingemŭ lacomia auruluĭ. Du pĕ tentaţiunĭ, unŭ ângerŭ a venitŭ sĕ consolese pe Jsusŭ; totŭ astŭ-felŭ vorŭ veni ângeriĭ sĕ ne consóle şi pe noĭ.»

ANGLIA

Daily News asigură că rĕspunsulŭ Englitereĭ, relativŭ la pretenţiunile Rusieĭ asupra chestiuniĭ Khivei, va fi trimisŭ la Petersburg maĭ nainte de finele sĕptămâneĭ.

— Reala misiune a diplomatuluĭ rus, D. de Schuwaloff, care părăsi Londra fără a asista la funerariele luĭ Napoleon III, pare c'a reeşitŭ. Adevĕrata sea misiune avea douĕ scopurĭ. Rusia ţinea se esplice că resbelulŭ în contra Kanuluĭ din Khiva n'avea de scopŭ cucerirea statelorŭ séle, ci maĭ multŭ reprimirea actelorŭ de tâlhărĭ şi scăparea numeroşilorŭ comercianţĭ ruşi opriţĭ la Khiva. Alŭ douilea scopŭ alŭ misiuniĭ séle era se asigure pe Englitera despre progresele făcute de Rusia în Asia centrală. O zonă neutră se ficsase maĭ nainte între cele douĕ state. D'aci 'ncolo nisce triburĭ sĕlbatice vorŭ despărţi cele douĕ imperie rivale şi vorŭ fi inviolabile din causa rivalităţiĭ celorŭ douĕ naţiuni. Ne pare că causa civilisaţiuniĭ arŭ fi câştigatŭ maĭ multŭ, observă *l'Indipendance belge*, déca Rusia arŭ fi datŭ mâna ca se unéscă Industanulŭ cu Europa, printr'o mare cale ferată.

SPANIA

Regele a subsemnatŭ decretulŭ concesiunaĭ unuĭ cablu sub-marinŭ întru Cadix şi Cuba, trecêndŭ pe lîngă insulele Canariilorŭ. Termenulŭ construcţiunilorŭ este de treĭ anĭ şi cauţiunea fixată la 50,000 pezette.

—Domnu Lasala, întrebă în Congresŭ dacă este adevĕratŭ c'aŭ avutŭ locŭ wre o schimbare de note între America şi Spania, privitóre la abolţiunea sclavagiuluĭ. Ministrulŭ da Statŭ, rĕspunde că se felicită de ocasiunea ce i se presentă, pentru a desminţi faptulŭ.

FOILETON

PRINCIPELE FRAĬ-FRAĬ

(*Romanŭ politicŭ*) 1)

I

Principele Johan — Frantz — Ludvic—Eduard—Cunigunde — Henrig de Fraĭ-Fraĭ este născutŭ dintr'o familiă fórte vechiă, maĭ veche de câtŭ acésta lume, şi nobilă maĭ nainte de a se nasce pe pământŭ. Parinţiĭ sĕĭ avéŭ dreptulŭ de la Dumneţeŭ a guverna popórele de atuncĭ, de cândŭ în locŭlŭ pământuluĭ era unŭ haos şi în locŭlŭ adevĕruluĭ, în locŭlŭ realităţiĭ, închipuirea, ilusiunea.

Cândŭ s'a născutŭ eroulŭ nostru, o stea s'a coborîtŭ către légănulŭ sĕŭ spre a areta credincioşilorŭ că mesia s'a născutŭ. Tótă populaţiunea din marele regatŭ părintescŭ — care se compunea dintr'unŭ oficerŭ de ordonanţă însĕrcinatŭ cu tóte posturile din regatŭ şi din cincĭ berarĭ—s'a înveselitŭ treĭ ţile şi treĭ nopţĭ, astŭ-felŭ că n'a maĭ rămasŭ picătură de bere.

1) A se vedea No. de la 5 Ianuarie.

Dupe ce s'a făcutŭ ceva maĭ mare, în posiţiunea de a înţelege şi a pricepe cuvintele, a fostŭ datŭ pe mâna unuia din berarĭ, care avea şi calitatea de preotŭ, a-ĭ face educaţiunea. Póte orĭ cine sĕ-şĭ închipuiască ce educaţiune brilantă s'a îngrijitŭ acesta aĭ da. În timpulŭ acesta a făcutŭ şi maĭ multe călătoriĭ, între care cele maĭ depărtate a fostŭ: una la móră, alta la rîşniţă şi a treia cale de treĭ ore afară din oraşŭ.

Fiindŭ iubitŭ de supuşiĭ sĕĭ, principele a fostŭ priimitŭ cu mare entusiasmŭ şi de morarŭ şi rîjniţarŭ, de şi aceste stabilimente nu făcea parte din regatulŭ sĕŭ, căcĭ regatulŭ escelenţieĭ sêle avea o întindere de aprópe unŭ sfertŭ de oră şi o lăţime de cincĭ minute. Primirea făcută principeluĭ de morarŭ şi rîjniţarŭ a fostŭ publicată în *Monitorulŭ oficiale* alŭ regatuluĭ. Ca se nu scăpămŭ ceva din vedere, e bine se reproducemŭ tecstuale cuvintele fóieĭ oficiale:

«Principele mostenitorŭ, făcêndŭ unŭ lungŭ voiajŭ—ţice acea fóiă—în tótă calea a fostŭ întêmpinatŭ cu aclamaţiĭ şi cu esclamaţiĭ. Morarulŭ Ferdinant — care e şi Burgmaisterulŭ loculuĭ fără locuitorĭ din jurulŭ mórel,—a ţinutŭ unŭ discursŭ simţitŭ şi bine cugetatŭ ecselenţieĭ sêle Principeluĭ regalŭ. Unŭ banchetŭ a fostŭ datŭ în onórea alteţeĭ sêle serenisime, la care a luatŭ parte totŭ poporulŭ—adică morarulŭ, femeia sea şi unŭ copilŭ de treĭ anĭ, pe care alteţa sea a bine voitŭ aĭ face onórea alŭ decora. — Séra móra a fostŭ iluminată cu maĭ bine de cincĭ luminĭ, totŭ în onórea nobiluluĭ óspe.

«Aceiaşĭ primire a avutŭ şi la rijniţă, de proprietarulŭ loculuĭ şi slabilimentuluĭ. Familia regală e încântată de desvoltarea ce ĭ-a spiritulŭ juneluĭ Principe în asemenea escursiunĭ.

«Dumneţeŭ se-lŭ păzéscă şi se-lŭ ţie pentru a face fericirea supuşilorŭ sei.

«Oraşulŭ *Tontusberg* trebue se fiă mêndru că a datŭ nascere uneĭ asemenea ilustraţiunĭ, de care va ajunge cu timpulŭ se se vorbéscă în locurĭ multŭ maĭ depărtate, care nu suntŭ locuite de ómenĭ de naţionalitatea nóstră!»

Astŭ-felŭ a urmatŭ Principele cu educaţiunea şi cu călătoriele până în vârstra de 15 anĭ, în care timpŭ învĕţase şi puţinŭ franţozesce, cândŭ, numele de Paris, strebătându până la urechile luĭ, căţêndu-ĭ în mână şi câte-va romanţe d'ale luĭ Paul de Kok şi d'ale luĭ Alesandru Dumas, în care a găsitŭ descripţiunĭ de femeĭ frumóse şi voluptóse,

www.dacoromanica.ro

AUSTRIA

Wiener Abendpost, în ediţiunea de séra *a Gazetei oficiale de Viena,* confirmă aserţiunea jurnaluluĭ *le Soir* că D. Andrasy a luatŭ de pretestŭ rĕspunsulŭ D-luĭ Beust către D-nulŭ de Gramont, spre a se explica, la rîndulŭ sĕŭ, într'o scrisóre adresată D-luĭ d'Aponyi, în privinţa evenimentelorŭ care aŭ precedatŭ declaraţiunea resbeluluĭ din 1870. D-nulŭ d'Aponyi a fostŭ autorisatŭ a comunica D-luĭ Thiers acésta scrisóre, care are unŭ caracterŭ cu desĕvĕrşire personalŭ şi a lăsa la discreţiunea sa grija d'a se sluji de dênsa orĭ cum va voi.

TURCIA

Guvernulŭ a telegrafiatŭ însĕrcinatuluĭ de afaceriĭ alŭ Turcieĭ la Londra de a intenta unŭ procesŭ jurnaluluĭ *Times* pentru publicaţiunea circulăriĭ apocrife a luĭ Khalilŭ paşa.

RUSIA

Gazeta Germanieĭ publică o telegramă din Petersburg prin care arétă că, guvernulŭ rusŭ, a adresatŭ o circulară relativă la expediţiunea Khiveĭ, maĭ multora din ambasadoriĭ sĕĭ în streinate, cu ordinŭ de a o citi Ministrilorŭ afacerilorŭ streine. Circularea sémănă multŭ cu acea a Prinţuluĭ Gortschoff, adresată la 21 Noemvrie 1864, pentru a explica mişcarea Rusieĭ în Asia Centrală.

AMERICA

Negrulŭ Pinchbeck a fostŭ alesŭ senatorŭ de ligislatura Lusianieĭ.

DIVERSE

Unŭ ţiarŭ englesŭ, *le Globe,* dă nomenclatura substanţelorŭ ce servă a falsifica céiulŭ de calitate próstă. Acéstă nomenclatură este următórea: ferulŭ, mina dé plumbŭ, varulŭ, argilulŭ de China, nisipulŭ, albastrulŭ de Prusia, şofranulŭ, scrobéla albastră, scrobéla albă, gipsulŭ, cachou, goma, foile de cameliă, savangulŭ, chlorantulŭ oficinale, ulmulŭ, stejarulŭ, teiulŭ, pleopulŭ, soculŭ, carpenulŭ, fagulŭ, porumbele. E de creţutŭ că unele neutralisă pe altele! Ceea ce în totŭ d'auna lipsesce cu precisiune, e céiulŭ. Din nenorocire, Chinesiĭ nu suntŭ singuriĭ autoriĭ aĭ amestecăriĭ.

* * *

O fantasie turcéscă. Din turcia, unde aŭ întreprinsŭ o vênătóre câţi-va tineriĭ din aristocraţia austriacă, ne vinŭ óre-cariĭ amănunte despre o escursiune 'n Rumelia: drumulŭ de ferŭ ce merge de la Teheruwoda la Rustaejda e construitŭ d'o companiă englesă, dérŭ funcţionariĭ suntŭ turcĭ, în cea maĭ mare parte. Drumulŭ de ferŭ merge fórte încet, şi vênătoriĭ, vĕţêndŭ, stolulŭ de păseriĭ ce sburaŭ în jurulŭ lorŭ, cu multă anevoinţă îşĭ potoliră nerăbdarea d'a le 'mpuşca. D'o dată însĕ trenulŭ se opresce: unulŭ din vênătoriĭ, disperatŭ, scóte capulŭ din vagonŭ şi, veţêndŭ că trenulŭ staţiona în miţlocululŭ câmpuluĭ, apostrofă pe conductore:

—Pentru ce astă oprire?

—Escelinţă, ţise conductorele, arĕtându-ĭ maĭ multe puncte negre pe şine, s'aŭ pusŭ pelicaniĭ pe şine ş'asteptămŭ se sbóre ca se nu se întêmple vr'unŭ accidente.

* * *

O serie de efimeride aproposito de cifra anuluĭ 1873.

De la anulŭ 1 şi până la 1000, cândŭ strămoşiĭ noştriĭ avéŭ o temere ce profită atâtŭ de multŭ bisericelorŭ, care fuseră încărcate de bogăţiĭ, aniĭ cariĭ terminaŭ cifra 73 n'aŭ lăsatŭ mariĭ suveniriĭ în memoria umană.

Cu tóte acestea, în anulŭ 73 dupe Christŭ, s'a descoperitŭ arta d'a polei oglinţele. In 173 se fabrică sticla colorată şi cele dintêiŭ smalturiĭ. In 673 se obţinu foculŭ gregicŭ, numitŭ alŭ luĭ Calinichins. 1073: importaţiunea catărilorŭ spre a fi vânduţiĭ în Francia de Normanţiĭ. 1173: fundarea bisericeĭ Notre-Dame şi Luvruluĭ. Pavagele stradelorŭ Parisuluĭ. 1273: aparţiunea notarilorŭ la Paris. Scólele de chirurgiă. Iarba de puşcă şi tunuriĭ. Lunetele. 1373: cea dintêiŭ întrebuinţare a bombelorŭ la împresurările oraşelorŭ. 1473: cele dintêiŭ fabrice de mĕtăsăriiĭ în Francia. 1573: crearea fabricelorŭ de avêntare. 1673: descoperirea fosforuluĭ. Trompetele. 1773: descoperirea miţlocului d'a desinfecta aerulŭ de miasmele ce conţine.

Prin ce invenţiune se va distinge în istoriă anuluĭ 1873? Acésta e secretulŭ viitoruluĭ.

(Românulŭ)

* * *

Calea ferate de la Jafa la Jérusalimŭ. Se scrie din Constantinopole că guvernulŭ Otomanŭ arŭ fi acordatŭ unuĭ inginerŭ englesŭ concesiunea căieĭ ferate de la Jafa la Jerusalimŭ, pe o întindere de aprópe nouă mile germane. La acéstă cale ferată se va ataşa şi construcţiunea uneĭ lucrăriĭ pentru apĕrarea radeĭ de la Jafa în contra vênturilorŭ Norduluĭ şi Vestuluĭ care domnescŭ o mare parte a anuluĭ şi care face mersulŭ dificilŭ şi pericolosŭ. Prin miţlocululŭ acesteĭ lucrăriĭ, guvernulŭ turcŭ a avutŭ în vedere a deschide comerciuluĭ înfloritorŭ ce se face între Egiptŭ şi Syria, printre Istmulŭ de Suez, o nouă cale maĭ sigură şi maĭ puţinŭ costisitóre. — Totŭ de o dată, darea acesteĭ căĭ ferate nu este calculată de câtŭ pe mişcarea actuală a pelerinilorŭ şi turiştilorŭ şi pe transportulŭ produselorŭ din Syria, şi maĭ cu osebire a asfaltuluĭ. Acéstă concesiune promite a da de la 9—10 % a capitaluluĭ socialŭ, ficsatŭ la 10 milióne de francĭ. Concesionarulŭ a trimisŭ la facia locului patru ingineriĭ spre a grăbi lucrările terasmentelorŭ, deja în plină activitate, şi s'a asiguratŭ, prin contracte, de liberarea traverselorŭ, railiurilorŭ, materialuluĭ rulantŭ şi betouluĭ necesariŭ. Calea ferată ca şi apĕrarea trebue sĕ fiă pusă în esploataţiune în cursŭ de treĭ aniĭ; pare însĕ că concesionarulŭ voeşte a termina aceste lucrăriĭ maĭ nainte de espirarea termenuluĭ.

TEATRUL CEL MARE

Duminică la 14 Ianuarie 1873

DUPE CERERE

PENTRU BENEFICIULU DOAMNEI

MATHILDA PASCALY

SE VA JUCA PIESA

pentru ultima óră în acestă stagiune

D A M A

CU

CAMELII

Dramă în 5 acte de A. Dumas fiulŭ, tradusă de D. S. Mihălescu. — Melodramele dupe «Traviata» de D. L. WIEST.

Inceputulŭ la 8 ore séra

ULTIME SCIRI PARLAMENTARIE

Astă-ţi camera complectânduse, a începutŭ discuţiunea proectuluĭ de lege pentru modificarea unorŭ articoliĭ din codicile penalĭ.

Luptă crâncenă. Tapagiŭ mare în Cameră cu acésta ocasiune.

Mâine amenunte.

---

de grădiniĭ, de petreceriĭ, de totŭ felulŭ de lucruriĭ cariĭ lovescŭ imaginaţiunea, Parisulŭ a devenitŭ visulŭ seŭ. A pusŭ pe tatalŭ séŭ pe focŭ se facă ce va sci se-lŭ trimiţă în capitala Francieĭ se-şĭ termine studiele şi se védă cumŭ se guvernă acolo, ca se pótă apoĭ guverna şi elŭ poporulŭ seŭ.

Tatălŭ seŭ, este dreptŭ, nu voia se se opue la dorinţa fiuluĭ seŭ, maĭ cu sémă că era vorba de viitorulŭ seŭ; dar venea chestiunea banilorŭ. De unde baniĭ aşa mulţi? Trebuia oriĭ cumŭ câte-va miĭ de francĭ, şi casa statuluĭ nu conţinea de câtŭ câţi-va fioriniĭ şi câţi-va taleriĭ.

Se gîndi se pue nouĭ contribuţiuniĭ, dar ş'aduse aminte că, cu unŭ anŭ înainte, maĭ făcuse acéstă cercare şi revoltase poporulŭ, care, abea l'a împăcatŭ, cu paguba Statuluĭ, reducându şi tacsa ce maĭ era până aci pusă pe bere.

Şi chiar dacă arŭ fi făcutŭ unŭ apelŭ la poporŭ, la generositatea luĭ ca se plătéscă unŭ impositŭ numitŭ *educaţiunea princiară,* şi dacă poporulŭ arŭ fi rĕspunsŭ în masă, totuşi n'arŭ fi eşitŭ maĭ multŭ ca cinciĭ taleriĭ. Prin urmare, arŭ fi nemulţumitŭ şi pe iubitulŭ sĕŭ poporŭ şi n'arŭ fi pututŭ sĕ-şĭ ajungă niciĭ scopulŭ.

Fiindŭ că cea dintêiŭ preocupare a unuĭ principe de asemenea natură, adică născutŭ şi crescutŭ subt protecţiunea dreptuluĭ divinŭ, este a alerga la împrumuturiĭ, elŭ se gândi la acestŭ miţlocŭ. Vêndu maĭ întêiŭ o parte din pămêntulŭ regatuluĭ sĕŭ, cu treĭ sute francĭ, şi făcu apoĭ unŭ împrumutŭ pentru douĕ miĭ patru sute, cu amortismentŭ se se plătéscă în o sută de aniĭ, depuindŭ amanentŭ totŭ teritoriulŭ regatuluĭ sĕŭ cu locuitoriĭ şi cu case cu totŭ.

Plecarea sca fu cunoscută în totŭ regatulŭ prin următórea proclamaţiune:

«Iubiţiĭ meĭ supuşi,

«Cu inima sfăşiată de durere mĕ despartŭ de numerosulŭ meŭ poporŭ. Dar îlŭ asicurŭ se fiă liniscitŭ, *magnetulŭ* patrieĭ mele mĕ va împinge necontenitŭ către eĭ. Dumneţeulŭ părinţilorŭ meĭ, *fără care nu voiŭ face niciŭ o dată nimicŭ,* mĕ va susţine şi mĕ va păstra iubiteĭ mele ţeriĭ şi iubiţilorŭ meĭ supuşi. Se nu se întristese niciŭ unŭ cetăţianŭ din statulŭ meŭ, pentru că dacă mĕ ducŭ departe de eĭ, mĕ ducŭ numaĭ pentru folosulŭ lorŭ, pentru folosulŭ patrieĭ mele iubite. Voiŭ învĕţa nu voiŭ învĕţa carte multă; dar potŭ se-ĭ asicurŭ că mĕ voĭ întórce demnŭ de eĭ. Îĭ consiliesŭ însĕ, că până la întórcerea mea, precumŭ spiritulŭ meŭ va progresa şi se va perfecţiona, aşa aşŭ dori ca şi eĭ se caute prin tóte miţlócele a perfecţiona câtŭ de multŭ berea, industria care ne face gloria nóstră, pentru că prima bĕutură care a întrebuinţat'o ţeiĭ în Olimpŭ, ceea ce se ţice nectarulŭ lorŭ, a fostŭ berea,»

Principele Fraĭ-Fraĭ.

În ţiua plecăriĭ totŭ poporulŭ era în picióre. Copiiĭ, în costume de doliu şi cu floriĭ în mână, trebuiaŭ se însociască pe principele până la graniţă pe josŭ. Tóte butóiele cu bere, în numĕrŭ de cinciĭ, eraŭ rostogolite până la locŭ fataleĭ despărţiriĭ. Principele era cu facia pală şi cu ochiĭ aţintiţi pe regatulŭ părinţilorŭ sĕĭ. Unŭ scutierŭ, care era destinatŭ a'lŭ însoci, împrumutatŭ de la Statulŭ vecinŭ, îĭ conducea giamantanulŭ, plinŭ şi îndesatŭ cu unŭ rîndŭ de haine, cu câte-va rufe, cu o pipă, cu unŭ cordonŭ şi cu o decoraţiune a familieĭ.

Cândŭ se dete semnalulŭ de plecare, toţiĭ locuitoriĭ Tontisberguluĭ începură a întinde o batistă a burgmaistreluĭ ca sĕ-şĭ stérgă ochiĭ fiă care.

Fatalulŭ cuvêntŭ *adio* fu ţisŭ, principele plecă, şi tótă lumea rămase leşinată.

(Va urma)

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de frigurĭ.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. ITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR BTÉ, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ŞI

SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusetură de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES.

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută mai josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele mai renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în provinciĭ.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţi 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouĭ dispositiĭ.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU **DE LA GIURGIU LA BUCURESCI**

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorĭ	tr. Nr. 3 de viagiorĭ	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorĭ	tr. Nr. 4 de viagiorĭ
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescĭ	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescĭ	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 37	Comana	9 55	3 55
Băneasa	9 57	3 47	Vidra	10 25	4 05
Frăţescĭ	10 25	4 5	Gilava	10 30	4 30
Giurgiu	10 48	4 48	Bucurescĭ	10 45	4 45
	11 00	5 00		10 57	4 57

tr. N. 4.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor**, carĭ producŭ durere de dinţi, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţi Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că mai primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caduri singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

Girantŭ, responsabilŭ DAVID DINU.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

DUMINECA, 14 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 271

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 13 IANUARIE

In fine, Aadunarea naţionale s'a pututŭ complecta ĭerĭ, ţinându-se prima şedinţă.

La ordinea ţilei era, firesce, cestiunea rĕmasă neresolvată în şedinţa din urmă, cându s'a datŭ congediŭ de serbătorĭ: interpelarea D-luĭ Ioanide băcanu, prin cari se calificaŭ, cu numele lorŭ, părinţiĭ şi faptele părinţilorŭ oraşuluĭ. Dar cestiunea acésta stându încă neresolvată în comisiunĭ, guvernulŭ şi majoritatea, profitându de ocasiune, s'aŭ grăbitŭ a trece la altele póte maĭ puţinŭ spinóse.

Până a se croi o altă ordine de ţi, ce convine majorităţiĭ şi guvernuluĭ, D. deputatŭ Gr. Cantacuzin a depusŭ o moţiune d'a esprima veduveĭ şi mostenitoruluĭ Imperatuluĭ Napoleon III, regretele Romnieĭ pentru perderea ilustruluĭ soţŭ şi părinte. Dupe ce luară cuvêntulŭ D-niĭ Cogălniceanu şi Alecsandru Lahovary, ca sĕ esplice datoria ce credŭ că obligă pe România la acéstă espresiune de condoleanţă, propunerea se puse la votŭ, cu unŭ amandamentŭ alŭ Domnuluĭ Cogalniceanu, şi fu votată cu cea maĭ mare majoritate, cu minoritate de unŭ votŭ, alŭ D. G. Brătianu, singurulŭ care a combătu-o.

De aci majoritatea propuse, şi guvernulŭ aderă cu grăbire, a se da citire raportuluĭ pentru modificările propuse în procedura codiceluĭ penale.

Deschiţându-se discuţiunea generală, D. N. Ionescu luă cuvêntulŭ şi combătu, cu energia-ĭ naturală, projectulŭ guvernuluĭ şi raportulŭ comisiuniĭ.

In ceea ce privesce la atentarea adusă prin acestŭ proiectŭ, libertăţiĭ preseĭ, D. Ionescu a desvoltatŭ în largŭ aceea ce noĭ, în maĭ multe numere consecutive, amŭ tratatŭ în resumatŭ. Astŭ-felŭ, în proiectulŭ guvernuluĭ, este unŭ articolŭ, nu se póte maĭ avantagiosŭ, care prevede precisŭ că, în delictele de presă, pachetele sĕ nu pótă aresta în prevenţiune; déră acestŭ avantagiŭ, pusŭ acolo numaĭ pentru salvarea aparinţelorŭ, este nimicitŭ printr'unŭ altŭ articulŭ, fórte clarŭ, care precisă că parchetulŭ póte libera pe cauţiune pe delicuenţĭ în delicte de presă.

Inţelege déră orĭ cine, cum se póte ţice că nu este permisŭ parchetuluĭ a aresta în delicte de presă, déca o dată ĭĭ este permisŭ a libera pe cauţiune? Nasce întrebarea: de este permisŭ a libera pe cauţiune, nu este permisŭ a pune şi în prevenţiune? şi, în casŭ ca delicuentulŭ sĕ nu-şĭ pótă procura cauţiunea cerută, séŭ care sĕ placă parchetuluĭ, nu umple puşcăria?

Repetămŭ şi cu acéstă ocasiune, ca şi în cele precedinte, că amŭ prefera — dacă nu se póte alt-fel — orĭ ce restricţiunĭ pentru presă, cându s'arŭ lăsa, purŭ şi simplŭ, fără elasticităţĭ înfiltrarea prin alte articole clandestine, articolulŭ care precisă că «parchetele nu potŭ aresta în delicte de presă.»

In ceea ce privesce juriulŭ, d. Ionescu a fostŭ şi maĭ vastŭ, şi maĭ bine simţitŭ, şi maĭ bine cugetatŭ. Ca şi noĭ, d. Ionescu nu vede afirmarea séŭ slăbirea instituţiuniĭ juriuluĭ, în restricţiunea censuluĭ juratuluĭ, căcĭ societatea, compunându-se de stărĭ, trebuesce ca fiă care stare de societate sĕ fie chiămată a judeca pre membriĭ sĕĭ, pentru că nimenĭ maĭ bine nu póte cunósce pĕsurile, nevoile şi chiar pornirile unuĭ acusatŭ, de câtŭ acela ce este maĭ aprópe de dênsulŭ, maĭ identificatŭ cu starea sa socială. Acésta se chiamă justiţia populară, acésta justiţiă democratică, acésta echitate.

D. Ionescu a maĭ adăogatŭ că nu de achitărĭ nedrepte se póte acusa juriulŭ, pentru că nu este dreptŭ a se condamna pentru o bagatelă, cându delapidărĭ enorme, patente, numite astŭ-felŭ chiarŭ prin voturile Camereĭ, staŭ nepedepsite, netrămise la juriŭ, ba încă... respectate.

Aci, creţându-se de guvernŭ şi de majoritate că se designă chiar o persónă din guvernŭ ce are pe spinare-ĭ ceva scabrosŭ, guvernulŭ protestă prin organulŭ violinte alŭ Domnuluĭ Costa-foru, la adresa D-luĭ deputatŭ Gr. Cantacuzin, ce presida, de la care primi respunsurĭ... satisfăcătóre, érŭ majoritatea, prin unulŭ din membriĭ seĭ care, nu scim pentru ce, declară D-luĭ Ionescu că nu-ĭ va respunde în Cameră ci afară, în altă cameră.

Lucru este de mirare, căcĭ noĭ credemŭ că, într'unŭ parlamentŭ, numaĭ cu puterea cuvêntuluĭ se póte convinge şi învinge.

Ca sĕ scurtăm, reproducem aci, dupe *Romanulŭ* discursulŭ Domnuluĭ Ionescu, în totŭ întregulŭ luĭ, din şedinţa de Vineri care, ca caracteristică, lasă mult de gânditŭ.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Petersburg, 23 Ianuariŭ. — *Mesagerulŭ guvernuluĭ* ţice că schimbulŭ de piese diplomatice cu Englitera, în cestiunea asiatică, esistă deja de treĭ anĭ, şi a avutŭ în totŭ d'auna unŭ caracterŭ amicalŭ. Nicĭ o disensiune nu s'a produsŭ.

Visita imperatoreluĭ Vilhelm va avea locŭ în Apriliŭ.

ADUNAREA NAŢIONALE

ŞEDINŢA DELA 12 IANUARIE

D. N. Ionescu recunósce că astă-ţi, pentru prima óră de la 1864, se presintă o legiferare românéscă, căcĭ până acumŭ amŭ totŭ copiatŭ legile altorŭ ţerĭ, şi le-amŭ împlântatŭ în pământulŭ imobile alŭ nostru, dupe cumŭ se esprime D. raportore. Cându se vine cu modificărĭ d'asemenea natură, aceste modificărĭ nu suntŭ făcute cu scopŭ d'a scăpa societatea. Frasea D-luĭ raportore că, prin votarea acestorŭ modificărĭ, Camera va curăţi moravurile, dupe cumŭ a scăpatŭ financiele de falită, e inesactă. Eĭ bine, chiarŭ maĭ adinéurĭ, de pe alceléşĭ bance, se spunea că, prin situaţiunea financiară de astă-ţi şi prin asemenea procedărĭ ale guvernuluĭ, vomŭ da érŭ de détoria flotante, acelŭ monstru care ne îngroţia. Guveruulŭ, cându vine cu aceste modificărĭ, nu voiesce de câtŭ a se lovéscă nisce instituţiunĭ. Chiarŭ primulŭ ministru, prin limbagiu-ĭ caracteristicŭ şi vulgarŭ, ne-a spusŭ că, dupe ce arestanţiĭ esŭ din aresturile cumŭ suntŭ unele din cele de astă-ţi, devin *calicĭ*.

Guvernulŭ ne lasă pe noĭ se judecămŭ, printr' unŭ votŭ de majoritate, déca e maĭ bună sistema tribunalelorŭ séŭ a juriuluĭ. In Englitera e adoptată ultima sistemă, şi de la ea s'a adoptatŭ şi la noĭ s'avemŭ juraţĭ nu numaĭ în oraşe, dar chiarŭ în judeţe. Se n'avemŭ aerulŭ a închide ochiĭ asupra motivelorŭ reale ce aŭ dictatŭ aceste reforme, care constaŭ în cercetarea unorŭ crime şi calificarea lorŭ, în convertirea de presă, şi punerea eĭ sub avertismente şi reducerea juriuluĭ. In cestiune de infracţiunĭ, crime şi falşurĭ, agumentésă penalitatea, dérŭ se scobóră scara calificărĭ: prin acésta societatea nu se va moralisa maĭ multŭ.

D. Al. Lahovary, Falsulŭ nu s'a trecutŭ între crime: comisiunea a respinsŭ acésta.

D. N. Ionescu. Nu vorbescŭ numaĭ de faptele comisiuniĭ. Pentru că s'a esclusŭ falşulŭ, nu e maĭ puţinŭ adevĕratŭ că eresiele predomină în genere în reformele ce s'aŭ propusŭ de guvernŭ. Póte că D. ministru de justiţiă va găsi că rĕŭ a lucratŭ comisiunea, că i se modifică ideile. Intr'o discusiune generale avemŭ dreptulŭ d'a discuta principiele, ideile predominate. Déca s'a micşioratŭ calificarea delictelorŭ, pentru ce li se pune o pedépsă maĭ mare. Aci apare regula D-luĭ ministru: déca se vorŭ pedepsi cu teróre făptuitoriĭ, societatea e moralisată. Nu e aşia: penalitatea trebuie sĕ nu escite societatea. Prin urmare, terórea este principiulŭ dominante în reformele propuse.

D. C. Brăiloiu. Găsiţĭ pedepsele prea marĭ?

D. N. Ionescu. Persistŭ a ţice că nu e vorba de câtŭ a se pedepsi numaĭ celŭ culpabile şi c'atuncĭ cându se iaŭ procese de sub jurisdicţiunea juratuluĭ, esiste o cugetare politică în mintea propuitorilorŭ acesteĭ reforme. Ce aveţĭ de ţisŭ în contra juraţilorŭ, ca se le isbiţĭ jurisdicţiunea,

www.dacoromanica.ro

Credeţĭ că, de veţĭ sustrage unele infracţiunĭ de la juraţĭ, societatea va fi satisfăcută? Nu scimŭ noĭ ce însemnéză influinţa ministruluĭ justiţieĭ? Ce garanţiĭ maĭ solide oferŭ tribuualele maĭ pre-susŭ de juriŭ? Nicĭ o instituţiune n'a prinsŭ redăcinĭ maĭ adâncĭ în ţéră de câtŭ instituţiunea juraţilorŭ. Mi s'a întêmplatŭ se vĕdŭ în deliberările celorŭ 12 juraţĭ, ómenĭ simplĭĭ—căcĭ parchetulŭ recusă maĭ totŭ-dé-una pe ceĭ inteligiņţĭ—că nicĭ unŭ tribunale din ţéră n'a funcţionatŭ în ţéră cu maĭ multă dorinţă d'a descoperi adevĕrulŭ ş'a fi independinţĭ, consciinţioşĭ. Nu seapă culpabiliĭ de la juraţĭ de câtŭ c'acusaţiunea e împrovisată, că probele nu suntŭ suficiinte, că acusaţiĭ suntŭ arestaţĭ preventivŭ pentru unŭ timpŭ fórte multŭ îndelungat.

Acusaţiunile ce s'aducŭ juruluĭ parŭ maĭ multŭ o persecuţiune. Cândŭ opiniunea generală desemnă vendicteĭ legilorŭ criminalĭ carĭ nu suntŭ trămişĭ la juraţĭ, cândŭ puterea ocrotesce pe făptuitorĭ, cumŭ maĭ aveţĭ curagiulŭ a acusa juriulŭ?

D-nulŭ Costa-Foru. Citaţĭ fapte.

D. N. Ionescu. D-vóstră n'aţĭ citatŭ nicĭ unulŭ, numaĭ aţĭ acusatŭ juriulŭ. Cu tóte astea voiŭ cita. Aci D. N. Ionescu espune faptulŭ unui falsŭ, uneĭ sustrageri de banĭ comisă de unŭ judecătorŭ din Botuşanĭ, care, cu tóte astea, nu s'a trămisŭ la juraţĭ. S'aŭ trămisŭ funcţionariĭ grefiĭ, érŭ judecătorulŭ, care pusése subt-semătura sea pentru 27,000 eĭ şi nu şi-o nega, ci ţicea că din greşélă a subscrisŭ, a fostŭ lăsatŭ în pace. Cumŭ vréţĭ că juraţiĭ din Iaşĭ se condamne pe nevinovaţĭ? Orĭ de câte orĭ se pare că juraţiĭ nu-şĭ facŭ datoria, causa nu suntŭ eĭ. ci instrucţiunea incompletă, acusaţiunea netemeinică, care adesea nu e nicĭ independente. Prefectulŭ de Dorohoiŭ fură baniĭ publicĭ şi se găsesce chitanţa sea în lada casierieĭ, cu tóte astea elŭ nu e trămisŭ înaintea juriuluĭ. Étă fapte!

Prin urmare, se n'atăcămŭ juriulŭ pentru fapte isolate şi nesupuse criteriuluĭ judiţiosŭ alŭ sciinţeĭ. Eraţĭ, domnĭ miniştriĭ, interesaţĭ în cestiune, ca se nu vedeţĭ că juraţiĭ achită pentru că funcţionariĭ suntŭ de vină. Maĭ de-ună-ţi advocatulŭ statuluĭ ţicea: aduceţĭ pe ceĭ micĭ, dar pe ceĭ marĭ îĭ ocrotiţĭ! Dar dresarea listelorŭ? O faceţi astŭ-felŭ în câtŭ s'aduceţĭ totŭ ómenĭ fără sciinţă de carte. Trămiteţĭ în judecată la juraţĭ pe ceĭ ce falsifică alegerile şi listele electorale şi veţĭ vedea de suntŭ achitaţĭ. Falsele suntŭ listele electorale, false alegerile; locuitoriĭ nu s'adunŭ nicĭ o dată, dar delegaţiĭ vinŭ la alegerĭ! Nega-veţi că'n procesulŭ de la Craiova, cu Locusténu, n'a fostŭ influinţă? D-vóstră vreţĭ se fiă numaĭ influinţa d-vóstră; noĭ vremŭ se fiă influinţa tuturorŭ, a ţĕreĭ.

Atacurile dérŭ ce aduceţĭ juriuluĭ suntŭ cu totulŭ ne'ntemeiate, pasionate. Vĕ sarŭ în ochĭ numaĭ escepţiunile, şi condamnările nu le vedeţĭ. Procesulŭ pentru atentatulŭ în contra Mitropolituluĭ din Iaşĭ? Dérŭ cine a apĕratŭ pe făptuitorŭ? O rudă a D-luĭ Iepurénu. Juriulŭ nu e nicĭ roşiu nicĭ albŭ; cum vreţĭ sĕ'lŭ atacaţĭ? Consciinţa ţereĭ nu se colorézā după partite, vrea sĕ remâie ce este, ţéră, şi juriulŭ este adevĕrata-ĭ espresiune. Reformele propuse s'aŭ făcutŭ în modŭ interesatŭ, din consideraţiunĭ politice şi de partite, şi acésta e destulŭ pentru ca orĭ-ce omŭ raţionale sĕ le respingă. O asemenea lege de presă s'a aplicatŭ în Francia şi d. ministru uită c'unŭ tronŭ a plătitŭ cu esistinţa sea acéstă măsură.

N'amŭ făcutŭ cu toţĭ esperiinţa clasificărĭ alegătorilorŭ după venitŭ? Oare listele colegiuluĭ I şi II nu suntŭ fórte reduse? De unde se vorŭ lua juraţĭ în fiă-care districtŭ cu restricţiunile propuse? Asicura-veţĭ funcţionarea juriuluĭ prin ele? Principiulŭ fundamentale alŭ juriuluĭ e ca fie-care sĕ fiă judecatŭ de semenĭ lorŭ. D-vóstre însĕ formaţĭ judecătorĭ clasaţĭ, deosebiţĭ, aleşĭ: nu isbiţĭ prin acésta chiarŭ principiulŭ instituţiunĭ? Procese pentru furturĭ de peĭ, de raţe, etc. şi acusaţiĭ suntŭ totŭ-dé-una condamnaţĭ, érŭ cândŭ îĭ achităŭ în vedere cu totulŭ alte împrejurărĭ. Furtulŭ cu efracţiune la noĭ nu e ca în Francia: la noĭ nicĭ casieriele nu suntŭ încuiate, în câtŭ se strecóră chitanţele prefecţilorŭ, dérŭ încuieturile particulare? Delapidatoriĭ? Eĭ s'achităpentru că instrucţiunea e făcutŭ cu pasiune! Cândŭ ministriĭ delapidéză 600,000 francĭ — căcĭ aşia a fostŭ calificată — când ministrulŭ cere se fiă datŭ în judecată şi nu e datŭ, cum óre juraţiĭ s'achite pe subalternĭ? Cum sĕ'ĭ achite, cândŭ rudele ministrilorŭ nu suntŭ trămişĭ înaintea lorŭ, şi nicĭ ministriĭ?

D. Lascarŭ C. Catargiu. Vĕ voiŭ esplica eŭ dincolo.

D. N. Ionescu. N'amŭ vorbitŭ de d. Catargiu deputatulŭ; vorbescŭ în genere despre faptele ómenilorŭ publicĭ. M'amenińţaţĭ cu duelulŭ în faţia camereĭ? Eĭ, d-lorŭ, se terminămŭ o dată cu duelurile, căcĭ ele se facŭ fără ca parchetulŭ sĕ se intereseze de ele, fără chiarŭ se le sciă, şi fără se se trămită înaintea justiţieĭ aceia carĭ le comitŭ. Mĕ amenińţaţĭ cu duelulŭ pentru c'amŭ vorbitŭ de d. Mavroghenis? Dérŭ însuşĭ D-luĭ a cerutŭ sĕ fiă datŭ judecăţiĭ, ca sĕ nu i se totŭ impute acestŭ faptŭ.

D. Catargiu. Nu e parlamentarŭ cuvêntulŭ de *delapidare.*

D. N. Ionescu esplică că, orĭ-ce dare maĭ multŭ în defavórea tesauruluĭ, cu séu fără întenţiune, nu se póte numi de câtŭ delapidare. (Intreruperĭ din partea D-luĭ C. Brăiloiu şi Cornea).

Cândŭ juraţiĭ s'atacă pentru fapte dintre carĭ unele stă în mâna justiţieĭ ca se le reprime, cândŭ justiţia putea aplica corecţiunĭ, cândŭ acéstă instituţiune e de curândŭ, cândŭ nu s'a demonstratŭ cu nimicŭ că juriulŭ e coruptibile séŭ abuséză, cum puteţĭ veni sĕ le atacaţĭ instituţiunea?

Adevĕratulŭ motivŭ este că juraţiĭ nu condamnă delictele de presă. De ce achităjuraţiĭ presa? Pentru c'aŭ Constituţiunea, care desfiinţéză orĭ-ce lege în contra preseĭ. Presa nu s'atacă de câtŭ pentru că e pusă suptŭ împunitate. Constituţiunea nu acordă preseĭ împunitatea, ea acordă orĭ-cuĭ dreptulŭ d'a chiăma în judecată pe calomniatorĭ, însĕ n'o pune suptŭ isbirile puteriĭ. Cândŭ dérŭ întroduceţĭ în codice penalităţĭ pentru presă în contra Constituţiuniĭ, sincere vĕ suntŭ propunerile? Colectivulŭ preseĭ este opiniunea publică: unŭ ţiariŭ care se vinde, care calomniéză, îşĭ perde prestigiulŭ şi nu se póte susţine. Apoĭ celŭ calomniatŭ are dreptulŭ d'a cere reparaţiune. Unde vedeţĭ dérŭ necesitatea d'a isbi presa? Vreţĭ sĕ luaţĭ óre-care mĕsurĭ. Eĭ bine, faceţi-le astŭ-felŭ în câtŭ sĕ nu rĕsturnaţĭ tóte instituţiunile şi sĕ nesocotiţĭ tóte principiele legislaţiuniĭ. Vreţĭ sĕ restrîngeţĭ recusaţiunea la juraţĭ? Pentru ce? Recusaţiunea are de obiectŭ se alunge prepusulŭ că acusatulŭ e judecatŭ de inamiciĭ sĕĭ. Dérŭ restrîngeţĭ şi recusaţiunea şi luaţĭ juriuluĭ şi delictele de presă: acésta nu este o inimiciţiă? Ca sĕ daţĭ garanţiĭ maĭ marĭ, puteţĭ admite juraţĭ în constituirea camerilorŭ de punere suptŭ acusaţiune ca în Englitera, însĕ nu aduceţĭ isbirĭ garanţiilorŭ constituţionale, nu năbuşiţĭ presa, nu nesocotiţĭ principiele generale ale legilorŭ.

Dup'acésta urmézā óre-care esplicărĭ asupra cuvântuluĭ de *delapidare*, adresatŭ D-luĭ Mavrogheni, ministrulŭ de finance, pe carĭ le vomŭ publica în numĕrulŭ viitorŭ. Desbaterea continue.

SCIRĬ DIN AFARĂ

FRANCIA

Abia a muritŭ Napoleon, singurulŭ monarcŭ care pretindea tronulŭ Francieĭ, nu dupe dreptulŭ divinŭ, ci în numele unorŭ ideĭ maĭ democratice, în numele plebiscituluĭ, şi étă partitele orleaniste şi legitimiste érŭ aŭ începutŭ a vorbi de monarchiă.

De câte va ţile. elé aŭ respânditŭ vorba de o conciliaţiune a acestorŭ douĕ braşe.

La Republique Française însĕ, crede dificile, dacă nu imposibile acéstă fusiune, pentru motivulŭ că acéstă fusiune este o abdicare fiă a uneia fiă aceleĭ l'alte branşe. Nicĭ una nicĭ alta din ele, prin urmare, nu póte se înghiţă acéstă abdicare.

Foia parisiană îşĭ basédă aeéstă ideiă, maĭ cu sémă, pe atitudinea ambilorŭ şefĭ aĭ acestorŭ familiĭ, şi pe declaraţiunea jurnalelorŭ, carĭ aparţinŭ lorŭ, cu ocasiunea unuĭ incidentŭ ce s'a petrecutŭ în alŭ 14-lea biuroŭ alŭ Camereĭ între generalulŭ Guillemaut şi D. Larochefoucauld:

Le journal de Paris, organŭ autorisatŭ alŭ Principeluĭ d'Orléans, publică în acéstă privinţă declaraţiunea următóre:

«Ieriĭ, în unulŭ din biurourile Camereĭ, D. generalŭ Guillemaut, ţicêndŭ că noĭ avemŭ treĭ monarchiĭ, D. La-Rochefoucauld a respunsŭ că nu avemŭ de câtŭ una, şi a invocatŭ, facĭă cu acéstă declaraţiune, o conversaţiune ce a avutŭ cu D. Conte de Paris.

«Este dreptŭ, pe câtŭ ne este cunoscutŭ, că D. duce de La Rochefoucauld a făcutŭ, suntŭ câteva ţile, o visită D-luĭ Conte de Paris. Nu voimŭ se cercetămŭ cuvintele chiarŭ ce s'aŭ schimbatŭ în acéstă întâlnire; dar putemŭ afirma, fără a putea fi desminţiţĭ, că limbagiulŭ Principeluĭ, în acéstă circonstanţă, a fostŭ identicŭ cu acela ce ţine totŭ déuna în asemenea ocasiunĭ.

«Principele de Orleans nu rîdica nicĭ o cestiune dinastică: *elŭ n'are nicĭ de cumŭ pretenţiunĭ la tronŭ!*

«Dacă într'o ţi monarchia trebuesce a fi restabilită, elŭ nu póte fi de câtŭ pentru libera manifestare a naţiuniĭ, pe treĭ base, a egalităţiĭ civile, a libertăţiĭ politice şi religióse şi a garanţieĭ constituţionale.

«In aceste condiţiunĭ, celŭ întêiŭ născutŭ din principiĭ caseĭ de Francia va fi representantulŭ ideieĭ monarchice: în totŭ casulŭ, nu se va găsi competitorĭ în familia sea.

«Aceste sentimente nu suntŭ numaĭ ale Principeluĭ de Paris, ci ale Duceluĭ d'Aumale şi totă casa de Orleans.

GERMANIA

Biserica evangelică în Germania este în ajunulŭ de a fi sfăşiată printr'o schismă asemenea cu acea pe care decretele Vaticanuluĭ aŭ produs'o în biserica catolică. Intoleranţa şi setea de dominare a cleruluĭ înaltŭ protestantŭ aŭ revoltatŭ spiritele luminate, şi destituirea pastoruluĭ Sydow, condamnatŭ ca raţionalistŭ de sinodulŭ provinţieĭ de Brandeburg, a adusŭ la culme agitarea spiritelorŭ. Colegiulŭ municipalŭ din Berlin a hotărâtŭ a se adresa la *oberkirchenrath* (consiliulŭ bisericescŭ superiorŭ, care formédă instanţa pentru trebile cultuluĭ protestantŭ, (spre a dobîndi anularea decretuluĭ absurdŭ alŭ sinoduluĭ proviucialŭ, şi a adresa totŭ-odată păstoruluĭ Sydow, asigurarea încredereĭ şi a stimeĭ luĭ neschimbătóre. In fine, jurnalele publică unŭ manifestŭ iscălitŭ de vr'o 30 de păstorĭ, care protestésă în contra procedureĭ, a căreia victimă a fostŭ cole-

www.dacoromanica.ro

gulŭ lorŭ, şi pe care eĭ o declară cu totulŭ nelegală şi anticreştinéscă.

Notabilĭĭ parohieĭ, al căreia pastor era D. de Sydow şi care numĕră maĭ multŭ de 1500 de membri, ĭ-aŭ votatŭ o adresă în care eĭ se declară cu desevârşire de ideile şi principiele sele, şi suntŭ hotărîţĭ a nu se despărţi de elŭ.

Unŭ conflictŭ a isbucnitŭ de curândŭ între cele douĕ camere ale regatuluĭ de Saxonia, cu ocasia proiectuluĭ de lege asupra învĕţămêntuluĭ primarŭ. Camera deputaţilorŭ, a introdusŭ în proiectulŭ de lege principiulŭ că scólele trebue sĕ fiă laice şi institutoriĭ numiţĭ de alegătoriĭ comunalĭ. Camera înalta, din contra, vrea sĕ manţină scólele confesionale şi intervenirea guvernuluĭ în numirea institutorilorŭ. Urmarea probabilă a acestuĭ conflictŭ va fi amânarea şi manţinerea regimuluĭ fórte învechitŭ pe care ea voia sĕ-lŭ modifice.

Comentariele maĭ multŭ séŭ maĭ puţinŭ oficióse asupra incidentelorŭ provocate de ultima crisă nu séŭ sfîrşitŭ în Prusia. «Kolnische zeitungŭ» a publicatŭ unŭ articulŭ destulŭ de întinsŭ, de origine sigurŭ ministerială, asupra motivelorŭ care arŭ fi determinatŭ retragerea prinţuluĭ de Bismark ca preşedinte alŭ consiliuluĭ. Ministrulŭ de interne, conţele Eulemburg, este directŭ pusŭ în causă. Insĕ e probabilŭ că aceste vuete nu vor avea nicĭ unŭ resultatŭ.

GRECIA

Scirile din Atena ne asicură că cestiunea minilorŭ de la Laurium se va termina fără amesteculŭ diplomaţieĭ, ci printr'o fusiune a societăţiĭ actuale cu o altă nouĕ societate, subt direcţiunea helenică.

ITALIA

Episcopulŭ americanŭ, alŭ celorŭ Treĭ Rîurĭ, a presentatŭ Papeĭ o adresă din partea vechilorŭ zuavĭ Canadienĭ. Maĭ multe familiĭ streine aŭ maĭ fostŭ priimite de sânţia sea, pe care le-a felicitatŭ fiindŭ c'aŭ venitŭ din diverse părţĭ ale lumeĭ şi s'aŭ întrunitŭ la Roma subt impulsiunea aceluiaşĭ simţimêntŭ.

Papa a adusŭ aminte că nu este de câtŭ o singură adevĕrată religiune, şi a arĕtatŭ necesitatea d'a chema pe Dumneḑeŭ pentru a deosebi adevĕrulŭ.

Papa a deplânsŭ că se găsescŭ reĭ católicĭ carĭĭ persecutŭ propria lorŭ religiune.

SPANIA

Gazetta officialle publică o circulare a ministruluĭ justiţieĭ prin care determină casurile carĭĭ trebuescŭ considerate ca rebeliune militară, aĭ cărorŭ autorĭ trebue se mérgă înaintea consiliuluĭ de resbelŭ.

— Sgomotulŭ circulă ca Mareşalulŭ Serano, — celŭ cu înţelegerea cu carlistiĭ, — a scrisŭ Domnuluĭ Sagasta, — celŭ cu delapidarea a douĕ milióne, — anunţânduĭ ferma intenţiune de a se trage în viaţa privată şi d'a abandona cu desevêrşire viaţa politică.

— Voluntariĭ din San Seloni — Catalognia — aŭ respinsŭ unŭ atacŭ carlistŭ.

ENGLITERA

Morning Post anunţă că Principele Napoleon nu va lua parte la nicĭ o manifestare politică, — fiă în favorulŭ seŭ, fiă pentru regenţă — şi că se va reîntórce în Elveţia. Principele va cere numaĭ ca justiţia, franceisĭ şi Adunarea naţionala se-ĭ redea dreptulŭ de cetăţianŭ francesŭ şi elŭ se va supune, dupe acésta, la forma de guvernămêntŭ aprobată de Francia.

Sgomotulŭ că Principele se va pune în rîndulŭ pretendenţilorŭ la tronulŭ Franciеĭ este absolutŭ greşitŭ.

ELVEŢIA

Consiliulŭ ordinuluĭ *Vulturuluĭ negru* s'aŭ întrunit la 18 Ianuarie, pentru a asculta necrologulŭ ex-imperatoreluĭ Napoleon, fostŭ membru alŭ acestuĭ ordinŭ.

DIVERSE

O petroleosă. La gara Norduluĭ din Paris—ne spune *Figaro*—a avutŭ locŭ la $^{7}/_{19}$ Ianuarie una din scenele cele maĭ bizare:

Comisarulŭ poliţieĭ de la gară intră repede în cabinetulŭ sĕŭ, urmatŭ de duoĭ aginţĭ carĭĭ aducĕŭ o tênără fată şi pe domesticulŭ sĕŭ. Tênĕra fată era frumósă: talie mlădiósă, figură poetică, ochĭ timiḑĭ şi dulcĭ.

Nicĭ stăpâna nicĭ servitorulŭ nu sciaŭ unŭ cuvêntŭ franţuzescŭ.

— Ce este acésta? întrebă comisarulŭ pe agenţiĭ seĭ.

— Este o petroleosă, rĕspunseră eĭ. Ea avea o mitrailleuse în bagagiulŭ seŭ.

—Ce fel, o mitrailleuse, întrebă magistratul coprinsŭ de spaimă?

— Fórte ade. tŭ: obiectulŭ se afla la vamă. Se duseră la vam. Aci comisarulŭ constată că spusele agenţilorŭ era devĕrate. Frumósa călătóre aducea din Londra cu sine o mitrailleuse.

I se ceru esplicaţiunĭ; dar nu putu respunde, din causa neseiinţiĭ limbeĭ, numaĭ ochiĭ seĭ se inundară de lacrămĭ.

—Acésta trebue se fiă generalulŭ federalŭ Eudes, observă unŭ asistentŭ.

Comisarulŭ poliţieĭ ordonă confiscarea obiectului găsitŭ, arestă pe servitorŭ, puse pe tênăra fată subt priveghierea a douĭ agenţĭ, şi apoĭ adresă prefectuluĭ poliţieĭ unŭ raportŭ detailatŭ.

Afacerea semăna că ĭ-a proporţiunĭ considerabile, cândŭ a doua ḑi de diminéţă se presentă la magistratulŭ, însĕrcinatŭ cu instrucţiunea acesteĭ afaceri, D. Sari, Directorulŭ tétruluĭ *Folies Bergérs.*

—Domnule,—ḑise elŭ;—viŭ se reclamŭ liberarea servitoreluĭ Domnişóreĭ Marilla, una din angajatele mele, ce a sositŭ erĭ din Londra cu o mitraileuse...o mitraileuse ce i se pune pe umĕrŭ şi cu care trage pe timpulŭ cândŭ ea surîde publiculuĭ.

Totulŭ fuse esplicatŭ atuncĭ. Servitorulŭ fuse liberatŭ, şi frumósă petroleosă debută a doua ḑi în aplausele pubiculuĭ.

Poliţia, care creḑuse 24 ore că ţine în mână o somitate a Comuneĭ, fuse silită a'şi perde ilusiunile.

Numerariulŭ în Francia. Cifra totală a numerariuluĭ ce a circulatŭ în Francia de la 1795 până la 1871 — ḑie *l'Ordre* — este de 7,744,520,720 francĭ aurŭ şi de 4,886,137,296 francĭ argintŭ, prin urmare peste tot, 12,930,657,996 francĭ.

JUNIMIĬ ROMANE

Raţiunea şi simţurile suntŭ fundamentulŭ certitudiniĭ. Cândŭ omulŭ va fi pusŭ în stare d'a sci se se conducă cu aceste douĕ esenţiale facultăţĭ ale luĭ, atuncĭ adevĕrata filosofiă va fi vocea poporuluĭ.

Mitologieĭ antice s'a substituitŭ o altă mitologiă, unŭ idealŭ d'o potrivă vătămĕtorŭ, sprijinitŭ de teologiă şi chiarŭ de filosofiă, însĕ servile teologieĭ, şi prin urmare d'o potrivă instrumentŭ alŭ puternicilorŭ spre a mănţinea masele eternŭ órbe de adevĕrŭ, o filosofiă în fine care, ca şi bĕtrâna teologiă, ḑice şi ea omuluĭ: *crede!*

Dintr'acéstă absurdă şi nefolositóre credinţă, omulŭ sperândŭ maĭ multŭ în idealele sĕŭ, de câtŭ în ceea-ce arŭ fi pututŭ produce elŭ însu-şĭ pentru sine, a peritŭ şi pere făr'a fi utilŭ luĭ şi semenilorŭ sĕĭ, singura sea misiune pe pământŭ.

Femeia este culpabilĕ, căcĭ femeia este inima societăţiĭ şi, dupe educaţiunea ce dă fiilorŭ eĭ, atêrnă binele saŭ rĕulŭ uneĭ naţiuni.

Femeiei dar trebue insinuată o nouă educaţiune, ca la rîndulŭ sĕŭ, fiindŭ prima şi principala institutrice a copiilorŭ eĭ, se scie pune într'ênşiĭ acele principiĭ fundamentalĭ, carĭ vorŭ face apoĭ cetăţiani laborioşĭ, probĭ şi desbrăcaţĭ de orĭ-ce ruinătóre şi înjositóre superstiţiune.

Cu acestŭ scopŭ cutezŭ pentru prima óră a mă presinta în publicŭ cu traducţiunea în limba română a cărţeĭ intitulate **«femeia şi educaţiunea».**

Sicură că junimea română este animată de acelea-şĭ simţiminte, carĭ m'aŭ decisŭ a pubica cartea de maĭ susŭ, sperŭ încuragiarea şi indulginţa pentru dênsa.

Pentru orĭ-câte volume va dori cine-va, şi-le póte procura adresându-se către D. Luis F. Paganini, intendintele Universităţiĭ din Bucurescĭ, trămiţêndŭ şi costulŭ.

Preţulŭ este de *duoĭ leĭ noĭ esemplarulŭ.*

Eufrusina C. Homoricénu.

TEATRUL CEL MARE

Duminică la 14 Ianuarie 1873

DUPE CERERE

PENTRU BENEFICIULU DOAMNEI

MATHILDA PASCALY

SE VA JUCA PIESA

pentru ultima óră în acestă staginne

D A M A

CU

CAMELII

Dramă în 5 acte de A. Dumas fiulŭ, tradusă de D. S. Mihălescu. — Melodramele dupe «Traviata» de D. L. WIEST.

Inceputulŭ la 8 ore séra

ULTIME SCIRI PARLAMENTARIE

Astă-ḑĭ Camera a continuatŭ discuţiunea despre luarea în consideraţiune a proectuluĭ de lege pentru modificarea unorŭ articole în codicele penalĭ.

Modificările astŭ felŭ cumŭ suntŭ făcnte, aŭ fostŭ combătute de D. Pală şi Aristid Pascalŭ, şi susţinute de D-niĭ Costaforu, A. Lahovary şi C. Brăiloiŭ, cu deosebiree că acestŭ din urmă, în cestiunea juriuluĭ s'a pronunţatŭ contra desfiinţăriĭ recusariĭ juraţilorŭ.

Discuţiunea va urma lunĭ.

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. ITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit-pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureşti, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mâre, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

SAVON ROYAL
DE THRIDACE
DE VIOLET
PARFUMEUR BTÉ, A PARIS
Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.
Dépôt dans toutes les villes du monde.
EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE
LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA
ŞI
SIROPŬ DE NFA
DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusetură de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE **VIOLET** — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută mai josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele mai renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi a mbulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armaterlŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodariĭ şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în proviziĭ.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţi 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouĭ dispositiĭ.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU — **DE LA GIURGIU LA BUCURESCI**

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorĭ	tr. Nr. 3 de viagiorĭ	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorĭ	tr. Nr. 4 de viagiorĭ
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescĭ	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescĭ	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47	3 47	Comana	10 25	4 05
Băneasa	10 25	4 5	Vidra	10 30	4 30
Frăţescĭ	10 48	4 48	Gilava	10 45	4 45
Giurgiu	11 00	5 00	Bucurescĭ	10 57	4 57

tr. N. 4.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţi, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţi Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

Girantŭ, responsabilŭ DAVID DINU.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MARȚI, 16 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 272

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ȘI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 15 IANUARIE

In ședința de Sâmbată a Camerei s'a închisu discuțiunea generală asupra proectului de lege pentru modificarea unoru articoli din codicile penali, și a rămasu a se vota adi luarea în considerațiune, ceea ce suntemu siguri că se va face; căci, majoritatea acestei Camere, merge orbesce, ca omulu care nu are nici scopu, nici simțimântu, nici principii.

Asupra acestui puntu, fiindu pe deplinu convinși, nu este scopulu nostru a mai insista. Scopulu nostru este cu totulu altulu. Voimu se ne ocupămu puținu de cuvintele aruncate, într'unu momentu de nervositate, de D. Aristid Pascal, cu ocasiunea discuțiuniĭ luărei în considerațiune a acestui proectu.

Domnia sea, dupe ce critică procedarea guvernului de a lua mai multe crime de la jurați, calificându-le delicte, spre a le da la tribunale, revenindu asupra preseĭ și voindu a o apăra, mai reu o atacă, o insultă chiar.

Dacă aru fi fostu drepte aprecierile séle, amu fi tăcutu. Dar nu este astu-felu. Domnia sea face o reclamă nu scimu către cine, numai spre a se face plăcutu éru nu scimu către care persónă.

Domnulu Pascal — care a fostu până mai eri jurnalistu românu — susține, în plină ședință a Camereĭ, că presa română a ajunsu fórte departe cu licența, astu-felu că însuși pe Domnia sea, — moralistulu și prudentulu celu mare — l'a pusu în posițiune de a numai priimi în casa sea nici unu jurnalu românu.

Dacă aceste cuvinte, aruncate asupra preseĭ române, aru fi fostu adevărate, nu amu fi avutu a dice nimicu. Dar ele suntu departe de adevĕru.

Ori cine citesce jurnalele române — escepțiune făcêndu de unulu séu două cari sunt conduse de nisce ómeni fără moralitate și de aventurieri care ne calomniasă în tóte felurile, dându preteste streinilorŭ ai urma și a esagera încă acele calomnii; escepțiune făcêndu de una séu două foi denaturate, conduse de avocați ai causelorŭ perdute, cari nu lucresu de câtu pentru a-și procura bani cu ori ce prețu spre a-și satisface plăcerile lorŭ dilnice; — ori cine citesce jurnalele adevĕratu românesci, dicemu, de ori ce partită și colóre politică, făcêndu comperațiune între cele ce se scrie în ele și în jurnalele streine, nu póte de câtu se condamne pe D. Pascal, cum l'a condamnatu însuși D. A. Lahovary.

Ne mirămu de D. Pascal, care — dacă nu citesce jurnalele române trebue se citéscă pe cele streine — cum n'a vĕdutu că majoritatea acestoru foi nu numai că suntu într'o licență complectă; dar nu aŭ numĕru în care se nu se vĕdă scandalurile cele mai triviale, de care noi putemu sĕ ne mândrimu că nu s'a vĕdutu în jurnalele nóstre.

Dacă nu citesce nici unele nici altele, atunci ne mirămu cum a aruncatu nisce cuvinte care nu suntu nici chiar aprópe de adevĕru!

Ca sĕ se convingă D. Pascal de ceea ce dicemu, n'are de câtu se ia jurnalele *Figaro*, celu mai spirituale din jurnalele francese, se ia *l'Ordre*, se ia chiar *le Journal des Debats*, și va vedea câtă dreptate avemu noi. Și sĕ nu ni se dică că aceste jurnale nu suntu vrednice de luatu ca esemplu! Pentru noi se póte; dar pentru D. Pascal nu. Le-amu luatu într'adinsu pe acestea ca modelu, ca se nu dică că cele l'alte suntu republicare, cu tóte că D. Aristid Pascal, cându scria în *Țĕra* cu Domnulu Carpp, erau mai republicani de câtu toți republicanii, și nu ne da alte esemple de câtu ale republicanilorŭ din Francia.

Dacă Domnulu Pascal, cându s'a ridicatu cu atâta furiă contra jurnalelorŭ române, n'a fostu agitatu, n'a avutu atacuri de nerve și iritațiuni provenite din cause particulare séu personale, apoi negreșitu a făcutu-o cu precugetare — dupe cumu amu mai disu — numai ca se placă unoru persóne înalte, că dóra îi va procura vecinicululu doritu de Domnia sea portofoliu.

Dorința, de, póte sĕ fiă scusabilĕ, dupe unu timpu îndelungatu de suspinări dupe acelu strugure, care se vede că nu s'a coptu încă pentru Domnia sea. Dar pentru a'lu face sĕ se cóca mai curêndu, Domnia sea trebuia se alerge la alte miḑilóce de câtu la esagerațiuni, ca se nu dicemu altu-felu, pe care însuși D. A. Lahovary, celu mai împelițatu desprețuitoru alu libertății și alu opiniuniĭ publice, le-a combătutu și l'a rușinatu.

A dice cine-va că presa nóstră este căḑută într'o astu-felu de licență, în câtu se nu mai pótă fi priimită prin case, este tocmai a calomnia poporulu, faptu pentru care Domnulu Pascal combătea pe Domnulu Lahovary în aceiași ședință. Dacă presa este în asemenea degradare, și poporulu o susține și o citesce, e logicu că și poporulu e degradatu și coruptu.

Nu. Presa română, de și în légănu, de și în condițiuni mai puținu bune de câtu presa streină; dar. mai cu sémă de la unu timpu încóce, face onóre națiuniĭ ce o represintă. Este câte-o dată violentă, o mărturisimu — și acésta și pentru noi — totuși violința nu constitue epitetulu de licență, de degradare.

Noi amu dori ca D. Pascal, cându se va întêmpla se mai reviă pe arena publicității, se fiă tot atâta de demnu pe câtu este astăḑi majoritatea preseĭ române.

Jurnalulu *Observatorulu* d n Bacău are unu important articolu, în No. de la 11 Ianuarie, asupra situațiuniĭ nóstre. Dacă nu l'amu împărtăși lectorilorŭ nostrii, amu lipsi de la o datoriă imperiósă. Ne împlinimu dar acésta datoriă, chiar în numerulu de astă-ḑi, siguri fiindu că lectorii nostrii ne va mulțumi.

De și acestu articolu n'are nici unu titru, noi îi dămu pe acela de *Situațiunea*, titlu care îi convine mai bine.

SITUAȚIUNEA

Suntemu în ajunulu transportăriĭ deputaților la Camera; încă pucinu timpu, și fiă care din noi va vedea fructulu meditațiunilorŭ făcute în vacanță de ceĭ 91 cari aŭ juratu peirea Statului Românu.

Dacă suntemu siliți până a vesti noi înșine durerile ce ne vinu, nelegiuirile ce trebue sĕ îndurămu, apoi nu putemu trece cu ușurință fără a nu ne aduce aminte, pe lângă altele, și de *scarbósa petițiune iscălită în casa lui Beizadea Sturza din Iasy*.

Da! Pe câtu timpu avemu la guvernu, pe aceĭ ce aŭ subt-semnatu acea petițiune, ce coprinde esterminarea țereĭ; pe aceĭ ce aŭ urmatu ad-literam în unile din punctele eĭ; pe aceĭ ce aŭ făcutu din ea unu călăusu fidelu spre a ajunge la ținta ceși propune, nu putemu dice a nu ne îngriji că, încă puținu, și programulu tendințelorŭ boerescĭ va fi împlinitu.

Mai curêndu séu mai târḑiu — dupe cum boerii vorŭ mai avea putere — și cele-l'alte puncte remase vorŭ căuta se fiă resolvate.

Cându Boerulu și ciocoiulu aŭ fostu asvêrlitu în spinarea țereĭ de tocŭlu magicu alu némțuluĭ Radovicĭ; cându aceștĭ par-

www.dacoromanica.ro

veniţi, căpătându puterea ce o doréu, s'aŭ presentatŭ în facia ţereĭ, cea întêiŭ prozedare a lorŭ nu a fostŭ óre de a conrumpe, de a demoralisa, de a jefui şi de a sdrobi naţiunea, de a o lovi în simţiminte şi credinţe?

Cine nu ştiá, cine nu a vĕḑutŭ şi nu a simţitŭ furiile acestorŭ tigriĭ aĭ naţiuniĭ, cari aŭ sfăşiatŭ în ghérele lorŭ totŭ ce e onóre, totŭ ce e dreptate, totŭ ce e sântŭ pentru unŭ poporŭ, pentru elŭ şi conservarea luĭ.

Le trebuea ciocoilorŭ totŭ felulŭ de maşinaţiuniĭ, totŭ felulŭ de meschinăriĭ: linguşindŭ în drépta, intrigându în stânga, jurându înainte şi complotându în urmă, ca se sfărame uşile despreţuluĭ şi uitărilĭ în care eraŭ asvârliţi, spre a putea din noŭ proclama inperiulŭ lorŭ ucigătorŭ!

Le trebuea ciocoilorŭ şi boerilorŭ: caractere slabe, raţiuniĭ mărginite, inimĭ pasionate, neunire şi ură, prigoniri şi resbunăriĭ, lupte între fraţi, spionagiŭ plătitŭ, ne sinceritate într'o parte, inconsecuenţă în alta, protejare şi milă pentru ca sĕĭ conducă la frânele Guvernuluĭ.

Le trebuea ciocoilorŭ şi boerilorŭ uşile Palatuluĭ, pentru că acolo, găsindŭ sprijinulŭ ce'lŭ doréu, se pótă ḑice Românilorŭ: *Voĭ nu aveţi dreptulŭ de a fi! Noĭ nu avemŭ inimile vóstre. Noĭ nu suntemŭ dintre voĭ!*

Le-a trebuitŭ acestea, şi le-a avutŭ. Geniulŭ rĕŭ alŭ popórelorŭ este semnalatŭ prin aceştĭ conservatorĭ aĭ rĕuluĭ, cari se opunŭ drepturilorŭ omenireĭ, cari conspirŭ contra progresuluĭ, contra libertăţilor, contra averiĭ şi contra viăţiĭ.

Care a fostŭ dar tactica lorŭ la noĭ, ca sĕ facă a esiste o programă, o resoluţiune, despre ceea ce aŭ a face din ţéră? Nu ştiamŭ noĭ că: de la eĭ nimicŭ bunŭ nu putemŭ aştepta; că trecutulŭ nostru şi alŭ altor ne-a datŭ îndestulă probă de rĕutatea acestorŭ bufniţi ce iubescŭ întunericulŭ?

A fostŭ deriderea şi badjocura ce aŭ socotitŭ a da maĭ multŭ românilorŭ!

Dacă în raportŭ cu mulţimea individilorŭ ce compunŭ unŭ poporŭ, numĕrulŭ acestorŭ spirite rele este multŭ maĭ micŭ, turbăciunea lorŭ e cu atâtŭ maĭ mare, când apucŭ a predomina, cu câtŭ aŭ meritulŭ de a ḑice că: suntŭ resultatulŭ slăbiciuniloru aceluĭ poporŭ; căcĭ, nu forţa infernală, nu lupta rĕuluĭ asupra dreptuluĭ îĭ aduce a oprima popórele, dar slăbiciunea, intrigile şi luptele ce existŭ între fraţiĭ de aceaşĭ credinţă.

Eată resonulŭ esistenţeĭ petiţiuneĭ din casa luĭ Beizadea!

Casa luĭ Sturza Beizadeaoa a fostŭ deschisă în 1859, acelorŭ ce conspiraŭ contra Unireĭ Principatelorŭ; eraŭ priimiţi în ea şi se iscăleaŭ protesturĭ de aceĭ ce voiaŭ pe Bdizadeăoa sĕ fie Domnŭ, de aceĭ ce nu voiaŭ ca unirea ţerilorŭ sĕ fiă aerulŭ de esistenţă alŭ românilorŭ.

Casa luĭ Beizadea Sturza a fostŭ deschisă din noĭ după 12 anŭ, de ḑile, acelorŭ ce aŭ subsemnatŭ esterminarea nóstră. Este un *ce*, care s'a plămăditŭ în acestŭ intervalŭ, şi care a aşteptatŭ numaĭ venirea Regimuluĭ actualŭ.

Şi în adevĕrŭ ce conţine acea petiţiune, s'aŭ acelŭ programŭ boerescŭ?

Sfărămarea Statuluĭ Românŭ, perdereă luĭ prin totŭ felulŭ de miḑlóce!

Şi ce altŭ aŭ făcutŭ Regimulŭ de nópte. Regimulŭ care nu recunósce esistenţa unuĭ poporŭ românŭ în Statulŭ românŭ?

A răpitŭ totulŭ, nimicŭ nu maĭ cunóscemŭ din ceea ce amŭ avutŭ: onóre, legĭ, drepturĭ, avere, conservarea ţereĭ, totulŭ şi érŭ totulŭ pentru eĭ şi streiniĭ ce-ĭ susţine.

Ba, aŭ maĭ remasŭ încă ceva, şi acelŭ ceva ne-a silitŭ a face reflecsiunile nóstre de la începutŭ.

Acestea suntŭ: *sfărâmarea libertăţilorŭ prin modificarea codului penalŭ şi darea de drepturĭ civile şi politice jidanilorŭ!*

Numaĭ aceste douĕ puncte aŭ remasŭ încă neresolvate din citatulŭ programŭ; dar care s'aŭ pusŭ în ordinea ḑileĭ de aceĭ ce aŭ juratŭ desăvârşitŭ stingerea nóstră.

Cine nu sciă că: proectulŭ de modificarea coduluĭ penalŭ, în care se coprinde gătuirea preseĭ, ciontirea juriuluĭ şi altele, s'aŭ pusŭ încă înainte de vacanţă în labele celorŭ 91, din care se pótă suge sângele de viaţă alŭ românilorŭ, precumŭ ursulŭ suge sângele victimeĭ ce-ĭ cade pradă.

Cine nu sciă că: jidaniĭ din tóte părţile, insultându pe românĭ, ţinŭ conferinţe, facŭ petiţiuniĭ şi cu rugĭ pline de satisfacţiuniĭ se adreséḑă Regimuluĭ şi maĭ cu sémă ministruluĭ Epureanu!

Cine nu-şĭ aduce amite de cuvintele: *«voiŭ se facŭ din jidovi, în ţéra mea, clasa de miḑloc»*, de promisiunile ministruluĭ Costa-foru, de alianţa ministruluĭ Mavrogheni cu companiĭ jidovescĭ şi de neîmpăcatulŭ şi aprigulŭ susţiitorŭ până şi alŭ merarilorŭ jidovĭ, de către ministrulŭ Epurénu!

Cându le scimŭ tóte acestea. şi cându vedemŭ că o mână de parveniţi, scormoliţi din tóte unghiurile, ajutaţi de streiniĭ, ucidŭ şi ardŭ acea ce românii păstréḑă de vécurĭ, naţionalitatea şi statulŭ lorŭ, majorităţiĭ ţereĭ i se maĭ póte admite dreptulŭ de a spera?

Boerulŭ este tare, ciocoiĭ se întărescŭ, auḑimŭ pe fiă care ḑi, vorbindŭ noĭ între noĭ. Şi aŭ dreptate sĕ fiă marĭ, aŭ reḑonŭ sĕ se întărescă, căcĭ eĭ păstrésă încă ideia că: nimicŭ nu se póte face fără dênşiĭ, pentru că eĭ aŭ veḑutŭ, că concursulŭ lorŭ arŭ fi ceva necesarŭ, pentru că eĭ aŭ simţitŭ sĕrutările frăţescĭ pe câmpulŭ de libertate, şi pentru că ş'aŭ ḑisŭ: serutându ca Iuda, şi amăgindŭ, v'omŭ putea isbuti a sfărâma pe aceĭ ce ne punŭ unŭ obstacolŭ la scopulŭ nostru.

S'aŭ speratŭ atuncĭ la eĭ, maĭ avemŭ dreptulŭ a spera şi acumŭ?

Boerulŭ ne bate, ne ucide, auḑimŭ érăşi în conversaţiile nóstre. Şi aŭ dreptate sĕ facă acestea, cându populaţiunea Bucurescénă stă rece şi fricósă la brigandagiulŭ sbirilorŭ Regimuluĭ; cându prin judeţe fuge miea din facia unuia, numaĭ pentru că boerulŭ e osŭ sântŭ, şi e tare şi mare! Dar cine le-a datŭ tăria, cine le-a datŭ mărirea?

Noĭ şi érŭ noĭ! Noĭ le-amŭ datŭ totulŭ. dupe cumŭ amŭ ḑisŭ maĭ susŭ; căcĭ desbinarea, pasiunile şi slăbiciunea nóstră, le-a datŭ armele cu care ne ucidŭ. Eĭ acumŭ nu le maĭ dă din mână, le înoescŭ pe fiă care ḑi; şi dar, maĭ avemŭ dreptulŭ de a spera?

Boerulŭ şi ciocoiĭ ne pradă, ne fură până şi avuţia ţeriĭ, ne vinde, adauge unŭ altulŭ, în discuţiunea nóstră. Şi aŭ dreptate se nu cându chiară cu toptanulŭ, căcĭ acea populaţiune Bucureşténă. ce în atâtea rândurĭ apusŭ peptulŭ la fapte marĭ, la acte ce tindéŭ a pericola esistenţa naţională, nu a fostŭ măcarŭ în curtea Mitropoliĭ în ḑiua de 5 Decembre, cându ceĭ 91 aŭ hotărîtŭ hoţésca afacere a căilorŭ ferate; nu aŭ fostŭ, ḑicŭ, în curte se salute celŭ puţinŭ cu respectŭ şi intusiasmulŭ pe faţiă, pe Deputaţiĭ Vernescu şi Ionescu, dacă nu putéŭ face maĭ multŭ. Pentru că populaţi unile din judeţe, nu tragŭ la forulŭ publicŭ, pe mandatariĭ lorŭ ca se le dea séma de ceea ce aŭ făcutŭ, şi se însemne cu dispreţulŭ simţitŭ, pe aceĭ ce aŭ lucratŭ contra opiniuniloru generale şi intereselorŭ ţereĭ.

S'aŭ speratŭ atuncĭ la Cameră, dar acumŭ maĭ avemŭ dreptulŭ a spera?

Boeriĭ şi ciocoiĭ aŭ se ne ia tóte libertăţile, aŭ se ne facă statŭ jidovescŭ, aŭ se ne pérdă—strigămŭ acumŭ în inimile nóstre.—Şi avem dreptate, pentru că noĭ dormimŭ ameţiţi de mirosul speranţeĭ, pentru că noĭ aşteptămŭ se ne viă de la alţiĭ salvarea, pentru că noĭ nu facemŭ nicĭ o protestare legală, nicĭ o procedare legitimă, dupe cumŭ trebue se facă orĭ-ce poporŭ ce este amenințatŭ cu mórtea, pentru că nouĕ nu ne vine în minte măcarŭ dreptulŭ de apărare cându altulŭ ne loveşte.

Dacă românĭ aŭ căpătatŭ drepturile şi libertăţile fără a sacrifica nimicŭ, a nu versa nicĭ o picătură de sânge, cându alte popóre s'aŭ înjumătăţitŭ pentru a căpăta unele din cele ce avemă noĭ, este óre o datoriă inversă de a lăsa se ni se ia érăşĭ fără nicĭ o pedică, fără nicĭ o împrotivire legală?

Nu! Noĭ credemŭ că nu!

Destulŭ atâta agoniă, destulŭ atâta credinţă órbă în destinŭ şi în speranţă. destulŭ atâta ruşine de a nu fi demnĭ a păstra aceea ce avemŭ, căcĭ şi aninalulŭ arŭ fi pusŭ maĭ susŭ de câtŭ noĭ.

Pentru D-ḑeŭ! Dacă nu putemŭ lăsa urmaşilorŭ noştriĭ o ţéră frumósă şi română, sĕ le lăsămŭ celŭ puţinŭ cămpurĭ pline de monumente care se le spue că părinţiĭ lorŭ aŭ luptatŭ până la urmă pentru conservarea naţiuniĭ şi a drepturilorŭ eĭ.

Avansările în armată

Subt acestŭ titlu s'a publicatŭ în No. nostru de la 12 Ianuarie o scrisóre anonimă.

Fără a maĭ esplica amănuntele cumŭ a scăpat din vederea primuluĭ redactore publicarea aceleĭ scrisorĭ, îndemnaţi de justiţiă şi de adevĕrŭ, revenimŭ asupra eĭ.

Cititoriĭ noştriĭ sciŭ că, de cându amŭ luatŭ în mâinĭ conducerea acestuĭ jurnalŭ, nu ne-amŭ datŭ îndarătŭ în facia nicĭ unuĭ lucru, de câtŭ în facia adevĕruluĭ şi a buneĭ cuviinţe.

Autoruluĭ aceleĭ scrisorĭ, trecându peste adevĕrŭ şi buna cuviinţă, atacă, într'unŭ modŭ violentŭ şi nedreptŭ, pe maĭ mulţĭ oficerĭ cariĭ aŭ fostŭ avansaţi cu ocasiunea anuluĭ noŭ. Nu voimŭ se susţinemŭ că nu s'a făcutŭ nedreptăţi în tóte gradele cu ocasiunea avansărilorŭ. Dar acésta nu este unŭ motivŭ a se ataca şi insulta

www.dacoromanica.ro

acei cari aŭ fostŭ avansaţi, ci trebue criticatŭ numai ministrulŭ de resbelŭ.

Pe câtŭ amŭ aflatatŭ, pe câtŭ ne-amŭ convinsŭ în ceea ce privesce pe aceia ce-i cunóscemŭ noi, autorulŭ aceleĭ scrisorĭ n'are dreptate.

Asemenea personabilităţĭ şi insulte, ne făcêndŭ parte din principiele jurnaluluĭ nostru, le respingemŭ.

SUBIECTULŬ OPEREĬ RUY-BLAS

Don Salustio de Bazan, Primulŭ Ministru alŭ Regeluĭ Spanieĭ Carol II, amăgise pe o damă de onóre a Regineĭ. Regina, Maria de Neuburg îĭ impune s'o ia de soţiă, şi fiindŭ că refusă, îlŭ esilésă. Inainte de a pleca, elŭ îşĭ formésă unŭ planŭ de resbunare. Surprinsesc pe unŭ omŭ ce purta livréua caseĭ séle puindŭ florĭ de Germania în aleea pe unde germana regină se preumbla în fiă-care diminéţă: acestŭ omŭ este *Ruy-Blas*, valetuiŭ sĕŭ, care se aprinsese de unŭ amorŭ nesocotitŭ dupe Regina.

Salustio spune luĭ Ruy-Blas că o sĕ plece din Madrid şi că o sĕ lipséscă multŭ timpŭ, şi fiindŭcă elŭ ĭ-a fostŭ unŭ servŭ fidelŭ, voesce sĕ-lŭ facă fericitŭ: spre acestŭ scopŭ îlŭ face secretarŭ alŭ sĕŭ şi-ĭ dăruesce «şi o casă; îlŭ pune apoĭ se scriă două bilete: unulŭ către o femee, cu coprinderea: «o nenorocire mare m'a lovitŭ, vino îndată la mine ca sĕ mĕ scapĭ, şi pe care îĭ ţicea a-lŭ sub-semna cu numele de Don Cesar de Bazan, şi altulŭ prin care se declare că elŭ, Ruy-Blas, valetŭ alŭ luĭ Don Salustio, în totŭ-d'a-una îĭ va fi credinciosŭ şi supusŭ. Dupe acésta îĭ ţice sĕ lepede livréua, îĭ dă o pălăriă, o manta şi o spadă, şi-lŭ presintésă luĭ Don Pedro şi Don Fernando, amînduoĭ consilieriĭ aĭ tronuluĭ, ca pe fratele sĕŭ Don Cesar de Bazan, şi-ĭ rógă a-ĭ găsi unŭ serviciŭ la palatŭ.

Ruy-Blas, sub numele de Don Cesar, a dobânditŭ unŭ serviciŭ: e trimisŭ ca scudierŭ lângă Regele Carol II, care se afla la vênĕtóre. Maria de Neuburg murea de urîtŭ în palatulŭ sĕŭ de Regină spaniolă, şi singura-ĭ mângâiere eraŭ florile din ţéra eĭ ce le găsea în tóte dimineţile puse de o mână invisibilă în calea eĭ şi unŭ biletŭ scrisŭ totŭ de aceeaşĭ mână necunoscută. Regele dictésă nouluĭ scudierŭ o scrisóre şi-lŭ trămite la Regină.

Maria, primind scrisórea regală, vede că este scrisă de aceea-şĭ mână ce-a scrisŭ şi biletulŭ găsitŭ în parcŭ, şi ast-fel descopere, cu-o vie mulţămire, în noulŭ scudierŭ Don Cesar, ce stă dinainte-ĭ confusiatŭ şi uimitŭ, descopere pe misteriosulŭ eĭ adoratorŭ.

Ruy-Blas, protegiatŭ de Regina, a ajunsŭ Primu-Ministru. In consiliŭ elŭ înfruntă pe Don Pedro şi Don Fernando, consilieriĭ neoneştĭ, şi-ĭ silesce a-şĭ da demisiunea.

Maria ascunsă, a auţitŭ generósele şi nobilele luĭ cuvinte şi, ne maĭ putêndŭ resista sentimentuluĭ ce de multŭ o domina, vine a-ĭ strânge mâna şi a-ĭ spune că-lŭ iubesce. Ruy-Blas e uimitŭ de fericire, dar Don Salustio îĭ vine înainte şi-ĭ ţice că a doua-dĭ, în revĕrsatulŭ ţileĭ, se-lŭ aştepte în casa ce i-o dăruise. Ministrulŭ Don Cesar cade din paradisŭ în infernŭ, îşĭ aduce aminte că e Ruy-Blas, îşĭ aduce aminte de declaraţia ce o dase luĭ Don Salustio şi, înfiorându-se, i-se supune.

Momentulŭ resbunărĭĭ plănuite de gonitulŭ Ministru Don Salustio a sositŭ.

Elŭ trimite Regineĭ biletulŭ pe care-lŭ dictase luĭ Ruy-Blas înainte de plecare-ĭ, şi pe care îlŭ semnase cu numele, ce acumŭ îlŭ purta nenorocitulŭ Ruy-Blas, de Don Cesar de Bazan. Maria, amăgită, de acelŭ biletŭ, vine cu grăbire în casa luĭ Ruy-Blas.

Ruy-Blas cum o vede, înţelege infamulŭ proiectŭ alŭ luĭ Salustio, şi o rógă sĕ fugă, dar Salustio apare rînjindŭ şi-ĭ spune că e prea tîrdiŭ. Regina e prinsă în cursă. Salustio îĭ spune că nu voesce a o desonora, chemându ómenĭ carĭ s'o véţă aci, ci numaĭ o face sĕ-şĭ pérdă tronulŭ, şi astŭ-felŭ clŭ îĭ întinde o chârtiă, spre a o sub-semna, prin care se renunţe la tronŭ, şi apoĭ sĕ plece cu Don Cesare.

Regina, constrînsă de Salustio, se decide a consimţi de a sub-scri acea chârtie şi de a fugi apoĭ cu creţutulŭ Don Cesar.

Ruy-Blas, cu sufletulŭ strívitŭ de durere şi revoltatŭ de infamia luĭ Salustio, mărturisesce Regineĭ că elŭ nu e Don Cesar, ci valetulŭ Ruy-Blas, apoĭ cu furie ia spada ce atîrna la şoldulŭ luĭ Salustio şi-lŭ ucide cu chiarŭ arma sea; niminea nu o maĭ sciă că Regina a venitŭ, niminea nu o va vedea cândŭ va eşi: onórea Marieĭ e salvată. Elŭ însu-şĭ ia veninŭ, spre a espia ofensa, ce orbitŭ de nebuna luĭ pasiune a făcut'o Regineĭ, ofensă ce nu-şĭ póte pardona nicĭ elŭ singurŭ, şi móre bine-cuvêntând'o. Regina, adîncŭ mişcată de mărimea sentimentuluĭ şi de nobleţea caracteruluĭ luĭ, se aruncă pe corpulŭ sĕŭ, înainte de a espira, şi strigându-lŭ cu durere pe ignobilulŭ sĕŭ nume de valetŭ, îĭ strigă cu sufletulŭ sfâşiatŭ: **«Ruy-Blas, te iubescŭ!»**

Acésta este subietulŭ opereĭ ce se va juca Miercurĭ, la 17 Ianuarie, pe scena tétruluĭ italianŭ din Bucuresci, pentru prima óră.

DIVERSE

O descoperire estraordinară. Se citesce în «*Citi Presa*» următórea descoperire, căreia 'ĭ lăsămŭ tótă respunderea. — Se află în munţiĭ scoboroşĭ unŭ spaţiŭ de ţece mile, unde aerulŭ e aşia de curatŭ, că nu móre cine-va nicĭ o data, de câtŭ prin întêmplare, căcĭ curăţenia estraordinară a atmosfereĭ se opune la acesta. Acolo, toţĭ vênătoriĭ şi sĕpătoriĭ americanĭ de prin pregiurŭ, se ntrunescŭ în ţiua de 4 Iuliu spre a celebra aniversarea *Independinţeĭ*. Eĭ facŭ acolo unŭ escelinte ponciu cu ghiaţă, scoţîndu-o dintr'o pesceră enormă din vecinătate, unde se găsesce în marĭ cantităţĭ şi în tóte sesónele. Intr'una din aceste ocasiunĭ, beură atâta, că consumară ca la o căruţa de ghiaţă, şi trebui a maĭ trămite doĭ Irlandesĭ a aduce şi alta. Se întórseră preste puţinŭ spăimântaţĭ. Sepândŭ ghiaţa, găsiră o pereche de cisme, ce acoperéŭ o pereche de picióre, şi nu cutezară a merge mai înainte. Maĭ mulţĭ dintre dênşiĭ se coborîră în pesceră spre a redica ghiata, care de sigurŭ nu fusese derangiată de vr'o cinci-ţecĭ de anĭ, şi reeşiră a desgropa unŭ omŭ. Corpulŭ avea aerulŭ aşia de rumenŭ, ca şi cândŭ arŭ fi fostŭ viŭ. Era îmbrăcatŭ dupe moda veche: pantaloni scurţĭ cu catarame, haine din timpurile vechĭ, şi pălăria cu colţurĭ. Puseră corpulŭ în căruţă, şi'lŭ transportară la locŭlŭ lorŭ de întêlnire. Vĕţându-lŭ aşia de bine conservatŭ, mulţĭ din sepătoriĭ pretinseră că nu era de câtŭ adormitŭ şi că, daca arŭ întrebuinţa mijlóce cuviincióse, arŭ putea sĕ-lŭ reanimeze. Acesta ideiă li se păru ridicula; cu tóte acestea, pregătiră o căldură mare, în care puseră corpulŭ, dupe ce l'aŭ desbrăcatŭ, şi începură a-ĭ vĕrsa rachiŭ caldŭ în gură. Peste optŭ-ţecĭ de minute, o mare mirare îĭ coprinse. Étă că ochiĭ începură a se deschide şi muschiĭ feţieĭ a se destinde. Apoĭ îlŭ culcară în plapomă de lână, şi începură a-lŭ freca cu putere. Peste unŭ altŭ pătrariŭ de oră, vorba îĭ reveni, şiîn prea puţinŭ timpŭ fu cu totulŭ restabilitŭ. Ilŭ îmbrăcară, luă partea sa la bucuriele lorŭ, şi păru pentru o oră aşia de fericitŭ ca fie-care dintr'ênşiĭ. Apoĭ se sculă, şi mulţumindule de politeţea lorŭ, ţise că era obligatŭ a-şĭ urma calea, şi întrebă de calulŭ seŭ.

—«Care calŭ?»

—«Celŭ ce l'avémŭ eri séră»

Nimenĭ nu putea respunde.

—«Domnilorŭ, vĕ rogŭ, nu mĕ ţineţĭ în locŭ, striga elŭ; amŭ o afacere de cea maĭ mare importanţă. Procuraţi-mĭ unŭ calŭ şi, vĕ voiŭ plăti bine. Vedeţĭ că amŭ banĭ.»

La aceste cuvinte, scóse unŭ felŭ de săculeţŭ s'aŭ pungă plină cu guinee (monedă englesă), avêndŭ efigia luĭ George III. Era unŭ misteriŭ ce nu-lŭ putea pătrunde, şi curiositatea lorŭ nu era maĭ mică de cîtŭ nerăbdarea străinuluĭ.—Vĕ vomŭ procura unul, dacă ne veĭ spune unde avéĭ sĕ mergĭ, respunseră dênşiĭ.

—«Vĕ voiŭ spune, daca-mĭ promiteţĭ, că nu mĕ maĭ ţineţĭ de locŭ.»

Iĭ promiseră.

—«Mĕ ducŭ la armată se ducŭ depeşele guvernuluĭ.»

— «A! mergĭ la Florida?

— «Nu, mĕ ducŭ la' .

— «Dar, amice, nu maĭ este armata acolo, şi pentru ce porţĭ acele haine vechĭ şi ridiculeĭ»

— Suntŭ în puterea d-vóstră, ţise elŭ: nu mĕ voiŭ înjosi a minţi. Faceţĭ din mine ce ve-ţĭ voi. Suntŭ oficerulŭ luĭ George III, şi mândru de a-lŭ servi.

Acesta era adevĕrulŭ. Acestŭ oficerŭ fusese trămisŭ cu o misiune la câte-va triburĭ indiene, în timpulŭ resbeluluĭ revoluţionarŭ, şi pe cândŭ se întorcea la armată, intră în pesceră ca s'adórmă. Se făcuse nópte de totŭ: căţu şi perdu orĭ-ce simţire, până în momentulŭ cândŭ îlŭ rechemară la viaţă. Fisicĭĭ şi fisiologiştiĭ, în unire cu o comisiune de doctorĭ, aŭ fostŭ învitaţĭ a-şĭ da opiniunea asupra acesteĭ descoperirĭ estraordinare.

* * *

O hoţiă dublă. Ţilele trecute se furase într'unŭ modŭ necreţutŭ din busunar césornicul unuĭ Domnŭ bătrânŭ din New-York, care oferi publicaminte aceluia ce-lŭ va aduce înapoĭ orecompensă de 20 dolarĭ, şi promise totŭ-o-dată a ierta pe tâlharŭ. Cîndŭ se preumbla într'o bună diminéţă, îlŭ întêmpină unŭ Domnŭ bine îmbrăcatŭ.

—«Aţĭ perdutŭ césornicŭlŭ D-vóstră?»

—«Da!»

—«Aţĭ promisŭ sĕ nu faceţĭ nicĭ unŭ casŭ din acésta?

—«Nu, de locŭ!»

—Sunteţĭ unŭ gentlemen?

—Oh! suntŭ!

—«Bine, écă césornicŭlŭ D-vóstră.

Gentlemenulŭ plăti ceĭ douĕ-ţecĭ dolarĭ şi, puinduşĭ césornicŭlŭ în posunarŭ, murmură:

—Aşĭ dori totuşĭ sĕ şciŭ, cumŭ draculŭ aţĭ comisŭ acestŭ furtŭ!»

—«O doriţĭ? numaĭ de câtŭ?» strigă streinulŭ dupe elŭ: «sĕ vĕ arătŭ?

—«Da, arătaţĭ!»

—«Aşa, luaţĭ séma, ţise nobiluluĭ Domnŭ. «Vĕ aduceţĭ póte aminte, că, în ţiua cândŭ aţĭ perdutŭ césornicŭlŭ D-vóstră, cine-va vĕ îmbrănci din greşélă cu violenţă şi apoĭ vĕ ceru scuse?

—«Aşa mi se pare»

—«Acela eramŭ eŭ.

—«Mĕ bucurŭ de cunoscinţa D-vóstră,—déţă cumŭ a fostŭ cu putinţă?

—Permiteţi-mĭ şi vĕ voiŭ areta.» Şi străinulŭ mbrănci din noŭ, ceru scuse şi dispăru.

—«Vĕ mulţumescŭ», ţise bătrânulŭ Domnŭ, şi îşĭ continuă drumulŭ, cândŭ de odată se gândi, că trebue se fiă timpulŭ mâncărĭĭ. Pentru a se încredinţa insĕ despre acésta, era silitŭ sĕ întrebe pe unŭ altŭ Domnŭ, căcĭ césornicŭlŭ luĭ dispăruse din noŭ în acestŭ intervalŭ, ca şi la întâia îmbrăncire cu nobilulŭ cavalerŭ.

www.dacoromanica.ro

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clăditŭ formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusându din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiuniĭ (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinţênd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5 F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cubebuluĭ.

şi a fĭcatuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin trunŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭi, Grippă, tuse măgăréscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeleniă

Uă odaiă mare, *elegant mobilată.* în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatŭ de acumŭ cu preţŭ fórte moderatŭ. Doritorĭĭ se vorŭ adresa la Typografia D-luĭ *Alecsandru Andricĭ*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelŭ Steriadi), acelŭ ce essecută objecte de tipografiă în tótă forma şi în orĭ limbă. promptŭ şi cu preţŭ fórte moderatŭ.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREScĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI	8 00 dimin.	3 00 séra
Gilava	8 14 —	3 14 —
Vidra	8 29 —	3 29 —
Comana	8 57 —	3 57 —
Bănésa	6 25 —	4 25 —
Frătescĭ	9 48 —	4 48 —
GIURGIŬ	10 00 —	5 00 —
GIURGIŬ	7 50 dimin.	2 50 séră
Frătescĭ	8 04 —	3 04 —
Bănĕsa	8 27 —	3 27 —
Comana	8 05 —	3 05 —
Vidra	9 30 —	4 30 —
Gilava	9 45 —	4 45 —
BUCURESCI	9 57 —	4 57 —

BUCUREScĬ-PITESCI.

Bucurescĭ . . Plec.	7 30 dimin.	3 00 d. am.
Chitilla	7 51 —	3 21 —
Ciocaneştĭ. . . .	8 25 —	3 58 —
Ghergani.	8 58 —	4 31 —
Titu . . . Plec.	9 42 —	5 14 —
Găescĭ. . . Plec.	10 38 —	6 18 —
Leordenĭ	11 13 —	6 59 —
Goleştĭ.	11 49 —	7 40 —
Piteştĭ	12 10 d. am.	8 05 séră.

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ . . . Plec.	7 00 dimin.	4 30 d. ami.
Golescĭ	7 17 —	4 47 —
Leordenĭ	8 53 —	2 23 —
Găescĭ . . Plec.	9 45 —	6 15 —
Titu . . . Ples.	10 45 —	7 20 —
Ghergani . . .	10 11 —	7 51 —
Ciocănescĭ . . .	11 44 —	8 28 —
Chitila	11 17 —	9 06 —
Bucurescĭ . . .	12 46 —	9 40 séra

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ . . Plec.	5 00 dimin.	12 00 d. am.
Berheci.	5 36 —	12 32 —
Ghidigenĭ	6 11 —	1 04 —
Tutova	6 32 —	1 26 —
Berlad	7 14 —	2 04 —

BERLAD-TECUCI

Berlad	8 30 dimin.	4 00 d. am.
Tutova	9 04 —	4 34 —
Ghidigenĭ	9 21 —	4 51 —
Berhecĭ.	9 59 —	5 59 —
Tecuciu	10 34 —	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din	Roman	4 53	9 19
—	Paşcanĭ	6 27	10 24
—	Iaşĭ	9 14	1 42
—	Botoşanĭ	—	2 10
—	Suceava	9 54	12 31
—	Lemberg	3 45	10 43
Sosirea în	Viena	7 29	5 20
Plecar. din	Viena	8 00	10 30
—	Lenberg	12 15	6 47
—	Suceava	7 21	4 44
—	Botoşanĭ	—	2 54
—	Iaşĭ	7 39	3 40
—	Paşcanĭ	10 44	6 47
Sosirea în	Roman	12 16	7 53

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40 s.	8 20 dim.	3 30 d. a.	Galatz	7 40 dim.	11 00 nóp
Chitila	6 01	8 37	—	Barboşĭ	8 30	12 25
Buftea	6 25	8 54	—	Serbeştĭ	8 53	—
Perişŭ	7 06	9 21	—	Prevalŭ	9 25	—
Crivina	7 33	9 42	—	Han.-Conachi	9 46	—
Ploescĭ		10 30	5 15	Iveştĭ	10 13	—
Valea Călug.		10 50	—	Tecucĭ	11 10	3 00
Albescĭ		11 05	5 46	Mărăşeştĭ	11 46	3 40
Mizil		11 49	6 18	Pufeştĭ	12 26	—
Ulmenĭ		12 29	—	Adjud	12 49	4 39
Monteoru		12 45	—	Sascut	1 19 d.a.	—
Buzeŭ		1 45	8 00	Racaciune	1 50	5 46
Cilibia		2 19	—	Valea-Sécă	2 24	—
Faureĭ		2 57	9 15	Băcăŭ	3 00	6 56 dim.
Ianca		3 35	—	Galbini	3 36	—
Muftiŭ		4 08	—	Roman	4 18	8 16
Brăila	7 25 dim.	5 45	11 25			
Barboşĭ	9 45	5 50	10 30			
	10 35	6 30	20			

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30 d.a.	9 20 nóp.	Galaţĭ	9 00 dim.	8 30 nóp.	4 20 nóp.
Galbenĭ	2 09	—	Barboşĭ	9 42	9 25	5 25
Bacăŭ	3 03	10 50	Brăila	10 35		6 30 dim.
Valea-Sécă	3 24	—	Muftiŭ	11 12		—
Răcăciunĭ	3 55	11 48	Ianca	11 45		—
Sascut	4 28	—	Făureĭ	12 23		8 08
Adjud	4 55	12 68	Cilibia	1 01 d.a.		—
Pufescĭ	5 23	—	Buzeŭ	2 15		9 40
Mărăşescĭ	5 52	1 45	Monteoru	2 36		—
Tecucĭ	7 00 nóp.	2 55	Ulmenĭ	2 50		—
Ivescĭ	7 35	—	Mizil	3 31		10 40
Hanu-Conaki	8 11	—	Albescĭ	4 09		11 14
Preval	8 34	—	Valé-Călugă.	4 27		—
Serbescĭ	9 10	—	Ploescĭ	5 10	7 00 dim.	11 53
Barboşĭ	9 50	5 30	Crivina	5 43	7 41	—
Galaţĭ	10 35	6 15 dim.	Periş	6 05 nóp.	8 13	—
			Bufta	6 31	8 50	—
			Chitila	6 49	9 18	—
			Bucurescĭ	7 09	9 42	1 30 d.a.

Pentru abonamente, reclame şĭ anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 baniĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

Girantŭ. responsabilŭ DAVID DINU.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

MERCURI, 17 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 273

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 16 IANUARIE

In şedinţa de erĭ a Camereĭ, dupe ce s'a votatŭ cu 59 bile albe contra 22 negre proectulŭ de modificarea unorŭ articolĭ din codicile penalĭ, a începutŭ desbaterea pe articolĭ.

Nu vomŭ verbi despre cele-l-alte părţĭ ale proectuluĭ, fiindŭ lucrurĭ secondare pe lângă părţile carĭ privescŭ juriulŭ şi presa.

Aceste douĕ părţĭ va fi ocupaţiunea nóstră de aḑĭ.

Domnulŭ Labouley, în opera sea *Partulŭ liberale*, ḑice că arbitrariulŭ póte pune tóte măscile şi vorbi tóte limbagiele, chiar limbagiulŭ libertăţiĭ; darŭ a inspira confienţa, nicĭ o dată nu va putea.

Astŭ-felŭ amiciĭ guvernuluĭ şi ministrulŭ Costa-foru, ca se pótă atrage majoritatea Camereĭ cu dênşiĭ spre a vota acestŭ proectŭ, a luatŭ masca libertăţiĭ şi a moralităţiĭ, a susţinutŭ că aceste modificărĭ în legea jiuriuluĭ se facŭ numaĭ spre a se înfrâna crimele cele maĭ scandalóse, jafurile de banĭ publicĭ, falsurile de acte publice, abusurile de putere ale funcţionarilorŭ, spargerea de sigiliurĭ, bancruta frandulósă şi alte asemenea lucrurĭ, cu care voescŭ se asicure societatea; că restricţiunele în presă se facŭ spre a sugruma licenţa.

Aceste cuvinte, orĭ cine vede că suntŭ numaĭ o mască. In ambele modificărĭ, puntulŭ principalŭ nu este de câtŭ cestiunile politice. Se sciă de tótă lumea că juraţiĭ, cele maĭ multe achitărĭ le-a făcutŭ proceselorŭ de acéstă natură. Cândŭ a fostŭ câte unŭ procesŭ de falsŭ, de delapidare şi de abusŭ aĭ banilorŭ publice, numaĭ atunci a fostŭ achitatŭ cândŭ instrucţiunea a fostŭ reŭ făcută.

Astŭ-felŭ fiindŭ, crede guvernulŭ şi amiciĭ seĭ că trecênduse aceste procese la tribunale şi Curţĭ, vomŭ fi maĭ fericiţĭ? Ne indouimŭ. Credemŭ chiar, că achitările vorŭ fi maĭ numeróse. Dacă totulŭ depânde de la instrucţiune, magistraţiĭ sutŭ datorĭ se judice conformŭ legeĭ, érŭ nu conformŭ consciinţeĭ lorŭ ca juraţiĭ.

Ş'apoĭ orĭ cine póte sĕ se convingă că maĭ lesne se póte influenţa unulŭ séŭ douĭ, de câtŭ 30 séŭ chiar 12. Domnulŭ Costaforu sciă că, maĭ mulţĭ magistraţĭ aŭ fostŭ destituiţĭ de Domnia sea pentru că-ĭ bănuise séŭ dovedise influenţaţĭ în diferite moduri, cu tóte că pe ceĭ carĭ ĭ-a numitŭ în locŭ, mulţĭ nu suntŭ maĭ bunĭ. Crede că cu acéstă îmulţire a proceselorŭ la curţĭ şi tribunale se vorŭ preschimba obiceiurile magistraţilorŭ seĭ?

Noĭ nicĭ acésta nu credemŭ.

In privinţa modificărilorŭ asupra preseĭ, orĭ ce amŭ ḑice noĭ arŭ fi puţinŭ pe lângă ce a ḑisŭ Domnulŭ Ionescu în şedinţa de erĭ, rĕspunḑêndŭ Domnuluĭ Costa-foru. Chiar în cele ḑise de D. Costa-foru, sĕ vede intenţiunea guvnrnuluĭ de a se restrânge libertatea preseĭ, pentru că-ĭ este frică ca nu într'o ḑi presa, influenţându prea multŭ asupra opiniuniĭ publice, sĕ se pomenéscă cu acéstă opiniune, cu poporulŭ, venindŭ la Cameră cu cuţite — cum ḑice Domnulŭ Costa-foru că s'a întêmplatŭ în Francia — şi se arunce acéstă Cameră pe ferestre séŭ s'o facă se-şĭ aducă aminte că trebue se fiă representanta naţiuniĭ.

Pentru ca se véḑă orĭ cine că acésta este frica guvernuluĭ, esprimată de ministrulŭ de esterne, reproducemŭ aci şi cuvintele séle şi pe acelea cu care îlŭ combate D. Ionescu:

«*D. Costa-foru* citesce art. 294, privitorŭ la culpabilitatea de calomniă prin articule, scrierĭ, gravure, desemnurĭ, etc. şi esplică c'acumŭ s'a adausŭ că vorŭ fi pedepsiţĭ nu numaĭ ceĭ arĕtaţĭ prin art. 249, ci şi aceia care vorŭ fi provocatŭ la comiterea uneĭ crime séŭ delictŭ, prevĕḑute de codulŭ penalŭ. Acéstă lacună trebuia împlinită, spre a nu se lăsa la apreciarea judecătoruluĭ. Potŭ fi scrierĭ care se înebunéscă p'unŭ omŭ. Étă o crimă.

«D. *Cantili*. Aspru lucru.

«D. *Costa-Foru*. Aspru? Dar crima comună de ce o pedepsiţĭ, érŭ pe cele făcute prin presă nu? Cândŭ cine-va va face asemenea lucrurĭ, subt influinţa altuia, vreţĭ ca numaĭ instrumentulŭ, fanatisatulŭ se se pedepséscă, érŭ autorulŭ principalŭ, celŭ care l'a provocatŭ se fiă lăsatŭ în pace? Dupe revoluţiunea din 1830, la Maiŭ, în Francia, n'aŭ venitŭ ómenĭ cu cuţitele asupra adunăriĭ? Inchipuiţi-vĕ că vinŭ şi la noĭ asemenea întêmplărĭ. Déca se va constata că ceĭ suntŭ instrumentele altora, e dreptŭ ca numaĭ ceĭ sĕ fiă pedepsiţĭ? Acestŭ artticolŭ e fundamentalŭ şi privesce asigurarea societăţiĭ. Insuşĭ Platone, părintele Republiceĭ, prescria censura în contra poemelorŭ şi tragedielorŭ, spre a nu face pe poporŭ se s'ameţéscă de lucrurĭ în contra legilorŭ şi virtuţiĭ. Nu vomŭ înfiinţa noĭ censura, nu vomŭ persecuta presa, ci spunemŭ prin lege juraţilorŭ că trebue se pedepséscă şi pe instigatorĭ, carĭ visézŭ distrugerea societăţiĭ, carĭ s'arĕtă înfocaţĭ pentru libertate, dar carĭ în inimă aŭ totŭ rĕulŭ. Va fi greŭ se se puiă mâna p'adevĕraţiĭ amăgitorĭ, căcĭ ceĭ sciŭ se fugă şi se s'ascundă: adesea aŭ mersŭ la ghilotină nevinovaţiĭ, érŭ provocatoriĭ aŭ scăpatŭ. Felix Pyat, vrăşmaşŭ alŭ societăţiĭ, publică în ḑiare proclamaţiunea sea în fruntea căreia pune ca datoriă sacră regicidulŭ, mórtea regilorŭ, mórtea omuluĭ, pentru c'a avutŭ ocasiune se fiă rege. In materiă politică îşĭ permitŭ totulŭ: tăgăduirea cea maĭ persistentă şi întrebuinţarea tutorŭ miḑlócelorŭ d'a scăpa de justiţiă.

«Cândŭ se va comite o crimă, provocatorulŭ eĭ nu vreţĭ se fiă pedepsitŭ?

«Vremŭ ca crimele politice şi de presă se mérgă la juraţĭ, spre a nu se bănui că puterea abuséză prin judecătoriĭ seĭ. In Belgia, secţiunea care a lucratŭ Constituţiuuea a cerutŭ ca juriulŭ se nu fiă juriŭ de câtŭ pentru delicte politice şi de presă, érŭ cele alte crime se se judece de curţĭ şi tribunale. Primesce óre Camera ca juraţiĭ se condamne numaĭ pe făptuitorĭ, érŭ pe provocatorĭ nu?

«*D. N. Ionescu* relevă cuvintele D-luĭ Costa-Foru c'acestŭ articolŭ este unŭ articolŭ de fondŭ. D. Costa-Foru a citatŭ şi pe divinulŭ Platone, însĕ nu cu dulcele tonŭ alŭ luĭ Platone, ci c'unŭ tonŭ provocătorŭ. D-luĭ a maĭ citatŭ pe Felix Pyat, amiculŭ d'altă dată alŭ colegului sĕŭ, D. Epurénu. In presa nóstră însĕ, — ḑice D. Ionescu — atâtŭ de calomniată, şi âncă pe nedrept, căcĭ şi eŭ citescŭ tóte ḑiarele, de diferite nuanţe; în presa nóstră n'amŭ vĕḑutŭ nicĭ o dată îndemnându-se la *regicidiŭ*. Cu asemenea meḑiĭ vine D. Costa-Foru se ne convingă a primi acestŭ articolŭ?

«*D. Costa-Foru*. Déca vreţĭ: nu vĕ silescŭ.

«*D. N. Ionescu*. Maĭ bine era se discutămŭ mâine, érŭ nu acumŭ séra; d'abia începuĭ şi C. Costa-Foru se sureccitézŭ. Nóptea ne-arŭ fi datŭ linişte.

«Eŭ nu voiŭ se se modifice nimicŭ din codulŭ penale, şi suntŭ consecinte. In Senatŭ, cândŭ D. Deşliu propunea modificarea generale a codului nostru, D. Costa-Forŭ şi eŭ ne opuneamŭ. D. Costa-Forŭ s'a schimbatŭ, eŭ amŭ rĕmasŭ totŭ la părerea mea.

«Articolulŭ 294 se esprime astŭ-felŭ:

— Art. 294. Este culpabile de calomniă acela care, prin discursurĭ, prin strigărĭ rostite în locurĭ publice séŭ prin scrierĭ, prin imprimate, prin desemnurĭ, prin gravurĭ, prin embleme, destinate a fi vêndute, distribuite séŭ afipte în publicŭ, va propune asupra unuĭ individŭ, unuĭ corpŭ, uneĭ asociaţiunĭ séŭ uneĭ administraţiunĭ, fapte carĭ, de arŭ fi adevĕrate, arŭ espune pe propusŭ la pedepse séŭ măcarŭ la ura séŭ dispreţulŭ cetăţenilorŭ.»

«Aci e o eróre: în locŭ de *prepune* se ḑice *propune*. Trebuie dérŭ s'o 'ndreptămŭ. Ş'apoĭ acelŭ «măcarŭ» ce 'nsemnéḑă elŭ? Confusiune! Cuvêntulŭ de «calomniatore» nu este luatŭ totŭ-déuna în înţelesu-ĭ adevĕratŭ. Ca sĕ fiă cine-va calomniatore nu este destulŭ se anunţe o calomniă, ci déca, lăsându-ĭ se timpulŭ şi miḑlócele d'a o proba, nu va fi în stare s'o probeze. Déca cine-va arŭ face o scriere ş'unŭ omŭ óre-care arŭ lua ce îĭ place luĭ din ea ca se comită o faptă rea, e justŭ sĕ se pedepséscă scriitorulŭ? Acésta e monstruosŭ, este preconisarea ş'admiterea proceselorŭ de tendinţe. Aĭ citat pe Platone. De ce nu citaţĭ şi pe Dracone, care pedepsia tolulŭ cu mórtea? Nu sciţĭ că cu 2 rândurĭ ale unuĭ omŭ îlŭ poţĭ trămite la puşcăriă? Ca sĕ fiă cine-va provocatore, trebuiescŭ multe. Avemŭ o Constituţiune care proclamă libere opiniunile: basatŭ pe ea, orĭ-cine póte sĕ'şĭ spuie părerile spre a le discuta în modŭ rece. Ce suntŭ eŭ vinovatŭ, déca s'o găsi cine-va care se mi le înţelégă rĕŭ? Déca acum se va ucide vr'unŭ rege, aveţĭ sĕ faceţĭ complice pe Felix Pyat? Dr.

www.dacoromanica.ro

Straus a negatŭ esistinţa luĭ Dumneḑeŭ. despre care cu respectŭ a vorbit lordul Glastone. Déca cine-va arŭ jăfui o biserică séŭ într'unŭ articolŭ literarŭ arŭ scrie ceva în contra bisericeĭ, ve-ţĭ face complice pe Straus şi îlŭ veţĭ pedepsi ca pe făptuitorulŭ principale?

«Daţi-ne esemple de la presa nóstră, de la scriitoriĭ nostriĭ. Unde suntŭ faptele din societatea nóstră carĭ se justifice asemenea dispoşiţiunĭ? Cândŭ D. ministru ne spune c'acesta e unŭ articolŭ fundamentale şi ne dă esemple din alte ţĕrĭ, suntemŭ în dreptŭ a întórce pagina luĭ Platone. Elŭ oprea amăgirea poporuluĭ prin tragediă. Aplicaţĭ-o şi D-vóstră comitetuluĭ teatrale acésta! Aţĭ tradusŭ frasa din Platone, aţĭ preparatŭ-o; arma era gata: eĭ bine, de ce n'o ascuţiaţĭ maĭ bine? Intenţiunea mea este....

«Orologiulŭ sunând 5 ore, şedinţa se rădică şi desbaterea rămâne a continua asupra acestuéşĭ articolŭ.»

Banca fonciară, ce voiescŭ se înfiinţese proprietariĭ românĭ, ni se spune de maĭ mulţĭ că este în pericolŭ. Acésta am prevĕḑutŭ-o noĭ acumŭ câte-va ḑile, într'o revistă, şi ne-o încredinţésă şi maĭ multŭ aḑĭ câte-va companiĭ streine aĭ cărorŭ samsarĭ alergŭ din deputatŭ în deputatŭ, din jurnalistŭ în jurnalistŭ. Influiţa materială a acestorŭ samsarĭ trebue se fiă mare, de óre ce, pâna acumŭ, douĕ jurnale, *Trompetta* şi *Patria*, care susţinéŭ cu tăriă banca fonciară a proprietarilorŭ românĭ, acumŭ o lasă la o parte şi se uită cu ochiĭ dulcĭ la aceia a D-luĭ Laitner.

Nu ne mirămŭ de ceĭ de la *Patria*, cândŭ ḑicŭ că nu va ridica *cestiunĭ absurde de naţionalitate* în acéstă cestiune, fiindŭ că nu ne asteptămŭ maĭ multŭ de la nisce streinĭ carĭ aŭ calomniatŭ naţiunea română în atâtea rîndurĭ şi într'unŭ modŭ nedemnŭ. Ne mirămŭ însĕ de ceĭ de la *Trompetta* carĭĭ, cândŭ a fostŭ cestiunea de naţionalitate, aŭ luptatŭ cu tótă puterea şi cu totŭ curagiulŭ! Dacă nu va fi fostŭ o surprindere, apoĭ negreşitŭ trebue se disperămŭ de totŭ în ţéra acésta.

Orĭ cumŭ, pericolulŭ éste eminentŭ, şi consiliămŭ pe toţĭ româniĭ, adevăraţĭ patrioţĭ, şi carĭ ţinŭ se trăiască şi se prospere acéstă ţéră, se pue tóte silinţele a opri acestŭ mare reŭ, a opri darea bănceĭ la streinĭ, orĭ cine arŭ fi aceĭ streinĭ.

Dacă nu se póte face nimicŭ aḑĭ de proprietariĭ românĭ, noĭ preferimŭ sĕ se amâne peste unŭ anŭ, peste douĭ şi chiar peste treĭ înfiinţarea eĭ, de câtŭ sĕ cădemŭ pe mâna streinilorŭ.

Facemŭ acestŭ apelŭ aḑĭ, pâna cândŭ vomŭ veni, prin articoliĭ specialĭ, a combate în amenuntele lorŭ tóte proectele streine, aretândŭ, cu probe, pericolulŭ celŭ mare la care ne-amŭ espune, dândŭ şi acésta mare mină naţională érŭ pe mâna streinilorŭ.

Senatulŭ, în şedinţa de erĭ, înţelegêndŭ bătaia de jocŭ şĭ ironia ce a voitŭ guvernulŭ se-ĭ arunce cu alegerea Domnuluĭ Ioanide în douĕ colegie, a respinsŭ cu douĕ treimĭ plus unulŭ acéstă alegere, dândŭ o lecţiune guvernuluĭ.

Jurnalulŭ *Teleormauulŭ*, din Turnu Măgurele, ne aduce următórea faptă arbitrarie a administraţiuneĭ locale:

«O mână misteriósă a adunatŭ, din localurile publice ale urbeĭ nóstre, tóte exemplarele *Telegrafuluĭ*, No. 268, din 11 Ianuarie, 1873, în care se vede înserată o violentă critică la adresa prefectuluĭ de Teleormanŭ.

«Protestămŭ energicŭ contra acestuĭ delictŭ, şi rugămŭ autoritatea administrativă de a disposa urgente măsurĭ pentru descoperirea delicuenţilorŭ...

Mulţumindŭ *Teleormanuluĭ* despre acéstă protestare a sea, publicămŭ aḑĭ alŭ douilea articolŭ *Escursiunĭ în Teleormanŭ*, promitândŭ a reveni mâine asupra criticeĭ ce ne face acelŭ jurnalŭ în acelaşŭ numĕrŭ.

O escursiune în Teleormanŭ

II

Intr'unŭ numerŭ precedinte alŭ acesteĭ foĭ, amŭ promisŭ a continua cu descrierea scabróseĭ administraţiunĭ a judeţuluĭ Teleormanŭ, subt domnia căruia, legile şi instituţiunile cele maĭ bine făcĕtóre aŭ devenitŭ unŭ obiectŭ de speculă pentru aceia ce suntŭ chemaţĭ a le aplica.

Atragêndŭ atenţiunea Domnuluĭ Prim Ministru, amŭ cerutŭ suspendarea actualuluĭ prefectŭ, şi numirea uneĭ comisiunĭ de anchetă, care, în imparţialitatea sa şi departe de orĭ ce influenţă autoritară, sĕ constate starea deplorabilă a judeţuluĭ, aruncatŭ de D. Michailŭ Râmnicénu într'unŭ chaosŭ de unde nu va putea eşi fără concursulŭ unuĭ prefectŭ de inimă şi cu cele maĭ bune intenţiunĭ pentru binele publicŭ.

Aflămŭ că chiar Domnulŭ Lascar Catargiu, în escursiunea sa, arŭ fi observatŭ singurŭ, cu totŭ zidulŭ de amploiaţĭ ce-lŭ înconjuraŭ, că representantulŭ guvernuluĭ în Teleormanŭ este departe de a satisface interesele judeţuluĭ, şi dupe o înţelegere cu D. Mavrogheni, Ministrulŭ de finance, arŭ fi decisŭ departarea Domnuluĭ Râmnicénu.

Nu scimŭ până la ce puntŭ trebue sĕ dămcreḑămêntŭ acesteĭ nuvele; de aceea, până ce *Monitorulŭ oficiale* nu ne va vorbi, noĭ vomŭ adăoga că: *legea instrucţiuneĭ publice este o literă mórta*., că sume colosale se cheltuiescŭ cu instruirea poporuluĭ, fără ca ele sĕ producă ce-va de câtŭ *neinstruirea poporuluĭ*, pentru că capulŭ judeţuluĭ, chematŭ de dreptŭ a surveghia aplicarea acesteĭ legĭ salutarĭĭ, nu-şĭ a dat nicĭ o dată ostenéla a visita vre-o scólă în comunele rurale.

Abusurile ce se comitŭ în aplicarea acesteĭ legĭ suntŭ enorme; vom cita numaĭ câte-va pentru ca publiculŭ se le véḑă:

Scólele din comunele rurale suntŭ pustiĭ: şi cu tóte acestea, profesoriĭ îşĭ priimescŭ lefurile lorŭ regulatŭ, fără a produce ce-va.

Cum se numesce acésta dacă nu a frustra Statulŭ în modulŭ celŭ maĭ neomenosŭ? Fetele nu frecuentéḑă nicĭ una din scóle şi băeţiĭ, numaĭ în comunele acelea, unde proprietariĭ, printr'o iniţiativă patriotică şi cu sacrificie propriĭ, aŭ pututŭ reuşi a vedea pe băngile luminеĭ de la 30 la 50 scolarĭ. Intrebaţĭ pe Domnulŭ Iorgu Scărlătescu de la Atârnaţĭ, ce sacrifică pentru instruirea locultorilorŭ seĭ, şi vĕ ve-ţĭ putea forma o opiniune ficsă, asupra cultureĭ ţeranuluĭ în Ţeleormanŭ! Mergeţĭ la Storobănésa şi ve-ţĭ vedea pe proprietarŭ conducêndŭ singurŭ copiĭ la scólă! Unde este dar iniţiativa prefectuluĭ? Respunsulŭ este atâtŭ de durerosŭ, pe câtŭ noĭ singurĭ ne înfiorămŭ espuindulŭ opiniuneĭ publice. Ne reservămŭ numaĭ a arĕta că, în totŭ judeţulŭ, nu găsesce cineva 10 comune ale cărorŭ scolĭ sĕ fiă în plină funcţiune.

Ţeranĭĭ, esitândŭ a-şĭ trîmite copiĭ la scólă, suntŭ supuşĭ la amenḑĭ riguróse. Cea maĭ mare parte din aceste amenḑĭ, în locŭ de a se îndrepta la destinaţiunea lorŭ, ele nemerescŭ în bosunare streine. Prefectulŭ nu sciă nimicŭ, — nu vede nimicŭ, pentru că nu-ĭ este datŭ de la Dumneḑeŭ a vedea asemenea flécurĭ. Cu tóte acestea ţĕranulŭ e jefuitŭ în modulŭ celŭ maĭ neomenosŭ şi Statulŭ numaĭ puţinŭ frustatŭ.

Legea timbruluĭ şi înregistrăriĭ a ajunsŭ a fi unŭ obiectŭ de specula alŭ Primarilorŭ, séŭ maĭ bine, pare a fi destinată a acoperi deficitele acestora în locŭ de a acoperi deficitele tesauruluĭ publicŭ, pentru care s'a creatŭ acestŭ venitŭ.

Recunóscemŭ cu toţĭ confusiunile ce a produsŭ la începutŭ aplicarea acesteĭ legĭ. Astă-ḑĭ însĕ, cândŭ desvoltările cele maĭ întinse s'aŭ datŭ acelora ce suntŭ în dreptŭ a o aplica, ele numaĭ suntŭ confusiunĭ, ci abusurĭ. Primariĭ reclamŭ, în mare parte, de la locuitorĭ, îndouitŭ şi întreitŭ valórea timbruluĭ, cerutŭ de coprinderea hârtieĭ lorŭ; pentru unŭ timbru, de esemplu, de 25 banĭ, eĭ cerŭ 50 banĭ, séŭ unŭ leŭ noŭ. Bietulŭ locuitorŭ plătesce, Primarulŭ se îngraşă, zapciĭ îşĭ adaogă câte unŭ calŭ la trăsură şi Prefectulŭ se desmérdă între curtesaniĭ seĭ.

Orĭ cine voesce sĕ se convingă şi maĭ bine de adevĕrŭ, n'are de câtŭ se vorbéscă cu locuitoriĭ şi sĕ pue mâna pe unŭ dosarŭ alŭ vre uneĭ Primăriĭ; acolo va vedea lucrurile maĭ în goliciunea lorŭ; va vedea că nu esistă nicĭ umbră de aplicarea legeĭ. Aci o hârtiă netimbrată, şi pentru care locuitorulŭ póte că a plătitŭ timbrulŭ; dincolo alta, timbrată cu unŭ timbru maĭ mare de câtŭ coprinderea hârtieĭ, şi altele maĭ micĭ.

Abusurile suntŭ marĭ, rĕulŭ a ajunsŭ la mĕduva osuluĭ şi, cu tóte acestea, Prefectulŭ nu s'a îndurатŭ nicĭ o dată a-şĭ părăsi reşedinţa spre a trece din comună în comună a surveghea aplicarea acesteĭ legĭ şi a pune capĕtŭ unuĭ reŭ care sdruncină din temeliă maĭ tóte comunele rurale de subt a sa înaltă administraţiune.

O repede privire asupra sórteĭ arestaţilorŭ în prevenţiune din Teleormanŭ.

Starea miseră, în care se aflĭ penitenciarulŭ acestuĭ districtŭ, se póte considera ca o adevĕrată tortură phisică şĭ morală pentru arestaţĭ în genere, şi în particularŭ pentru aceĭ în prevenţiune.

Sistemulŭ de a depune în acelaşĭ localŭ pe condamnaţĭ pentru delicte şi pe preveniţĭ, este astă-ḑĭ consideratŭ o barbariă, o injustiţiă, unŭ elementŭ de corupţiune, o imoralitate socială. Tóte

www.dacoromanica.ro

naţiunile civilisate aŭ reprobatŭ o astŭ-felŭ de anomaliă şi aŭ avisatŭ la disposiţiunĭ profunde şi înţelepte, nu numaĭ de a organisa penitenciare deosebite pentru preveniţĭ de aceĭ condamnaţĭ, dar, clasându pe aceştĭ din urmă în diferite categoriĭ, dupe gradulŭ culpabilităţiĭ lorŭ, ĭ-aŭ separatŭ în închisorĭ particulare.

Arŭ fi de doritŭ ca se încetese o dată acéstă tristă sórtă a preveniţilorŭ şi din districtulŭ nostru.

Unŭ omŭ este bănuitŭ: étă-lŭ trimisŭ îndată la puscăriă. O lună, douĕ, treĭ, póte şi şése, este lăsatŭ în contactŭ cu tălhariĭ şi omorîtoriĭ, cu acésta tină a societateĭ; şi, dupe ce se va pronunţa decisiunea sea, étă-lŭ achitatŭ póte, étă-lŭ redatŭ societăţeĭ. Cine nu se înfiorâ însĕ la ideea ce acestŭ nenorocitŭ prevenitŭ a trebuitŭ, cu tótă inocenţa sea, se îndure, în intervalŭ de sute de çile regimulŭ hoţilorŭ şi omorîtorilorŭ, şi se sufere tóte obiceiurile, tóte viţiurile acestorŭ fiinţe degradate şi misere.

Districtulŭ nostru scimŭ că a cheltuitŭ o sumă destulŭ de rotundă pentru a zidi unŭ stabilimentŭ destinatŭ detenţiuneĭ preveniţilorŭ, şi că acestŭ stabilimentŭ este terminatŭ de unŭ anŭ de çile. Pentru ce dar nu se dă destinaţiuneĭ séle acéstă zidire şi se lasă a se deteriora inutilŭ? Bună séŭ rea, acéstŭ casă este preferabilă penteniciaruluĭ. Autoritatea competinte arŭ face unŭ mare actŭ de umanitate dacă arŭ transporta preveniţiĭ în acestŭ localŭ.

(*Teleormanulŭ*)

SCIINŢE METEOROLOGICE

Ernele călduróse. Érna anuluĭ 1872—73, dupe cumŭ se arétă până acumŭ, va ocupa, dupe tóte probabilităţile, unŭ locŭ însemnatŭ în lista ernelorŭ călduróse, designate în istoria meteorologieĭ. Din tóte regiunele se anunţă o temperatură blândă, prin urmare se indicăm câte-va curiosităţĭ ale acesteĭ temperaturĭ estra-ordinarĭ. In çiua Crăciunuluĭ s'a vĕdutŭ cocostârcĭ (berze) la Bruxelles. La Constanţa, într'o grădină privată, s'aŭ aflatŭ în çilele ultime ale luneĭ Decembre şi la 1 Ianuarie stilŭ noŭ căpĕţînĭ de varză crescute în libertate. Rădichele lunare nu suntŭ o raritate, de asemenea şi florĭ de câmpŭ culese. In multe grădinĭ se vedŭ rose înflorite, cărora nu le lipsescŭ nici fluturĭ. In Saxonia (Obwalden), în çiua Crăciunuluĭ sburaŭ albinele, érŭ de pe cêmpŭ s'aŭ culesŭ rose înflorite şi alte florĭ, precumŭ şi erburĭ aromatice, formându-se din ele buchete. La Uetliberg, lângă Zurich, s'aŭ găsitŭ lăcrămióre înflorite, şi care s'aŭ vêndutŭ în folosulŭ Institutuluĭ Pestalozzi cu 24 francĭ 40 centime. In unele regiunĭ ale Franciеĭ se află arborĭ complectŭ ornaţĭ cu frunçe, érŭ grădine împodóbite cu florĭ; icĭ colea s'a găsitŭ fragĭ copţĭ şi sparanghelŭ, care s'a vîndutŭ în pieţe. Anulŭ 1872-1873, cu tótă raritatea fenomenelorŭ, nu stă isolatŭ: anulŭ 1289 n'aŭ avutŭ érnă, în anulŭ 1421 eraŭ cireşile cópte în Aprilie, érŭ strugurii în luna Maiŭ. Érna din anulŭ 1533 a fostŭ atâtŭ de călduróssă, în câtŭ în luna Ianuarie se aflaŭ grădinele şi câmpiile ornate în abondenţă cu verdéţă şi florĭ. Totŭ aşa de călduróse aŭ fostŭ şi ernele anilorŭ 1607, 1609, 1613 şi 1617; în anĭ 1659 şi 1692 nu s'aŭ arsŭ de locŭ lemne de focŭ. Intre ernele cele maĭ apropiate călduróse suntŭ acele din 1781, 1807 şi 1822, şi care se vĕdŭ însemnate ca fenomene meteorologice. Fiindŭ că esistă o credinţă generală, că érna trebue sĕ fiă rece şi aspră, pentru ca anulŭ ce vine sĕ fie unŭ anŭ bunŭ, amintimŭ lectoriloru noştrĭ, că érna anuluĭ 1833-1834 a fostŭ fórte asemănată acesteĭ din anulŭ curentŭ. şi cu tóte acestea anulŭ 1834 a fostŭ unulŭ din ceĭ maĭ roditorĭ din secolulŭ presentŭ. Vinulŭ aceluĭ anŭ a întrecutŭ în calitate tóte cele-l-alte culesurĭ de vie anterióre; şi în câtŭ priveşte cantitatea, ea a fostŭ atâtŭ de însemnată, în câtŭ şi astă-çĭ se află vinurĭ din 1834. Şi secara şi grâulŭ aŭ fostŭ în abondanţă. Calitatea escelentă a nutreţuluĭ din erburĭ pentru vite a făcutŭ ca în curândŭ se dispară cantitatea destulŭ de mare, şi atuncĭ s'aŭ găsitŭ persóne, care aŭ profetisatŭ şi aŭ susţinutŭ, că semănuturele de érnă aŭ rĕsăritŭ de timpuriŭ şi că vorŭ avea multŭ a suferi din causa zăpedeĭ şi a gerurilorŭ. Cu tóte acestea, creşterea timpuriă a semănăturelorŭ nu a fostŭ unŭ semnŭ rĕŭ, şi secerişulŭ a pututŭ avea locŭ cu o lună înainte, de cumŭ s'aŭ petrecutŭ în anĭ precedenţĭ. — Se sperămŭ, decĭ, contra tuturorŭ credinţelorŭ superstiţióse şi tótă érna caldă din acestŭ anŭ, că vara ce sosesţe va aduce o recoltă abondentă.

(*Curierulŭ*)

DIVERSE

O fidelitate esemplariă. Tóte raporturile aŭ anunţatŭ presenţa Mareşaluluĭ Canrobert la ceremonia funebră a luĭ Napoleonŭ III. Étă în privinţa acésta, dupe *Figaro*, o anecdotă care face cea maĭ mare onóre aceluia care e eroulŭ eĭ.

Când află mórtea aceluia care fusese suveranulŭ şi amiculŭ sĕŭ, Mareşalulŭ Canrobert era chiar elŭ singurŭ bolnavŭ. Doritorŭ nu maĭ puţinŭ de a intreprinde o călătorie la Chislehurst, Mareşalulŭ consultă în privinţa acésta pe mediculŭ sĕŭ, doctorulŭ Laville, asupra stăriĭ maĭ multŭ séŭ maĭ puţinŭ grave a sănătăţiĭ séle.

— Nu vĕ consiliesŭ sĕ faceţĭ acestŭ voiagiŭ, rcspunse doctorulŭ; arŭ fi o imprudenţă a pleca pe drumŭ.

Dupĕ insistinţa ilustruluĭ sĕŭ maladŭ, doctorulŭ creçu că arŭ trebui sĕ dea o nuanţă maĭ mare consultaţiuneĭ séle, şi adaogă:

— Nu numaĭ c'arŭ fi o împrudenţă, dar unŭ pericolŭ realŭ.

— Pericolŭ... de mórte, doctore?

Tăcerea doctoruluĭ însemna o confirmaţiune.

— Bine, doctore, adaose Mareşalulŭ; atuncĭ voiŭ pleca chiar mâine de diminĕţă.

* * *

Insecta bunică. Domnişóra *Bébé* se plimba cu bunică-sa în aleea uneĭ grădiniĭ. O insectă urma aceaşĭ cale; Domnişóra *Bébé* o calcă cu piciorulŭ şi o sfăramă. Bunica, care aparţine societăţeĭ protectrice a animalelorŭ, profită de acésta ocasiune pentru a adresa copileĭ o morală. Ea îĭ observă ca circonstanţă agravantă a urâteĭ séle fapte, că acestŭ micŭ animalŭ, pe care l'a ucisŭ cu atâta cruçime, arŭ putea fi o mumă de familiă, aĭ căriia fiĭ arŭ putea muri acuma de fóme.

Domnişóra Bébé, stătu puţinŭ gânditóre, apoĭ adaogă:

— Dér, buna mea, póte că acéstă insectă n'a fostŭ de câtŭ o bunică?

* * *

Unŭ otelierŭ ca unŭ lordŭ. O celebritate industrială din Australia, D. Jack Dykson, a sositŭ la Paris. Acesta este acela care a fondatŭ în oraşulŭ *Melbourne*, *Hotelulŭ Statelorŭ-Unite*, o imensă casarmă de voiagiorĭ, stabilitŭ dupĕ modeluluĭ marilorŭ oteluri din New-York. Succesulŭ acestuĭ ótelŭ fuse atâtŭ de mare, în câtŭ adesea punea camerele la licitare, care se adjudeçaŭ câte 10 séŭ 12 dolarĭ pe çi.

In anulŭ 1856 o scenă stramă şi cu totulŭ americană, ridică la reputaţiunea cea maĭ înaltă, acestŭ otelŭ. Faimósa *Lola-Montes*, care da pe scena *Teatruluĭ-Victoria* representaţiunile pieseĭ intitulate *Lola-Montes în Bavaria*, a fostŭ atacată cu vigóre în jurnalulŭ *Ballarat-Times*. Chiar în séra acea, în momentulŭ în care editorulŭ jurnaluluĭ intră în sala comună spre a'şĭ lua prânçulŭ, *Lola Montes* îlŭ isbi peste obrasŭ cu obiciuşcă. D-nu Seckamp îĭ respunse cu bastonaşulŭ sĕŭ. Scandalulŭ se făcu.

Douĕ ore maĭ în urmă, publiculŭ da o serenadă ilustreĭ balerine, şi a doua-çi, cândŭ apăru la Teatru, ea fu objectulŭ uneĭ ovaţiunĭ, despre care niminea pe continentutulŭ nostru nu'şĭ póte face o ideiă. Ea fu silită a'şĭ intrerumpe rolulŭ spre a adresa publiculuĭ unŭ discursŭ.

Stăpânulŭ oteluluĭ, *D. Dykson*, nu'şĭ perdu de felŭ capulŭ; elŭ îndoi imediatŭ preţurile, pentru *table d'hôte*, şi anunciă prin tóte jurnalele, şi chiar prin *Ballarat-Times*, că *Lola-Montes* va asista în tóte serile la prînçŭ. Nu e aşa că e ceva americanŭ?

Acestŭ otelierŭ, îmbogăţitŭ, se plimbă astăçĭ prin Paris, unde gustă pentru prima óră, plăcerile şi unde cheltuesce miliónele séle. Elŭ este unŭ omŭ de vre-o şéiçecĭ de anĭ, ţinută gravă şi austeră, dupĕ care 'lŭ arŭ putea lua cine-va maĭ multă de unŭ lordŭ englezŭ, de câtŭ de unŭ vechiŭ otelierŭ.

* * *

Unŭ accidentŭ tristŭ. O nenorocire durerósă a pus întristarea în sînulŭ populaţiuneĭ comuneĭ Albertace, cantonuluĭ Culacuccia.

La 28 Decembre, pe la orele patru, D-na Francisca Albertini îşĭ dăduse sufletulŭ într'o odae din etajulŭ alŭ duoilea alŭ caseĭ ce locuia. Preotulŭ se retrăgea acumŭ împreună cu ómeniĭ cari se găséŭ în acca odae, şi, dupe obiceiulŭ localŭ, rudele şi vecinele intraŭ în camera mortuară pentru a face toaleta morteĭ.

De o dată se aude unŭ vuetŭ şi podelele cadŭ împreună cu totŭ ce era în odae. Podelele odăeĭ din etajulŭ întâiŭ, care corespundea cu acésta se sfărîmă şi ele şi totulŭ cade în grajdulŭ care era de deosebitulŭ caseĭ. Ţipete de gróză se aud maĭ întâiŭ, dar apoĭ totulŭ reintră în tăcere. Lumea alérgă şi asistă la celŭ maĭ durerosŭ spectacolŭ! Nouĕ-spre-çece femeĭ aŭ muritŭ înăduşite lângă cadavrulŭ Franciscueĭ Albertini şi alte optŭ aŭ fostŭ leşinate, dar aceste n'aŭ întârçiatŭ de a-şĭ veni în simţirĭ şi viaţa lorŭ nu pare a fi în pericolŭ.

Nimicŭ nu póte da o ideie despre deoselaţiunea ce domnesce la Albertacce, unde fie-care familie a perdutŭ unulŭ séŭ maĭ mulţĭ din membriĭ sĕĭ.

* * *

O femeiă infidelă. Sĕptĕmâna trecută unŭ voiajorŭ olandezŭ sosesce la Anvers cu trenulŭ de la 9 óre de séră şi se scobóră la unŭ otelŭ. Aicĭ, cere se i se aducă de mâncare; înainte însĕ de a se pune la masă, simte nevoia de a eşi în curte. Mergêndŭ, greşasce coridorulŭ şi de odată se trezesce în bucătărie, de unde, retrăgându-se şi scusându-se, dă cu ochiĭ peste o ladă pusă într'unŭ unghiu.

— A cuĭ e lada asta? întrébă elŭ.

— A unuĭ domnŭ şi a uneĭ dómne care suntŭ sósge la otelŭ, i se respunde.

— La ce Nr?

Unŭ chelnerŭ îlŭ conduce.

Bate la uşă şi uşa se deschide, dar în acelaşŭ minutŭ treĭ ţipete resună o dată în coridorŭ. Unŭ ţipetŭ de terére din partea dómneĭ, unulŭ de mâniă din partea voiajoruluĭ şi o înjurătură din partea unuĭ alŭ treilea personagiu care sta maĭ d'o parte.

Era şi pentru ce:

Dómna era o soçiă necredinciósă care-şĭ părăsise casa conjugală, şi voiajorulŭ bărbatuiŭ eĭ!

Doritorĭ de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune deplină în şése lunĭ. Intrebare la Administraţiuuea acestuĭ çiarŭ.

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciuni generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verilĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărăcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot.*—BUCURESCI, F. ITEL. RISDÔRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trevise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bté, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ŞI

SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăreşcĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Ft. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusetur̆ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pour conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique;

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La cei de căvetenia Farmăcopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi a mbulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciilé.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea maĭ severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în proviz.

CALEA FERATĂ A STATULUI BUCURESCI-GIURGIU

MERSUL TRENURILORU

DE

CALLETORI

Cu începere de Marţĭ 12 Decembre 1872 st. v. şi până la nouĭ dispositiĭ.

DE LA BUCURESCI LA GIURGIU — **DE LA GIURGIU LA BUCURESCI**

NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 1 de viagiorĭ	tr. Nr. 3 de viagiorĭ	NUMIREA STAŢIILORU	tr. Nr. 2 de viagiorĭ	tr. Nr. 4 de viagiorĭ
	Ore min.	Ore min.		Ore min.	Ore min.
Bucurescĭ	9 or. di.	3 or. sé.	Giurgiu	9 or. di.	3 or. sé.
Jilava	9 14	3 21	Frăţescĭ	9 04	3 04
Vidra	9 29	3 29	Băneasa	9 27	3 27
Comana	9 47 tr. N. 4.	3 37 tr. N. 4.	Comana	9 55 tr. N. 4.	3 55 tr. N. 4.
Băneasa	10 25	4 5	Vidra	10 30	4 30
Frăţescĭ	10 48	4 48	Gilava	10 45	4 45
Giurgiu	11 00	5 00	Bucurescĭ	10 57	4 57

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa profesiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţĭ, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 năpoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de căduri singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

Girante responsabilŭ DAVID DINU.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JOUI, 18 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 274

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 17 IANUARIE

Articolulŭ 47 şi 48 din proectulŭ de modificarea codicelui penalŭ s'aŭ votatŭ erĭ de majoritatea Camerei. Aceste articole stabilescŭ spionagiulŭ, ilŭ legitimésă; prin urmare, pune pe ómenĭ a se trimite unulŭ pe altulŭ la închisóre, pentru cele maĭ micĭ pasiunĭ, pentru cele maĭ meschine intrigĭ.

Domnulŭ Ionescu şi Cantili aŭ combătutŭ aceste imorale articolĭ, cu tótă tăria ce dă nisce convicţiunĭ sincere şi animate de binele publicŭ. Celŭ din urmă a pusŭ la ele doue amandamente, prin care se înduliaŭ, dar aŭ fostŭ respinse, fiindŭ combătute de D-niĭ Costaforu, Pală, Epurénu, Lahovary şi Cornea. Domnulŭ Cornea maĭ cu sémă—care a scrisŭ maĭ multe poesiĭ şi a aretatŭ în scrierile séle nisce simţiminte liberalĭ şi umanitarĭ,—a debutatŭ admirabilŭ de bine. Domnia sea a desfăşuratŭ unŭ dicţionarŭ care nu s'a vĕdutŭ în limbagiulŭ nicĭ unuĭ deputatŭ din ceĭ maĭ cu puţină inimă şi maĭ cu puţină instrucţiune, servinduse de cuvintele *imorale, mârşavŭ, laşŭ, sceleratŭ, reŭ, mişelŭ* ca se şe pue unŭ girante se sufere pedepse pentru altulŭ care n'are curagiulŭ d'a se areta ca autore alŭ uneĭ scrieri!

Nu vomŭ discuta bogăţia de espresiunĭ cu care D. Cornea debută în parlamentulŭ Romănieĭ, fiindŭ că noĭ suntemŭ pentru libertatea chiar a espresiunilorŭ. Intrebămŭ numaĭ pe D. Cornea, dacă s'a gînditŭ că aceste espresiunĭ suntŭ maĭ cu sémă îndreptate asupra acelora carĭ aŭ făcutŭ legea penale, şi asupra acelora carĭ aŭ făcută modificările, fiindŭ că nu de giaba eĭ aŭ prevĕdutŭ girantele la unŭ jurnalŭ? N'a înţelesŭ óre D. Cornea scopulŭ guvernuluĭ şi alŭ comisiuniĭ de modificare? Elŭ este limpede şi vedutŭ de tótă lumea. Voesce sĕ reducă presa numaĭ la jurnalele oficiale şi oficióse.

Se sciă că la noĭ nu suntŭ aşa mulţĭ scriitorĭ. Dacă guvernulŭ va crede într'o dĭ de trebuinţă se astupe gura preseĭ, n'are de câtŭ se găséscă că unŭ jurnalŭ, vorbindŭ într'o diversă de unŭ lacheŭ împechuchiatŭ din altă ţĕră, a atacatŭ dinastia; că altulŭ, vorbindŭ hoţiele şi abusurile de putere ce se facŭ de unŭ guvern alŭ altu-ĭ statŭ, a atacatŭ guvernulŭ romănŭ; că alŭ treilea, vorbindŭ de revoluţiunea din Cokin China, a făcutŭ apelŭ la revoluţiune la noĭ: şi étă treĭ procese de presă. Incepe apoĭ influenţa poliţieĭ prin amenințărĭ séŭ prin promisiunĭ: dacă girantele este slabŭ, pe locŭ denunţă pe acela pe care ilŭ desemnă poliţia, şi étă-lŭ pe nedreptŭ dusŭ la închisóre, împlininduse scopulŭ ce-şĭ propune guvernulŭ. adică scăpândŭ astŭ-felŭ de toţĭ scriitoriĭ, lucru care aduce de sine închiderea jurnalelorŭ, ne maĭ fiindŭ cine sĕ scriă!

Maĭ este unŭ scopŭ care a îndemnatŭ pe guvernŭ la aceste restricţiunĭ, la aceste neconstituţionalĭ reforme. Acestŭ scopŭ ni l'a aretatŭ Domnulŭ Costa-foru, în şedinţa de alaltă-ieri, cândŭ a datŭ esemplu presiunea ce a făcutŭ poporulŭ francesŭ Adunariĭ din Francia la 1830.

Se sciă că s'a luatŭ angajamente la Paris şi la Londra, acum câţĭ-va anĭ, şi la Constantinopole anulŭ trecutŭ, a se îmbunătăţi sórta evreiilorŭ din România, adică a le da drepturĭ. Jurnalele streine — şi cele nemţescĭ şi cele evreescĭ — precumŭ şi o corespondinţă din Bucurescĭ a gazeteĭ ce se publică în limba francesă la Viena, ne-aŭ asicuratŭ că în curândŭ va veni în Cameră petiţiunea jidanilorŭ prin care cerŭ drepturĭ. Acésta sciindu-o guvernulŭ, pe de o parte, ca se intimidese pe jurnaliscĭ de a vorbi cu tótă puterea ce le dă convicţiunea mareluĭ pericolŭ ce arŭ nasce din darea acestorŭ drepturĭ; érŭ pe alta, ca se spelă pe poporŭ de a face vre o manifestare, a grăbitŭ votarea acestorŭ modificărĭ, cu o oră maĭ curîndŭ, până nu vine acea petiţiune.

Combinaţiunnea este machiavelică. Astfelŭ fiindŭ, orĭ ce jurnalŭ va areta pericolulŭ ce va nasce din darea drepturilorŭ evreilorŭ, va fi provocatorulŭ orĭ cărorŭ escese s'arŭ întêmpla sĕ se facă de populaţiune indignată, şi étă la închisóre şi jurnalişti şi făptuitorĭ, pedepsinduse—conformŭ nouilorŭ modificărĭ—maĭ multŭ jurnalistulŭ de câtŭ făptuitoriĭ.

Amŭ maĭ putea vorbi încă şi de provocărĭ chiarŭ din partea poliţieĭ spre a putea se capete denunţărĭ de la aginţiĭ seĭ deghisaţĭ, spre a pune mâna pe jurnalişti, dar aceste fapte fiindŭ prea scandalóse, nu le maĭ ridicămŭ aşĭ. E destulŭ atâta, spre a convinge pe lectoriĭ noştriĭ despre intenţiunile guvernuluĭ şi scopurile séle cândŭ a propusŭ aceste modificărĭ.

Putemŭ [illegible] se asicurămŭ dupe acumŭ pe guvernŭ că, cu tóte restricţiunile séle, cu tóte legile draconiane ce a făcutŭ şi va maĭ fa[illegible] aşa de marĭ şi pericolóse pentru naţiunea română, pentru esistenţa acesteĭ ţerĭ, nu ne vomŭ da înapoĭ în facia nicĭ a închisorilorŭ séle, nicĭ a tunuluĭ seŭ. Maĭ multŭ încă, declarămŭ aci susŭ şi tare, că nu vomŭ lăsa nicĭ o dată pe gerantulŭ nostru a fi datŭ judicăţiĭ şi arestatŭ pentru noĭ, adică pentru unŭ articolŭ care va fi scrisŭ de noĭ. Fiă care redactorŭ va lua rĕspunderea serierilorŭ séle.

Suntemŭ învĕţaţĭ noĭ cu persecuţiunile preseĭ de Domnulŭ Epurénu şi Costaforu încă de la 1860. Atuncĭ avémŭ convicţiunea că vorŭ trece acele arbitrarităţĭ şi acele turbate persecuţiunĭ, şi aŭ trecutŭ. Aşĭ avemŭ asemenea aceiaşĭ credinţă, şi suntemŭ convinşĭ că cu timpulŭ se va realisa convicţiunea nóstră. Este în natura lucrurilorŭ că dupe reŭ se vie bine.

Fortereţele pe malulŭ stângŭ alŭ Rinuluĭ

Subtŭ acestŭ titlu, *Gazetta de Colonia* publică unŭ articolŭ fórte interesantŭ din punctulŭ seŭ de vedere.

Guvernulŭ germanŭ, dice acelŭ jurnalŭ, dupe cum e cunoscutŭ de toţĭ, trebue se înconjóre Strasburgulŭ de optŭ fortereţe, despărţite una de alta, din care cinci vorŭ fi ridicate pe malulŭ stângŭ şi treĭ pe malulŭ dreptŭ. Din cele cinci forturĭ ce se vorŭ construi pe malulŭ stângŭ, acela alŭ Reichstettuluĭ, situatŭ la şése chilometriĭ şi jumĕtate de noua incintă, în drumulŭ Lautenburguluĭ, va fi celŭ maĭ înaintatŭ din partea despre nordŭ; elŭ domină calea ferată de la Verdenheim la Haguenau şi Bitche de o parte, şi acea de la Haguenau şi Wissemburg de alta.

La douĭ kilometriĭ de acestŭ fortŭ, către sudŭ, se află fortulŭ Suffelwyersheim, situatŭ la şése kilometriĭ de incintă şi care apără calea de la Strasburg la Haguenau şi Wissenburg, precum şi calea ferată a Parisuluĭ; la treĭ kilometriĭ spre sudŭ-ouestŭ de Strasburg se va înălţa fortulŭ Niederhausberger, pe resfrîngerea Vosgilorŭ, la 191 metriĭ d'asupra câmpieĭ; depărtarea sa de la incintă este de şése kilometriĭ; elŭ protege, împreună cu fortulŭ Oberhausberger, câmpulŭ retranşatŭ din partea despre estŭ.

Celŭ de alŭ patrulea fortŭ este la patru kilometriĭ şi jumĕtate de Saverna şi domină calea de la Strasburg la Nancy.

Alŭ cincilea fortŭ se află aprópe de Wolfisheim, la patru kilometriĭ de incintă şi domină calea de Mufzig la Saint-Dié şi valea de Breusch.

Elŭ nu este departe de Marlen, situatŭ pe malulŭ dreptŭ, de câtŭ de o distanţă de unspre-dece kilometriĭ.

www.dacoromanica.ro

Graţiă acestuĭ câmpŭ retranşatŭ, Germania are o centură de fortificaţiunĭ cum nu posedă nicĭ o altă ţéră: Diederhofen (Thionville), Metz, Strasburg, Rastadt, Mayance şi Coblentz se comandŭ şi se apărŭ mutualmente; îşĭ daŭ totŭ d'auna mâna, spre a ne esprima astŭ-felŭ. In fine, Metzulŭ este totŭ d'auna, şi în orĭ-ce ocasiune, la dispositiunea nóstră; prin urmare, nu putemŭ fi isolaţĭ. De la Coblenz, vom putea ajunge totŭ d'auna la Metz, — şi aprovisionărlle vorŭ putea pleca totŭ déuna din acéstă parte.

Printr'acésta chiar putemŭ sĕ ne dispensămŭ de Belfort; căcĭ într'unŭ resbelŭ offensivŭ, Strasburgulŭ şi Metzulŭ ne-arŭ fi de ajunsŭ.

Este destulŭ 200,000 de ómenĭ pentru a păzi acestŭ câmpŭ retranşatŭ; ne va rĕmînea totŭ d'auna dar o armată de 700,000 ómenĭ care, protegiaţĭ de Metz şi Strasburg, nu vorŭ avea nimicŭ de temutŭ.

Dacă inemiculŭ arŭ pătrunde în Alsacia séŭ în Germania de sudŭ, arŭ fi obligatŭ pentru a protegia flancurile şi retragerea sa, a despărţi celŭ puţinŭ 2 a 300,000 ómenĭ, acea ce arŭ face sĕ se scadă forţa sa, mărindŭ pe a nóstră.

Putemŭ dar astepta în linisce ora revanşeĭ, pentru că suntemŭ convinşĭ că nicĭ unŭ francesŭ nu va călca în picióre patria nóstră.

Istrucţiune publică în Francia

Desbaterile camerilor francese asupra legeĭ instrucţiuneĭ publice, ḑice *Curierul* revelézĕ lucrurĭ care nu ar fi de creḑutŭ dacă nu arŭ fi mărturisite de însăşĭ deputaţii şi chiar ministrul instrucţiuneĭ publice. Inapoerea stăreĭ invĕţămêntuluĭ în Francia este pus în o evidenţă care va avea de sigurŭ înrîuirile cele maĭ bine făcĕtóre pentru Francia, căcĭ numaĭ prin recunósterea relelorŭ şi neajunsurilorŭ séle se póte pune unŭ poporŭ pe calea îndreptăreĭ, nicĭ o dată însĕ prin mintire a proprieĭ stărĭ în care se află.

Étă unele pasage din desbaterile menţionate:

D. Paul Bert, susţinându unŭ amendamentŭ alŭ seŭ, relativŭ la compunerea consiliuluĭ superiorŭ de instrucţiune, spune între altele:

«In ce stare amŭ găsitŭ noĭ serviciele instrucţiuneĭ publice dupe imperiŭ? Unulŭ din ministriĭ seĭ, ceĭ de pe urmă, este unŭ omŭ, unŭ academicianŭ, alŭ căruĭ nume nicĭ o dată nu-lŭ voiŭ pronunţa fără a-lŭ încungiura de semnele recunoştinţeĭ mele. Elŭ a făcutŭ servicĭĭ eminente învĕţămêntuluĭ şi arŭ fi fostŭ demnŭ sĕ servéscă sub unŭ guvernŭ care i-arŭ fi datŭ maĭ multă libertate. De sigurŭ D. Duruy este singurulŭ ministru alŭ instruciuneĭ publice, a căruĭ suvenire Francia a păstrat'o. Câtŭ despre învĕţămêntulŭ primarŭ, de care aveţĭ sĕ vĕ ocupaţĭ multŭ timpŭ, ştiţĭ, ca şi noĭ, că *Francia este singura ţéră din occidentŭ unde învĕţămêntulŭ primarŭ obligatoriŭ, sprijinitŭ pe serióse penalităţi, nu este aplicatŭ. Noĭ venimŭ în urma tuturorŭ naţiunilorŭ protestante ale Europeĭ şi printre naţiunele catolice nicĭ măcarŭu n suntemŭ ceĭ dintêiŭ*» ..

Vorbindŭ apoĭ de instrucţiunea superióră, spune:

«Suntŭ în Francia, în instrucţia superióra, ómenĭ superiorĭ. *Dar afară de Paris nu esistă învĕţămêntŭ superiorŭ.* Nu este în Francia unŭ singurŭ oraşŭ unde tóte facultăţile sĕ fiă întrunite. Amŭ decĭ dreptulŭ de a spune că, afară de câtŭ în Paris, nu esistă învĕţămêntŭ superiorŭ organisatŭ. Nu este nicĭ unŭ oraşŭ în Francia, afară de Paris, unde, eşindŭ din colegiŭ, unŭ studentŭ sĕ pótă urma o dată *cu o facultate de medicină, o altă facultale de sciinţă séŭ de litere*... Nu avemŭ în Francia ceea ce se chiamă în Germania o Universitate... In facultăţile de litere din provinciĭ nu este de câtŭ *căte unŭ singurŭ profesorŭ* însarcinatŭ de a arĕta în unŭ anŭ tótă literatura străină şi tótă literatura francese. Pentru tóte aceste, nu este de câtŭ căte unŭ singurŭ profesorŭ. Nu credŭ sĕ fiŭ desminţitŭ de orĭ care omŭ competentŭ...

D. Ministru alŭ instruţiuniĭ publice. Adesea mĕ întâlnescŭ în opiniĭ cu D. Bert. D-sa nu a atacatŭ facultăţile din provinciĭ, din contra le-a justificatŭ pe deplinŭ, dar s'aŭ tênguitŭ de reaua organisaţie. *Acésta o ştiŭ totŭ aşa de bine ca şi D-sa*, şi ḑioa nu este depărte cândŭ voiŭ veni sĕ vĕ cerŭ nouă sacrificiĭ pentru a îndrepta aceste viciurĭ fundamentale *care facŭ că facultăţile nóstre nu suntŭ la înălţimea celeĭ de pe urmă universităţĭ germane.*»

Astŭ-felŭ de mărturisirĭ, adauge *Curierulŭ*, suntŭ importante, nu numaĭ pentru francesĭ, dar şi pentru noĭ, care copiemŭ tóte orbeşte de la alte popóre, fără a ne informa maĭ întêiŭ cumŭ judecă însăşĭ ómenĭ serioşĭ aĭ acestorŭ popóre, lucrurile pe care le primimŭ fără nicĭ unŭ felŭ de critică.

ECHO

séŭ

Întrebărĭ şi respunsurĭ

Amŭ ḑisŭ Echo! — Sĕ începemŭ decĭ cu sciinţa, apoĭ cu istoria, şi în fine cu esemple practice spre a vĕ spune ce este *acestŭ* séŭ *aséstă* Echo!—

I Scientificŭ.

Echo (grec. *ècho*, sunetŭ), reflesiunea sunetuluĭ prin unŭ corpŭ durŭ, şi în virtutea căreĭ reflesiunĭ sunetulŭ se repetă urecheĭ dupe ce a fostŭ deja auḑitŭ; acéstă reflesiune se îndeplinesce totŭ d'a una în o direcţiune astŭ-felŭ, precumŭ unghiulŭ reflesiuneĭ este egalŭ cu unghiulŭ incidenţeĭ. — Décă surfaţia reflectătóre este, de esemplu, în depărtare de 170 metre de celŭ ce vorbesce, timpulŭ ce se petrece între celŭ dintêiŭ sunetŭ şi echo este de o secunda, pentru că sunetulŭ petrece aprópe 340 metre într'o secundă: astŭ-felŭ, *echo* va repeta tóte silabele ce vorŭ fi pronunţate în timpulŭ uneĭ secunde, aşa că, celŭ care vorbesce, încetîndŭ de a vorbi, întêiulŭ cuvêntŭ îĭ va reveni dupe o secundă, adică în timpulŭ esactŭ în care cea din urmă vorbă a fostŭ rostită. Dacă însĕ, surfaţia reflectătóre se găsesce fórte apropiată, *echo* nu va repeta de câtŭ o silabă. — Fiindŭ că unŭ sunetŭ reflectatŭ sĕ se resfrîngă din noŭ întâlnindŭ unŭ aiŭ duoilea obstacolŭ în direcţiunea sea, de acĕia suntŭ *echourĭ duble, triple, quadruple*, &c. — Se numesce *centru phoneticŭ* (grec. *phoné*, vóce), punctulŭ unde sunetulŭ este produsŭ. şi centru *phonocampticŭ* (grec. *camptò*, a reflecta), punctulŭ unde acestŭ sunetŭ este reflectatŭ. —

In musică, se numesce *echo*, unŭ membru alŭ uneĭ frase melodice, care membru este repetatŭ, micşorându-şĭ sunetulŭ spre a imita efectulŭ unuĭ echo dĕpărtatŭ. —

In poesiă, se numesce *echo* (versurĭ în echo), unŭ felŭ de versificaţiune în care cea din urmă silabă a versuluĭ este repetată în formă de echo.—

II. Istoricŭ.

Echo, mymfă din cortegiulŭ Junoneĭ, fiica Aeruluĭ şi a Pamêntuluĭ, servi amorurile luĭ Jupiter, întreţinându pe ḑeiţă prin lungile eĭ discursurĭ, pe cândŭ ḑeulŭ petrecea cu una din amantele séle.— Junone, aflându acésta pedepsi pe mymfă, condamnându-o a nu maĭ vorbi de câtŭ cândŭ va fi întrebată, şi de a nu putea respunde de câtŭ repetindŭ celŭ din urmă sunetŭ alŭ întrebăreĭ ce i s'arŭ adresa. — Nymfa *Echo*, cu inima iubitóre, ca tóte femeile nymfe, se aprinse de dragoste dupe Narcis; fiindŭ însĕ respinsă de dênsulŭ, ea muri de disperare. Atuncĭ fu metamorfosată în stâncă! —

III. Esemple practice.

Cu sciinţa într'unŭ busunarŭ şi cu istoria în celŭ altŭ, pornescŭ decĭ spre a consulta respunsurile condamnateĭ şi disgraciateĭ nymfe. — O găsescŭ într'unŭ codru, pe malulŭ uneĭ prăpăstiĭ, sub forma uneĭ stâncĭ enorme, precumŭ ne-o arĕtă istoria. — Mĕ aşeḑŭ lângă ea. — Sĕrmana nimfă! de n'arŭ fi o stâncă, cum m'arŭ fi isbitŭ draculuĭ în fundulŭ rĕpeĭ, simţimdu-mĕ aşa de aprópe de dên sa fără nicĭ o ceremoniă, fără nicĭ o consideraţiune, fără nicĭ o formalitate de curtenire, formalitate indispensabilă în privinţa nymfelorŭ. Dar ea, biata urgisită, ea este o stâncă, o amantă generósă din timpurile nóstre: ce simţire decĭ maĭ póte avea? Nicĭ ambiţiunea, nicĭ amorulŭ propriŭ, nicĭ demnitatea, nicĭ pudórea, numaĭ viaḑă în ea!

Aşeḑatŭ aşa lângă tăcuta domnişóră, o întrebŭ maĭ întêiŭ dacă e dispusă a convorbi cu mine;

—«Nymfo! refusa-mĭ-veĭ de a-mĕ respunde la ce te voiŭ întreba?

—«Ba!» — respunde ea cu tonŭ veselŭ.

Incuragiatŭ de sonulŭ acesturĭ întêiŭ respunsŭ, şi vĕḑêndŭ că domnişóra nymfă e dispusă bine, mĕ aşternŭ pe vorbă lungă:

—«Sĕ vorbimŭ dar!

—«Dar!» — repetă ea.

—«Ce consideraţiune are în ţéră cârmuirea?

—«Rea!»

—«Respunḑĭ chiarŭ ca ceĭ din opositiă!

—«Ţia!»

—«Dóră, guvernanţiĭ noştriĭ nu suntŭ netoţĭ?

—«Toţĭ!»

—«Ce felŭ? póte voeştĭ şi tu sĕ spuĭ că suntŭ vênduţĭ streinilorŭ?

—«Lorŭ!»

—«România însĕ are pe Europa întrégă de protectóre.

—«Óre!!!»

—Avemŭ apoĭ representaţiune naţională, avemŭ deputaţĭ!

—«Daţĭ!»

Aicĭ domnişóra *Echo* mi s'aŭ părutŭ că face în respunsulŭ eĭ o greşélă de pronunţiă, şi decĭ o maĭ întrebŭ o dată:

—«la séma, *Echo*; te întrebŭ despre D-niĭ deputaţĭ, *deputaţĭ*, deputaţĭ!

—«*Daţĭ! daţĭ! daţĭ!*» îmĭ respunde ea, cu grăbire, şi óre-cumŭ picată.

—«Nu te supĕra, scumpă *Echo*; amŭ voitŭ numaĭ sĕ mĕ încredinţezŭ şi de la tine décă — dupe cumŭ spune lumea — majoritatea deputaţilorŭ noştriĭ suntŭ *daţĭ*, suntŭ serviĭ orbĭ aĭ R. imuluĭ.

www.dacoromanica.ro

—«Luĭ, luĭ, luĭ! strigă *Echo* cu agitare.

—«D'apoĭ biata ţéră?

—«Ară!»

—«Fórte bine; arĭ, sémenĭ, ş'apoĭ culegĭ.

—«Legĭ!»

—«Aĭ dreptate; legĭ multe, legĭ grele.

—«Rele!»

—«De esemplu: ce ţicĭ despre legea pentru tutunŭ?

—«Tunŭ!»

—«Dar de aceea a timbruluĭ pentru chârtiĭ de scrisŭ?

—«Rîsŭ!

—«Şi despre proectulŭ de lege datŭ în Cameră, carele se rapórtă la presă?

—«Esă!»

—« Cumŭ? şi cu acéstă lege guvernulŭ va isbuti?

—«T i i i!!!»

—«Destulŭ, *Echo* reŭ-cobitóre; mĕ descuragieţĭ, mĕ înspăimântĭ!

—«Minţĭ!

—«Bunŭ! mĕ şi ocărescĭ; am sĕ denunţŭ dar la procurorŭ respunsurile ce mĭ-aĭ datŭ asupra celorŭ ce te întrebaiŭ.

—«Baiŭ! baiŭ! baiŭ!» — strigă, cu voce tremurătóre, întrevorbitórea mea.

—«A! ha! Sĕ vede că nu-ţĭ vine la socotélă sĕ intriĭ pe mâna justiţieĭ luĭ D. Epurénu?

—«Nu, nu, nu!!!» — ţipă ea repede.

—«Orĭ-cumŭ, sĕ sperămŭ că vomŭ găsi miţĭlocululŭ de îndreptare.

—«Tare!?...» —

«Are dreptate istoria cândŭ ne spune ce rolŭ ruşinosŭ juca domnişóra *echo* lângă zeiţa Junone, — ţicémŭ eŭ în sine-mĭ. Bine aŭ făcutŭ de aŭ preschimbat-o în stâncă!» —

Şi necăjitŭ—cumŭ vĕ puteţĭ închipui—mĕ scolŭ, apăsŭ pălăria pe capŭ, şi pornescŭ cărarea spre casă. —

—«Adio!» — strigaiŭ, coborândŭ aleea.

—«A a a... d i i i...o o o o!» auţŭ repetându-se în urma mea cu sunetŭ melancolicŭ. —

* * *

Etă, stimaţiĭ meĭ lectorĭ, ce este *Echo*! —

Vĕ consiliezŭ înse, sĕ nu consultaţĭ nicĭ o dată pe *acestŭ* trădătorŭ sunetŭ séŭ pe *acéstă* rĕutăcióssă nymfă, ca nu cumŭ-va sĕ primiţĭ respunsurĭ cari sĕ vĕ amărésca sufletulŭ! —

(*Independentulŭ.*)

Domnule redatore,

Bine voiţĭ, vĕ rogŭ, D-le Redactore, a însera în stimabilulŭ Domnieĭ vóstre ţiarŭ epistola descrisă către D. Scarlat Cretzulescu ecs Primarele Comuneĭ Bucurescĭ.

Primiţĭ încredinţarea stimeĭ ce vĕ păstreţŭ.

I. Th. Toncovicĭ

Lumea a rĕmasŭ adâncŭ surprinsă cândŭ te-a vĕţutŭ pusŭ, şi modulŭ cumŭ aĭ fostŭ pusŭ, în capulŭ comuneĭ Bucurescĭ, sub guvernulŭ de astăţĭ şi în împrejurărĭ ca cele de faciă...

Şi lumea a avutŭ dreptate sĕ se mire şi sĕ te plângă, D-le Crezzulescu, când a vĕţutŭ unŭ omŭ de posiţiunea şi averea D-téle, o persónă ca D-ta, care a luptafŭ în timpŭ de 20 anĭ contra despotismuluĭ şi a corumpţiuniĭ, une-orĭ demisionândŭ şi alte orĭ refusândŭ puterea, că vine astăţĭ, la adâncĭ bĕtrâneţe, sĕ se facă instrumentulŭ unuĭ regimŭ condamnatŭ moralminte de ţéra întrégă.

Ca romănŭ déră şi ca vechiŭ amicŭ alŭ D-téle, care te-a stimatŭ şi a avutŭ ocasiune a admira patriotismulŭ şi liberalismulŭ D-tale, nu m'amŭ pututŭ opri de a nu'ţĭ adresa aceste câte-va liniĭ, eşite dintr'o inimă sinceră şi francă care te-a iubitŭ.

Ce feliŭ', Domnule Crezzulescu, D-ta, omulŭ luĭ 1848, care aĭ susţinutŭ sănta causă a poporuluĭ contra casteĭ privilegiéte din trecutŭ, şi care în ţioa regenerăriĭ naţionale din acea epoca nemuritóre, aĭ împărţitŭ însuţĭ, prin mine, în curtea palatuluĭ cocarde tricolore, la toţĭ pompieriĭ de sub comanda D-luĭ căpitanŭ de atuncĭ Emanoil Boténu; D-ta, care la 48 aĭ fostŭ proclamatŭ de popor şefŭ alŭ gardeĭ naţionale pe campulŭ libertăţiĭ, şi aĭ presidatŭ la depunerea jurămîntuluĭ pentru paza principieloră revoluţiuniĭ; D-ta, care te-aĭ despărţitŭ de clasa D-tale pentru a intra în marea clasă a poporuluĭ suveranŭ, care aĭ arsŭ privilegiele de castă împreună cu regulamentulŭ impusŭ de străinĭ; D-ta care, sub guvernele luĭ Ghica, Stirbeiŭ şi Bibescu, aĭ îmbrăţişatŭ sânta causă a dreptăţiĭ, a libertăţiĭ şi a naţionalităţiĭ;

D-ta, care aĭ sacrificatŭ şi aĭ lucratŭ împreună cu omeniĭ ţĕreĭ, cu partitulŭ naţionale contra prerogativelorŭ trecutuluĭ şi ómenilorŭ seĭ, despărţindu-te însuţĭ de amicĭ, de rude şi de familiă când interesele naţiuniĭ o reclama;

D-ta, care aĭ încuragétŭ presa liberală şi literatura română, procurândŭ publicităţiĭ chiar notiţe bio-grafice contra trecutuluĭ şi ómenilorŭ seĭ; D-ta, care aĭ demascatŭ abusurile partiteĭ retrograde, sĕ şovăessĭ pânĕ într'atîta în câtŭ sĕ viĭ a te face unélta regimuluĭ pe care l'aĭ combătutŭ totŭ d'auna; sĕ te facĭ alesulŭ bandelorŭ electorale, cu alte vorbe; sĕ facĭ unŭ actŭ de apostasiă, la bĕtrîneţe, şi sĕ renegĭ însuşĭ principiiĭ şi credinţele D-tale, atâtŭ prin fapte câtŭ şi prin declaraţiunile ce aĭ făcutŭ în ţiarulŭ *Presa*, pe care însuţĭ D-ta o declaraĭ în facia mea ca organulŭ celŭ mai scârbosŭ din lume?

E tristŭ, de o mie de orĭ tristŭ, D-le Cretzulescu, cândŭ ómenĭ distinşĭ şi persóne însemnate ca D-ta, ajungŭ în astŭ-feliŭ de scădere morale; şi este cu atâtŭ mai multŭ tristŭ, cu câtŭ ţéra se află astăţĭ în împrejurărĭ mai critice de câtŭ atuncĭ pre cândŭ luptaĭ contra abusătorilorŭ şi streinuluĭ; pe cândŭ, în fine, luptaĭ pentru justiţiă şi naţionalitate.

Dar, *ce a fostŭ s'a dusŭ*, ţice Românulŭ. Acumŭ că împrejurările aŭ venitŭ sĕ 'ţĭ aréte că nu era acolo loculŭ D-tale unde te a pusŭ regimulŭ reacţiuniĭ de aţĭ. Acumŭ că, prin demisiunea D-téle din postulŭ de primarŭ alŭ consiliuluĭ comunale, te-aĭ despărţitŭ de nisce colegĭ carĭ n'ar fi trebuitŭ sĕ fie nicĭ-o-dată colegiĭ D-tale; acumŭ că teaĭ retrasŭ dintr'unŭ consiliŭ declaratŭ înaintea ţĕreĭ şi în plină şedinţă a Camereĭ de imoralŭ şi hoţŭ de către însuşĭ unulŭ din fostiĭ D-téle colegĭ, felicitându-te din inimă şi reînoindu-ţĭ vechia stimă şi ubire ce 'ţĭ amŭ păstratŭ, permite-mĭ a te întreba, pe calea publicităţiĭ: *care suntŭ motivele ce te-aŭ făcutŭ sĕ demisioneţĭ şi de ce nu le publicĭ* ca sĕ védă ţéra că Scarlat Crezzulescu este totŭ emulŭ de altă-dată, şi că daca a şovăitŭ unŭ momentŭ, atrasŭ de influinţe înalte séŭ de sânge, elŭ scie în cele din urmă a repara greşala, şi a reveni pe calea cea bună, pe calea adevĕrată care singură póte ridica pe unŭ omŭ în ochiĭ lumiĭ şi aĭ posterităţiĭ.

Asetptându dar, împreună cu ţéra, motivele demisiuniĭ D-le, permite-mĭ, D-le Crezzulescu, a te saluta cu cordialitate şi a rĕmînea totŭ vechiulŭ D-le amicŭ.

I. Th. Toncovicĭ.

DIVERSE

Ce aduce o bine facere. Suntŭ câte-va ţile de cândŭ o junĕ şi elegantă damă englesă se presentă la unulŭ din biurourile posteĭ ale foburguluĭ Saint-Honore, din Paris, spre a expedia unŭ micŭ pachetŭ pentru Londra. Francarea era neapărată. Era târţiu, şi ora închidereĭ biurouluĭ apropiată... În momentulŭ de a plăti, dama băgă de sémă că nu are banĭ asupra eĭ!

Ea scóte imediatŭ din degetulŭ sĕŭ unŭ inelŭ de preţŭ, şi, presentându'lŭ unuĭ vechiŭ amploiatŭ, îlŭ rugă d'a franca scrisórea sa pe basa acesteĭ garanţiĭ.

Amploiatulŭ, puţinŭ omenosŭ, objectă că preferă maĭ bine 1 fr. şi patru ţecĭ de centime...

Insulara se desesperă şi, uitânduse împrejurulŭ eĭ, murmură:

— Dumneţeule! dacă Eduard nu arŭ priimi la timpŭ scrisórea mea! .. arŭ fi grosavŭ!

Alăturĭ cu vechiulŭ amploiat se afle un tênărŭ, care a vĕţut'o şi a înţeles'o.

— Nu vĕ întristaţĭ, Dómnă, adăogă elŭ; étă douĭ francĭ...

Englesa, mulţumi cu o căutătură profundă ,şi fără a maĭ ţice unŭ cuvêntŭ dispăru.

Trecură optŭ ţile, trecură cincĭ-spre-ţece, o lună: şi nimicŭ încă...

Vechiulŭ amploiatŭ rîdea mereŭ, repetândŭ pretutindinea: *O! tênărulŭ nostru*!

Într'o diminéţă, unŭ valetŭ în livrea violată şi cusută cu aurŭ apăru la biurouluĭ postalŭ. Intrebându de persóna care împrumutase douĭ francĭ Ladey S...

— Eŭ suntŭ, rĕspunse tênărulŭ.

— În acestŭ casŭ, étă Domnule. Şi valetulŭ depuse în întredeschiderea grilagiuluĭ o mică cutiă de cartonŭ albastră şi dispăru. Tênărulŭ, mişcatŭ deschide... şi găseşte infăşurată în vată, o frumósă pungă de mătase, lucrată în modulŭ celŭ maĭ deosebitŭ, închiţêndu-se şi deschiţêndu-se la mijlocŭ cu unŭ inelŭ. Acestŭ inelŭ era faimosulŭ inelŭ oferitŭ vechiuluĭ amploiatŭ.

În pungă se afla o bucăţică de hârtiă înfăşurîndŭ douĭ francĭ. Pe hârtie era scrisŭ:

«*Mâna care purta inelulŭ a brodatŭ acéstă pungă pentru acela care a înlăturatŭ durerea la douĕ persóne.*»

Vechiulŭ amploiatŭ maĭ ţise încă: — O! tênĕruluĭ nostru... Dar de astă dată a schimbatŭ expresiunea. (*La Turquie*)

* * *

Neînţelegere. Unŭ profesorŭ germanŭ din Strasburg trămise nu de multŭ câte-va instrumente de fisică la unŭ fabricantŭ din Paris, spre a le îndrepta, observându-ĭ, că va plăti preţulŭ lucruluĭ prin «Postvorschuss.» — Peste câte-va ţile sosi din Paris la Strasburg o epistolă, în care respectivulŭ fabricantŭ însciinţa pe profesorulŭ, că elŭ a făcutŭ reparările, însĕ «Monsieur Postvorschuss, que vous m'avez annoncé,» nu maĭ vine sĕ plătéscă. Astŭ-felŭ apoĭ profesorulŭ fu silitŭ a plăti prin «Madame Postanweisung.»

* * *

Nu e minciună. S'a întâmplatŭ în adevĕrŭ, ceea ce avemŭ sĕ povestimŭ acuma. Unde? De sigurŭ la noĭ, unde se petrecŭ şi maĭ marĭ curiositătĭ, de câtŭ acésta. Étă istoria! Unŭ bietŭ dregatoriu pensionatŭ se duse la finele luneĭ trecute la casieriă spre aşĭ scóte paralele. Acolo înse casariulŭ nu voi sĕ-ĭ plătéscă pensiunea, din causa că scrisorile luĭ nu eraŭ în ordine. —«Ce lipsesce?» întrebă pensionarulŭ. «—Atestatulŭ, care sĕ adevereze, că D-ta trăescĭ.» — Pardonŭ! — reflectă pensionarulŭ — atestatulŭ e alăturatŭ.» — «Da, atestatulŭ despre ţiua de aţĭ; lipsesce înse adeverinţa despre timpulŭ trecutŭ.» — «Eŭ aşia credŭ, — ţise érăşĭ pensionarulŭ, — că déca trăescŭ aţĭ, de sigurŭ amŭ trăitŭ şi până acuma.» — «Poţĭ avéa dreptŭ, dar direcţiunea nu póte sĕ dea banĭ — fără atestatŭ.» Şi apoĭ pensionarulŭ fu silitŭ a se reîntórce, spre a-şĭ căuta unŭ atestatŭ, că elŭ a trăitŭ — până atuncea.

(*Familia*).

---

www.dacoromanica.ro

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'impreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clădiţĭ formédă ünŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusându din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE ŢUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunĭĭ (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholerei.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinţénd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION DE SIBORD 5f.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele măĭ energice copaiveĭ şi a le cupebuluĭ.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD

şi naticuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin trunŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capelenia

Uă odaiă mare, *elegant mobilată.* în faciă cu intrarea deosebită, este de închiriatŭ de acumŭ cu preţŭ fórte moderatŭ. Doritorĭĭ se vorŭ adresa la Typografia D-luĭ *Alecsandru Andricĭ*, intrarea Roseti No. 7. (Hotelŭ Steriadi), acelŭ ce ecsecută objecte de tipografiă în totă forma şi în orĭ limbă. promptŭ şi cu preţŭ fórte moderatŭ.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele pentru fabricarea Ciocolateĭ, este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREŞCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCUREŞCI . . .	8 00 dimin.	3 00 séra
Gilava	8 14 —	3 14 —
Vidra	8 29 —	3 29 —
Comana	8 57 —	3 57 —
Bănésa	6 25 —	4 25 —
Frătescĭ	9 48 —	4 48 —
GIURGIŬ	10 00 —	5 00 —
GIURGIŬ	7 50 dimin.	2 50 séră
Frătescĭ	8 04 —	3 04 —
Bănésa	8 27 —	3 27 —
Comana	8 05 —	3 05 —
Vidra	9 30 —	4 30 —
Gilava	9 45 —	4 45 —
BUCURESCI . . .	9 57 —	4 57 —

BUCUREŞCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ . . Plec.	7 30 dimin.	3 00 d. am.
Chitilla	7 51 —	3 21 —
Ciocanestĭ. . . .	8 25 —	3 58 —
Ghergani.	8 58 —	4 31 —
Titu . . . Plec.	9 42 —	5 14 —
Găescĭ. . . Plec.	10 38 —	6 18 —
Leordenĭ	11 13 —	6 59 —
Goleştĭ.	11 49 —	7 40 —
Piteştĭ	12 10 d. am.	8 05 séră.

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ . . Plec.	5 00 dimin.	12 00 d. am.
Berhecĭ. , . . .	5 36 —	12 32 —
Ghidigenĭ	6 11 —	1 04 —
Tutova	6 32 —	1 26 —
Berlad	7 14 —	2 04 —

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ . . . Plec.	7 00 dimin.	4 30 d. ami.
Golescĭ	7 17 —	4 47 —
Leordenĭ	8 53 —	2 23 —
Găescĭ . . Plec.	9 45 —	6 15 —
Titu . . . Ples.	10 45 —	7 20 —
Ghergani . . .	10 11 —	7 51 —
Ciocănescĭ . . .	11 44 —	8 28 —
Chitila	11 17 —	9 06 —
Bucurescĭ . . .	12 46 —	9 40 séra

BERLAD-TECUCI

Berlad	8 30 dimin.	4 00 d. am.
Tutova	9 04 —	4 34 —
Ghidigenĭ	9 21 —	4 51 —
Berhecĭ.	9 59 —	5 59 —
Tecuciu	10 34 —	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din Roman	4 53	9 19
— Paşcanĭ	6 27	10 24
— Iaşĭ	9 14	1 42
— Botoşanĭ	—	2 10
— Suceava	9 54	12 31
— Lemberg	3 45	10 43
Sosirea în Viena	7 29	5 20
Plecar. din Viena	8 00	10 30
— Lenberg	12 15	6 47
— Suceava	7 21	4 44
— Botoşanĭ	—	2 54
— Iaşĭ	7 39	3 40
— Paşcanĭ	10 44	6 47
Sosirea în Roman	12 16	7 53

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40 s.	8 20 dim.	3 30 d. a.	Galatz	7 40 dim.	11 00 nóp.
Chitila	6 01	8 37	—	Barboşĭ	8 30	12 25
Buftea	6 25	8 54	—	Serbeştĭ	8 53	—
Perişŭ	7 06	9 21	—	Prevalŭ	9 25	—
Crivina	7 33	9 42	—	Han.-Conachi	9 46	—
Ploescĭ		10 30	5 15	Ivestĭ	10 13	—
Valea Călug.		10 50	—	Tecucĭ	11 10	3 00
Albescĭ		11 05	5 46	Mărăşeştĭ	11 46	3 40
Mizil		11 49	6 18	Pufeştĭ	12 26	—
Ulmenĭ		12 29	—	Adjud	12 49	4 39
Monteoru		12 45	—	Sascut	1 19 d.a.	—
Buzeŭ		1 45	8 00	Racaciune	1 50	5 46
Cilibia		2 19	—	Valea-Sécă	2 24	—
Faureĭ		2 57	9 15	Băcăŭ	3 00	6 56 dim.
Ianca		3 35	—	Galbini	3 36	—
Mufţiŭ		4 08	—	Roman	4 18	8 16
Brăila	7 25 dim.	5 45	11 25			
Barboşĭ	9 45	5 50	10 30			
	10 35	6 30	20			

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30 d.a.	9 20 nóp.	Galaţĭ	9 00 dim.	8 30 nóp.	4 20 nóp.
Galbenĭ	2 09	—	Barboşĭ	9 42	9 25	5 25
Bacăŭ	3 03	10 50	Brăila	10 35		6 30 dim.
Valea-Sécă	3 24	—	Muftiŭ	11 12		—
Răcăciuni	3 55	11 48	Ianca	11 45		—
Sascut	4 28	—	Făureĭ	12 23		8 08
Adjud	4 55	12 68	Cilibia	1 01 d.a.		—
Pufescĭ	5 23	—	Buzeŭ	2 15		9 40
Mărăşescĭ	5 52	1 45	Monteoru	2 36		—
Tecucĭ	7 00 nóp.	2 55	Ulmenĭ	2 50		—
Ivescĭ	7 35	—	Mizil	3 31		10
Hanu-Conaki	8 11	—	Albescĭ	4 09		11
Preval	8 34	—	Valé-Călugă.	4 27		—
Serbescĭ	9 10	—	Ploescĭ	5 10	7 00 dim.	11
Barboşi	9 50	5 30	Crivina	5 43	7 41	—
Galaţĭ	10 35	6 15 dim.	Periş	6 05 nóp.	8 13	—
			Bufta	6 31	8 50	—
			Chitila	6 49	9 18	—
			Bucurescĭ	7 09	9 42	1 30 d.a.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentrn treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articolii nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

Girante responsabilŭ: DAVID DINU.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

VINERI, 19 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 275

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 18 IANUARIE

In şedinţa de erĭ a Camereĭ, pe lângă ceĭ-l-alţĭ articolĭ fără vr'o mare importanţă, s'a votatŭ şi celŭ următorŭ:

«Art. 77. Orĭ-ce ofensă comisă în publicŭ contra persónelĭ Domnitoruluĭ séŭ a Dómneĭ, séŭ a fiilorŭ lorŭ, chiarŭ prin vre unulŭ din miḑlócele arĕtate în art. 294, se va pedepsi cu închisóre de la unulŭ până la douĭ anĭ şi cu amendă de la 2,000—6,000 leĭ.

«Asemenea, orĭ-ce ofensă comisă în publicŭ séŭ prin vre unulŭ din miḑlócele enumerate totŭ în art. 294 *contra persónelĭ vre unuĭ altŭ membru alŭ familieĭ Domnitoruluĭ*, se va pedepsi cu închisóre de la 3 lunĭ până la 18, şi cu amendă de la 500—3,000 leĭ.

«Se va pedepsi cu închisóre de la 6 lunĭ până la 2 anĭ şi cu amendă de la 2,000—10,000 leĭ, acela care va ataca autoritatea constituţională a Domnitoruluĭ séŭ inviolabilitatea persónelĭ séle, séŭ drepturile constituţionalĭ ale dinastieĭ luĭ, precumŭ şi acela ce va imputa Domnitoruluĭ actele guvernuluĭ séŭ, pentru carĭ numaĭ miniştriĭ suntŭ responsabilĭ.»

Domnulŭ Cantili cere a se lămuri frasa «*în contra persónelĭ vre unuĭ altŭ membru alŭ familieĭ Domnitoruluĭ*;» căcĭ acésta rudeniă póte merge fórte departe. Domnia sea, întrebândŭ dacă se înţelege tóte rudele Domnitoruluĭ până la alŭ 20-lea gradŭ, Domnulŭ Costaforu, ministrulŭ de esterne, ĭ rĕspunde: *tóte, tóte*!

De şi acestŭ articolŭ este în sine de o rigóre care nu se află de câtŭ în statele unde domnesce dreptulŭ divinŭ, ca Rusia şi Prusia, totuşĭ n'arŭ fi avutŭ atâta valóre, câtŭ are aḑĭ, dupe esplicările Domnuluĭ Costaforu.

Tóte, tóte rudele Domnitoruluĭ!

Dar se sciă de toţĭ că nu este Statŭ cu care se nu ni se spue că suveranulŭ şi curtea e rudă cu Domnitorulŭ nostru; nu este prinţişorŭ câtŭ de micŭ în Germania care se nu fiă rudă cu familia Domnitóre de pe tronulŭ Românieĭ. Dacă unulŭ din aceştĭ membrĭĭ, din aceste rude ale Domnitoruluĭ arŭ lua o concesiune de drumŭ de ferŭ ca a luĭ Strusberg, séŭ concesiunea banceĭ fonciare—căcĭ se sciă că germaniĭ, fiă chiarŭ prinţĭ, se ocupŭ şi de afaceriĭ comercialĭ şi industralĭ, carĭ le facŭ onóre, érŭ nu ca noĭ, carĭĭ trăimŭ din banĭ gata şi în câţĭ-va anĭ cheltuimŭ totŭ şi rĕmânemŭ pe drumurĭ;—dacă unulŭ din aceste rude arŭ lua o concesiune de care vorbimŭ şi, cu sciinţă séŭ cu nesciinţă, cu voinţă séŭ fără voinţă, din întêmplare séŭ împinsŭ de necesitate, n'arŭ putea corespunde angajamentelorŭ luate prin caetulŭ de însărcinărĭ, nicĭ jurnale, nicĭ deputaţĭ, nicĭ particularĭ nu potŭ se ḑică nimicŭ, pentru că concesionarulŭ este rudă cu Domnitorulŭ?

Absurdŭ, absurdŭ, Domnule Costaforu!

Inţelegemŭ ofensa îndreptată în contra Domnitoruluĭ, Dómneĭ ş fiilorŭ lorŭ se fiă pedepsită; înţelegemŭ ca aceĭ carĭĭ atacŭ inviolabilitatea suveranuluĭ, făcêndu-lŭ respunḑĕtorŭ de actele ministrilorŭ, se fiă trimişĭ înaintea justiţieĭ, fiindŭ că aşa cere Constituţiunea şi aşa cere prestigiulŭ Dinastieĭ. Cu tóte că Domnitorulŭ póte se schimbe min ştriĭ cândŭ voeşte şi se disolve camerile cândŭ nu-ĭ place; cu tote că elŭ înfluinţésă numaĭ prin sigurulŭ a cestŭ cuvêntŭ de *veto*, totuşĭ nu póte fi atacatŭ séŭ criticatŭ, pentru că este inviolabilŭ, este o ficţiune! Inţelegemŭ chiarŭ a fi pedepsitŭ acela care atacă pe părinţiĭ Domnitoruluĭ. Este consecinţa aducereĭ uneĭ Dinastiĭ pe tronŭ. Dar a ni se vorbi de *tóte* rudele, încă o dată, este *absurdŭ!*

Pe urmă, chiar insulta adusă în publicŭ familieĭ domnitóre, trebuia aplicată, lămurită. Care e acea insultă?

Suntŭ ómenĭ carĭĭ, trecêndŭ pe podŭ Domnitorulŭ séŭ familia Domnitóre, nu le cunósce şi nu le salută; suntŭ alţĭĭ carĭ le cunósce şi nu le bagă de sémă; suntŭ alţiĭ chiar, carĭ le cunósce, dar li se pare că nu-ĭ lasă inima se le salute. Acésta se numesce óre o insultă?

Prin asemenea restricţiunĭ, prin asemenea amende şi prin asemenea aspre pedepse, credŭ Domniĭ ministriĭ şi Domniĭ deputaţĭ că potŭ face iubitŭ pe Domnitorŭ şi familia domnitóre? Se înşală. Ea se face prin fapte, prin acte patriotice şi generóse. Dacă familia domnitóre este iubită, póte se lipséscă tóte legile, căcĭ ea va fi respectată. Dacă nu este iubită, póte se pue tóte restricţiunile, căcĭ vorŭ fi în zadarŭ. Cu câtŭ asprimea este maĭ mare, cu atâtŭ cresce ambiţiunea şi încăpăţânarea!

Domniĭ ministriĭ — şi în restrîngerea libertăţiĭ preseĭ, şi în restrângerea legeĭ juraţilorŭ, şi în acésta privinţă — aŭ arĕtatŭ că nu suntŭ politicĭ, cum nu suntŭ nicĭ adevĕraţĭ românĭ, cum nu suntŭ patrioţĭ. Dumnélorŭ trebuiaŭ se sciă că, cu câtŭ oprimĭ maĭ multŭ unŭ lucru, cu atâtŭ face maĭ mare esplosiune! Pe cândŭ din contra, dacă laşĭ cursulŭ liberŭ, n'aĭ se te temĭ de nimicŭ.

Legea natureĭ este o lege neschimbată.

Amŭ promisŭ în numĕrulŭ nostru de alaltă-ieriĭ că vomŭ rĕspunde la critica ce ne face confraţiĭ nostriĭ de la jurnalulŭ *Teleormanulŭ*, despre articolulŭ ce amŭ scrisŭ în privinţa administraţiuniĭ aceluĭ Districtŭ. Ne împlinimŭ aḑĭ acea promisiune. Înainte însĕ de a ne apĕra şi a proba că, chiar în critica ce ne face acelŭ jurnalŭ, confirmă totŭ ce amŭ ḑisŭ noĭ, adăogêndŭ lucruriĭ despre carĭ noĭ n'amŭ vorbitŭ, cumŭ este cestiunea şoselelorŭ şi altele; înainte d'a areta că confraţiĭ nostriĭ se înşelŭ în punturile despre care ne combate, reproducemŭ aci articolulŭ lorŭ:

Ḑiarulŭ *Telegrafulŭ*. (No. 268, Ianuarie 11), publică unŭ articolŭ intitulatŭ: *O escursiune în Teleormanŭ.*

Amŭ cititŭ acéstă critică la adresa prefectuluĭ acestuĭ districtŭ, şi impresiunea ce ne-a produsŭ acéstă lectură este indicibilă. Nu ne putemŭ esplica cum póte cine-va fi atâtŭ de acerbŭ, vehementŭ, de multe orĭ aşia de injustŭ în dicţiunea sea! Necontestabilŭ că, în acestŭ judeţŭ se comitŭ abusurĭ pe care autoritatea administrativă pare a le patrona, fiindŭ consumate de agenţi dependinţi de dênsa; că suntŭ câte-va persóne înfluente pe lângă capulŭ acesteĭ administraţiunĭ care, paralisându iniţiativa şi atribuţiunele funcţiuneĭ acestuĭ magistratŭ, esploatŭ credulitatea sa în prejudiţiulŭ onóreĭ séle şi intereselorŭ vitale ale districtuluĭ; că agricultura este în miseră stare; că legea poliţieĭ rurale, aceea a învoelilorŭ agricole, suntŭ departe de a da fructele lorŭ; că sĕ scamotésă aplicaţiunea legeĭ timbruluĭ; că tóte constatările rĕmăşiţilorŭ contribuţiunilorŭ fiscale suntŭ părtinitóre s'aŭ nu se facŭ de locŭ, spre paguba Statuluĭ; că prestaţiunea ḑilelor de şosele judeţene s'aŭ metamorfosatŭ în spese metalitice, întrândŭ apoĭ în punga cutăruĭ şi cutăruĭ protegiatŭ alŭ prefectuluĭ, s'aŭ verĭ unuĭ aginte bine vĕḑutŭ de domnia sa, şi că districtulŭ a rămasŭ astŭ-felŭ fără alte drumurĭ de câtŭ cele strămoşescĭ (afară de şoséua de la moşia *Călinescĭ*); că hoţia de caĭ este organisată pe o vastă scară; etc... etc... etc... Sĕ póte ca tóte acestea se fiă lucruriĭ adevĕrate, nediscutabile, patente; dar vine acum întrebarea: până la ce punctŭ este prefectulŭ responsabilŭ, solidarŭ de aceste rele, de aceste calamităţĭ ce abundŭ în judeţŭ? Positivŭ că revinŭ o însemnată parte culpabileĭ séle îndiferenţi, şi până la unŭ locŭ óre-care, toleranţeĭ séle; însĕ, trebue a fi justĭ şi a nu atribui acestuĭ funcţionarŭ, în blocŭ tóte cele numĕrate de autorele *escursiunilorŭ în Teleormanŭ.*

Ce este óre culpabilŭ prefectulŭ, dacă cerealele din Teleormanŭ nu maĭ suntŭ de cualitate ca se rivalisese cu cele din America saŭ Rusia? Ce este óre elŭ culpabilŭ că proprietariĭ nu cultivŭ bine moşiele lorŭ? că n'aŭ sĕmênţă bună, că hoţia de

www.dacoromanica.ro

cai este la ordinea ţilei, cându hoţii suntu mai totu d'a-una prinşi de administraţiune, dar liberaţi de justiţiă pe garanţiă sau prin efectulu achitării, în lipsa unei bune instrucţiuni? A pretinde imixtiunea prefectului în asemenea cestiuni, este a cere de la dênsulu lucruri imposibile şi afară din atribuţiunile funcţiunei sêle.

Nu, nu aprobămu acestu modu de a ţice alu autorului articolului înseratu în *Telegrafulu*. Stilulu sêu loveşte regulile convenienţei, şi, câte o data, este de o rigóre escesivă. — Prea multă pasiune denotă parţialitatea, care, în locu de a produce resultate eficace, prejudiciasă cele mai juste cause!

Departe de a felicita pe actualulu prefectu alu Teleormanului de administraţiunea sa; adherându chiaru la parte din denunţările ce se facu prin *Telegrafulu*, şi asociindu-ne la rugăciunea adresată domnului ministru respectivu «de a numi o anchetă,» declarămu, încă o data, că critica publicată în foia bucurescéna este injusta, nelogică în marea sa parte, şi că lasă multu de regretatu sub raportulu urbanităţei.

Cum vedu lectorii nostrii, suntemu de acordu cu jurnalulu oraşului Turnu Măgurele în ceea ce privesce réua administraţiune a aceluia Districtu. In ceea ce nu suntemu de acordu este, că acelu jurnalu susţine că Prefectulu nu este respundetoru despre starea cea rea a agriculturei, că noi amu ţisu că trebue se rivalisămu cu statele cele mai productive şi cu calităţi mai bune, şi că capulu districtului nu este vinovatu despre hoţiele de cai ce se facu.

Mai întâiu noi n'amu ţisu că trebue sê rivalisămu în calitate cu produsele Americei şi Tangaroculuı rusescu. Din contra, amu adaogatu, în teoria ce amu desvăluitu, că trebue sê ne îngrijimu *de noua concurenţă* şi a căuta a produce, dacă nu ceva mai bunu, celu puţinu totu aceaşi calitate ce producemu mai nainte; că în urma a doui ani de suferinţă, Prefectulu era obligatu a prevede prin budgetele Consiliului judeţianu şi a celoru comunale rurale, o sumă óre care pentru cumpărătórea de sêmânţă bună şi a o distribui locuitoriloru, cu facultatea de a plăti valórea ei dupe recoltă, astu-felu dupe cumu s'a urmatu şi în districtulu Buzeu, alu căruia budgetu îlu avemu d'inaitea nóstră.

Este culpabilu asemenea prefectulu pentru că mulţi din arendaşi, sêu chiar din proprietari, nu dispunu de miţlóce suficiente spre a alerga în alte judeţe a vêrsa o sumă de bani pentru sêmânţă, pe cându ei abia îşi plătescu arenţele în urma nenorocirilorú ce suferu de doui ani. Prin urmare, era şi pentru aceştia de datoria capului Districtului a le procura semânţa necesariă, cu plată se înţelege, dupe cum se urmédă în tóte părţile unde este o administraţiune seriósă.

Câtu pentru furtulu de cai, n'avemu de câtu sê ne referămu la acela denunţatu de *Teleormanulu*, în care agenţii poliţiei jócă primulu rolu şi carii nici n'au fostu daţi judecăţii, nici n'au fostu distituiţi de Prefectu.

Banca fonciera fiindu astă-ţi la ordinea ţilei, de aţi în colo ne vomu ocupa seriosu de dênsa.

Lupta este mare între societăţile streine şi aceea a proprietarilorú romăni. Suntu streini cari — cum amu mai spusu — au alergatu din deputatu îndepelatu şi din jurnalistu în jurnalistu. Nu scimu ce au promisu deputaţilorú, dar scimu ce au promisu jurnaleloru: unuia i-a asiguratu o tipografiă, altuia afaceri bănesci şi altuia casteluri... nu în Spania, ci reale în Bucuresci. Au fostu jurnale cari au căţutu în cursă şi au schimbatu ideile loru în privinţa băncei române pe care au susţinutu-o până acum, dar aceste jurnale din norocire n'au nici o influenţă, şi prin urmare nu potu face nici unu rêu.

Ne pare bine că credinţa nóstră, că *Trompetta Carpaţilorú* a fostu surprinsă s'au realisatu, căci în numerulu de aţi revine la vechia sea ideiă, susţinându banca proprietarilorú romăni.

Până cându vomu veni cu articoli speciali în acésta cestiune, reproducemu aţi dupe *Uniunea liberale* din Iassi unu articolu care face o mare lumină asupra reului ce aru aduce societăţile streine. Ilu reproducemu cu tóta plăcerea.

CREDETULU FONCIARU

Pe câtu se vede, cestiunea la ordinea ţilei este, *banca fonciară*; curându ea are se frémânte spiritele în ţéra şi are se redescepte pasiunele în parlamentu. Dar óre învinge-vomu, în acésta mare luptă, interesele naţionale sêu, că totu d'auna, streinii vorú eşi triumfatori?

Dupe semnele ce se ivescu, nu ni se pare lucru bunu pentru noi, cu tóta nobila silinţă a D-loru Vernescu, Ion Ghica, Ion Brătianu, şi a tutuloru acelorú demni romăni cari s'au pusu în capulu ideiei de a fonda *o bancă naţionale*.

Se vede că la Curte suntu alte ideï care ne tememu multu sê nu predomine în cele din urmă, precumu s'a întêmplatu şi cu cestiunea căiloru nóstre ferate.

Noi, care de la 1864, studiându cestiunele nóstre economice, ceremu necontenitu crearea unei instituţiuni de creditu pentru desrobirea proprietăţii fonciare din ghiarele cametei jidovesci, amu blestema momentulu în care ne-a venitu în minte sê agitămu şi noi acésta cestiune, dé a banca dătatóre de viaţă aru trebui se cada în mâinele streinilorú! — Aru fi a scăpa de jafulu baschibuzucilorú ovreimei, spre a cădea subt esploatarea organisată şi sistematisată a legiunilorú financiei judaice.

Care aru fi beneficiulu ţerei? — Póte câţi-va favoriţi s'aru folosi pe ici pe colea, dar masa proprietarilorú aru perde, dar teritoriulu, moşia cea mare, aru fi seriosu amenintată de a trece în mâinele streinilorú — care nu scăpa nici o data din vedere, în cestiunele economice, speculaţiunele politicei.

Ideia colonisării cu germani nu este o glumă, nu este o himeră — şi nu o data s'a propusu aci în ţéra, de cându Germania se simte în forţă şi de cându şi-a aţintitu privirea mai seriosu asupra cestiunelorú orientali.

Ideia acésta, ea caută a o realisa, nu prin forţa ci prin miţlocului unei combinaţiuni financiare — între care, posesiunea unei bănci de creditu de către nemţi, este unulu din cele mai nemerite miţilóce.

Dar ce raportu este între bancă şi colonisarea solului? — Fórte intime suntu legăturele acestoru ideï, pentru că prin bancă, espropriindu-se pe datornicii greu impovăraţi şi dobândindu domniile insoluabililorú, colonisarea este ca şi realisată.

Banca proprietară va sci sê atragă, pe nesimţite, familii germane dintêiu cu totulu isolate, cărora le va vinde loturi de pământu; apoi restulu este o cestiune de timpu şi de organisare... şi atunci profitulu este îndoitu şi financiaru şi politicu!

Vedându atâtea nume însemnate de proprietari mari, de politici cu consideraţiune, de financiari cu creditu în capulu miscărei pentru înfiinţarea băncei fonciare române, prin asociaţiune între proprietari, amu creţutu unu momentu cestiunea salvată de ori ce pericolu şi amu speratu că, dupe atâtea mari perderi, măcaru atâta câstigu va avea acésta ţéră nenorocită.

Dar acum tóte temerele nóstre suntu redesceptate éră-şi. Ţiarele din Bucuresci ne vorbescu despre mari financiari din Viena, care facu propuneri de bancă şi care suntu sprijiniţi de înalte şi puternice protecţiuni; — aceste ţiare ne repetă vorbe care se audu prin culórele Curţii şi care sună că, asociaţiunea proprietarilorú noştrii nu póte sê realisese nimicu bunu, pentru că n'are bani, şi că suntu oferte fórte avantagióse făcute din streinătate!

De altă parte amu observatu că de unu timpu *Curierulu de Iassi*, organulu junei drepte din Moldova, care la începutu era încântatu de idea asociaţiunei proprietarilorú romăni şi fórte favorabilu reuşitei intreprinderei loru, *Curierulu* a începutu acumu a fi camu rece; ba încă pretinde, că reu s'aru face de a se acorda românilorú unu monopolu de bancă. — Este de observatu că de câte-ori e vorba de o cestiune interesantă pentru romăni, se invóca îndată numele *libertăţii* în contra loru; éru pentru streini, dreptu sicuranţă în contra nóstră, se susţine că trebue sê le acordămu pururea favórea *monopolului*!

Mai multu încă, *Presa* Domnului Vasile Boerescu, ţiaru ale căruia opiniuni au o semnificare astă-ţi, a începutu a pregăti, prin fine transiţiuni, terenulu pentru că atunci, cându va veni momentulu oportunu, se pótă arăta inanitatea ideiei de a ne încerca se facemu noi, fără concursulu capitalurilorú streine, o instituţiune de creditu fonciaru pentru România.

Aceste învîrtituri nu suntu bune şi ne tememu fórte multu că sórta băncei fonciare sê nu remâie cu totulu compromisă.

Inainte d'a încheia acésta revistă, fie-ne permisu se ţicemu doue vorbe asupra eternului aforismu care se aruncă peste capulu nostru, ori de câte ori atingemu o cestiune economică:

«N'avemu bani...nu putemu face nimicu fără concursulu capitalurilorú streine!!»

Aceste cuvinte se aruncă pururea cându voimu a face ceva în economia naţională, prin alte miţlóce de câtu prin fatalulu sistemu alu concesiunilorú streine.

Ei bine, este cea mai mare inepţiă de a vorbi astu-felu. Pentru că nu sê aducu capitaluri streine, şi mai alesu în ces-

www.dacoromanica.ro

tiunĭ de bancă, *baniĭ* n'aŭ de câtŭ unŭ rolŭ de mărturie;—*creditulŭ* este totulŭ, şi, în ultimŭ resumatŭ, budgetulŭ statuluĭ şi punga particolarilorŭ plătescŭ acestŭ creditŭ imaginariŭ alŭ streinilorŭ.

Nu numaĭ streiniĭ nu aducŭ baniĭ, dar de cele maĭ multe orĭ nu ne procură altŭ creditŭ de câtŭ acelŭ pe care îlŭ avémŭ fără concursulŭ lorŭ; şi adesea fără a avea eĭ nicĭ unŭ creditŭ personalŭ, speculézŭ cu creditulŭ ţereĭ nóstre în profitulŭ lorŭ... Aşia a făcutŭ Strusberg cu obligaţiunile séle dintêiŭ de căĭ ferate—care eraŭ fabricate conformŭ legeĭ, şi care purtaŭ numaĭ *garanţia sa* şi a principilorŭ prusienĭ. Ce s'a întêmplatŭ?—Nimenĭ nu ì-a datŭ nicĭ unŭ banŭ până ce n'a isbutitŭ, cu călcarea legeĭ, se facă a se pune pe obligaţiunĭ sigilulŭ statuluĭ şi semnătura unuĭ agentŭ alŭ nostru, alăturea cu ilustrele semnăturĭ prusiane!.

Ce amŭ perdutŭ noĭ şi ce a căştigatŭ Strusberg şi principiĭ streinĭ, se scie.

N'avemŭ trebuinţă credemŭ se maĭ analisămŭ consecinţele deplorabile care aŭ resultat de-aicĭ pentru ţéră ; —ceia ce vom ţice numaĭ, este atâtŭ că acestŭ creditŭ *alŭ nostru* îlŭ plătimŭ fórte scumpŭ astăţĭ, tocmaĭ pentru că s'a amestecatŭ în elŭ faimosulŭ Strusberg, *regele drumurilorŭ de ferŭ prusiane.*

Bugetulŭ statuluĭ va plăti, unŭ secolŭ, o datoriă de treĭ orĭ maĭ mare de câte în realitate, şi de o sută de orĭ maĭ multŭ de câtŭ proporţiunea profitelorŭ ce trage societatea nóstră din creditulŭ ce amŭ negociatŭ prin miţlocirea luĭ Strusberg.

Vorbindŭ specialminte despre bancă—avemŭ unŭ esemplu cunoscutŭ tuturorŭ moldovenilorŭ: este *Banca de Moldova*, o creaţiune de creditŭ fonciarŭ prusianŭ, înfiinţată în Iassĭ sub domnia luĭ Grigorie Ghica. Şi atuncĭ totŭ acéstă nenorocită himiră se urmărea de a se *aduce baniĭ streiniĭ în ţéră;*—dar ce a resultatŭ? Nu numaĭ n'a fostŭ nimicŭ din ce se spera, dar încă banca acésta, în cele din urmă, a ruinatŭ pe proprietariĭ Moldoveĭ, înglodindu-ĭ maĭ reŭ în datoriĭ.

Se sciă că acumŭ acéstă casă este redusă, dupe ce a făcutŭ falimentŭ ca şi jidaniĭ bancheriĭ, la unŭ ordinariŭ biuroŭ de zaraflîcŭ—care urméţă de a ruina şi a espropria pe proprietariĭ prinşĭ în laţurile eĭ.

Baniĭ într'o afacere de bancă nu jócă rolulŭ principalŭ, ci creditulŭ; eĭ suntŭ, precumŭ amŭ ţisŭ, numaĭ *de mărturiă;* —şi astŭ-felŭ, orĭ ce speciă de avuţiă póte se se substitue lorŭ pentru a dobândi creditŭ. Dar între tóte speciile aceste de avuţiă, noĭ nu cunóscemŭ nimicŭ maĭ solidŭ şi maĭ asigurătorŭ de câtŭ pământulŭ, moşiele însu-şĭ ale proprietarilorŭ.

Avemŭ nevoiă se aducemŭ esemple din alte ţeriĭ?—Este necesariŭ se invocămŭ precedente chiarŭ din Prusia, pentru că vedemŭ că acumŭ de aci ne vinŭ tóte *modele?*

Aceste suntŭ prea sciute de ceĭ ce trebuiă se le sciă şi de ceĭ ce aŭ în mână putinţa de a ne face binele orĭ reulŭ.

Că baniĭ, în asemenea materiă, nu aŭ de câtŭ o însemnătate cu totulŭ *secondară*, priviţĭ operaţiunea colosală a împrumutuluĭ francesŭ; s'a realisatŭ unŭ împrumutŭ de 50 miliarde de bancheriĭ Europeĭ, pentru Francia—şi numerariulŭ *totŭ* alŭ lumeĭ nu este de câtŭ de vr'o 16 miliarde!

Rotschild din Paris, a căruia avere reală nu este de câtŭ de vr'o 100 milióne francĭ, operézŭ afaceriĭ de bancă şi de industriă care întrecŭ, de ţece şi de douĕ-ţecĭ de orĭ, miţilócele séle bănescĭ. Daca arŭ trebui se se reţime pe *baniĭ* şi nu pe *creditŭ*, n'arŭ avea nicĭ o însemnătate financiară.

Aşia dar, aci totulŭ este o afacere de creditŭ—şi creditulŭ este asiguratŭ se fie abondentŭ, de câte orĭ unŭ statŭ protege cu privilegiulŭ şi cu favórea sa o instituţiune de bancă; creditulŭ va fi aicĭ cu atâtŭ maĭ mare cu câtŭ, pe lângă privilegiile şi favórea statuluĭ, se adauge averea fonciară a proprietariloru ca garanţiă suplementară.

Nicĭ o asociaţiune streină de financiarĭ nu póte se ofere maĭ multă soliditate reală şi nu póte crea maĭ multŭ creditŭ;—din contra credem că streiniĭ, cu deprinderile lorŭ de agiotagiŭ desperatŭ, potŭ compromite şi micşiora acestŭ creditŭ, care-ĭ *inerentŭ instituţiuneĭ însă-şĭ* şi nicĭ cum *persóneĭ financiarilorŭ.*

Căcĭ, daca este astŭ-felŭ, dacă eĭ aŭ unŭ creditŭ *personalŭ* alŭ lorŭ, de ce vinŭ se ne céră monopolurĭ de statŭ?—De ce nu deschidŭ băncĭ libere de împrumutŭ fonciarŭ?. Cine-ĭ opresce astăţĭ de la acésta în Romania?...

DIVERSE

O femeiă cu douĕ limbĭ. Ea esiste — precum cetimŭ în foile americane — la Louisvile, în nordulŭ Americeĭ. Acésta damă interesantă, dupe afirmaţiunea totŭ acelorŭ ţiare, a fostŭ deja de cincĭ orĭ vĕduva, şi acuma, alŭ şaselea bărbatŭ voesce s'o conducă la altarŭ. Trebue se fiă fórte curagiosŭ,—observa totŭ acele foĭ cu ironiă.

* * *

Sĕrmanulŭ fracŭ! Germaniĭ nemulţămitorĭ aŭ juratŭ perirea fraculuĭ.—De cândŭ cu învingerea lorŭ supra francesilorŭ, blondiniĭ teutonĭ şi-aŭ propusŭ a sterge de pe facia pĕmântuluĭ totŭ ce e francesŭ, până chiar şi—fraculŭ. Astŭ-felŭ, junimea din Germania a decisŭ că, în balurile din carnavalulŭ, nu va maĭ purta fracŭ.

* * *

Unŭ calŭ hainŭ. Generalulŭ Ignatieff, ambasadorele Rusieĭ la Constantantinopole, a fostŭ victima unuĭ accidentŭ destulŭ de straniŭ.

Generalulŭ era în grajdurile séle şi desmerda unŭ calŭ care de ordinarŭ este fórte blândŭ, cândŭ de o dată animalulŭ, întorcêndu-şi capulŭ, muşcă pe generalŭ de gură, rupêndu-ĭ maĭ tótă buza de josŭ.

Rana este destulŭ de gravă şi înspiră óre-şĭ care închietudine numeroşilorŭ amicĭ aĭ onrabiluluĭ ambasadorŭ.

* * *

O scrisóre curiósă. D. Moltke a primitŭ, sĕptĕmâna trecută, următórea scrisóre anonimă, din Monaco. scrisă pe chârtiă de doliu:

Generalule,

D-ta, unulŭ dintre mariĭ motorĭ aĭ forţeĭ brutale, pregătesce-te a te presenta în curêndŭ dinaintea tribunaluluĭ supremŭ, unde Mayestatea sea imperatoruluĭ Napoleon III s'a dusŭ deja.

* * *

Călătoria Şahuluĭ Persieĭ în Europa. O scrisósore din Teheran, care vorbesce despre voiajulŭ Şahuluĭ Persieĭ în Europa, şi visita acestuĭ suveranŭ la esposiţiunea din Viena, ne dă următórele detaliurĭ

Şahulŭ vorbesce necontenitŭ despre voiajulŭ seŭ în acéstă Europă pentru care e plinŭ de admiraţiune. Elŭ însuşĭ diregézŭ preparativele şi studiază calea ce va lua; Mariĭ demnitarĭ suntŭ cu nerăbdare se afle care dintr'ênşiĭ suntŭ fericiţiĭ carĭ vorŭ putea însoţi pe suveranulŭ lorŭ.

Impresiunea ce acestŭ voiajŭ va face asupra populaţiuneĭ este imensă. Dacĕ progresişţiĭ suntŭ fórte mulţumiţĭ, nemulţumirea acelorŭ carĭ consideră acestŭ voiajŭ ca mórtea islamismuluĭ este fórte mare. Guvernulŭ ia deja precauţiunĭ serióse pentru a evita şi a suprima la nevoe cele maĭ marĭ turburărĭ chiarŭ la nascerea lorŭ.

Indată ce noutatea despre voiajulŭ Şahuluĭ a sositŭ în Eropa, s'aŭ adresatŭ acestuĭ suveranŭ de către familiele domnitóre unŭ mare numĕrŭ de învitaţiunĭ. Nu se sciă încă dacă le va accepta pe tóte; dar durata voiajuluĭ seŭ este deja fixată la şése lunĭ. Nu se cunósce încă nicĭ costumulŭ ce Şahulŭ îşĭ va alege. Dacă îlŭ va păstra pe acelŭ ce-lŭ pórtă în Persia, aparenţa luĭ va da o mare ideie despre magnificenţa suveranilorŭ acesteĭ ţĕrĭ.

Costumulŭ Şahuluĭ este într'adevĕrŭ compusŭ dintr'unŭ caftanŭ garnisitŭ cu mărgăritare şi diamante, de o vestă négră împodobită asemenea şi căreia ceĭ cincĭ nasturĭ are fie-care valóre de 80,000 francĭ, de uuŭ centiuronŭ care, ca şi mânuchiulŭ şi téca săbieĭ ce pórtă, este garnisitŭ cu smarande şi rubine de mărimea nucelorŭ. Suita Şahuluĭ va căuta se imitêse câtŭ se va putea maĭ multŭ acéstă magnificenţă.

ALEGEREA EPISCOPILORŬ DE AŢI

Atanasie Troadus, fostŭ Episcopŭ de Romănŭ. Episcopŭ la Râmnicu cu 92 voturĭ, din 162.

Isaia Diocleas Vicoi, actualulŭ locotenințe de Romanuŭ s'a alesŭ definitivŭ acolo, cu 141 voturĭ din 160.

Iosifŭ Mireon Naniescu s'a alesŭ episcopŭ la Argeşŭ cu 144 din 159 voturĭ.

Esposiţiunea Societăţiĭ Amicilorŭ Belelorŭ-Arte

Prima esposiţiune în România în care se vĕdŭ întrunite:

Unŭ mare numĕrŭ din cele maĭ frumóse tablouri de pictorĭ străinĭ şi românĭ, făcêndŭ parte din colecţiunĭ particolare din Bucurescĭ.

Obiecte de sculptură, mobile, vase şi arme; colecţiunĭ interesante de antichităţĭ, atâtŭ pământene (descoperite în ţéră), câtŭ şi streine.

Portrete vechĭ şi desemne numeróse de pe antichităţĭ şi costume ale Românieĭ.

Ţesăturĭ, broderiĭ şi costume naţionale.

Intr'unŭ cuvêntŭ, o bogată adunare de obiecte carĭ represintă grădulŭ de cultură artistică a Românieĭ, atâtŭ în trecutŭ câtŭ şi în timpulŭ de faciă

Esposiţiunea instalată în ţece salóne din âtêiulŭ catŭ alŭ nouluĭ hotelŭ de pe Bulevardulŭ Elisabeta Dómna, este deschisă în tóte ţilele, de la 12 diminéţa până la 4 ore dupe amédĭ.

Preţiulŭ intrăriĭ pentru o persónă este de *unŭ leŭ noŭ*, în tóte ţilele.

Esposiţiunea se va închide la 15 Februariŭ viitorŭ.

NECROLOGU

Anunţămŭ cu cea maĭ profundă durere mórtea Domnuluĭ **Nicolae Zahariade,** fostŭ amploiatŭ la *Monitorŭ*, traducĕtorŭ alŭ maĭ multorŭ romanţe şi piese de tétru, şi acumŭ amploiatŭ alŭ regieĭ tutunurilorŭ la Teleormanŭ.

Orĭ-cine l'a cunoscutŭ, nu póte sĕ-lŭ regrete pentru onestitatea sea şi devotamentulŭ către binele publicŭ.

Imormêntarea se va făce mâine, Vineră, la Cimitirulŭ Belu.

www.dacoromanica.ro

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY
parfumistŭ,
9, Rue de la Paix, 9
PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusę măgărêscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris
Depositu in Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelorŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU,

LA LIBRARIA WARTHA
se află:

CODICELE ROMANE

Cu anonsărĭ şi trimerĭ de

B. BOERECU

Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.
Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorii de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune **deplină** în şése luni. Intrebare la Administraţiuuea acestuĭ ţiarŭ.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţĭ, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caşurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelulŭĭ Dséle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clăditŭ formĕdă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusândŭ din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminĕţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunii (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER
din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate sĕŭ anemice, şi prin proprietăţile sĕle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzênd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION DE SIBORD 5F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cubebuluĭ.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5F.

şi pastile.

La pharmacia anglo-francesă
Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE **VIOLET** — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ
A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH — *Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS
PARFUMS POUR LE MOUCHOIR :
Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.

GLYCÉROLÉ DES ROSES DE PROVINS
LOTION HYGIÉNIQUE,
TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE
pour les soins intimes de la toilette

GLYCÉRINES PARFUMÉES
Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE
pour adoucir et rafraîchir la peau.

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO
Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.

Dépôt dans toutes les villes du monde.
Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique :
LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge ; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumité.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA
44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi a mbulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelurŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinni cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causĕdă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI :
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele netrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 la fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

www.dacoromanica.ro

SAMBATA, 20 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 276

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 19 IANUARIE

Erĭ deputaţiĭ, senatoriĭ şi arherieiĭ cu dreptululŭ de alegĕtorĭ, întrunindu-se în sala Adunăriĭ naţionale din délulŭ Mitropolieĭ, aŭ alesŭ treĭ episcopĭ în locurile vacante la Argeşŭ, Romanŭ şi Râmniculŭ Vêlcĭ.

Alegerea de erĭ ne-a aretatŭ câtŭ de mare dreptate aŭ avutŭ aceia carĭ aŭ cerutŭ şi aŭ susţinutŭ sĕ se votese legea alegeriĭ Mitropoliţilorŭ şi Episcopilorŭ astŭfelŭ cumŭ este aḑĭ, érŭ nu cumŭ o cerea guvernulŭ.

Aleşĭ aŭ fostŭ — dupe cumŭ amŭ anunţatŭ erĭ la *ultimele sciri*:

Episcopŭ alŭ Eparchieĭ Râmniculŭ Vêlcea, Arhiereulŭ *Athanasie Troados*, fostŭ Episcopŭ de Romanŭ, cu 92 voturĭ contra Arhiereuluĭ Inocentiu, actualele locoteninte de episcopŭ la acea eparchiă, care n'a avutŭ de câtŭ 35 voturĭ.

Episcopŭ alŭ Eparchieĭ Romanŭ, Arhiereulŭ *Iasaia Diocleas Vicol*, actualele locoteninte de episcopŭ, cu 145 voturĭ, contra a 12 voturĭ date Arhereuluĭ Bobulescu.

Episcopŭ alŭ eparchieĭ Argeşŭ, Arhereul *Iosef Merion Naniescu* cu 144 voturĭ, érŭ restulŭ s'a împărţitŭ între Arhereiĭ Genadia, Scriban şi Evantias.

Fiă care din aceştĭ aleşĭ, dupe proclamarea sea, s'a urcatŭ la tribună şi, mulţumindŭ alegătorilorŭ seĭ, a luatŭ angajamêntŭ că va fi şi ca Episcopŭ, cum a fostŭ ca Arhereŭ, totŭ-dé-una *cu biserica şi ţéra.* Numaĭ Archereulŭ Isaia Vicol a declaratŭ că va merge *alăturĭ cu deputaţiĭ actualĭ* în susţinerea greutăţilorŭ ţereĭ!

Orĭ cumŭ însĕ, acéstă alegere este unŭ progreŭ, căcĭ, dupe cum se vede, şi dupe cum ne-amŭ informatŭ noĭ înşi-ne, alegerea maĭ în totalŭ este bine făcută şi în avantagiulŭ libertăţiĭ şi naţionalităţiĭ. Cu alegerea Arhereuluĭ Athanasie Troados s'a datŭ o lovitură regimulŭ, care era în contra sea pe faciă. Cu alegerea Arhereuluĭ Naniescu s'a datŭ o satisfacere adevĕrateĭ biserică crescine şi demnităţiĭ cleruluĭ. Acestŭ demnŭ prelatŭ se sciă că este elevulŭ neuitatuluĭ Episcopŭ alŭ Buzeuluĭ Kesariă, care a lăsatŭ suveniriĭ frumóse despre patriotismulŭ şi virtuţiele séle. Pe câtŭ ni se asicură, elevulŭ este demnŭ de profesorile sĕŭ.

Dacă legea alegeriĭ Mitropoliţilorŭ şi Episcopilorŭ s'arŭ fi votatŭ dupe cum se propusese de guvernŭ, acumŭ amŭ fi avutŭ nenorocirea sĕ asistămŭ la alegerea, ca se nu ḑicemŭ la numirea de guvernŭ, a cine sciă ce ómenĭ cu inima lipsită de orĭ ce simţiminte patriotice şi de demnitate, cumŭ suntŭ însă-şĭ actualiĭ ministriĭ. Alegerea actuală însĕ a satisfăcutŭ aşteptarea maĭ întregeĭ naţiunĭ.

Este o fatalitate, că omulŭ în genere, cândŭ ajunge la putere, într'o posiţiune maĭ înaltă, se schimbă. Acésta amŭ dori noĭ se nu se întêmple actualilorŭ aleşĭ. Nicĭ o dată situaţiunea ţereĭ n'a fostŭ maĭ critică, şi nicĭ o dată n'a avutŭ maĭ mare trebuinţă ca acumŭ de nisce prelaţĭ demnĭ şi patrioţĭ, pentru a învĕţa şi conduce pe preoţĭ şi pe poporŭ pe calea sânteĭ datoriĭ d'aşĭ apĕra ţéra şi naţionalitatea.

«*Tiraniĭ trecŭ, patria remâne*» ḑice Florian. «*Apa trece, pietrele rĕmânŭ*» ḑice înţelepciunea poporuluĭ. Aceste macsime trebue ce le aibă în vedere actualiĭ aleşĭ şi, conduşĭ de ele, se mérgă, nu cum a ḑisŭ sânţia sea Arhereulŭ Isaia Diocleas Vicol, *alăturĭ cu deputaţiĭ* actualĭ, ci alăturĭ cu poporulŭ, cu mulţimea.

Nu voimŭ se-ĭ îndemnămŭ sĕ se pue în capulŭ uneĭ revoluţiunĭ. Nu... Ferésca Dumneḑeŭ! Voimŭ însĕ că atuncĭ, cândŭ pnterea îĭ va îndemna la fapte anti-naţionale, se proteste şi se lucrese cu ţéra, cu poporulŭ. Voimŭ, cândŭ puterea îĭ va amenița cu *sabia* şi *topuzulŭ*, se rĕspunḑă, ca unŭ mitropolitŭ din alte timpurĭ, că aŭ şi eĭ *clopotele* carĭ chiămŭ pe poporŭ se se strîngă în jurulŭ lorŭ. Voimŭ, în fine, se fiă totŭ déuna — conformŭ preceptelorŭ aceluĭa care a muritŭ pe cruce pentru poporŭ şi libertatea,—încapulŭ tutulorŭ ideielor naţionale şi liberalĭ.

Acésta este misiunea cleruluĭ românŭ, maĭ cu sémă a celuĭ luminatŭ.

Nu este oraşŭ, nu este orăşelŭ, nu este târguleţŭ, nu este comună rurală care se nu ţipe de actuala administraţiune a ministrilorŭ Domnuluĭ prusianŭ, von der Radovicĭ.

Pe tótă ḑiua priimimŭ scrisorĭ din Districte, în care ni se denunţă câte o ilegalitate, câte unŭ abusŭ de putere, câte unŭ scandalŭ, câte o violaţiune a demnităţiĭ omenescĭ.

Din tóte scrisorile acestea, se luămŭ aḑĭ una din întêmplare, şi póte cea maĭ slabă în acusaţiunĭ.

Autorulŭ aceleĭ scrisorĭ ne face cunoscut că, în comuna Bezdatŭ, din Districtulŭ Dêmboviţa, locuitoriĭ aŭ făcutŭ până acum treĭ alegerĭ pentru Primarulŭ lorŭ, şi câteşĭ trele aŭ fostŭ puse la dosarŭ de subtprefectulŭ localŭ, prin ajutorulŭ seŭ, ţinându-se ca Primarŭ unŭ Domnŭ Stefan Teodorescu, fără voinţa alegătorilorŭ. Acestŭ Primarŭ bate şi maltratésă pe locuitorĭ pentru că nu votesŭ pentru elŭ Orĭ cine reclamă la elŭ pentru trebuinţele ḑilnice, acestŭ Primarŭ rupe petiţiunea şi nu dă nicĭ o dată cursŭ reclamaţiunilorŭ locuitorilorŭ carĭ nu voescŭ se-lŭ aibă Primarŭ.

Acumŭ, la cea din urmă alegere, a fostŭ faciă chiarŭ subt-prefectulŭ ca, prin presenţa sea, se influenţeze, d re se va alege elŭ. Dar cu tóte acestea, alegătoriĭ aŭ remasŭ fideĭ vechiuluĭ lorŭ primărŭ, în care aŭ încredere; însĕ nicĭ astă-dată eĭ n'aŭ fostŭ maĭ fericiţĭ în alegerea lorŭ.

Disperaţĭ, în numĕrŭ de peste treĭ-sute de alegătorĭ din patru sute, aŭ reclamatŭ la comitetulŭ Permanentŭ; dar elŭ nu le-a datŭ nicĭ o îndestulare. Vĕḑêndu-se astŭfelŭ nedreptăţiţĭ, aŭ trimisŭ delegaţĭ aĭ lorŭ în Bucurescĭ, pe cheltuială, cu petiţiune la Domnulŭ Ministru de interne care, nu scimŭ ce resoluţiune a pusŭ pe dênsa. Totŭ ce scimŭ este, că nicĭ acésta până aḑĭ n'a datŭ nicĭ unŭ resultatŭ favorabile pentru eĭ.

Bănuimŭ însĕ, că acea petiţiune a fostŭ trimisă Domnuluĭ Prefectŭ de Dêmboviţa: acesta a trimisu-o subt prefectuluĭ, şi acesta, în locŭ de a face dreptate, — lucru la care nu putea sĕ se astepte niminĭ — a pusŭ se chinuiască şi se bată pe aceĭ nenorociţĭ carĭĭ suntŭ maĭ destepţĭ dintre subscriitorĭ.

Sistemulŭ acesta, de a se trimite victima se-ĭ facă satisfacere călăulŭ, de şi este absurdă şi imorală; dară este aḑĭ usitată subt acestŭ guvernŭ.

Şi ne mirămŭ cândŭ vedemŭ ómenĭ aduşĭ la disperare!

CREDETULU FONCIARU

I

De la 1859 încócĭ, obiceiurile viăţeĭ s'aŭ schimbatŭ cu desăvêrşire, şi o dată cu acestea, economia regimuluĭ nostru financiarŭ.

Capitalurile, carĭ altă dată circulaŭ în abondenţă pentru trebuinţele proprietăţiĭ rurale, ale agriculturеĭ, ale comerciuluĭ iş industrieĭ, astă-ḑĭ nu se maĭ vĕḑŭ între-

www.dacoromanica.ro

buinţate de câtŭ pentru cumpărătorĭ de diferite efecte publice şi private, precum acţiunĭ, obligaţiunĭ rurale, domeniale, etc.

De aci resultă că, nu numaĭ comerciulŭ şi industria numaĭ găsescŭ a se împrumuta ca în trecutŭ cu sumele de carĭ aŭ necesitate, dar încă şi proprietatea rurală, şi agricultura, aŭ ajunsŭ a fi părăsite cu desăvêrşire de capitalistĭ, carĭ, ne maĭ găsindŭ astă-dĭ nicĭ unŭ avantagiŭ a împrumuta pe ipotecă séŭ a maĭ reînoi vechile împrumuturĭ, fiă chiar cu dobânḑile cele maĭ grele, preferŭ a-şĭ închide banii în efecte publice, séŭ la vr'o societate financiară unde aŭ facultatea de a'ĭ rîdica orĭ cândŭ arŭ voi, şi unde găsescŭ miḑlocŭlŭ de a realisa bineficiurĭ multŭ maĭ considerabile.

Este generalmente constatatŭ, că starea actuale a agriculturiĭ nóstre este din cele maĭ îngrijitóre; ea ne face sĕ vedem la fiă care pasŭ, într'unŭ modŭ evidentŭ şi incontestabile, lipsa de braţe, de capitalurĭ şi de credite, fără a avea posibilitatea a se împrumuta. Asupra acestorŭ treĭ punte amŭ dori a se concentra atenţiunea Cameriĭ şi a ómenilorŭ devotaţĭ agricultureĭ.

Cu câtŭ înaintămŭ maĭ multŭ spre viitorŭ, cu atâtŭ agricultoriĭ nostriĭ nu vorŭ maĭ găsi banĭ a se împrumuta, pentru cuvêntulŭ că, cu câtŭ mergemŭ, cu atâtŭ numerariulŭ devine maĭ rarŭ şi maĭ scumpŭ pentru dênşiĭ, absorbindu-se de valorile ce se negociesŭ în fiă care ḑi pe piaţele nóstre comercialĭ.

Arenḑile urcându-se într'o proporţiune însemnată, impositele asemenea, precumŭ şi unŭ infinitŭ numĕrŭ de diferite sarcinĭ, arendaşiĭ, séŭ maĭ bine cultivatoriĭ, din lipsa de banĭ şi de creditŭ, aŭ ajunsŭ a numaĭ putea trage din pământŭ o producţiune corespunḑĕtóre cu acoperirea sarcinilorŭ la care suntŭ supuşĭ. Eĭ mergŭ la peire, ruinându-se din ḑi în ḑi.

Altă dată $^{2}/_{3}$ din capitalurile circulante eraŭ întrebuinţate în împrumuturĭ pe ipotecĭ asupra proprietăţilorŭ ruralĭ şi agricole, şi cu tóte dobânḑile grele, cultivatoriĭ găséŭ celŭ puţinŭ de a se împrumuta; astă-dĭ însĕ, capitalurile, îndreptându-se cu desăvêrşire asupra valorilorŭ mobiliere, elĕ aŭ datŭ o lovitură mortală proprietăţiĭ rurale şi agriculturiĭ, care numaĭ găsesce a se împrumuta nicĭ cu dobânḑĭ micĭ, nicĭ cu dobânḑĭ marĭ, nicĭ pe termene scurte, nicĭ pe termine lungĭ.

Astă-dĭ dar, maĭ multŭ de câtŭ totŭ déuna, proprietatea rurale şi agricultura, cerŭ capitalurĭ şi credite spre a esploata pământulŭ şi a-lŭ face sĕ producă valorile acelea ce constituescŭ avuţiile nóstre naţionalĭ.

In facia acesteĭ necesităţĭ absolute, proprietariĭ teritorialĭ românĭ se manifestară prin formarea unuĭ institutŭ de creditŭ, cu intenţiunea de a înlesni propriătăţiĭ rurale şi agriculturiĭ capitalurile necesariĭ, a cărorŭ lipsă le aruncase într'o pertubaţiune financiară din cele maĭ simţitóre.

Streiniĭ, carĭ orĭ de câte orĭ s'a ivitŭ ocasiunea a ne stórce avuţiiţe nóstre naţionalĭ, aŭ fostŭ ceĭ dintêiŭ a se presenta ca nisce bine-făcĕtorĭ. n'aŭ lipsitŭ şi de astă dată a bate la porţile guvernuluĭ şi ale Adunăriĭ cu felŭ de felŭ de proiecte de *creditŭ fonciarŭ*, unulŭ maĭ onerosŭ de câtŭ altulŭ.

Avemŭ subtŭ ochĭ tóte aceste proiecte, unele copiate dupe *creditulŭ fonciarŭ* francesŭ, şi altele dupe acelŭ austriacŭ: şi unele şi altele însĕ nu constituescŭ de câtŭ unŭ sistemŭ financiarŭ din cele maĭ învechite, adoptatŭ pe timpulŭ înfiinţăriĭ acestorŭ institute în statele dupe care le-aŭ copiatŭ, şi pe carĭ astă-dĭ sciinţele financiare, perfecţionate, le respingŭ ca oneróse, plinc de confusiunĭ şi fără nicĭ unŭ scopŭ cu adevĕratŭ bine-făcĕtorŭ tuturorŭ claselorŭ societăţiĭ. Afară de acestea, ele nu corespnndŭ de locŭ cu nevoiele şi necesităţile nóstre. Prima şi absoluta necesitate ce simţimŭ astă-dĭ, este, de a înlesni proprietăţiĭ-teritoriale şi agriculturiĭ capitalurile şi creditele necesariĭ, spre a le scóte din impasulŭ în care se află şi a le feri de unŭ viitorŭ funestŭ. Proiectele ce avemŭ dinaintea nóstră nu ne asicură nimicŭ în privinţa acésta. Sistemulŭ lorŭ financiarŭ, subtŭ forma creditului fonciarŭ, nu face asemenea operaţiunĭ, şi dacă se vorbeşte de *agricultură*, acésta este spre a surprinde pe cititorĭ, căcĭ, în realitate, ea nu benificiézăde nimicŭ.

Atragemŭ, dar, atenţiunea corpurilorŭ legiuitóre, a proprietarilorŭ şi a cultivatorilorŭ în generalŭ asupra instituţiuneĭ ce se prepără a se creea în România, fără se corespunḑă cu interesele tutulorŭ claselorŭ sociătăţeĭ şi în parte cu acelea ale proprietăţeĭ-rurale şi agriculturiĭ, care reclamŭ în modulŭ celŭ maĭ rigurosŭ capitale şi credite pentru menţinerea şi prosperarea lorŭ.

Chemămŭ, cu atâtŭ maĭ multŭ, acéstă atenţiune, cu câtŭ noĭ, în urma unorŭ lungĭ studiĭ financiare teoretice şi practice, şi a esperienţelorŭ dobândite asupra funcţionăriĭ şi resultatetelorŭ produse de creditulŭ fonciarŭ francesŭ şi austriacŭ în statele lorŭ, şi în vederea de a remedia unŭ rĕŭ, pe care îlŭ prevedemŭ încă de subtŭ guvernulŭ D luĭ Ión Brătianu, căruia îĭ şi comunicasemŭ o parte din ideiele nóstre, amŭ căutatŭ o combinaţiune capabilĕ de a scăpa *proprietatea rurală şi agricultura* din abisulŭ în care se precipită din ce în ce maĭ multŭ, din causa lipseĭ de capitaluri şi credite necesariĭ pentru esploatarea lorŭ, combinaţiune, basată pe sciinţile financiale cele maĭ perfecţionate şi pe interesele tutulorŭ claselorŭ sociătăţiĭ nóstre, a cărĭ publicaţune o vomŭ face în curîndŭ, dupe ce vomŭ trata maĭ întêiŭ proiectulŭ D-luĭ *Laitner*, pe care îlŭ avemŭ dinaintea nóstră, şi care, dupe noĭ, corespunde numaĭ cu interesele D-séle, nu însĕ şi cu acele ale ţĕreĭ.

TÉTRU ITALIANŬ

Amŭ asistatără Miercurĭ séră la unŭ adevĕratŭ succesŭ. *Ruy-Blas* este cea dintêiă operă, anulŭ acesta, care a fostŭ dată cu îngrijirea ce cere o partiţiune de o asemenea importanţă. Nu avemŭ de câtŭ a face sincerele nóstre complimente orchestriĭ şi capulŭ seŭ D-luĭ Bianchi. Musica din *Ruy-Blas* este fórte dificilă, şi aci s'aŭ pusŭ în repetiţiune pentru prima óră; cu tóte acestea, diletantele celŭ maĭ exigentŭ nu arŭ fi pututŭ găsi nimicŭ a critica.

Nu avemŭ a vorbi despre musica D-luĭ Maestro Marcheti. Frumósă şi bine scrisă, ea póte place, póte pasiona publicululŭ. Lipseşte în adevărŭ cu totuiŭ de originalitate, însĕ acestea este unŭ defectŭ de care nu voimŭ a ne ocupa. Opera acésta a avutŭ succesulŭ seŭ în alte ţerĭ pentru ca sĕ fiă de prisorŭ a maĭ repeta cea ce s'a ḑisŭ.

Sĕ trecemŭ la execuţiune.

D-ra Amelia Fossa, eroina seratei, şi D-nulŭ Steger, aŭ fostŭ de la începutŭ şi până la isprăvitŭ admirabilĭ.

Ca tóte lucrurile cele adevĕratŭ bune, vocea D-riĭ Fossa de ce o auḑimŭ maĭ adesea orĭ de aceea ne place maĭ multŭ. In fie care rolŭ noŭ îĭ găsimŭ din cualităţĭ ce nu luasemŭ pe dată în băgare de sémă. Notele puternice care domină sala iaŭ meritatŭ totŭ-dé-una aplausile publiculuĭ nostru. Astă-dată însĕ, în scena rugăciuniĭ, D-ra Fossa a ajunsŭ la perfecţiune. In alŭ treilea actŭ, duetulŭ de amorŭ cu D-nu Steger a fostŭ bisat. Florĭ, aplaude nimicŭ nu aŭ lipsitŭ juneĭ artiste; sĕ ne permită şi nouă sĕ venimŭ se-ĭ mulţumimŭ pentru adevĕrata plăcere ce ne-aŭ procuratŭ.

D-lŭ Steger aci, ca pretutindenĭ, este unŭ mare artistŭ. Vĕḑêndulŭ, putemŭ se ne închipuimŭ adevĕratulŭ caracterŭ alŭ erouluĭ luĭ Victor Hugo. Amor, furóre, conţinută, mărinimiă de sufletŭ, D nu Steger ne pune tóte în vedere, ne face tóte sĕ pricepemŭ.

D-nu Bertolasi în rolulŭ luĭ Don Salusto şi D-nu Lombardelli în acela de Don Guritan, aŭ fostără bine. D-nu Lombardelli este prea tênĕrŭ. Maĭ multă demnitate în scena caseteĭ este totŭ c-eĭ ceremŭ.

Sĕ terminămŭ, menţionândŭ noule decoruri esecutate de D-nulŭ Labo, şi care a meritatŭ cele maĭ viĭ aplause.

TÉTRO ITALIANO

Abbiamo assistito mercoledi sera ad un vero successo.—Ruy-Blas è la prima opera, nella corente stagione, data contutta la cura possibile.—Non abbiamo che complimenti sinceri per tutte le masse ed in particolare per l'Orchestra e pel suo bravo Direttore Signor maestro Bianchi. La musíca del Ruy-Blas è molto difficile ed è la prima volta che qui si sente, ciò nullostante il dilettante anche il piri meticoloso non avrebbe nulla a ridire.

Noi non si occupiamo della musica del Marchetti però diciamo che essa è ben fatta e scute in più punti il pubblico; manca totalmente d'originalita, ma del resto è unŭ difetto che qui non giova parlarne avendo di già l'Opera, in altri paesi avuto un successo e non potressimo perciò che ripetere quanto molti altri hanno detto.

Passiamo all' esecuzione.

La Signorina Amalia Fossa, l'eroina della serata come il Signor Steger, furono dal principio alla fine ammirabili.

E come di tutte le cose veramente buone cosi la voce della Signora Fossa più şi sente più vi sorprende e piace. In tutte le parti nuove da essa sostenute riscontriamo in Lei qualita non prima conoscinte. Le potenti note colle quali domina in varii punti dell' opera il Teatro, le procurarono vivi aplausi, nella scena della preghiera al contrario, ove il canto e semplice ed appassionato, ottenne la perfezione—nel 3 atto il Duetto d'amore ebbe l'onore del bis. Fiori ed applausi non mancarono alla giovine artista, ed a noi sia dato ringraziarla per le dolci emozioni che ci procurò.

Il signor Steger, qui come sempre diede a conoscere quanto sia grande artista. Nel solo vederlo possiamo farci una idea esatta del carattere creato da Victor-Hugo. Amore, furore represso, grandezza d'animo, Steger diede a noi tutto vedere e comprendere.

Il Sig. Bertolasi nella parte di Don Salustio come il Signor Lombardelli in quella di Don Guritano sono bastantemente buoni Il Lombardelli è troppo

www.dacoromanica.ro

giovine, e domandiamo un poco pui di dignità nella scena della cassetta.

Terminiamo con una lode sincera al pittore Labo per la bellissima scena del trono.

ADIOLŬ SPERANŢEĬ

Rîndunica cându se duce,
Părăsindu-şĭ cuĭbulŭ dulce,
Îĭ şoptesce'n tonŭ duiosŭ :
Unŭ adio durerosŭ.

Şi celŭ sóre majestosŭ,
Séra cându privesce josŭ,
Mai trămite, apunêndŭ,
Unŭ adio spre pămêntŭ.

Astŭ-felŭ raţa'ncălţitóre
A speranţi-amăgitóre
Din sînu-mĭ cadŭ a sburatŭ
Unŭ adio mi-a lăsatŭ!

Insĕ rîndunica éră
Va veni la prima-véră;
Sórele pomposŭ resare
Velulŭ nopţiĭ cându dispare :

Tóte trecŭ, şi éră vinŭ,
Dar speranţa'n alŭ meŭ sînŭ
Nu maĭ póte se reviă,
C'a apusŭ — pentru veciă...

(*Familia*) **Anastasia Leonescu.**

DIVERSE

Unŭ firŭ de pĕrŭ albŭ. Scena se petrece la Berlînŭ, maĭ acumŭ vr'o douĕ luni, la o francesă care s'a măritatŭ în Prusia suntŭ acum cinci-spre-ţece aniĭ. În faptŭ, francesa a devenitŭ barónă prusiană, dĕră în inimă a rĕmasŭ francesă, şi încă francesă cum se cade. Ţinându în Germania o casă fórte deschisă, ea întrunise în jurulŭ meseĭ séle ca la douĕ-ţeciĭ de prusaciĭ. Începură a vorbi despre Paris, dĕră cu o milă, cu unŭ dispreţŭ cum sĕ revolte inima celuĭ din urmă francesŭ.

— Bietulŭ Paris! Dér ce ţicemŭ? nicĭ că maĭ există Parisulŭ! Preste ţece aniĭ, Berlinulŭ va fi capitala Europeĭ, etc. etc.» Barónа turba de necazŭ, şi în fine, ne maĭ putându-se stăpâni : «Eŭ, ţise ea. vĕ spunŭ că Parisulŭ, cu tóte nenorocirile luĭ, este totŭ Parisulŭ celŭ mare. şi că, maĭ cu sémă Berlinulŭ, n'a fostŭ, nu este şi nicĭ va fi câtŭ e lumea, în comparaţiune cu Parisulŭ, de câtŭ unŭ satŭ prostŭ şi uriciosŭ...

Nemţiĭ protestéză şi barónа stăruesce. «Însfîrşitŭ, strigă ea roşiă de mănia, vĕ propunŭ o prinsóre care va regula diferendulŭ. Daţi-mĭ mie orĭ-ce objectŭ, fie celŭ maĭ absurdŭ, celŭ maĭ de nimicŭ, celŭ maĭ vulgarŭ, şi pariez că Parisulŭ va face din acelŭ objectŭ ceva de importanţă cum nicĭ sĕ'ĭ piesnéscă Berlinuluĭ d-vóstre prin minte.»

Prinsórea este priimită. A doua ţi barónа priimea... într'o cutiuţă... *unŭ firŭ de pĕrŭ albŭ.* Este adevĕratŭ că barónа s'a simţitŭ cam încurcată. Unŭ firŭ de pĕrŭ albŭ! Ca ce sĕ póte face, fie chiar în Paris, dintr'unŭ firŭ de pĕrŭ albă? Cu tóte acestea nu voesce sĕ se lase, şi se puse de scrise în Paris esplicându condiţiunile prinsoriĭ.

Eĭ! sciţi cum s'a întorsŭ din Paris firulŭ de pĕrŭ? Elŭ era înfăşuratŭ într'unŭ lănţişorŭ de aurŭ ce trecea printr'unŭ medalionŭ de diamante. În susulŭ medalionuluĭ, acvila prusacă în smaltŭ negru, cu aripele întinse, ţinea pĕrulŭ în ghiare, apoĭ atărnatŭ de firulŭ de pĕrŭ o mică pavĕză de smaltŭ albă, cu înscripţiunea acésta : «Alsacia şi Lorena, nu le ţineţi de câtŭ printr'unŭ firŭ de pĕrŭ.»

D'aci înainte, nemţiĭ nu maĭ făcură prinsoriĭ cu barónа.

(*Gaz. Est. Etr.*)

* * *

Historia unuĭ dosarŭ. Se întentéză în Paris unŭ procesŭ mare în anulŭ 1869. Una din părţi, d. de B..., îşĭ încredinţéză interesele D-luĭ Emile Olivier. Acesta ia dosarulŭ, îlŭ studiază până se pune în corentulŭ afaceriĭ. Cându nu se maĭ adăsta de câtŭ ţiua d'a pleda, d. Emile Olivier se numesce ministru. Dă înapoĭ dosarulŭ. D. de B... alege unŭ noŭ advocatŭ, pre D. Jules Favre. D. de B... îşĭ ţicea: «acesta celŭ puţinŭ nu va deveni ministru.» Eĭ! subt imperiŭ, nu; dĕră sub republică, da.

D. Jules Favre începuse a vedea limpede în dosarŭ, cându fu numitŭ, séŭ maĭ bine cându se numi pre sineşĭ ministru alŭ trebilorŭ din afară. La rîndu'ĭ, înapoiază şi d. Jules Favre nenorocitulŭ dosarŭ, care trece în mâinile unuĭ alŭ treilea advocatŭ : D. Dufaure. De aci, urméză asediulŭ Parisuluĭ, armistiţiulŭ, alegerile, şi d. Dufaure se numesce, de către d. Thiers, ministru de Justiţiă. Disperă bietulŭ D. de B... care ajunsese la alŭ patrulea advocatŭ ministru. Acésta se petrecea acum unŭ anŭ. D. de B .. luă unŭ advocatŭ dintre ceĭ maĭ pronunţaţi din partitulŭ bonapartistŭ. «Unŭ bonapartistŭ, îşĭ ţicea D. de B..., n'are *şanse* d'a deveni repede ministru.» Este adevĕratŭ că advocatulŭ bonapartistŭ n'a avutŭ *şansă* d'a deveni şi nicĭ a devenitŭ ministru, dĕră cu tóte dreptăţile d-luĭ de B... şi cu totŭ talentulŭ advocatuluĭ ilustru, acesta n'avu *şansa*, ca bonapartistŭ, a căstiga procesulŭ.

Eşindŭ de la audienţă, D. de B... alergă la D. Victorŭ Lefranc, care acum nu maĭ este ministru :

— «Îţĭ daŭ înapoĭ procesulŭ, îĭ ţise, ca sĕ-lŭ susţiĭ în apelŭ... credŭ că maĭ aĭ înaintaţĭ unŭ anŭ pînă sĕ redeviĭ ministru.»

(*Vie parisiene.*)

* * *

Falsificatorŭ de monede. Ţiarulŭ «*Dunărea*» ţice că: Poliţia otomană din Rusciucŭ, maĭ ţilele trecute, a descoperitŭ unŭ falsificătorŭ de monede, şi anume icosariĭ. Falsificatorulŭ fiindŭ dusŭ înaintea justiţieĭ d'acolo, a mărturisitŭ că a turnatŭ maĭ multe monede falşe şi le-a petrecutŭ în România.

Cu acésta atragemŭ atenţiunea comercianţilorŭ!

Onorabilulŭ turnătorŭ de monede falşe este de naţiune grecŭ.

(*Poşta Brăileĭ*)

* * *

Hoţiĭ prinşi. Citimŭ în Jurnalulŭ *Dreptulŭ:*

In séra de ţece Ianuariŭ, anulŭ curentŭ, pe la orele 9, treĭ indiviţĭ şi anume Tănase Vaia, Costache Tănase şi Ión Afsanache, toţi de naţionalitate gréca, dupe o premeditare de vr'o douĕ luni, se hotărîră ca înarmaţi se mérgă la Preotulŭ Gabrilă, domiciliatŭ în Bucuresci, suburbia Manea Brutaru, strada Sóreluĭ No. 12, (venitŭ din Bulgaria) cu intenţiune de a-ĭ fura 1,000 napoleoni, de care eĭ aŭ fostŭ încredinţaţĭ c'arŭ fi ávutŭ preotulŭ.

Susŭ-numiţiĭ ajungêndŭ la domiciliulŭ preotuluĭ, şi găsindŭ pórta închisă, aŭ bătutŭ în feréstră, şi preotulŭ, eşindŭ afară, a întrebatŭ se spue cine e şi ce caută. La acésta eĭ aŭ respunsŭ ca se deschiţă, din causă că eĭ suntŭ veniţĭ a-ĭ aduce o scrisóre pin patria sea, la care respunsŭ, Preotulŭ deschiţêndu-le pórta, duoĭ din acestĭ făcĕtorĭ de rele, Costache Tănase şi Ión Afsanache, intrară cu Preotulŭ în casă; érŭ celŭ altŭ remase la pórtă spre pază. In casă, dupe ce schimbară câte-va cuvinte între eĭ, Preotulŭ voindŭ se ésă afară, ambiĭ făcĕtorĭ de rele puseră mâna pe popa, cându de odată duoĭ sergenţĭ, carĭ eraŭ pitiţĭ în casă, apărŭ, şi sergenţiĭ, voindŭ se pue mâna pe Costache Tănase şi Ioan Asfanache, Costache Tănase trase pumnalulŭ, érŭ unulŭ din gardiştĭ, care sta în facia luĭ, detunându revolverulŭ, îlŭ lovi cu plumbulŭ în mâna stângă, pe care sergenţiĭ îndată îlŭ legară.

Duoĭ sergenţĭ, carĭ se maĭ aflaŭ ascunşĭ în sală, întrându în casă, puseră mâna şi pe Ión Afsanache, şi asemenea îlŭ legară, precumŭ şi pe celŭ d'alŭ treilea.

La aceştĭ făcĕtorĭ de rele s'a găsitŭ pumnale şi o bucată de pânză rusésca, făcută în formă de brâŭ cu care, la casŭ ca preotulŭ se se opue, séŭ sĕ-lŭ înjunghiă cu pumnalele, séŭ sĕ-lŭ ştrenguleză cu pânza.

Preparativele luate de către policiă pentru descoperirele acestuĭ faptŭ, s'a făcutŭ în urma denunţăriĭ făcutŭ de unŭ Risto Trifonovicĭ, care Risto cunoscea tóte mişcările cele de maĭ susŭ; căcĭ Tănase Vaia, găsindŭ pe Risto, ĭ-a propusŭ ca se se angajeze şi elŭ la acestŭ faptŭ, maĭ avêndŭ încă alţĭ 2 complicĭ. La începutŭ Risto a refusatŭ, dar dupe multele stăruinţe ale luĭ Vaia de a-ĭ însoţi, dupe care ficsându-şĭ ora întâlniriĭ, se despărţiră. Risto Trifonovicĭ însĕ merse îndată şi denunţă cele petrecute fratelui Preotuluĭ numitŭ Lazăr Ión, (cu care avea cunoscinţă) precumŭ şi Preotuluĭ:

Afacerea astă-ţĭ fiindŭ la parchetŭ, îşĭ va lua cursulŭ legalŭ.

ACTE OFICIALE

Prin secretŭ cu No. 60, din 11 Ianuarie 1873, dupe propunerea făcută de D. Ministru Agric., Comerc. şi Lucrărilorŭ Publice, s'a aprobatŭ înaintarea la gradulŭ de Inginerŭ ordinarŭ Clasa III a D-luĭ Alecsandru Bădulescu, elevŭ alŭ scóleĭ de poduri şi sosete, fostŭ conductorŭ Clasa I în corpulŭ tehnicŭ alŭ Ministeriuluĭ şi actualminte Inginerŭ şefŭ alŭ Judeţuluĭ Ilfov.

S'A PERDUTU

Erĭ, la 18 curentŭ, în întórcerea mea de la Vâlenĭ, amŭ perdutŭ pe drumŭ, de la acestŭ târgŭ la Ploescĭ, séŭ de aci pe drumulŭ de ferŭ la Bucurescĭ, unŭ pachetŭ cu chârtiĭ în care eraŭ şi zapise de datoriĭ, unele vizate la Trib. Prahova secs. I. Orĭ cine le va fi găsitŭ, este rugatŭ ale aduce la sub-semnata, Strada Verde No. 12, unde va primi o bună recompensă. **E. Nicolescu.**

SOCIETATEA DE BINEFACERE
ELISABETA DOAMNA
BALUL PENTRU SARACI
Anunţatŭ pentru 20 Ianuariŭ corentŭ
S'a amânatŭ
pentru Sâmbătă 10/22 Fevruariŭ viitorŭ.
Biletele luate până acum suntŭ valabile pentru ţiua aceia

TEATRUL CEL MARE
Duminică la 21 Ianuarie 1873.
SE VA JUCA PIESA
CATERINA
HOVARD
Dramă în 5 acte şi 7 tablouri, de A. Dumas, tradusă de D. S. Mihălescu.
Începutulŭ la 8 ore séra

www.dacoromanica.ro

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezu, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndu ua acţiune salutariă asupra peleï. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeï uă frăgedime juvenile şi unu *velouté* naturale.

CH. FAY
parfumistu,
9, Rue de la Paix, 9
PARIS

De vêndare la toţi parfumiştii şi Coaforii.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT
AFECŢIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.
Acestu sirop d'unu gustu din cele maï plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unu raportu oficiale, contra guturaiuluï, catarulu, Grippă, tusse măgarescă şi contra tutoru inflamaţiuniloru şi suferinteloru de peptu. Printre celebritătile medicale cari l'au patronatu în timpu de 40 de anï, vomu cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulu copiiloru; VAUQUELIN, director alu scóleï de Pharmaciă s'alţi medicï de spitaluri, profesori aï facultăţiï şi membriu Academieï de Medicină diu Paris.
Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris.
Depositu în Pharmacopeele de capitală

ANUNCIU. Se recomandă onorab publicu că posede cea maï bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouu ranï de scrofurï.

Doriiorii se potu informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele pentru fabricarea Ciocolateï, este de vêndare. Orï cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuï ţiarŭ.

Proprietarulu se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătoru şi fabricarea Ciocolateï.
Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU.

LA LIBRARIA WARTHA
se află:
CODICELE ROMANE
Cu annotări şi trimiteri de
B. BOERESCU
Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliu 1872, 1 volumu grosu în 8 mare.
Preciul 20 leï noï, legatu 23 leï noï.

Doritorii de a învĕţa limba germană, potu căpĕta instrucţiune deplină în şése luni. Intrebare la Administraţiuea acestuï ţiarŭ.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicu că va escersa profeţiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carï producu durere de dinţi, stîrpindu orï-ce rădăcinï sparte în gingiï fără a produce unu rĕu.

Se află la Hotelu de Francia No. 5 calea Mogoşóiï vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluï de băeţi Butoianu, situatu în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutu că maï primesce elevï internï cu preciu de 30 napoleonï pe ann.

BOLELE SECRETE

Ranï symphilitice, scursóre, impedicarea uduluï; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatu în miï de cadurï singur şi radicale.

Specialistulu D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

ANUNCIU

La 2 Februariu 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulu Domnuluï Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alu Oteluluï D-séle. denumitu Budiştenu, situatu pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulu d'alăturï din nuoŭ clăditu formĕdă unu singuru trupu precumu şi ală tutuloru prăvălieloru, esclusându din ele acea în care astă-ţi se află cantorulu.

Doritorii de a lua esplicaţiunï suntu rugaţi a veni la contorulu de maï susu citatu în tóte ţilele la orele 10 de diminĕţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistu, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestu vinu tonicu superioru şi febrifugiu este celu maï avutu în principie din tóte vinurile de quinquin şi celu maï activu pentru a repara puterile. Elu este ordinatu de principalii medicï de preferinţă la orï-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunii (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacu, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticia. Acel'aşi vin iodatu şi ferugi-nos cu acel'aşi

Depositu în Bucurescï, F. EITEL.

RACOHOUT

ALU ARABLORU
A LUI DELANGRENIER
din Paris

Vindecă durerile de stomahu şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiï şi persónele delicate séu anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unu preservativ în contra febreloru, galbene typoide şi cholereï.

Depositu în Bucurescï: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

ASTHMA catariulu, năduful şi respirătórie suntu vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentu chiaru cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluï CRONIER.

Preţulu 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistu-chimistu de clasa 1-iu 19. strada Moneteï Paris

CONSEILS AUX DAMES
PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS
INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE **DE VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE
PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ
A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

GLYCÉROLÉ DES ROSES DE PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO
Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.

Dépôt dans toutes les villes du monde.
Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:
LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice
PERFECŢIONATE DE DOCTORELE
J. V. BONN
Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndu 40 la sută maï josu de cătu produrele analoge; din puntulu de vedere alu parfumuluï s'alu proprietăţiloru lorŭ, ele lŭtrecu specialităţile cele maï renumite.

La ceï de căpetenia Farmacopeï, Coaforï şi Parfumarï.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA
44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alu Consiliuluï Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieï şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Academia de medicina de Paris. care le-a declaratu superióre tutoru celoru l'alte preparaţinni cu Copahu dupe ce le-a esperimentatu asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Srpienta adunare a recunoscutu aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachu, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciuri a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşu:	In districte:
Pentru unu anu	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anu	12	15 »
Pentru treï luni	7	8 »

ANUNCIURI:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leu n.
Pe pag. II 2 leï, pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica «inserţiuni şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliï nepublicaţi se ardu.

Orï-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.
Abonamentele se facu numaï de la 1 şi 15 a le fie-căruï luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescu anunciuri şi reclame la D-riï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

Girante responsabilu DAVID DINU. Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

www.dacoromanica.ro

DUMINECA, 21 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 273

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 20 IANUARIE

Senatulŭ a începutŭ se dea lecţiunĭ de demnitate şi independinţă Camereĭ. De şi têrdiŭ, dar totŭ maĭ bine târdiŭ de câtŭ nicĭ o dată.

În şedinţa de erĭ, cu ocasiunea discuţiuniĭ legeĭ *pentru vêndarea bunurilorŭ Statuluĭ*,—cum, locurĭ virane, case, hanurĭ, viĭ—simţimêntulŭ interesuluĭ naţionalŭ şi religiosŭ a silitŭ până şi pe ceĭ maĭ nepăsătorĭ senatorĭ se vorbéscă.

Domnulŭ Germanŭ, maĭ cu sémă, care în totŭ déuna a datŭ semne de supunerea cea maĭ mare către guvernulŭ actuale, a luatŭ cuvêntul spre a rĕspunde Domnuluĭ Epurénu, care a ameninţatŭ Senatulŭ *cu disolvare* dacă nu va vota acéstă lege, ţicêndŭ că, dacă face alusiune şi la Domn'a sea, apoĭ se înşală, căcĭ alegătoriĭ colegiuluĭ, unde se alege Domnia sea, este compusŭ de rude şi amicĭ cari 'lŭ va alege în totŭ déuna, şi prin urmare nu-ĭ e frică de disolvare.

D. Adamache şi P. Radu, în drsvoltăride ce aŭ făcutŭ, aŭ calificatŭ datoria ţereĭ, celŭ întêiŭ de «*hydră cu maĭ multe capete*» şi celŭ d'alŭ douilea că «vĕţêndŭ jidovimea în jurulŭ legiĭ străbunilorŭ noştriĭ, crede pe uniĭ miniştriĭ *libres panseurs*.»

Aceste cuvinte, făcêndŭ o mare sensaţiune în Senatŭ, oratoriĭ aŭ fostŭ necontenitŭ întreruptĭ de guvernamentaliĭ carĭ mergŭ orbesce.

Aceĭ carĭ aŭ susţinutŭ legea, aŭ fostŭ D-niĭ Racovitză, Weisa, I. Manu şi N. Lahovary. Acelŭ însĕ care a combătutu-o maĭ cu putere şi maĭ cu patriotismŭ, a fostŭ D. Ioan Docan. Domnia sea, dupe ce a observatŭ că totŭ-dé-una, de câte orĭ voesce se vorbéscă, i se dă cuvêntulŭ cu cea maĭ mare anevoinţă, printr'o combatere demnă şi bine simţită, opresce votulŭ în locŭ.

Domnulŭ Docan, relevêndŭ cuvintele sânţieĭ séle Episcopuluĭ Dunăriĭ de josŭ, pentru încrederea ce-ĭ inspiră guvernulŭ actuale, a aretatŭ deferinţa ce se cuvine ministrilorŭ Domnitoruluĭ, fără a le acorda însĕ câtuşĭ de puţinŭ *latitudinea* ce le dă Sântulŭ Episcopŭ, adică *infaibilitatea*.

In totŭ şirulŭ discursuluĭ seŭ, Domnulŭ Docan s'a declaratŭ pentru *stabititate*; *însĕ stabilitate bazată pe legalitate*.

Combătêndŭ vêndarea bunurilorŭ Statuluĭ, Domnia sea a citatŭ faptulŭ tăeriĭ uneĭ păduriĭ, din jurulŭ altaruluĭ biserice uneĭ monastiriĭ din Dorohoiŭ, unde se abatŭ de topórele necredincioşilorŭ copacĭ secularĭ ce servescŭ de înfrumuseţare.

In facia acestorŭ perderĭ ale bunurilorŭ strămoşescĭ, Domnulŭ Docan a strigatŭ că nu voesce în clerulŭ românŭ Dupanlupĭ, nicĭ camere de ducĭ şi principĭ carĭ oprescŭ progresulŭ şi libertăţile publice, ci voesce respectarea bunurilor străbune şi a religiuniĭ strămoşilorŭ noştriĭ, pentru care cere concursulŭ Domnilorŭ senatorĭ a face se fiă respectate.

Aceste cuvinte, bine ţise şi bine simţite, a atrasŭ aplausele celorŭ maĭ guvernamentalĭ senatorĭ, şi credemŭ că, daca n'arŭ fi sositŭ ora regulamentară pentru suspendarea şedinţeĭ, respingerea legeĭ arŭ fi fostŭ sicură, cu tóte amenin ţările Domnuluĭ Epurénu de disolvare. Vomŭ vedea însĕ astă-dĭ ce se va face; care impresiune a rămasŭ asupra senatorilorŭ: aceia a cuvintelorŭ Domnuluĭ Docan séŭ aceia a cuvintelorŭ Domnuluĭ Epurénu!

Acestea suntŭ cele petrecute în Senatŭ. Se vedemŭ acumŭ şi noĭ carĭ suntŭ motivele ce aŭ făcutŭ pe guvernŭ se alerge la nouĭ vêndĕrĭ ale bunurilorŭ Statuluĭ, şi încă până la împrejmuirile bisericilorŭ.

«*Motivele suntŭ că ne trebuiescŭ banĭ*,» ne ţice guvernulŭ. Ne trebuescŭ *banĭ* şi trebue se vindemŭ *totŭ* ca se-ĭ f cemŭ şi se dămŭ celorŭ ce ne cerŭ!»

Amŭ vêndutŭ averile bisericescĭ, acumŭ trebue se vindemŭ şi împrejmuirile lorŭ, şi dacă nu ne va ajunge, se vindemŭ chiar bisericele ca se acoperimŭ trebuinţele?

Daca acesta este sistemulŭ Domnuluĭ Ministru de finance, care ne strigă mereŭ că financele nóstre suntŭ aduse în bună stare de Domnia sea, ce se va face atuncĭ cândŭ va maĭ fi trebuinţă de noĭ banĭ? Va pune nouĭ imposite? Dar Domnulŭ Vernescu ĭ-a spusŭ în Cameră că «*n'a maĭ remasŭ nimicŭ neinventatŭ ca sĕ se stórcă poporulŭ; că şi căldarea şi patulŭ suntŭ vêndute sĕraculuĭ; c'a ajunsŭ cuţitulŭ la osŭ!*

Va pune nouĭ tacse? Dar şi ele suntŭ destule şi pe tóte lucrurile.

Va da nouĭ monopoluriĭ şi va înfiinţa noĭ contribuţiunĭ indirecte, ca legea timbruluĭ? Dar şi cu acestea nu vede guvernulŭ că nu face nimicŭ?

Ce le maĭ rămâne atuncĭ de vêndutŭ? Póte móştele sânţilorŭ? De acestŭ lucru amŭ începutŭ a ne camŭ teme. De aceia, ar fi bine ca Sânţia sea Mitropolitulŭ Primatŭ, se se sfătuiască cu sânţiĭ Arhereĭ şi Episcopĭ aĭ eparchielorŭ séle, ca ce preţŭ póte se valorese sântele móşte ale sântuluĭ Dimitrie din Bucurescĭ, ale sântuluĭ Grigorie Decapolitulŭ de la Horesŭ, şi ale sânteĭ Philotheeĭ de la Curtea de Argeşŭ, cumŭ şi sânţia sea Mitropolitulŭ de laşşĭ împreună cu Arhiereiĭ şi Episcopiĭ eparchielorŭ sânţieĭ séle, se chibsuiască din vreme ca ce preţŭ arŭ putea valora móstele Prapadómneĭ Paraschiva de la sântulŭ Spiridon din Iaşşĭ, ca se se sciă din vreme, nu cum-va la vre o necesitate bănéscă a fisculuĭ, cerută din afară, se ne pomenimŭ şi fără ele.

Câtŭ pentru móştele sântuluĭ Ioan Chrisostom de la Suciava, fiindŭ subt administraţiunea austriacă, suntem asiguraţĭ maĭ dinainte de conservarea lorŭ!

Jurnalele nóstre oficialĭ şi oficióse se ocupŭ de scrisorile ce aŭ trimisŭ Regele Prusieĭ fostuluĭ seŭ Primŭ Ministru, şi de bóla principeluĭ mostenitorŭ alŭ Rusieĭ. Şi cu tóte acestea, alta arŭ fi misiunea lorŭ.

De maĭ multŭ timpŭ, unŭ corespondinte alŭ foieĭ *La Gazette des Etrangers*, nu trece ocasiune a ne ataca, şi ca naţiune şi ca guvernŭ, fără ca aceste foĭ se rĕspundă, se protestese; fără ca agintele nostru din Viena — de alŭ căruĭ nume nu se aude nimicŭ — se caute sĕ afle cine este acelŭ ingratŭ care trăesce în sînulŭ sociătăţiĭ române şi abusă de acéstă ospitalitate; séŭ celŭ puţinŭ, fără a căuta se desminţă prin acelaşŭ jurnalŭ aserţiunile corespondinteluĭ.

Noĭ scimŭ că se cheltuesce o sumă de banĭ, fonduri destinate pentru presă. Ce se face cu acele fonduri? Se daŭ jurnaluluĭ *Presa*? Dar atuncĭ ea e datóre se facă acésta, pentru ce n'o face?

Acéstă *gazettă* din Viena publică, în No. de la 26 Ianuarie, cea din urmă corespondinţă din Bucurescĭ, în care atacă poporulŭ, facêndu-lŭ ciobanŭ, fără instrucţiune şi molaticŭ, şi rîde totŭ de o dată de simţimêntulŭ nostru de recunoscinţă către exemperatorele Napoleon şi de Esposiţiunea nóstră artistică.

Fiindŭ că fóia plătită a guvernuluĭ nu deschide gura se ţică nimicŭ, reproducemŭ acea corespondinţă, se o citésnă româniĭ, şi protestămŭ noĭ din partea ţereĭ:

Étă acea corespondinţă:

www.dacoromanica.ro

ROMÂNIA

Bucurescĭ, 20 Ianuarie 1873.

«Anulŭ noŭ (s. v.), ne-a găsitŭ tristĭ şi îngrijaţĭ, pentru că nimicŭ din cele ce s'aŭ petrecutŭ anulŭ trecutŭ nu póte da o umbră măcar de satisfacere în inima cea maĭ bine dispusŭ.

«A face aci recapitulaţiunea lucrurilorŭ spuse şi repetate, comentate şi recomentate de sute de orĭ, arŭ fi, credemŭ, în deşertŭ, cu atâtŭ maĭ multŭ că cititoriĭ *Gazetteĭ* trebue se-şĭ fi aducêndŭ aminte despre fapte carĭ nu datésă de câtŭ de deună-dĭ.

«Ş'apoĭ importanţa lorŭ le recomandă aduceriĭ aminte, ca şi consecinţele carĭ şi începŭ, de pe acumŭ chiar, a fi simţite.

«Sdrobitŭ prin imposite, sărăcitŭ şi jefuitŭ din tóte părţile, popululŭ acesteĭ ţerĭ a vĕdutŭ ducêndu-se anulŭ 1872 şi venindŭ anulŭ 1873, cu aceiaşĭ desăvîrşită nepăsare care caracterisésă durerile cele marĭ, mâhnirile profunde ce suntŭ fără mângăere şi n'aŭ altŭ limanŭ de câtŭ resemnarea. Populŭ cu desĕvĕşire pacinicŭ, populŭ ciobanŭ *(moutonier)*, româniĭ îşĭ suferă fără murmură sórta, se lasă a fi asupriţĭ de către putere şi astéptă ca vr'o influenţă din afară sĕ viă se-ĭ scape din acéstă posiţiune anormală; eĭ se mulţumescŭ, de la uniĭ până la alţiĭ, a ofta şi a-şĭ pleca capulŭ. Cu asemenea caracterŭ molatecŭ, înţelegeţĭ că popululŭ românŭ nu va da universuluĭ, câtŭ îĭ lumea şi pământulŭ, spectacolulŭ ferberilorŭ popularĭ carĭ aŭ făcutŭ în alte ţerĭ sĕ curgă rîurĭ de sânge. Câtŭ despre una ca acésta, putemŭ dormi liniscitĭ: în România nu clocotesce nicĭ unŭ vulcanŭ.

«Bilanţulŭ anuluĭ trecutŭ este fórte greŭ încărcatŭ. Intr'unŭ articolŭ de fondŭ, redigiatŭ cu multŭ talentŭ, *Românulŭ* a espusŭ bilanţuluĭ anuluĭ, care demonstră de ajunsŭ câtŭ de grele suntŭ sarcinele ce şĭ-a pusŭ guvernulŭ la pasivŭ şi câtŭ de nimicŭ îĭ este activulŭ. Inşirândŭ faptele una câte-una, ele nu înfăţişésă mulţimea aceia care ne înfióră prin voluminŭ, apropiate cândŭ sunt tóte la unŭ locŭ, adecă unele de altele, căcĭ numaĭ atuncĭ ele aŭ ceva îngroditorŭ şi vorbescŭ unŭ limbagiŭ de o claritate straniă pentru viitorŭ.

«Étă pentru ce v'amŭ spusŭ că anulŭ 1873 ne-a găsitŭ tristĭ şi îngrijaţĭ; tristĭ pentru trecutŭ, îngrijaţĭ pentru viitorŭ.

« Inima umană! Ce abisŭ nepătrunsŭ! Ce de vicĭ şi de remuşcărĭ o facŭ sĕ tresară şi o agită în totŭ felulŭ! Cândŭ arŭ fi fostŭ cu putinţă, ce n'aşĭ fi datŭ ca sĕ potŭ privi în fundulŭ inimeĭ a unora din ómeniĭ noştriĭ politicĭ carĭ aŭ luatŭ parte la evenimentele anuluĭ trecutŭ!

«Acéstă stare de lucrurĭ se va perpetua în România pe câtă vreme nu vorŭ fi luate mĕsurĭ energice pentru a scóte pe populŭ din nulitatea sa spre a-lŭ face seşĭ pótă judeca elŭ însuĭ posiţiunea, drepturile, datoriele, miseriele în fine.

«Drepturĭ!... Dar ce suntŭ bune drepturile pe câtă vreme ele nu esistă de câtŭ pe chartiă? Ce suntŭ bune drepturile, décă nu suntŭ nicĭ cunoscute, nicĭ preţuite, nicĭ esercitate de către populŭ? Ce suntŭ bune drepturile, décă ele nu servescŭ de câtŭ ca preteste la inichităţile ce se comitŭ pe fiă care çi în numele popululuĭ? Lă ce maĭ servă o Cameră de pretinşĭ deputaţĭ aĭ naţiuniĭ, pe câtă vreme acestĭ deputaţĭ suntŭ aleşĭ de către ministriĭ, de către prefecţĭ, de către subt-prefecţĭ, de către primarĭ şi de către alte slugĭ prea plecate ale puteriĭ?

«Istoria nĕ dă maĭ multe esemple de felulŭ acesta, şi de multe orĭ amŭ vĕdutŭ populiĭ servindŭ ca burdufŭ la tóte fantasiele absolutismuluĭ. Dar maĭ totŭ d'auna asemenea orgiĭ ale tiranieĭ aŭ desceptări fioróse; maĭ totŭ d'auna lava mănieĭ popularie, năbuşită pentru unŭ momentŭ, a sfîrşitŭ prin a isbucni, acoperindŭ în mormêntulŭ undelorŭ eĭ pe asupritorĭ. Aci însĕ este cu totulŭ altŭ ce-va: aci nu se temŭ de mânia popululuĭ, pentru că popolulŭ nu este în stare a simţi şi a se mănia. Orĭ cine se jócă cu prafulŭ ce nu se póte aprinde.

«Nisce asemenea gândurĭ ne întristésă firesce la finele fiă căruĭ anŭ, cum ne întristă şi la finele anuluĭ espiratŭ. Câtŭ despre România, ea a avutŭ ocasiune a simţi şi maĭ amarnicŭ falşitatea acesteĭ posiţiunĭ ce i s'a creatŭ prin politica falşă a Cesaruluĭ falşŭ care fu câtŭ p'aci a perde Francia. Şi cândŭ çicŭ România, înţelegŭ popululŭ, pentru că ceĭ marĭ, — carĭ aŭ monopolisatŭ puterea şi se silescŭ a-şĭ restaura avuţiele sleite prin prodigalităţĭ nebune, — aceia aŭ profitatŭ totŭ d'auna cu politica sus-menţionată, căcĭ le-a permisŭ şi le permite încă a-şĭ conduce trebile dupe posta inimeĭ, făcêndă din România o arenduire întinsă, lăsată pradă rapacităţiĭ a câtorŭ-va boerĭ; şi tocmaĭ de aceea bieţiĭ boerĭ suntŭ nemângâiaţĭ de perderea omuluĭ de la Sedan, pe care îlŭ pronéză pe tóte tonurile cu lacremele în ochĭ. Acestŭ entusiasmŭ intempestivŭ alŭ *ciocoilorŭ* ne-arŭ face sĕ pufnimŭ de rîsŭ, cândŭ n'amŭ fi atraşĭ de o gândire tristă, care nu provócă rîsurĭ cĭ aprinde mânia. Ce felŭ! Omulŭ care, abusândŭ de încrederea şi de miĭlócele Francie, o făcŭ sĕ comită greşelĭ peste greşelĭ şi o duse la perdare, acestŭ omŭ móre şi româniĭ îlŭ bocescŭ! Şi nu este o lacrĕmă pentru victima omuluĭ acestuia, pentru acea Franciă atâtŭ de aspru încercată! N'avemŭ nicĭ măcarŭ atâta respectŭ pentru nenorocirile Francieĭ ca sĕ stămŭ recĭ şi nepăsătorĭ la mórtea obscură a tiranuluĭ eĭ! Şi cu tóte acestea, dacă Napoleon a făcutŭ ceva bunŭ séŭ rĕŭ pentru România, elŭ n'a parvenitŭ a o face de câtŭ graţia influenţeĭ moralĭ a Francieĭ.

«Se vede însĕ că guvernulŭ nostru preţuesce lucrurile cu totulŭ altŭ-felŭ, pentru că joia trecută s'a făcutŭ unŭ serviciŭ bisericescŭ solemnŭ în Mitropolia din Bucurescĭ pentru odihna sufletuluĭ luĭ Napoleon III, unde aŭ asistatŭ tótĕ autorităţile civilĭ şi militare. Mulţimea era mare, căcĭ aŭ ameninţatŭ cu mare amendă pe funcţionariĭ Statuluĭ carĭ s'arŭ fi abţinutŭ d'a asista.

«Credŭ de prisosŭ a maĭ esplica aci câtŭ de nepoliticŭ a fostŭ actulŭ acesta care s'arŭ putea considera ca unŭ desfidŭ datŭ Francieĭ republicane, care nu găsesce cuvinte de ajunsŭ cumŭ sĕ vestejéscă maĭ multŭ memoria tristuluĭ omŭ politicŭ pe care îlŭ plângŭ atâtŭ de multŭ în Bucurescĭ.

«Orĭ-cumŭ arŭ fi, dar este o durere de care nu ne putemŭ înduioĭ: aceea a Suveranuluĭ Românieĭ. Carol de Hohenzolern nu póte de câtŭ a regreta în cugetŭ curatŭ pe omulŭ care contribui aşa de multŭ la splendórea caseĭ Prusieĭ şi a numeluĭ germanŭ. De aceea, curtea a şi luatŭ doliulŭ pentru cinci-spre-dece çile, cu începere de la 14 Ianuariŭ.

«Sĕ vĕ maĭ vorbescŭ despre revelionulŭ datŭ la Curte în nóptea anuluĭ noŭ.? Puçină lume a luatŭ partea la acea serată; în genere, anulŭ acesta, gena este în tóte cercurile, şi, de la clasa priviligiată (?!), până la proletarŭ (?!) tóte stările sociătăţiĭ simtŭ acéstă strîmtorare, consecinţă firéscă a mersuluĭ afacerilorŭ.

«Sfîrşindŭ, sĕ vĕ vorbescŭ de faimósa nóstră Expositiune care arŭ fi avêndŭ de gândŭ a representa, dupe opiniunea *Jurnaluluĭ de Bucarest*, istoria artelorŭ în România. M'amŭ dusŭ d'amŭ vĕdutŭ acea închipuire *(exhibition)*; d'a surda însĕ amŭ totŭ căutatŭ ceva românescŭ! Afară de câte-va cojĭ *(croûtes)* capo-d'opere de artiştĭ de tăbăcăriă *(artistes de cru)*, şi afară de hârburile de olăriă ale D-luĭ Boliac, n'am găsitŭ nicĭ unŭ altŭ specimenŭ alŭ produselorŭ industrieĭ indigene. Unele ca acestea, pasă-mi-te, suntŭ raritătĭ reservate pentru ocasiunĭ maĭ bune.»

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Pesta, 31 Ianuariŭ. — Camera a terminatŭ discusiunea generală a bugetuluĭ.

Paris, 31 Ianuariŭ. — In procesulŭ intentatŭ de principele Napoleon (Jérome) în contra fostuluĭ Ministru de interne, D. Le-Franc, pentru espulsiunea sea din coprinsulŭ Francieĭ, fostulŭ ministru a declaratŭ că ia asupră-şĭ tótă respunderea pentru acea espulsiune. Procesulŭ s'a amânatŭ peste cinci-spre-dece çile.

Madrid, 31 Ianuariŭ. — Regina a născutŭ unŭ principe.

New-York, 31 Ianuariŭ. — Lunalelo a fostŭ alesŭ ca rege alŭ insuleloră Sandwiche.

ADUNAREA NAŢIONALE

ŞEDINŢA DE LA 19 IANUARIE

Dupe maĭ multe comunicaţiunĭ şi validarea aleşilorŭ din Bolgrad, D. Liténu şi A. Catargiu, se continue cu desbaterea asupra modificărilorŭ în codicile penaĭ.

Étă dupe *Romanulŭ* acea desbatere, la care a luatŭ parte pentru prima óră şi D. Vernescu:

D. raportore Lahovary arétă că, la art, 238, comisiunea n'a primitŭ amendamentulŭ D-luĭ Cantili, însĕ a ţinutŭ comptŭ de observările D-séle şale D-luĭ N. Ionescu, modificêndŭ lucrarea comisiuniĭ şi dându judilorŭ de pace se judice bătăile de prin târgurĭ, bâlciurĭ, etc.

D. M. Cornea combate articlulŭ comisiuniĭ şi aŭ guvernuluĭ, căcĭ elŭ încuragiéză comiterea delictelorŭ şi îmulţirea lorŭ, carĭ deja suntŭ fórte multe. Cumŭ se vorŭ împuţina ele, micşorându-se pedépsa? Tribunalele şi curţile nu suntŭ încărcate de procese d'asemenea natură şi, déca suntŭ, agînţiĭ guvernuluĭ suntŭ de vină, făcêndŭ procese şi fără plângerĭ din partea părţilorŭ. Suntŭ casurĭ cândŭ ambele părţĭ cerŭ stingerea acţiuniĭ, însĕ tribunalele, o dată sesisate, refusă acésta. Ş'apoĭ judiĭ de pace nu se încarcă prea multŭ, eĭ carĭ se recrută din sciitoriĭ de cancelariĭ, carĭ n'aŭ destulă sciinţă se deosibéscă contravenţiunea de delictŭ? Déca dérŭ aceste garanţiĭ lipsescŭ, măsura nu e nicĭ validă, nicĭ seriósă.

D. Costaforu susţine, în contra D-luĭ M. Cor-

www.dacoromanica.ro

nea, că dupe D-luĭ, ceĭ ce batŭ rĕmânŭ nepedepsiţĭ, şi că românĭĭ suntŭ în acea stare în câtŭ se batŭ unĭĭ cu alţiĭ în modulŭ celŭ maĭ nedemnŭ, şi că culpabiliĭ nu suutŭ de locŭ pedepsiţĭ. E dĕrŭ necesitate ca judecătoriĭ de pace se aibă o acţiune óre-care. La din contra, *numĕrulŭ bătăuşilorŭ se va face prea mare*, căcĭ, până se va înfăţişia pricina la tribunale şi la curte, vorŭ crede c'aŭ destulŭ timpŭ în care se aibă de lucru. Până aţĭ judele de pace n'avea dreptŭ de câtŭ se facă procese-verbale, se constate: aţĭ îĭ dămŭ óre-care putere, aceea se se pronunţe în materiă de contravenţiune. D. Cornea se plânge de agenţiĭ guvernuluĭ, că dă în judecată pe ómenĭ fără plângere espresă, şi totŭ D. Cornea, care sciă atâtŭ de multă carte în câtŭ ne dă lecţiunĭ, totŭ D-luĭ se plânge că poliţia şi agenţiĭ noştriĭ nu facŭ nimicŭ. Se ţice că legea invită la dueluri: dĕrŭ acie vorba de ţĕră, şi la ţĕră duelulŭ este ciomagulŭ; cândŭ veĭ vorbi cui-va la cârciumă de duelŭ, îţĭ trage o bătaiă de te mulţămescĭ. D. M. Cornea susţine că contravenţiunile suntŭ din negligenţă: dĕrŭ bătăile cele maĭ multe din greşélă suntŭ? Din contra. Ş'apoĭ crimele, delictele şi chiarŭ contravenţiunile din negligenţă suntŭ prevĕdute în codŭ, şi ele se pedepsescŭ uşiorŭ!

Raportorele esplică că comisiunea a modificatŭ articlulŭ în sensulŭ celuĭ vechiŭ din codŭ, dĕrŭ a respinsŭ amendamentulŭ D-luĭ Cantili.

Puindu-se la votŭ, articlulŭ se primesce şi amendamentulŭ se respinge.

Se citeseŭ următórele articole şi se încuviinţéză fără discuţiune:

«Art. 240. Décă în urmarea lovirilorŭ séŭ ránirilorŭ voluntariĭ, pătimaşulŭ a rĕmasŭ slutitŭ séŭ în incapacitate pe tótă viaţa de a lucra, séŭ mutŭ, séŭ orbŭ, séŭ surdŭ, séŭ a perdutŭ facultatea de a procrea, séŭ a rămasŭ smintitŭ de minte orĭ nebunŭ, séŭ imbecilŭ, culpabilulŭ se va pedepsi cu închisórea de la 2—5 anĭ.

«Art. 245. Orĭ-cine va causa altuia o bólă séŭ o incapacitate de lucru, dându cu voinţă şi cu orĭ ce chipŭ, substanţe carĭ, fără a fi de natură a causa mórtea, suntŭ vĕtămătóre sănĕtăţiĭ, se va pedepsi cu închisórea de la o lună la douĭ anĭ şi cu amendă de la 100—5000 leĭ.

«Décă delictulŭ s'a comisŭ în contra părinţilorŭ, astŭ-felŭ precumŭ suntŭ specificaţĭ la art. 234, pedépsa va fi de la 2—3 anĭ de închisóre.

Se citesce art. 246:

«Art. 246. Orĭ-care prin lucrurĭ de mâncare, bĕuturĭ, doctorii violente, séŭ prin orĭ-ce-altŭ miĵlocŭ va face, cu sciinţă, pe femeia însĕrcinată sĕ lepede, orĭ cu voia eĭ séŭ nu, se va pedepsi cu închisóre de le 2 până la 3 anĭ.

«Femeia care de sineşĭ va fi făcutŭ veri-unŭ miĵlocŭ ca sĕ lepede séŭ va fi primitŭ sĕ întrebuinţeze miĵlócele de lepĕdare ce i se vorŭ fi arĕtatŭ orĭ i se vorŭ fi datŭ spre acestŭ sfîrşitŭ, se va pedepsi cu închisóre de la 6 lunĭ pînă la 2 anĭ, de va fi resultatŭ lepĕdarea prunculuĭ.

«In casŭ cândŭ lepĕdarea prunculuĭ se va fi efectuatŭ asupra unuĭ pruncŭ nelegitimŭ de către muma sea, pedépsa va fi închisórea de la şése lunĭ pînă la unŭ anŭ.

«Medicii, chirurgiĭ, oficiariĭ de sĕnătate, spiţeriĭ şi móşele cari vorŭ arĕta, séŭ vorŭ da séŭ înlesni aceste miĵlóce, se vorŭ pedepsi cu masimulŭ închisoreĭ şi interdicţiunea pe timpŭ mărginitŭ, décă lepĕdarea va avea locŭ.

«Déca din lepĕdare se va fi causatŭ mortea mumeĭ, pedépsa ce se va aplica, va fi reclusiunea.»

D. Cantili observă că s'a omisŭ lepădarea causată din bătaiă. chiar cândŭ voinţa făptuitoruluĭ n'a fostŭ acésta.

D. A. Lahovary, raportore, consimte a se adaoge acéstă ideiă în art. 240 deja votatŭ.

Camera şi ministrulŭ încuviinţéză.

D. Cantili. Maĭ propunŭ o modificare în minus: nu înţelegŭ pentru ce s'a pusŭ în celŭ vechiŭ şi s'a mănţinutŭ în articolulŭ 246 din codulŭ noŭ alineatulŭ 3, puinduse p'acelaşĭ piciorŭ copiĭ legitimĭ cu copiĭ nelegitimĭ. Acestŭ principiŭ isbesce tare în principiulŭ stabilitŭ prin codulŭ civile. Propunŭ dĕrŭ ştergerea acestuĭ alineatŭ.

D. G. Vernescu arĕtă că, de şi a fostŭ membru în comisiunea care a cercetatŭ acestŭ proiectŭ, însĕ, diferindŭ în părerĭ de ceĭ-laiţĭ membriĭ, nicĭ n'a luatŭ parte la lucrărĭ. D-sea combate art. 246, căcĭ faptulŭ pedepsitŭ prin elŭ nu este unŭ delictŭ, ci o crimă. Se iea acéstă crimă de la juraţĭ şi, făcêndu-se delictŭ, se dă curţilorŭ şi tribunalelorŭ. Dĕrŭ cândŭ óre juraţiĭ n'aŭ pedepsitŭ fapte de asemenea natură? Ş'apoĭ de unde se califică ca delictŭ o crimă din cele maĭ principale, astŭ-felŭ calificată şi de sciinţă? Greşiţĭ dĕrŭ din punctulŭ de vedere alŭ sciinţeĭ, greşiţĭ şi din punctulŭ de vedere alŭ scopuluĭ. Nu puteţĭ etude juriulŭ nu vĕ puteţĭ resbuna pe dênsulŭ luându de suptŭ jurisdicţiunea luĭ unele crime, ş'acésta pe simple cuvinte, fiă ele câtŭ de practice. Asemenea şi pentru alineatulŭ II din articolŭ; elŭ încuragiază la crime pe tóte femeiele, pe tóte mamele denaturate. Acésta arŭ fi ceva infamŭ! In privinţa alineatuluĭ III, cuvintele D-luĭ Cantili suntŭ fórte temeinice şi cere şi D-sea stergerea acesteĭ mĕsurĭ, ca imorale şi contrariă spirituluĭ legiĭ. Alineatulŭ IV prevede pedepsirea numaĭ corecţionale, érăşĭ spre a se lua de la juraţĭ. In fine, alineatulŭ din urmă, singurŭ prevede reclusiunea: nicĭ acésta nu e admisibile, căcĭ omulŭ de sciinţă, care omóră şi pe mamă şi pe copilŭ, trebuie pedepsitŭ cu multŭ maĭ aspru. Neluându dĕrŭ în consideraţiune juriulŭ şi ţiindu-se la sciinţă, Camera nu póte face ceva maĭ bine de câtŭ se respingă acestŭ articolŭ şi sĕ mănţină pe celŭ din codulŭ vechiŭ.

D. A. Lahovary, raportorele, combate pe D. Vernescu, pentru că aceste fapte eraŭ crime în codulŭ francese şi D-luĭ, D. Vernescu, le-a făcutŭ delicte într'alŭ nostru. Aţĭ ce face guvernulŭ şi comisiunea? Măresce pedépsa. Treĭ-ţecĭ de crime din codulŭ francese s'aŭ corecţionalisatŭ în delicte de D. Vernescu în vechiulŭ codice, şi aţĭ, cândŭ se face acelaşĭ lucru, se ţice că se violéză sciinţa.

D. Costa-Foru primesce amendamentulŭ D-luĭ Cantili, căcĭ are dreptate. D-sea se unesce la suprimerea acestuĭ alineatŭ, ca şi la a celuĭ de la articolulŭ pentru pruncucidere.

Vocĭ. Mîine, Mâine!

Preşedintele anunţă că, în urma uneĭ adrese a ministruluĭ cultelorŭ, Duminică e convocatŭ colegiulŭ electorale pentru alegerea episcopuluĭ eparchieĭ Buzĕŭ.

Şedinţa se rădică.

DIVERSE

O hoţiă frumósă. Jouĭ, la 18 corente, pe la orele 3 dupe amiadă, se presintă unŭ individŭ în uniformă de militarŭ la casa unuĭ oficierŭ, ce era absente, şi spuse socieĭ séle a fi trămisŭ de sociulŭ seŭ se-ĭ dea o manta de plóe, epoletele, centuronulŭ de mare ţinută, pintenii şi mănuşele, de óre ce are inspecţiă. Consórta Oficeruluĭ i le-a datŭ; însĕ, care fu mirarea ambilorŭ soţĭ, cândŭ séra, întorcênduse de la serviciŭ, bărbatulŭ auţi acéstă nuvelă de care nu scia nimicŭ.

Poliţia fi-va óre în stare a dovĕdi pe hoţŭ?

Nu credemŭ. Ea e ocupată cu representaţiunile de la opera italiană.

* * *

Origina flueratuluĭ. Cronicarulŭ tétralŭ alŭ ţiaruluĭ *La Liberté*, din Paris, dă nisce curióse amănunte asupra originieĭ flueratuluĭ, pe care o fixéză la 14 Ianuariŭ 1686.

In acea ţi, ţice elŭ, s'a născutŭ în tétru flueratulŭ.

Inainte de 14 Ianuariŭ 1686, cândŭ o piesă era rea, parterul, (jude suveranŭ pe atuncĭ), se mulţămea a căsca; dar o comediă în cincĭ acte, întitulată *Baronulŭ de Foudrieres*, şi atribuită luĭ Tomas Corneille, fiindŭ representată la tétru francesŭ, şi fiindŭ judecată nu fără rezonŭ, detestabilă şi anuiósă, unŭ spectatorŭ avu ideia de a-şĭ arĕta nemulţumirea prin câte-va fluerăturĭ.

Publicul fu maĭ întêiŭ miratŭ de acestŭ vuetŭ, dar apoĭ găsi că elŭ esprimă destulŭ de bine opiniunea sea asupra pieseĭ: i se păru plăcutŭ de a înăduşi vocea actorilorŭ prin acéstă musică desplăcută şi de unŭ genŭ cu totulŭ noŭ.

Flueratulŭ îşĭ făcu dar intrarea sea solemnelă în tétru. Şi elŭ s'a înrădăcinatŭ aşa de bine în câtŭ, în zadarŭ se maĭ făcŭ încercărĭ pentru a-ĭ disfiinţa usulŭ. Ordinele policieĭ n'aŭ pututŭ face nicĭ o dată nimicŭ.

* * *

O ţĕră curiósă. Corea plătea de fórte multŭ timpŭ unŭ tribitŭ anualŭ guvernuluĭ japonesŭ. Acumŭ de curêndŭ, într'unŭ stilŭ puţinŭ diplomaticŭ, coreeniĭ aŭ refusatŭ tributulŭ. Cu o mărinimiă care-lŭ onorézĕ, guvernulŭ japonesŭ a trămisŭ ambasadorĭ pentru a regula acestŭ diferendŭ. Aceştia însĕ aŭ fostŭ primiţĭ fórte rĕŭ, séŭ maĭ bine ţisŭ, n'aŭ fostŭ de locŭ primiţĭ. Coreeniĭ le-aŭ refusatŭ ospitalitatea, adăogându că, dacă avéŭ de comunicatŭ o depeşă, n'aŭ de câtŭ s'o lipéscă în vêrfulŭ catarguluĭ celŭ mare alŭ corăbieĭ lorŭ, de unde eĭ vorŭ çiti-o cu o lunetă care ap-opie lucrurile! Supune-se-vorŭ ambasadoriĭ la acéstă nouă ceremoniă, cu totulŭ demnă de fantasia orientală, séŭ vorŭ avea o inspiraţiune *à la Wasseige* pentru a termina eroicesce misiunea lorŭ? Étă ce se întrébă lumea cu impacienţă la Yedo şi la Yokohama.

*

Catacombele regilorŭ scyţi. In orăşelulŭ Alexandropol, gubernia Ecaterinoslav, s'a făcutŭ o descoperire care pune în mişcare pe toţĭ arheologiĭ. D. Luzanco, directorulŭ museuluĭ din Kertch, şi D. Snegeff profesorŭ, aŭ găsită într'o movilă naltă de 39 archine, catacombele regilorŭ scyţi. Eĭ aŭ găsitŭ acolo numeróse obiecte de aurŭ, argintŭ, bronzŭ, ferŭ, olăriĭ etc. Existenţa necropoluluĭ dar, de care vorbesce Horodote, este ast-felŭ constatată.

* * *

Unŭ procesŭ curiosŭ. Unŭ procesŭ curiosŭ se va trata în curêndŭ înaintea tribunaluluĭ de întêia istanţă din Marsilia. Unŭ medicŭ urmăresce pe unŭ locantierŭ din strada Barthelemy sĕ-ĭ pltăéscă onorările în nisce condiţiunĭ destulŭ de straniĭ.

Nevasta locantieruluĭ suferea de unŭ piciorŭ şi starea eĭ era de disperatŭ, cândŭ mediculŭ, chemându-se, i-a prescrisŭ o cataplasmă de faină de inŭ. Bărbatulŭ alérgă la băcănie, dar în turburarea luĭ, cere muştarŭ. Dupe câte-va ţile bolnava se îndreptă cu desĕvêrşire.

Locantierulŭ pretinde că băcanulŭ i-a scăpatŭ nevasta, érŭ mediculŭ susţine contrariulŭ.

ATENEULŬ ROMĂN

Duminică, 22 Ianuarie, la orele 8 séra, *D-lŭ Petre Grădişténu* va ţine o conferinţă publică asupra:

POESIEI ROMÂNE

Intrarea liberă pentru toţĭ

TEATRUL CEL MARE

Duminică la 21 Ianuarie 1873.

SE VA JUCA PIESA

CATERINA HOVARD

Dramă în 5 acte şi 7 tablouri, de A. Dumas, tradusă de D. S. Mihălescu.

Începutulŭ la 8 ore séra

www.dacoromanica.ro

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se recomandă Onor. Publicu că va escersa profesiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plumbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţĭ, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşoiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsa de sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verilĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot.*—**BUCURESCI,** F. ITEL. RISDÔRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliеĭ şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR BTÉ, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recompensă la Expositiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuirii, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusĕturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistŭ,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de aniĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scoleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoll, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capetenia

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU,

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelorŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

LA LIBRARIA WARTHA

se află:

CODICELE ROMANE

Cu annotărĭ şi trimiterĭ de

B. BOERESCU

Edităiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.

Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorii de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune **deplină** în şése luni. Intrebare la Administraţiuuea acestuĭ ţiarŭ.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE **DE VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ au ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J. V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătesa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţiunĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciuri a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 ... a fie-cărŭ lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

www.dacoromanica.ro

MARŢI, 23 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 278

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 22 IANUARIE

Erĭ Dumineca, la 21, a avutŭ locŭ o întrunire publică, convocată de societatea proprietarilorŭ românĭ, pentru desbaterea instituţiuniĭ creditului fonciarŭ, alŭ căreĭ proectŭ s'a depusŭ alaltă-ierĭ pe biuroulŭ Camereĭ de D. Ioan Ghica, Gr. Cantacusino şi V. Boerescu.

D. Fleva, dupe ce a aretatŭ că publiculŭ a fostŭ surprinsŭ de acéstă întrunire, pentru că convocarea a fostŭ publicată numaĭ de *Românulŭ*, şi chiar în aceiaşĭ ḑi; dupe ce a aretatŭ că-ĭ pare reŭ că deputaţiĭ n'aŭ pututŭ se asiste din causa alegeriĭ ce suntŭ chemaţi a face în délulŭ Mitropolieĭ Episcopuluĭ de Bezeŭ, Domnia sea a desolvatŭ importanţa creditului foncierŭ şi a conchisŭ că, de câţĭ-va anĭ, regimulŭ nostru financiarŭ s'a schimbatŭ cu totulŭ; că valorile publice aŭ atrasŭ capitalurile; că propietatea rurală este în suferinţă; în fine, că trebue se venimŭ în ajutorulŭ lorŭ, pe cale economică, căcĭ numaĭ permite nicĭ o amânare. Domnia sea arétă că prin nimicŭ nu se póte remedia rĕulŭ de câtŭ prin crearea de bancă foncieră; însĕ nu dupĕ cum voeşte guvernulŭ s'o facă, prin streinĭ, ci prin proprietariĭ românĭ, prin societatea proprietarilorŭ constituiţĭ.

Dupe D. Fleva a luatŭ cuvêntulŭ D. I. Brătianu. D-sa a desvoltatŭ, în modulŭ celŭ maĭ stiinţificŭ, ce este creditulŭ fonciarŭ şi carĭ suntŭ bine-facerile luĭ. Ca membru iniţiatorŭ alŭ societăţiĭ proprietarilorŭ românĭ, D. Brătianu confirmă cele spuse de D-nu Fleva, şi arétă că ideiele ce emite privescŭ numaĭ persóna D-séle, de óre ce ceĭ alţĭ membriĭ aŭ unde vorbi, fiind-că maĭ toţĭ suntŭ senatorĭ séŭ deputaţĭ. D-sa ne fiindŭ nicĭ una nicĭ alta, a găsitŭ de cuviinţa a vorbi dinaintea publiculuĭ. — Şi totŭ nu o făcea, dacă nu-lŭ asigurarauŭ că proectulŭ societăţeĭ române s'a depusŭ pe biuroulŭ Camerĭĭ, care l'a priimitŭ în aplause. — D. Brătianu arétă că guvernulŭ sprijină proectele streine; că proectulŭ bănceĭ de scomptŭ şi circulaţiune, care trebuia se mérgă alăturĭ cu acesta, nu s'a depusŭ încă, şi acésta este unŭ semnŭ rĕŭ pentru societatea română.

Dupe ce desvoltă, în modulŭ celŭ maĭ clarŭ, bine-facerile instituţiuniĭ creditului fonciarŭ, astŭ-felŭ cum voescŭ se-lŭ constitue proprietariĭ românĭ, D-sa apoĭ arétă că în tóte salónele se vorbeste de banca Domnuluĭ Leitner şi de banĭ ce acesta aduce în ţéră. Luându proectulŭ seŭ şi cercetându-lŭ, a veḑutŭ că din 200 milióne ce ḑice că constitueşte capitalulŭ băncĭĭ, în acţiunĭ, nu este în realitate de câtŭ 20 milióne cu care banca începe operaţiunile séle, şi cu care nu póte face facĭă la 400 milióne ipotecĭ particulare, ce imediatŭ vorŭ veni d'inaintea eĭ, şi la 600 milióne aprópe împrumuturĭ judeţene şi comunale, pentru neapăratele trebuinţe ce aŭ pentru îmbunătăţirile ce se reclamŭ. D-sa desvoltă apoĭ cum streiniĭ vor se ne absórbă pe terâmul economic, ne putând pe cel militar, pentru că posiţiunea nóstră îĭ opreşte. Arétă cum dobânḑile de 7 % aŭ şi unŭ interes politic economic pentru Austria. Citéḑă precedentele Angliеĭ cu banca Franciеĭ, şi apoĭ se resumă ḑicêndŭ că D-nulŭ ministru Mavrogheni nu ete omŭ politicŭ ca se cunóscă aceste tóte, ci este *omŭ financiarŭ* care ştiă cumŭ *se facă treburĭ*. Dupe acea spune ideile emise de D. Mavrogheni asupra creditului fonciarŭ, şi în parte asupra societăţeĭ proprietarilorŭ românĭ, arĕtându cum D. Mavrogheni voeşte a fonda maĭ multe băncĭ de creditŭ fonciarŭ, sistemŭ perniciosŭ şi respinsŭ din tóte statele. — Arétă, în fine, că proectulŭ Domnuluĭ Leitner în aparenţă pare a fi din cele maĭ salutariĭ, cândŭ în realitate nu este de câtŭ o adevĕrată şarlatanie, tocmaĭ dupe cumŭ aretĕmŭ şi noĭ într'unŭ articolŭ specialŭ, pe care îlŭ publicămŭ maĭ la vale.

D. C. Racotă ne trimite o epistolă, ca întêmpinare la cele ḑise de noĭ în doue articole succesive despre administraţiunea Districtuluĭ Teleorman, voindŭ se apere cu orĭ ce preţŭ acéstă administraţiune.

Pe câtŭ scimŭ, Domnia sea nu este nicĭ rudă cu D. Prefectŭ, nicĭ se vorbesce de Domnia sea în cele scrise de noĭ. Pentru acestŭ cuvêntŭ, se ne erte D. Racotă daca nu putemŭ se publicămŭ scrisórea Domnieĭ séle. Timpulŭ cavalerismuluĭ a trecutŭ.

Daca vorbimŭ în articoliĭ noştriĭ de fratele Domnieĭ séle, amŭ fi înţelesŭ se rĕspundă celŭ în cestiune, cu tóte că niminĭ nu póte se oprésca pe unŭ jurnalistŭ de a vorbi de elŭ bine, cândŭ face bine, şi reŭ cândŭ face reŭ.

Acésta se póte întêmpla numaĭ, de acum înainte, în urma modificăriĭ codicilorŭ penalĭ, modificare ce se votésă cu atâta bună voinţă de D. Racotă.

Sâmbătă la 20, continuându-se discuţiunea supra luăriĭ în consideraţiune a legeĭ *pentru vênḑarea bunurilorŭ Statuluĭ*, guvernulŭ, cu tótă ameninţarea Domnuluĭ Epurénu că va dsolva Senatulŭ, dacă nu se va vota legea aşa cumŭ este votată de Cameră, vĕḑêndŭ pericolŭ la care o espune, a declaratŭ că va primiĭ orĭ-ce modificărĭ, numaĭ s'o ĭ-a în consideraţiune.

In urma acesteĭ declaraţiunĭ, Senatulŭ a primitŭ a se discuta legea în fondŭ, discuţiune care va avea locŭ adĭ, lunĭ.

Bine, Domnule Epurene: dacă n'aĭ puterea, de ce maĭ cauţĭ gâlciava şi te puĭ în posiţiune a deveni ridicolŭ, chiarŭ înaintea bătrânilorŭ?

La alegerea ce a avutŭ lorŭ erĭ la Cameră pentru Episcopulŭ Eparchieĭ Buzeŭ, în locŭlŭ Părinteluĭ Dionisie încetatŭ din viaţă, procedându-se la votă, la primulŭ scrutitŭ aŭ întrunitŭ câte 71 voturĭ părintele Inocentiu şi Ghenadie.

Fiindŭ prin urmare paritate de voturĭ, şi procedându-se la a doua votare, Părintele Inocentiu a întrunitŭ 88 voturĭ, érŭ părintele Ghenadiă numaĭ 54.

Astŭ-felŭ alesulŭ a fostŭ părintele Inocentiu.

CREDETULU FONCIARU

II

Proiectulŭ de bancă alŭ Domnuluĭ Laitner este aprópe o copiă dupe acela alŭ creditului fonciarŭ din Viena, alŭ căruia trestŭ îlŭ avemŭ şi noĭ. In aparinţă, arŭ crede cine-va că acestŭ proiectŭ e menitŭ a umplea România de tóte fericirile posibile; în realitate însĕ, elŭ nu ascunde de câtŭ condiţiunĭ, carĭ, departe de a corĕspunde cu neapăratele trebuinţe ale ţereĭ, departe de a egala cu cele din proiectulŭ proprietarilorŭ românĭ, nu caută de câtŭ a asigura Domnuluĭ Laitner, şi companionilorŭ seĭ, unŭ munte de aurŭ în România.

Vom proba acésta matematiceste,—cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ propagantele streine se silescŭ a induce în eróre opiniunea publică,—şi sfidămŭ pe orĭ-care se vie se ne probese contrariulŭ.

Astă-ḑĭ, maĭ multŭ de câtŭ totŭ déuna, prin introducerea uneĭ instituţiunĭ de creditŭ, datoria de românĭ ne impune a ţine

www.dacoromanica.ro

comptu de nevoile ţereĭ, de nevoile tutulorŭ claselorŭ sociĕtăţiĭ.

Trebue dar sĕ căutămŭ a le procura din mijlócele acelea, carĭ sĕ le scape de aceste nevoĭ, asigurându proprietatea-teritorială şi agricultura, şi făcêndŭ se vivifice într'ênsele acea schinteiă de viaţă ce pare a se stinge.

Ne aflămŭ în facia uneĭ gigantice instituţiuni, care reclamă tótă seriositatea posibilă; de aceia nu putemŭ trece cu uşurinţă peste dênsa, fără a intra în tóte amănuntele eĭ, astŭ-felŭ ca şi publiculŭ seşĭ pótă forma o opiniune ficsă, asupra eĭ, faciă cu esigenţele nóstre economice, şi asupra streinilorŭ carĭ urmăresc ŭ a pune mâna pe creditulŭ nostru, ca se ne esploatase şi sĕ ne specule totŭ pe noĭ şi avuţiile nóstre naţionalĭ.

Maĭ nainte de a intra în fondulŭ cestiuniĭ, şi departe de a face istoria creditului şi a chârtieĭ, este necesariŭ a adăoga aci, că: creditulŭ este condiţiunea principală a uneĭ instituţiuni financiare, este machina care, prin chârtia sa, pune în mişcare tóte capitalurile din lume. Chârtia este unulŭ din succesele cele marĭ ale sciinţelorŭ financiare: chârtia, dar, prin puterea creditului, represintă valórea, — numerariulŭ, etc. De aci resultă că, pentru fondarea uneĭ băncĭ, séŭ orĭ carĭĭ alte instituţiuni financiare, nu este trebuinţă de banĭ, ci de creditŭ. — Pe acéstă basă sunt constituite tóte băncile, pe acéstă basă tóte instituţiunile financiare din Francia, Anglia, Germania, din tótă lumea în fine. Capitalurile lorŭ de milióne şi miliarde suntŭ emise în chârtiă, pentru că chârtia represintă valórea. In asemenea condiţiuni a apărutŭ şi la noĭ creditulŭ fonciarŭ, şi o dată cu acésta maĭ multe proiecte pentru concesiunea luĭ, carĭ ficsesŭ capitalurile lorŭ la sute de milióne, în emisiuni şi bilete la purtătorŭ, fără ca în realitate se dispue de unŭ banŭ. Rămâne dar constatatŭ că pentru crearea unorŭ asemenea instituţiuni, creditulŭ şi chârtia aŭ o valóre multŭ maĭ importantă de câtŭ banĭĭ. Banĭĭ, alăturea cu acestea, nu jócă de câtŭ unŭ rolŭ secundarŭ, care nu atinge câtuşĭ de puţinŭ funcţionarea uneĭ băncĭ.

Dupe ce amŭ definitŭ în puţine cuvinte puterea creditului şi rolulŭ secundarŭ alŭ banilorŭ în întreprinderĭ financiare, sĕ trecemŭ acum la proiectulŭ Domnuluĭ Laitner. Dupe ce afectésă unŭ capitalŭ órecare a nume pentru operaţiunile creditului fonciarŭ, apoĭ prin art. 29 adaogă:

«In interesulŭ publicului şi alŭ guvernului, spre mărirea resurselorŭ pe care banca trebue sĕ le pue la dispositiunea diferitelorŭ ramurĭ de operaţiunĭ, banca va putea, cândŭ va crede oportunŭ, sĕ emită şi sĕ menţiă în circulaţiune *bilete de purtătorŭ* (billets au porteur), plătibile la presentare, şi neaducêndŭ dobândă numitele bancnote séŭ bilete de bancă, etc. etc.»

De aci resultă că banca fonciară contopesce în operaţinnile séle şi operaţiunile băncĭĭ de scomptŭ şi circulaţiune. Conbinaţiunea acésta financiară este funestă, cu atâtŭ maĭ multŭ, că chiar astŭfelŭ dupe cum banchierulŭ austriacŭ o combină, ea nu póte satisface tóte esigenţele nóstre economice. Proprietatea rurală şi agricultura, care constituescŭ avuţiile nóstre naţionale, şi care maĭ multŭ de câtŭ orĭ care alte ramurĭ, reclamŭ de rigóre credite şi capitalurĭ, nu beneficiesŭ nimicŭ din aceste combinaţiunĭ.

Afară de art. 3, care vorbesce în trécătŭ de aceste ramurĭ, puse maĭ multŭ cu scopŭ de a surprinde şi a satisface pentru unŭ momentŭ ochiulŭ cititoruluĭ, nu găsim în totŭ proectulŭ unŭ singurŭ articolŭ care sĕ stipulese posiţiunea lorŭ faciă cu operaţiunile băncĕi. Ni se va obiecta póte că art. 22 coprinde şi aceste ramurĭ. Aceia carĭ maĭ credŭ în acestŭ articolŭ, se înşelŭ într'unŭ modŭ amarnicŭ, pentru că elŭ nu-şĭ însusesce de câtŭ scomptulŭ efectelorŭ comerciale şi alŭ uneĭ alte operaţiunĭ jidovescĭ: a depositelorŭ şi a amanetelorŭ, şi atuncĭ chiar, în condiţiunile şi cu dobânzile ce se vorŭ precisa maĭ în urmă, adică cam acea ce operésă banca Românieĭ cu 12, şi 15 %.

Admiţândŭ pentru unŭ momentŭ că într'unŭ modŭ indirectŭ, arŭ înţelege şi pe aceste douĕ ramurĭ, este banca în posiţiune a ameliora sórta lorŭ? Nu: I pentru că propietatea rurală şi agricultura, în starea deplorabilă în care se află astă-dĭ, reclamŭ a fi înlesnite cu dobânzĭ câtŭ se va putea maĭ micĭ, până ce se vorŭ maĭ reînalţa. 2. Pentru că operaţiunile specificate în acestŭ articolŭ, admiţêndŭ că înţelege şi aceste ramurĭ, cea ce nu este de locŭ adevĕratŭ, dupĕ art. 29 ele nu începŭ de câtŭ atuncĭ cândŭ banca va *crede oportunŭ*. Până atuncĭ însĕ aceste ramurĭ potŭ răbda.

Şi alŭ 3, pentru că asemenea stabilimente, cu tótă combinaţiunea D-luĭ Laitmer, nu potŭ întreţine nicĭ o dată sucursale în provinciĭ, pentru că ele arŭ fi obligate a se împrumuta singure, pentru a împrumuta pe alţiĭ, şi nu arŭ putea suferi cheltuelile acestorŭ sucursale, de câtŭ numaĭ urcândŭ puţurile dobânzilorŭ, nu este vre unŭ avantagiŭ pentru cultivatorĭ.

Aceste apreciaţiunĭ suntŭ confirmate chiar de art. 25 din proectŭ, care ţice: că va întinde sucursale în tóte oraşele séŭ districtele Românieĭ; însĕ, *dupĕ o convenţiune specială între bancă şi guvernŭ*. Cu unŭ cuvêntŭ, banca sĕ se bucure de beneficiĭ, şi budgetul statuluĭ sĕ suporte cheltuelile; la din contră, banca nu întinde sucursale în districte, economisându cheltuelile pentru a da dividente maĭ marĭ acţionarilorŭ sĕĭ. Unde suntŭ dar avantagiele proprietăţi-rurale, ale agriculturĕi, comerciuluĭ şi industrieĭ, carĭ trebue sĕ tragă dupĕ urma acesteĭ băncĭ? Nicăerĭ de câtŭ în numerósele transporturĭ ale acelora ce voescŭ a se împrumuta, la Bucureştĭ, pe cele maĭ grele cheltuelĭ, spre a plăti dobânzĭ ca acele specificate la art. 12 şi acele ce se vorŭ ficsa maĭ târziu de bancă. De aci resultă într'unŭ modŭ constantŭ că acéstă ramură de avuţiă nu trage nicĭ unŭ beneficiŭ dupĕ urma creărĭĭ acestuĭ stabilimentŭ financiarŭ, în condiţiunile Domnuluĭ Laitner.

Experienţele altorŭ state sĕ ne serve de esemplu: Francia, la întroducerea creditului fonciar, creţênd ca acesta instituţiune, va satisface pe deplinŭ interesele propietăţiĭ rurale şi ale Agriculturĕi, dupĕ cum se arĕta în aparenţa, îlŭ votă în bucuria şi în precipitarea cea maĭ mare. Combinaţiunea financiară însĕ, a acestuĭ institutŭ, ne permiţându'ĭ a întinde sucursale în provinciĭ, dupĕ cum ni-o arată D-luĭ Laitner, nu permite fără o nouĕ convenţiune între guvernŭ şi bancă, reduse aceste ramurĭ pe calea peireĭ, producêndŭ perturbaţiunĭ generale. Ce era însĕ de făcutŭ? Concesiunea se deduse; ea devenise o lege, pe care niminĭ nu o maĭ putea strica fără marĭ despăgubirĭ.

O nouă combinaţiune financiară veni sĕ console, pentru unŭ momentŭ, spiritele: acea de a crea o altă bancă care sĕ acopere lacunele. Acésta fu *banca agricolă* care funcţionésă şi astăzĭ alăturĭ cu creditulŭ fonciarŭ. S'a satisfăcutŭ óre şi cu acésta nouĕ combinaţiune esigenţele economice ale Francieĭ, şi în parte proprietatea-rurală şi agricultura, pentru scopulŭ cărora se creasera? Nu. S'a croitŭ rĕŭ, urmĕzĕ neapăratŭ a merge rĕŭ, astŭ-felŭ că ele formesŭ şi până astăzĭ obiectulŭ unorŭ viĭ discuţiunĭ în Camera francesă. Étă cum se esprimă D-nulŭ Deputatŭ Ayme, în Parlamentŭ, apropo de aceste stabilimente:

«Domnilorŭ, s'a recunoscutŭ de câtŭ-va timpŭ, că agricultura nóstră merge spre peire şi este vrednică de interesulŭ şi atenţiunea nóstră. Guvernulŭ Imperiale, a pusŭ tóte stăruinţele de a'ĭ veni în ajutorŭ; *creditulŭ fonciarŭ* şi celŭ agricolŭ suntŭ stabilimentele creţte pentru acestŭ scopŭ. Eĭ bine, care suntŭ resultatele produse de aceste stabilimente astŭ-felŭ cum ele suntŭ organisate? Credŭ că nu este greŭ de rĕspunsŭ: *nicĭ unulŭ pentru agricultură*. Nu ştiŭ într'adevĕrŭ dacă agricultura s'a pututŭ împrumuta vre o dată din acele părţi, pentru că banii costă scumpŭ pe creditulŭ fonciarŭ ca sĕ pótă împrumuta pe arendaşĭ séŭ pe cultivatorĭ cu o dobândă maĭ mică de câtŭ era renumerată.»

Discursulŭ D-luĭ Aymé a fostŭ aprobatŭ de tótă Camera, care a şi numitŭ maĭ multe comisiunĭ spre a constata starea acestorŭ douĕ ramure, şi a găsi unŭ sistemŭ financialŭ propriu, care sĕ corespundă cu interesele tutulorŭ claselorŭ societăţiĭ.—Dacă dar în Francia proecte ca acelea ale D-lŭ *Leitner*, n'aŭ pututŭ da fructe, maĭ este óre de îndoitŭ că în România vorŭ da?

Cum veniţĭ, dar, se întroduceţĭ în ţĕră organisaţiunĭ financiare învechite, constatate de vicióse şi condamnate de esperienţele altorŭ state?

ADUNAREA NAŢIONALE

ŞEDINŢA DE LA 20 IANUARIE

Dupe ce se votésă maĭ multe articole fără vr'o mare importanţă, vine discuţiunea asupra următorelorŭ articolĭ:

«Art. 294. Este culpabilŭ de calomniă acela care prin discursurĭ, prin strigărĭ rostite în locurĭ publice séŭ prin scrieriĭ, prin imprimate, prin desemnurĭ, prin gravurĭ, prin embleme, espuse a fi vîndute, distribuite séŭ afipte în publicŭ, va propune asupra unuĭ individŭ, unuĭ corpŭ, uneĭ asociaţiuni séŭ uneĭ administraţiuni, fapte carĭ, d'arŭ fi adevĕrate arŭ espune pe prepusŭ la pedepse séŭ măcarŭ la ura séŭ dispreţulŭ cetăţianilorŭ.

«Art. 296. Cândŭ fapta imputată asupra cuĭ-va se va dovedi adevĕrată, imputătorulŭ va fi apăratŭ de orĭ-ce pedépsă.

«Se va socoti ca dovédă legiuită numaĭ aceia ce va resulta dintr'o otărîre de judecată, séŭ din orĭ-ce actŭ autenticŭ, séŭ din vr'unŭ înscrisŭ cu scrierea şi cu sub-scrierea imputatuluĭ.

«Cândŭ imputarea va avea de obiectŭ faptele unuĭ funcţionarŭ publicŭ, relative la atribuţiunile séle, atuncĭ faptele imputate se potŭ proba dupe regula comună.

www.dacoromanica.ro

«Cându pentru faptele imputate unuĭ funcţionarŭ séŭ unuĭ particularŭ, se voru fi începutŭ urmăriri de către Ministerulŭ publicŭ, séŭ cându esistă unŭ denunţătorŭ, urmărirea calomnieĭ se va suspenda, dacă va cere imputătorulŭ, până la resolvarea procesuluĭ relativŭ la faptele imputate.»

Se dă citire următoruluĭ articolŭ:

«Art. 299. Injuriele séŭ espresiunele ocărâtóre, comise prin presă, prin care s'arŭ aduce asupra cuĭ-va imputare pentru vr'o faptă lămurită, séŭ pentru unŭ năravŭ séŭ viciŭ arĕtatŭ anume, se voru pedepsi cu amendă de la 200—2,000 leĭ, séŭ cu închisóre la 15 ḑile până la treĭ luni.

«Décă asemenea injurii séŭ espresiuni ocărâtóre voru fi adresate contra membrilorŭ cleruluĭ, vreunuia din corpurile legiuitóre, consiliuluĭ ministrilorŭ séŭ vr'unuĭ Ministru, vr'uneĭ curţi, tribunalŭ, administraţiuniĭ locale, (în care casŭ injuria séŭ espresiunea ocărâtóre se consideră făcută în persóna fia-căruĭ membru alŭ corpuluĭ), séŭ în contra orĭ-căruĭ depositarŭ alŭ puteriĭ publice, se voru pedepsi cu închisóre de la o lună până la unŭ anŭ şi cu amendă de la 300—3,000 leĭ.

«Cu aceia-şĭ pedépsă se voru pedepsi injuriele de orĭ-ce natură săvârşite prin presă séŭ prin mijlócele enumerate în art. 294 cod. penale, prin care s'arŭ atinge demnitatea unuĭ suveranŭ străinŭ, avêndŭ aginţĭ acreditaţĭ în România, séŭ chiarŭ persóna aginţilorŭ diplomaticĭ.»

D. G. Cantili combate înserarea ultimuluĭ alineatŭ, căcĭ ea nu e raţionalĕ de câtŭ numaĭ cu condiţiunea ca şi România sĕ se bucure de reciprocitate, ca şi România se se bucure de asemenea imunităţĭ în ţĕrile streine, ea şi aginţiĭ eĭ diplomaticĭ. Adunarea nu va putea vota ca numaĭ noĭ se fimŭ servilĭ, cându suveranulŭ şi ţéra nóstră nu e respectată totŭ astŭ-fele ca şi'n alte ţĕrĭ. Pentru respectulŭ integrităţiĭ, alŭ autonomieĭ nóstre, cere maĭ bine suprimarea acestuĭ alineatŭ.

D. *Costaforu* se rógă se nu se maĭ propuie acestŭ amendamentŭ, nu că guveanulŭ are altă părere, ci pentru ca nu aḑĭ, cându pentru prima óră vremŭ s'arĕtămŭ că pedepsimŭ pe ceĭ ce atacă pe suveraniĭ străinĭ fără motivŭ—cum s'a întêmplatŭ cu regele Italieĭ maĭ de unăḑĭ—se nu se ḑică că până aḑĭ s'a urmatŭ totŭ aşia, că s'a abusatŭ d'acésta. Suveranulŭ nostru e atacatŭ în alte ţerĭ?

Vocĭ Da, da!

D. Costaforu. Până aḑĭ n'amŭ avutŭ lege. Eĭ ne-aŭ înjuratŭ pe noĭ în ḑiare, noĭ pe eĭ. De ce aḑĭ se ne opunemŭ la asemenea lucru?

D. Chiţu. Pe Bălénu nu l'aţĭ datŭ în judecată?

D. Vernescu. Şi pe Aricescu.

D. Costaforu. Nu e totŭ una aceste casurĭ. Guvernulŭ nu va urmări nicĭ unŭ ḑiarŭ care va ataca unŭ suveranŭ alŭ ţĕreĭ în care noĭ nu vomŭ fi ascultaţĭ. Cu ce titlu se ceremŭ noĭ ca eĭ se urmăréscă pe calomniatorĭ? Se începemŭ noĭ a-ĭ pedepsi ca s'o putemŭ cere şi lorŭ. (Intreruperĭ continue). Faceţĭ fórte reŭ déca suprimaţĭ alinatulŭ.

D. G. Chiţu nu se unesce cu amendamentulŭ D-luĭ Cantili. D-sea desfide pe D. Cantili se-ĭ pótă areta unŭ asemenea articulŭ în vr'unŭ codŭ din lume. Se violésă elementele sciinţeĭ, provĕḑêndŭ că cutare lucru se póte califica delictŭ şi de alte ţerĭ, pentru că-lŭ calificămŭ noĭ astŭ-felŭ.

Se potŭ face pacte, convenţiunĭ cu alte state, dérŭ asemenea articule nu se punŭ în lege, şi maĭ puţinŭ ale impune altorŭ ţĕrĭ. Eŭ—ḑice D. Chiţu—suntŭ absolutŭ în contra acestuĭ alineatŭ, care trebuie suprimatŭ. Ce mare lucru arŭ fi pentru suveranŭ se se condamne unŭ ḑiaristŭ care a atacatŭ p'unŭ suveranŭ străinŭ? Din contra, pentru societate arŭ fi demoralisare: ce-arŭ ḑice ea cându la noĭ s'arŭ trămite ḑiariştriĭ la puşcărie, pe cându ḑiariele străine ne insultă şi ne batjocorescŭ pe tótă ḑiua şi ţéra, şi istoria, şi suveranŭ, şi totŭ? Cestiune internaţionale? Dérŭ n'avemŭ tratate, nicĭ chiarŭ dreptulŭ de proprietate literară! Prin urmare, asemenea article nefindŭ demne d'o legiuire, rogŭ pe Cameră a respinge aliniatulŭ.

D. Costaforu arétă că în codulŭ francese şi belgianŭ suntŭ asemenea dispositiuniĭ. Arŭ fi o ruşinne, arŭ fi nedemnŭ, nu se va găsi nicĭ unŭ românŭ atâta de degradatŭ, care ca ministru, se dea în judecată ḑiarie naţionale pentru c'aŭ atacatŭ unŭ suveranŭ străinŭ în a căruĭ ţéră noĭ suntemŭ pe fiă-care ḑi insultaţĭ.

DIVERSE

Magistrulŭ Arnaud şi Italianulŭ. — La Avignon se afla unŭ şiretŭ, numitŭ magistrulŭ Arnaud, care escela prin aceea că păcălea pe tótă lumea. Odată anunciă c'are sĕ facă o călătoriă în Lorena, dérŭ fiindŭ că se scia că n'a avutŭ ceva vr'o dată. Lumea credea că vrea se rîḑă. Totuşĭ elŭ termină prin a găsi totŭ ce-ĭ trebuia şi nu încetă d'a se preumbla prin oraşŭ încălţatŭ de susŭ până josŭ, dându-şĭ aerulŭ că voesce a-şĭ lua ḑiua bună de la amiciĭ sĕĭ; dar elŭ căuta ocasiunea d'a pune mâna p'unŭ calŭ. Acéstă ocasiune i se presintă într'o diminéţă: câţĭ-va italienĭ intraŭ la palatŭ şi lacheiĭ legaseră caiĭ şi catâriĭ pentru a se duce se bea până cându voru eşi stăpâniĭ lorŭ. Magistrulŭ Arnaud îşĭ face alegerea în linisce: deslégă calulŭ celŭ maĭ frumosŭ, îlŭ întrébă dacă vosce se mérgă cu dênsulŭ, dar fiindŭ că nu'ĭ respunde, în virtutea adagiuluĭ: «Care respunde consimte» îlŭ încalecă şi plécă la Lorena.

Italianulŭ, surprinsŭ, negăsindu-şĭ calulŭ, astéptă în zadarŭ sĕ afle de dênsulŭ ceva, în timpŭ de douĕ treĭ sĕptĕmâni şi se decide a cumpăra unŭ altulŭ. Dupe nouă luni, magistrulŭ Arnaud, isprăvindu-şĭ afacerile, sĕ întórce de la Lorena şi alege pentru a intra în Avignon ora în care eşise. Se îndreptă către palatŭ şi-şĭ légă calulŭ de acelaşŭ lanţŭ de unde îlŭ luase. Din întêmplare italianulŭ se afla încă la palatŭ şi, cându eşi pentru a încăleca pe noulŭ séŭ calŭ, i se păru că recunósce pe celŭ vechiŭ: era acelaşĭ pĕrŭ, aceiaşĭ taliă, acelaşĭ tacâmŭ de şi nu totŭ aşa de noŭ. Italianulŭ se consulă cu servitorulŭ séŭ şi, cu câtŭ privéŭ calulŭ, cu atâtŭ maĭ multŭ li se părea că-lŭ reccunoscŭ. In fine, dupe ce asceptară douĕ ore întregĭ, îlŭ duseră la grajdŭ. A doua ḑi, şi în cele următóre, italianulŭ legă calulŭ în locului unde'lŭ găsise, spre a vedea déca nu cum-va s'a înşelatŭ creḑêndŭ că e alŭ séŭ, şi déca nimenĭ nu l'arŭ reclama. In adevĕrŭ nu se presintă nimenĭ.

Câtŭ-va timpŭ dupe aceea, magistrulŭ Arnaud întâlni Italianulŭ pe calulŭ séŭ, şi nu lipsi d'alŭ opri în drumŭ: «Domnule, îĭ ḑise, suntŭ fórte veselŭ d'a sci că acestŭ calŭ este alŭ D-vóstră; puteţĭ fi sicurŭ că e bunŭ, l'amŭ încercatŭ. Écă, e tocmaĭ unŭ anŭ de cându l'amŭ găsitŭ lângă podulŭ Ronuluĭ, mergêndŭ singurŭ. Puseĭ p'unŭ băiatŭ sĕ-lŭ prinḑă şi a-lŭ ţine o ḑi séŭ douĕ spre a sci alŭ cuĭ e. A treia ḑi, aflaĭ că'lŭ căuta unŭ gentilomŭ francesŭ; se spusese de cine-va că a vĕḑutŭ pe unulŭ ducêndu-lŭ pe calea Parisuluĭ: eŭ mĕ puseiŭ sĕ-lŭ urmărescŭ, dar n'amŭ pututŭ sĕ-lŭ ajungŭ de locŭ, căcĭ se ducea fórte iute pentru a prinde hoţulŭ. In scurtŭ mĕ conduse până în Lorena, unde'ĭ perduiŭ urmele. Intorcêndu-mĕ în acestŭ oraşŭ, unulŭ din amiciĭ meĭ îmĭ ḑise că calulŭ arŭ fi alŭ vr'unuia din seniorĭ Italianĭ, carĭ vinŭ adesea la palatŭ. Îlŭ legaiŭ atuncĭ acolo unde l'aĭ găsitŭ D-ta. Mulţumescŭ luĭ Dumneḑeŭ, că s'a întorsŭ érŭ la vechiulŭ sĕŭ stăpânŭ, căcĭ plecaseŭŭ la Nimes şi eramŭ fórte îngrijatŭ de dênsulŭ.» Italianulŭ creḑu istorisirea magistruluĭ Arnaud şi-lŭ încărcă de mulţumirĭ şi politeţe. Dupe acésta fură buniĭ amicĭ. (*Viitorulŭ*).

* * *

Chinesulŭ A—Sing. Ḑilele trecute a plecatŭ din Paris pentru Tulon, subt conducerea unuĭ inspectorŭ de poliţiă, unŭ Chinezŭ anume *A —Sing*, care este victima uneĭ straniĭ aventurĭ. De câtŭ-va timpŭ *A —Sing* fusese priimitŭ în atlanticŭ pe o ambarcaţiune a unuĭ bastimentŭ Francesŭ, ce făcu naufragiŭ. Elŭ era prin urmare celŭ din urmă surviĕţuitorŭ din câte-va bastimente, dar neştiindŭ o vorbă măcarŭ franţuseşte, nu putu sĕ dea nicĭ o *esplicaţiune*. Ministrulŭ de Interne francesŭ a decisŭ sĕ fiă trimisŭ în patria sea cu cheltuiala guvernuluĭ francesŭ, pe unŭ bastimentŭ de resbelŭ care pleca pentru China.

A—Sing, va avea astŭ-felŭ acestŭ singularŭ destinŭ de a traversa Francia, fără ca se ştiă câtuşĭ de puţinŭ prin ce ţéră aburiĭ îlŭ transportă.

* * *

Groḑăviĭ. O Corespondinţă din Maroc a *Alianţeĭ*, conţine nisce detailurĭ, care suntŭ groḑave de cititŭ, asupra unuĭ faptŭ cu totulŭ orientalŭ, şi care aruncă o lumină nenorocită asupra stăreĭ morale a acestuĭ imperiŭ vecinŭ cu coloniele algeriane:

«O rescólă avusese locŭ contra autorităţeĭ Sultanuluĭ. Dupe victoria repurtată de trupele guvernuluĭ, nu departe de Tanger, s'aŭ pusŭ sĕ se ucidă ceĭ patru-ḑecĭ de şefĭ principalĭ, şi apoĭ paşa a otărâtŭ se sare aceste patru-ḑecĭ de capete, spre a le trămite Impĕratuluĭ.

«Pentru sevîrşirea acesteĭ neomenósă operaţiuni, n'a găsitŭ ceva maĭ bunŭ de făcutŭ de câtŭ de a sili pe măcelariĭ jidovĭ (hahami) a proceda la dênsa: aceştia aŭ refusatŭ maĭ întĕiŭ, dar apoĭ aŭ trebuitŭ a se supune sub pedépsa de a nu fi eĭ înşişĭ ucişĭ, şi tocmaĭ într'o *sămbătă* aŭ trebuitŭ se sevêrşéscă acéstă faptă.

«Singurŭ consululŭ Italieĭ, se ḑice c'a protestatŭ contra acestorŭ fapte.»

Esposiţiunea Societăţiĭ Amicilorŭ Belelorŭ-Arte

Prima esposiţiune în România în care se vĕḑu întrunite:

Unŭ mare numĕrŭ din cele maĭ frumóse tablouri de pictorĭ străinĭ şi românĭ, făcêndŭ parte din colecţiunĭ particolare din Bucurescĭ.

Obiecte de sculptură, mobile, vase şi arme; colecţiunĭ interesante de antichităţĭ, atâtŭ pămêntene (descoperite în ţéră), câtŭ şi streine.

Portrete vechĭ şi desemne numeróse de pe antichităţĭ şi costume ale Românieĭ.

Ţesĕturĭ, broderiĭ şi costume naţionale.

Intr'unŭ cuvêntŭ, o bogată adunare de obiecte carĭ represintă gradulŭ de cultură artistică a Românieĭ, atâtŭ în trecutŭ câtŭ şi în timpulŭ de faciă

Esposiţiunea instalată în ḑece salóne din âteiulŭ catŭ alŭ nouluĭ hotelŭ de pe Bulevardulŭ Elisabeta Dómna, este deschisă în tóte ḑilele, de la 12 diminéţa până la 4 ore dupe amḑĭ.

Preţiulŭ intrăriĭ pentru o persónă este de *unŭ leŭ noŭ*, în tóte ḑilele.

Esposiţiunea se va închide la 15 Februariŭ viitorŭ.

S'A PERDUTU

Erĭ, la 18 curentŭ, în întorcerea mea de la Vâlenĭ, amŭ perdutŭ pe drumŭ, de la acestŭ târgŭ la Ploescĭ, séŭ de aci pe drumulŭ de ferŭ la Bucurescĭ, unŭ pachetŭ cu chârtiĭ în care eraŭ şi zapise de datoriĭ, unele vizate la Trib. Prahova secs. I. Orĭ cine le va fi găsitŭ, este rugatŭ ale aduce la sub-semnata, Strada Verde No. 12, unde va primi o bună recompensă. **E. Nicolescu.**

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,800 fr.

QUINA LAROCHE

EXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Ab evéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciuni generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de frigurĭ.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—BUCURESCI, F. ITEL. RISDÔRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra— 1 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bte, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Depôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ŞI

SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăresci şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cuseturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I: Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodariĭ şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în proviziĭ.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ mai eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea mai întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de mai mulţi anĭ şi carĭ cea mai mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea mai înaltă posiie şi cele mai scrupulóse în asemcnea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă mai specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţi, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ mai profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ mai micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea păruluĭ se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi in fine ce este **causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.**

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit,** spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., unuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţare.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedine juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistŭ,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţi parfumiştii şi Coaforii.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop l'unŭ gustŭ din cele mai plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinteloru de peptŭ. Printre celebritătile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ in timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmacia s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeleniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab publicŭ că posede cea mai bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorii se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele pentru fabricarea Ciocolateĭ, este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

LA LIBRARIA WARTHA

se află:

CODICELE ROMANE

Cu annotări şi trimiteri de

B. BOERESCU

Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.

Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorii de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune deplină în şése luni. Intrebare la Administraţiuea acestuĭ ţiarŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciuri a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI.

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DAVID DINU.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MERCURI, 24 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 279

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 23 IANUARIE

Cu tóte că ne otărîsemŭ a nu maĭ vorbi de poliţia Capitaleĭ, séŭ maĭ bine de capulă eĭ, pentru că demnitatea chiarŭ ne comandă se nu ne coborîmŭ într'unŭ nomolŭ infectŭ de torturĭ barbare şi ilegalităţĭ, pe care guvernulŭ îlŭ tolerésă a infecta Bucurescii, totuşĭ barbaria, comisă acumŭ câte-va nopţĭ de acéstă autoritate, ne impune a ne pune batista la nasŭ şi a denunţa fapte de carĭ nu s'aŭ maĭ comisŭ de câtŭ pe timpulŭ invasiuniĭ rusescĭ.

Se sciă că regulamentulŭ temniţilorŭ prevede că nicĭ unŭ condamnatŭ nu póte se şédă într'unŭ arestŭ, creatŭ pentru preventiune, în urma pronunţăriĭ sentinţeĭ definitive, maĭ multŭ ca treĭ lunĭ, şi apoĭ trebue trimisŭ la o închisóre destinată pentru casulŭ de care este acusatŭ.

Acestŭ regulamentŭ n'a fostŭ aplicatŭ de câtŭ numaĭ atuncĭ, cândŭ a voitŭ guvernulŭ, şi pe câtŭ scimŭ n'a voitŭ până acum de câtŭ atuncĭ cândŭ a avutŭ de esercitatŭ o răsbunare, cum s'a întêmplatŭ cu răposatulŭ I. Fălcoianu. Dovadă despre ţisele nóstre este, că maĭ mulţĭ condamnaţĭ de lunĭ şi anĭ, cum suntŭ D-niĭ Cocorăscu, Wlachu, şi altiĭ, şedŭ la Văcărescĭ, fără se fiă transferaţĭ nicăerĭ.

Prefectulŭ poliţieĭ, vrêndŭ sĕ-şĭ satisfacă şi elŭ o răsbunare a sea, a profitatŭ de acestŭ regulamentŭ şi, în una din nopţile trecute, a trimisŭ unŭ oficerŭ de jandarmĭ se rîdice pe D. A. Florescu, acela care'lŭ pălmuise în fóierulŭ tétruluĭ, şi sĕ'lŭ ducă la Bucovĕţŭ. Pe câtŭ se spune, acéstă procedare a fostŭ cu învoirea Domnuluĭ Iorgulescu, Procurorele generarŭ, şi fără scirea nicĭ a Primuluĭ Ministru, nicĭ a Ministruiuĭ de resbelŭ, nicĭ a rudelorŭ condamnatuluĭ.

Oficerulŭ s'a dusŭ la Văcărescĭ nóptea, a cerutŭ se ridice pe D. Florescu, dar, Directorile temniţeĭ opuindu-se, l'a rîdicatŭ cu forţa şi l'a dusŭ la gara Târgovisteĭ. Aci, ne fiindŭ nicĭ unŭ trenŭ gata de a porni, a pusŭ pe condamnatŭ într'o trăsură, fără se aibă o singură haină care sĕ-ĭ serve contra acestuĭ gerŭ care s'a lăsatŭ de câte-va ţile, şi astŭ-felŭ a fostŭ transportatŭ la staţiunea Chitila, unde a asteptatŭ sosirea trenuluĭ de diminéţă pentru Pitescĭ.

Barbaria a fostŭ atâtŭ de mare în câtŭ a fostŭ ruşine chiarŭ celorŭ carĭ o comiseră se o spue cuĭ-va, astŭ-felŭ că n'a pututŭ fi auditä de rude de câtŭ a doua-ţi fórte târţiŭ, cândŭ aŭ alergatŭ la Primulŭ Ministru şi la D. Ministru de resbelŭ carĭ, aŭ ordonatŭ în dată, prin telegrafŭ, a se înapoia D. Florescu chiarŭ cu trenŭ espresŭ.

Pe câtŭ scimŭ D. Florescu a şi sositŭ a séră îndărătŭ la Văcărescĭ. Ce se face însĕ cu aceĭ carĭ aŭ abusatŭ de puterea lorŭ, rîdicândŭ unŭ arestatŭ contra regulamentuluĭ care prevede că nu se póte rîdica niminĭ nóptea din temniţă? Ce se face cu aceia carĭ, urmândŭ astŭ-felŭ cu unŭ nepotŭ alŭ ministruluĭ, ce trebue se facă cu ceĭ-l-alţĭ ce n'aŭ pe niminĭ carĭ se strige şi se céră dreptate, séŭ se o céră fără se fiă ascultaţĭ?

Ce felŭ, Domnule Catargiu, Domnule Florescu, nu v'aţĭ convinsŭ încă că acestŭ prefectŭ lucrésă se vĕ deconsiderese cu desĕvêrşire, ca pe urmă se vie unŭ cabinetŭ compusŭ de amiculŭ seŭ intimŭ, D. Epurénu?

Dacă nicĭ astă-dată prefectulŭ poliţieĭ nu va fi depărtatŭ, dacă va maĭ continua se sfidese opiniunea publică, demnitatea şi moralitatea, se fiă bine constatatŭ că totŭ ce se face de poliţiă este cu scirea şi îndemnulŭ Primuluĭ Ministru, séŭ că Primulŭ ministru nu are nicĭ o putere asupra prefectuluĭ poliţieĭ, care a ajunsŭ se facă pe lume se créţă că elŭ este sufletulŭ şi inima regimuluĭ, că nimicŭ nu se mişcă fără scirea şi fără voia sea.

Se fiă convinsŭ D. Catargiu că, dacă vorbimŭ astŭ-felŭ, dacă voimŭ depărtarea actualuluĭ prefectŭ, nu o facemŭ din altŭ puntŭ de vedere, de câtŭ din acela alŭ asicurăriĭ până la unŭ puntŭ óre care a societăţiĭ. Noĭ scimŭ că orĭ cine va veni aţĭ în urma acestuia, nu va fi unŭ omŭ care se corespundă tutulorŭ cerinţelorŭ Capitaleĭ, nu va fi unŭ omŭ care se ne placă nouă; dar orĭ cine va fi, câtŭ de reŭ arŭ fi elŭ, nu póte se aibă cinismulŭ şi barbaria de sufletŭ ce o are actualele prefectŭ, nu póte se fiă detestatŭ atâta ca celŭ actuale.

Nu ceremŭ şi nu dorimŭ dar depărtarea sea din puntulŭ de vedere alŭ interesuluĭ nostru, ci numaĭ din puntulŭ de vedere alŭ sicuranţeĭ societăţiĭ — dacă nu ne crede Primulŭ Ministru că şi pentru sicuranţa sea.

În şedinţa de erĭ a Camereĭ s'a terminatŭ cu discuţiunea modificăriĭ articolilorŭ din codicile penalĭ, votându-se maĭ tóte articolile aşa cum aŭ fostŭ propuse de comisiune, admiţênduse şi articolulŭ acela ce prevede pedépsa jurnalistilorŭ carĭ atacŭ pe unŭ suveranŭ streinŭ şi pe consoliĭ lorŭ, cum şi articolulŭ care trece bancruta fraudulósă în rîndulŭ delictelorŭ ce se vorŭ judica de aţĭ înainte de Tribunale, reducêndu-se şi pedepsele.

Cu tótă combaterea ce a făcutŭ D-niĭ Vernescu şi Cantili acestorŭ articolĭ, arĕtându, maĭ cu sémă în ceea ce privesce bancruta fraudulósă, că de cândŭ este juriulŭ nu s'a achitatŭ nicĭ una, şi că în tóte părţile ea se numesce crimă, totuşĭ articolĭ s'aŭ votatŭ de acéstă majoritate, care nu sciă de câtŭ se votese.

A începutŭ apoĭ discutarea modificărilorŭ procedureĭ criminale, şi s'a votatŭ maĭ multe articole, fără chiar a se discuta

---

Publicămŭ aţĭ o petiţiune a maĭ multorŭ comercianţĭ din Capitală către Domnitorŭ, în favórea bănceĭ fonciere creată prin proprietariĭ românĭ.

Ne-amŭ miratŭ de acéstă procedare a comercianţilorŭ românĭ. Nu şĕaŭ adusŭ eĭ aminte, cândŭ aŭ petiţionatŭ altă dată la Domnitorŭ, ce le-a răspunsŭ?

Nu ne îndoimŭ că Măria Sea este interesatŭ în cestiunea banceĭ fonciere... ca se fiă câtŭ se póte maĭ avantagiósă ţereĭ séle. Dar scimŭ asemenea că, dupe cum ni se ţice că prevede Constituţiunea, este Domnŭ constituţionalŭ, este o ficţiune, şi prin urmare nu póte se facă nimicŭ Elŭ, ci numaĭ Camera şi Ministriĭ. Către aceste douĕ locurĭ dar trebuiaŭ sĕ se adresese comercianţiĭ românĭ.

Póte bănuescŭ D-niĭ comercianţi că D. Mavrogheni lucrésă cu companiele streine, şi uniĭ din deputaţĭ urmesŭ de D. Ministru de finance spre a isbuti vr'unŭ altŭ proectŭ de câtŭ celŭ românescŭ! Dar daca va fi astŭ-felŭ, credŭ Dumnélorŭ că Măria sea arŭ opriĭ o asemenea procedare? Nu!

Măria sea e Domnŭ constituţionalŭ! Acésta le-a spus'o şi altă dată.

Ĕtă petiţiunea:

Măria Ta!

Suntŭ anĭ îndelungaţĭ de cândŭ se simte trebuinţă pentru comerciulŭ şi industria română, a înfiinţăreĭ uneĭ băncĭ de scomptŭ şi circulaţiune.

Aflămŭ acumŭ, cu multă mulţumire, că Camera şi guvernulŭ Măriteĭ Téle suntŭ convinşĭ că a sositŭ timpulŭ a se înfiinţa acestŭ institutŭ.

Déră mulţumirea nóstră şi a întreguluĭ comerciŭ este şi maĭ viĕ cândŭ vedemŭ că însuşĭ co-

www.dacoromanica.ro

mercianţiĭ însemnaţĭ din piaţa nóstră aŭ luatŭ iniţiativa a forma acéstă instituţiune.

O bancă naţională română numaĭ atunci va corespunde şi maĭ bine la scopulŭ eĭ, cândŭ ea va fi formată în ţéră, prin o asociaţiune în ţéră, inspirată şi dirigiată numaĭ din întrulŭ ţĕreĭ şi dupĕ interesele numaĭ ale comerciuluĭ şi industrieĭ nóstre naţionale.

Scimŭ, Prea Inălţate Dómne, cum Măria Ta escĭ totŭ déuna în capulŭ orĭ-căreĭ ideĭ naţionale şi folositóre poporuluĭ. Venimŭ dar a ruga pe Măria Vóstră ca sĕ luaţĭ, sub înalta Mărieĭ Vóstre protecţiune, şi acéstă laudabilă iniţiativă a comercianţilorŭ, şi a maĭ multorŭ altorŭ persóne din ţéră, şi mare va fi binele ce cu acésta ve-ţĭ face comerciuluĭ naţionalŭ.

Inalta protecţiune a Mărieĭ Vóstre, şi sprijinulŭ guvernuluĭ Mărieĭ Téle, va face a se realisa începutulŭ uneĭ nouĭ ere pentru désvoltarea comerciuluĭ românŭ.

Aĭ Mărieĭ Vóstre plecaţĭ şi supuşĭ:

L. Şabechi, I. N. Şoĭmescu, P. Gustov, Vas. Gugiu, G. St. Coemzopolu, Hristofor Stoianovicĭ, Paraschiva Atanasiu, Ilie Zamfirescu &, Ión Pencovicĭ, Ión V. Lăzărescu, G. Bursan, N. H. Stoĭca, Socecu &, B. Suditu, franţiĭ Petrescu, Stancu B. Bechianu, Pete Enciulescu, fraţiĭ Christescu, Sava Vasiliu, Mihail Anastasiu, G. Danilescu, C. D. Atanasiu, Nae Niculescu, C. Panaiot, I. N. Trandafir, B. B. Vera, Ch. Tabacovicĭ, A. Zahariade &, I. Poenaru Bordea, George Niculescu, Dim. A. H. Panteli, fraţiĭ Ciriclénu, G. Bacaloglu, Ión Nacu, V. Cuţarida, Toma Popescu, S. Dancovicĭ, H. C. Vartha, fraţiĭ Georgescu, Ión Angelescu, N. Garapati, A. B. Dancovicĭ, Petre T. Dancovicĭ, S. M. Christescu, M. Christu, & P. Gheorghiu, S. Papadat, Anton Constantinescu, Teodosiŭ Ionovicĭ, Petrache Dimitriu, Ilie Bosianu, D. Bilcescu, Ilie Niculescu, Ovesa, Ión Nacu, Angel Teodor, D. G. Popp, Grig. Apostoliad &, Polihroniad, Ión G. Manu, Dimitrie Moroianu, Nicolae Pancu, Vasile Capşa, V. Grigoratu, fraţiĭ C. & G. Capsa, Adolf Deutsch, C. Feldescu &, D. Staĭcovicĭ, I. Sălcianu, A. Popovicĭ, N. A Danielopulo, Hóstch & Muler, Ión Christescu, Nacu Mincovicĭ, I. Grigorescu, G. Bădescu, G. Radulénu, B. Ţiţiriga, Atanasie Simeon, Dum. Pavel, Ales. I. Potropopescu &, D. Petrescu, N. Vernescu.

CREDETULU FONCIARU

III

Prin art. 2 din proectulŭ D-luĭ Leitner se stipulésă capitalulŭ de 400 miĭ acţiunĭ a 500 francĭ una, devisate în 10 seriĭ egale de 40 miĭ acţiunĭ fiă care.

Art. 35 ţice: Societatea va fi legalmente constituită, îndată ce va dovedi guvernuluĭ Românieĭ că cele dintêiŭ 120 miĭ acţiunĭ aŭ fostŭ sub-scrise şi suma lorŭ vĕrsată în întregulŭ eĭ. 120 miĭ acţiunĭ a 500 francĭ represintă unŭ capitalŭ de 60 milióne; prin art. 3 însĕ se stipulésă că: douĕ părţĭ ale capitaluluĭ, care va fi realisatŭ prin prima emitere de acţiĭ (120 miĭ), vorŭ fi asicurate şi menţinute, ca o *dotaţiune specială şi esclusivă* a operaţiunilorŭ credituluĭ fonciarŭ. Prin urmare, douĕ părţĭ din 60 milióne producŭ suma de 40 milióne; acéstă sumă, potrivitŭ art. 3, formésă dotaţiunea specială şi esclusivă a băncĭĭ, reducêndu-se astŭ-felŭ capitalulŭ seŭ la constituirea eĭ, la restulŭ de 20 milióne.

Este cunoscutŭ că în ţéră suntŭ ipotecĭ particulare pentru suma de 400 milióne, şi pentru alţĭ 600 milióne aprópe împrumuturĭ districtuale şi comunale carĭ asteptŭ cu o oră maĭ nainte constituirea băncĭĭ spe a'şĭ face îmbunătăţirile de care aŭ absolută necesitate. În facia unorŭ asemenea gigantice împrumuturĭ ce banca trebue se ofere imediatŭ dupe constituirea eĭ, capitalulŭ de 20 milióne este elŭ în stare a satisface aceste principale şi neapărate trebuinţe ale ţereĭ? Nu. Ni se va obiecta însĕ că, potrivitŭ art. 5, ele se vorŭ acoperi cu obligaţiunile fonciare, emise de bancă, subt garanţia ipotecilorŭ împrumutaţilorŭ. Fórte bine. Banca emite obligaţiunĭ fonciare de unŭ miliardŭ, împrumutaţiĭ le primescŭ, se ducŭ sĕ le vêndă, dar nu găsescŭ nicăerĭ, şi acésta este în natura lucruluĭ, pentru că obligaţiunile, ne avêndŭ cursŭ forţatŭ şi emiţânduse într'unŭ aşa mare numĕrŭ, numerariulŭ devine căutatŭ, începe a se scumpi, pe cândŭ valórea obligaţiunilorŭ scade într'unŭ modŭ simţitorŭ. Acéstă situaţiune mână pe împrumutaţĭ la bancă, cerêndŭ de la dênsa, în basa art. 13, a le realisa obligaţiunile pe preţulŭ de 86 %, conformŭ citatuluĭ articolŭ. Étă banca încurcată în facia unuĭ munte de obligaţiunĭ, fără se fiă în stare a realisa, nu unŭ miliarŭ, ci 400 milióne celŭ puţinŭ, suma ipotecilorŭ particulare care numaĭ îndură nicĭ o amânare. Imprumutaţiĭ cerŭ realisarea obligaţiunilorŭ;—banca e silită a-şĭ înceta operaţiunile, respunţêndule: n'avemŭ banĭ! De aci orĭ-cine vede, şi maĭ cu osebire ómeniĭ financiarĭ, că capitalulŭ de 200 milióne, pusŭ cu atâta pompă în capulŭ proectuluĭ D-luĭ Leitner, se reduce la simpla espresiune de: n'avem banĭ, încă de la primele operaţiunĭ ale băncĕĭ.

Dobânda împrumuturilorŭ, afară de amortismentŭ, este determinată prin art. 12 la 7 %. Comparată cu acea ce produce proprietăţile nóstre astăţĭ, şi cu mişcarea economică a ţĕriĭ, ea este onerósă, cu atâtŭ maĭ multŭ că proprietatea rurală şi agricurtura nóstră, în starea înapoiată în care se află astă-ţĭ, reclamŭ, celŭ puţinŭ pentru câţĭ-va anĭ numaĭ, o dobândă câtŭ se póte de mică, până ce pământulŭ va începe a produce măĭ multŭ. Dobânţile dar de 7 %, ne fiindŭ în proporţiune cu veniturile proprietăţilorŭ. acestea nu vorŭ putea nicĭ odată a plăti anuităţile lorŭ la termenele ficsate, şi din dobânţĭ în dobânţĭ, şi din cheltuelĭ în cheltuelĭ, ele se absorbŭ pe nesimţite, ne maĭ găsindŭ altă scăpare de câtŭ în vênţarea lorŭ.

Prin art. 14 din proectŭ se stipulésă, în tótă puterea cuvêntuluĭ, camătăria; însĕ subtŭ unŭ regime financiarŭ cunoscutŭ numaĭ de jidoviĭ cămătarĭ. Étă în puţine cuvinte ce ţice acelŭ articolŭ:

«Datorulŭ póte devansa scadenţele pentru partea séŭ totalitatea datoriilorŭ séle; rambursarea anticipată, îndată ce ea îmbrăţişéţa a treia parte din sumele datorite, trebue sĕ notifice băncĕĭ cu şése lunĭ maĭ nainte, dându-i-se atunci dreptulŭ la o despăgubire; acéstă despăgubire însĕ nu va trebui sĕ escedese 3 % din suma ce este a se rambursa într'o singură dată prin anticipaţiune.»

Cum se numesce acéstă despăgubire, fără nicĭ o raţiune de a fi, décă nu cămătăria? Sistemele financiare perfecţionate condamnă astă-ţĭ asemenea operaţiunĭ, calificându de cămătarĭ pe toţĭ aceia carĭ maĭ formesŭ dintr'ênsele unŭ obiectŭ de înavuţire.

Prin art. 17. D. Leitner ne introduce imoralitatea în ţéră: *loteria*, atâtŭ de multŭ încuragiată în Austria şi pedepsită de legile nóstre.

Obligaţiunele fonciare, ţice acestŭ articolŭ, potŭ fi nominative séŭ la presentatorŭ, rambursabile la termene ficse, séŭ miţlocindŭ tragere la sorţĭ, alŭ pari, séŭ cu o tacsă superióră, séŭ chiarŭ *cu prime*, etc. Aceste operaţiunĭ jidovescĭ, constatate de fraudulóse pretutindinea, aŭ începutŭ a se desfiinţa din tóte părţile unde ele se esercitaŭ până acumŭ; isgonite de acolo, D. Leitner găsi avantagiosŭ a le înregistra în proectulŭ D-séle şi a le face a găsi o ospitalitate în ţéra nóstră.

Art. 32 acordă băncĕĭ dreptulŭ a emite bilete de bancă séŭ bancnote. Nu este unŭ singurŭ financiarŭ care sĕ nu cunóscă basa şi garanţia ce sciinţa financiare stipulésă pentru punerea în circulaţiune a biletelorŭ de bancă, la purtătorŭ. Eĭ bine, D. Leitner ne surprinde ochiulŭ cu următórele liniĭ din citatulŭ articolŭ:

«Totala sumă a biletelorŭ de bancă, puse în circulaţiune, nu va putea nicĭ o dată sĕ trécă peste întreitulŭ metaluluĭ ce va fi în casa băncĕĭ (în moneda sunătóre); cele alte douĕ treimĭ din biletele emise, urmţă a fi acoperite, adică representate şi garantate în portofoliulŭ băncĭĭ prin efectele scontate séŭ prin valorĭ depuse dreptŭ asigurare pentru avansurĭ făcute, precumŭ şi scompturile în conformitate cu dispoziţiunile statutelorŭ sociale, aprobate de guvernŭ.»

Prin urmare, garantésă: prin efectele escontate şi aflate în portofoliulŭ băncĕĭ, prin valorĭ depuse dreptŭ asigurărĭ pentru avansurĭ, şi prin scomturĭ.

Acum, o casă mare, ale cărĭĭ efecte se află scontate în portofoliulŭ băncĕĭ, dă unŭ mare falimentŭ. Ce valóre maĭ aŭ acele efecte? Nicĭ una. Garanţia efectelorŭ dar e ilusoriă.

Depositele pentru avansurĭ, negarantând de câtŭ numaĭ suma avansurilorŭ, pentru care s'aŭ afectatŭ, ele nu potŭ servi de garanţiă bancnotelorŭ puse în circulaţiune de bancă şi mâncate de faliţĭ, pentru că e constatatŭ că depositele nu se potŭ sustrage nicĭ o dată de la destinaţiunea lorŭ. Prin urmare, şi garanţia depositelorŭ este fectivă. In ceea ce privesce garanţia scompturilorŭ, ea este o miseriă.

Cumŭ se numescŭ dar asemenea surprinderĭ? Oameniĭ onescĭ le chiemŭ *coţcăriĭ!* Ni se va objecta póte că art. 33 prevede supravegherea unuĭ comisarŭ din partea guvernuluĭ. Asemenea privegherĭ nu constituescŭ o garanţiă pentru purtătoriĭ de bilete de bancă, şi nicĭ că ne asicură, întru câtŭ va, numerulŭ bancnotelorŭ puse în circulaţiune, — cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ amŭ maĭ păţit'o la Berlinŭ.

Cu asemenea garanţiĭ, voiţĭ, D-le Leltner, se luaţĭ subt tutela D-v Ministeriulŭ de finance, sĕ puneţĭ mâna pe tesaurulŭ publicŭ şi sĕ vĕ împlântaţĭ cu desăvêrşire în inima ţereĭ? Combinaţiunea financiară este ingeniósă; art. 24 este din cele maĭ bine scrise; cuteţarea însĕ nu este maĭ puţinŭ mare faciă cu unŭ proiectŭ, care nu represintă de câtŭ coţcăria şi şarlatenia în tótă puterea cuvêntuluĭ.

În resumatŭ, proectulŭ de bancă alŭ D-lŭ Laitner, dela celŭ dintâiŭ articolŭ până la celŭ din urmă, nu presintă o operă seriósă, corespunţătóre scopuluĭ şi neapĕratelorŭ trebuinţe ale ţĕreĭ:

www.dacoromanica.ro

I. Pentru că organisarea sa financiară, cu tótă contopirea băncei de scontŭ şi circulaţiune, este aceaşĭ, condamnată astă-dĭ de experienţele altorŭ state, dupe care se vede copiată, ca viciósă şi în imposibilitate de a satisface interesele tutulorŭ claselorŭ societăţĭ, şi în parte propietatea rurală şi agricultura, aceste două ramurĭ ce constituescŭ avuţiile nóstre naţionale, şi a cărorŭ sórtă trebue sĕ formese obiectulŭ principalŭ alŭ îngrijirilorŭ nóstre.

2. Pentru că organisarea capitaluluĭ sĕŭ şi fondurilorŭ de reviremente, îĭ împedică funcţionarea, din momentulŭ debutuluĭ eĭ.

3. Pentru că dobânḑile sele de 7% suntŭ oneróse, în raportŭ cu veniturile propriătăţilorŭ nóstre şi cu mişcarea economică a ţerĭĭ.

4. Pentru că despăgubirile de 3%, ce pretinde, este unŭ actŭ condemnatŭ de sciinţele financiare perfecţionate, ca usură şi împovărătóre împrumutatuluĭ.

5. Pentru că tragerea la sorţĭ *cu prime* a obligaţiunilorŭ fonciare, este condamnată de legile ţereĭ, care nu admitŭ loteria.

6. Pentru că garanţia obligaţiunilorŭ séle puse în circulaţiune, este insinifiantă pe lângă aceia a societăţiĭ proprietarilorŭ românĭ, care, pe lângă ipotecile împrumutaţilorŭ, ea maĭ garantésă şi cu imobilele membrilorŭ seĭ, cea ce constituesce ca acéstă garanţiă sĕ fiă de treĭ orĭ maĭ mare de câtŭ aceia a bănceĭ Domnuluĭ Leitner.

7. Pentru că tóte sarcinile cadŭ asupra împrumutaţilorŭ, supuindu-ĭ la dobânḑĭ grele, cheltuelĭ enorme, despăgubirĭ, tacse de ipotecĭ, timbre şi înregistrărĭ, care împovĕresŭ împrumutulŭ, scumpindulŭ în gradulŭ acela, în care se găsesce şi astă-dĭ, cu tótă lipsa capitalelorŭ absorbite de valorile publice şi diferitelorŭ societăţiĭ financiare.

Combinaţiunea, despre care amŭ vorbitŭ într'unulŭ din numerile precedinte, fiindŭ produsulŭ esperienţelorŭ altorŭ state, şi alŭ sciinţelorŭ financiare perfecţionate, îşĭ constitueşte temelia pe o asociaţiune de proprietarĭ teritorialĭ, satisface interesele tuturorŭ claselor societăţiĭ şi în parte proprietatea rurală şi agricultura în tóte unghiurile ţerĭĭ, cu o dobândă de 5%, apără pe împrumutaţĭ de orĭ-ce cheltuelĭ şi despăgubirĭ care îĭ împovĕresŭ împumutulŭ, constitueşte proprietarilorŭ societarĭ unŭ îndoitŭ venitŭ, unulŭ de la moşiele lorŭ şi altulŭ de la beneficiile băncĭĭ pentru garanţiile ipotecilorŭ lorŭ, şi înregistrésă în bugetulŭ statuluĭ unŭ venitŭ anualŭ de câte-va milióne.

Atragemŭ dar atenţiunea economiştilorŭ, a proprietarilorŭ, a corpurilorŭ legiuitóre şi, înfine, a tutulor ómenilorŭ specialĭ, care sĕ intereseḑŭ de binele publicŭ, sĕ binevoiască a'şĭ concentra atenţiunea asupra acesteĭ combinaţiunĭ ce va începe a apĕrea în colónele acestuĭ ḑiarŭ, cu numĕrulŭ viitorŭ.

NEBUNA MARIÓRA

(Maiŭ 1869)

A nopţeĭ mândră regină
Cu disculŭ sĕŭ argintosŭ
Suia bolta cea senină
În corulŭ sĕŭ vaporosŭ;

Fruntea nopţiĭ'ntunecósă
De stele se semĕna,
Şi o bóre rĕcorósă
Frunḑĕtura mângâia;

Pe colnice galbenĭ ḑare
De focşóre licuraŭ,
Şi cavale plângĕtóre
Prin liveḑĭ duiosŭ cântaŭ;

Érŭ prin plopĭ p'o'ntinsă vale
Ialomiţa s'auḑea
P'alŭ sĕŭ patŭ erbosŭ şi móle
Cumŭ în umbră suspina;

Acióia câmpenéscă
Vibra'n aerŭ plângĕtorŭ,
Cândŭ începu sĕ şoptéscă
Séra hymnu-ĭ rugătorŭ:

Hymnŭ voiosŭ de mulţumire
Plinŭ de armoniĭ cerescĭ,
Intonatŭ de négra fire
Pe harpele ângerescĭ;

Hymnŭ ce sub bolta senină
Espira printr'unŭ suspinŭ,
Scosŭ din unda cristalină
Şi d'alŭ frunḑeĭ framĕtŭ linŭ.

Séra era'ncântătóre!
Dintr'unŭ răsurŭ înfloritŭ
De mândră privighĕtóre
S'auḑea unŭ ciripitŭ;

Dar cândŭ luna pe tăriă
Adormise pe unŭ norŭ,
Rĕsuna lata câmpiă
De unŭ cântecŭ plângĕtorŭ;

Cândŭ picată ca din sóre
O fecióră s'aretă,
Şi luna maĭ lucitóre
Din somnu-ĭ se deşteptă.

Ca o nópte negurósă
Pĕrulŭ eĭ de abanosŭ
Intr'o mantă ondulósă,
Fluturândŭ cădea în josŭ;

Şi facia eĭ rîḑĕtóre
O'nvăluia ca într'unŭ norŭ,
Şi ca prin céţă unŭ sóre
Zărémŭ ochiu-ĭ lucitorŭ.

Ea la a luneĭ lumină
Sĕ plécă către pămêntŭ,
Rupe-o flóre şi suspină,
Murmurândŭ unŭ tristŭ cuvêntŭ;

Unŭ cuvêntŭ ce vêntulŭ sereĭ
Ilŭ ducea în sborulŭ sĕŭ
Din câmpia primăvereĭ
In sânulŭ luĭ Dumneḑeŭ.

Apoĭ se uită la flóre
Unŭ minutŭ, rîḑêndŭ amarŭ,
Şi-ĭ ḑise cu disperare:
«Aĭ veninŭ, érŭ nu nectarŭ.»

Şi-o aruncă cu grăbire
Pe pămêntulŭ înfloritŭ,
Şi din câmpŭ, ca nălucire,
Ea pe dată a peritŭ.

* * *

Astă frumósă fecióră
Este, cumŭ amŭ auḑitŭ,
Svânturata Marióră
Nebună, vaĭ! din iubitŭ,

Ce'n liveḑĭ séra pe lună
O flóre prin florĭ căta
Sĕ facă mândră cunună
Pentru acelŭ ce iubea.

Dar findŭ-că la cerŭ sburase
Iubitu-ĭ încinsŭ de dorŭ,
Păstrândŭ flórea ce ea-ĭ dase
Pe peptulŭ sĕŭ iubitorŭ;

Cândŭ în érba înflorită
Astă flóre ea găsea,
De durere greŭ sdrobită
In suspine o privea;

Şi'apoĭ plină de mâniă
O svêrlea josŭ pe pămêntŭ,
Şi ca gândulŭ pe câmpiă
Se ducea cu pĕru 'n vêntŭ.

M. C.

DIVERSE

Cum se scóte draculŭ. De câtŭ-va timpŭ se afla în Roma o junĭ femeiă stăpânită de diavolŭ. Acésta era o servitóre de 17 anĭ, născută la Cava. Ea ḑicea că în corpulŭ eĭ locuesce unŭ nu sciŭ care dracŭ, care îşĭ manifesta presenţa printr'o cătime de cordele şi hârtiĭ rupte ce le arunca pe gură.

Acéstă îndrăcită băga gróză printre cumetrele din vecinătate, care, pentru a nu fi la rândulŭ lorŭ apucate şi ele de dracŭ, îĭ aducéŭ necontenite ofrande. Juna servitóre le strêngea binişorŭ în buzunarŭ şi continua a'şĭ vĕrsa cordelele şi hârtiile rupte pe gură.

Preotulŭ, înscinţatŭ despre acésta, îşĭ luă patrahirulŭ şi se duse se citéscă molifte pentru a scóte duhulŭ necuratŭ din acéstă nenorocită. Dar nu obţinu nicĭ unŭ resultatŭ şi, vĕḑêndŭ că consumă în zadarŭ tótă aiasma din parohiă, se întórse şi se linişti acasă.

Juna fată urmă dar de a fi stăpânită de demonŭ, darŭ maĭ alesŭ de a primi ofrandele din vecinătate, astŭ-felŭ că lucrulŭ ajunse la urechile cărmuireĭ.

Unŭ delegatŭ fu trămisŭ la faţia loculuĭ! La vederea luĭ, juna servă îndoui svêrcolirile eĭ. Imposibilŭ aĭ scóte unŭ singurŭ cuvêntŭ din gură.

Delegatulŭ ḑise atuncĭ că elŭ cunoscea unŭ miḑlocŭ înfailibilŭ pentru a alunga pe demonĭ, şi adresâudu-se către persónele care eraŭ faciă: Puneţĭ, ḑise elŭ, sĕ se roşéscă în focŭ două fiare de călcatŭ.»

Ordinele séle fură îndată executate, şi astŭ-felŭ cândŭ fiarele s'aŭ roşitŭ bine, le aŭ adusŭ în odaiă unde se afla îndrăcita.

«Acum, adaose delegatulŭ, sĕ se desculţe acéstă biétă fată şi se se pue cu picióre góle pe fiare, şi veţĭ vedea că draculŭ o sĕ ésă îndată.»

De abia pronunţase aceste cuvinte şi juna servă scóse unŭ urletŭ ascuţitŭ şi începu a alerga prin casă, strigândŭ că nu e îndrăcită, că minţise, că o mărturisea acumŭ şi ea, şi că spune totŭ, destulŭ numaĭ sĕ se ĭ-a fiarele de acolo.

Nicĭ n'aŭ întrebato maĭ multŭ. Fiarele fură luate îndată şi îndrăcita dusă la închisóre ca culpabilă de escrocheriă.

STATISTICA

Despre crescerea populaţiunii jidane în România.

Îmulţirea evreilorŭ în România se vede din actele publicate de autorităţile nóstre comunalĭ.

Amŭ publicatŭ într'unulŭ din numerile trecute o statistică a crescerĭĭ populaţiunĭĭ evreescĭ în Iassĭ şi a scăderĭĭ populaţiunii române.

Urmămŭ şi aḑĭ cu aceiaşĭ publicaţiune:

De la 1 şi până la 8 Ianuarie, în 5 despraţiriĭ din Iassĭ, s'aŭ născutŭ 96 evreĭ şi 8 crescinĭ.

In acelaşĭ timpŭ şi în aceléşĭ localităţĭ aŭ muritŭ 22 evreĭ şi 30 crescinĭ.

De la 8 până la 15 Ianuarie, totŭ în Iassĭ în aceléşĭ 5 d spărţiriĭ, aŭ născutŭ 46 crescinĭ şi 90 evreĭ, şi aŭ muritŭ 41 crescinĭ şi 22 evreĭ.

Cumŭ vedeţĭ, maĭ cu sémă în ceea ce privesce nascerea, deosebirea este enormă.

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele veriĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*:—BUCURESCI, F. ITEL. RISDÓRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bté, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Ff. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusenturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins, *Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.*

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodariĭ şi Faiance.

Soliditate Comercială cea maĭ severă, în unire cu unŭ gustŭ artificialŭ.

I. Plankengasse 5, catulŭ I.

Se trimetŭ Monstre franco în provinciĭ.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ raugŭ, îutre tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţi anĭ şi carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemenea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţi, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea păruluĭ se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., unuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţare.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistŭ,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţi parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ ranĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele pentru fabricarea Ciocolateĭ, este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU.

LA LIBRARIA WARTHA

se află:

CODICELE ROMANE

Cu annotări şi trimiteri de

B. BOERESCU

Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.

Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorii de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune deplină în sése luni. Intrebare la Administraţiuuea acestuĭ ţiarŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-riĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

Girante responsabilŭ DAVID DINU.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JUOI, 25 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 280

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 24 IANUARIE

Erĭ a fostŭ o ḑi memorabilă pentru presa română. Camera, urmându desbaterea reformeĭ procedureĭ criminale, s'a opritŭ la articolulŭ 58 şi 96 carĭ privescŭ secuestrarea jurnalelorŭ şi arestarea în prevenţiune a jurnalistilorŭ. Domnulŭ Maiorescu a propusŭ unŭ amandamentŭ, pentru suprimarea acestorŭ draconice restricţiunĭ, pe care l'a susţinutŭ într'unŭ discursŭ vrednicŭ de tótă recunoscinţa fiă căruĭ omŭ care are o péná în mână.

Aceĭ carĭ aŭ maĭ susţinutŭ amendamentulŭ Domnuluĭ Maiorescu aŭ fostŭ Domniĭ Cantili, Georgiu Brŭtianu, Cornea şi Cogălnicianu. Acesta din urmă a probatŭ că, prin aceste restricţiunĭ, se calcă Constituţiunea care prevede curatŭ şi lămuritŭ că libertatea preseĭ este asigurată, ş'a arĕtatŭ reulŭ ce aduce într'unŭ Statŭ înăbuşirea acesteĭ instituţiunĭ, cu care se póte mândrii secolulŭ alŭ XIX-lea, dându de esemplu căderea luĭ Vogoridi şi a luĭ Vodă Cuza, provenite tocmaĭ din suprimarea preseĭ; căcĭ acéstă suprimare, puindŭ pe ómenĭ în posiţiune a nu maĭ putea se-şĭ esprime opiniunile, a trebuitŭ se alerge la miḑilócele conspiraţiunilorŭ, carĭ aŭ adusŭ resturnarea.

Domniĭ Epurénu, Costa-foru, Lascar Catargiu şi A. Lahovary aŭ susţinutŭ din tóte puterile a se respinge amandamentulŭ ca perniciosŭ societăţiĭ declârându că, dacă se va admite, guvernulŭ va fi nevoitŭ a retrage proectulŭ în totalŭ.

Cu tótă acéstă amenińţare însĕ, majoritatea a priimitŭ amandamentulŭ, şi astŭfelŭ a silitŭ pe guvernŭ se retragă proectulŭ în totalŭ şi se piardă o muncă de cincĭ-spre-ḑece ḑile.

Ceea ce a fostŭ curiosŭ însĕ, şi chiar ridicolŭ, a fostŭ modulŭ de combatere alŭ Domniloŗ ministriĭ, susţinând că tóte aceste restricţiunĭ, departe de a fi astŭ-felŭ, din contra suntŭ nisce îmbunătăţiriĭ séŭ îndulciriĭ se se aducŭ libertăţiĭ preseĭ.

A închide pe jurnalistŭ şi a confisca proprietatea sea, orĭ cândŭ va plăcea unuĭ agentŭ poliţienescŭ séŭ judecătorescŭ, dupe Domnulŭ Costa-foru şi Catargiu, este o îmbunătăţire séŭ îndulcire. Orĭ cine aŭ auḑitŭ aceste cuvinte eşite din gura unorŭ ómenĭ, carĭ ce pretindŭ politicĭ şi serioşĭ, nu aŭ pututŭ de câtŭ se rîḑă împreună cu noĭ!

Nu vomŭ releva nicĭ de cumŭ cuvintele Domnuluĭ I. Florescu, ministru de resbelŭ, care ḑicea în acéstă şedinţă că «*jurnaliştiĭ trebuescŭ bătuţi.*» Aceste cuvinte îĭ sémană şi le lăsămŭ pe séma Domnieĭ séle.

Pe noĭ ne privesce numaĭ scopulŭ ce a făcute pe guvernŭ a cere de la Cameră acele modificărĭ.

Tótă lumea e convinsă că scopulŭ guvernuluĭ nu era altulŭ, propuindŭ aceste modificărĭ, de câtŭ sugrumarea preseĭ şi a juriuluĭ. Acéstă convinţiune a întăritu-o şi maĭ multŭ, atâtŭ necontenitele atacurĭ ale preseĭ oficale şi oficióse contra juriuluĭ şi preseĭ, cum şi retragerea întreguluĭ proectŭ de modificărĭ pentru unŭ singurŭ lucru care privea pe presă.

Acestĭ ómenĭ, dupe ce că nu suntŭ politicĭ, nu suntŭ nicĭ celŭ puţinŭ dibacĭ! Atâtŭ aŭ fostŭ de dârjĭ în contra preseĭ, în câtŭ vĕḑêndŭ că le scapă acéstă victimă din mână, s'aŭ lipsitŭ de totŭ, până şi de reducerea juriuluĭ la o espresiune maĭ de nimicŭ.

Orĭ cumŭ, noĭ nu putemŭ a nu felicita pe deputaţiĭ carĭ aŭ votatŭ amendamentulŭ Domnuluĭ Maiorescŭ, de acéstă faptă lăudabilă, cu atâtŭ maĭ multŭ că votulŭ dumnélorŭ constitue o regulă de conduită pe viitorŭ a guvernuluĭ faciă cu presa. Votulŭ Dumnélorŭ stabilesce puntulŭ esenţialŭ din procedura ce trebue aplicată de aḑĭ înainte asupura preseĭ, acela d'a nu se putea nicĭ o dată confisca jurnalele nicĭ de a se aresta în prevenţiune jurnalişitiĭ, cumŭ s'a urmatŭ până acumŭ de acestŭ ministeriŭ.

Desbaterea urmată în Cameră, asupra acestuĭ puntŭ, fiindŭ d'o mare importanţă, nu putemŭ de câtŭ se suprimămŭ aḑĭ orĭ ce altă publicaţiune şi aĭ da locŭ în colónele nóstre; spaţiulŭ jurnaluluĭ nostru însĕ, fiindŭ micŭ, o vomŭ publica în douĕ numere succesive, aḑĭ şi mâine.

Corespondinţă particolară a Telegrafuluĭ

Galaţi, 18 Ianuarie 1873

Domnule redactorre,

Astă-ḑi, pe la orele 8, în piaţa mare unŭ grecŭ, numitŭ Andreas, luându-se la sfadă cu unŭ ebreŭ pentru că-ĭ făcea concurenţă la vêndare de pâine, pe cândŭ unŭ altŭ grecŭ îlŭ ţinea de pĕrŭ, elŭ a scosŭ μάχερα, l'a înfiptŭ în corpulŭ evreuluĭ de treĭ orĭ, în câtŭ jidovulŭ a căḑutŭ la momentŭ mortŭ. Criminalistul fiind prinsŭ, justiţia a luatŭ mĕsurile necesariĭ.

Cea ce mĕ preocupă însĕ, este ca sĕ sciŭ ce va ḑice Κύριος Μάνος Μεγάλος κόνσολμος γρεκέσκος din Bucurescĭ, despre acéstă înprejurare, D-sa care nu póte suferi a vedea pe unŭ românŭ scuturêndŭ unŭ pufŭ din perciunulŭ unuĭ jidovŭ, fără a protesta!!

Priimiţĭ, etc. etc. L.

TENDINŢELE GUVERNULUĬ ACTUALE

DUPE

Semănătorulŭ din Bârlad.

România autonomă şi constituţionale, a căreĭ esistenţă politică, independinte a fostŭ garantată de Europa întrégă; acéstă ţéră tênără, regenerată, alŭ căreĭ viitorŭ, suntŭ vr'o douĭ anĭ, se areta atâtŭ de îmbucurătorŭ; acéstă ţéră se află astă-ḑĭ în celŭ maĭ mare pericolŭ care ameninţă esistenţa sa materiale, morale şi chiar politică.

România este astă-ḑĭ amenińţată în esistenţa sa materiale, prin aceĭ chiar ce, în o stare normale de lucrurĭ, arŭ fi meniţĭ a-ĭ asigura prosperitatea viitoruluĭ seŭ. Toţĭ ómenĭ noştrĭ politicĭ: senatorĭ, ministriĭ, judecătorĭ, funcţionarĭ administativĭ, funcţionarĭ comunalĭ, în fine toţĭ aceĭ ce aŭ căpătatŭ de la naţiune unŭ mandatŭ óre care, parŭ a fi uitatŭ obligaţiunile şi sarcinele lipite de onorile cu carĭ eĭ suntŭ investiţĭ; eĭ parŭ a fi uitatŭ datoriele şi angagiamentele ce, uniĭ în modŭ tacitŭ érŭ alţiĭ în modŭ solemnŭ, aŭ luatŭ în facia naţiuniĭ, pentru a lucra la pregătirea viitoruluĭ eĭ. Toţĭ acestĭ mandatarĭ şi servitorĭ publicĭ parŭ a fi nisce mercenarĭ tocmiţĭ de a se ocupa de interesele lorŭ personalĭ, érŭ nicĭ de cumŭ de lucrulŭ publicŭ, nicĭ de cumŭ de averea comună, nicĭ de cumŭ de ţéră şi de interesele eĭ. Dupe ce ţéra acésta a fostŭ esploatată, pe câtŭ s'a pututŭ, de ómenĭ regimuluĭ ordineĭ, în înţelegere şi complicitate cu streiniĭ, cu jidoviĭ bancherĭ, prin împrumuturĭ de totŭ soiulŭ, prin meḑaturĭ şi antreprise, prin monopoluri menite a suge celŭ de pe urmă banŭ din punga deja desecată a nenorocituluĭ românŭ; acumŭ, cândŭ se părea că acéstă nefericită ţéră va fi plătitŭ în mâinele avide şi nesăţióse ale tiranilorŭ şi antreprenorilorŭ seĭ, celŭ de pe urmă grăunte alŭ producţiuneĭ séle, éră că chiarŭ acumŭ o nouă perspectivă de esploatare se deschide spre secarea şi stórcerea tuturorŭ resurselorŭ séle! A fostŭ vorba între proprietariĭ ceĭ maĭ avuţĭ aĭ acesteĭ ţerĭ de a forma unŭ felŭ de asociaţiune de asicurare, pentru proprietăţile ce prin minune rămĕsese încă a fi românescĭ; a fostŭ vorba de a deschide o casă comună de creditŭ şi de asicurare contra influenţeĭ financiare a jidanilorŭ străiniĭ, care instituţiune asicurându, subt garanţiă de fondŭ, unŭ creditŭ

www.dacoromanica.ro

şi prin urmare unŭ înprumutŭ proprietaruluĭ românŭ în condiţiunĭ onorabilĭ şi sincere, arŭ fi pututŭ întêmpina nevoile, şi prin urmare desastrele avereĭ séle, arŭ fi făcutŭ ca proprietatea română sĕ nu cadă în ghiarele rapacĭ ale flămânduluĭ streinŭ. Eĭ bine! étă că acéstă instituţiune, eminamente naţionale, este ameninţată a fi înăduşită înainte chiar de nascerea eĭ. Cele maĭ infernalĭ coţcărĭ se jócă în Bucurescĭ în contra acesteĭ instituţiunĭ; şi cine sciă de cine suntŭ ele protegiate!

România este ameninţată în esistenţa sa morale prin cele maĭ infernalĭ şi maĭ imprudenţĭ procederĭ. Dupe ce totŭ organismulŭ nostru interiorŭ este astă-dĭ întemeiatŭ pe esploatarea celorŭ maĭ urîte pasiunĭ; dupe ce favorismulŭ, intrigele ascunse şi imoralitatea aŭ ajunsŭ a fi puternicele merite ale acelorŭ se solicită onorurile publice; étă acumŭ că degradaţiunea moravurilorŭ publice s'a înălţatŭ la stare de normă. Totŭ acelŭ ce voesce a căpăta încrederea patentaţilorŭ ţileĭ, trebue, în conformitate cu noua lege ce se votésă de Cameră, subt sprijinulŭ şi recomandaţiunea apostolilorŭ ordineĭ, sĕ se transformese în linguşitorŭ, în delatorŭ şi spionŭ. — Neapăratŭ, onorabiliĭ dascalĭ aĭ regimuluĭ vorŭ întêmpina o greutate óre care până ce vorŭ ajunge a fasona pe românĭ cu acéstă infernală modă; neaparatŭ că eĭ vorŭ găsi, de o camŭ dată, prea puţinĭ pregătiţĭ pentru acéstă nouĕ morală publică inaugurată de D-lorŭ; cu tóte acestea, noĭ avemŭ încrederea că, cu abilitatea ce cunóscemŭ la ceĭ maĭ mulţĭ din şefiĭ regimuluĭ, cu străduinţa ce, suntemŭ siguri, vorŭ întrebuinţa, D-lorŭ vorŭ ajunge a forma unŭ noŭ codŭ de moralitate publică, şi vorŭ forma turme numeróse de elevĭ dupe tipulŭ şi asemĕnarea D-lorŭ.

România este ameninţată în esistenţa sa politică prin o infernală tactică corumptivă şi corumpătóre a virtuţeĭ civice.

ADUNAREA NAŢIONALE

ŞEDINŢA DE LA 23 IANUARIE

Se urmézā cu desbaterea reformeĭ coduluĭ de procedare penale.

La art. 21, cuvêntulŭ de «injuriă» se înlocuesce cu celŭ de «atacŭ». Amendamentulŭ D-luĭ Ventura, ca acţiunea sĕ se facă dupe cererea aginţilorŭ, se priimesce. Amendamentulŭ D-luĭ M. Cogălnicénu, ca injuriele în contra adunărilorŭ sĕ se urmărésca dupe cererea lorŭ, se respinge.

Se dă citire articoluluĭ 58.

D. T. L. Maiorescu propune a se discuta acestŭ articolŭ cu art. 96, căcĭ ambele conţinŭ mĕsurĭ preventive în contra preseĭ, arestarea şi secestrarea.

D-sea combate art. 58, pentru că noua dispositţiune d'a se secestra ţiarele este o lovire adusă libertăţiĭ preseĭ, care libertate fiindŭ scrisă în Constituţiune, prin acestŭ articolŭ se isbesce indriectŭ Constituţiunea. Libertatea preseĭ e unŭ principiŭ importatŭ din ţerile occidentale. La începutŭ presa era suptŭ autoritatea disciplinară a guvernuluĭ; maĭ în urmă se întroduse d'a se face liberă presa, orĭ-câtŭ de marĭ arŭ fi periclele aceleĭ libertăţĭ. Libertatea preseĭ este dérŭ scutirea eĭ de suptŭ puterea guvernuluĭ, fără ca acésta sĕ însemneze licenţă; este luarea eĭ de suptŭ autoritea puteriĭ executive, darea eĭ la o autoritate care nu depinde de guvernŭ. Dându presa suptŭ jurisdicţiunea juriuluĭ, Constituţiunea a înţelesŭ că n'are încredere în poliţiă şi în judecătoriĭ constituiţi, ci în juraţĭ. In Constituţiune este înscrisă libertatea preseĭ şi jurisdicţiunea eĭ; a veni açĭ, în modŭ indirectŭ, sĕ luămŭ mĕsurĭ contra eĭ, este o contraçicere. Ce çice art. 58? Unŭ çiaristŭ a publicatŭ o calomniă în contra guvernuluĭ; atunci judele e în dreptŭ a o pri çiariulŭ, a 'lŭ confisca ş'a aresta pe çiaristŭ. Ce maĭ çice articolulŭ? Sĕ se facă recursŭ la camera de punere suptŭ acusare. Eĭ bine, de şi se va face, camera de punere suptŭ acusare nu e ţinută a se pronunţa îndată şi arestulŭ póte ţine 2—3 lunĭ. Judele de instrucţiune, care va secestra unŭ çiarŭ, nu se va convinge nicĭ o-dată c'a făcutŭ rĕŭ. Ş'apoĭ camera de punere suptŭ acusare este şi ea unŭ tribunale dependinte de guvernŭ.

În art. 96 se autorisă judele de înstrucţiune a da mandate de depunere în contra çiariştilorŭ, ceea ce póte ţine închisŭ pe çiaristŭ maĭ multŭ timpŭ.

Prin urmare, tóte aceste confiscărĭ şi arestărĭ aducŭ pagube enorme çiarelorŭ — pagube póte nejustificate — şi ţinŭ pe çiaristĭ arestaţĭ. Intenţiunea manifestă este d'a se esclude prin legea de façiă libertatea preseĭ prescrisă prin Constituţiune; este o violare a Constituţiuniĭ.

Eŭ n'aparţinŭ opositţiuniĭ care bănuesce guvernulŭ; recunoscŭ că presa — cu escepţiunĭ — a ajunsŭ în stare deplorabile, că çiaristiĭ n'aŭ mĕsura lucruluĭ de atacatŭ, că çiaristica a atacatŭ lucrurĭ sfinţite prin Constituţiune, căcĭ a ataca pe Domnito e este a ataca pactulŭ constituţionale.

Dérŭ, rĕulŭ fiindŭ datŭ, nu voiŭ ca remediulŭ se fiă maĭ rĕŭ. Presa nóstră de açĭ e maĭ rĕŭ vĕçută ca acum 30 de anĭ. Remediulŭ açĭ póte fi dérŭ dispreţulŭ universale. Secestrându unŭ çiariŭ şi închiçându pe çiaristŭ 6 lunĭ, şi când juraţiĭ ĭlŭ achită, însuşĭ autoritatea guvernuluĭ şi a dinastieĭ s'amestecă cu ideia de înjustiţiă, de arbitrariŭ atuncĭ când verdictulŭ poporuluĭ ĭĭ declară ca inocinţĭ. Nu este iertatŭ a çice: nu cutezŭ a modifica Constituţiunea. Ea prevede modulŭ d'a o modifica şi totulŭ e ca procederea se nu fiă despotică, ci constituţionale: atunci reformarea este afirmarea eĭ. A lăsa însĕ unŭ principiŭ din Constituţiune şi prin legĭ detaliate a surpa acelŭ principiŭ, nu este oportunŭ şi justŭ. O lege e nulă până nu se întipăresce moralminte în sufletulŭ poporuluĭ: când dérŭ libertatea preseĭ e întipărită în naţiune, nu e bine ca alăturĭ se esiste negaţiunea eĭ. Poporulŭ se face îndiferinte, nu maĭ înţelege ce este libertatea preseĭ şi perderea este enormă. Póte fi părea bună pentru momentŭ acéstă mĕsură, însĕ în genere e rea, căcĭ e împosibile a se admite contraçicere în consciinţele ómenilorŭ. La noĭ magistraţiĭ nu suntŭ înamovibilĭ şi îndependinţĭ de guvernŭ. Aceste mĕsurĭ dérŭ în Francia s'arŭ traduce astŭ-felŭ: poliţaiuluĭ ĭĭ daŭ dreptulŭ d'a secestra çiariele, d'a închide pe çiaristĭ, căcĭ eŭ nu vĕdŭ açĭ distincţiune între poliţaĭ şi judele de instrucţiune. Neavêndŭ inamovibilitatea şi îndependinţa, juçiĭ de instrucţiune suntŭ maĭ rĕĭ de câtŭ poliţaiĭ. Se póte vedea în alte ţĕrĭ ca juçiĭ de instrucţiune sĕ devină poliţaĭ. La noĭ în totŭ timpulŭ se numescŭ judecătorĭ de instrucţiune făr'a fi maĭ trecutŭ prin alte posturĭ: eĭ suntŭ la discreţiunea guvernuluĭ; printr'o adresă simplă se póte depărta orĭ-când. În contra poliţaiuluĭ amŭ dreptŭ a intenta acţiune, când abusă; în contra judecătoreluĭ de înstrucţiune, procedarea e multŭ maĭ complicată şi elŭ e aprópe iresponsabile. Decĭ, judele póte fi maĭ rĕŭ de câtŭ poliţaiulŭ. Déca la noĭ magistratura nu e aşia, acésta ĭĭ face onóre eĭ, érŭ nu sistemeĭ. (Aplause).

Avemŭ dérŭ se dămŭ çiariele pe mâna uneĭ autorităţĭ çise judiciare, dérŭ care în faptŭ va depinde de guvernŭ.

Credŭ că guvernulŭ acesta nu va abusa *prea multŭ* d'aceste mĕsurĭ. Dérŭ cine îmĭ garantéză că guvernele viitóre nu le vorŭ esploata cu asprime?

S'aŭ comisŭ rele din partea preseĭ? Sĕ se îndrepteze cu ocasiunea reformeĭ curţiĭ cu juraţĭ, şi liberalĭ, chiarŭ ultra-liberalĭ vorŭ consimţi, în interesulŭ preseĭ, a pedepsi calomniele şi relele.

La noĭ guvernulŭ, astŭ-felŭ cumŭ administrézā, are în aparinţă maĭ multă putere de câtŭ orĭ-unde. In Prusia unŭ ministru de justiţiă are multŭ maĭ puţină putere! Acolo însĕ nicĭ o dată elŭ nu-şĭ permite a destitui pe magistraţĭ printr'o simplă adresă. Acolo însĕ puterea e tare, érŭ la noĭ miniştriĭ cu mĕsurĭ energice suntŭ fórte slabĭ. Causa e c'acolo legea e lege.

Peste câţĭ-va anĭ va veni unŭ guvernŭ care s'aresteçe çiarele de colóre contrariă şi vomŭ avea unŭ şirŭ de çiariştĭ arestaţĭ arbitrarŭ, judecătorĭ persecutaţĭ d'o parte séŭ daţĭ afară arbitrarŭ. Astŭ-felŭ se dă nascere la o partită de resbunare. (Aplause).

Statulŭ nu e nicĭ albŭ ninciĭ roşu; legea nu trebue se permită persecutarea arbitrară a uneĭ părţĭ din ţeră, căcĭ nimenĭ n'are dreptulŭ a çice: eŭ trebue se esistŭ în statŭ, érŭ tu nu.

Cea maĭ periculósă armă, celŭ maĭ periculosŭ ascuţişŭ este acesta. Trebuiescŭ dérŭ legĭ armonice şi egale pentru toţĭ.

Este patrioticŭ şi dinasticŭ a nu lăsa ca juriulŭ s'achite çiare persecutate arbitrariŭ.

Pentru tóte aceste cuvinte, propunŭ a se sterge la articolulŭ 58 ultimulŭ alineatŭ, érŭ la articolulŭ 96 se se declare categoricŭ că în acéstă ţeră nu se va da mandate de depunere în contra preseĭ. (Aplause lungĭ).

D. G. Cottaforu. Voiŭ satisface pe D. Maiorescu, suprimându acele părţĭ din articule, şi cu tóte acestea, çiarele vorŭ continua a fi secestrate şi çiariştiĭ arestaţĭ în virtutea coduluĭ penale, până nu veţĭ reforma sistema acestuĭ codŭ. Amŭ propusŭ acéste reforme chiarŭ în interesulŭ preseĭ. D. Maiorescu îşĭ închipueşte că suntemŭ în evulŭ meçiŭ când s'ardéŭ çiarele şi çiariştiĭ, şi vine se ne propue a dărâma pe faciă Constituţiunea. Cu acésta póte că vrea se i se ridice o statue. Érŭ déca n'are dorinţa d'aşĭ da inportanţă ş'a fi admiratŭ, atuncĭ totulŭ a fostŭ de prisosŭ, căcĭ în locŭ d'a susţine a combătutŭ presa. Suprimŭ aceste articule, dérŭ presa va fi maĭ rĕŭ de câtŭ açĭ. Despotismulŭ açĭ e pe strade érŭ nu la putere.

D. L. Eraclide. Petroliŭ!

D. Costaforu. Aşia este! Nu maĭ e nicĭ unŭ suveranŭ care se fiă despotŭ: s'aŭ îndreptatŭ toţĭ. Rĕulŭ e în altă parte şi e inutile a ne teme de inamicĭ puternicĭ carĭ nu esistŭ. Credeţĭ că noĭ vremŭ a suprima libertatea preseĭ?

D. Maiorecu. Nu în intenţiune, ci în faptŭ!

D. Costaforu. Atâtŭ maĭ rĕŭ. Çicea D. Maiorescu că acestŭ guvennŭ nu e tocmaĭ tocmaĭ reŭ, dérŭ totŭ e reŭ. Probaţi-ne.

D. Maiorescu. Este arestarea preventivă a çiariştilorŭ; este înlocuirea judecătorilorŭ carĭ aveaŭ s'aresteçe pe D. Beldimanŭ de la *Adevĕrulŭ* din Iaşĭ. Suntŭ în contra proceselorŭ de presă, căcĭ ele suntŭ periculóse.

D. Costaforu. Va se çică vreţĭ a ne face se călcămŭ Constituţiunea? Ea çice că presa e supusă coduluĭ penale. Nu esistă libertate fără dreptŭ şi détoriă din care resultă. Presa nu e liberă. Libertatea nu esiste: esiste numaĭ drepturĭ şi datoriĭ. De ce nu pledaţĭ tóte libertăţile fără margine?

Se corupe poporulŭ, copiĭ, toţĭ: acestea suntŭ calomniele. Nu e permisŭ ca unŭ profesore se propage viţiulŭ, desonórea, calomnia. Cumŭ ne spuneţĭ că închiçêndŭ preventivŭ pe çiaristĭ amŭ călcatŭ Constituţiunea? Dérŭ unde çice ea că nu esistă arestŭ preventivŭ?

D. Maioreseu. Acésta se înţelege orĭ când se

www.dacoromanica.ro

ţice *libertatea preseĭ*, de cându s'a admisu aceste cuvinte în vocabularu.

D. Costaforu. Constituţiunea ţice că presa e liberă, dérŭ că delictele eĭ se pedepsescu conform coduluĭ penale. Modificaţĭ codulu séu Constituţiunea, căcĭ noĭ vomu continua a aresta preventivu pe toţĭ ţiariştiĭ şi pe toţĭ culpabiliĭ. Nu cunóscemu privilegie între culpabiliĭ, între ceĭ ce comitu crima cu condeiulu séu altu-felu. Dacă D. Maiorescu vrea ca aceştia se nu fiă urmăriţĭ ca tótă lumea, bine-voiască a propune modificarea întreguluĭ codu. Noĭ, guvernulu, amu fostu în Constituţiune şi regulaţĭ lăsându se se esecute legile, nedându ordine judecătoriloru se nu închiţă pe ţiariştĭ. Vĕ declarămu că n'amu făcut'o şi n'o vomu face. Suntemu détorĭ a aplica legile, a protege victimele, érŭ nu a fi eroĭ. Bine amu făcutu noĭ şi juţiĭ de instrucţiune arestându pe ţiariştĭ: uniĭ aŭ făcutu recursu, apelu, ş'aŭ fostu libertaţĭ, alţiĭ nu. Imĭ pare reu că D. Maiorescu n'a interpelatu pe ministru despre alte destituirĭ de câtu de cea făcută la Iaşĭ, cu ocasiunea arestăriĭ D-luĭ Beldimanu, care redacta ţiarulu *Adevĕrulu.*

Persóna Domnuluĭ e sacră, ţice Constituţiunea, sacră şi inviolabile. Trebuia dar sĕ se urmărésca ţiaruluĭ orĭ nu?

D. Maiorescu. Da: la juraţĭ!

D. Costa-Foru. Asta e frumosu. Dar cine era sĕ-lu ducă la juraţĭ?

D. Chiţu. Prin mandatu. D'aceea-ĭ achită juraţiĭ, pentru că-ĭ ţineţĭ arestaţĭ preventivu câte 6 luniĭ de ţile.

D. Costa-Foru. Arĕtaţi-mĭ cumu sĕ facemu? Se vĕ vĕţu! Orĭ se v'arĕtu eu!

D. Maiorescu. Mulţămescu.

D. Costa-Foru. Sĕ-mĭ mulţămiţĭ. Aplausele nu se iaŭ de géba, se plătescu.

D. Maiorescu. V'aşĭ ruga sĕ-mĭ lăsaţĭ afară din discusiune persóna mea.

D. Costa-Foru. Mi-e greu.

Preşedintele. Vĕ rogu, D-le Ministru, se nu complicaţĭ discusiunea; aveţĭ destule miţlóce D-vóstră. (Aplause viĭ).

Dupe câte-va dialoguri între Ministru şi Preşedinte:

D. Costa-Foru continuă a vorbi—adresându-se către biurou numaĭ — continuă a spune că avéu dreptate se dea în judecată ţiarulu *Adevĕrulu*, şi multu i-aŭ costatu verdictulu juraţiloru din Romanu. Prin ce modu sĕ trămitemu la juraţĭ, de câtu prin modulu legalu? D. Maiorescu ce-a vrutu altu, de câtu se ţică lumea şi ţiarele: aţĭ vĕţutu frate că şi Maiorescu i-a frecatu aţĭ, elu, omulu de ordine, aţĭ vĕţutu ce bine a vorbitu? Şi, dupe ce l'o citi pe D-luĭ, mĕ citesce pe mine şi-lu uită. De aceea se nu facemu frase. Pâna nu-mĭ veţĭ arĕta în ce modu, de câtu în modulu naturalu, prevĕţutu de lege, se ducemu pe acusaţĭ înaintea juraţiloru, voiu considera totulu ca frase. Avemu se procedemu totu d'auna prin judecătoriĭ de instrucţiune, prin poliţaĭ, şi,—déca credeţĭ că eĭ suntu nepedepsiţĭ —arĕtaţi-ne ce se facemu! Noĭ v'amu cerutu inamovibilitatea şi nu ne-aţĭ dat'o, şi totu D-vóstră veniţĭ se ne acusaţĭ. N'are ce ţice D. Maiorescu, cu: otu discursulu sĕu, de câtu că şi cu presa se procedemu ca cu tóte delictele, şi pentru toţĭ suntu aceia-şĭ judecătoriĭ de instrucţiune, aceiaşĭ poliţaĭ.

Pâna nu ni s'o arĕta c'amu călcatu legea de numirĭ în funcţiuni, tóte acusările suntu nefundate. Ministeriele trecute suntu istoriă, cele viitóre speranţe: faptulu suntemu noĭ, şi noĭ plătimu, noĭ ceĭ actualiĭ.

Nu s'a destituitu nicĭ unu judecatoru cu ocasiunea procesuluĭ Beldimanu. Amu creţutu necapabilu pe judele de instrucţiune şi l'amu făcutu preşedinte? Şi ştiţĭ de ce? Pentru că unu jude nu trebue se se 'mbete de gloriele stradeloru; se fi liberatu pe D. Beldimanu, însĕ sĕ nu fi spusu motivulu. Déca îşĭ dă demisia, e tréba D-luĭ: i-se va priimi.

D. Maiorescu a ţisu că, prin articolele 58 şi 96, vremu sĕ suprimămu ţiarele. Dar acésta esistă pentru tóte delictele pe carĭ le pedepsesce codulu actualu, ce prevede facerea de perchisiţiuni şi luarea obiectelorŭ inculpate, pentru constatarea delictuluĭ. Făcêndu art. 58 şi 96 amu venitu în ajutorulu preseĭ. Étă ce ţice art. 96: — citesce art. 96. —

Ţiaristulu dar se póte plânge la camera de punere subtu acusare, şi chiaru judele póte reveni. Étă ce ţice art. 117: se citesce art. 117.

Eĭ bine, nicĭ acesta nu este în favótea preseĭ? Atuncĭ daţi-ne legĭ bune, căcĭ noĭ vomu esecuta pe acestea, orĭ câtu de rele vorŭ fi. Prin art. 118 se face deosebire între crime şi delicte: pentru crime, ca şi pentru delicte se póte, dupe apreţarea judecătoruluĭ, se se dea liberarea provisoriă. Crimele de statu, chiaru neisbutite, ca de exemplu complotulu făcutu de presă, de ţiariştĭ nu le-amu pedepsitu aşa de aspru: amu scosu p'aceştĭ ómenĭ din rêndulu celoru-l-alţĭ, lăsându liberarea la apreciarea judeluĭ de instrucţiune, nu numaĭ cu cauţiune, dar şi fără cauţiune.

Se fiă bine constatatu că n'amu venitu c'o lege de presĕ. Se nu se ţică că se susţine libertatea preseĭ în contra guvernuluĭ care vrea s'o sugrume. Legea preseĭ e în Belgia şi în Francia, dar la noĭ care suntu restricţiunile libertăţiĭ prese? Amu venitu cu douĕ ameliorări: nu le vreţĭ? Le retragu, déca toţĭ credu ca D. Maiorescu? Retragu ambele articole, 58 şi 96. Se va sci însĕ că eu vrému se facu servicie preseĭ şi amu fostu împedicatu.

(Românulu) (Va urma).

CREŞTINULU MURIND

(Dupe Lamartine)

«De ce'n aerŭ sĕ lugesce
Bronzulu sacru plângĕtoru,
Şi pe cine tristu jelesce
Fraţiĭ meĭ ce mĕ'ncogioru?»

«Cine trece'n vecĭniciă,
De vĕdu colo vacilându
Acea galbenă făcliă,
Ş' hymnulu morţiĭ audu cântându?»

«A tea voce, mórte, óră
Isbesce auţulu meu
Pentru cea din urmă óră
Prin astu lugetu ce-audu eu?

«Ce, cându ultima secundă
Pentru mine a sunatu,
Dintr'o nópte grea, profundă
Sufletu-mĭ s'a deşteptatu?»

«O tu, scântee divină,
Suflete nemuritoru,
Către bolta cea senină
Te 'nalţă cu grabă'n sboru!»

«Lasă galbena teróre,
Mórtea astă-ţĭ a venitu,
A tea dulce liberare
Sĕ-ţĭ anunce, c'a sositu!»

«Miseria omenéscă
A depune pe pământu,
Óre scânteia cerésca
Este-a peri în mormêntu?»

«Timpulu, da... aţĭ încetésă
Orele d'a-mĭ mĕsura,
Dar ce raţă luminésă
Aţĭ din ceruri fruntea mea?»

«Asta-ĭ raţa fericireĭ,
Şi voĭ, ângerĭ străluciţĭ,
Din adîncu nemurireĭ
Cu ea la mine veniţĭ.»

«In ce locurĭ de lumină,
Mĕ răpiţĭ, o solĭ cerescĭ,
In ce grădină divină
Din văile pământescĭ?»

«Deja'n valurĭ luminóse
Inotu în vastulu seninu,
Şi'n sboru-mĭ maĭ spaţióse
Orizonturle devinu!»

«Sub-ale mele piciore
Valea lumeĭ de plânsorĭ,
Ca o nălucă dispare,
Cu sârmaniĭ muritorĭ.»

«Jale, vaete, suspine
De ce-auţu în giurulu meu,
Ş'ale vóstre ţile line
Le-amărîţĭ aşa de reu?»

«De ce plinĭ de disperare,
Fraţĭ d'exilu p'acestu pământu,
Mĕ plângeţĭ cu jale mare
Aţĭ cându intru în mormêntu?»

«Cându colo în nemurire
Eu mĕ ducu sĕ viaţuescu,
Unde plinĭ de fericire
Dreptiĭ lumeĭ strălucescu!»

* * *

A luĭ voce tremurândă
Móre c'ultimulu cuvêntu
Ca o lampă vacilândă,
De alu morţeĭ rece vêntu.

Şi'ndată trista palóre,
Copera chipu-ĭ seninu,
Şi printr'o lungă oftare
Îşĭ dă ultimulu suspinu.

M. C.

ATENEUL ROMÂNU

Juoĭ 25 Ianuarie la 8 ore séra, *D-na Maria Casabianu* va ţine o conferinţă publică asupra.:

Sciinţeĭ educaţiuneĭ la popórele Asiatice, precum şi la Greciĭ şi Românĭ.

Intrarea liberă pentru toţĭ

S'A PERDUTU

Erĭ, la 18 curentu, în întorcerea mea de la Vâlenĭ, amu perdutu pe drumu, de la acestu târgu la Ploescĭ, séu de aci pe drumulu de ferŭ la Bucurescĭ, unu pachetu cu chârtiĭ în care eraŭ şi zapise de datoriĭ, unele vizate la Trib. Prahova secs. I. Orĭ cine le va fi găsitu, este rugatu ale aduce la sub-semnata, Strada Verde No. 12, unde va primi o bună recompensă. **E. Nicolescu.**

www.dacoromanica.ro

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'impreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nouŭ clăditŭ formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusându din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunĭĭ (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

RACOHOUT
ALU ARABLORU
A LUI DELANGRENIER
din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzênd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION de SIBORD 5f.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a lŏ cupebuluĭ.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5f.

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE. a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa. adecă: **Curăţirea, Albirea, Plumbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţĭ, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicareà ăduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

CONSEILS AUX DAMES
PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH — *Fraicheur, Velouté, Eclat du teint*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS
PARFUMS POUR LE MOUCHOIR :
Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS
LOTION HYGIÉNIQUE,
TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE
pour les soins intimes de la toilette

GLYCÉRINES PARFUMÉES
Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE
pour adoucir et rafraîchir la peau.

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO
Hygiène, Fraicheur, Suavité de l'haleine.

Dépôt dans toutes les villes du monde.
Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique :
LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice
PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforiĭ şi Parfumariĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA
44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ. nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY
parfumistŭ,
9, Rue de la Paix, 9
PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'altĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membrĭĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris
Depositu in Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindeçarea a diferiteloŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accésoriele pentru fabricarea Ciocolateĭ, este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58, D. PROCOVIANU.

LA LIBRARIA WARTHA
se află:

CODICELE ROMANE
Cu annotărĭ şi trimiterĭ de
B. BOERESCU

Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.
Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorĭĭ de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune deplină în şése luni. Intrebare la Administraţiunea acestuĭ ţiarŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşĭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ. pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.
Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DAVID DINU. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

VINERI, 26 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 281

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 25 IANUARIE

Recapitulându-şĭ cine-va tóte spolierile averĭ publice, tóte ilegalităţile şi tóte abusurile de putere ale guvernuluĭ actuale, sevêrşite în anulŭ trecutŭ, nu póte sĕ nŭ ḑică că acelŭ anŭ a fostŭ unulŭ din cele mai rele.

In anulŭ 1872 s'a desbătutŭ la Constantinopole, facià cu Domnulŭ Costa-foru, cestiunea evreilorŭ, unde, dupe cum ne spunea o broşură tipărită în capitala Turcieĭ, subt ochiĭ seĭ şi din fondurile ministeriuluĭ de esterne, s'a decisŭ, cu consimţimântulŭ Domnieĭ séle, ca evreiĭ sĕ petiţionese la Cameră, şi Camera, luându în consideraţiune acea petiţiune, va *înbunătăţi sórta* lorŭ.

In 1872 s'a votatŭ cu umilinţă şi s'a sancţionatŭ violarea legeĭ drumurilorŭ de ferŭ Bleischroder, priimindu-se drumurile fără se fiă terminate, şi liberându garanţia Statuluĭ pentru lucru ce nu esistă de câtŭ ca o miseriă.

In 1872 legea gardeĭ a fostŭ violată şi garda desfiinţată; monopolulŭ tutunuluĭ şi timbrulŭ — acestŭ noŭ soiŭ de lăcuste — aŭ căḑutŭ pe ţéră; şése prefecţĭ aŭ fostŭ bătuţĭ, ne maĭ putându societatea se sufere sfruntăria lorŭ; opiniunea publică a fostŭ tratată de D. Costaforu în Cameră *femeia de uliţă*; delapidarile cele marĭ, hoţiele de oraşiŭ, de drumulŭ celŭ mare şi omorurile aŭ fostŭ într'unŭ numĕrŭ ne maĭ pomenitŭ, din causă că administraţiunea avea se se ocupe de alegerĭ comunale, judeţene şi de Cameră, precumŭ şi de actriţele opereĭ italiane.

In 1872 presa a fostŭ maĭ sugrumată ca nicĭ o dată de la 1866 până aḑĭ. Redactoriĭ, administratoriĭ, giranţiĭ, fondatoriĭ, desemnatoriĭ, până şi tipografiĭ aŭ fostŭ arestaţĭ preventivŭ pe maĭ multe lunĭ. Cine nu-şĭ aduce aminte de procesele ce aŭ avutŭ *Românulŭ*, *Adevĕrutŭ* din Iassĭ, *Adevĕrulŭ* din Craviova, *Alianţa Latino-Slavă*, *Daraculŭ*, *Ghimpete*, etc. etc.? Tóte aceste jurnale aŭ avutŭ câte unŭ representante trecutŭ prin arestulŭ preventivŭ.

In 1872 s'a inventatŭ metoda a se face jocurĭ la bursă cu fondurile Statuluĭ. In 1872 s'a redusŭ instrucţiunea publică la unŭ gradŭ care egalésă cu nimicŭ. In 1872 jandermaria a intratŭ cu săbiele scóse în tétru, a escaladatŭ logile, speriindŭ femeele şi copiĭ, şi a bĕtutŭ într'unŭ modŭ barbarŭ pe nisce junĭ, carĭ nu făcuseră altă crimă de câte flueraseră o actriţă. In 1872 s'a denunţatŭ de maĭ multe foĭ esistinţa unorŭ instrumente de tortură în beciurile poliţieĭ.

In 1872 s'a datŭ Austrieĭ cheiele Românieĭ, prin joncţiunile căilorŭ ferate, votate de Cameră. In 1872 ţéra a fostŭ umilită înaintea a douĭ starostĭ nemţescĭ şi grecescĭ de la Mehedinţĭ şi Brăila, destituindu-se douĭ magistraţĭ pentru că şĭ'aŭ făcutŭ datoria.

In 1872 s'a votatŭ vinderea bunurilorŭ strămoşescĭ şi împrejmuirile bisericilorŭ, cu alte cuvinte, bisericile. In fine, în acestŭ anŭ s'a adusŭ în Cameră modificările draconiane ale codicilorŭ penalĭ.

Şi cu tóte acestea, jurnalulŭ Domnuluĭ de Bismark, *Gazetta Germanieĭ de Nord*, ne spune că nicĭ unŭ anŭ n'amŭ avutŭ maĭ fericitŭ de câtŭ acela, şi ne urésă ca şi celŭ presentŭ se fiă asemenea.

«România,—ḑice fóia cancelaruluĭ germanŭ,—a intratŭ în acestŭ anŭ pe adevĕrata cale a progresuluĭ, menită a desvolta situaţiunea sea *materiale* şi *morale*.

«România *s'a bucuratŭ în anulŭ trecutŭ* de o stare de lucrurĭ care este unŭ începutŭ bunŭ pentru viitorulŭ seŭ, şi care angajasă acéstă ţéră a nu uita nicĭ o dată *d'a păstra aceiaşĭ liniă de conduită!*»

Acéstă, urare ce ne face fóia Domnuluĭ Bismark, pe câtŭ e de sinceră, pe atâtŭ o lăsămŭ pe séma eĭ. Scimŭ că streinilorŭ, şi maĭ cu sémă principilorŭ prusacĭ, le-a plăcutŭ cumŭ amŭ mersŭ anulŭ trecutŭ şi voescŭ se mergemŭ şi celŭ presentŭ, îmbogăţindu-ĭ necontenitŭ şi dându le noŭ concesiunĭ de bănci, monopolulŭ spirtóselor, şi altele. Scimŭ că vorŭ se ne reducă în săpă de lemnŭ, cumŭ ḑice românulŭ, ca se ne încorporese maĭ pe urmă prin falimentŭ. Dar geniulŭ Românieĭ credemŭ că se va destepta anulŭ acesta şi nu ne va lăsa se perimŭ.

Românĭ! Strîrgeţi-vĕ mâinile, uniţi-vĕ, fi-ţĭ totĭ românĭ şi cu inima, cumŭ sunteţĭ cu numele, ca se fi-ţĭ toţĭ la unŭ locŭ cândŭ acestŭ geniu se va destepta!

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Versailes, 3 Februariŭ.— D. Thiers, în şedinţa comisiuniĭ de *treĭ-ḑecĭ*, susţine termenulŭ de douĕ lunĭ pentru promulgarea legilorŭ şi cere a fi ascultatŭ în interpelaţiunile privitóre la politica generalĕ esterióră de care elŭ singurŭ este responsabilŭ; câtŭ pentru afacerile interióre, miniştriĭ rĕspund singurĭ de actele ce-ĭ concern. D. Thiers insistă fórte multŭ asupra instituţiuniĭ uneĭ a doua Camere, şi declară că alte concesiunĭ maĭ maĭ suntŭ imposibile.

St. Petersburg, 4 Februarie. —*Le Journalŭ de St. Petersburg* ḑice că negociaţiunile începute de treĭ anĭ între Rusia şi Anglia în cestiunea Asieĭ centrale, privitóre la ficsarea fruntariilorŭ şi la atitudinea celorŭ douĕ guverne, s'aŭ terminatŭ într'unŭ modŭ fórte satisfăcĕtorŭ. Menţionatulŭ ḑiarŭ adaogă că interesele Rusieĭ ceréŭ pacea în Asia ca şi în Europa.

STAREA SOCIALE IN PRUSIA

Gazetta de Ausburg publică, din timpŭ în timpŭ, corespondinţe de la Berlinŭ carĭ, prin apreciările lorŭ calme şi simţitóre asupra esistenţeĭ nouluĭ imperiu germanŭ şi a capitaleĭ séle, se distingŭ într'unŭ modŭ fórte avantagiosŭ de articolile optimiste ale celeĭ maĭ marĭ părţĭ din organele naţionale-liberalĭ de la Rhin.

De la una din aceste corespondenţe împrumutămŭ astă-ḑĭ diferite detaliurĭ despre starea sociale în Prusia şi despre indolenţa guvernuluĭ asupra victimelorŭ inundaţiunilorŭ din Baltica. Astŭ-felŭ, cu tóte afirmaţiunile contrariĭ ale ministrilorŭ de interne şi de lucrărĭ publice, miseria este mare în ţerile inundate. Miĭ de nenorociţĭ suntŭ în lipsă de locuinţe, de nutrimentŭ, de foc şi chiar de apă, din causă că puţurile suntŭ pline cu noroiŭ.

Constatările făcute la facia loculuĭ, şi demne de tótă încrederea, se urcă la 5 milióne de thalerĭ (19 milióne leĭ nouĭ) suma ce arŭ fi neapăratŭ trebuincióssă spre a veni în ajutorulŭ acestorŭ nenorociţĭ, sumă destulŭ de modestă şi neînsemnată pentru o ţéră ca Prusia, maĭ cu osebire facià cu miliardele francese intrate în tesaurulŭ seŭ. Cu tóte acestea guvernulŭ a declaratŭ, într'unŭ modŭ crudŭ, că n'are fonduri pentru asemenea lucrurĭ, şi că arŭ trebui a face unŭ apelŭ la caritatea privată. Unŭ comitetŭ s'a formatŭ dar pentru a strânge darurile de la particularĭ; dar, cu tóte stăruinţele séle, n'a pututŭ stânge până astă-ḑĭ în tótă Germania de câtŭ de la 3 până la 4 milióne francĭ. La Berlin chiar, noua *metropolă europeană*, comitetulŭ, cerşindŭ din casă în casă, abia a pututŭ strânge 400,000 francĭ. Unŭ concertŭ, organisatŭ la operă cu concursulŭ artistilorŭ, abia a produsŭ suma de 18,000 francĭ. Bursa, frecuentată în tóte ḑilele de şése miĭ de indiviḑĭ, din care cea maĭ mare parte bogaţĭ şi trăindŭ în abondenţă, a strânsŭ în douĕ lunĭ de ḑile suma de de 120 miĭ francĭ, slabŭ resultatŭ, pentru care jurnalele din Berlin, facŭ cu tóte acestea multŭ sgomotŭ. Étă caritatea publică în Prusia; guvernŭ şi publicŭ, îşĭ aruncŭ unulŭ altuia mincea.

Naturalmente, socialismulŭ esploată cu multă abilitate terenulŭ ce lucrésă pentru dênsulŭ Statulŭ indiferente şi burgesia

www.dacoromanica.ro

avară. Suntŭ câte-va sĕptemânĭ de cândŭ a avutŭ locŭ la Naoumburg o întrunire publică de lucrătorĭ democraţĭ socialiştĭ. Douĭ oratorĭ, unulŭ de la Berlin şi altulŭ din Goethen, aŭ ţinutŭ deosebite discursurĭ, viŭ aplaudate, dupe care aŭ formulatŭ o programă a lucrătorilorŭ.

Lucrătoriĭ, ţicea unulŭ din oratorĭ, constituescŭ în Germania 89 la 100 din populaţiune: eĭ formesŭ clasa cea maĭ numerósă, prin urmare eĭ aŭ dreptulŭ de preponderinţă în Statŭ Statulŭ trebue sĕ cumpere proprietăţile cele marĭ şi stabilimentele cele întinse industrialĭ pentru a le încredinţa lucrătorilorŭ. Cele l'alte cererĭ suntŭ: lucrulŭ de nouĕ ore, supresiunea lucruluĭ de Duminecă, supresiunea lucruluĭ femeilorŭ şi a copiilorŭ, abolţiunea armateĭ permaninte, libertatea iliminată a preseĭ şi a întrunirilorŭ publice, învĕţătura gratuită de orĭ ce gradŭ, abolţiunea drepturilorŭ asupra săreĭ, tutunuluĭ, cafeleĭ, zaharuluĭ, bereĭ, rachiuluĭ; în fine, întinderea dreptuluĭ electoralŭ la cetăţenĭ de 18 anĭ. In urma acesteĭ espunerĭ, se propuse constituirea uneĭ asociaţiunĭ generale de lucrătorĭ germanĭ. Indată naturalmente adhesiunile la acéstă asociare furĕ numeróse. *Internaţionala* este dar chiarŭ de acumŭ instalată în Germania.

Domnulŭ de Bismark a esecutatŭ programulŭ liberalismuluĭ germanŭ — ţice *Le Constitutionel*, vorbindŭ despre acésta— făcêndŭ imperiulŭ germanŭ. Acestŭ programŭ însĕ nu este terminatŭ în tóte părţile séle, şi étă socialismulŭ că bate la pórtă, bătându-şĭ jocŭ de unitarismulŭ naţionalŭ şi cerêndŭ a înlocui liberalismulŭ burgesŭ.

ADUNAREA NAŢIONALE

ŞEDINŢA DE LA 23 IANUARIE

(Urmare)

D. A. Lahovari arétă că nu e nemeritŭ a se discuta maĭ multe cestiunĭ, maĭ multe articole d'o dată. În privinţa liberăriĭ provisorie a ţiariştilorŭ, guvernulŭ a fostŭ liberale, făcêndŭ unŭ pasŭ înainte, érŭ nu înapoĭ. Le diable n'est pas si noir comme il parait: draculŭ nu e atâtŭ de negru cum se pare. Recitindŭ articolulŭ 58, ne amŭ consultatŭ, noĭ comisiunea, spre a da satisfacere D-luĭ Maiorescu. D. C. Brăiloiu mănţine articolulŭ, érŭ eŭ şi D. G. Cantacozino primimŭ supresiunea propusă de D. Maiorescu, reservândŭ art. 96, despre care nu e vorba acum.

Delictele de presă nu suntŭ numaĭ de presă, nu e vorba numaĭ d'abusurile guvernuluĭ şi de lupta preseĭ în contra luĭ. Prin delictŭ de presă se înţelege emblemele şi gravurile necuviincióse, şi unele desbrăcate de orĭ-ce ideiă politică.

D. Florescu, ministru de resbelŭ: Desbrăcate de totŭ.

Preşedintele (încetŭ): Şi decoltate.

D. Lahovari. La noĭ nu suntŭ respândite, dérŭ cu progresulŭ vorŭ fi. Suntŭ gravure, cum aŭ fostŭ în contra Dómnitoreluĭ, a Mitropolituluĭ, lucrurĭ infame, ş'altele şi maĭ înfame de câtŭ acestea.

D. G. Filipescu. Viéţa privată.

D. Lahovari. Mĕ înţelege şi Camera şi publiculŭ. E vorba d'a opri vêndarea lucrurilorŭ infame şi imorale ca acestea.

Însĕ suptŭ unŭ guvernŭ de rea credinţă acestŭ articolŭ se póte interpreta greşitŭ şi, décă comisiunea a primitŭ sĕ'şĭ modifice părerea, acésta n'a fostŭ făr'a 'şĭ aduce aminte multe fapte triste şi ruşinóse. Guvernulŭ va fi silitŭ se propuie o lege, căcĭ şi în Belgia şi în Francia asemenea emblame, asemenea caricaturĭ se oprescŭ, făr'a li se viola Constituţiunile.

In cestiunĭ speciale n'ajunge nicĭ generositatea simţimintelorŭ, nicĭ frumuseţea cuvintelorŭ şi, déca aşĭ cedămŭ la amendamentulŭ D-luĭ Maiorescu, guvernulŭ va veni c'unŭ proiectŭ maĭ târţiŭ.

D. Cogălniceanu îşĭ reservă dreptulŭ d'a vorbi cândŭ va veni cestiunea despre juraţĭ.

Discuţiunea se închide şi amendamentulŭ D-luĭ Maiorescu se primesce.

D. Lahovari. Remâne dérŭ art. 58 ca în vechiulŭ codŭ.

Se citesce art. 96.

D. A. Lahovari explică că în acestŭ articolŭ s'adăogaseră ultimele douĕ alineate, acumŭ retrase. La art. 117 vomŭ lua mĕsurĭ ca liberarea provisoriă a ţiaristilorŭ se fiă maĭ uşióră, maĭ largă, însĕ cestiunea mandatelorŭ se n'o agitămŭ.

D. G. Costa-Foru arétă c'a maĭ spusŭ că în proiectŭ e o sistemă: orĭ se primesce tótă, orĭ retrage legea. Nu se póte declara cu acéstă ocasiune că delictele şi crimele de presă nu potŭ fi supuse la arestulŭ preventivŭ. De ce acéstă interpretare greşită şi modificarea coduluĭ penale astŭ-felŭ cum era până acum? Amŭ ţisŭ că în contra ţiaristilorŭ nu se va da mandatŭ de arestare, dérŭ se va da mandatŭ de depunere, şi prin art. 117 amŭ regulatŭ cauţiunea, spuindu-se totŭ ce se putea ţice. Crimele şi delictele de presă suntŭ supuse procederĭ comune. Puteţĭ propune legĭ deosebite, dérŭ— de veţĭ admite ca arestulŭ preventivŭ se nu maĭ existe în materiă de presă— noĭ vomŭ retrage totŭ articolulŭ. Vĕ rogŭ dérŭ se primiţĭ art. 96 cu suprimarea ultimelorŭ douĕ alineate şi art. 117 astŭfelŭ cum este.

D. M. Cornea susţine că în materiă de delicte de presă sĕ nu fiă arestŭ preventivŭ. In art. 96 se ţice «nu se va da nicĭ o-dată mandatŭ de arestare în contra uneĭ persóne prevenite de unŭ delictŭ de presă», érŭ maĭ la vale se prevede a se da mandatŭ de depunere. Se ia c'o mână ceea ce se dă cu alta. Mandatulŭ de depunere e unŭ mandatŭ prin care judele pune la dispositiunea sea pe înculpatŭ până îĭ va lua interogatoriulŭ, provisoriŭ, căcĭ celŭ de arestare reclamă se fiă însoţitŭ de conclusiunile procuroreluĭ. In contra mandatuluĭ de depunere nu este opositiune la Camera de punere suptŭ acusare, judele de instrucţiune este lăsatŭ singurŭ a apreţia. Ce s'a întêmplatŭ însĕ în practică? In ţéră nu s'a înţelesŭ — séŭ aŭ înţeles-o dupe ce aŭ eşitŭ din funcţiune — nu s'a înţelesŭ aşia şi s'aŭ lăsatŭ arestaţĭ preveniţĭ pînă la judecarea de juraţĭ. Decĭ, fără a se stabili acéstă instrucţiune, arestulŭ este aprópe identicŭ. Décă guvernulŭ nu înţelegea că este arestŭ preventivŭ, n'avea nevoie se vorbéscă despre liberarea provisorie la art. 117, căcĭ n'arŭ fi vorba de câtŭ de liberarea provisoriă, cerută în timpulŭ faceriĭ recursuluĭ în casaţiune. Pentru că în practică mandatulŭ de depunere se confundă cu celŭ de arestare, eŭ susţinŭ, la art. 96, stergerea ultimuluĭ aliniatŭ, mănţiindŭ pe celŭ dinaintea luĭ, astŭ-felŭ cum o cere amandamentulŭ D-luĭ Maiorescu.

D. Costa-Foru rógă pe D. Cornea se nu înaugureze înfluinţa sea în Cameră prin a cere stergerea arestuluĭ preventivŭ în materiă de presă. Art. 96 din codulŭ esistinte e astŭ-felŭ ca în celŭ modificatŭ, afară de ultimele douĕ alineate: noĭ amŭ vrutŭ ca pentru presă se nu se dea mandatŭ de arestare ca în casurile ordinare, însĕ n'amŭ vrutŭ privilegiulŭ ca pentru presă se nu fiă arestŭ preventivŭ. In privinţa mandatelorŭ de depunere şi arestare, art. 135 şi art. 136 suntŭ exprese. Mandatulŭ de depunere póte continua şi 6 lunĭ, ş'un anŭ, şi nu diferă de arestare de câtŭ cu numele. Propuindŭ dérŭ suprimerea ultimuluĭ aliniatŭ, scutiţĭ delictele de presă de închisóre preventivă. Acésta n'o primimŭ şi retragemŭ tóte articolele privitóre la presă. Dovadă că noĭ amŭ avutŭ intenţiunĭ bune pentru presă. e art. 117. Stergêndŭ ultimulŭ aliniatŭ de la articolŭ 96, ce sensŭ are alin. 3 din art. 117, căcĭ noĭ nu înţelegemŭ acésta numaĭ în timpulŭ recursuluĭ în casaţiune. Retragŭ articolele, însĕ sciţĭ că vomŭ continua se arestămŭ preventivŭ şi chiarŭ fără beneficiulŭ ce vreamŭ a le da, d'a fi liberaţĭ şi fără cauţiune.

D. G. Brătianu stabilesce că nu trebuie se se înţelégă că din aceste dispositiunĭ de lege se face o armă în contra guvernuluĭ, însĕ că nicĭ presa nu trebuie acusată astŭ-felŭ cum s'a făcutŭ. Trebuie c'unŭ cuvêntŭ ca autoritatea şi presa se pótă trăi împreună, spuindu'şĭ adevĕrulŭ în faciă, fără a veni în conflictŭ. Guvernulŭ constituţionale e unŭ guvernŭ de discusiune şi, pentru consolidarea luĭ, presa trebuie lăsată neatinsă suptŭ nicĭ unŭ cuvêntŭ. D. ministru ţice că va aresta preventivŭ pe ţiaristĭ, admite că mandatulŭ de depunere este identicŭ cu celŭ de arestare, că, în fine, delicuentulŭ ordinarŭ este ecuale c'unŭ publicistŭ, care nu face de câtŭ a'şĭ espune ideiele. Nu e vorba despre embleme, gravure, etc., ci, dupe ministru, ţiaristiĭ vorŭ fi închişĭ preventivŭ îndată ce vorŭ ataca pe guvernŭ. Acesta fost-a scopulŭ Constituanteĭ cândŭ a declaratŭ că presa e liberă? La noĭ totŭ déuna se păcătuiesce cu arbitrariulŭ: decĭ tóte ţiariele opositiunĭĭ vorŭ fi distruse, érŭ maĭ târţiŭ vorŭ veni şi suprimările ţiarelorŭ ce susţinŭ guvernulŭ aţĭ, cum ţicea D. Maiorescu, şi astŭfelŭ tótă presa va fi nimicită.

Cândŭ emite teoriĭ greşite, principiĭ paradocsale, acea presă n'are creditŭ, nu e urmată de nimenĭ. Intêmplatu-s'a prin scrierile preseĭ revoluţiunĭ de stradă? Nu: spiritulŭ publicŭ s'a mănţinutŭ liniscitŭ. Înţelegŭ aceste mĕsurĭ d'amŭ fi ca în Francia pe timpulŭ luĭ Fieschi. Dérŭ la noĭ ce suntŭ? Nisce slabe diatribe, nisce slabe libele care lasă pe toţĭ liniscţĭ. Presa, o dată năbuşită, prin ce ne vomŭ maĭ espune plângerile? Atuncĭ nu veţĭ maĭ da comunicate pentru faptele care esistaŭ întru câtŭva, ci veţĭ aresta preventivŭ, şi póte că viitorulŭ ministerŭ, făcêndŭ escesŭ, va usa fórte rĕŭ d'asemenea dispositiunĭ. D. Costaforu a ţisŭ că, pentru guvernŭ, n'a făcutŭ nicĭ unŭ procesŭ de presă: d'aceea óre ne cere aceste dispositiunĭ?

In adevĕrŭ, juriulŭ a achitatŭ tóte procesele de presă, însĕ causa a fostŭ închisórea preventivă. Lăsaţĭ presa în adevĕrŭ liberă, şi juraţiĭ îşĭ vorŭ face détoria, eĭ s'aŭ arĕtatŭ zeloşĭ d'a conserva ordinea sociale. Aţĭ stipulatŭ pedepse pentru complicĭ, pentru autorĭĭ faptelorŭ, pentru insulte şi acusărĭ în contra ministrilorŭ, etc. De se vorŭ admite ş'aceste dispositiunĭ, vomŭ cădea în întunericŭ.

Şi fiindŭ că guvernulŭ a declaratŭ că retrage legea, preferŭ s'o retragă cu tóte îmbunătăţirile ce arŭ conţine, de câtŭ se se puie presa subt regimele terorisărĭĭ.

Nu e nicĭ o ţéră maĭ capabile d'a se bucura de instituţiunĭ liberale ca a nóstră. Suprimarea preseĭ isbesce tóte libertăţile, ţice Descartes. Cândŭ veţĭ suprima cuvêntulŭ şi presa, atuncĭ se vorŭ nasce comploturile şi conjuraţiunile; din contra, lăsând'o liberă, cestiunile se vorŭ lămuri, paradocsele se vorŭ înlătura şi totulŭ va merge bine.

Fi-vomŭ óre maĭ retrogradĭ de câtŭ constituanţiĭ, dupe o esperiinţă de 6 anĭ? Venit'a D. Costaforu se ne aréte probe c'amŭ abusatŭ de libertăţĭ? Pentru că se înjură unŭ deputatŭ, o persónă, pentru că se emitŭ teoriĭ ce nu placŭ guvernuluĭ, se închidemŭ gura preseĭ?

Decĭ, rogŭ pe Cameră a primi amendamentulŭ D-luĭ Maiorescu, căcĭ toţĭ mi-aŭ declaratŭ, pe orĭunde amŭ fostŭ, că presa e singurulŭ mĭjlocŭ d'a se arĕta nemulţămile. Nicĭ ordinea, nicĭ stabilita-

www.dacoromanica.ro

tea nu vorŭ fi garantate prin persecutarea preseĭ, ţiariştilorŭ. Primiţĭ propunerea D-luĭ Maiorescu şi consolidaţĭ astŭ-felŭ garanţiele preseĭ, cea maĭ frumósă din instituţiunile constituţionale. (Aplause).

D. Epurénu, ministru de justiţiă, citesce art. 24 din Constituţiune şi susţine că D. G. Brătianu, cerêndŭ respingerea penalităţilorŭ de la art 96 şi 117 din codŭ, atacă chiarŭ Constituţiunea care nu lăsă supt impunitate delictele de presă. Constituţiunea nu face distincţiune între delictele ordinare şi cele de presă, deci D. G. Brătianu vrea se schmbe şi vechiulŭ codŭ şi Constituţiunea, érŭ guvernulŭ nu propunea de câtŭ mĕsurĭ îndulcitóre, liberarea pe cauţiune şi nedarea de mandate de arestare. Aţĭ suprimatŭ alineatele de la art. 58: prin urmare, acumŭ se potŭ produce în piaţa publică scrierile cele maĭ imorale, delicuenţiĭ nu se potŭ aresta, érŭ acele pamflete nu se potŭ secestra.

Nicĭ unŭ guvernŭ nu póte fi indispusŭ în contra preseĭ pentru denunţarea abusurilorŭ. Guvernele, ce suntŭ în contra preseĭ, arŭ susţinea licenţa eĭ, căcĭ acésta arŭ discredita-o, şi, chiarŭ cândŭ arŭ spune unŭ adevĕrŭ, n'arŭ maĭ fi creduta. Propunerile nóstre, din contra, vorŭ se ridice prestigiulŭ şi autoritatea preseĭ. Suntemŭ deputaţĭ suveranĭ şi cu deplină libertate a cuvântuluĭ: totuşĭ amŭ făcutŭ unŭ regulamentŭ ş'amŭ datŭ putere unuĭ preşedinte. Cumŭ vreţĭ ca scrierile, arme atâtŭ de puternice, se n'aibă nicĭ o limită? Rĕŭ serviţĭ causa libertăţiĭ. Va fi maĭ bună o presă moderată de câtŭ o presă lăsată în voia pasiunilorŭ. Aţĭ suprimatŭ alineatele art. 58: primiţĭ celŭ puţinŭ p'acestea, căcĭ la din contra lăsaţĭ presa subt legislaţiunea de până aĭ, multŭ maĭ aspră de câtŭ cea propusă.

Se cere închiderea discuţiunii.

D. Cogălnicénu o combate, spre a-şĭ espune părerile D-séle, căcĭ a fostŭ condamnatŭ de sórte sĕ esperimentese şi ordonanţele în contra preseĭ, şi censura, şi legea de presă, şi presa absolută, tóte.

Discuţiunea continue.

D. G. Cantili demonstră că în art. 96 esistă o primă dispositiune despre presă, că mandatŭ de arestare nu se va da nicĭ o dată, érŭ în ultimulŭ alineatŭ sĕ prevede că mandatulŭ de depunere se va da totŭ-dé-una. Acéstă dispositiune, care prevede arestulŭ preventivŭ, e în corelaţiune cu art. 117, alineatulu 3. Déca póte fi mandatŭ de depunere, judele póte libera pe arestatŭ «cu séŭ fără cauţiune». Noĭ nu dorimŭ arestare preventivă în materiă de presă; ceremŭ dérŭ ca ultimulŭ alineatŭ din art. 96 sĕ se ştérgă séŭ sĕ se ţică clarŭ că în materiă de presă nu va fi de locŭ arestŭ preventivŭ. Atunci naturalminte vomŭ suprima şi al. 3 din art. 117, care nu maĭ are cuvêntŭ d'a fi.

Pentru ce tóte acestea? Pentru că se violéţă art. 24 din Constituţiune. D. Iepurénu crede că Constituţiunea permite tóte aceste rĕforme. Dérŭ Constituţiunea ţice, în art. 24, că nicĭ censura nicĭ altă *mĕsură preventivă* nu se va putea înfiinţa în contra preseĭ. Ce este mĕsura preventivă în materiă de presă? Sĕ nu se facă nimicŭ până nu s'o judeca de juraţĭ faptulŭ împutatŭ.

Presa aĭ e o necesitate simţită de orĭ-ce cetăţianŭ: în gradulŭ de civilisare şi în seclulŭ în care trăimŭ, ea e o necesitate de care trebue se ne alimentămŭ. Arestarea preventivă e unŭ viţiŭ: ea póte avea locŭ în cele maĭ multŭ casurĭ în persóna unuĭ inocinte şi, dupe ce a statŭ arestatŭ 7-8 lunĭ, juriulŭ vine şi'ĭ recunósce neculpabilitatea. Ş'apoĭ presa e menită a ne lumina, a împărţi cunoscinţe: aĭ nu toţĭ potŭ citi cărţĭ, însĕ orĭ-cine póte citi ţiare. Intr'unŭ regime constituţionale, de opiniune, trebuie se fiă liberă presa, căcĭ ea este organulŭ opiniunĭ. Prin presă se luminéţă justiţia, administraţiunea, se dă forţă guvernuluĭ. Pentru tóte acestea, D-sea se uneşte cu amendamentulŭ D-luĭ Maiorescu.

D. M, Gogălnicénu. arétă că va veni cu argumente de practică şi de esperiinţă.

Pe D. Maiorescu nu-lŭ póte bănui nimenĭ că nu e dinasticŭ şi conservatorŭ: în Moldova nimenĭ n'a fostŭ maĭ multŭ maltratatŭ de câtŭ D-luĭ de cândŭ susţine aceste principie. Eĭ bine, şi D. Maiorescu s'a revoltatŭ în contra acestorŭ propunerĭ printr' unŭ discursŭ elocinte şi eficace.

D. Epurénu — preşedintele Constituanteĭ — a ţisŭ că D. G Brătianu vrea se se calce Constituţiunea. D-sea ĭ-amintesce că libertatea căreia Constituanta a vrutŭ sĕ-ĭ dea o soliditate ş'o garanţiă maĭ mare a fostŭ libertatea preseĭ. Pentru ce? Pentru că prin codulŭ penale se împrospĕta legea preseĭ de subtŭ Barbu Catargiu de la 1862: sistema avertismentelorŭ era înlocuită cu ordonanţa de presă, cu sistema represivă, fiindŭ că în ultimulŭ articolŭ din codŭ se mănţin a acele dispositiunĭ. S'a găsitŭ în Constituante unŭ ţiaristŭ vechiŭ, agerŭ şi abilŭ, D. C. A. Rosetti care s'a luptat fórte mult pentru asicurarea preseĭ, astŭ-felŭ în câtŭ s'a pusŭ o întrégă legislaţiune într'ênsa. Art. 24 din Constitnţiune e o pagină întrégă. Dar ce e maĭ preventivŭ de câtŭ închiderea ţiariştilorŭ? Ce e maĭ în contra libertăţiĭ?

Amŭ fostŭ la censură, Ministru la 1860, cândŭ amŭ închisŭ presa; apoĭ Ministru la 1869, cândŭ unŭ ţiarŭ punea la preţŭ asasinarea mea şi mĕ înjura maĭ multŭ, făr'a face însĕ vr'unŭ procesŭ.

Din esperiinţă sciŭ că procesele de presă facŭ rĕŭ: ţiare, carĭ nu se citescŭ, cândŭ suntŭ date în judecată, suntŭ citite şi maĭ multŭ, ca totŭ fructulŭ opritŭ. Presa sciă resplăti pe apĕrătoriĭ eĭ: Grigore Ghica Vodă, dupe ce a căţutŭ de la Domniă, a fostŭ apĕratŭ, eliŭ şi memoria luĭ, ca ş'a miniştrilorŭ luĭ, subtŭ domnia luĭ Vogoridi. Cândŭ libertatea preseĭ a peritŭ, se sciă ce a urmatŭ. Una din causele căderiĭ luĭ Vodă Cuza a fostŭ suprimarea preseĭ, cândŭ s'a închisŭ o fóe la care luaŭ parte multe notabilităţĭ. Atunci aŭ începutŭ şi comploturile.

Cândŭ supapa de sicuranţă lipsesce, machina isbucnesce.

Sciţĭ că era unŭ Ministerŭ contrariŭ D-vóstre. Cine l'a datŭ josŭ? Camera? Era cu elŭ. Numaĭ presa l'a datŭ josŭ. Ş'apoĭ de ce înjuraţĭ pamfletele? Aduceţi-vĕ aminte de *Scrînciobulŭ* pe care îlŭ citiaţĭ cu plăcere, de pamfletulŭ cu «*Luarea Transilvanieĭ.*»

In ţĕră acésta nu e pentru cine se găseşte ci pentru cine se nemeresce. Gândiţi-vĕ că următórele guverne vorŭ aplica amarŭ aceste articole. Lăsaţĭ legea se fiă unŭ rîŭ mare, érŭ nu unŭ rîŭ cu ţermurĭ pipernicite. Presa rea, e despreţuită de toţĭ şi, orĭ cândŭ vorŭ fi calomniĭ, calomniatoriĭ vorŭ fi fórte bine traşĭ la respundere spre a-şĭ lua pedépsa.

D. Florescu, Ministru de resbelŭ: Ş'o bătaiă bună!

D. Gogălnicénu, terminândŭ, cere a nu se maĭ susţine tóte acele dispositiunĭ în contra preseĭ.

D. Primŭ-Ministru declară că D-lorŭ nicĭ nu le-aŭ trecutŭ prin capŭ oborîrea Constituţiuniĭ şi suprimarea libertăţiĭ preseĭ, însĕ prin aceste articole D-lorŭ aŭ vrutŭ a face unele ameliorărĭ în privirea preseĭ. Apoĭ amŭ vrutŭ se maĭ moralisămŭ presa prin aceste discuţiunĭ: ea punea giranţĭ nisce slugĭ ş'apoĭ ataca pe capulŭ bisericeĭ, pe capulŭ statuluĭ, puterile străine, totŭ. Amŭ propusŭ acestea ca s'o maĭ moralisĕmŭ. Liberŭ se scrie, dar se nu intre în familiă, se nu atace totŭ ce esistă în ţĕră. Vomŭ aplica dar vechiulŭ codŭ penale cu óre-care îndulcire.

Arestulŭ preventivŭ? Dar cumŭ se facemŭ privelegie? N'amŭ înţelesŭ a face clase priveligiate; maĭ bine îmĭ tăémŭ mâna de câtŭ s'o iscălescŭ, căcĭ eramŭ Primŭ-Ministru. N'amŭ înţelesŭ dar privilegie, ci pentru toţĭ aplicarea legiĭ. Şi arestulŭ preventivŭ trebue: este necesariŭ. Ceĭ ce fură vitele suntŭ nearestaţĭ; eĭ bine, amŭ vĕdutŭ unŭ furŭ de caĭ căruia i s'a datŭ drumulŭ ş'a furatŭ 30 de caĭ. Celŭ ce-şĭ face meseria, cândŭ nu e închisŭ, face maĭ rĕŭ. Delictele de presă se vorŭ judeca ca orĭ-care altele, mănţiindŭ legea de pân'acumŭ. Votaţĭ dar articolulŭ, căcĭ elŭ nu conţine de câtŭ o'ndulcire.

Se cere'nchiderea discusiuniĭ.

D. N. Ionescu o combate, căcĭ însu-şĭ Primulŭ-Ministru a ţisŭ că toţĭ câţĭ aŭ vorbitŭ n'aŭ fostŭ în cestiune, adică că toţĭ aŭ bătutŭ câmpiĭ, şi o asemenea cestiune nu se póte'nchide în urma vorbelorŭ Ministruluĭ preşedinte.

Preşedintele n'ascéptă ca D. N. Ionescu se termine şi pune la votŭ închiderea discuţiuniĭ, care s'adoptă.

D. Primŭ-Ministru rectifică că n'a ţisŭ D-sea că deputaţiĭ aŭ bătutŭ câmpiĭ: aceste cuvinte aŭ fostŭ ţise numaĭ ca sĕ-lŭ pue pe D-sea'n *dihoniă* cu Camera.

Se pune la votŭ amendamentulŭ D-luĭ Maiorescu, ca'n materiă de presă se nu se dea nicĭ o dată nicĭ mandate de arestare nicĭ mandate de depunere, şi se primesce, fiindŭ:

Bile albe pentru 42,
Bile negre contra 33.
(Aplause).

D. Primŭ-Ministru, L. Catargiu, declară că guvernulŭ retrage proectulŭ întregŭ.

(Aplause)

Preşedintele, D. Ghica, constatŭ că se găsescŭ unĭ carĭ aplaudŭ, pentru c'amŭ muncitŭ de géba maĭ multŭ de 12 ţile!

Şedinţa se rîdică. *(Românulŭ)*

DIVERSE

Cadrilulŭ bărbaţilorŭ fără capŭ. Jurnalulŭ «*Figaro*» comunică următórea istoriă: Este maĭ bine de o septĕmână de cândŭ se celebră la A... o căsătoriă. O calfă dintr'o magasiă de mode, a nume Crampin, se căsători cu o fată de 18 anĭ, a nume Ana R., care din copilăria eĭ orfelină, fu crescută de către unŭ preotŭ bătrênŭ, ce muri acumŭ de curîndŭ.

De şi Ana era frumósă şi poseda o zestre de 50,000 francĭ, totuşĭ Crampin, la eşirea s'a din biserică era tristŭ, căcĭ câţĭ-va din amicĭĭ seĭ, pe cândŭ anuncia căsătoria sa, îşĭ frecară nasulŭ într'unŭ modŭ cumŭ curiosŭ, fără a se esplica maĭ departe.

Diferite ideĭ obscure cuprinseră pe fidanţatŭ; pentru a le putea depărta, elŭ bea atâtŭ, în câtŭ pe la mieḑulŭ nopţiĭ maĭ totŭ-dé-una era bĕtŭ.

Pe la acéstă oră eĭ avéŭ obiceiŭ de a se întórce în dormitorulŭ lorŭ.

Fidanţata se duse întêiŭ şi, dupe ce se culcă, stinse lumânarea.

Apoĭ veni Crampin, şi găsindŭ odaia obscură, pipăi chibriturile, spre a putea face lumină, dar étă, că se aude ceva în dosulŭ perdelilorŭ şi unŭ individŭ mare apăru fără capŭ,—învelitŭ într'unŭ cércéfŭ lungŭ albŭ, ţinândŭ în mână unŭ felinarŭ roşu.

Crampin strigă, fidanţata se sculă, şi ambiĭ se uitară şi auḑiră, înţepeniţĭ de frică, ce se întêmplă.

Din unghiurile odaieĭ apărură alţĭ treĭ îndiviḑĭ, totŭ asemenea învelitĭ în cércéfurĭ şi ţinândŭ în mână capetele lorŭ.

Aceştia toţĭ formândŭ unŭ cercŭ în giurulŭ luĭ Crampin şi fidanţateĭ séle, începură a vorbi, aretândŭ, că are patru victime, guilotinate de către strămbunulŭ fidanţateĭ.

Dupe ce s'aŭ recomandatŭ astŭ-felŭ, aceĭ patru decapitaţĭ începură a danţa, esecutândŭ cele maĭ groḑave săriturĭ şi jucându-se cu capetele lorŭ de a mingea, şi apoĭ, în fine, dispărură prin o uşe, aruncândŭ maĭ întêiŭ cele patru capete nouilorŭ căsătoriţĭ.

Fidanţata mărturisi acumŭ cu oróre bărbatuluĭ, că strămbunulŭ eĭ a fostŭ călăŭ.

Crampin aflândŭ acéstă mărturiă, cândŭ îşĭ re veni érăşĭ în simţire, fugi din casă şi din oraşŭ, în câtŭ nu maĭ fu vĕḑutŭ.

Din cercetarea făcută de către poliţiă, a resultatŭ că aceĭ patru decapitaţĭ aŭ fostŭ aceĭ amicĭ aĭ luĭ Crampin, care nu se sciă prin ce modŭ aŭ aflatŭ, că fidanţata descinde din o familiă de calăŭ.

Cele patru capete ale lorŭ, eraŭ patru pepeni-

www.dacoromanica.ro

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clăditŭ formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusându din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiuniĭ (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel ş. Risdorfer.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa profesiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţi, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcini sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţi Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Răniĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caduriĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE **DE VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraicheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpetenié Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RADICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistŭ,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin trunŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusemăgarĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinteloru de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferiteloŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU.

LA LIBRARIA WARTHA

se află:

CODICELE ROMANE

Cu annotări şi trimiteri de

B. BOERESCU

Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.

Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorĭĭ de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune **deplină** în sése luni. Intrebare la Administraţiuuea acestuĭ ţiarŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA:

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ,
Reclame pe pagina a III. . . I leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

Girante responsabilŭ DAVID DINU.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

SAMBATA, 27 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 282

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA I

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

BUCURESCI, 26 IANUARIE

Discuţiunea ce a urmatŭ în Cameră la 23 Ianuarie, asupra modificărilorŭ în codicile penalĭ, a fostŭ ca o furtună care unflă valurile mărei, le pune în mişcare şi nu încetesŭ încă multe ţile în urma încetăriĭ furtunei. Furtuna în Cameră a fostŭ atâta de puternică, în câtŭ a deşteptatŭ până şi pe D. marşalŭ, care n'a scosŭ unŭ singurŭ cuvêntŭ de cândŭ este numitŭ deputatŭ. Şi Domnia sea, şi Domniĭ I. Florescu, D. Ghica, A. Lahovary, toţĭ aŭ acusatŭ presa nóstră de decoltată, desbrăcata şi indiscretă în asemenea grad că, fără sfială, intră în familiĭ şi divulgă secrete carĭ nu trebuescŭ nicĭ o dată atinse.

Orĭ cine a cetitŭ şedinţa din acea ţi, şi primesce jurnalele române, nu póte se nu se mire de atâta cutesanţă ca se vie nisce deputaţĭ se spue lucrurĭ carĭ sciŭ că nu suntŭ astŭ-felŭ. Nicĭ într'o ţéră din lume presa nu este maĭ moderată şi maĭ modestă ca a nóstră. Noĭ, care avemŭ înaintea nóstră maĭ multe foĭ, şi serióse şi umoristice, suntemŭ maĭ în posiţiune a proba acésta dinasticilorŭ noştriĭ.

D-niĭ Florescu, Lahovary, G. Philipescu şi D. Ghica s'aŭ ridicat maĭ cu sémă contra gravurilorŭ de prin jurnalele nóstre. Acumŭ dori însĕ se ne citese o singură gravură d'ale nóstre care se egalese în decoltare cu acelea ale foiei berlinese *Kladaradasch*, ale foielorŭ austriace *Kikireki* şi *der Floh*, ale foielorŭ francese *L'Eclipse* şi *Le Grelot*, ale foielorŭ italiane *Arlecchino* şi *Pasquino*. Aceste foĭ rîdŭ de totŭ, caricaturésă pe toţĭ suveraniĭ, denunţă tóte scandale politice şi familiare. Cele italiane mergŭ încă până a-şĭ bate jocŭ de capulŭ bisericeĭ catolice, astŭ-felŭ că îlŭ facŭ în caricaturĭ chiarŭ porcŭ. Şi cu tóte acestea, nu s'a găsitŭ niminĭ se céră pentru asemenea lucrurĭ legĭ represive şi persecuţiunĭ contra preseĭ.

Dar se lăsămŭ jurnalele streine şi se venimŭ la ale nóstre.

Se presupunem că jurnalele nóstre, serióse séŭ umoristice, denunţŭ fapte scandalóse din familiĭ, rîdŭ de viciurile ómenilorŭ noştriĭ politicĭ, îşĭ batŭ josŭ de corpurile constituite şi atacŭ imoralitatea orĭ unde se află ea. Care e însĕ misiunea preseĭ, dacă nu acésta?

Dacă D. Costa-foru, prin influenţa sea ca ministru şi prin starea sea, arŭ corupe o femeiă şi arŭ strica casa eĭ; dacă D. Tell, ca ministru de instrucţiune arŭ profita de autoritatea sea spre a scóte din minţĭ pe vre o profesoriţă, care e pusă se dea instrucţiunea şi educaţiunea junelorŭ fete în vêrsta cea maĭ fragetă, şi presa arŭ veni se denunţe aceste fapte, atuncĭ ea s'arŭ putea numi decoltată şi desbrăcată, cum aŭ ţisŭ Domniĭ deputaţĭ în Cameră?

Dacă unŭ senatorŭ séŭ unŭ deputatŭ arŭ lua parale de la o societate streină a vota ceea ce cere ea, şi presa arŭ denunţa, pentru acésta este ea vrednică de pedépsă?

Dacă unŭ ministru arŭ specula baniĭ ţĕreĭ şi arŭ face abusurĭ de putere, presa arŭ trebui se tacă ca se nu cadă subtŭ urgia aceluĭ ministru?

Dacă funcţionariĭ administrativĭ şi judicătorescĭ arŭ face scandalurĭ prin familiĭ, profitându-se de posiţiunea lorŭ oficiale spre a aresta pe bărbaţiĭ aceia carĭ le-arŭ pune pedicĭ, presa nu trebue se denunţe nimicŭ, căcĭ într'a în familiĭ şi se găsesce D. marşalŭ se roşéscă dé asemenea scandalurĭ?

Dacă, în fine, se găsescŭ preoţĭ şi călugărĭ carĭ facŭ fapte imoralĭ şi degradatóre, presa trebue se tacă, căcĭ atacă religiunea?

Nu vedeţĭ că aceste pretenţiunĭ suntŭ absurde, căcĭ, urmându-se astŭ-felŭ, presa n'arŭ maĭ avea cuvêntŭ d'a maĭ esiste?

Datoria preseĭ, dupe tóte resónele, este a divulga totŭ ce este corupătorŭ şi coruptŭ, totŭ ce este viţiosŭ şi imoralŭ, ca se ia ce-ĭ l'alţĭ frică şi se se moralisese. Aţĭ numaĭ este timpulŭ cândŭ presa era menită se înregistrese numaĭ actele oficiale, cum făcea rĕposatulŭ *Vestitorulŭ românescŭ* alŭ bătrânuluĭ Karkaliki.

Presa română nu s'a ocupatŭ până acum de câtŭ de cestiunile politicĭ şi nicĭ de cum de cele socialĭ, şi tocmaĭ de aceia societatea a căţutŭ într'unŭ gradŭ de corupţiune care, de va urma astŭ-felŭ, vom merge la peirea cea maĭ sicură.

Astŭ-felŭ cumŭ ne aflămŭ noĭ aţĭ, nu ne trebue numaĭ paliative, nu ne trebue numaĭ balsamŭ care se se puie se îndulcéscă rana. Ne trebue vitriolŭ care se arţă rana până în rădăcină, ca se nu facă cangrenă.

De aceia D-niĭ D. Ghica, G. Philipescu, I. Florescu şi A. Lahovary, în locŭ d se ridica în contra preseĭ — chiarŭ c aŭ câte o ranchiună personală asupra — arŭ fi bine se o încuragiese a lovi în rădăcină abusulŭ, viciulŭ şi imoralitatea!

In secolulŭ în care trăimŭ, mediculŭ celŭ maĭ bunŭ, pentru societate, este presa!

Testamentulŭ luĭ Napoleon III

Imprumutămŭ pasagiele următóre dintr'o corespondinţă parisiană, adresată *Independinţeĭ Belgice*:

Se confirmă că ex-Imperatorele a chematŭ în acestŭ din urmă timpŭ unŭ notarŭ ca se-ĭ comunice voinţele séle supreme. Se credea că testamentulŭ trebue sĕ încépă prin a face cunoscutŭ că Principele Napoleon este preşedintele consiliuluĭ de reginţă. O depeşă însĕ, priimită de jurnalulŭ *L'Etat*, anunţă, contrariulŭ acesteĭ presupuneri, că Impĕretésa arŭ fi preşedintea consiliuluĭ de reginţă şi D. Rouher vice-preşedinte. In acestŭ casŭ, Principele Napoleon va refusa de a face parte din acestŭ consiliŭ, unde spera a fi preşedinte, maĭ alesŭ că ex-Imperatorele îlŭ ascultase fórte multŭ în celŭ din urmă voiagiŭ ce a făcutŭ la Chislehurst.

Maĭ mulţĭ mergŭ până a crede că în acestŭ casŭ Principele Napoleon arŭ renunţa cu desĕvêrşire la cariera politică militantă, şi arŭ cere chiar, guvernuluĭ republicanŭ, autorisarea de a veni sĕ trăiască liniscitŭ în Francia, ca şi Principesa Matilda. Acésta nu este de câtŭ o ipotesă; dar acea ce e positivŭ, este că Principele Napoleon voesce sĕ fiă în capulŭ séu afară din partitulŭ bonapartistŭ militantŭ.

La Paris se încercŭ a subscrie, de toţĭ credincioşiĭ, o adresă care va fi trimisă Imperatriceĭ şi Principeluĭ Imperiale. Se vorbesce asemenea şi de o proclamaţiune a Imperatriceĭ către poporulŭ francesŭ.

Scandalele de la Ierusalimŭ

În ajunulŭ Crăciunuluĭ, Procopios, noulŭ Patriarchu ortodoxŭ din Ierusalim, se duse la Bithleim spre a celebra serviciulŭ divinŭ în ţiua de Crăciunŭ la Biserica Naştereĭ. S. Sa era acompaniatŭ de unŭ numĕrŭ óre care de soldaţĭ. Priimirea ce i se făcu de arabĭ, femeĭ şi copiĭ, — fiindŭ că bărbaţiĭ s'aŭ trasŭ la oparte — a fostŭ din cele maĭ singulare şi cu desăvêrşire escepţionalĭ. Nu se auţia de câtŭ blesteme, şuerăturĭ şi totŭ felulŭ de sgomote. Soldaţiĭ priimiră ordinŭ de a împrăştia mulţimea; dar eĭ aŭ avutŭ ruşine de a întrebuinţa forţa în contra femeilorŭ şi a copiilorŭ, lăsându-se să facă ce vorŭ voi. Nicĭ unŭ arabŭ n'a asistatŭ la oficiŭ. În aniĭ precedinţĭ, în asemenea ocasiunĭ, gramădirea creştinilorŭ era aşa de mare în câtŭ mânăstirea nu putea sĕĭ maĭ încapă. Anulŭ acesta n'a fostŭ de câtŭ vr'o sută de pelerinĭ grecĭ, preoţĭ şi soldaţĭ.

Cu tóte stăruinţele, Palestina a rĕmasŭ fi-

www.dacoromanica.ro

delă Patriarchuluĭ Cyrill, alŭ căruia nume se pronunţă şi astădĭ în rugăciunĭ.

La Jafa superiorulŭ monastireĭ a fostŭ abandonatŭ de preoţiĭ indigenĭ. A trebuitŭ sĕ aducă dela Ierusalimŭ unŭ preotŭ grecŭ pentru sĕrbătorile Crăciunuluĭ. Arabiĭ, care dela plecarea ex-patriarculuĭ nu maĭ puseră piciorulŭ în biserică, aveaŭ intenţiunea de a celebra oficiulŭ ḑileĭ anuluĭ noŭ în capila cimitiruluĭ, situatŭ afară din oraşŭ, care este proprietatea comunităţeĭ arabe.

O parte din deputaţiunea arabă s'a îmbarcatŭ pentru Constantinopole. Unulŭ din membriĭ acesteĭ deputaţiunĭ, care trebuia sĕ urmeḑe pe colegiĭ sĕĭ câte-va ḑile maĭ în urmă, a priimitŭ din partea paşeĭ, dupĕ cererea Patriarculuĭ, ordinulŭ de a nu părăsi oraşulŭ.

Noulŭ Patriarcŭ stăruia pe lângă paşă ca În. Pórtă sĕ anuleḑe regulamentulŭ elaboratŭ de synodŭ şi trimisŭ guvernuluĭ centralŭ pentru a-lŭ sancţiona. Acum că este în posesiunea beratuluĭ sĕŭ, noulŭ Patriarchŭ arŭ voi ca regulamentulŭ în cestiune sĕ numaĭ fiă sancţionatŭ de În. Pórtă, căcĭ acestŭ regulamentŭ chiar 'lŭ arŭ pune la discreţiunea acelora care 'lŭ aŭ pusŭ pe tronulŭ Patriarcalŭ şi care speraŭ a face din acesta o păpuşe.

Multe plângerĭ se ridicŭ din partea cleruluĭ înferiorŭ, relativŭ la cheltuelile esorbitante, ce deputaţiunea monastireĭ face la Constantinopole.

Secretarulŭ synoduluĭ, Photius, se pregăteşte a pleca pentru Constantinopole, unde trebue sĕ înlocuiască pe Veniamin, şefulŭ deputaţiuneĭ monastireĭ, ce urmeḑă a se înapoia la Ieusalim.

Ingerinţa consulatuluĭ Germanieĭ a întrecutŭ tóte limitele. Nu se vede însĕ motivulŭ animositătiĭ séle în contra ex-patriarchuluĭ. Cu tóte acestea, graţiă ex-patriarhuluĭ Cyrill, Germania posedă terenulŭ unde s'a descoperitŭ templulŭ cavalerilorŭ.

Mulţĭ îşĭ aducŭ aminte acusaţiunile şi injuriele ce synodulŭ a aruncatŭ în contra ex-patriarhuluĭ, pentru c'a datŭ acestŭ terenŭ Principeluĭ Friderich Carol.

Acestŭ faptŭ, coincidésă cu conduita ţinută de Baron Alten, douĕ treĭ ḑile înaintea isgoniriĭ Patriarchuluĭ. Duca de Saxe era la Ierusalemŭ, şi cu tóte că ex-patriarchulŭ Cyrill nu era încă destituitŭ, consululŭ Germanieĭ conduse pe duce la visită, la preşedintele synoduluĭ, Procopios, érŭ nu la Patriarcŭ.

Se ḑice că consulŭ Rusieĭ va pleca pentru Constantinopole spre a raporta, ambasaduruluĭ Czaruluĭ, totŭ ce s'a petrecutŭ la Ierusalim în privinţa Patriarchuluĭ.

CREDETULU FONCIARU

IV

Amŭ constatatŭ prin colónele acestuĭ jurnalŭ că organisarea financiară a credituluĭ fonciarŭ din Francia şi Germania, reposándŭ pe unŭ regime financiarŭ învechitŭ şi viciosŭ, n'a produsŭ în acele state de câtŭ confusiunĭ şi perturbaţiunĭ generalĭ.

Acésta amŭ vĕḑut'o cu plăcere confirmânduse şi de ceĭ maĭ eminenţĭ bărbaţĭ aĭ nostriĭ, carĭ constituescŭ o autoritate financiară în ţéră şi carĭ se luptă şi în acestŭ momentŭ a dota România cu o instituţiune curatŭ românéscă, propriĕ a satisface interesele tutulorŭ claselorŭ societătiĭ.

Proprietatea rurală şi agricultura, constituindŭ la noĭ avuţiile nóstre naţionalĭ, suntŭ cele dintéiŭ asupra cărora o asemenea instituţiune trebue se-şĭ reverse bine-facerile séle.

Proiectele streine, presentate pentru fondarea uneĭ asemenea instituţiunĭ în ţéra nóstră, ne fiindŭ de câtŭ o copiă dupe sistemele adoptate în Francia şi Germania, este evidentŭ că aplicândule şi la noĭ, nu potŭ avea altŭ resultatŭ de câtŭ acela ce desvoltarămŭ în numerile precedinţĭ, cu ocasiunea studiiloru ce făcurămŭ proiectuluĭ Domnuluĭ Leitner.

Astă-ḑĭ avemŭ dinaintea nóstră proectulŭ societătiĭ proprietarilorŭ românĭ, şi mărturisimŭ că, atâtŭ prin garanţia sa câtŭ şi modestele dobânḑĭ ce ne oferă, este singurulŭ propriŭ a satisface într'unŭ modŭ realŭ interesele nóstre economice, afară de câte-va modificărĭ ce urmesŭ a se face regimeluĭ seŭ financiarŭ, asupra căruia se reposă obiectulŭ operaţiunilorŭ séle.

Esperienţele celorŭ alte state şi esiginţele nóstre economice, ne-aŭ pusŭ în posiţiune sĕ vedemŭ rĕulŭ din acestŭ proectŭ, şi se propunemŭ modificările nóstre, carĭ se corespundă cu interesele nóstre naţionalĭ şi sĕ prinḑă rădăcinĭ în ţéră.

Modificările nóstre se concentră asupra titlurilorŭ 1, 2, 3 şi 4 din proectŭ, şi asupra a vr'o douĕ articole de subt titlurile 5, 6, 7, 8 şi 9.

Societatea română, avêndă de basă proprietatea teritorială, representată prin proprietarĭ marĭ şi garantată de totŭ ce e maĭ românescŭ şi maĭ sigurŭ, de pământulŭ românŭ, primulŭ pasŭ alŭ sciinţeĭ şi natura lucruluĭ chiar, mână pe orĭ cine acolo a schimba maĭ întêiŭ titlulŭ de creditŭ fonciarŭ în acela de bancă teritorială şi agricolă.

Asupra titluluĭ 1 şi alŭ 2-lea, propunemŭ următórele modificărĭ:

1. Banca teritoriale şi agricolă va fi compusă de o societate de proprietarĭ românĭ.

2. Ea va fi autorisată a crea şi a emite bilete de bancă la purtătorŭ, pentru a împrumuta pe proprietarĭ cu ipotecă, şi a înlesni propriĕtăţiĭ rurale şi agriculturеĭ mḑilócele pentru desvoltarea şi prosperarea lorŭ.

3. Aceste bilete nu vorŭ purta nicĭ o dobândă, şi nu vorŭ avea nicĭ o dată trebuinţă de ale da unŭ cursŭ forţatŭ pentru a circula.

4. Biletele băncеĭ teritoriale-agricole vorŭ fi garantate: 1 cu imobilile membrilorŭ proprietarĭ, şi alŭ 2-lea cu acelea ale împrumutaţilorŭ.

5. Garanţia ipotecară, depusă de proprietarĭ, trebue sĕ fiă de o valóre egală cu emisiunea biletelorŭ.

Garanţia ipotecară depusă de împrumutaţĭ trebue sĕ fiă de o valóre estimativă îndoită sumeĭ ce se împrumută.

Biletele băncеĭ teritoriale-agricole vorŭ reposa dar pe o garanţiă întreită cifreĭ emisiuneĭ lorŭ, depusă, dupe cumŭ arĕtarămŭ, atâtŭ de imobilile proprietarilorŭ societarĭ, câtŭ şi împrumutaţilorŭ, de acelea ale aceea ce asicură biletelorŭ în circulaţiune o încredere nelimitată.

6. Biletele băncеĭ teritoriale, necostându maĭ nimicŭ, pentru a le creea, banca le va împrumuta ca numerariŭ, cu o dobêndă de 5 %, netto, ferite de orĭ-ce alte cheltuelĭ, pe termene maĭ lungĭ sĕŭ maĭ scurte, potrivitŭ operaţiunilorŭ ce va face, tutulorŭ proprietarilorŭ carĭ vorŭ avea trebuinţă de a se împrumuta, şi care vorŭ depune ca garanţiĭ ipotecĭ de o valóre estimativă îndoită de suma cu care se împrumută.

7. În banca teritorială va putea se fiă, în acela-şĭ timpŭ, şi propriĕtarŭ societarŭ şi împrumutatŭ, depuindŭ dreptŭ garanţiă aceia-şĭ proprietate. Acésta depinde de preţulŭ ce valorésă, şi de ipotecile ce o grevéză, séŭ maĭ binc de sumele ce va voi cine-va a se împrumuta de la acéstă bancă.

8. Pentru ca dobânḑile sĕ fiă în raportŭ cu veniturile proprietăţilorŭ rurale, banca teritoriale le ficséḑă la 5%.

9. Pentru ca împrumutaţiĭ sĕ nu maĭ sufere cheltuelĭ, carĭ arŭ împovara preţulŭ împrumutuluĭ, banca este autorisată a numi, pentru acestŭ scopŭ, câte o persónă în fiă care judeţŭ, cu reşidinţa în Capitala Judeţuluĭ, care sĕ prepare actele de ipotecă, dândule caracterulŭ cerutŭ de legĭ prin Tribunalele locale.

10. Tóte operaţiunile băncеĭ teritoriale suntŭ apĕrate de tacsele ipotecilorŭ şi ale timbruluĭ şi înregistrariĭ, şi acestea în schimbulŭ veniturilorŭ considerabile ce se vorŭ da Statuluĭ pe fiă-care anŭ, după cum se va vedea maĭ la vale, astŭ-felŭ ca împrumutaţiĭ sĕ nu maĭ aibă alte sarcinĭ de câtŭ dobânḑile de 5%.

11 Rambursarea este facultativă. Împrumutatul înlesninduse, póte se rambursеḑe băncеĭ în părţi séŭ în totalitate capitalulŭ împrumutatŭ orĭ cândŭ va voi, şi cum va putea; dobânḑile i se vorŭ scădea în comparaţiune cu vĕrsĕrile fără nicĭ o îndemnisaţiă şi fără nicĭ o altă cheltuială de acte, şi banca va trage din circulaţie biletele în proporţiă cu rambusările parţiale séŭ totale ce i se va face.

Dividentele beneficiilorŭ băncii între proprietarii societarĭ şi Statŭ.

12. Dobânda de 5% ce va produce biletele împrumutate, de banca teritorială, şi carĭ nu vorŭ costa nimicŭ s'aŭ maĭ nimicŭ de creatŭ, vorŭ fi maĭ tóte ca beneficiŭ, căcĭ nu va fi de scăḑutŭ de câtŭ cheltuelile de administraţiune care suntŭ fórte micĭ în comperaţiune cu operaţiunile făcute de acéstă bancă.

13. Dupe ce se vorŭ scădea cheltuelile de administraţiune din interesele ce vorŭ produce biletele împrumutate, dividentele beneficiilorŭ se vorŭ face astŭ-felŭ:

I. 3% pentru proprietariĭ societariĭ, dreptŭ renumerare garanţieĭ ipotecare ce vorŭ depune pentru bilete.

2. 2% Statuluĭ pentru concursulŭ sĕŭ. Statulŭ va tubui în schimbŭ se înlesnéscă schimbulŭ biletelorŭ băncеĭ teritoriale la purtătorŭ, prin mḑlocululŭ numerariuluĭ sĕŭ, dupe cum se va vedea maĭ la vale.

Prin mḑlocululŭ creăriĭ băncеĭ teritoriale, proprietatea neatinsă va avea douĕ venituri, unulŭ ce-lŭ posedă prin ea singură, şi celŭ altŭ ce va găsi în acéstă bancă, fără sĕ debursese nimicŭ şi fără nicĭ o şansă de pagubă, şi aceste dupe urma unuĭ împrumutŭ eftinŭ, efectuatŭ proprietăţiĭ grevate.

Câtŭ despre Statŭ, elŭ va găsi la banca teritorială directŭ şi indirectŭ venituri anualĭ şi imense.

Ni se va obiecta, póte, că nu este destulŭ a emite bilete de bancă, inspirându cea maĭ mare confienţă, pentru că reposă pe niste garanţiĭ ipotecare întreite de suma emisiunilorŭ, dar că trebueste încă ca aceste bilete sĕ pótă fi de bună voie schimbate, în contra numerariuluĭ, la purtătorŭ şi la presenţiune.

Economiştiĭ pretindŭ că o bancă, care voeste sĕ împrumute proprietatea teritorială, şi care nu o póte face de câtŭ pe lungĭ termene, dacă ea arŭ voi şi arŭ trebui sĕ rambursese biletele séle la purtătorŭ şi la presentaţiune, în contra numerariuluĭ, ea arŭ fi în imposibilitate a efectua acéstă operaţiune.

Étă pentru ce:

«Nicĭ unŭ capitalŭ ficsŭ determinatŭ, ḑicŭ aceştĭ economiştĭ, fiă în acţiunĭ, fiă în obliga-

www.dacoromanica.ro

ţiunĭ, séŭ în orĭ ce altŭ modŭ analogŭ, nu este suficientŭ pentru a rambursa bilete la purtătorŭ, împrumutate pe lungi termene, maĭ cu osebire dacă emisiunea este superióră capitaluluĭ acţiunilorŭ.

«Astŭ-felŭ banca, împrumutându-ŭ cu lungĭ termene, nu póte intra nicĭ în împrumuturile séle, nicĭ în numerariulŭ sĕŭ, de câtŭ numaĭ dupe unŭ timpŭ fórte depărtatŭ; décă însĕ în acestŭ intervalŭ se presintă cine-va pentru rambusare, capitalulŭ seŭ de fonduri de revisemente, se va epuisa imediatŭ, pentru că nu se maĭ renuvelésă; şi acestŭ fondŭ de reviremenţŭ, o dată epuisatŭ, banca teritorială va fi silită a se opri din funcţionarea eĭ, afară numaĭ décă nu va da cursulŭ forţatŭ biletelorŭ séle.

«Pentru a schimba biletele la purtătorŭ, maĭ adaogŭ încă economiştiĭ, trebue sĕ aibă unŭ capitalŭ considerabile şi în raportŭ cu emisiunea biletelorŭ, şi maĭ trebue încă ca capitalulŭ sĕ se reînoiască indefinitŭ; prin urmare, acestŭ capitalŭ, ce urméḑă a se reînoi indefinitŭ, nu este posibilŭ pentru biletele împrumutate pe lungĭ termene.»

Noĭ respundemŭ că aceste obiecţiunĭ séŭ observaţiunĭ suntŭ fondate. Astŭ-felŭ, ca sĕ ajungemŭ la resultatulŭ ce urmărimŭ, trebueşte nouĭ miḑlóce şi necunoscute până astă-ḑĭ, prin urmare acestea suntŭ chiarŭ miḑlócele ce ne propunemŭ a descri aci, şi cuteḑămŭ a ḑice că suntŭ cele maĭ eficace. Chemămŭ, dar, atenţiunea economiştilorŭ şi a financiarilorŭ, asupra combinaţiuniĭ ce va urma în numĕrulŭ viitorŭ.

FEMEIA CĂḐUTA

«A desfrîuluĭ mirésă,
Cythereă, astă-ḑĭ suntŭ
Mândra tea sacerdotésă
P'acestŭ blasfemat pămêntŭ!

«Intr'o ḑi de disperare,
P'alŭ tĕŭ mincinosŭ altarŭ
A juneţeĭ mele flóre
Ţi-aduseĭ ḑeiţă'n darŭ!

«A mea frunte nepătată,
D'alŭ tĕŭ cultŭ înjositorŭ
In taină fu'ncoronată
Cu-alŭ tĕŭ myrtŭ ofilitorŭ!

«Nóptea plină de mystere
Cumŭ din cerŭ sĕ cobora
A tea cupă de plăcere
Taĭnicŭ, vaĭ!... îmĭ oferea:

«Şi sorbiamŭ cu frenesiă,
Uitându crudulŭ meŭ destinŭ,
In a tea tristă orgiă,
Astă cupă de veninŭ;

«Undele-ĭ omorîtóre
Cythereă, vaĭ! era
A viăţeĭ mele flóre
Ce p'alŭ tĕŭ sînŭ veştejea.

«Bétă-atuncĭ de fericire
Imĭ părea că trecŭ în sborŭ
Prin lume, ca nălucire,
Orele în cursulŭ lorŭ.

«Cumŭ în bolta cea senină
P'a nopţeĭ frunte pălea
Stelele ş'a lorŭ regină,
Urîtulŭ mĕ coprindea.

Şi cândŭ ḑorile frumóse
P'orizontŭ veselŭ spuntaŭ
Umbrele, fugindŭ fricóse,
Prédă ḑileĭ mĕ lăsaŭ.

«Tristă de toţĭ părăsită
L'alŭ tĕŭ urîciosŭ altarŭ,
Cu dispreţŭ eramŭ privită,
Cândŭ lucea alŭ lumeĭ pharŭ.

«Ca o pasĕre de nópte
De lumină eŭ fugémŭ,
Mi-era témă d'orĭ-ce şópte,
Şi de ómenĭ m'ascundémŭ.

«Douĕ-ḑecĭ de anĭ de trudă,
Timpulŭ meŭ celŭ maĭ frumosŭ
Adoraĭ, ḑeiţă crudă,
Altarulŭ tĕŭ mincinosŭ!

«Bĕtrêneţea'nghiăţătóre
Mĕ surprinse'n cultulŭ tĕŭ,
Cultŭ hydosŭ de depravare
Astartee, spiritŭ rĕŭ!

«Şi'aḑĭ a tea sarcedotésă,
Cu-aĭ tĕĭ myrţĭ vejtejitorĭ
A morţeĭ tristă mirésă
Este între muritorĭ

«Galbenă, fără putere
D'alŭ desfrîuluĭ veninŭ,
Blestemându-şĭ cu durere
Alŭ eĭ crudŭ şi tristŭ destinŭ.

«Şi'ntr'o cale solitară
Cere de la călătorĭ
O pâĭne tristă, amară,
Cu şiróe de plânsorĭ.

M. C.

DIVERSE

O vârstră de 178 anĭ. Citimŭ în jurnalulŭ *Livopool-Post*:

Cancelariulŭ consoluluĭ generalŭ alŭ Brasilieĭ, comunică jurnaluluĭ de comerciŭ din Lisabona următórea noutate curiósă şi estraordinară:

«La Cabo Frio, provincia Rio-Janiero, trăeşte în acestŭ momentŭ unŭ sĕrmanŭ bătrânŭ, numitŭ Jose Martins Coitinho, născutŭ la Saquarema în anulŭ 1694, şi care este astăḑĭ de 178 anĭ. Descendinţiĭ seĭ se conpunŭ din 204 copiĭ, nepoţĭ şi strănepoţĭ.

* * *

O avară. Citimŭ în jurnalulŭ *La Nazione* următorulŭ faptŭ curiosŭ:

«Poliţia şi autoritatea judiciară, chemată de urgenţă, se duseră în ultimele ḑile, la Florenţa, într'o casă de o urâtă aparinţă din strada Belle-Done, unde locuia singură o bătrână femeiă. De maĭ multe ḑile nu se vĕḑuse eşindŭ acéstă damă. De maĭ mute ḑile, uniĭ se temĕŭ de a nu fi muritŭ.

«Intrându în acéstă miserabilă locuinţă, autorităţile vĕḑură pe o canapea întinsŭ cadavrulŭ bătrâneĭ femeĭ, pe care doctoriĭ o declarară mórtă de apoplesiă.

«S'a făcutŭ maĭ multe cercetărĭ spre a vedea nu cum-va cine-va cunósce pe acéstă femeiă. Se adunară câte-va informaţiunĭ de la preotŭ şi de la o cerşetóre căria reposata îĭ d'a în tóte Duminicile 20 de centime spre aĭ păḑi casa, în timpulŭ cându ea se afla la Biserică.

«Maĭ aflară încă, că acéstă femeiă locuia Florenza de vr'o patru-ḑecĭ de anĭ aprópe, şi că ea era de origină francesă. Se crede că ea n'a fostŭ nicĭ o dată măritată, şi că era de o înaltă condiţiune; se susţine c'arŭ fi fostŭ fiica unuĭ gentilonŭ legitimistŭ care ocupa subt Burboniĭ o înaltă posiţiune în armată.

«Autoritatea judiciară, dresă inventatorulŭ mobilieruluĭ miserabilŭ şi prăpăditŭ ce se afla în casă. S'a deschisŭ cu multă greutate unŭ sertarŭ de la unŭ sicrinŭ şi, în marea suprindere a tutulorŭ, se vĕḑu că era plinŭ cu micĭ sacĭ făcuţĭ din acele largĭ busunare ce aŭ femeiele din poporŭ la rochiĭ. Aceştĭ sacĭ eraŭ pliniĭ de napoleoniĭ de aurŭ. Visitară apoĭ şi cele-l-alte sertare, dintr'unŭ alŭ douilea scrinŭ şi unŭ garderobŭ, şi pretutindenea găsiră unŭ numĕrŭ însemnatŭ de sacĭ pliniĭ cu aurŭ.

«Intr'unŭ sertarŭ, găsiră şi nişte obligaţiunĭ ale împrumntuluĭ municipale din Florenzu şi unŭ mare numĕrŭ de alte valorĭ.

«Pantofiiĭ chiarŭ conţinéŭ o sumă considerabilă. Douĕ table de aurŭ gróse acoperea tălpile în tótă lungimea lorŭ.

«S'a aflatŭ maĭ tărḑiŭ că acéstă damă trăise patru-ḑecĭ de anĭ aprópe singură, şi pentru a economisi cheltuelile bucătărieĭ, se hrănea de maĭ multĭ anĭ cu prăjiturĭ, pe care le cumpăra de la Donay, şi consomaţiunĭ ce-şĭ prepara ea sigură, cu conserve, încălḑindŭ apa în maşina ce avea.

«Baniĭ ce s'aŭ găsitŭ formeḑŭ suma de 600,000 francĭ în aurŭ. Se asigură că acéstă femeă a adunatŭ astŭ-felŭ tóte veniturile proprietăţilorŭ ce avea în Francia.

Autoritatea judiciară caută de a cunóşte pe fericitele rude ale mórteĭ.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiunĭ rurali	103	¼
» Strusberg	44	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţii domeniali	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	400	—
Dacia, comp. d'asig.	605	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalŭ	—	—
SCHIMBULŬ		
Paris à vista	—	—
» 3 luni	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni . . , .	37	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	68	70
Naţionale	72	80
Lose	103	75
Acţiunile bănceĭ . .	970	—
Creditulŭ	333	25
London	108	90
Oblig. rurale ungare	79	75
» Temeşvar . .	76	—
» Transilvane .	77	—
» Croate . . .	107	75
Argintŭ în mărfurĭ .	107	75
Ducaţi	—	—
Napoleoniĭ	8 67	½

LICITAŢIUNE

Sindicatulŭ falimentuluĭ Thiebaut & C-nie face cunoscutŭ, că Marţĭ, 30 curentŭ, se va vinde prin licitaţiă tóte vitele, precumŭ porcĭ, boĭ, vacĭ şi caĭ, ce se află la fabrica de pâĭne de la Colintina.

Doritoriĭ vorŭ veni dar în acea ḑi în localulŭ fabriceĭ, unde se va ţine licitaţiune la 12 ore din ḑi.

S'A PERDUTU

Erĭ, la 18 curentŭ, în întorcerea mea de la Vâlenĭ, amŭ perdutŭ pe drumŭ, de la acestŭ târgŭ la Ploescĭ, séŭ de aci pe drumulŭ de ferŭ la Bucurescĭ, unŭ pachetŭ cu chârtiĭ în care eraŭ şi za pise de datoriĭ, unele vizate la Trib. Prahova secs. I. Orĭ cine le va fi găsitŭ, este rugatŭ ale aduce la sub-semnata, Strada Verde No. 12, unde va primi o bună recompensă. **E. Nicolescu.**

www.dacoromanica.ro

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezu, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndu ua acţiune salutariă asupra peleï. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeï uă frăgedime juvenile şi unu *velouté* naturale.

CH. FAY
parfumistu,
9, Rue de la Paix, 9
PARIS

De vêndare la toţi parfumiştii şi Coaforii.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestu sirop d'unu gustu din cele maï plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unu raportu oficiale, contra guturaiuluï, catarulu, Grippă, tusse măgarêscă şi contra tutoru inflamaţiunilorŭ şi suferinteloru de peptu. Printre celebritătile medicale cari l'au patronatŭ in timpu de 40 de anï, vomu cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulu copiilorŭ; VAUQUELIN, director alu scoleï de Pharmaciă s'alţi medicï de spitaluri, profesorï aï facultăţiï şi membriï Academieï de Medicină diu Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris
Depositu in Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicu că posede cea maï bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelorŭ rănï de scrofurï.

Doriiorii se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele pentru fabricarea Ciocolateï, este de vêndare. Orï cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuï ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateï.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU,

LA LIBRARIA WARTHA
se află:
CODICELE ROMANE
Cu annotări şi trimiteri de
B. BOERESCU

Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliu 1872, 1 volumŭ grosŭ in 8 mare.
Preciul 20 leï noï, legatŭ 23 leï noï.

Doritoriï de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune deplină în şése luni. Intrebare la Administraţiuvea acestuï ţiarŭ.

CONSEILS AUX DAMES
PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE
PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ
A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR : *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.
Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique :
LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice
PERFECŢIONATE DE DOCTORELE
J.V. BONN
Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndu 40 la sută maï josŭ de cătŭ produrele analoge ; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluï s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maï renumite.

La ceï de căpetenia Farmacopeï, Coaforï şi Parfumarï.
CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA
44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis in spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alŭ Consiliuluï Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieï şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnï cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu inlesnire, nu causĕdă în stomachŭ, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluï Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budiştenu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturï din nuoŭ clăditŭ formĕdă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusândŭ din ele acea în care astă-ţi se află cantorulŭ.

Doritoriï de a lua esplicaţiunï suntŭ rugaţi a veni la contorulŭ de maï susŭ citatŭ în tóte ţilele la orele 10 de diminĕţă.

VINU DE QUINIUM
Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maï avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maï activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliï medicï de preferinţă la orï-ce altă preparaţie, în contra consunpţiuniï (slăbiciune din ţi în ţi) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşï vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşi

Depositŭ în Bucurescï, F. EITEL.

RACOHOUT
ALU ARABLORU
A LUI DELANGRENIER
din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiï şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle anaieptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereï.

Depositŭ în Bucurescï: Fr. Eitel ş. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprindênd principele cele maï energice a le copaiveï

Ausdrageurï coprind sub forma uneï elegante cofeturï, prin copiele

cele maï energice copaiveï şi a le cupebuluï.

INJECTION de SIBORD 5F.
DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5F.

şi maticuluï.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluï CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteï Paris.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicu că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carï producŭ durere de dinţi, stîrpindŭ orï-ce rădăcinï sparte în gingiï fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiï vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluï de băeţi Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maï primesce elevï internï cu preciŭ de 30 napoleonï pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănï symphilitice, scursóre, impedicarea udului; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miï de caţurï singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

Pentru abonamente, reclame şi anunciurï a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In orasŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treï lunï . .	7	8 »

ANUNCIURI.
Linia mică pe pagina a I . . 15 banï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 le. pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica „serţiuni şi reclame" Redacţiunea nu e responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliï nepublicaţi se ardŭ.

Orï-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.
Abonamentele se facŭ numaï de la 1 şi 15 a le fie-căruï lunï.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurï şi reclame la D-niï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DAVID DINU.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

DUMINECA, 28 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 283

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 27 IANUARIE

Se imitămŭ şi noĭ o dată pe lună pe jurnalulŭ *Presa*, se facemŭ şi noĭ o dată ceea ce elŭ face de doue-decĭ de orĭ, se ne ocupămŭ aḑĭ şi de cestiunele esterióre, nu însĕ în sensul seŭ, optimistŭ şi reacţionarŭ, ci într'unŭ sensŭ liberalŭ şi justŭ.

Amŭ spusŭ acumŭ câte-va lunĭ, dându sémă despre politica esterióră, că Germania va cădea, se va desmembra prin însăşĭ statele de sudŭ, puse dé-dreptulŭ subtŭ autoritatea Prusieĭ de la ultimulŭ resbelŭ cu Francia, şi prin intrigile popilorŭ.

Aceste aserţiunĭ ale nóstre se confirmŭ din ce în ce maĭ multŭ pe tótă ḑiua, venindŭ în avantagiulŭ acestora şi *socialismulŭ*, dupe cumŭ amŭ arĕtatŭ în numĕrulŭ d'alaltă-ierĭ, în articolulŭ întitulatŭ *Situaţiunea Prusieĭ*.

Se lăsămŭ că popiĭ şi socialiştiĭ facŭ o propagandă în Germaria pe faciă şi cu celŭ maĭ mare curagiŭ, maĭ cu sémă în statele alipite Prusieĭ la 1871, propagandă care prinde rădăcinĭ, fiindŭ că se sciă câtă influenţă aŭ popiĭ catolicĭ în populaţiunea de acéstă religiune; se lăsămŭ că Episcopiĭ de Colonia şi Maiantza aŭ intratŭ în luptă declarată şi pe faciă cu guvernulŭ imperiuluĭ germanŭ; dar însuşĭ regele Bavarieĭ, unulŭ din ceĭ maĭ pnternicĭ suveranĭ din fosta confederaţiune de sudŭ, şi unulŭ din aceĭ care are subt stăpânirea sea unŭ poporŭ numerosŭ şi bravŭ, însuşĭ elŭ a începutŭ se-şĭ cunóscă greşala cea mare ce a făcutŭ, trecêndŭ subtŭ autoritatea prusiană, şi voeşte a o îndrepta.

C[illegible]nea priimiriĭ uneĭ deputaţiunĭ [illegible] de la Fussen, elŭ a ḑisŭ:

G[illegible] tinţă a fi cine-va în acelaşŭ timpŭ şi bŭnŭ prusianŭ, şi bunŭ bavaresŭ. Trebue a fi una din douĕ.»

Se sciă asemenea că elŭ n'a voitŭ se mérgă la întêlnirea principilorŭ germanĭ şi împeratoreluĭ Rusieĭ, strînşĭ la Berlin în anulŭ trecutŭ, faptŭ care nu se póte esplica de câtŭ că, vĕḑêndŭ tendinţele Prusieĭ d'a face din statele de sudŭ nisce prefecturĭ, a începutŭ sĕ-şĭ simţă posiţiunea şi se se pregătéscă de a se opune.

Aceia însĕ ce a făcutŭ maĭ mare sensaţiune nu numaĭ în Bavaria, nu numaĭ în Germania, dar în tótă Europa, este discursulŭ sĕŭ ce a ţinutŭ acumŭ câte-va ḑile «despre *progresele* şi *tendinţele* Prusieĭ de a face se dispară autonomia principa[illegible] state ale Germanieĭ.» Efectulŭ ce a p[illegible] dusŭ acestŭ discursŭ, a fostŭ cu atâtŭ maĭ considerabilŭ, cu câtŭ chiar regele a făcut de a i se da o publicitate câtŭ s'a pututŭ maĭ întinsă.

Acéstă atitudine a sa nu este nicĭ o mâniă, nicĭ unŭ escesŭ alŭ vre uneĭ indisposiţiunĭ trecătóre. Discursulŭ sĕŭ este curatŭ unŭ manifestŭ, unŭ *quos ego* care voeşte se opue undelorŭ din ce în ce creşcênde ale prusificăriĭ.

Desteptarea Austrieĭ, a căria armată se reorganiséḑă, şi dispositiunile Rusieĭ orĭ câtŭ de strînsŭ legate parŭ cu ale Prusieĭ, nu credemŭ că arŭ vedea şi ele cu plăcere absordindu-se de acéstă putere tótă Europa centrale, séŭ, cumŭ ḑice *Presa* din Paris, vitalitatea simţimêntuluĭ catolicŭ şi principiilor decentralisăriĭ. Tóte acestea par a nu fi streine modificăriĭ ce s'a făcutŭ în spiritulŭ regeluĭ Bavarieĭ.

Nu este multŭ timpŭ de cândŭ acestŭ rege figurase ca unŭ satelitŭ alŭ regeluĭ Prusieĭ, ca unŭ prefectŭ coronatŭ, şi étă-lŭ astă-ḑĭ arborându cu mândriă, în facia nouluĭ drapelŭ alŭ nouluĭ imperiu, vechiulŭ drapelŭ a-lŭ caseĭ de Wittelsbach.

Domnulŭ de Bismark s'a grăbitŭ prea multŭ a îmbrânci tóte vechiele suveniriĭ ale ginteĭ germane, dinaintea căria tradiţiunile iaŭ, ca se ḑicemŭ astŭ-felŭ, unŭ caracterŭ de legendă, care păstrésă pentru trecutŭ unŭ cultŭ în care simţimintele se amestecŭ cu raţiunea şi poesia cu politica.

Ceea ce a făcutŭ maĭ cu sémă se reuşéscă până astă-ḑĭ tendinţele unitare, a fostŭ téma de Francia; dar de cândŭ acéstă ţéră nu maĭ este în putinţă de a se ocupa de afacerile Germanieĭ, şi spaima pantalonuluĭ roşu nu maĭ este unŭ obiectŭ de témă pentru statulŭ germanŭ; de cândŭ jurnalele francese aŭ bunulŭ simţŭ d'a numaĭ îndrepta incriminăriĭ în contra dorinţelorŭ şi aspiraţiunilorŭ poporuluĭ de la Rhinŭ, simţimêntulŭ particularŭ ca şi simţimêntulŭ catolicŭ şi conservatorŭ se descéptă în Germania de sudŭ, şi s'afirmă cu o forţă şi o lumină incontestabile.

A séra, cândŭ jurnalulŭ nostru era sub presă, amŭ priimitŭ o scrisóre anonimă prin postă care denunţă, pentru astă séră, o întrunire a maĭ multorŭ senatorĭ, cu unŭ scopŭ alŭ Domnuluĭ Leitner, la D. Senatorŭ Lăcustianu, spre a discuta asupra bănceĭ fonciare.

Fiindŭ că acestŭ ḑiue din acea scrisóre ni se parŭ prea grave, refusămŭ puplicarea eĭ, şi asteptămŭ când se va discuta de Senatŭ proectele depuse în Cameră, pentru acéstă instituţiune, ca se vedemŭ dacă cele conţinute în scrisóre aŭ celŭ puţin o umbră de adevĕrŭ.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Londra, 7 Februarie. — La deschiderea parlamentuluĭ, discursulŭ tronuluĭ constată că relaţiunile Englitereĭ cu tóte puterile străine suntŭ din cele maĭ amicale. Discursulŭ totŭ d'o dată comunică Adunăriĭ că Englitera şa retrasŭ trupele din insula San-Juan, conformŭ decisiuniĭ pronunţate de imperatorele Gérmanieĭ în acéstă cestiune. Dup'aceea discursulŭ anunţă presintarea proectuluĭ de lege privitorŭ la plata desdaunăriĭ către America, recunoscută de arbitragiulŭ de la Geneva în afacerea *Alabama*, şi promite că se va presinta şi corespondinţa ţinută cu Rusia în cestiunea Asieĭ centrale.

CREDETULU FONCIARU

V

Formarea capitaluluĭ de revirementŭ alŭ bănceĭ teritoriale.

14. Banca teritoriale este autorisată a crea şi a emite pentru 30 la 100 bilete peste suma acelora ce va împrumuta, păstrându-le în casetele séle. Aceste 30% vorŭ forma capitalulŭ de revirementŭ alŭ bănceĭ, cu care îşĭ va procura numerariulŭ necesariŭ, séŭ din casele Statuluĭ, séŭ din altă parte, pentru schimbarea biletelorŭ purtătorilorŭ ce ea a împrumutatŭ.

15. Capitalulŭ de revirementŭ alŭ bănceĭ teritoriale va rĕmânea totŭ d'auna intactŭ, fiă în bilete de bancă, fiă în numerariŭ.

16. Biletele capitaluluĭ de revirementŭ vorŭ fi de asemenea garantate, ca şi cele alte, prin ipotecĭ, jumĕtate asupra imobilelorŭ proprietarilorŭ societarĭ, şi jumĕtate asupra acelora ale împrumutaţilorŭ, fără vre o deosebită împovărare pentru acestĭ din urmă.

Acestŭ resultatŭ se va obţine în modulŭ următorŭ: în ceia ce privesce prima jumĕtate, adică 15%, ea urmĕsă a fi garantată prin imobilele proprietarilorŭ societarĭ. Pentru ceĭ l'alţĭ 15%, ce urmesŭ a complecta capitalulŭ de revirementŭ prin miḑloculŭ uneĭ nouĭ emiteri de bilete peste suma acelora împrumutată, ba[illegible] teritoriale, fără a crea nouĭ sarcinĭ împrumutaţilorŭ seĭ, şi fără a avea trebuinţă de o lege specială pentru emiterea de nouĭ bilete de bancă peste capitalulŭ împrumutatŭ, va reţine de la împrumutaţĭ dobânda înainte pentru 3 [illegible], adică 15%, care, unite cu acele garantate de imobilele proprietarilorŭ societarĭ, constituescŭ întregulŭ capitalŭ de revirementŭ, adică 30%.

Ni se va ḑice póte că acestŭ fondŭ de re-

www.dacoromanica.ro

viremențŭ, în bilete, fiindŭ totŭ bilete, banca va fi în neputință a schimba, contra numerariuluĭ, biletele ce aŭ împrumutatŭ la purtătorŭ, astŭ-felŭ dupe cum se propune ale efectua?

Étă cum:

Fiind-că prin acțiunĭ și obligațiunĭ nu este nicĭ unŭ mĭlocŭ de a rambursa pe purtătorĭ de bilete, Statulŭ va veni în ajutorulŭ bânceĭ teritoriale, înlesnindu-ĭ schimbulŭ biletelorŭ séle la purtătorŭ, ast-felŭ dupe cum s'a ḑisŭ maĭ susŭ, ca unulŭ ce este directŭ interesatŭ la creațiunea acesteĭ bănci și la reușita sa, atâtŭ din puntulŭ de vedere alŭ veniturilorŭ ce banca îĭ cedésă din beneficiele séle, câtŭ și din acela ce-ĭ va procura creațiunea nouluĭ capifalŭ, ce banca va pune în circulațiune, făcêndŭ ca baniĭ sĕ fie în abondență și eftinĭ.

Acestŭ capitalŭ, sporindŭ într'unŭ modŭ considerabile producțiunea pămêntuluĭ, dândŭ locŭ la felŭ de felŭ de afaceri și transacțiunĭ, veniturile Statuluĭ vorŭ spori de asemenea succesivŭ și în proporțiă cu aumentarea capitaluluĭ, prin mĭdlocululŭ percepțiunilorŭ enorme ce va efectua din imposite directe și indirecte, fără a crea câtușĭ de puținŭ nouĭ tacte séŭ nouĭ imposite.

Acestŭ capitalŭ sporesce încă în marĭ proporțiunĭ averea publică și privată, servindŭ în a cumpĕra valorĭ purtândŭ interese, cotate sèŭ necotate la bursă, și urcândŭ considerabilmente cursulŭ lorŭ, precumŭ și pe acela alŭ proprietățilorŭ teritoriale.

Cu asemenea frumóse resultate, atâtŭ pentru publicŭ câtŭ și pentru Statŭ, acesta va consimți neapăratŭ ca banca sĕ schimbe, la tóte casele publice, biletele capitaluluĭ seŭ de reviremențŭ în contra numerariuluĭ alŭ pari, constituitŭ la 30% peste sumele împrumutate. Acésta va pune în posițiune, banca teritoriale, a avea unŭ numerariŭ suficiente pentru a efectua cu înlesnire rambursările eventuale ale biletelorŭ séle, cândŭ vorŭ fi reclamate de vre unŭ purtătorŭ, fiind-că numerariulŭ ce âncaséḑă Statulŭ se reînoesce indefinitŭ.

Afară de acésta, biletele bănceĭ teritoriale vorŭ fi priimite de Statŭ pentru plata impositelorŭ. Particulariĭ vorŭ putea asemenea sĕ le schimbe la trebuință alŭ pari în tóte casele publice, maĭ cu osebire în localitățile acelea unde banca teritoriale nu va avea sucursale.

Cu acéstă autorisațiune, banca va dispune totŭ de-una de unŭ fondŭ de reviremențŭ considerabile și constantŭ în capitalŭ numerarŭ, care nu o va costa nicĭ o dobândă, și care va fi nesecabile, fiindŭ că veniturile Statuluĭ se reînoescŭ necontenitŭ, biletele băncii teritoriale pe care Statulŭ le va priimi, fiă dela ea de-a dreptulŭ, fiă dela persónele care arŭ deveni purtătorĭ vor fi reciprocamente date și consumate de Statŭ în plata funcționarilorŭ sĕĭ, ca și în acea a creditorilorŭ sĕĭ, dupĕ cum se urméḑă cu biletele băncii Francieĭ.

Creditoriĭ Statuluĭ nu vorŭ refusa nicĭ o dată biletele bănceĭ nóstre, sciindŭ că vorŭ putea totŭ de-una a le schimba la presentațiune în contra numerariuluĭ și alŭ pari, în tóte casele băncii teritoriale; din contra, vorŭ fi totŭ de-una multŭ maĭ preferate de câtŭ orĭ ce alte hârtiĭ, pentru că reposesŭ pe garanțiile cele maĭ solide, pământulŭ, pe care nimĭnea nu 'lŭ póte rĕdica.

In fine, pentru a defini maĭ bine cugetarea nóstră, tóte biletele, ce vorŭ eși din casele bănceĭ teritoriale, vorŭ fi priimite în plată de imposite s'aŭ schimbate de Statŭ, dupe cum tóte biletele date de Statŭ creditorilorŭ sĕĭ vorŭ putea fi de asemenea schimbate, la presentare, în contra numerariuluĭ de tóte casele băncii nóstre.

Pe de altă parte biletele băncii teritoriale, bucurîndu-se de cea maĭ mare confiență, din causa tripleĭ garanțiĭ asupra căriia ele reposŭ, și din acea a intervenirii Statuluĭ spre a înlesni schimbulŭ acestorŭ bilete la purtătorŭ, nu numaĭ că toțĭ purtătoriĭ vorŭ găsi ale schimba alŭ pari, la particolarĭ și la comercianțĭ ca și la banca teritoriale, dar încă capitaliscii se vorŭ duce eĭ singurĭ, dupe cumŭ se ducŭ la banca Francieĭ, a schimba numerariulŭ lorŭ alŭ pari, la banca teritoriale, în contra biletelorŭ capitaluluĭ seŭ de reviremențŭ.

Ceva maĭ multŭ, banca acésta fiindŭ fondată în interesulŭ proprietarilorŭ și a cultivatorilorŭ, acestia se vorŭ grăbi, pentru a alimenta casele séle, d'a aduce, în tóte sucursalele séle departamentale, capitalurile lorŭ disponibile în schimbulŭ hârtieĭ, fonduluĭ de reviremențŭ.

Banca teritoriale, făcêndŭ ca numerariulŭ sĕ fiă abondentŭ și eftinŭ, comercianțiĭ și industriașiĭ etc. etc. vorŭ fi cu toțiĭ interesați ca și proprietariĭ singurĭ la succesulŭ eĭ, întrcênduse a-ĭ aduce capitalurile lorŭ disponibile în schimbulŭ biletelorŭ séle.

NEMȚII IN ROMANIA

DUPE

Observatorulŭ din Băcăŭ.

Asupra celorŭ spuse de noĭ, ne grăbimŭ a da locŭ uneĭ scrisorĭ adresată de unŭ bunŭ românŭ către unŭ amicŭ alŭ nostru din Băcăŭ. Acéstă scrisóre e provocată de silințele guvernuluĭ pentru a întroduce nemțĭ și jidovĭ acolo unde ar putea fi românĭ. Acéstă scrisóre, nu maĭ e scrisóre, e adevĕrata situațiune a nóstră, e adevĕratulŭ simțŭ ce simte și cugetă numaĭ pentru românĭ. Arŭ fi fostŭ o crimă daca, trecêndŭ în mâinele nóstre, nu amŭ fi ḑat'o publicațiĭ.

«. . . . . .

«. . . . . .

«De 40 de anĭ, de cândŭ musicele Regimentelorŭ nóstre se află derigéte de nemțĭ, și n'aŭ scosŭ nicĭ unŭ artistŭ românŭ. Care póte fi cauḑa dacă nu sistematica împrotivire ce ne facŭ nemțiĭ pe tóte căile!

«Maĭ avemŭ de esemplu conservatorulŭ din Iașĭ și Bucurescĭ care esista de vr'o 12 anĭ. Ce suntŭ ele pentru românĭ derijate de nemțĭ și jidovĭ?

«In Bucurescĭ numaĭ de la marșandele francese aŭ pututŭ învĕța croitoria și fete romănce, care aḑĭ aŭ deschisŭ și ele magasiĭ. Nemțiĭ aŭ de atâta timpŭ în mâinele lorŭ spițeriile, și n'aŭ priimitŭ nicĭ o dată unŭ singurŭ băeatŭ românŭ ca se invețe spițeria. Chiar aḑĭ, cândŭ scóla de farmacie dă o mulțime de băeți pentru farmacie, n'aŭ unde se practicese, căcĭ nemțiĭ îĭ refuḑă. O singură spițeriă română este prin o norocită întêmplare a venireĭ unuĭ spițerŭ românŭ de peste Carpațĭ, — și la acéstă singură se află băiatŭ românŭ.»

Étă de ce ne-aŭ părutŭ bine de scóla de la Băcăŭ se fiă pe mâinele unuĭ italianŭ, la a căruia inimă putemŭ face apelŭ. Și amŭ credință că din acestŭ sîmbure va resulta multe lăstărĭ, natuta lucréḑă singură cândŭ nu este contrariată.

Celŭ maĭ mare neajunsŭ alŭ educațieĭ nóstre publice este acela că, crescemŭ generațiele nóstre fără profesiune. Acesta este partea prin care suntemŭ amenințați a peri, fiindŭ-că toțĭ streinii crescŭ cu profesiuni și prin acésta celŭ din urmă strinŭ, mașinistru, ferar, musicantŭ, ciubotarŭ, inginerŭ etc. — care vine în țéra, este superĕtorŭ românilorŭ în inteligență, în cultură, în mĭdlócc și prin urmare *deasupra* românilorŭ.

Scóla de musică va fi o nouĕ scólă profesională. Ea va fi alăturea cu scóla de croitoriă pentru fete, care sperŭ că va fi o scólă matca de unde se va resădi și în alte orașe acéstă ideiă, care deja se susține prin câte o scólă la Iassĭ, Huși, Bârladŭ.

Eramŭ se ḑic alăturea și cu scóla de artă, pusă în budgetulŭ Consiliuluĭ Județénŭ. *Acésta însĕ nu se va înființa până nu se va câștiga pentru dênsa pe D-lŭ Ghica. O scrisóre a D-séle către ministru aŭ făcutŭ de s'aŭ ștersŭ din budgetŭ.*

Singurulŭ mĭdlocŭ care ne-arŭ pune în stare a opune cotropireĭ străine măcarŭ o resistență individuală, dacă nu avemŭ parte de ómenĭ politicĭ care se organiseze o resistență prin sistema de statŭ, precumŭ facŭ tóte popórele organisate în statŭ, arŭ fi o repede desvoltare a învĕțĕmêntuluĭ profesionalŭ. O scólă profesională este o lucrare de constituirea nóstră, de reparațiă. Unŭ românŭ cu o profesiune industrială, orĭ comercială, este unŭ soldatŭ în resboiulŭ economicŭ ce ne facŭ streiniĭ. Unŭ românŭ cu profesiune împedică venirea unuĭ streinŭ în țéră. Daca amŭ putea forma repede o armată economică de câte-va sute de miĭ de asemenea soldațĭ, amŭ scăpa de pericolŭ. Și apoĭ asemenea elemente, arŭ da valórea a 3 puterĭ, a 3 armate militare.

Astŭ-felŭ dar învĕțĕmêntulŭ ne-arŭ scăpa de tóte periculele. Duşmaniĭ noștrĭ, dac'arŭ fi eĭ miniștriĭ și prefecțĭ în locululŭ românilorŭ, daca arŭ avea eĭ directŭ în mâinele lorŭ puterea de statŭ a românilorŭ, nu ne-arŭ face altŭ reŭ maĭ mare de câtŭ acela de a paralisa învĕțămêntulŭ nostru profesionalŭ — până cândŭ nemțiĭ vorŭ umple maĭ bine țéra, până cândŭ îșĭ vorŭ întinde maĭ multŭ ocupația economică a țereĭ. Și atuncĭ, cumŭ deja aŭ drumurile de ferŭ în mâinele lorŭ; Regia tutunurilorŭ; serviciile percepțieĭ impositelorŭ comunelorŭ și județelorŭ din Moldova, și alte concesiĭ ce maĭ speră se dobândéscă, precumŭ salinile, vămile, băncele și apoĭ, cu ajutorulŭ băncelorŭ, punêndŭ mâna pe unŭ însemnatŭ numĕrŭ de moșiĭ, mine etc, avêndŭ și orașele Moldoveĭ și comerciulŭ ocupate deja de jidovĭ, avangarda germană, și prin însemnătatea interesielorŭ atâtŭ de marĭ ce vor avea în țéră, urmândŭ firește se aibă și o mare influență politică asupra direcțiuneĭ Statuluĭ —prin aceste mĭdlóce vorŭ pune în curândŭ mâma directŭ și pe puterea politică: îșĭ vorŭ forma unŭ statŭ major nemțescŭ, făcêndŭ a se da împământenire la unŭ numĕrŭ de nemțĭ cu cultură politică —care, avêndŭ împământenire, vorŭ ocupa și posițiile politice însemnate: miniștriĭ, șefi aĭ armateĭ etc.—lăudânduși în ministerulŭ lorŭ și câțĭ-va mercenarĭ de aĭ noștriĭ—românĭ numaĭ cu numele— de ceĭ de scóla care din ea nu există patria și naționalitatea; care ajută pe nemțĭ în [illegible] ésta—maĭ toțĭ ceĭ crescuțĭ în streinătate

Și cu modulŭ acesta étă țéra nóstră cucerită de nemțĭ *pe furișĭ*, fără se maĭ aibă nevoe a maĭ întrebuința soldațĭ.

Gândiți-vă, și credŭ că vĕ vețĭ încredința că, dupe cumŭ ne duce sistemulŭ nostru politicŭ, țéra este furată de politica nemțéscă, *și transformarea eĭ din țéră românéscă în țéră nemțéscă* este o afacere de scurtŭ timpŭ.

NOUTĂȚĬ DIN CHINA

Gazetta de Pekin, în ultimulŭ sĕŭ numĕrŭ, conține óre carĭ particularități, în privința urcăriĭ nouluĭ Imperatore pe tronŭ, în locululŭ celuĭ reposatŭ, particularități carĭ ne părŭ destulŭ de interesante spre a fi reproduse. Preparativele pentru acestŭ mare evenimentŭ se urmesŭ cu o mare ectivitate.

Cele douĕ marĭ imperatrice, carĭ aŭ guvernatŭ alăturĭ în intervalŭ de maĭ multĭ anĭ, ordonă că

www.dacoromanica.ro

toţi principiĭ şi ministriĭ de Statŭ, carĭ aŭ asistatŭ la mariajiulŭ imperatoreluĭ, sĕ fiă înaintaţi cu unŭ gradŭ.

«*S'a datŭ permisiune ca tóte fântânele se scótă apă îndestulă, se abondese pe toţi.*

Titlurile şi gradele suntŭ împărţite cu înlesnire funcţionarilorŭ. Se ţine comptŭ chiarŭ de zelulŭ loialŭ desfăşuratŭ în acea ḑi memorabilă de fiăcare servitorŭ alŭ coróneĭ.

Funcţionariĭ subalternĭ vorŭ *avea onóre a fi menţionaţi*. Douĕ grămeḑĭ de banĭ va recompensa cu câte o unciă buna conducere a purtătorilorŭ de palanchine ; o alta va areta buna voinţă cu care Maestatea sa va aprecia serviciile purtătorilorŭ de lanterne.

Alŭ duoilea edictŭ însémnă unŭ caracterŭ maĭ imperialŭ în obiectulŭ şi scopulŭ sĕŭ. În teoriă *Regele nu móre nicĭ o dată* în China, ca şi în Europa. Junele imperatore, cu tóte că n'a apucatŭ încă frênele guvernămêntuluĭ, este intratŭ deja în alŭ unspreḑecelea anŭ alŭ domnieĭ séle. In timpulŭ grelelorŭ ḑile ale minoritătiĭ séle, a fostŭ totŭ déuna înconjuratŭ de consilieriĭ fidelĭ; aceştia suntŭ aceia carĭ se vĕḑŭ astăḑĭ recompensaţi cu prisosinţă pentru solicitudinele lorŭ.

Principele Kong, va putea de astăḑĭ înainte a se servi de unŭ palanchinŭ purtatŭ de patru înşĭ. Wensiang, venerabilulŭ omŭ de Statŭ, atâtŭ de cunoscutŭ prin profeţiile séle în contra orĭ-căruĭ progresŭ întrodusŭ în China, este autorisatŭ a intra în viitorŭ, în cerculŭ *sacratŭ* alŭ oraşuluĭ imperialŭ, cu unŭ palanchinŭ purtatŭ de douĭ inşĭ. In fine, douĕ miĭ *taels* trebuescŭ a fi numĕrate de tesaurŭ, ca o gratificaţiune, soldaţilorŭ carĭ aŭ reperatŭ drumurile străbătute de cortegiulŭ matrimonialŭ.

Suntemŭ curiosŭ de a şti ce va rămînea din acestŭ drumŭ peste câţĭ-va anĭ, şi maĭ curiosŭ încă de a cunóşte repartiţiunea ce se va face acestorŭ ḑece miĭ de *taels* şi de acelea ce se vorŭ opri între degetile cu lungĭ unghiĭ ale nenumeraţilorŭ comptabilĭ, prefecţĭ şi sub-prefecţĭ aĭ palatuluĭ. Câtŭ despre ceĭ patru purtătorĭ aĭ Principeluĭ Kong. ceĭ nu suntŭ maĭ ridiculĭ şi de sigurŭ maĭ necesariĭ de câtŭ panglicele, séŭ placele, cordónele séŭ jaretierele, conferite de potentaţiĭ occidentuluĭ.

Aceste distincţiuni distribuite, se crede la Pekin a fi făcutŭ destulŭ spre a închide gura soldaţilorŭ neplătiţĭ, pentru a produce în ochiĭ împeratoruluĭ unŭ tabloŭ surîḑătorŭ de splendórea chinesă şi de bunulŭ traiŭ. Frînele guvernămêntuluĭ dar, îĭ potŭ fi rămase şi funcţiunile imperatricelorŭ reginte considerate ca încetate. Dupe limbagiulŭ loialŭ alŭ *gaẓeteĭ*, «Imperatorele, făcêndŭ maĭ progrese în studiile séle şi aflânduse acum în primăvéra vieţeĭ séle, va trebui sĕ asume asupră'şĭ administraţiunea imperiuluĭ, alăturĭ cu ministriĭ sĕĭ atâtŭ la curte câtŭ şi în provinciĭ, şi a se sili a pune unŭ capătŭ turburărilorŭ ce nemulţumescŭ ţéra, achuitânduse astŭ-felŭ de sacrulŭ depositŭ ce defunctulŭ M. S. Hieng-Feng i-a lăsatŭ.

Superstiţiunea a trebuitŭ sĕ jóce şi ea rolulŭ eĭ în evenimentele ce aşteptămŭ. O ḑi de bunŭ augurŭ a trebuitŭ sĕ se ficseḑe ca puntŭ de plecare alŭ domnieĭ efective a nouluĭ monarcŭ. De aci, magicieniĭ, astrólogiĭ şi vrăjitoriĭ aŭ trebuitŭ sĕ se consulte şi sĕ tragă oroscopulŭ pentru a descoperi în prima lună a viitoruluĭ noŭ anŭ chinesŭ, o ḑi propice pentru urcarea pe tronŭ a nouluĭ *fiŭ alŭ ceruluĭ*!

Ḑioa de 26 aceleĭ dintêiŭ luniĭ (23 fevruarie viitorŭ) a fostŭ desemnată de oroscopulŭ magicienilorŭ imperialĭ!

Nu este maĭ puţinŭ de regretatŭ, că nu se póte culege nicĭ o informaţiune demnă de credinţă asupra caracteruluĭ şi capacităţiĭ viitoruluĭ monarcŭ, care va domni peste o atreia parte a poputaţiuni Asieĭ. În poporŭ se respêndescŭ anecdote, care daŭ o ideiă fórte săracă, dacă nu asupra inteligînţeĭ séle, celŭ puţinŭ pentru gustulŭ studiilorŭ séle. Cele patru cărţĭ clasice, ce fiă care chinesŭ îmvĕţatŭ trebue sĕ cunóscă, nu'ĭ intră de felŭ în capŭ, astŭ-felŭ în câtŭ, în fiă care ḑi profesoriĭ sĕĭ trebuescŭ a recurge la vre unŭ noŭ artificiŭ pentru a stimula maĭ bine aplicaţiunea sa. Intr'o ḑi, unulŭ din profesoriĭ, unŭ venerabilŭ bătrânŭ, fu atâtŭ de contrariatŭ de puţinulŭ progresŭ alŭ elevuluĭ sĕŭ, în câtŭ începu a vĕrsa lacreme, cea ce vĕḑêndŭ elevulŭ, se puse a citi cu maĭ multă asiduitate, până ce ajunse la finele uneĭ pagine, când îşĭ găsi sentinţa : «*omulŭ superiorŭ nu este nicĭ o dată unŭ ce ẓadarnicŭ.*»

Acoperindŭ cu unghia sa unŭ colţŭ alŭ acestuĭ din urmă semnŭ, transformă semnulŭ în modulŭ de a putea fi cititŭ : «*Omulŭ superiorŭ nu plânge nicĭ o dată ca unŭ copilŭ.*» Cea-ce îlŭ făcu sĕ merite o aspră imputare.

Inteliginte séŭ nu, instruitŭ séŭ nu, maniera cu care s'a crescutŭ imperatorele, într'o complectă singurătate şi în inocenţa cea maĭ absolută pentru adevĕrata stare a lucrurilorŭ, atâtŭ în ţéra sa câtŭ şi în afară, nu se pune marĭ speranţe pentru viitorulŭ Domnieĭ séle. Totulŭ se va petrece ca o dinióră prin mâna miniştrilorŭ şi a coterieĭ curţiĭ.

Fii vechilorŭ imparatorĭ, voiagiaŭ prin Statulŭ lorŭ pentru a studia obiceiurile şi trebuinţele poporuluĭ; în aceĭ timpĭ însĕ pacea domnea pretutindinea subtŭ cerŭ, şi China era la apogeulŭ sĕŭ. De atuncĭ lucrurile s'aŭ schimbatŭ cu deseĕvêrşire, şi nu vomŭ vedea aşa de grabă pe imperatorŭ visitându provinciile séle, urmându esemplulŭ predecesorilorŭ seĭ şi a vecinuluĭ sĕŭ Mikado din Japonia.

Ca preliminare, la urcarea sea pe tronulŭ imperialŭ, tênĕrulŭ suveranŭ trebue a se conforma cu ceremoniile sacrificatrice către cerŭ, şi cu adoraţiunea către memoria străbunilorŭ sĕĭ. Cea dintêiŭ din aceste ceremoniĭ, va avea neapĕratŭ locŭ, în toiulŭ erneĭ, subtŭ altarulŭ templuluĭ cerescŭ, afară din zidurile Pekinuluĭ. Forma, rugăciunea obicĭnuită în acéstă circonstanţă, se ḑi c'arŭ fi de o natură solenelă. Unŭ documentŭ, prin care imperatorele s'anunţă ca *fiulŭ ceruluĭ şi vice gerantŭ alŭ întreguluĭ pămêntŭ*, se citeşte subtŭ forma învocărĭĭ fiinţeĭ supreme. Chinesiĭ afirmŭ că acestŭ documentŭ, semnatŭ de imperatore şi de primulŭ sĕŭ ministru, este arsŭ dupe ce ĭ-a datŭ citire, în semnŭ de ofrandă către lumea invisibilă; dar este peste putinţă de a găsi o autoritate suficientă spre a sprijini veracitatea acesteĭ părţĭ a ceremonieĭ.

N'arŭ putea prevedea cine-va epoca acestuĭ evenimentŭ fără unŭ sentimentŭ de unŭ interesŭ întinsŭ, amestecatŭ de ansietăţĭ prin resonulŭ ce va însemna momentulŭ oportunŭ pentru o soluţiune a chestiuneĭ audienţelorŭ imperiale. Relaţiunile streine nu vorŭ reposa nicĭ odată asupra uneĭ base satisfăcĕtóre pe câtŭ timpŭ acéstă gravă chestiune nu va fi regulată dupe dorinţa puterilorŭ occidentale.

Câtŭ arŭ cunóşte cine-va trudinţiile retograde ale celeĭ maĭ marĭ părţĭ ale funcţionarilorŭ, abilitatea ce aŭ desfăşuratŭ totŭ d'auna în diplomaţiă, arŭ trebui negreşitŭ sĕ se aştepte la o luptă ardinte în contra aplanăriĭ acesteĭ chestiunĭ vitale. Suposândŭ chiarŭ că acéstă esiginţă echitabilă a dreptuluĭ de audienţă va fi concedată fără dificultate, se vorŭ ivi negreşitŭ nenumĕrate complicaţiunĭ de detaliŭ carĭ trebuescŭ a fi înlăturate una câte una; atuncĭ numaĭ acestŭ dreptŭ se va impune în simplicitatea necesariă, fără desagramente, şi cu o manieră acceptabilă de representaţiĭ suveranilorŭ streinĭ la Pekin. Fermitatea şi înţelegerea unanimă între represintaţĭ trebueşte negreşitŭ a aduce soluţiunea conformă a acesteĭ chestiunĭ de o aşa înaltă importanţă; dacă însĕ nu ne înşelămŭ, graba va fi cu deseĕvêrşire ardinte, cu atâtŭ maĭ multŭ, că pare a voi a trata China, pe unŭ piciorŭ de egalitate cu cele alte naţiunĭ occidentalĭ.

Apropos de Mikado, aflămŭ că guvernulŭ sĕŭ care trimisese acumŭ în urmă unŭ înaltŭ funcţionarŭ, anume Hanaboussa în Corea, cu misiunea de a restabili relaţiunile amicale eu acestŭ Statŭ, a priimitŭ dilele acestea cele dintêiŭ depeşĭ asupra resultatuluĭ acesteĭ tentative. La sosirea sea, vasulŭ care aducea pe trimisulŭ specialŭ, fu numaĭ de câtŭ opritŭ de agenţiĭ coreenĭ, şi învitatŭ a se retrage, cu tótă declaraţiunea luĭ Hanaboussa ce era aducĕtorulŭ unuĭ mesagiŭ de pace şi de conciliaţiune.

«Cunóşteţĭ,—respunseră aceştia,—decisiunea Coreĭ; ea voeşte a remânea în solutitudinea cea maĭ absolută. Dacă aĭ vrea o comunicaţiune de făcutŭ, urmézà maniera ce ţi s'a indicatŭ: lipeşte-o pe înălţimea catartuluĭ, în plină mare.»

Atitudinea oficerilorŭ coreenĭ era arogantă şi ostilă; refusulŭ lorŭ de a intra în raporturĭ, de a priimi chiarŭ unŭ mesagiu óre-care, era accentuatŭ cu unŭ meprisŭ estremŭ. In aceste circonstanţe, vasulŭ fu silitŭ a-şĭ lua drumulŭ înapoĭ. Elŭ se afla la Tsoussima în momentulŭ cândŭ depeşile în chestiune furŭ espediate la Yeddo.

DIVERSE

Consecuinţele beţieĭ capuluĭ Statuluĭ. De ună-ḑi telegramele anunciaŭ asasinatulŭ preşedinteluĭ Bolivieĭ, Moralès, ucisŭ de către chiarŭ nepotu-sĕŭ. Acumŭ *Agenţia Havas* ne dă nisce note curóise asupra drameĭ acest'a.

In ḑiua de 24 Noembre, Moralès, dândŭ o masă pentru unŭ aniversarŭ privatŭ, uĭtă cu deseĕvêrşire regulele temperanţeĭ. Incepêndŭ sĕ-lŭ muncéscă despotismulŭ vinuluĭ ce i se urcase în capŭ, îşĭ aduse aminte că Congresulŭ îlŭ camŭ supĕră câte o dată, şi dar, părăsi masa ş'o porni la Congresŭ, unde luă la refuélă pe deputaţiĭ ee se aflaŭ în şedinţă, făcêndu-ĭ cu oŭ şi cu oţetŭ.

Eşindŭ preşedintele, trămise pe colonelulŭ Daza de execute unŭ marşŭ militarŭ în sînulŭ Adunăriĭ legiuitóre, pe cândŭ musica cănta ariĭ funebre. Deputaţiĭ se hotărescŭ între dênşiĭ a se rĕpeḑi în oştire cu risculŭ chiarŭ d'a peri cu toţiĭ. Din fericire colonelulŭ simte şi ese din represintaţiunea naţională.

Congresulŭ, liniştindu-se puţinŭ, cere destituirea coloneluluĭ şi o simplă retractare din partea preşedinteluĭ. Ĕră bine că Congresulŭ s'a purtatŭ cu atâta delicateţă în facia unuĭ asemenea preşedinte! Dar ce sĕ ḑicĭ? sĕ vede că totŭ este unŭ Dumneḑeŭ alŭ beţivilorŭ.

Moralès, în locŭ d'a mulţămi Congresuluĭ, se îndârji din ce în ce maĭ multŭ şi disolvă Adunarea. Popululŭ Bolivianŭ privea şi asculta.

Peste douĕ ḑile, la 27, nepotulŭ preşedinteluĭ îĭ aduse o scrisóre anonimă care îlŭ sfătuia sĕ nu se maĭ încreḑă în adiotanţĭ.

Liniştea luĭ Moralès se schimbă îndată în furiă. Alergă în salonŭ unde jucaŭ adiotanţiĭ *rocamborulŭ*, unŭ felŭ de whist ce se jócă în America de Sud, şi le exprimă în terminĭ fórte aspriĭ, lipsa luĭ de încredere în fidelitatea adiotanţilorŭ. In zadarŭ nepotu-sĕŭ La Faye îlŭ rugă a nu maĭ insulta puţiniĭ amicĭ ce-ĭ maĭ rĕmăsese; în zadarŭ fia-sea îlŭ ruga sĕ se retragă. Injuriele presedinteluĭ se îndoiră.

Duoĭ dintre adiotanţĭ priimiră insultele făr'a-le întórce; dar La Faye, maĭ puţinŭ răbdătorŭ, puse mâna pe revolverŭ şi avu barbaria a trage şése focurĭ în unchiu-sĕŭ, căruia îĭ făcu şése rănĭ: una în figură, douĕ în peptŭ şi treĭ în capŭ.

Moralès stătu în picióre până la ultimulŭ glonţŭ cândŭ căḑu în braţele fii-seĭ, care-lŭ transportă până la o sofa, unde espiră peste o oră.

La Faye o tuli în fuga mare, ajunse la casarmă, îşĭ puse batalionulŭ subtŭ arme şi dispăru. Popululŭ nu sciu nimicŭ despre asasinatŭ până a doua ḑi, şi cândŭ se respândi scirea, ordinea nu s'a turburatŭ câtuşĭ de puţinŭ.

Puterca a rĕmasŭ în mâĭnele luĭ don Tomas Frìas preşedintele Consiliuluĭ de Statŭ.

(*Gaẓ. Est. Etr.*)

LICITAŢIUNE

Sindicatulŭ falimentuluĭ Thiebaut & C-nie face cunoscutŭ, că Marţĭ, 30 curentŭ, se va vinde prin licitaţiă tóte vitele, precumŭ porcĭ, boĭ, vacĭ şi caĭ, ce se află la fabrica de pâine de la Colintina.

Doritoriĭ vorŭ veni dar în acea ḑi în localulŭ fabriceĭ, unde se va ţine licitaţiune la 12 ore din ḑi.

www.dacoromanica.ro

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

Mare asortimentŭ în delicase, depou de vinurĭ streine şi indigene, adevĕratŭ de Buda şi Presburg, asortimentŭ totŭ felulŭ de conserves alimentarĭ şi Mustarurĭ, Unt-de-lemnŭ finŭ de Toscana şi Nicca, Untură de Pesce de băutŭ în flacóne şi cu ocaoa, Ceaĭ de Companĭ colonialŭ, Romurĭ Jamaică et Ananasŭ, Ceruială de scândurĭ garantată, Lack şi Grund, Apă Anaterină de D-ctor I. G. Popp.

Se priimeşte Untŭ Próspătŭ de Braşov, la fie care ţreĭ ţile.

DOBRICEANU RACOVIŢĂ & C-ie.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *veloutè* naturale.

CH. FAY
parfumistŭ,
9, Rue de la Paix, 9
PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tase măgarĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copĭlorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris
Depositu în Pharmacopeele de capeleniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ ranĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

O MAŞINĂ, cu tóte accesoriele **pentru fabricarea Ciocolateĭ,** este de vêndare. Orĭ cine doresce a o cumpăra sĕ se adresese la administraţia acestuĭ ţiarŭ.

Proprietarulŭ se însĕrcinésă a învĕţa pe cumpătorŭ şi fabricarea Ciocolateĭ.

Strada Polonă No. 58. D. PROCOVIANU,

LA LIBRARIA WARTHA
se află
CODICELE ROMANE
Cu annotări şi trimiteri de
B. BOERESCU
Ediţiunea II-a revĕdută şi adăogită cu tóte legile votate până la Iuliŭ 1872, 1 volumŭ grosŭ în 8 mare.
Preciul 20 leĭ noĭ, legatŭ 23 leĭ noĭ.

Doritorii de a învĕţa limba germană, potŭ căpĕta instrucţiune **deplină** în şése luni. Intrebare la Administraţiuea acestuĭ ţiarŭ.

RACOHOUT
ALU ARABLORU
A LUI DELANGRENIER
din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel ş. Risd orf er.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprindênd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cupebuluĭ.

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă
Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

---

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţi, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Ranĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caşurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In orasŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru unŭ ½ anŭ .	12	15 »
Pentru lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiuni şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.
Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue dronot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No. 2

nrante responsabilŭ DAVID DINU. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MARȚI, 30 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 284

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ȘI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 29 IANUARIE

Libertatea sociale, individuale și municipale suntŭ aḑĭ gloria și forța unuĭ statŭ. Aceste libertățĭ nu aŭ nimicŭ artificialŭ, nu suntŭ imaginațiunĭ ale vre unuĭ teoreticŭ; ele suntŭ desvoltarea facultățilorŭ nóstre. Orĭ ce statŭ cată a le respecta, pentru că ele asicură individuluĭ întréga și perfecta desvoltare a viățiĭ. Ceea ce distinge o țéră cu unŭ guvernŭ despoticŭ de o țéră cu unŭ guvernŭ democraticŭ, este că în cea dintêiŭ omulŭ trăesce pentru unŭ domnŭ, pe cândŭ în cea de a doua trăesce pentru sine, pentru aĭ seĭ, pentru societate.

Cum óre nu s'a recunoscutŭ atâta timpŭ acéstă mare și fecundă veritate? Pentru că de patru secolĭ regiĭ și legistiĭ aŭ împrumutatŭ numaĭ de la despotismulŭ romênŭ idialulŭ lorŭ de guvernământu. Statulŭ a fostŭ idolulŭ care, la ceĭ maĭ moderniĭ, a înlocuitŭ pe Cesarĭ; luĭ aŭ sacrificatŭ forțile de viață ale societățiĭ.

Revoluțiunea Engliterei de la 1688, revoluțiunea Americeĭ dela 1776, revoluțiunea Franciei de la 1789 aŭ rĕsturnatŭ superstiția antică și aŭ datŭ suveranitatea numaĭ individuluĭ. Sufletulŭ e liberŭ, viața trebue se fiă asemenea: principiĭ nu trebue se maĭ fiă de câtŭ nisce magistrațĭ și guvernele numaĭ nisce delegațĭ aĭ societățiĭ, nisce depositarĭ aĭ uneĭ puterĭ limitate!

Înțeles'aŭ ceĭ de la guvernŭ aceste principiĭ marĭ și salutariĭ? Nu. Din contra, pentru că națiunea nu s'a opusŭ la venirea lorŭ la putere pe o cale nedemnă, îmbrânciți pe fotoliurile lorŭ de piciorulŭ consoluluĭ prusianŭ, aŭ creḑutŭ că suntŭ coborâțĭ cu coșnița din cerŭ într'adinsŭ spre a guverna și a slei acestŭ popor prin tóte miḑilócele. Nimicŭ bunŭ pentru țéră, totŭ folositorŭ pentru eĭ, a fostŭ principiulŭ ce-ĭ a condusŭ până aḑĭ.

Fără niciĭ unŭ principiŭ stabilŭ în capulŭ lorŭ, fără niciĭ o ideiă patriotică și economică, aŭ creatŭ mereŭ numaĭ cheltueli Statuluĭ până cândŭ, vĕḑêndŭ că nu maĭ aŭ cu ce le acoperi, aŭ alergatŭ la imposite, directe și indirecte; la cedărĭ de monopolurĭ, carĭ suntŭ și acelea unŭ impositŭ din cele maĭ pericolóse, pentru că se ĭ-a pe nesimțite, pe furișŭ; la timbru care a adusŭ o perturbațiune în țéră; și, în fine, la o sumă a dărĭ carĭ aŭ căḑut pe spinarea locuitorilorŭ cu atâta putere în câtŭ ĭ-a dărămatŭ la pămêntŭ, ĭ-a pusŭ în posițiune se nu maĭ pótă plăti, și cu tóte acestea guvernulŭ pune imposite mereŭ și voesce se dea și monopolulŭ spirtóselorŭ.

In zadarŭ D. Vernescu a strigatŭ *«că n'a maĭ rămasŭ nimicŭ ne inventatŭ ca se se stórcă poporulŭ; că și căldarea și patulŭ suntŭ vêndute săraculuĭ; c'a ajunsŭ cuțitulŭ la osŭ;»* în zadar totŭ. Guvernuluĭ ĭĭ trebue banĭ ca se acopere cheltuelile, și, profitândŭ și de cuvintele Domnuluĭ Boerescu, care a ḑisŭ în Cameră că *«se pue imposite câtŭ de multe, căcĭ poporulŭ póte plăti»*, pe de-oparte a pusŭ în lucrare crearea a nouĭ imposite, érŭ pe de alta a datŭ ordin a esecuta cu orĭ ce chipŭ și prin orĭ ce miḑilóce locuitoriĭ se plătéscă pe cele puse până acumŭ.

Atâta a trebuitŭ prefecțilorŭ, sub-prefecțilorŭ și celorŭ l'alțĭ aginți aĭ fiscului. Indată s'a făcutŭ o desfășurare, de forță armată din dorobanțiĭ districtelorŭ și a inundatŭ satele ca vandalĭ, întrebuințândŭ *tóte* miḑilócele, dar *tóte*, pentru a putea împlini contribuțiunile. In numĕrulŭ nostru de la 24 Decembre amŭ publicatŭ o scrisóre a unuĭ venerabilŭ cetățianŭ din Gorjiu care descria, cu nisce colorĭ viĭ, starea locuitorilorŭ din acelŭ districtŭ și barbara purtare a dorobanțilorŭ pentru a putea face împlinirile. Acestŭ faptŭ n'a fostŭ isolatŭ numaĭ în Gorjiŭ. Elŭ a urmatŭ maĭ în tótă țéra, maĭ în tóte districtele, maĭ în tóte comunele. In unele comune însĕ, a trecutŭ tóte mărginele. Esecuțiunile aŭ ajunsŭ maĭ rele de câtŭ în Francia cândŭ prusieniĭ intraŭ cu baioneta într'unŭ oraș cuceritŭ. In districtulŭ Ilfovŭ s'a întêmplatŭ, în comnna Obedeniĭ, ca dorobanțiĭ se desveléscă carele ómenilorŭ spre aĭ sili se plătéscă.

In Prahova, în maĭ multe comune, s'aŭ esecutatŭ țĕraniĭ într'unŭ modŭ și maĭ barbarŭ, și maĭ crudŭ. Spațiulŭ și tóte informațiunile ne lipsescŭ aḑĭ se dămŭ tóte amĕruntele despre faptele ce s'aŭ petrecutŭ acolo; promitem însĕ a le da în numĕrul viitorŭ. Totŭ ce putemŭ spune, este, că ele aŭ fostŭ *oribile*.

Noĭ nu suntemŭ în contra perceperiĭ, fiindŭ că atuncĭ amŭ fi pentru disolverea statuluĭ. Dar avemŭ legĭ dupe care trebue sĕ se facă aceste perceperĭ, și în contra călcărĭ lorŭ ne declarămŭ noĭ. Dacă este o dată legea de urmărire în vigóre; dacă se póte secuestra și vinde proprietea omuluĭ pentru împlinirea imposițelorŭ, care este trebuința ca se se maĭ trimiță ḑecimĭ de dorobanțĭ într'unŭ satŭ, se se jefuiască satulŭ, sĕ-șĭ bată jocŭ de ómenĭ, sĕ-ĭ tratese ca pe animale, înșelândŭ și înfrânându-ĭ ca sĕ-ĭ pórte călare prin satŭ din casă în casă? Care este interesulŭ Statuluĭ dea intra dorobanțiĭ prin pivnițile locuitorilorŭ și cârciumelorŭ, a bea totŭ ce găsescŭ și a face și risipă cândŭ nu le maĭ trebue? Care este, în fine, câștigulŭ guvernuluĭ de a se bate țeraniĭ până la mórte? Vrea guvernulŭ sĕ ne facă sĕ vedemŭ limpede că trăimŭ subtŭ unŭ guvernŭ despoticŭ, și că libertatea sociale, municipale și individuale suntŭ o minciună? Séŭ voesce se provóce o rescólă, care sĕ-ĭ dea pretestŭ spre a putea se suprime tótă libertățile publice?

Daca acésta din urmă este intențiunea sea, noĭ nu putemŭ de câtŭ a ḑice: se ne ferésca Dumneḑeŭ, căcĭ avemŭ înainte măcelulŭ din Galiția. O rescólă populară nu alege în asemenea momente nimicŭ, și turbarea poporuluĭ devine turbarea fiareĭ turbate.

DEPEȘE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Londra, 7 Februarie. — Camera lorḑilorŭ și Camera comunelorŭ aŭ adoptatŭ amêndouĕ proiectulŭ de adresă ca rĕspunsŭ la discursulŭ tronuluĭ. In Camera lorḑilorŭ, D. Granwille declară că diferitele telegrame, care aŭ produsŭ óre-care sensațiune în privința unuĭ coflictŭ cu Rusia pentru Asia centrale, suntŭ fără niciĭ unŭ temeiŭ, și că negoțiările cu Rusia nu se raportă de câtŭ la unele amănunte conținute în negoțiările începute de D. Clarendon.

Sângele apă nu se face

Corespondința slavă, de la 1 Februarie, ne aduce programa unuĭ comitetŭ, formatŭ la Paris pentru a procura cărțĭ francese slavilorŭ și românilorŭ din Austria, prin care se li se facă maĭ bine cunoscută Francia

Publicămŭ și noĭ aci acea programă, a căria traducțiune o luămŭ dupe *Trompeta* de erĭ. Orĭ cine póte se vĕḑă dintr'ênsa că *sângele apă nu se face!*

PROGRAMĂ

«Resbelulŭ desastrosŭ prin care amŭ trecutŭ, ne-a revelatŭ simpatiele ce nutrescŭ pentru Francia unele din populațiunĭ, prea puținŭ cunoscute până aḑĭ. Slaviĭ Austrieĭ, carĭ luptă de seculĭ contra vecinilorŭ lorŭ nemțĭ; Românii, carĭ suntŭ nuțiĭ cu

www.dacoromanica.ro

noĭ prin comunitate de limbă şi de origină, ne-a datŭ, în timpiĭ nenorocirilorŭ nóstre, doveḑĭ de simpatiĭ pentru carĭ nu scimŭ cumŭ sĕ le fimŭ maĭ recunoscĕtorĭ. Nu putemŭ sĕ le mulţămimŭ maĭ bine de câtŭ procurându-le miḑlóce d'a se iniţia cu limba şi cu literatura nóstră. Eĭ iubesĕŭ pe Francia prin instinctŭ, dar le este cu greŭ a o cunósce de ajunsŭ; eĭ suntŭ despărţiţĭ de Francia prin Germania; li se impune o cultură cu totulŭ germană; la eĭ cărţile francese suntŭ fórte rarĭ şi cu unŭ preţŭ fórte urcatŭ.»

«Vremŭ se punemŭ pe Francia în comunicaţune cu amiciĭ sĕĭ destulŭ de preçuiţĭ până acumŭ. Celŭ maĭ bunŭ miḑlocŭ este a le procura gratisŭ cărţile francese de carĭ suntŭ lipsiţĭ.»

«Ne propunemŭ a trămite rênduri-rênduri profesorilorŭ, societăţilorŭ sciiçifice şi literarii, întruniriior studinţilorŭ din Praga, Posen, Lemberg, Pesta, Sibiŭ, Agram, Laybach etc..., opere de gramatică, istoriă, literatură, sciinţe etc...»

«Printre bărbaţiĭ învĕţaţĭ şi ómeniĭ din lumea bună, nu este unulŭ care sĕ nu pótă găsi în bibliotcca sea óre-care volumine devenite nefolositóre. Aceste volumine, distribuite bine în ţĕrĭ unde suntŭ necunoscute, vorŭ face servicie marĭ prin propagarea ideilorŭ nóstre, făcêndŭ maĭ bine cunoscută Francia.»

«La o asemenea faptă patriotică, învitămŭ noĭ pe toţĭ aceia carĭ ţinŭ a mănţine şi a întinde influinţa morală a Francieĭ în străinătate. Vomŭ fi fericiţĭ a priimi de pe acumŭ daruri, fiă în cărţi, fiă în banĭ pentru cumpĕrare de cărţi.»

«Sperămŭ în buna-voinţă a Sociătăţilorŭ savante şi în DD. autorĭ şi editorĭ. Asociindu-se la opera nóstră, vorŭ face celŭ maĭ mare serviciŭ literaturei naţionalĭ.»

«Orĭ-ce donatorŭ póte designa însu-şĭ destînaţiunea donaţiuniĭ. Orĭ-ce operă, va purta numele donatoruluĭ, de va dori.»

«Pentru cererĭ şi informaţiunĭ, sĕ se adreseze la Dd. *Gaidoz*, profesorŭ la şcóla de sciinţe politice, 32 *rue Madame, Paris.*»

«*Hovelacque*, directorŭ alŭ *Revisteĭ limbistice, 2 rue Pléchier, Paris.*»

«*Leger*, doctorŭ ès-lettres. 30 *quai d'Orléans, Paris.*»

«*Emile Picot*, vice-consulŭ, 7 *place d'Eylau, Paris.*»

«Şi, cumŭ vedeţĭ, ideïa Comitetuluĭ este cu totulŭ practică. Ea nu póte de câtŭ sĕ fiă bine primită de către populaţiunile slave şi române.»

«Dar membriĭ Comitetuluĭ nu vorŭ putea cunósce cu esactitate numĕrulŭ sociătăţilorŭ şi trebuinţelorŭ fiă-căreia. Este deci de trebuinţă ca, chiarŭ de acumŭ, sĕ-şĭ facă cunoscute dorinţele, adresându-se în scrisŭ la una din persónele indicate maĭ susŭ.

«Debuturile Comitetuluĭ vorŭ fi firesce fórte modeste; elŭ nu va putea respunde la tóte cererile ce i se vorŭ adresa, dar va lua notă şi se va sili a le satisface maĭ têrçiŭ.»

«Se înţelege de sineşĭ că Comitetulŭ nu póte lua asupră-ĭ sarcina cheltuelilorŭ de transportŭ, care în genere se va efectua prin mică-vitesă (Frachtgut), lăsândŭ portulŭ în greutatea destinatorilorŭ.»

«Comitetulŭ se va sili a adopta, pe câtŭ va fi cu putinţă, natura scrisorilorŭ trămise în trebuinţele particulare ale donatorilorŭ; cărţile sciincifice, de exemplu, vorŭ fi reservate studinţilorŭ, operile de teologiă Seminarelorŭ etc...»

«Credŭ neapĕratŭ a maĭ aminti aci că pentru scrisorile adresate din Austria în Francia, *francarea este de 25 crăiţarĭ, şi că Comitetulŭ va fi silitŭ a refusa scrisorile carĭ nu vorŭ fi francate de ajunsŭ.*»

«Jurnalele slave şi române suntŭ rugate sĕ bine-voéscă a reproduce comunicaţiunea acésta.

«Sfîrşindŭ, potŭ anunçia că s'a şi adunatŭ unŭ mare numĕrŭ de opere, şi că peste câte-va çile vomŭ şi face prima trămitere de cărţi.»

CREDETULU FONCIARU

VI

Comparaţiĭ între banca teritorialĕ şĭ banca Engliteriĭ pentru schimbulŭ biletelorŭ la purtătorŭ

Nu este destulŭ de a fi găsitŭ o frumósă combinaţiune financiară pentru a înlesni schimbulŭ biletelorŭ la purtătorŭ în contra numerariuluĭ şi alŭ pari, trebueşte încă a face ca acésta combinaţiune sĕ fiă admisă, ne observŭ uniĭ din streiniĭ care urmărescŭ în acestŭ momentŭ a pune mâna pe acéstă instituţiune. Faceţĭ în România acea ce se face în Englitera, ne çicŭ aceştĭ financiarĭ; lepădaţi-vĕ totŭ déuna de concursulŭ guvernuluĭ pentru stabilirea instituţiunilorŭ vóstre, şi nu amestecaţĭ Statulŭ în operaţiunile vóstre financiare. Acésta este unŭ simplu pretestŭ de care se servŭ, spre a induce în eróre opiniunea publică şi pe ceĭ chemaţĭ a regula acéstă cestiune, ca sĕ nu maĭ recurgem la înlesnirea ce cerem dela Statŭ pentru schimbarea biletelorŭ nóstre. Maĭ nainte de tóte, trebue sĕ presintămŭ miḑlóce practicabile: Acelea ce propunemŭ, suntŭ singurile posibile pentru o instituţiune care împrumută pe lungĭ termene. Pe de altă parte inamiciĭ nostriĭ, voindŭ a ne sili sĕ ne conformămŭ cu miḑlócele întrebuinţate de englesĭ, uită neapăratŭ că tocmaĭ în Englitera tóte capitalurile, ce percepe Statuluĭ, suntŭ transportate în casele băncĭ Engliteriĭ, singură însărcinată cu strîngerea tutulorŭ veniturilorŭ şi cu efectuarea tutulorŭ cheltuelilorŭ séle.

Banca întrebuinţéḑă biletele séle în plăţile creditorilorŭ Statuluĭ şi a funcţionarilorŭ sĕĭ, şi conservă în casele séle numerariulŭ ce priimeste dela Statŭ, careĭ servă pentru schimbulŭ biletelorŭ séle, orĭ de câte orĭ arŭ cere cineva rambursarea lorŭ.

Afară de acésta, biletele băncĭ Engliterei suntŭ aşa de bine priimite şi chimbate de casele Statuluĭ, ca şi la acelea ale băncĭ chiarŭ. Capitalurile Statului Britanicŭ, fiindŭ depuse în casele băncĭ Engliteriĭ, tótă lumea cunósţe că nu resultă nicĭ unŭ inconvenientŭ pentru tesaurŭ; din contră, acéstă mĕsură susţine creditulŭ băncĭ şi întăreşte în acelaşĭ timpŭ pe acela alŭ Statuluĭ.

Din momentulŭ ce Statulŭ ne înlesneşte schimbulŭ, nicĭ o dată biletele băncĭ teritoriale nu vorŭ avea trebuinţă de unŭ cursŭ forţatŭ pentru a circula.

Din cea-ce precede, vede orĭ cine că biletele băncĭ teritoriale vorŭ circula în locŭlŭ numerariuluĭ între cultivatorĭ, ca şi între proprietarĭ, ca şi între comercianţĭ, pe când numerariulŭ se va eftini, ne maĭ servindŭ de câtŭ la casurĭ escepţionale. Capitalulŭ de reviramentŭ chiar, de 30 $_0/^0$ în bilete, pe care banca teritorialĕ le va emite peste suma împrumutată, nu va fi póte destulŭ de considerabile pentru a le schimba în contra totuluĭ numerariuluĭ ce arŭ veni la bancă; căcĭ e ştiutŭ că, cu câtŭ sĕ emite bilete maĭ multe în circulaţiune, cu atâtŭ maĭ multŭ numerariŭ se va afla în casele séle. Este, dar, netăgăduitŭ că banca teritorială, cu concursulŭ tutulorŭ interesaţilorŭ sĕĭ, şi cu acela alŭ Statuluĭ, va putea avea totŭ déuna în casa sa numerariŭ în cuantităţĭ maĭ multŭ de câtŭ suficiente pentru schimbarea biletelorŭ séle la purtătorŭ.

Se obiectă că banchieriĭ vorŭ privi cu unŭ ochiŭ rĕu înfiinţarea băncĕĭ teritoriale, pentru că ea 'ĭ arŭ obliga a împrumuta cu dobânḑĭ eftine, şi, spre a face sĕ caḑă banca, s'arŭ înţelege între dênşiĭ de a cumpĕra aceste bilete, cu o primă óre care, pe care, strângêndule în o mare cantitate, sĕ le presente de odată băncĭ, cerîndŭ rambursarea lorŭ, cu speranţă că acésta din urmă nu va fi în stare a o satisface.

Dacă arŭ fi astŭ-felŭ, acestĭ banchieriĭ, în locŭ de a distruge banca teritorială şi a face sĕ i se depreciese biletele séle, arŭ favorisa-o din contră, într'unŭ modŭ considerabile; căcĭ, dândŭ o primă, toţĭ vorŭ alerga la bancă cu numerariŭ, spre a lua în schimbŭ bilete, şi ale da în urmă banchierilorŭ care le-arŭ da o primă. Prin acestŭ miḑlocŭ, dacă casele băncĭ s'arŭ goli pe de-oparte, ele s'arŭ umplea pe de alta, şi bancherĭ arŭ manca scopuluĭ.

Cea maĭ mare parte din economiştĭ susţinŭ că nu se potŭ emite bilete de bancă în circulaţiune, fără a avea unŭ capitalŭ în numerariŭ, egalŭ cu emisiunea biletelorŭ, de témă că totalitatea rambursmentuluĭ sĕ nu fiă exigeată de odată de către purtătorĭ.

Vomŭ răspunde, că dacă arŭ trebui ca numerariulŭ sĕ fiă pentru o sumă egală cu emisiunea biletelorŭ, atuncĭ arŭ fi fostŭ inutilŭ de a maĭ crea bilete.

Totulŭ este de a emite bilete, inspirândŭ tótă confienţa, pentru ca sĕ nu se reclame rambursarea lorŭ de câtŭ numaĭ atuncĭ când cine-va arŭ avea neapărată trebuinţa de banĭ. Probă despre acésta este, că banca Francieĭ, care este autorisată a crea bilete pentru 1200 milióne, nu posedă unŭ capitalŭ în acţiunĭ de câtŭ de 180 milióne, şi încă şi acesta convertitŭ în totalitatea luĭ în rente asupra Statuluĭ şi obligaţiunĭ de tesaurŭ. Acésta însĕ nu a împedicat'o d'a proşeda în 1866, aprópe de 800 milióne numerariŭ în casele séle, şi credem că va poseda şi maĭ multŭ în viitorŭ, pentru că a modificatŭ regimele sĕŭ financiare, învechitŭ deja, adoptândŭ unŭ altulŭ maĭ prefecţionatŭ.

Resultă, dar, din acéstă situaţiune, că biletele nu circulŭ de câtŭ prin confienţă şi nu altŭ-felŭ, şi numaĭ cândŭ îşĭ perdŭ acéstă confienţă, pentru o causă séŭ alta, atuncĭ se reclamŭ în masă rambursările lorŭ.

Vom putea cita încă o probă apropo de acestŭ subiectŭ, cu biletele emise de tótă lumea la Jersey, o insulă englesă.

Jurnalulŭ *de L'agriculture*, alŭ Domnuluĭ Barral, publică douĕ articole, unulŭ de D. Gareau, vechiŭ deputatŭ şi membru alŭ societăţiĭ imperiale şi centrale din Francia, că la Jersey, tótă lumea are dreptulŭ a emite bilete de bancă la purtătorŭ, şi la vedere, în valóre de 25 francĭ fiăcare, séŭ o livră sterling.

Prin acestŭ faptŭ, 73 de felurĭ de bilete circulă în insulă, unele emise de băncĭ, altele de comune şi altele, în fine, de diferite asociaţiunĭ şi chiar de particularĭ. Cu tóte că acéstă insulă nu numĕră de câtŭ 50 miĭ locuitorĭ, ea evaluésă la 3 milióne francĭ suma acestorŭ bilete puse în circulaţiune: 2 milióne emise de băncĭ, 500,000 francĭ de comune şi 500,000 de asociaţiunĭ diverse şi de particularĭ.

De aci póte vedea orĭ cine că, cu tóte că aceste bilete suntŭ rambursabile la ve-

www.dacoromanica.ro

dere şi la purtătorŭ în contra numerariuluĭ, totuşĭ ele se bucură de încrederea publică, prin semnăturele celorŭ ce le emitŭ, nu reclamŭ nicĭ o dată rambursarea de câtŭ numaĭ atuncĭ cândŭ cine-va are o absolută necesitate de banĭ

Garanţiile asupra cărora se reposŭ bilitele băncilĭ teritoriale, le daŭ o confienţă multŭ maĭ mare de câtŭ a acelora ce se emitŭ de tótă lumea la Jersey, şi vorŭ împedica de sigurŭ, în orĭ ce timpŭ, chiar în epocĭ de revoluţiunĭ, dacă s'ar maĭ în têmpla, de a se reclama în masă rambursarea lorŭ, dupe cumŭ s'ar putea face pentru acelea la banca Francieĭ, ale căreĭ garanţiĭ nu reposŭ pe nimicŭ solidŭ. Acéstă bancă póte, în orĭ ce momentŭ, a fi furată, despuiată séŭ a simţi marĭ falimente. In acestŭ casŭ, ea este obligată a face pe purtătoriĭ de bilele a perde valórea lorŭ.

Cu banca teritoriale nu este totŭ astŭfelŭ: purtătoriĭ biletelorŭ séle nu vorŭ fi nicĭ o dată espuşĭ la acestŭ pericolŭ, pentru că garanţiile, asupra cărora biletele séle reposă, nu vorŭ putea nicĭ o dată a dispărea.

Pe aceste motife, dar, orĭ care arŭ fi cantitatea biletelorŭ ce banca teritoriale va pune în circulaţiune, ea nu va putea fi nicĭ o dată supusă la rambursarea lorŭ, pentru că valórea nu va putea fi nicĭ o dată nicĭ alterată, nicĭ depreciată, nicĭ încrederea lorŭ afectată; din contra, cu câtŭ banca teritoriale va pune în circulaţiune maĭ multe bilete, cu atâtŭ numerariulŭ va aflua în casele séle prin miḑlocŭlŭ creaţiuneĭ fondurilorŭ séle de revirementŭ, care trebue totŭ d'auna sĕ ecuivalese cu sfertulŭ sumeĭ biletelorŭ împrumutate de dênsa.

DIVERSE

Limba tăétă. Iscându-se o cértă între duoĭ israiliţĭ harabagiĭ, unulŭ din eĭ, anume Mendel sin Herşcu, pentru a-şĭ resbuna asupra celuĭ-ţ-altŭ. anume Iţicŭ sin Iosefŭ, a intratŭ în grajdŭ şi'a tăétŭ limba unuĭ calŭ alŭ acestuia. Afacerea este la parchetŭ, érŭ călulŭ în cura medicală.

(*Curierulŭ*)

* * *

Statistica sinuciderilorŭ. Din tabelele întocmite de Dr. Decasine pentru sinuciderite din Francia în aniĭ 1836—1857, resultă următórele date interesante: în genere bărbaţiĭ întrebuinţézŭ maĭ multŭ arme de focŭ şi femeile otravă. Fie-care întrebuinţézŭ instrumentulŭ ce-ĭ este, pentru a ḑice aşa, maĭ familiarŭ; vênĕtoriĭ şi soldaţiĭ îşĭ sfaramă creeriĭ cu unŭ plumbŭ; bărbieriĭ îşĭ tae gâtulŭ cu briciulŭ; cismariĭ se spintecă cu custura; graveuriĭ cu aculŭ de sĕpatŭ; spălătoriţele se otrăvescŭ cu potaşă şi albastru prusicŭ, séŭ se asfixiaḑă cu cărbunĭ. In acéstă perióḑă de 22 aniĭ, din 71,207 indiviḑĭ s'aŭ spânzuratŭ 24,536, înecatŭ 23,221, împuşcatŭ 10,197, asfixiaţĭ 5587, tăéţĭ 2871, precipitatŭ 2841, otrăvitŭ 1500, şi restulŭ 454 aŭ întrebuinţatŭ alte miḑlóce de sinucidere. Causele cele maĭ dese ale sinuciderilorŭ acestea aŭ fostŭ miseria şi nenorociriĭ băneştĭ, nenorociriĭ casnice, sĕlbătăciriĭ din beţiă şi alte patimĭ, dorinţa de a scăpa de dureriĭ fisice şi nebunia.

* * *

Nuntă de diamantŭ. Sâmbătă în 1 Februare st. n. se va celebra în Braudeis, lângă Elba, rara serbare a universăriĭ a 60-lea a uneĭ căsătoriĭ. Soţiĭ în cestiune numĕră împreună 170 de aniĭ şi, de şi aŭ făcutŭ 17 copiĭ, din care maĭ trăescŭ 6, cu 33 de nepoţĭ şi 3 strĕnĕpoţĭ, suntŭ încă în tótă vigótea şi nicĭ li se cunóşte înaintata vârstă.

* * *

Hotelŭ de ville din Paris. Étă câte-va informărĭ precise asupra reconstruireĭ oteluluĭ de ville: Numĕrulŭ concurenţilorŭ pentru reedificarea luĭ s'aŭ ridicatŭ până la cifra fabulósă din 650. Juriulŭ însărcinatŭ de a statua asupra alegereĭ candidatuluĭ, va fi preşidatŭ de prefectŭ, care şi'a reservatŭ dreptulŭ de a alege elŭ însu-şĭ pe vice preşedintele sĕŭ. O esposiţiă publică a tuturorŭ proiectelorŭ presentate va avea locŭ în palatulŭ industrieĭ, pavilonulŭ nord-est. Durata eĭ va fi de 20 ḑile. O întiĕŭ alegere de 20, cele maĭ bune proiecte se va face de juriu, şi aceste, regulate în ordinŭ alfabeticŭ dupe numele autorilorŭ lorŭ, vorŭ fi din noŭ espuse în publicŭ. Autoriĭ proiectelorŭ clasate de alŭ 2-lea la alŭ 6-lea rangŭ, vorŭ priimi unŭ premiu care va varia de la 15,000 la 5,000 de francĭ. O despăgubire de 2,500 francĭ, va fi acordată fiă-căruĭ din artiştĭ, ale cărora proiecte, cuprinse în întêia alegure făcută de juriu, nu vorŭ fi priimitŭ unulŭ din premiile de maĭ susŭ. Noulŭ hotelŭ de ville va coprinde, în întregulŭ sĕŭ, 348 odăĭ, ocupându o supra-facĭă de 15, 777 metre.

(*La Presse.*)

* * *

Abilitatea poliţieĭ din Viena. Unulŭ din ceĭ maĭ marĭ bijutieriĭ din capitala Austrieĭ, veḑu într'o ḑi intrându la dênsulŭ. unŭ personagiŭ cu o mină imposantă, îmbrăcatŭ cu unŭ magnificŭ paltonŭ garnisitŭ cu blană şi purtându la subţióră o mică casetă de ferŭ.

—Domnule, ḑice personagiulŭ bijutieruluĭ, aşŭ dori sĕ vĕ întreţiŭ puţinŭ asupra uneĭ afaceriĭ fórte importante.

Bijutierulŭ, invită personagiulŭ în camera laterală.

—Étă, Domnule, pietre precióse de o mare valóre.

Şi ḑicându acestea, personagiulŭ deschise caseta în care străluceaŭ diamante, rubine, smarande, şi topaḑe.

—Aşŭ avea trebuinţă, imediatŭ, de o sumă de banĭ maĭ însemnată.

—Câtŭ, Domnule?

—O sută şĕĭ-ḑecĭ de milĭ de francĭ, pentru care aşĭ dori se vĕ lasŭ aceste pietre amanetŭ. Vĕ voiŭ înapoia acéstă sumă, de astăḑĭ peste puţinŭ timpŭ. In orĭ-ce casŭ, suntŭ gata a vĕ subscri o hârtie prin care aceste pietre vorŭ rĕmânea ale Dumitale, dacă în termenŭ de treĭ lunĭ de ḑile, nu vĕ voiŭ rambursa o sută şĕĭ-ḑecĭ de milĭ francĭ.

Bijutierulŭ esamină pietrile, unele dupe altele, care evaluaŭ la treĭ-sute milĭ francĭ, celŭ puţinŭ.

—Afacerea e sfârşită, Domnule, respunse elŭ.

Unŭ băétŭ veni se previă pe bijutierŭ că órecine este în prăvĕliă, pentru a cumpăra ceva fórte grabnicŭ.

—Scusă-mĕ unŭ minutŭ, adăogă elŭ, lăsându pe personagiŭ în cabinetulŭ seŭ; mĕ întorcŭ numaĭ de câtŭ şi vĕ aducŭ şi aceĭ o sută sĕĭ-ḑecĭ de milĭ de francĭ.

Abia eşise, şi personagiulŭ, debarasatŭ de bijutierŭ, printr'unŭ complice care venise sĕ cumpere bijuteriĭ, închise caseta cu pietre, o puse într'unulŭ din largile busunare ale vastuluĭ seŭ paltonŭ, şi o ramplesă printr'o altă casetă, întocmaĭ ca cea dintêiŭ.

Bijutierulŭ revine, maĭ dă o aruncătură de ochiŭ sumariŭ asupra pietrelor de o asemenea esactitudine cu acelea ce esaminase cu minuţiositate, numĕră o sută sĕĭ-ḑecĭ de milĭ de francĭ personagiuluĭ, şi-şĭ frécă mâinile ḑicându-şĭ că nu şi-a perdutŭ ḑiua de géba.

Pe dată ce personagiulŭ plecă, bijutierulŭ arĕtă primuluĭ seŭ comisŭ pietrele.

—Étă, ḑise elŭ, luându unŭ diamantŭ din cutiă, ce albŭ este, câtŭ este de curatŭ!... De o dată însĕ îngălbeni, maĭ luă încă o piatră, dupe aceia încă una: în cele din urmă se convinse că fusese înşelatŭ. Petrile precióse eraŭ schimbate prin pietre falşe.

Alergă numaĭ de câtŭ la unŭ comişarŭ de poliţiă.

Casulŭ era gravŭ. Avĕŭ afface cu cu o bandă de ceĭ maĭ abilĭ coţcarĭ esploatându în mare industria lorŭ, puternicŭ organisaţĭ şi póte charŭ comoditaţi, fiindŭ-că unulŭ din eĭ, se află în capulŭ uneĭ petrăriĭ în valóre de treĭ sute milĭ francĭ.

Ce e de făcutŭ?

Comisarulŭ vienesŭ, era unŭ omŭ fórte abilŭ. Se gândi puţinŭ.

Apoĭ strigă:

—Credŭ că-ţĭ voiŭ înapoia baniĭ! Numaĭ... trebue sĕ aştepţĭ câte-va ḑile.

Termenulŭ espiră, şi lumea citea în tóte jurnalele din Viena următorulŭ faptŭ diversŭ:

«Hoţiĭ întroducênduse în nóptea acésta în prăvălia D-luĭ M... unulŭ din ceĭ întêiŭ bijutieriĭ aĭ noştriĭ, aŭ ridicatŭ pentru maĭ multŭ de şése sute milĭ de francĭ bijuteriĭ, între care şi o casetă de ferŭ, coprinḑêndŭ de treĭ sute de milĭ de francĭ pietre precióse, depuse amanetŭ D-luĭ M... de unŭ mare personagiŭ streinŭ pentru unŭ împrumutŭ de o sută sĕĭ-ḑecĭ de milĭ francĭ.»

Efectulŭ fu produsŭ imediatŭ.

Câte-va ore dupe apariţiunea jurnalelorŭ, personagiulŭ cu blana largă se presentă din noŭ la bijutierŭ.

—Étă, adăogă elŭ, aceĭ o sută şĕĭ-ḑecĭ milĭ de francĭ ce-mĭ aĭ împrumutatŭ, şi înapoiaḑă-mĭ caseta.

—Dar... n'aţĭ cititŭ? ea mi s'a furatŭ!

Dupe ce puse pe personagiŭ în curentŭ, acesta respunse că este fórte supăratŭ de acéstă întêmplare, dar că acésta nu-lŭ priveşte; că părăseşte Viena chiar în ḑiua aceia şi că-ĭ trebueşte caseta sa sĕŭ baniĭ.

—Treceţĭ în cabinetulŭ meŭ, îĭ respunse bijutierulŭ.

In cabinetŭ se află Comisarulŭ şi agenţiĭ seĭ. Farsa era jucată.

Mărturisimŭ că poliţia e bine organisată la Viena.

(*La Turquie.*)

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	103 3/4
» Strusberg	48 1/2
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	95 1/8
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	98 1/4
Londra a vista	— —
» 3 lunĭ	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 lunĭ	37 3/4
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ B.
Metalice	68 70
Naţionale	72 80
Lose	103 75
Acţiunile băncieĭ	970 —
Creditulŭ	333 25
London	108 90
Oblig. rurale ungare	79 —
» Temeşvar	76 75
» Transilvane	77 —
» Croate	77 —
Argintŭ în mărfurĭ	107 75
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 67 1/2

LICITAŢIUNE

Sindicatulŭ falimentuluĭ Thiebaut & C-nie face cunoscutŭ, că Marţĭ, 30 curentŭ, se va vinde prin licitaţiă tóte vitele, precumŭ porcĭ, boĭ, vacĭ şi caĭ, ce se află la fabrica de pâine de la Colintina.

Doritoriĭ vorŭ veni dar în acea ḑi în localulŭ fabriceĭ, unde se va ţine licitaţiune la 12 ore din ḑi.

www.dacoromanica.ro

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochi de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TORUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ţecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistŭ,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusemăgărĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluriĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capelenià

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorii se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ au ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforiĭ şi Parfumariĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelurŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causéză în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

ANUNCIU

La 2 Februariŭ 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budiştenu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clădită formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusândŭ din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte dilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunĭ (slăbiciune din di în di) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticia. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele veriĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—BUCURESCI, F. ITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureşti, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

Recompensă la Exposiţiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuiriĭ, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bte, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ŞI

SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusenturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

Girante responsabilŭ DAVID DINU. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MERCURI, 31 IANUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 285

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 30 IANUARIE

Nenorocire mare! Noulŭ Jupiter, Primulŭ Ministru alŭ Românieĭ, s'a înfuriatŭ şi a pusŭ mâna pe trăsnete ca se *pursuivarisésca* lumea întrégă! Intraţĭ de viĭ în pământŭ jurnalistĭ, deputaţĭ şi toţĭ câţĭ nu sunteţĭ amploiaţĭ séŭ partisanĭ târâtorĭ aĭ seĭ; căcĭ intiligintele şi fără prihană Ministru a fostŭ apucatŭ de vechia sea patimă, de *surescitare*, în şedinţa de erĭ a Camereĭ, cu ocasiunea desbaterĭĭ pentru invalidarea alegerĭĭ Domnuluĭ Iordache Ganea, alesŭ în colegiulŭ III din Bârlad!

Vechiele figurĭ sinistre ale revoluţionarilorŭ, pistólele, frigările şi paloşile, trecêndu-ĭ pe dinainte şi ne lăsându-lŭ se dórmă, neprihănitulŭ şi intiligentele ministru se înfuriază şi maĭ multŭ, se surescită şi maĭ reŭ, şi nu vede pretutindinĭ de câtŭ—cum vedea eroulŭ luĭ Cervantes—resistenţe pe care le învinge, desordini pe care le pune la regulă, complotŭrĭ pe care le sugrumă încă în légănŭ!

Dar ce sĕ ḑicĭ? Are şi dreptate! Nu póte se stea cine-va cu sânge rece, în facia unuĭ eşecŭ, cândŭ i se ia o armă din mână pentru care lucrase atâta, şi cu care avea de gândŭ se *pursuivarisésca* pe toţĭ *blăstămaţiĭ* de jurnalistĭ, cariĭ de multe orĭ nu-lŭ lasŭ se dórmă! Domnulŭ Prim Ministru, în intiliginţa şi în neprihănirea sea, îşĭ făcuse nisce planurĭ cariĭ s'aŭ pomenitŭ cu ele căḑute în baltă, rămâindŭ pe malŭ sĕ se uite duiosŭ la ele.

N'are dreptulŭ, dar, se fiă *surescitatŭ*? Noĭ credemŭ că da; maĭ cu sémă că ş'a perḑutŭ plăcerea de a vedea trecêndu, pe băncile justiţieĭ, toţĭ aceĭ jurnalistĭ carĭ îĭ aducŭ insomniă, şi tóte acele figurĭ sinistre şi revoluţionare pe care le vede în momentele séle de surescitare.

Dumnéluĭ fiindŭ omŭ de imaginaţiune, fiindŭ agitatŭ de perderea acestorŭ plăcerĭ, nu putea se nu faca şi din alegerea Domnuluĭ Ganea o cestiune de desordine, de *pursuivarisélă* şi de *regularisélă*.

Cestiunea era fórte simplă la începutŭ: Domnulŭ raportore cere invalidarea alegerĭĭ Domnuluĭ Ganea, pentru cuvêntulŭ că s'a făcutŭ, dupe Domnia sea, óre carĭ neregularităţĭ în alegere, şi aceste neregularităţĭ aŭ provenitŭ din causa listelorŭ electoralĭ.

Domnulŭ ministru d'o dată, sârindu-ĭ ţandăra, se năpustesce asupra tutulorŭ acelorŭ primarĭ şi consilierĭ, carĭ nu voescŭ se priméscă, numaĭ dupe gustulŭ Domnieĭ séle, pe toţĭ votanţiĭ de prin comunele ruralĭ, carĭ plătescŭ 80 leĭ, se vie se inunde comunele urbane şi se paralisese acţiunea şi dreptulŭ colegiuluĭ III-lea, ci urmesŭ votuluĭ Camereĭ de la 1868. Domnia sea declară că va scóte pe toţĭ aceĭ primarĭ carĭ nu se vorŭ supune neprihăniteĭ séle voinţe.

Domnulŭ Chiţu, n'are de lucru, uitânduşĭ negreşitŭ întêmplarea cu votarea amandamentuluĭ Domnuluĭ Maiorescu în privinţa preseĭ, şi nebăgênd de sémă nicĭ agitarea în care se afla Domnulŭ Ministru, se apucă se-lŭ contrariese, se spue că urmânduse, cum vrea Domnulŭ Catargiu, se calcă legea electorală, şi se declare că la Domnia sea preţuesce maĭ mult votulŭ Camereĭ şi interpretarea ce a datŭ Curtea de Casaţiune acesteĭ neînţelegerĭ dintre Primarĭ şi Minlstru, de câtŭ numaĭ bunulŭ placŭ alŭ guvernuluĭ, care póte aduce desordine şi anarchiă!

Ne aducemŭ aminte că, viḑitândŭ odată unŭ spitalŭ la Francfort, unŭ visitatorŭ, pronunţândŭ numele de *Kaiser*, unŭ nenorocitŭ din bolnaviĭ aceleĭ sălĭ sări în susŭ, se repeḑi asupra visitatoruluĭ, şi era sĕ-lŭ sugrume, dacă nu sărea gardianulŭ sĕ-lŭ pue la locŭ. Acestŭ nenorocitŭ nu putea se auḑă acestŭ cuvêntŭ, fără se-ĭ facă o surescitare.

Nu voimŭ se ḑicemŭ că Domnulŭ Prim ministru putea se fiă în acele momente comparatŭ cu bolnavulŭ din Francfort. Ferésca Dumneḑeŭ! Nicĭ nu ne-a trecutŭ prin minte acésta. Numaĭ agitarea sea, la cuvêntulŭ *anarchiă*, ne-a adusŭ aminte acestŭ faptŭ. Agitarea însĕ a adusŭ strigăte şi ameninţărĭ, ḑicêndŭ că D. Chiţu şi aĭ Domnieĭ séle aŭ voitŭ se facă desordine şi anarchiă, şi că Domnia sea nu-ĭ a lăsatŭ. Domnulŭ Chiţu rĕspunde că primarulŭ alesŭ de guvernŭ a voitŭ se facă desordine, şi face apelŭ la Domnulŭ Florescu, se spue dacă nu e aşa.

Camera începe sĕ se agite şi ea. Domnulŭ Prim ministru strigă, D. Preşedinte strigă, dăputaţiĭ strigŭ, şi Camera întrégă e în plină anarchiă!

Maĭ mulţĭ deputaţĭ cerŭ cuvêntulŭ, între care D. Vernescu, în cestiune de regulamentŭ. Domnulŭ Vernescu se adresésă către Primulŭ ministru şi îlŭ întrébă: ce suntŭ aceste *sbierăte* şi ameninţărĭ?

Partisaniĭ guvernulŭ strigŭ la ordine, preşedintele sună clopoţelulŭ, şi nu maĭ voesce se dea cuvêntulŭ nimuluĭ.

Sgomotulŭ se terminŭ cu invalidarea alegerĭĭ domnuluĭ Ganea.

Nimicŭ n'a lipsitŭ acesteĭ şedinţĕ ca se fiă o comediă din cele maĭ comice, a fară de focŭ bengalŭ. Dacă deputaţiĭ însĕ, n'arŭ fi trecutŭ se lucrese în secţiunĭ la 2 ore, n'arŭ fi lipsitŭ nicĭ acestŭ neapăratŭ trebuinciosŭ la comediele de bulevardŭ.

Sărmane Cervantes, de ce nu'ţi răescĭ aḑĭ!

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Versailles, 9 Februariŭ. — Comisiunea de treĭḑecĭ, alésă pentru resolvarea cestiunilorŭ constituţionale, a respinsŭ 3 propunerĭ ale ministruluĭ Dufaure, relative la transmisiunea de puterĭ, ş'a adoptatŭ purŭ şi simplu redacţiunea comisiuniĭ. D. de Broglie a fostŭ numitŭ raportatorŭ.

Viena, 9 Februariŭ. — Impĕrătésa Carolina Augusta a muritŭ.

CREDETULU FONCIARU

VII

Mulţĭ din economistĭ, şi între aceştia D. *Wolowski* şi *D. Jousseau*, dupe care D. ministru de finance se inspiră, cerêndŭ înfiinţarea maĭ multorŭ băncĭ fonciare în ţéră, despre care vomŭ vorbi maĭ la vale, susţinŭ că, o emisiune mare de bilete fiduciare, face sĕ ésă numerariulŭ din ţéră.

Sĕ observĕmŭ în trécătŭ câtŭ de falşe suntŭ aceste teoriĭ, emise asupra necesităţiĭ de a urca scompturile pentru a împedica eşirea numerariuluĭ din ţéră, dupĕ cum şi pretenţiunea acea că o mare emisiune de bilete de bancă, făcêndŭ sĕ scaḑă dobânda banilorŭ, face în acelaşĭ timpŭ sĕ ésă şi numerariulŭ din ţéra aceia unde esistă în marĭ cantităţĭ, spre a merge în alte state, unde scontulŭ este maĭ ridicatŭ; maĭ adăogêndŭ că, acéstă mare emisiune, face pe publicŭ a alerga dupĕ rambusarea biletelorŭ.

Aci suntŭ treĭ erorĭ din cele maĭ grave. Din ceea ce se petrece acum la Jersey şi la banca Francieĭ, orĭ-cine póte vedea, că cu câtŭ acéstă bancă pune maĭ multe bilete în circulaţiune, cu atâtŭ maĭ mulţĭ banĭ are în casele séle, şi cu atâtŭ maĭ puţinŭ se cere rambursarea biletelorŭ emise, fiind-că posedă încă în acestŭ momentŭ 700 milióne în numerariŭ, pe cândŭ în circulaţiune are 1 miliardŭ 100 milióne bilete de bancă, şi în portofoliulŭ sĕŭ pentru 600 milióne valorĭ comerciale.

Vom rĕmarca şi maĭ la vale, dupĕ cum amŭ remarcatŭ la începutulŭ acesteĭ scrierĭ, şi alte teoriĭ susţinute de economiştĭ, cărora practica a venitŭ sĕ le dea desmin-ţirea cea maĭ formală.

www.dacoromanica.ro

De aci putemŭ conchide că cea mai mare parte din aceşti economişti, ast-felŭ dupe cum este D. *Wolowski* şi *Jousseau*, care suntŭ priviţi generalmente ca nisce oracolĭ, şi ideile şi ranseniamentele lorŭ priimite fără esamenŭ şi fără controlŭ, potŭ fi abilĭ scriitorĭ, profesorĭ en vogue, teoreticĭ fórte finĭ, dar carĭ nu înţelegŭ absolutŭ nimicŭ de practica afacerilorŭ, nicĭ de consecinţele ce potŭ resulta din cestiunile economice politice şi sociale, pentru că teoriele lorŭ suntŭ totŭ d'auna în contradicţiune cu practica. Cu tóte acestea, ómeniĭ care nu se numescŭ economişti, dar care suntŭ sucetibilĭ d'a aprecia erorile ce comitŭ aceştĭ economiscĭ, preferŭ mai bine a se declara incompetinţi în materiĭ financiare de câtŭ a se pune în desacordŭ cu dênşiĭ. Acésta ne-a făcutŭ sĕ rĕmânemŭ totŭ d'auna în obscuritate asupra cestiunilorŭ financiare.

Amŭ fi pututŭ scri volume întregĭ, pentru a demonstra tóte erorile ce comitŭ economiscĭ în materiĭ economice, politice şi sociale. Totŭ cea ce ţicŭ, totŭ cea-ce scriŭ, conchidŭ la unŭ efectŭ diametralmente opusŭ aceluia ce dă practica.

Étă o probă:

Acum câţĭ-va anĭ s'a făcutŭ unŭ mare sgomotŭ la Cameră şi la Senatŭ, şi în tótă presa din Paris şi din departamente, de a emite şi în Francia *tschécurĭ*. Aceia care aŭ voitŭ sĕ le creeţe, fiă societatea generală, fiă creditulŭ fonciarŭ, fiă creditulŭ industrialŭ şi comptoarŭ de scompturĭ, s'aŭ dusŭ în Englitera ca sĕ studiă acéstă cestiune, ce aŭ adusŭ dupe urma studiilorŭ lorŭ? Nimicŭ, absolutŭ nimicŭ; pentru că n'avéŭ eĭ singurĭ cea mai mică cunoştinţă practică de afacerile ce le eraŭ necesariĭ pentru a se ransinia.

In Englitera bancheriĭ şi casele de comerciŭ, care emitŭ *tschécurĭ* şi carĭ inspirŭ confienţă, deschidŭ credite comercianţilorŭ şi industrialilorŭ prin miţlocultŭ acestorŭ *tschecurĭ*; eĭ le împrumută séŭ le daŭ dreptŭ plăţĭ orĭ în comptŭ-curentŭ, ca bilete de bancă, şi le rambursézţă eĭ singurĭ la purtătorŭ cândŭ li se cere rambursarea. Dacă aceste case suntŭ cunoscute şi inspiră confienţă, *tschecurile* lorŭ circulă ca biletele de bancă, fără a vĕhi cine-va sĕ le céră rambursarea. Eată ce însemneţŭ în Englitera adevĕratele *tschecurĭ*, carĭ circulă în acestŭ Statŭ pentru suma de 50 a 60 miliarde pe fiă care anŭ.

Ce s'a făcutŭ în Francia însĕ? A voitară se pue şi acolo în circulaţiune *tschecurile*; ce miţlocŭ a întrebuinţatŭ însĕ ca sĕ ajungă la acestŭ scopŭ? Acela alŭ D-luĭ *Wolowski*: a pusŭ plugulŭ dinaintea bouilorŭ; căcĭ, în locŭ de a deschide credite comercianţilorŭ şi industrialilorŭ prin miţlocultŭ emisiuneĭ *tschecurilorŭ*, tóte casele, care aŭ voitŭ sĕ le pue în circulatiune, aŭ cerutŭ din contra, făcêndŭ apelŭ la capitalişti şi ţicêndule: aduceţi-ne nouă baniĭ vostriĭ, vĕ vomŭ plăti dobânda şi vĕ vom da unŭ *tschecŭ* la purtătorŭ.

Tschecŭ se numeşte acele, pe care casele de bancă îlŭ daŭ capitaliştilorŭ? Acestŭ *tschecŭ* nu este de câtŭ o simplă chitanţă de suma ce ele aŭ priimitŭ dela aceştĭ din urmă; prin acestŭ miţlocŭ era óre cu putinţă a pune în circulaţiune tschecurĭ pentru suma de 50 a 60 miliarde, dupe cum esistă în Englitera? Practica ne spune că nu; pentru că aceste tschecurĭ aŭ dispărutŭ din Francia mai nainte de a se stabili.

In Eeglitera tschecurile suntŭ disimularea biletelorŭ de bancă.

In Francia, tschecurile suntŭ disimularea uneĭ chitanţe.

Totŭ asemenea combatŭ şi înlesnirea ce ceremŭ dela Statŭ pentru schimbulŭ biletelorŭ de bancă, şi beneficiile ce-ĭ cedămŭ pentru înlesnirea acésta, susţiindŭ că acésta arŭ deprecia biletele nóstre şi arŭ provoca pe purtătorĭ a cere rambursarea lorŭ. — Noĭ susţinemŭ din contră, că intervenţiunea Statuluĭ numaĭ atuncĭ este prejudiciósă, cândŭ biletele băncilĭ arŭ fi fostŭ emise subt garanţia sa; din momentulŭ însĕ că ele suntŭ emise subt o triplă garanţiă constituită din pământŭ, nu credem ca şi ceĭ mai neobicinuiţĭ cu asemenea cestiunĭ sĕ nu vadă erórea ce comitŭ economiştiĭ.

Circonstanţele din urmă aŭ silitŭ pe mai multe state a bate monetă hârtiă pentru trebuinţele resbeluluĭ. In locŭ d'a crea ele singure hârtia, aŭ însărcinatŭ băncile ţerilĭ cu acéstă operaţiune, creţêndŭ că prin acestŭ miţlocŭ va face ca hârtia sĕ nu fiă depreciată, autorisândule chiarŭ a le da unŭ cursŭ forţatŭ.

Hârtia acésta, fiă ea creată de băncile ţerilĭ séŭ de guvernele lorŭ de-a dreptulŭ, lumea ştiă că ea este emisă pentru trebuinţele acestorŭ state, spre a întêmpina cheltuelĭ mai presusŭ de cele prevĕţute în bugetele lorŭ: prin urmare, biletele ce aceste băncĭ arŭ putea crea şi pune în circulaţiune, nu potŭ de câtŭ a fi discreditate, pentru că ele nu reposŭ *pe nicĭ o garanţiă seriósă*, şi cu câtŭ se emitŭ mai multŭ, cu atâtŭ ele suntŭ mai depreciate.

Dacă aceste state arŭ fi avutŭ la dênsele o bancă teritorială, cu unŭ regime financiarŭ astŭ-felŭ dupe cumŭ îlŭ propunemŭ noĭ, ea arŭ fi pututŭ sĕ le împrumute subtŭ o garanţiă ipotecară, atâtŭ în timpŭ de resbelŭ câtŭ şi în orĭ care alţĭ timpĭ de crisă, câte-va sute de milióne, până ce arŭ fi venitŭ unŭ momentŭ favorabile în care ele arŭ fi pututŭ rambursa băncilĭ sumele împrumutate, retrăgêndŭ bibetele séle din circulaţiune. Prin acestŭ miţlocŭ hârtia băncilĭ nu s'arŭ fi depreciatŭ de locŭ, şi acele state nu arŭ fi fostŭ obligate a da cursŭ forţatŭ biletelorŭ acestorŭ băncĭ, dupe cumŭ aŭ făcut'o cu biletele băncilorŭ actuale.—Ceva mai multŭ. Acéstă bancă, prin regimele sĕŭ financiare şi garanţiile séle, făcêndŭ ca baniĭ sĕ fiă în abondenţă şi eftinĭ, guvernele n'arŭ fi avutŭ trista ocasiune a privi la evalare cursuluĭ rentŭ şi la acela alŭ tutulorŭ valorilorŭ ce se negocieţŭ la bancă, fără a-ĭ putea face ceva. Creaţiunea dar a uneĭ asemenea băncĭ, prin modificările ce propunemŭ, arŭ face sĕ renască încrederea şi afacerile, şi arŭ înălţa cursulŭ renteĭ şi alŭ tutulorŭ celorŭ alte valorĭ cătate la bursă mai nainte chiarŭ de funcţonarea eĭ.

Prin acestŭ miţlocŭ resbelulŭ séŭ orĭ care alte evenimente politice, care arŭ aduce crise, nu arŭ putea paralisa nicĭ o dată comerciulŭ şi afacerile ţerilĭ, care produce mai adesea ruina unuĭ însemnatŭ numĕrŭde familiĭ.

Este dar de o necesitate forţată de a poseda o asemenea instituţiune de creditŭ, ale cărĭ bilete la purtătorŭ sĕ reposŭ pe garanţiĭ solide, pe garanţiile pământuluĭ, astŭ-felŭ dupe cumŭ o propunemŭ noĭ, ca unica de a face ca baniĭ sĕ fiă abundenţĭ şi eftinĭ pentru tóte clasele societăţeĭ, şi a realţa nu numaĭ financele Statuluĭ, dar încă şi acele ale particolarilorŭ, dândŭ o impulsiune mai mare afacerilorŭ, cu atâtŭ mai multŭ, că treburile şi munca se micşoreţŭ din ce în ce mai multŭ din lipsa de baniĭ şi de creditŭ, pentru că acea care posedŭ capitalurile, numaĭ voescŭ a împrumuta ca altă dată, propietatea teritorială şi agricultura, comerciulŭ şi industria, astŭ-felŭ dupe cumŭ amŭ espusŭ la începutulŭ scrieriĭ nóstre, preferindŭ aĭ arunca în felŭ de felŭ de speculaţiunĭ asupra diferitelorŭ valorĭ, de unde potŭ aĭ retrage dupe voinţă, cea ce-ĭ pune în posiţiune a profita de tóte ocasiunile ce li se par mai favorabie spre a estrage din capitalulŭ lorŭ unŭ avantagiŭ mai mare.

VIITORULU NOSTRU

Se asicură positivŭ că, în cursulŭ serbătorilorŭ de Crăciunŭ, guvernulŭ arŭ fi ordonatŭ tutulorŭ prefecţilorŭ din ţéră sĕ se pregătéscă pentru noĭ alegerĭ!?

Ce! Cugetă óre guvernulŭ se disolve şi Camerile acestea?

Dar pentru ce acésta? —Avut-a se sufere onoratulŭ guvernŭ ce-va din partea lorŭ din câte propuse, órĭ se teme că va suferi în viitorŭ pentru orĭ ce arŭ propune?...

Va sĕ ţică dar, vomŭ avea — adecă va avea guvernul—nouĭ alegerĭ în curândŭ?

Şi apropo de acestŭ faptŭ, circulă felŭ-de-felŭ de versiunĭ: se pretinde că ministeriulŭ voiesce se disolve Camerile şi sĕ împĕnese tóte colegiele numaĭ cu *cuconaşĭ aleşi şi de bunŭ némŭ*, pentru ca sĕ nu maĭ fiă surprinsŭ, precumŭ i s'a întêmplatŭ cu uniĭ din guvernamentaliĭ de astă-ţi — care işĭ permitŭ une-orĭ necuviincióse revolte.

Vrea sĕ stîrpéscă opositia parlamentară de astă-ţi! — Vorbele şi protestările eĭ de şi n'aŭ efecte reale în legislatură, totu-şĭ şi ele supără urechele guvernanţilorŭ.

Tóte acestea se vorŭ împlini prea uşiorŭ, pentru că acumŭ, cu introducerea rurali-lorŭ şi sergenţilorŭ de oraşiŭ,— cărora li se dă patente — colegiele de târgurĭ suntŭ suprimate; colegiulŭ alŭ III-lea din tótă ţéra a devenitŭ o sucursală a colegiuluĭ alŭ IV-lea. Câtŭ despre colegiulŭ I şi alŭ II-lea, se cunósce îndestulŭ dependinţa lorŭ.

Cândŭ se vorŭ obţine aceste resultate, se va propune acestuĭ felŭ de parlamentŭ, resolvarea *cestiunii jidovescĭ*, şi acésta din motivulŭ uneĭ petiţiunĭ ce vorŭ da jidoviĭ Camerii, cerândŭ egalitatea de drepturĭ cu românii. Acéstă parte privesce mai în specialŭ pe D. Epureanu, a căruia venire la ministeriu este caracterisată cu astŭ soiŭ de interese.

Legile draconiane ce se vorŭ promulga, vorŭ fi ca o mână de ferŭ întinsă asupra poporuluĭ românŭ care, strînsŭ din tóte părţile, nu va maĭ cutesa nicĭ se proteste nicĭ se petiţionese, cum a făcutŭ la Constituantă.

Presa naţională va avea cuvenita botniţă — daca chiar va maĭ esista până atuncĭ. In miţlocŭ tăcereĭ tutulorŭ, ţia-

www.dacoromanica.ro

rele subt-venţionate de guvernŭ şi ţiarele subt-venţionate de jidovĭ vorŭ bate toba cea mare pentru ca cu sgomotulŭ acesta sĕ se ameţiască şi sĕ se uiméscă publiculŭ... şi jidanĭĭ vorŭ câstiga.

Atuncĭ cuvêntulŭ Mărieĭ séle că: *jidanĭĭ trebue sĕ fiă în România clasa de miţlocŭ a ţĕrĭĭ*, se va realisa — şi acesta va fi alŭ treilea şi ultimulŭ punctŭ alŭ programeĭ domnescĭ.

Cândŭ tóte aceste se vorŭ împlini spre marea laudă a dinastieĭ şi a ómenilorŭ carĭ se numescŭ aĭ *ordineĭ*, va nasce pentru Europa liberală şi umanitară o nouĕ cestiune publică — aceea *a desrobireĭ românilorŭ* de sub jugulŭ jidovescŭ, precum a fostŭ altă dată preocupată de *desrobirea negrilorŭ* din America.

Atuncĭ creştinismulŭ va primi cea maĭ straşnică lovire, care va surpa totŭ fundamentulŭ moralŭ alŭ civilisaţiuneĭ moderne — substituindu-se unuĭ statŭ *crescinŭ* unŭ statŭ *jidovescŭ*, şi moraleĭ crescine morala talmudică, într'unŭ colţŭ alŭ Eoropeĭ.

Póte sĕ créţă germanismulŭ că va fi câştigatŭ o victoriă mare pe ţĕrmiĭ Dunăriĭ, prin împĕmêntenirea a 600,000 jidanĭ, pe cuvêntŭ că eĭ grăescŭ nemţesce— dar în realitate va fi creată aicea o stare de lucruri de carĭ germaniĭ ceĭ dintêiŭ vorŭ avea a se căi ca poporŭ crescinŭ.

Transformarea Românieĭ, din principatŭ crescinŭ în statŭ judaicŭ, va aduce maĭ marĭ struncinarĭ Europeĭ de câtŭ acela ce a resultatŭ din căderea Francieĭ şi de câtŭ acela ce s'arŭ nasce din disfiinţarea imperiuluĭ turcescŭ.

Unŭ statŭ jidovescŭ! Este oribilă acéstă ideiă... Este a imagina o ţéră în care se reşiadă ca dómnă *cămătariă*, şi care sĕ se administreze dupe normele cele maĭ scârbóse ale fariseismuluĭ şi ale talmudismuluĭ!... Unde jidovulŭ se pótă aplica, fără temere, asupra unuĭ poporŭ de iloţĭ de 5 milióne românĭ, tóte instinctele séle de pradă, de jafŭ, de înşelăciune şi de estorsiune.. şi acésta pentru vécurĭ!

Unŭ statŭ jidovescŭ!... adecă crearea uneĭ feodalităţĭ teocratice — idealŭ pe care altă dată îlŭ urmăréŭ iesuiţiĭ asupra creştinătăţiĭ — a uneĭ feodalităţĭ lipsita de orĭ ce sentimentŭ omenescŭ.

Grosavă ideiă!!!

Arŭ fi o crimă de lesŭ umanitate, arŭ fi sinuciderea unuĭ poporŭ întregŭ!

(*Uniunea Liberală.*)

DIVERSE

Caritatea uneĭ copile. Etă o scenă fórte mişcătóre, la care a asistatŭ din întêmplare unulŭ din redactoriĭ jurnaluluĭ *l'Avenir National*:

Se vindea în strada Acacias No. 43, miserabilulŭ mobilierŭ alŭ uneĭ sĕrmane femeĭ vĕduve, a nume Sandrier. Bărbatulŭ murise în timpulŭ asediuluĭ, şi copitulŭ, o mică fată de patru anĭ, fusese îngropată abia de treĭ lunĭ. Mobilierulŭ urmăritŭ, se compunea de o sofa comodă, douĕ fotoliurĭ rupte, câte-va scaune fără paie şi unŭ micŭ légănŭ, alŭ copileĭ, unde era aşeţată o păpuşe destrâmată.

Comisarulŭ telalŭ lăsase deja de maĭ multe orĭ se-ĭ caţă ciocanulŭ. Cu tóte obiectele vêndute, nu era încă destulŭ a plăti pe proiectarŭ, în numele căruia se vindéŭ.

—Ne maĭ remâne încă a adjudeca şi acéstă păpuşe, îngână Comisarulŭ telalŭ. Cine este muşteriŭ, o vindemŭ: 5 francĭ, 3 francĭ... aĭdeţĭ 2 francĭ...1 francŭ?

In acestŭ momentŭ o mică voce de copilŭ strigă:

—Tată, păpuşa e frumósă: o voiŭ! Tatălŭ numaĭ de câtŭ strigă:

—Suntŭ doritorŭ pentru unŭ francŭ.—1 francŭ şi 50 centime rĕspune o voce plină de înecăciune.

Acésta era femeia Sandrier Niminea nu maĭ supralicită, şi nenorocita mumă numĕra baniĭ seĭ între încreţiturile mâineĭ séle.

—Nimene nu dă maĭ multŭ, strigă pentru ultima óră Comisarulŭ, niminea?

—Douĭ francĭ, întrerupse tatălŭ. Ciocanulŭ căţu.

Douĕ ţipete isbucniră de o dată, acela de bucuriă alŭ copileĭ care primea păpuşea, şi acela de durere alŭ femeieĭ Sandrier, care nu putuse strânge de câtŭ încă 35 centime.

Vînţarea se termină, şi publiculŭ se rĕspândi cu încetulŭ.

Fetiţa, condusă de o mână, şi cu alta ţiindŭ păpuşea, ajunse acasă. In acestŭ momentŭ femeia Sandrier căţu în genuchĭ dinaintea eĭ.

—Lasă-mĕ se o îmbrăţişeţŭ, copilulŭ meŭ, ţise ea înecată în lacrĕmĭ; acéstă păpuşe era a ficeĭ mele, a ficeĭ care a muritŭ...

—Atuncĭ, respunse copila, acésta te-arŭ mîhni dacă nu o veĭ maĭ vedea? Ţine-o ia-o... tata îmĭ va cumpăra alta.

Caritatea este esenţialminte parisiană: unŭ cuart de oră maĭ în urmă femeia Sandrier ştia unde se culcă.

* * *

O reţetă pentru femeĭ. Cunóşteţĭ reţeta pentru îmbrăcarea uneĭ dame de modă? Et'o astŭ-felŭ cumŭ ne-o procură unŭ jurnalŭ belgianŭ. Ea nu este simplă în schimbŭ, însĕ este costisitóre. Cu tóte acestea este singură cunoscută până acumŭ:

Luaţĭ 99 de livre de carne şi de óse,—maĭ cu sémă óse,—faceţĭ douĕ găuriĭ în urechĭ, tăiaţĭ degetele cele micĭ ale piciorului, dupe acea adăogaţĭ unŭ metru şi jumătate de batistă, 50 metriĭ dantelă, o pereche de ciorapĭ de mătase, unŭ metru şi jumătate de flanelă brodată, o pereche botiní cu tocurĭ de 10 centimetriĭ înălţime, patru livre de óse de balenă în fâşii, 130 metriĭ de sârmă, unŭ cuartŭ de lege de panglicĭ înguste, 2 livre de vată séŭ 2 emisfere de ferŭ, 50 metriĭ mătase séŭ catifele, 50 metriĭ point d'Alençon, de Chantilly séŭ de Bruxelles, 200 metriĭ frangiuriĭ şi alte garnituri, 24 duzine nasturĭ, o cutiă de pudră, o cutiă pĕrŭ fresatŭ şi ondulatŭ, 1 cuart de ace de pĕrŭ, o batistă de busunarŭ, din care câţĭ-va centimetriĭ numaĭ de batistă şi unŭ metru de dantele şi Pigmalion, şi-şĭ admiră opera.

* * *

Originea mustăţilorŭ. Cândŭ Sărăciniĭ cuceriră Spania, populaţiunea crescină se amestecă într'atâtŭ cu némulŭ maurilorŭ în câtŭ prea curândŭ nu maĭ putu fi deosebită de elŭ, din causa lipseĭ a unuĭ semnŭ cu care s'arŭ putea distinge, cu tóte că se simţea mare necesitate de a se cunósce srescinĭĭ între eĭ şi a se înţelege în privinţa unuĭ ajutorŭ comunŭ, ce arŭ fi se se dea. Atuncĭ se conveni a lăsa pĕrulŭ, care până acumŭ se redea pe de asupra buzeĭ, prin urmare a lăsa se crésca mustăţile care, cu o fâşiă de pĕrŭ de desubtulŭ buzeĭ, adică barbişionulŭ, formaŭ semnulŭ cruceĭ. Cu acestŭ modŭ mustăţile şi barbişionulŭ devenira óre-cumŭ unŭ semnŭ crescinescŭ de alianţă.

* * *

De unde vine necontenitele lupte în Spania. Citimŭ în *La Gazette des Etrangers*:

Somdetcht Phru Parmindr Maha Chulalonkorn Patindr Debia Maha Mongkut Purusiatane Rajrawiwongse Waruttamanbongse Paribat Warakhattiarajanikarotom Chaturompt Param Mahachakrabattirajasankas Paramdhamika Maha Rajadhiraj Paramnarth Pabitre Phra Chulaloukorn.

—«Dar ce naiba e asta?» Ne vorŭ întreba lectoriĭ, şi maĭ cu sémă lectórele nóstre.

— Cu voĭa Dumnea-vóstră, Dómnelorŭ şi Domnilorŭ, acesta este numele unuĭa din representanţiĭ regatuluĭ Siam, cu care încheiă de ună-ţi Imperiulŭ Austro-Ungarieĭ unŭ întreitŭ tractatŭ de amiciă, de navigaţiune şi de comerciŭ,

Ce drăguţŭ de nume! — Scurtŭ dar frumosŭ.

* * *

Totŭ camŭ în modulŭ acesta, dar cu maĭ multă logică, de şi exagerată, unŭ mare philologŭ grecŭ numi salada: μαρούλο-ἔλεο-ξίδ'-ἅλατο-πιπερο-τζῖρο-μάλατρο - χαρίχευμα!

* * *

Pentru că suntemŭ la salade, sĕ vorbimŭ salade.

Amŭ spusŭ lectorilorilorŭ noştriĭ că regele Amedeŭ I are unŭ moştenitorŭ, născutŭ în nóptea de 30—31 Ianuariŭ s. n.

Infantulŭ a fostŭ botezatŭ la 3 Februarie şi i s'a pusŭ numele Fridericŭ-Amedeŭ-Jofef-Marin-Ferdinand-Franciscŭ-George-Arthur-Bonifacio!

Arŭ fi nemeritŭ ca ţiua onomastică sĕ şi-o serbese la Duminica tutulorŭ sfinţilorŭ.

* * *

D. Alfred Assolant explică în fine în *Siècle* causa revoluţiunilorŭ, măcelurilorŭ şi nefericirilorŭ ce bântue Spania de şéĭ-ţecĭ de anĭ încoa.

Explicarea acésta este trasă dintr'o legendă ispaniolă.

«Bunulŭ Dumneţeŭ, convocândŭ naţiunile în juriulŭ tronuluĭ sĕŭ, le întrebă pe fiă-care în parte care le e dorinţa.

— «Voescŭ curagiŭ şi spiritŭ,» a disŭ Francia.

—«Se aprobă,» respunse Dumneţeŭ.

—«Îmĭ trebue comerciŭ mare şi insule multe» ţise Anglia.

—«Se aprobă.»

—«Înĭ trebue varză şi slănină,» ţise Germania.

—«Se aprobă.»

—«Dar îmĭ trebue multă varză şi multă slănină», reluă Germania.

—«Se aprobă, se aprobă,» continuă Dumneţeŭ, frecându-şĭ nasulŭ.

«Atuncĭ făcu câţĭ-va paşĭ Spania, şi luându la rîndu-ĭ cuvêntulŭ:

—«Dómne, ţise ea, doresc cea maĭ frumósă climă de pe globŭ.

—«Se aprobă.»

—«Femeile cele maĭ frumóse.»

—«Se apropă,» maĭ ţise o dată Dumneţeŭ.

—«Şi guvernulŭ celŭ maĭ înţeleptŭ.»

—« Prea ceriĭ multe; cu tine nicĭ dracu n'o maĭ scóte la capĕtŭ,» dise Dumneţeŭ *plihtisitŭ*, şi'ĭ întórse spatele.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 —
» Strusberg	48 ½
» Oppenheim	— —
Obligaţii domeniali	95 ⅛
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	— —
» 3 luni	93 ¼
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luni	.372 ¼
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ B.
Metalice	69 50
Naţionale	72 90
Lose	106 —
Acţiunile băncieĭ	10 07
Creditulŭ	332 75
Lon..on	108 90
Oblig. rur.le ungare	76 75
» Temeşvar	77 —
» Transilvane	77 —
» Croate	— —
Argintŭ în a[illegible]	[illegible]
Ducaţi	— —
Napoleonĭ	8 67 ½

www.dacoromanica.ro

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochi de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TORUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ţecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezŭ, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndŭ ua acţiune salutariă asupra peleĭ. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeĭ uă frăgedime juvenile şi unŭ *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistŭ,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţĭ parfumiştiĭ şi Coaforiĭ.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusemăgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluriĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeleniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferiteloŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

Mare asortimentŭ în delicase, depou de vinurĭ streine şi indigene, adevĕratŭ de Buda şi Presburg, asortimentŭ totŭ felulŭ de conserves alimentariĭ şi Mustarurĭ, Unt-de-lemnŭ finŭ de Toscana şi Nicca, Untură de Pesce de băutŭ în flacóne şi cu ocaoa, Ceaĭ de Companĭ colonialŭ, Romurĭ Jamaică et Ananasŭ, Ceruială de scândurĭ garantată, Lack şi Grund, Apă Anaterină de D-ctor I. G. Popp.

Se priimeşte Untŭ Próspătŭ de Braşov, la fie care ţreĭ ţile.

DOBRICEANU RACOVIŢĂ & C-ie.

RACOHOUT

ALU ARABLORU

A LUI DELANGRENIER

din Paris

Vindecă durerile de stomahŭ şi de intestine, restabilesce convalescenţa, întăresce copiĭ şi persónele delicate séŭ anemice, şi prin proprietăţile séle analeptice este unŭ preservativ în contra febrelorŭ, galbene typoide şi cholereĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel ş. Risdorfer.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzêndŭ principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cubebuluĭ.

şi maticonuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

ASTHMA catariulŭ, năduful şi respirătórie suntŭ vindecate prin TUBURILF LEVASEUR, 3 f.

NEVRALGII vindecate la momentŭ chiarŭ cu hapurile ANTINEVRALGICE, a le D-ruluĭ CRONIER.

Preţulŭ 3 fr. cutie LEVASSEUR farmacistŭ-chimistŭ de clasa 1-iŭ 19. strada Moneteĭ Paris

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor,** carĭ producŭ durere de dinţĭ, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiuni şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JUOI, 1 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 286

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

Toţi Domniĭ abonaţi din Capitală, la Diarulŭ «TELEGRAFUL» carĭ nu priimescŭ numĕrulŭ regulatŭ dimineaţa, celŭ multŭ pânĕ la 9 ore, suntŭ rugaţi sĕ bine voiască a reclama la Administraţiune.

BUCURESCI, 31 IANUARIE

Nu este destulŭ ca unŭ poporŭ se aibă libertaţĭ înscrise în Constituţiunea sea pentru a fi fericitŭ, trebue se aibă şi ómenĭ carĭ se înţelégă şi se aplice cu sinceritate acele libertăţĭ, dacă nu voesce ca ele se fiă numaĭ o ilusiune.

Noĭ nu putemŭ se ne plîngemŭ că n'avemŭ în Constituţiunea nóstră cele maĭ marĭ garanţiĭ, pentru a asicura cetăţianuluĭ respectulŭ averiĭ, onóreĭ şi libertăţiĭ séle.

De cine afostŭ aplicate însĕ aceste principiĭ marĭ? Intr'ale cuĭ mâinĭ aŭ fostŭ puse de la unŭ timpŭ încócĭ ale apăra şi a le da poporuluĭ?

Ceĭ dintêiŭ douĭ treĭ-anĭ, dupe 1866, cândŭ s'a votatŭ acéstă lege a legilorŭ, amŭ avutŭ fericirea sĕ gustămŭ din fructele acestuĭ arbore, săditŭ pentru prima óră atuncĭ în România, amŭ avutŭ norocirea a ne umbrĭĭ câtŭ-va timpŭ subt frundele luĭ.

Ce s'a întêmplatŭ însĕ în urmă? Streiniĭ, carĭ eraŭ geloşĭ atâtŭ de libertăţile ce posedamŭ câtŭ şi de bunulŭ nostru traĭ, conduşĭ şi de interesele lorŭ personalĭ carĭ nu putéŭ sĕ le pue în lucrare în plină libertate, a făcutŭ tóte intrigile, a întrebuinţatŭ tóte miḑlócele pânĕ cândŭ, îmbrâncindŭ pe maĭ mulţĭ din ómeniĭ nostriĭ politicĭ la putere, chiar pe aceia carĭ votaseră pactulŭ nostru fundamentalŭ, şi acolo linguşindu-ĭ şi decorându-ĭ, resturnându-ĭ dupe ce ş'a făcutŭ trebile cu eĭ, amŭ ajunsŭ pânĕ în fine la nisce ministriĭ din ceĭ maĭ declaraţĭ inemicĭ aĭ acestuĭ pactŭ.

Treĭ din principaliĭ aginţĭ aĭ regimuluĭ căḑutŭ la 1866, veniră la putere cu unŭ ministru care votase Constituţiunea, dar care avea interese speculative se vie cu orĭ care, şi cu unŭ altulŭ care e coprinsŭ necontenitŭ de surescitare. Prin urmare, unulŭ chinuitŭ de imaginaţiunile séle şi altulŭ ameţitŭ de interesele propriĭ ale séle, amândouĭ ne maĭ vĕḑêndŭ nimicŭ, ne maĭ înţelegêndŭ nimicŭ, era naturalŭ ca ceĭ l'alţĭ treĭ sĕ facă totŭ, se conducă totŭ.

Putéŭ eĭ însĕ se aplice cu sinceritate nisce legĭ, nisce principiĭ carĭ nu eraŭ în simţimêntulŭ lorŭ, carĭ nu intraŭ în cerculŭ ideielorŭ profesate de dênşiĭ pentru care nicĭ nu votase nicĭ nu aprobase votarea lorŭ?

Este logicŭ că nu.

Din contra. Interesulŭ lorŭ era şi este se facă totŭ spre a le deconsidera, pentru a pune pe poporŭ în posiţiune a dori timpulŭ guvernămêntuluĭ dinainte de 1866.

Nu scimŭ dacă aŭ isbutitŭ séŭ nu. Dar ceea ce scimŭ este că, dacă se va urma necontenitŭ pe acéstă cale, în curândŭ poporulŭ va uita tóte relele aceluĭ timpŭ şi îşĭ va aduce aminte numaĭ de binele ce i s'a datŭ.

Fiă care deja a începutŭ a-şĭ ḑice: atuncĭ n'avémŭ drepturĭ dupe Constituţiune, şi dacă mĕ aresta séŭ mĕ bătea, era unŭ faptŭ emanatŭ de la guvernŭ, fără se fiă o lege care îlŭ opresce; atuncĭ n'avémŭ voe sĕ mĕ ducŭ se votesŭ, de câtŭ pe acela care cerea guvernulŭ, aḑĭ mĕ ducŭ şi suntŭ bătutŭ şi datŭ afară din colegiŭ; atuncĭ era despotismulŭ mulţimeĭ condusă de câţĭ-va carĭ guvernaŭ cu ea şi în numele eĭ, astă-ḑĭ este despotismulŭ uneĭ clase priveligiate care voesce a se întórce întrecutŭ, cândŭ ţeranulŭ era pusŭ la plugŭ se tragă şi neguţătorulŭ bătutŭ la spete; atuncĭ se suprimaŭ jurnalele, se întemniţaŭ jurnalistiĭ, aḑĭ se batŭ în beciurile poliţieĭ; atuncĭ eraŭ concesiunile luĭ Godillot, astă-ḑĭ suntŭ ale luĭ Strusberg, Bleichroder, Leitner şi alţiĭ.

Cândŭ s'a rĕsturnatŭ acelŭ regimŭ, în aplausele naţiuniĭ întregĭ, şi cândŭ s'a votatŭ Constituţiunea, tótă lumea credea că amŭ scăpatŭ de relele ce suferisemŭ în trecutŭ; toţĭ credeaŭ că amŭ scăpatŭ de linguşitorĭ, de camarilă, de Librich, Cretzulescu şi Florescu. Nimuluĭ nu-ĭ maĭ trecea prin minte că aŭ se maĭ vie la guvernŭ acestĭ douĭ din urmă, carĭ făcuseră măcelulŭ de la Craiova, Ploescĭ, Bolgrad şi Bucurescĭ. Trebuia se vie fatala nópte de 10 Marte ca, dintr'o orgiă privată, se nască o orgiă politică şi socială.

De atuncĭ orgiă pretudindenĭ. Orgiă în guvernŭ, orgiă în administraţiune, orgiă în justiţiă, orgiă în Cameră, orgiă în sate cu împlinirea contribuţiunilorŭ. Legile n'a rămasŭ una se nu fiă călcată. Umiliţĭ în tóte părţile. Jefuiţĭ de streiniĭ în tóte modurile. In Cameră declară unŭ deputatŭ că la Primăria capitaleĭ se risipescŭ, *se furŭ* baniĭ contribuabililorŭ, fără ca guvernulŭ se ĭ-a vre o mĕsură a se descoperi adevĕrulŭ. Poliţia intră cu jandarmiĭ în tétru cu săbiele scóse, escaladĕsă lojile, speriă femeile, bate lumea din ordinulŭ prefectuluĭ, şi Primulŭ Ministru ţine în funcţiunea sea pe acestŭ prefectŭ, pentru a sfida opiniunea publică indignată. Se insultă şi se amerinţă deputaţiĭ şi senatoriĭ cu *pursuivarisélă* şi *regularisélă*, şi Camera şi Senatulŭ tremură înaintea ministrilorŭ Domnuluĭ de Radoviçĭ, prin urmare eĭ, carĭ ḑicŭ că represintă naţiunea, aretŭ că naţiunea tremură şi ea înaintea consoluluĭ prusacŭ.

In Ilfovŭ se întêmplă atrocităţĭ cu strângerea contribuţiunilorŭ. In Prahova se comitŭ crime oribilĭ de agenţiĭ administraţivĭ, şi guvernulŭ, cândŭ i le denunţă cine-va, îlŭ face pe acela anarchistŭ, revoluţionarŭ, petrolistŭ.

Unde vomŭ ajunge óre cu acéstă sistemă fatală?

Noĭ amŭ maĭ făcutŭ altă dată apelŭ la intiligenţă, la ómeniĭ noştriĭ politicĭ onestĭ şi cu inimă de adevĕraţĭ românĭ, de orĭ ce partită arŭ fi, sĕ se adune, sĕ se consultese, sĕ se pue pe lucru, pentru a putea scăpa maĭ curândŭ de acéstă situaţiune, care nu póte sĕ ne conducă de câtŭ la o catastrofă, şi póte din cele maĭ triste, séŭ la nenorocita posiţiune d'a fi anecsaţĭ la vre o putere vecină.

Aceste provocărĭ ce face guvernulŭ poporuluĭ, nu potŭ se aibă unŭ scopŭ bunŭ, din partea luĭ, care nu sciă şi nu voesce se facă nimicŭ bunŭ!

Lucrătorulŭ românŭ publică următorulŭ articolŭ. Justeţia ideilorŭ ce conţine, simţimintele de care e animatŭ, ne silesce a'lŭ reproduce:

O PRIVIRE LA TRECUTU

Suntŭ prea pucinĭ dintre lucrătoriĭ românĭ carĭ aŭ cugetatŭ maĭ multŭ asupra causelorŭ ce aŭ făcutŭ ca acéstă ţĕră în trecutŭ sĕ trécă prin o mulţime de evenimenre furtunóse séŭ desastróse, şi sĕ cunóscă apoĭ pentru care scopŭ aŭ luptatŭ străbuniĭ noştriĭ atâtŭ de multŭ, aŭ udatŭ pământulŭ acesteĭ patrie române cu sângele lorŭ pentru a o păstra pură, neatinsă de străiniĭ, nebântuită de veneticĭ. Eĭ aŭ făcutŭ séŭ aŭ susţinutŭ atâtea lupte pentru unulŭ şi acelaşĭ scopŭ: a păstra acéstă ţĕră ca pe unŭ depositŭ sacru, lăsatŭ de ceĭ maĭ vechĭ străbuniĭ aĭ lorŭ în păstrare séŭ moştenire; a fi érăşĭ o fórte

www.dacoromanica.ro

deştéptă sentinulă în oriente, care sĕ oprésca incurgerile barbarilorŭ ce n'aducea cu eĭ de câtŭ ferulŭ şifoculŭ întunereculŭi peste omenirea întrégă chiar a fi, în fine, acéstă Românià, apostolulŭ adevĕratŭ şi neobositŭ alŭ cristianismuluĭ care sĕ propage, sĕ apere principiele din evangeliă ale Dumneḑeŭ-omuluĭ Christ, şi astŭ-felŭ a fi farulŭ orientuluĭ respânditorŭ de raḑele luminilorŭ, cunoscinţelorŭ şi civilisaţiuneĭ a celeĭ maĭ marĭ părţĭ a Europeĭ, care ḑăcea în întunereculŭ celŭ maĭ mare alŭ nesciinţeĭ séŭ ignoranţeĭ, şi se sfăşia prin intrige, resbele şi prin dreptulŭ celuĭ maĭ tare asupra celuĭ maĭ slabŭ; şi câte altele carĭ, tóte la unŭ locŭ, compuneaŭ acelŭ monstru diabolicŭ, *feodalitatea*, şi care numaĭ la noĭ în Românià n'a pututŭ a se înfige şi a prinde rădăcinĭ.

Aŭ luptatŭ, ḑicemŭ, străbuniĭ noştriĭ, d'a conserva o patriă urmaşilorŭ lorŭ, care şi eĭ la rândulŭ lorŭ sĕ caute a face d'a fi pusă pe o cale de progresŭ şi civilisaţiune, d'a depune, în fine, şi eĭ ostenelĭ şi a face orĭ ce sacrificie ca Românià sĕ fiă în totŭ déuna gloriósă, sĕ domnéscă fericirea în întru şi sĕ fiă respectată în afară.

Acéstă cale aŭ perseverat'o strămoşiĭ noştriĭ fără a se abate de pe dênsa, şi aŭ încuragiatŭ în totŭ modulŭ cea ce a fostŭ românescŭ şi crescinescŭ, ceea ce a fostŭ frumosŭ, umanŭ şi naţionalŭ.

Fiă dar permisŭ şi lucrătoruluĭ românŭ, orĭ câtŭ de ignorantŭ arŭ fi, a face pentru unŭ momentŭ o mică apreciere a meritelorŭ unorŭ fapte ale unuĭ trecutŭ, care nu e aşa depărtatŭ de presintele în care ne aflămŭ, şi pentru care la timpŭ şi ocasiune vomŭ face érăşĭ apreciările nóstre.

Scimŭ acésta, precumŭ maĭ toţĭ o sciŭ, că cultura intelectuală, instrucţiunea séŭ învĕţătura lipsesce de la o mare parte dintre lucrătorĭ, şi astŭ-felŭ suntŭ în necunoscinţă de multe lucrurĭ petrecute la noĭ în ţéră; dar totuşĭ, ceĭ ce sciŭ carte, vorŭ arĕta séŭ spune şi celorŭ ce nu sciŭ, şi carĭ prin bunulŭ simţŭ vorŭ aprecia şi dênşiĭ ceea ce e bine.

Aşa dar, aruncându-ne pucinŭ privirile asupra trecutuluĭ, şi numaĭ acela din secolulŭ în care trăimŭ, ce vedemŭ şi ce găsimŭ?

Printre paginile acestuĭ trecutŭ, între multe alte fapte maĭ românescĭ şi maĭ omenescĭ, găsimŭ şi fapte glorióse care putemŭ ḑice că numaĭ ele singure suntŭ care facŭ mândria naţionale, şi numaĭ cu ele ne maĭ putemŭ şi noĭ lăuda ceva, de exemplu anulŭ 1821, care aduse isgonirea locustelorŭ fanaruluĭ ce căḑuseră atâtŭ de flămênde pe pământulŭ românescŭ, aduse, în fine, o lumină care pregăti calea pe care poporulŭ trebuia puţinŭ maĭ târḑiŭ sĕ mérgă pe dênsa pentru a'şĭ relua drepturile ce unŭ timpŭ ĭĭ fusese usurpate de către negrulŭ ciocoismŭ; acéstă cale fuse aceea în care poporulŭ românŭ salută cu entusiamŭ în anulŭ 1848 stindardulŭ *libertăţeĭ*, *egalităţiĭ şi fraternităţiĭ!* Anulŭ 1848 fuse acela cândŭ poporulŭ românŭ, adevĕratulŭ suveranŭ, proclamă şi decretă egalitatea tutulorŭ, liberarea scavilorŭ de pe la ciocoĭ, isgonirea protectoratuluĭ streinŭ, căderea clăceĭ prin care se da dreptŭ la proprietate ţĕranuluĭ românŭ, care numaĭ elŭ singurŭ maĭ rămăsese românŭ, căcĭ ceĭ alţĭ, ca şi nisce renegaţĭ, îşĭ tăgăduiaŭ şi limbă şi naţionalitate! Anulŭ 1848 fuse, în fine, o adevĕrată desteptare pentru românĭ, o eră de desvoltare şi progresŭ, de civilisaţiune, de iubire şi înfrăţire. Elŭ fuse icóna la care s'a închinatŭ şi se închină şi astăḑĭ românulŭ: *libertatea*! Astăḑĭ chiar, ţeranulŭ românŭ ḑice aceluĭ anŭ, îlŭ numesce: *libertate*! Elŭ, cândŭ se gândesce la acea epocă şi privindŭ la presentŭ, în care libertatea şi justiţia se pare a fi esilate de pe pământulŭ românescŭ, ḑice greŭ suspinândŭ: suntŭ séŭ aŭ trecutŭ atâţia anĭ de la libertate, ca şi cum libertatea s'a dusŭ pentru totŭ déuna de la dênsulŭ...

Triste evenimente însĕ venirĕ pentru unŭ timpŭ a înăbuşi acele aspiraţiunĭ şi drepturĭ ale românilorŭ; 1857 fuse, în fine, o nouĕ cale care fu creată pentru românĭ spre a ajunge la unele din aspiraţiunile, din legitimile lorŭ dorinţe; 1857 aduse pe 1859, unirea ţĕrilorŭ române într'unŭ singurŭ statŭ, o Românià mare care legă cu legăturile iubireĭ şi înfrăţireĭ p'aceĭ fraţĭ de sânge şi religiune, pe carĭ intrigile străine îĭ ţinuse atâtŭ de multŭ timpŭ despărţiţĭ; 1864 aduse érăşĭ legea împroprietăririeĭ ţeranilorŭ, déră care, din nenorocire, în prea puţină parte fuse aplicată; 1866, Constituţiunea, legea fundamentalĕ prin care se garantéză libertăţile, drepturile poporuluĭ, cetăţenilorŭ românĭ, déră de la care lege, pare-ni-se că plecândŭ peḑisŭ, ne-am abătutŭ puţinŭ câte puţinŭ!

Comparândŭ acum faptele din trecutŭ cu cele din presinte, ce amŭ putea noĭ prevedea pentru viitorŭ?

In trecutŭ vĕḑurămŭ că faptele marĭ, faptele frumóse aŭ creatŭ séŭ aŭ adusŭ érăşĭ fapte marĭ şi frumóse. Dérŭ presintele vedemŭ că nu prea ne arĕtă semne de fapte marĭ pentru viitorŭ...

Cu tóte astea totŭ sĕ sperămŭ că, dupe o lungă secetă séŭ uscăciune, vine şi ploie abundentă şi regenerătóre semĕnăturilorŭ.

In presinte étă cam ce felŭ de fapte facemŭ noĭ:

In locŭ de a ne pune în liniă dréptă, în armoniă cu legile pe carĭ le avemŭ, şi carĭ suntŭ fórte salutarie pentru toţĭ, noĭ cătămŭ a fugi de dênsele séŭ a le călca orĭ sfăşia câtŭ s'arŭ putea maĭ multŭ, par'că legile arŭ fi rele şi nicĭ de cum bune; în locŭ de a îmbrăţişia activitatea, noĭ se pare c'am fugi de dênsa, luândŭ unele bracie de la muncă, corumpêndu-le prin banĭ şi altele, pentru a le face nisce triste şi rele instrumente órbe spre a servi ambiţiuniniloru şi pasiunilorŭ nóstre culpabile!... În locŭ d'a se lăţi instrucţiunea prin crearea de scolĭ de învĕţătură, de arte şi meseriĭ, de a încuragia industria şi societăţile industriale, cu scopŭ de a forma fabrice producĕtóre prin care sĕ se asicure fiilorŭ poporuluĭ, în lipsă de miḑlóce, esistenţa lorŭ socială, morală şi materială, prin deprinderea la muncă şi încuragiarea eĭ, la noĭ din contra se desfiinţéză unele, se împedică, se paralisésă altele. Suntemŭ noĭ singurĭ vraşmaşiĭ neîmpăcaţĭ aĭ bineluĭ nostru.

A deprinde pe omŭ cu munca, este a'ĭ face bine şi a'ĭ garanta miḑlocŭlŭ de esistinţă. A-lŭ deprinde la fapte rele, este a întroduce o cangrenă care infectă, fiind-că curândŭ ea se întinde şi se afectéză la mare parte în societate.

Dar ce e maĭ rĕŭ, este că nimenĭ nu se vede a-şĭ pune vre unŭ viŭ interesŭ pentru a se face ceva maĭ bunŭ şi la noĭ de către noĭ românĭ. Străinĭ însĕ aŭ profitatŭ de slăbiciunea nóstră în totŭ modulŭ, şi ne-aŭ adusŭ până acolo în câtŭ, unora se pare că n'amŭ putea face nimic fără concursulŭ lorŭ, alŭ străinilorŭ! Alţiĭ, spre a se arĕta de docţĭ séŭ învĕţaţĭ în legĭ orĭ legiştĭ, pentru a deveni imortalĭ séŭ nemuritorĭ, şi neputêndŭ a face ceva bine, alergŭ la a sugruma libertăţile poporuluĭ prin introducerea unorŭ reforme în legĭ, carĭ póte, în unele state barbare, încă nu esistă, şi ast-felŭ a se însemna ca foştĭ o dată avêndŭ o putere maĭ multă de câtŭ alţĭ simplĭ muritorĭ.

Ce maĭ vedemŭ astă-ḑĭ?

Certurĭ neînţelese, felŭ de felŭ de partite carĭ, cu o decenie séŭ douĕ n'aŭ esistatŭ, căcĭ, décă era o clasă séŭ partită a ciocoilorŭ séŭ privilegiaţilorŭ, şi care era mică, celŭ pucinŭ poporulŭ nu forma de câtŭ una singură; astă-ḑĭ chiar poporulŭ auḑimŭ şi vedemŭ că diferă în culorĭ, şi acésta până şi în comunele ruralĭ! Şi din tóte acestea negreşitŭ că nu nasce altŭceva de câtŭ ure şi desbinărĭ în totŭ felulŭ şi împedicare progresuluĭ şi desvoltărĭĭ naţionale.

Ne oprimŭ aci la câte ḑiserămŭ, şi adĕugămŭ numaĭ că arŭ fi bine ca, cu toţĭ, sĕ ne punemŭ a cugeta şi lucra românesce, dupĕ cum şi străbuniĭ noştriĭ aŭ cugetatŭ şi lucratŭ. Sĕ piară dintre toţĭ urele şi vrăşmăşiile carĭ n'aducŭ vre unŭ bine, ci numaĭ rĕŭ tutulorŭ, ţereĭ întregĭ.

Invidia séŭ pisma şi ura, precumŭ şi discordiele de totŭ felulŭ între bărbaţiĭ de statŭ aĭ Polonieĭ, aduse triste consecinţe aceleĭ ţerĭ: *căḑereă eĭ!* Decepţiunea în cele din urmă fuse destulŭ de amară, şi fiĭ Polonieĭ blestémă şi astă-ḑĭ cu durere pe aceĭ ce causară căḑerea ţereĭ lorŭ!

Citimŭ în *Românulŭ*:

In numerulŭ din 31 Ianuariŭ alŭ ḑiaruluĭ *Nouie Freie Prese* din Viena, citimŭ următórele:

Ḑiarele americane publică analisa uneĭ depeşe pe care ambasadorele americanŭ din Viena, D-lŭ pe Iay, a trămis'o ca respunsŭ ministruluĭ americanŭ de esterne, D-nulŭ de Fish, la întrebarea ce îĭ făcuse acesta, dacă este oportunŭ sĕ se adreseze o intervenţiune străină pe lângă guvernulŭ românŭ în cestiunea jidanilorŭ.

D-lŭ de Iay avu o întêlnire cu comitele Andrassy în acéstă causă, despre care făcu următórea relatare:

Comitele Andrassy l'a încunosciinţatŭ că, în prealabile înţelegerĭ cu alte puterĭ, s'a espediatŭ la adresa guvernuluĭ românŭ o notă colectivă, relativă la cestiunea israiliţilorŭ. O astŭ-felŭ de manifestaţiune a opiniuniĭ, fiă ca venită din Europa séŭ din America, pare a fi cea maĭ convenabile şi va face, fără îndouială, impresiune. Din contra: facă cu posiţiunea actuale a guvernuluĭ românŭ, a partitelorŭ ce se combatŭ şi a prejudiţielorŭ poporuluĭ, care într'unŭ astŭ-felŭ de casŭ neutraliséză acţiunea gnvernuluĭ prin dreptulŭ de apelŭ la juriŭ, cestiunea uneĭ intervenţiuni străine este o afacere fórte delicată. *Principele Românieĭ este aplecatŭ a protege* pe evreĭ; însĕ, orĭ-ce încercare a guvernuluĭ sĕŭ în privinţa acésta, arŭ fi maĭ multŭ împedicată de câtŭ sprijinită printr'o intervenţiune.

Unŭ astŭ-felŭ de pasŭ arŭ împrumuta oposiţiuniĭ nisce puterĭ re'noite şi i-arŭ ofere o nouă armă, că guvernulŭ este condusŭ de influinţă străină, şi prin urmare c'a perdutŭ încrederea poporuluĭ

www.dacoromanica.ro

Pe cându guvernulu s'aru ocupa d'a protege pe israliţi, aceştia aru avea se sufere cu atâtu mai mari insulte în calitate de causatori indirecţi ai intervenţiuniĭ străine în afacerile naţiuniĭ. In unele părţi ale ţĕreĭ antipatiile în contra loru suntu astufelu de puternice, în câtu juriulu, chiaru în casu de noterietate publică, n'a voitu se condamne pe culpabili. Cându crimele suntu ignorate în astufelu de modu, guvernulu nu este în stare d'a pedepsi. Actualmente guvernulu are intenţiunea d'a protege dupe putinţă pe israilţi, şi fiindu că în România începe a se considera împrejurarea, că atenţiunea lumiĭ civilisate este açîţată şi că o repeţire a maltratărilorŭ aru produce iritaţiune şi dificultăţi cu statele străine, se speréză că o repeţire nu va mai avea locu şi că sórta israiliţilorŭ gradatu se va îmbunĕtăţi.»

FERICIREA VIĂŢII

N'amu dorinţă de mărire,
Nici avutu nu voiu se fiu...
Nici popórele 'n robire
Ca tiraniĭ se le ţiu!
In vanu ómeniĭ se bate
Pentru aurŭ şi măriri:
Catu nevoiĭ, în locu se cate
Ale vĭăţeĭ fericiri!

O căsuţă câmpenéscă
Şi pământu ca se-lu muncescu,
Vara bună se-lu rodéscă
Este totu ce eu dorescu!
Aceşti ómeni ce se bate
Pentru aurŭ şi măriri
Catu nevoiĭ, în locu se cate
Ale vĭăţiĭ fericiri!

In palate d'aurite
Toţi aceĭ ce locuescu
Suntu cu feţele pălite,
Şi de junĭ îmbătrânescu!...
Căci aştĭ ómeni eĭ se bate
Pentru aurŭ şi măriri!
Catu monedă... 'n locu se cate
Ale vĭăţiĭ fericiri!

O căsuţă câmpenéscă
Şi pământu ca se-lu muncescu,
Véra bună se-lu rodéscă
Este totu ce eu dorescu!
Las' nebuniĭ se se bată
Pentru aurŭ şi măriri!...
In monedă nu se cată
Ale vĭăţiĭ fericiri!

(1872) **Alexandru A. Macedonski**

DIVERSE

Arderea museuluĭ din New-York. Din causa incendiuluĭ care reduse în cenuşe museulu Barnnum la New-York, compartamentulu ce coprindea menageria a fostu tétrulu uneĭ scene teribile şi mişcătótre în acelaşĭ timpu.

Dupe detaliurile sinistruluĭ, date de *Herald*, pare că se afla în acelu momentu vre o sută de animale, unele feroce, altele mai domóle séu d'unu naturelu inofensifu.

In coliviile menageriĭ, cu câtu focului se întindea şi căldura devenea mai întinsă, animalele se iritau din ce în ce mai multu.

Urşiĭ şi tigriĭ, mai cu sémă, eraŭ aceia care aretau mai multă teróre, însĕ amestecată cu furiă. Eĭ se repedéu cu o violenţă estremă asupra grilelorŭ coliviilorŭ lorŭ şi recădéu ca nişte lighióne inerte, urlându din nou în contra nepătrunzĕtoruluĭ obstacolu care le oprea necontenitu şi le ţinea captive.

Elefanţiĭ avéu o ţinută mai compusă. Eraŭ douĕ femeĭ şi unu tânăr elefantu care sugea încă.

Muma se apropiă de copilulu sĕu şi-lu antură cu tromba sa, pe cându cea-altă femee părându a se abandona desperăriĭ, se culcă pe o parte refusându de a se mai mişca. Ea deveni astu-felu prada flăcărăilorŭ, pe cându ceĭ alţi douĭ putură fi retraşi afară din încuetóte prin cornaculu lorŭ.

Ḑece cămile se puseră în genunchiĭ şi, refusându de asemenea de a se mişca, arseră şi ele de viĭ.

Maimuţele şi ostruschiĭ, deteră semne de o mare terére, devenindu imposibilu a le scóte din compartimentele lorŭ; ţipetele şi gemetele maimuţelorŭ, acâţate de grilele lorŭ, eraŭ sfâşiitóre. Imensele răcnete a le leilorŭ, şi ţipetele tigrilorŭ şi ale tutulorŭ celorŭ alte animale, indicându o disperare supremă, se amestecaŭ împreună şi formaŭ unu corŭ asemenea aceluia, ce numaĭ damnaţiĭ infernuluĭ póte face a se auḑi. Sunetele însĕ ale acestuĭ teribilu concert începură a se slăbi gradatu până ce leulu putu se mai dea celu din urma răcnetu, când drama lugubră se termină cu desăvirşire. Tóte animalele menajeriĭ eraŭ arse de viĭ, afară de treĭ, pe care isbutiră a le scăpa.

(*La Turquie,*)

* * *

O aventură parisiană. O negoţiătoriţă de toalete a oferitu într'una din ḑile Dómneĭ X... o parură de doue-ḑeci miĭ francĭ, pe care a arĕtat'o bărbatuluĭ ca bijutăriă falsă, ca imitaţiune de aur şi diamante.

Bărbatulu blamă vanitatea ridiculă şi refusă se cumpere parura cu o sută de francĭ, câtu pretindea Dómna X... că costă. Peste o oră, Dómna X alergă la adresa ce-ĭ desese neguçiătoriţa. Acésta consimţea se-ĭ lase parura, cu condiţiunea de aĭ-o plăti rênduri-rênduri în ḑece anĭ.

Dómna X..., nefericita Dómna X..., credea c'a intratu într'o casă onorabilă, cumu suntu mai tóte casele.

De aru fi avutu o umbră măcaru de bănuélă în ce focu pusese picĭorule, aru fi apucat'o fiorile.

Casa însĕ avea o aparinţă din cele mai convenabilĭ, aerulu celu mai modestu de gospodăriă, cu neputinţă d'a arunca temerea mai cu sémă într'o persónă care nu póte bănui nimicu.

— Aru fi trebuitu se vĕ gătiţĭ cu părura înaintea soçiuluĭ D-vóstră, ḑise neguçiătoriţa; aţĭ fi fostu aşa de frumósă în câtu nu dumnéluĭ, dar nici o inimă de piatră n'aru fi pututu se vĕ resiste.

— Elu se supĕră pentru o sută de francĭ, darmi-te pentru douĕ-ḑecĭ de miĭ.

Intre noĭ fiă ḑisu, adogă neguçiătoriţa, pare-mise că parura preçuesce treĭ-ḑecĭ de miĭ de francĭ, dar bietulu proprietaru e aşa de strîmtoratu...

— Vorbescĭ seriosu?... Heĭ! Dar numaĭ de n'aru fi de furatu!

— Ferésca Dumneḑeu sântulu; ş'apoĭ, ce mai încolo şi'n colo; proprietarulu parureĭ este în camera d'alăturea; înţelegiţi-vĕ cu dênsulu, destulu ca miă se mi se plătésca dreptulu de miḑlocitóre.

— Apoĭ...

Neguçiătoriţa, făcêndu-se că n'o mai aude, deschise o uscióră, şi cându se'ntórse Dómna X... se se esplice, se vĕḑu în facia unuĭ vlăjaru care se aruncă în genunchiĭ pân'a nu avea vreme se se depărteze, şi-ĭ sărută mâinele cu ardóre. Acesta era D. Z... unulu din ceĭ mai marĭ bancherĭ.

Tocmai atunci, nefericita, recunoscu pe celu ce o trata astu-felu şi înţelese complotulu în care căḑuse victimă. Turburată de mâniă, alergă la uşĭ, dar uşile eraŭ închise; strigă, dar în vanu, nimenĭ nu-ĭ veni în ajutoru. Şi financiarulu se obrăsnicea din ce în ce mai multu, până ce se făcu unu sgomotu în casă. Statu unu momentu şi ascultă.

— La naiba!... ḑise Z..., devenitu galbenu ca turta de céră.

— Spune, Domnule, unde mĕ aflu aicĭ?

— Tăcere, pentru Dumneḑeu, ia ascultă afară...

Se auḑéu rugăminţi, injurie, vaetele unoru vocĭ de femeĭ; apoĭ vocĭ poruncitóre ale unoru bărbaţĭ.

— Eştĭ unu infamu! ḑise Dómna X.., care începuse a pricepe unde se află.

— Trebue se fiă ceva estraordinaru, vr'unu furtişagu, vr'unu omoru séu vr'unu bărbatu care ş'a prinsu femeea.

Asemenea cuvinte nu putéu linişti pe biata damă, căreia îĭ curgea şiróe de lacremĭ. Financiarulu era încremenitu de gróză, nu cuteza se sufle, temêndu-se a atrage atenţiunea magistratuluĭ care, de sicuru, făcea vr'o urmărire.

Punêndu apoĭ ochiĭ prin bróscа uşiĭ, miserabilulu respiră: fără îndouélă s'aŭ mai liniştitu lucrurile afară. Atuncĭ se puse a'ĭ nara, cu unu sânge rece de calculatoru séu de tâlharu, tóte consecinţele presinţeĭ Dómneĭ X... într'o asemenea casă: mai întêiu arestarea preventivă, înterogatoru, apoĭ condamnare, încarcerea şi veştejirea numeluĭ.

Dómna X... plângea de'şĭ rupea inima, şi bancherulu puse la genuchiĭ eĭ parura de diamanie, causa tutulorŭ relelorŭ.

In momentulu acesta bătu la uşiă, şi miserabilulu, care pân'aaci părea atâtu de liniscitu, îngălbeni, tremură, pe cându biata femeiă îşĭ luă inima în ḑinţi ca se sfrunteze ruşinea. Se sculă, şi diamantele se restogoliră la pământu.

— Nu te teme, puiculiţă, se auḑi vocea negoţiătoriţeĭ, comisarulu a plecatu.

— Deschide îndată! Strigă Dómna X... cu unu accentu atâtu de poruncitoru în câtu bancherulu se supuse ca unu mişelu.

Dómna X... eşi din casa blasfemată, rĕpede ca viscolulu, şi până se sosésca la locuinţa-ĭ, o apucă frigurile! Cându s'a întorsu bărbatu-sĕu de la cancelariă — era şefu de admistraţiune, — o găsi în patu. Se apropiă, dar se trase înapoĭ plinu de spaimă: Dómna X... avea periĭ capuluĭ albiţĭ.

Atuncĭ mărturisi soçuluĭ totu. Plânseră amânduoĭ, căcĭ se adoraŭ din sufletu.

(*Gaz. des Etrang.*)

SOCIETATEA DIDACTICĂ

Domniĭ membriĭ aĭ Societăţeĭ suntu convocaţi pentru Vineri, 2 Februarie, la 1 oră postu-meridiane, în Liceulu Sfântulu Sava.

La ordinea ḑileĭ voru fi urmĕtórele cestiuni:

I. Mesurile, ce trebuescu luate, în privinţa învĕţămêntuluĭ Claseĭ I primare eu începerea fiitoruluĭ anu scolaru.

II. A se avisa la mĕsurele pentru începera jurnaluluĭ sociătăţiĭ.

Preşedinte **I. C. Maxim.**

Secretaru **N. Scurtescu.**

CURSULU ROMÂNU

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiuni rurali	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domeniali	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalu	18	75
SCHIMBULU		
Paris à vista	—	—
» 3 luni	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni . . ,	372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	69	50
Naţionale	72	90
Lose	106	—
Acţiunile băncеĭ . .	10	07
Creditulu	332	75
London	108	90
Oblig. rurale ungare	76	75
» Temeşvar . .	77	—
» Transilvane .	77	—
» Croate . . .	—	—
Argintu în mărfuri .	77	75
Ducaţi	—	—
Napoleoni	8	67 ½

www.dacoromanica.ro

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unu gustu artificialu.

I. Plankengasse 5, catulu I.

Se trimetu Monstre franco în provinciï.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulu de văpsitu părulu. aprobatu până acuma ca celu mai eccelentu şi nevătămătoru sănătăţeï

PHYSICHROM

Acestu remediu de regeneraţinne de păr eccelentu în miraculósele sale efecte. prevĕdutu cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatu prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtu, în câtu fără d'a avea mai întâiu trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratu primulu rangu, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatu într'unu cursu de mai mulţi ani şi carï cea mai mare parte suntu vătămătóre sănătăţeï, pe cându acesta. precumu ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiaru de persóne de cea mai înaltă posiie şi cele mai scrupulóse în asemcnea lucruri cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuï preparatu de regeneraţiune de păr consistă mai specialemente că se póte aplica de fie-care omu cu mare înlesnire şi fără dificultăţi, căci părulu se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondu deschisu şi închisu, brunu până în celu mai profundu negru, fără de a atinge pelea în celu mai micu gradu, căci numai părulu primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unu renoitu lucidu, crescerea părului se confórtă şi părulu se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestu preparatu este nevătămătoru sănătăţeï.

Depositulu principalu alu acestuï remediu este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulu unuï flacon dublu este 3 fior., unuï simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţare.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochï de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TORUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decï anï şi ne schimbată.

Cererï de mostre trebue neapăratu se fiă francate.

MARE SUCCESU

LA VELOUTINE

este uă Pudră de orezu, speciale preparată cu bismuth, prin urmare avêndu ua acţiune salutariă asupra peleï. Ea este aderinte şi indivisibile, şi dă peliţeï uă frăgedime juvenile şi unu *velouté* naturale.

CH. FAY

parfumistu,

9, Rue de la Paix, 9

PARIS

De vêndare la toţi parfumiştii şi Coaforii.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestu sirop d'unu gustu din cele mai plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unu raportu oficiale, contra guturaiului, catarulu, Grippă, tuse măgarésca şi contra tutoru inflamaţiunilorŭ şi suferinteloru de peptu. Printre celebrităţile medicale cari l'au patronatu în timpu de 40 de anï, vomu cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulu copiilorŭ; VAUQUELIN, director alu scóleï de Pharmaciă s'alţi medicï de spitaluri, profesorï aï facultăţii şi membriï Academieï de Medicină diu Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicu că posede cea mai bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouu rănï de scrofurï.

Doriiorii se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREŞCÏ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI . . .	8 00	dimin.	3 00	séra
Gilava	8 14	—	3 14	—
Vidra	8 29	—	3 29	—
Comana	8 57	—	3 57	—
Bănésa	6 25	—	4 25	—
Frătescï	9 48	—	4 48	—
GIURGIŬ	10 00	—	5 00	—
GIURGIŬ	9	dimin.	8 50	séră
Frătescï	9 14	—	9 04	—
Bănésa	9 29	—	9 27	—
Comana	9 57	—	10 55	—
Vidra	10 48	—	10 30	—
Gilava	11 00	—	10 45	—
BUCURESCI . . .	9 57	—	10 57	—

BUCUREŞCÏ-PITESCI.

Bucurescï . . Plec.	7 30	dimin.	3 00	d. am.
Chitilla	7 51	—	3 21	—
Ciocanestï. . . .	8 25	—	3 58	—
Ghergani.	8 58	—	4 31	—
Titu . . . Plec.	9 42	—	5 14	—
Găescï. . . Plec.	10 38	—	6 18	—
Leordenï	11 13	—	6 59	—
Goleştï.	11 49	—	7 40	—
Piteştï	12 10	d. am.	8 05	séră.

PITESCI-BUCURSI.

Pitescï . . . Plec.	7 00	dimin.	4 30	d. ami.
Golescï	7 17	—	4 47	—
Leordenï	8 53	—	2 23	—
Găescï . . Plec.	9 45	—	6 15	—
Titu . . . Ples.	10 45	—	7 20	—
Ghergani	10 11	—	7 51	—
Ciocănescï	11 44	—	8 28	—
Chitila	11 17	—	9 06	—
Bucurescï . . .	12 46	—	9 40	séra

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ . . Plec.	5 00	dimin.	12 00	d. am.
Berhecï.	5 36	—	12 32	—
Ghidigenï	6 11	—	1 04	—
Tutova	6 32	—	1 26	—
Berlad	7 14	—	2 04	—

BERLAD-TECUCI

Berlad	8 30	dimin.	4 00	d. am.
Tutova	9 04	—	4 34	—
Ghidigenï	9 21	—	4 51	—
Berhecï.	9 59	—	5 59	—
Tecuciu	10 34	—	6 00	séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din **Roman**	4 53	9 19	
— **Paşcani**	6 27	10 24	
— **Iaşi**	9 14	1 42	
— **Botoşani**	—	2 10	
— **Suceava**	9 54	12 31	
— **Lemberg**	3 45	10 43	
Sosirea în **Viena**	7 29	5 20	
Plecar. din **Viena**	8 00	10 30	
— **Lenberg**	12 15	6 47	
— **Suceava**	7 21	4 44	
— **Botoşani**	—	2 54	
— **Iaşi**	7 39	3 40	
— **Paşcani**	10 44	6 47	
Sosirea în **Roman**	12 16	7 53	

Linia Bucurescï-Galaţi-Roman

Bucurescï.	5 40	s.	8 20	dim.	3 30	d. a.
Chitila	6 01		8 37		—	
Buftea	6 25		8 54		—	
Perişŭ	7 06		9 21		—	
Crivina	7 33		9 42		—	
Ploescï			10 30		5 15	
Valea Călug.			10 50		—	
Albescï			11 05		5 46	
Mizil			11 49		6 18	
Ulmenï			12 29		—	
Monteoru			12 45		—	
Buzeŭ			1 45		8 00	
Cilibia			2 19		—	
Faureï			2 57		9 15	
Ianca			3 35		—	
Muftiŭ			4 08		—	
Brăila	7 25	dim.	5 45		11 25	
Barboşi	9 45		5 50		10 30	
	10 35		6 30		20	

Galatz	7 40	dim.	11 00	nóp
Barboşi	8 30		12 25	
Serbeştï	8 53		—	
Prevalu	9 25		—	
Han.-Conachi	9 46		—	
Iveştï	10 13		—	
Tecucï	11 10		3 00	
Mărăşeştï	11 46		3 40	
Pufeştï	12 26		—	
Adjud	12 49		4 39	
Sascut	1 19	d.a.	—	
Racaciune	1 50		5 46	
Valea-Sécă	2 24		—	
Băcău	3 00		6 56	dim.
Galbini	3 36		—	
Roman	4 18		8 16	

Linia Roman-Galaţi-Bucurescï

Roman	1 30	d.a.	9 20	nóp.	**Galaţi**	9 00	dim.
Galbenï	2 09		—		**Barboşi**	9 42	
Bacău	3 03		10 50		**Brăila**	10 35	
Valea-Sécă	3 24		—		Muftiŭ	11 12	
Răcăciuni	3 55		11 48		Ianca	11 45	
Sascut	4 28		—		Făureï	12 23	
Adjud	4 55		12 68		Cilibia	1 01	d.a.
Pufescï	5 23		—		**Buzeŭ**	2 15	
Mărăşescï	5 52		1 45		Monteoru	2 36	
Tecucï	7 00	nóp.	2 55		Ulmenï	2 50	
Ivescï	7 35		—		Mizil	3 31	
Hanu-Conaki	8 11		—		Albescï	4 09	
Preval	8 34		—		Valé-Călugă.	4 27	
Serbescï	9 10		—		**Ploescï**	5 10	
Barboşi	9 50		5 30		Crivina	5 43	
Galaţi	10 35		6 15	dim.	Periş	6 05	nóp.
					Bufta	6 31	
					Chitila	6 49	
					Bucurescï	7 09	

Galaţi	8 30	nóp.	4 20 nóp.
Barboşi	9 25		5 25
Brăila			6 30 dim.
Muftiŭ			—
Ianca			—
Făureï			8 08
Cilibia			—
Buzeŭ			9 40
Monteoru			—
Ulmenï			—
Mizil			10 40
Albescï			11 14
Valé-Călugă.			—
Ploescï	7 00	dim.	11 53
Crivina	7 41		—
Periş	8 13		—
Bufta	8 50		—
Chitila	9 18		—
Bucurescï	9 42		1 30 d.a.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

www.dacoromanica.ro

VINERI, 22 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 287

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Madrid, 10 Februariŭ. — Regele este decisŭ sĕ abdice. Zorilla declară în Congres că regele ĭ-a manifestatŭ intenţiunea d'a abdica, şi vĕdêndŭ că regele resistă la tóte silinţele séle de a'lŭ disuade, presintă Congresuluĭ o propunere tindêndŭ la permanenţa celorŭ douĕ Camere.

Reuniunea republicană decide a remâne în espectativă, mărginindu-se a face manifestaţiunĭ în favórea Republicеĭ. — Nicĭ o desordine. Armata şi garda naţională dispuse a manţine ordinea.

Madrid, 11 Februariŭ. — Regele persistându în idea de a abdica, mesagiulŭ de abdicare va fi comunicatŭ astă-dĭ Cortesilorŭ. Ministerulŭ îşĭ va depune puterea. Cortesiĭ se declarŭ în permanenţă spre a stabili o înţelegere cu Congresŭ şi guvernŭ pentru a remedia situaţiunea. Cinci-decĭ de deputaţĭ suntŭ aleşĭ imediatŭ pentru comisiunea de permanenţă. Câte-va grupe, carĭ voiaŭ sĕ turbure ordinea, aŭ fostŭ împrăştiate fără conflictŭ. Cu tótă aşteptarea ne liniştită în care se află, publicŭlŭ Madriduluĭ este pacînicŭ.

Paris, 11 Februariŭ (5 ore, 20 minute séra). Edgard Quinet a primitŭ astă-dĭ de la Figueras şi Castelar o depeşă, espediată la amédĭ, anuncindŭ că Republica va fi proclamată séra la Madrid.

Roma, 11 Februariŭ: — Diarulŭ *Opinione*, încunosciinţézĕ că Austria aceptă arbitragiulŭ în cestiunea Laurimuluĭ, şi că a primitŭ documentele relative la acéstă afacere din partea puterilorŭ interesante.

BUCURESCI, 1 FEVRUARIŬ

Nu putemŭ se începemŭ revista nóstră de câtŭ cu neasteptata scire din Spania, ce ne-o aduce depeşele publicate maĭ susŭ.

«Regele Amedeŭ a abdicatŭ,—ne spunŭ ele. Republica probabilŭ se va proclama.»

Care se fiă óre causa acesteĭ neasteptate abdicărĭ? Tocmaĭ cândŭ insurecţiunea carlistă şi alfonistă era aprópe înăbuşită; tocmaĭ cândŭ regele începuse a fi iubitŭ maĭ multŭ, o asemenea decisiune nu este fără unŭ scopŭ, nu este fără o însemnătate.

Causa abdicărĭĭ nu póte se fiă desgustulŭ ce-ĭ a adusŭ necontenitele agitaţiunĭ, dupe cumŭ dice fóia nóstră oficiósă, pentru că avemŭ înainte faptele luĭ trecute. Subtŭ ministeriulŭ Sagasta şi subtŭ ministeriulŭ Serano, cândŭ agitaţiunea era maĭ mare şi bandele maĭ numeróse, şi când acestŭ din urmă ministeriŭ ĭ-a cerutŭ suprimarea libertăţilorŭ publice, elŭ nu numaĭ n'a voitŭ se abdice ca se facă pe cortesĭ a-ĭ vota acea lovire a pactuluĭ fundamentalŭ, dar încă a schimbatŭ ministeriulŭ şi a adusŭ érŭ pe celŭ liberalŭ, pe Zorilla.

Acéstă purtare demnă şi liberale a regeluĭ ĭ-a atrasŭ maĭ unanima iubire. Se sciă érŭ, cu ocasiunea atentatuluĭ contra sea, câtă simpatiă ĭ-a arĕtatŭ întréga Spaniă şi ce manifestărĭ ĭ-a făcutŭ Madridulŭ.

Prin urmare, elŭ nu avea se se plîngă nicĭ că nu era susţinutŭ, nicĭ că nu era iubitŭ, nicĭ de agitaţiunĭ ce nu maĭ eraŭ însăşĭ între republicanĭ, carĭ aŭ declarat că nu-ĭ vorŭ pune nicĭ o pedică.

Altulŭ, dar, trebue se fiă motivulŭ acesteĭ abdicărĭ de câtŭ luptele nenorocite de partită, carĭ nu-lŭ împedicaŭ întru nimicŭ a merge pe calea ce-şĭ însemnase, şi acestŭ motivŭ trebue sĕ-lŭ căutămŭ la sorgintea luĭ.

Cine nu cunósce ideia cea mare a imperatoreluĭ Napoleon I de a face o confederaţiune latină? Cine nu cunósce cavalerismul regeluĭ Italieĭ, care, într'unŭ momentŭ cândŭ trebuinţa va cere, va fi celŭ dintêiŭ suveranŭ care va depune coróna sea regală, subt care a făcutŭ unitatea Italieĭ, pe altarulŭ Republiceĭ? Cine nu cunósce că fiulŭ seŭ nu face unŭ pasŭ fără a consulta pe tatălŭ seŭ?

Toţĭ câţĭ sciŭ tóte acestea, îşĭ potŭ esplica astŭ-felŭ lucrurile:

Regele Victor Emanoil voesce se ia în mână stindardulŭ latinităţiĭ pe care îlŭ rîdicase Napoleon I şi pe care l'a purtatŭ până la unŭ timpŭ óre care Napoleon III. Dar cu regĭ, fiă chiar fiulŭ seŭ. nu se putea face acésta, pentru că gelosia arŭ începe între eĭ; în dată însĕ ce va fi Republică, acéstă gelosiă va dispare. Francia este deja Republică, ş'a ţicŭ cavalerulŭ rege: se facŭ sĕ fiă proclamată şi în Spania, care o va duce îndată şi în Portugalia. Treĭ state de ginta latină constituite astŭ-felŭ, regele depune îndată şi elŭ puterile în mâinile poporuluĭ seŭ care, suntemŭ sicurŭ, nu va fi ingratŭ câtre dênsulŭ şi-lŭ va alege Presedinte.

Tóte statele de gintă latină fiindŭ transformate în republice, confederaţiunea latină va fi stabilită şi Roma cu Parisulŭ vorŭ începe a rivalisa.

Acéstă faptă arŭ fi aceia a unuĭ gigante; însĕ noĭ o asteptămŭ de la Victor Emanoil. Elŭ iubesce maĭ multŭ ţéra sea şi gloria d'aĭ rămânea numele mare şi nemuritorŭ, de câtŭ vanitósa putere pe care o iubea Napoleon III şi care l'a răsturnatŭ într'unŭ modŭ tristŭ şi umilitorŭ.

Cu noĭ însĕ ce se va face atuncĭ?

Geniulŭ ginteĭ latine ne va lumina şi ne va protegie.

Amŭ arĕtatŭ în maĭ multe rândurĭ că cea maĭ mare parte din streiniĭ care se presentŭ în ţéra nóstră, pentru diferite concesiunĭ, nu suntŭ de câtŭ nisce samsarĭ, carĭ, intrândŭ în corespondenţe cu autorităţile nóstre şi puindŭ mâna pe vre unŭ rĕspunsŭ alŭ lorŭ, se înapoiesŭ în ţĕrile lorŭ, publicŭ prin jurnale că aŭ luatŭ cutare séŭ cutare concesiune în România, isbutescŭ a atrage pe capitaliştĭ a-ĭ constitui în societate, a le smulge o parte din capitaluri, şi apoĭ a-ĭ lăsa şi fără concesiunĭ şi fără banĭ, făcêndu-se nevĕduţĭ, cum s'a întêmplatŭ cu Strusberg la noĭ, şi cum s'a întêmplatŭ în America cu nisce coţcarĭ, carĭ, subt pompósele publicaţiunĭ de prin jurnale, că aŭ descoperitŭ o mină de diamante în California, aŭ pusŭ mâna pe vr'o ţece milióne francĭ şi aŭ dispărutŭ, dupe cum se va vedea din naraţiunea ce facemŭ maĭ la vale.

Totŭ asemenea citimŭ în jurnalulŭ *Times* din 29 Ianuariu 1873, următórele liniĭ, subt rubrica, «*Bucureştĭ*:»

«Consiliulŭ Municipale a datŭ D-luĭ Henry Brinsley Sheridan din Londra, în condiţiunĭ specificate, o concesiune provisoriă pentru lucrărĭ publice în oraşŭ».

Ce însemnésă acésta dacă nu o curată înşelătoriă, fondată pe vre o corespondenţă ce n'a fostŭ de locŭ greŭ D-luĭ Sheridan a smulge dela municipaliĭ nostriĭ?

D-nu Sheridan nu numaĭ că n'a luatŭ nicĭ o concesiune provisoriă, dar încă, la licitaţiunea ţinută, s'a presentatŭ cu stomachulŭ golŭ de banĭ şi plinŭ de felŭ de felŭ de motive pentru amânare.

Acum se esplică şi maĭ bine lucrurile. D. Sheridan n'a depusŭ garanţiă de 200 miĭ francĭ, pentru că nu'ĭ avea.

A cerutŭ dar amânarea, pentru ca sĕ pótă înşela pe capitaliştiĭ streiniĭ, érŭ nu sĕ facă studiile necesariĭ.

Reuniunea centruluĭ Stângŭ

Purtarea comisiuniĭ celorŭ treĭ-decĭ din Camera Francieĭ, este atâta de reacţionare şi atâta de furiósă contra libertăţilorŭ publice, în câtŭ a scosŭ din

www.dacoromanica.ro

tăcere însuşĭ pe D. Favre, a căruia voce nu s'a mai auditŭ de la caderea sea din ministeriŭ.

Într'o întrunire a centrului stângŭ republicană, Domnulŭ Arago, raportându cele petrecute în sînulŭ comisiuniĭ cu D. Thiers, mai totŭ centrulŭ stângŭ a aprobatŭ purtarea minorităţiĭ Comisiuniĭ afară de D. Favre, găsindu-o ne corectă.

Dă-mŭ aci unŭ micŭ ectrasŭ despre cele ţise la reuniune în acéstă cestiune :

D. Jules Favre Mesagiulŭ. preşedinteluĭ a fostŭ primitŭ din partea tuturorŭ acelora carĭ punŭ interesulŭ ţĕreĭ mai pre susŭ de celŭ personalŭ, ca o garanţiă a păciĭ publice, de óre-ce elŭ asicură Francieĭ acea unică formă de guvernŭ, care'ĭ póte oferi linisce şi pace. D-lŭ Thiers a făcutŭ însĕ rĕŭ c'a acceptatŭ propunerea Kerdrel, care, fiindŭ unŭ actŭ de suspiciune, a slăbitŭ impresiunea şi efectulŭ bunŭ alŭ mesagiuluĭ sĕŭ; elŭ a făcutŭ rĕŭ, că n'a rĕmasŭ neclintitŭ pe terenulŭ sĕŭ şi de acolo se propună dreptel condiţiunile séle, în locŭ ca acesta sĕ-ĭ pună acumŭ condiţiunĭ. Urmările acesteĭ erorĭ se vĕde acumŭ în atitudinea comisiuniĭ.

D. Arrago. Minoritatea va protesta într'unŭ raportŭ separatŭ contra conclusiilorŭ comisiuniĭ.

D. Favre. A protesta, e fórte frumosŭ ; dar acésta rĕmâne totu-şĭ numaĭ unŭ actŭ negativŭ. Minoritatea trebue sĕ facă unŭ contra-proectŭ; cestiunea Republiceĭ trebue adusă pe tribnnă, pentru ca ceĭ contrariĭ eĭ sĕ fiă bătuţĭ aparte şi pe faciă.

D. Arago. Dar dacă şi minoritatea va fi desbinată, séŭ dacă D. Thiers nu-ĭ va aproba contraproectulŭ, ce va fi atunci de făcutŭ? —

D. Favre. Acesta n'are d'a face cu necesitatea urgentă a unuĭ contra-proectŭ; şi dacă nu ve-ţĭ face proectŭ, voiŭ face eŭ şi-lŭ voiŭ presenta pe tribună, de óre ce viitorulŭ ţĕreĭ se află în jocŭ.

Mai mulţĭ domnĭ dintre ceĭ de faciă se alăturară la părerea D-luĭ Favre şi recomandară membrilorŭ comisiuniĭ de 30 ca se lucreze în acestŭ sensŭ.

Consulatele Imperiuluĭ germanŭ

Oficiulŭ afacerilorŭ streine publică o nouĕ listă de consulatele Imperiuluĭ Germanieĭ ce esistă astă-ţĭ. Cândŭ a apĕrutŭ, acumŭ unŭ anŭ, unŭ tabloŭ de asemenea genere, creaţiunea consulatelorŭ germane era deja complectă. Nu maĭ puţinŭ unŭ organismŭ totŭ atâtŭ de complecŭ ca şi instituţiunea consulară generale, suferi modificaţiunĭ continue, ce parŭ cu atâtŭ maĭ multŭ necesarie de a le pune la cunoştinţa universală, cu câtŭ relaţiunile interióre cu streinătatea devinŭ maĭ active şi d'unŭ interesŭ maĭ mare pentru publicŭ ca şi pentru autorităţĭ de a cunóşte organele către care aŭ sĕ se adreseţe pentru afacerile lorŭ.

O comparaţiune a listeĭ din anulŭ acesta cu aceea a anuluĭ espiratŭ, arétă maĭ întêiŭ că numĕrulŭ posturilorŭ consulare a sporitŭ cu 50 aprópe în cursulŭ acestuĭ din urmă anŭ, constituindŭ astă-ţĭ o cifră rotundă de 600. 38 din aceste posturĭ suntŭ astă-ţĭ retribuite cu unŭ numĕrŭ de 150 funcţiunĭ. Maĭ multe schimbărĭ aŭ avutŭ locŭ în pesonalulŭ, care ocupă aceste posturĭ, cea ce nu este nimicŭ de surprinţătorŭ pentru unŭ aşa mare numĕrŭ de amploiaţĭ.

Nu pare însĕ a se fi făcutŭ o însemnată aumentare în numĕrulŭ acelorŭ consulĭ, carĭ, în virtutea paragrafuluĭ I-iŭ alŭ legiĭ din 4 Maiŭ, 1870, eraŭ autorisaţĭ a face mariagiurile şi a da autenticitatea actelorŭ stărĭĭ-civile; maĭ mulţĭ aŭ fostă asemenea autoritaţĭ, într'unŭ modŭ generalŭ, a priimi depositiunea martorilorŭ şi prestaţiunea jurământuluĭ. Unŭ faptŭ care are maĭ multă importanţă, maĭ cu sémă pentru marină, este că acumŭ, la cea maĭ mare parte din consulate, este ataşată o ramură (arondismentulŭ consularŭ) în limitele cărora suntŭ autorisate a funcţiona ; lista dĭ asemenea detaliurile necesarĭ tutulorŭ acelora care aŭ afaceriĭ în streinătate, asupra lucrăriĭ ce trebue cine-va sĕ astepte de la consulate, în asemenea materiĭ. Se maĭ vede pe acéstă listă importanţa instituţiuniĭ consulare pentru binele publicŭ, şi nu este de câtŭ de doritŭ ca şi pe viitorŭ se se publice periodicesce aceste liste, într'unŭ modŭ posibilŭ de a urma schimbările urmate.

«Lista consulatelorŭ germane a apărutŭ la imprimeria *Decker* (Berlin).

Unitatea monetară scandinavă

Ministrulŭ financelorŭ a depusŭ în Rigstag unŭ proectŭ de lege, asupra unităţiĭ moneteĭ scandinave, urmatŭ şi de unŭ regulamentŭ pentru aplicarea sa în Danemarca.

În discuţiunea ce a avutŭ locŭ la Folkething, câţĭ-va deputaţĭ aŭ declaratŭ că arŭ prefera unŭ sistemŭ internaţionalŭ în locŭlŭ reformeĭ propuse, arĕtându în acelaşĭ timpŭ speranţa uneĭ înţelegerĭ ce arŭ putea avea locŭ între Francia, Englitera şi Germania. Pentru acestŭ cuvêntŭ, aŭ cerutŭ suspendarea acesteĭ măsurĭ până se va face acéstă înţelegere.

Aceste cererĭ însĕ nu aŭ fostŭ aprobate de majoritatea oratorilorŭ, care aŭ demostratŭ, că aceste cuvinte aŭ fostŭ de sigurŭ bine fondate în 1867 ; dar că de atuncĭ situaţinnea s'a modificatŭ, şi dupe óre care minuţióse cercetărĭ s'a pututŭ încredinţa că acele naţiunĭ eraŭ încă departe d'a se învoi se stabilese unŭ asemenea sistemŭ monetarŭ universalŭ.

Dorinţele şi speranţele acestuĭ poporŭ însĕ nu s'ar schimba de felŭ, chiar dacă s'arŭ adopta sistemulŭ germanŭ; căcĭ elŭ va fi gata d'a ajunge la scopulŭ definitivŭ, pusŭ înainte ca sĕ împedice uniformitatea monetară scandinavă, dându resultate grabnice şi practice.

Uniĭ se îndoescŭ de consimţimêntuluĭ representantuluĭ Norvegieĭ; nu sĕ ştiă însĕ într'unŭ modŭ justŭ ce resoluţiune trebue sĕ ia, cu atâtŭ maĭ rĕŭ, cu câtŭ uniformitatea monetară cu Suedia arŭ presenta avantagiele cele maĭ marĭ comerciuluĭ acestorŭ douĕ ţĕrĭ, carĭ aŭ luatŭ desvoltărĭ considerabilĭ.

Consideraţiunile în favórea convenţiuniĭ n'aŭ fostŭ împărtăşite de majoritatea Folkethinguluĭ, şi proectulŭ a fostŭ supusŭ unuĭ comitetŭ.

O MARE ESCROCHERIĂ

S'a descoperitŭ în Caiifomia una din acele gigantice hoţiĭ, cum nu le vede cine-va de câtŭ în Statele Unite. Este vórba de o falşă mină de diamante. Afacerea a luatŭ aşa de marĭ proporţiunĭ, în câtŭ jurnalulŭ *New-York Sun* o numeşte cea maĭ mare escrocheriă ce s'a pututŭ descoperi în America.

Étă în scurtŭ istoria acestuĭ faptŭ :

În luna luĭ Augustŭ trecutŭ, sosiră la San-Francisco douĭ indiviĭ, anume Slack şi Arnold, anunţîndŭ că descoperiseră o mină de diamante, şi, pentru a pune lucrăriĭ lorŭ unŭ temeiŭ, maĭ asociară şi alte persóne. Unŭ espertŭ mineralogŭ, D-nu Henry Janin, fu alesŭ pentru inspectarea locurilorŭ şi făcu unŭ raportŭ prin care afirma că aceste locurĭ coprindŭ cele maĭ precióse şi atractive pietre: *a wonder full and atractive properly*. Numaĭ de câtŭ principaliĭ financiarĭ din San-Francisco, şi corespondenţiĭ lorŭ din New-York, sĕ aruncară asupra afaceriĭ ; o societate se fondă şi acţiunile ajunseră a fi disputate cu viociune. Machinatoriĭ afaceriĭ se grăbeaŭ pe de altă parte a respîndi nuvelele cele maĭ fermecătóre asupra bogăţiilorŭ descopeririĭ lorŭ ; afirmaŭ maĭ cu sémă că găsiseră, numaĭ într'o singură oră, 285 de pietre din cele maĭ precióse!

La Londra, cu tóte acestea, unde se încercaŭ a găsi capitalurĭ, nuvela fu priimită cu o mare credulitate şi mostrele pietrelorŭ precióse, pretinse ca găsite în mină, fiindŭ supuse uneĭ esaminărĭ minuţióse, esperţiĭ declarară că nicĭ într'o parte a globuluĭ nu s'a pututŭ găsi împreună diamantele cu rubinele pe care pretindeaŭ că le-aŭ descoperitŭ la unŭ locŭ. Aceste critice desteptară neîncrederea capitaliştilorŭ americanĭ, carĭ hotărîră a procede la o nouĕ inspecţiune asupra locurilorŭ, subt direcţiunea unuĭ geologŭ din Statele Unite, D-nu Clarence Vring. Acesta recunoscu că origina diamantelorŭ din California şi a companieĭ basată pe acéstă descoperire era opera *«unorŭ secrete de o abilitate puţinŭ comună.»*

Esploratoriĭ, dupe unŭ lungŭ drumŭ, ajunseră într'o vale mare de *gresŭ siliceosŭ*, ce le aretasera că era locŭlŭ care coprindea nouile bogăţiĭ din *o miă şi una de nopţi*. Săpară în cicĭ-ţecĭ de locurĭ póte, de diminéţa până séra, şi nu găsiră cea maĭ mică pétră.

Aŭ descoperitŭ cu tóte acestea câte-va micĭ diamante şi rubinurĭ, într'o parte unde se vedea deja săpăturĭ pe unŭ colţŭ alŭ uneĭ stâncĭ, unde, ţicea D-lŭ Ving, era peste putinţă ca natura sĕ le fi depusŭ acolo, dupe cumŭ este peste putinţă uneĭ persóne aşeţate la San-Francisco de a arunca o pétră în aerŭ şi de a o face sĕ cadă la Bunker's Hils (Wasington).

Acestŭ raport puse capĕtŭ tutulorŭ ilusiunilorŭ; acestŭ resultatŭ însĕ nu fu obţinutŭ, maĭ nainte ca şarlatanĭ, cari 'şĭ imaginaseră acéstă farsă, sĕ dispară cu o sună evaluată de la 160 miĭ livre până la 400 miĭ (4-10 milióne francĭ). Bancheriĭ din California şi New-York eraŭ aşa de convinşĭ că obiecţiunile presintate în Englitera vorŭ fi respinse, că era peste putinţă ca «*Henry Janin*» sĕ se fi înşelatŭ, în câtŭ puţine ţile maĭ naintea descopeririĭ escrocheriĭ, se anunţase a face proecte pentru realisarea parţială a bogăţiilorŭ lorŭ prin miţloculŭ creaţiuniĭ a optŭ-spre-ţece companiĭ deosebite, fiă care cu unŭ capitalŭ de 50 milióne francĭ, fiă care dintr'ênsele urmândŭ a priimi contra uneĭ plăţĭ de 25 milióme (450 milióne francĭ pentru câte şĭ-optŭ-spre-ţece companiĭ) la compania mumă *the San Francisco and New-York Mining and comercial Company*, o sută şĕĭ-ţecĭ de acre de pământŭ minierŭ. Pare că una din aceste companiĭ secondare era deja constituită subtŭ numele de *New-York and London Gommercial Company*.

Telegrame dupe foile streine

Atena, *1 Februariŭ.* Ministrulŭ Italieĭ a ruptŭ relaţiunile cu ministrulŭ afacerilorŭ străine din causa fraselorŭ necuviincióse conţinute într'o scrisóre relativă la afacerea Laurium.

Berlin, 1 *Februariŭ.* Camera deputaţilorŭ a adoptatŭ, în a doua lectură şi cu o mare majoritate, propunerea comisiuneĭ concernându modificarea art. 15 şi 18 din Constituţiune, care otărescŭ raporturile dintre bisecică şi Statŭ.

Madrid, 1 *Februariŭ.* Alaltă-séră, la 5 ore, a avutŭ locŭ presentarea oficiale a infantéluĭ noŭ născutŭ.

Edificiele publice aŭ fostŭ iluminate. D. Sagasta şi mulţĭ conservatorĭ s'aŭ dusŭ se se înscrie la palatŭ. Boteţulŭ e ficsatŭ pentru mâine. Infantele va primi numele de Luis Amedeŭ-Iosef-Mari Ferdinand-Franciscu.

www.dacoromanica.ro

Calea ferată de la Nord nu mai primesce nici mărfuri nici voiajori pentru staţiunile de dincolo de Aisasua.

Lisabona, 1 *Februariu*. O grevă a isbucnitu printre mecanicii şi maşiniştii căilorŭ ferate portugese: trenurile de mărfuri sunt suspendate; trenurele posteĭ îşi facŭ cursele, fiindŭ conduse de impiegaţi străinĭ. Companiile aştéptă personalŭ din străinătate.

New-York, 1 *Februariu*. Indienii din Madoc suntŭ dispuşi a trata cu guvernulŭ.— Procesulŭ Twecd a fostŭ perdutŭ, juriulŭ nefiindŭ de acordŭ.

Paris, 1 *Februariu*. *Secolulŭ* ţice că lista generalilorŭ care vorŭ compune consiliulŭ de resbelŭ alŭ mareşaluluĭ Bazaine s'a otărîtŭ şi s'a supusŭ Domnuluĭ Thiers marţi.

O nouĕ întrevedere a avutŭ locŭ între D. de Larcy şi D. Thiers. Se asigură că D. Thiers arŭ fi întrebatŭ pe D. de Larcy cum de comisiunea crea pentru preşedintele Republiceĭ responsabilitatea esclusivă a afacerilorŭ politice esterne, fără a-i atribui nici o responsabilitate în politica internă, care adese orĭ e mai importantă: «Fiţi consecinţi, arŭ fi ţisŭ, séŭ escludeţi-mĕ séŭ mĕ admiteţi în totulŭ.»

D. Thiers a vorbitŭ apoi despre necesitatea uneĭ a doua Camere, ţicândŭ că elŭ nu se mulţumesce cu declaraţiunea platonică înserată în proiectŭ.

Paris, 1 *Febuariu*. Uns-pre-ţece indivitĭ, carĭ se arestase ca complicĭ aĭ Internaţionaleĭ, s'aŭ eliberatŭ.

Viena, 2 *Februiriu*. «*La Gazette des Etrangers*» publică o telegramă din Constantinopole care ţice că la palatŭ se ocupă seriosŭ de voiajorulŭ Sultanuluĭ la Esposiţiunea din Viena. In acestŭ casŭ Sultanulŭ va lăsa regenţa fiiuluĭ seŭ Iszeddin.

Acéstă combinaţiune este privită ca avêndŭ a prepara apropiata proclamaţiune a acestuĭ principe de moştenitorŭ alŭ tronuluĭ.

Madrid, 2 *Fevruariu*. D. Ruiz Zorilla, printr'unŭ discursŭ plinŭ de simţimintele cele mai patriotice şi întrerumptŭ de repeţite aplause, a espusŭ astă-ţi, în Camera deputaţilorŭ, situaţiunea insurecţiunieĭ carliste.

Trupele trămise pentru a linişti Maestrazgo aŭ primitŭ ordin sĕ se retragă, pentru că în acéstă parte muntósă, care era cuibulŭ carlismuluĭ, n'a mai remasŭ nici unŭ singurŭ insurgentŭ.

Scirile din Catalonia suntŭ satisfăcĕtóre. Saballs a fostŭ bătutŭ şi carliştiĭ nu mai cutésă a se presenta prin sate pentru a lua contribuţiunĭ.

Madrid, 3 *Fevruariu*. D Zorilla a presentatŭ unŭ proiectŭ pentru deschiderea unuĭ creditŭ de 12 milióne spre desvoltarea resouluĭ telegraficŭ.

Respunţêndŭ la întrebarile D. Santa-Maria, elŭ deplânge atentatele ce comitŭ carlişti şi ţice că guvernulŭ desvoltéţă multă energiă. Bandele din Maestrazgo aŭ fostŭ împrăştiate şi o altă bandă de 1200 carliştĭ a fostŭ bătută, lăsândŭ 38 morţi. Guvernulŭ póte respunde că insurecţiunea va fi în curêndŭ terminată.

Londra, 4 *Fevruariu*. Aicĭ a căţutu fórte multă zăpadă. A isbucnitŭ o furtună care a causatŭ multe neufrage. Mulţi ómenĭ s'aŭ înecatŭ.

SENATUL ROMANIEI

ŞEDINŢA DE LA 31 IANUARIE

Dupe deschiderea şedinţeĭ prin aprobarea sumaruluĭ şedinţeĭ precedinte:

Se dă citire raportuluĭ comisiuniĭ de indigenatŭ şi, fără nici o discusiune, se procede la votŭ şi se priimesce indigenarea a douĕ persóne.

D. I. Deşliu, raportatorulŭ comisiuniĭ pentru cercetarea proectuluĭ de lege asupra responsabilităţiĭ ministeriale, alŭ căruĭ autorŭ este D-sea, dă citire raportuluĭ D-séle.

Senatulŭ decide a se imprima şi trămite la secţiunĭ.

Dup'aceea *D. I. Deşliu* interpelă pe guvernŭ în privinţa programeĭ ceremonialuluĭ de învestitura nouilorŭ episcopĭ aleşi. D-sea susţine că acéstă programă, publicată în *Monitorulŭ oficialŭ*, ca «aprobată de M. Sea Domnitorulŭ» este unŭ actŭ anticonstituţional, de orc-ce ea este sub-scrisă de mareşialele palatuluĭ. Asemenea programe se facŭ de guvernŭ prin consiliul de miniştriĭ, care remâne şi fidele în esecutarea eĭ. Daca guvernulŭ esecută o programă subtŭ-semnată de mareşiale, unŭ funcţionarŭ alŭ caseĭ domnescĭ, acésta nu însemnéză altŭ de câtŭ că guvernulŭ e subtŭ o tutelă óre-care, ceea ce-lŭ face imposibilŭ pentru guvernarea ţĕreĭ. Programa fiindŭ a mareşialuluĭ, prin urmare impusă miniştrilorŭ, consecinţa logică este că Domnitorulŭ nu mai are încredere în consiliariĭ sĕĭ. Şi...cu tote acestea guvernulŭ a esecutat'o ad-literam.

Dupe legea organisăriĭ bisericeĭ nóstre, investitura trebuia sĕ se facă dupe datinele ţĕreĭ prin urmare mandatele episcopescĭ trebuesc puse episcopilor de către ministrul cult., ér nu de diaconul sf. s. Mitropolituluĭ. Nu cumŭ-va, întrébă D. Deşliu pe D. ministru Tell, nu cumŭ-va aĭ creţutŭ, D-le miniştre, că-ţi mânjescĭ mâinele puindu-le p'o haină sfântă?

Dup'atâtea fapte îndestulŭ de cunoscute, comise de actualulŭ guvernŭ de la venirea sea la putere, Senatulŭ trebue sĕ se fi convinsŭ c'acestŭ guvernŭ n'are întenţiunea se respecte Constituţiunea şi legile ţĕreĭ, ci că este unŭ guvernŭ supusŭ la ordinele orĭ-cuĭ, îndată ce-arŭ fi favorisatŭ de putere. Séŭ c'a acéstă convingere esistă, séŭ la din contra nu mai meritămŭ a sta p'aceste bănci de senatorĭ de câtŭ în prejudiţiulŭ ţĕreĭ.

D. Bâţcovénu rĕspunde D-luĭ Deşliu cu insulte, ţicêndŭ c'asemenea cestiunĭ nu trebuescŭ aduse în Senatŭ, spre a i se turbura liniştea.

D. T. Veisa protestă în contra D-luĭ Deşliu, care are prea mare curagiŭ d'a atinge cestiunĭ atâtŭ de delicate, care ne facŭ,—ţice D-sea—a fi *displăcuţi*.

D. Tell, ministru de culte, declară că D-sea a esecutatŭ programa în cestiune pentru c'aşa se face în Belgia. D-sea nu cunósce datinele ţĕreĭ aşa cumŭ le sciă şi le arétă D-luĭ Deşliu.

Vocĭ. La ordine D. Deşliu!

Preşedintele A. Orĕscu. Vĕ chiămŭ la ordine, D-le Deşliu, căcĭ aţi ţisŭ miniştrilorŭ că suntŭ puşi subtŭ tutelă.

D. Deşliu cere a i se acorda cuvêntulŭ ca se depue o moţiune, şi rĕspunde că e deprinsŭ cu asemenea vociferărĭ şi apostrofărĭ din partea preşedinteluĭ, pe care-lŭ cunósce, ca şi pe D. Veisa şi Bâtcovénu, câtŭ de amicĭ suntŭ aĭ guvernuluĭ. Acésta o sciă şi ĭ-a judecatŭ şi ţéra. D-sea nu va stă pe banca de senatorŭ de câtŭ numai ca sĕ-şi facă datoria de represintantŭ alŭ naţiuniĭ, alesŭ în contra voinţeĭ guvernuluĭ. Astŭ-felŭ va ţine numai la interesele ţĕreĭ, cautândŭ a se sili se le ferescă de orĭ-ce isbirĭ în contra Constituţiuniĭ.

Preşedintele recunósce că, de şi regulamentulŭ dă D-luĭ Deşliu dreptulŭ de replică, însĕ Senatulŭ n'o voesce.

Protestărĭ şi sgomote.

Preşedintele, dupe cererea guvernuluĭ, ridică şedinţa. Moţiunea rĕmêne necitită.

(*Românulŭ.*)

DIVERSE

Până unde merge avariţia. Este vorba de unŭ milionarŭ orbŭ căruia îĭ făcea operaţiune unŭ oculistŭ. Tocméla era o miă de francĭ, adecă câte cincĭ-sute francĭ de ochiŭ.

Oculistulŭ operase ochiulŭ dreptŭ cu unŭ mare succesŭ.

— O! vĕţŭ, cumŭ vedémŭ cândŭ eramŭ copilŭ! strigă milionarulŭ, transportatŭ de bucuriă. Étă, deosebescŭ culorile, vĕţŭ céşca în care 'mĭ-amŭ luatŭ ciocolata aţĭ-diminéţă.

— Eĭ bine, adăogă oculistulŭ, sĕ nu perdemŭ vremea; sĕ trecemŭ la ochiulŭ stângŭ.

— O! nu, întrerupse avarulŭ. M'amŭ gânditŭ acumŭ mai matorŭ; poftimŭ cincĭ-sute de francĭ: preferŭ sĕ remâiŭ chiorŭ ca sĕ-mĭ păstrezŭ ceĭ-alţi cincĭ sute de francĭ.

* * *

Stilŭ originalŭ. Subt-agentulŭ uneĭ societăţi de asiguraţiune trimise ţilele trecute agentuluĭ generalŭ din Posion următórea însciinţare originală, reletivŭ la o propunere de asiguraţiune: «Étă îţi trămitŭ pe proprietarulŭ N. N. Dinainte e de pétră, érŭ dinapoĭ de sîndile. Veciniĭ luĭ suntŭ cu cărămidă, érŭ dênsulŭ e acoperitŭ şi cu platină. Mĕ rogŭ a-lŭ primi cu 2%.» Firesce, aicea era vorba de asigurarea uneĭ case.

* * *

Unŭ cadavru secuestatŭ. Intr'unŭ otelŭ din Cluşŭ a muritŭ socia unuĭ jidanŭ. Când înmormântarea avea se urmese, otelierulŭ refusă estradarea cadavruluĭ, din causă că jieanulŭ îĭ datoria 12 fl. Numaĭ intervenirea poliţieĭ scóse de la otelierŭ cadavrulŭ.

* * *

Amanta banditului. O contesă italiană, aplecată spre fantasiĭ, vĕţêndŭ în tétru pe unĭ banditi idealisaţi, totŭ dorea se véţă şi ea vr'unulŭ adevĕrată Cea ce dori se şi realisă nu de multŭ. Ea călĕtoria prin o pădure, când de o dată se ivi în cale unŭ banditŭ, care opri trăsura, şi'ĭ luă orologiulŭ, dimpreunĕ cu tóte bijuteriile séle. Dupe acéstă întêmplare trecură câte-va sĕptĕmânĭ. Intr'o diminéţă contesa sculându-se, întrebă de cameriera sea, câte ore suntŭ? Aceea scóse orologiulŭ sĕŭ şi spuse. Contesa însĕ, vĕţêndŭ orologiulŭ, îlŭ recunoscu îndată, că acela era fostul sĕŭ orologiŭ. Se făcu cercetare, şi se descoperi, că acea camerieră era amanta banditului, care a jefuitŭ pe contasa.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domenialĭ	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	—	—
» 3 luniĭ	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni	.372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	69	90
Naţionale	73	75
Lose	105	50
Acţiunile băncei	1001	—
Creditulŭ	336	25
London	108	80
Oblig. rurale ungare	80	—
» Temeşvar	78	—
» Transilvane.	77	50
» Croate	77	75
Argintŭ în mărfurĭ	107	75
Ducaţi	—	—
Napoleonĭ	8	67

ULTIMELE SCIRI DIN SPANIA

Telegramele sosite până acumŭ din Spania nu ne aducŭ încă nimicŭ lămuritŭ. Ele spunŭ că unŭ nouŭ ministeriu s'a formatŭ cu unŭ *preşedinte*, şi că regele a plecatŭ pentru Italia.

Cuvêntulŭ de *preşedinte* nu e lămuritŭ! Este preşedinte alŭ consiliuluĭ de ministriĭ, séŭ alu Republiceĭ?

Depeşele viitóre trebue se ne esplice.

www.dacoromanica.ro

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ DES ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECȚIONATE DE DOCTORELE

J. V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietățilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causéză în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

ANUNCIU

La 2 Februarie 1873, se va ţine licitaţiunea la cantorulŭ Domnuluĭ Mirou S. Vlasto, pentru închirierea de la 23 Aprilie 1873, alŭ Otelului D-séle. denumitŭ Budişténu, situatŭ pe strada Carol I, care d'mpreună cu Otelulŭ d'alăturĭ din nuoŭ clădită formédă unŭ singurŭ trupŭ precumŭ şi ală tutulorŭ prăvălielorŭ, esclusândŭ din ele acea în care astă-dĭ se află cantorulŭ.

Doritorĭ de a lua esplicaţiunĭ suntŭ rugaţĭ a veni la contorulŭ de maĭ susŭ citatŭ în tóte dilele la orele 10 de diminéţă.

VINU DE QUINIUM

Exibard, pharmacistŭ, 125 str. Saint-Mar tin. Paris.

Acestŭ vinŭ tonicŭ superiorŭ şi febrifugiŭ este celŭ maĭ avutŭ în principie din tóte vinurile de quinquin şi celŭ maĭ activŭ pentru a repara puterile. Elŭ este ordinatŭ de principaliĭ medicĭ de preferinţă la orĭ-ce altă preparaţie, în contra consunpţiunĭ (slăbiciune din di în di) rigurilor, diurea cronică, slăbiciune de stomacŭ, chlorose, debilitate, precum şi în convalescinţă.

Se vinde cu jumĕtate de sticla. Acel'aşĭ vin iodatŭ şi feruginos cu acel'aşĭ

Depositŭ în Bucurescĭ, F. EITEL.

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verilĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de frigurĭ.

QUINA LA ROCHE FERUGINOSU

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—BUCURESCI, F. ITEL. RISDÓRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furuisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bte, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NFA

DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Recompensă la Expositiunea univers. Londra 1862.

APA DE MELISA

DES CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţoleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor Nemistuirii, Colicelor, etc.

BOYER singur succesor al carmilor

Paris, 14, rue Taranne. Deposit: la principalela case de comerciŭ.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusetură de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

DANTISTUL G. GIUSTI,

Se reconandă Onor. Publicŭ că va escersa proferiunea sa, adecă: **Curăţirea, Albirea, Plunbuirea Dinţilorŭ, Amorţirea Neervelor şi filamentelor**, carĭ producŭ durere de dinţĭ, stîrpindŭ orĭ-ce rădăcinĭ sparte în gingiĭ fără a produce unŭ rĕŭ.

Se află la Hotelŭ de Francia No. 5 calea Mogoşóiĭ vis-a-vis de Biserica Zlătari.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea udului; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente nelnsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

DUMINECA, 4 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 288

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Madrid, 10 Februariŭ.—In Congres se dă citire mesagiuluĭ prin care regele ţice că ĭ-a fostŭ mare onórea d'a conduce destinatele ţĕreĭ, de şi profundamente turburată. Elŭ era decisŭ sĕ observe jurĕmêntulŭ şi respectulŭ Constituţiuniĭ, creţêndŭ că lealitatea îĭ va înlocui inexperienţa. Cu tótă buna sea voinţă, elŭ a găsitŭ Spania într'o luptă continuă. Déca sentimentele séle arŭ fi fostŭ străine ĕreĭ, n'ar fi renunciatŭ; déră fiindŭ-că ele suntŭ spaniole, şi fiindŭ-că nu voesce a fi unŭ rege de partidŭ pentru a se conduce ilegalmente, elŭ crede de aci înainte tóte silinţele séle sterile. Elŭ renunciă dar în numele sĕŭ, alŭ fiilorŭ şi succesorilorŭ sĕĭ.

In şedinţa Senatuluĭ şi a Congresuluĭ preşedintele Senatuluĭ dă citire actuluĭ preşedinteluĭ Congresuluĭ, care declară că aceste douĕ Corpurĭ întrunite sĕ se constitue în cortesĭ suveranĭ aĭ Spanieĭ. Renunciarea regeluĭ este priimită maĭ în unanimitate. Cortesiĭ numescŭ o comisiune care sĕ însoţéscă pe rege până la fruntariă. Propunerea privitóre la stabilirea Republiceĭ şi la asumarea puteriĭ de către Adunare este primită cu 256 voturĭ contra a 32.

Regele Spanieĭ şi familia regalĕ aŭ trebuitŭ sĕ părăséscă Madridulŭ astă-diminéţă, la şése ore.

Madrid, 12 Februariŭ. — Cortesiĭ compunŭ guvernulŭ în modulŭ următorŭ: Figueras, preşedinte alŭ consiliuluĭ; Py-Maragal, la interne; Cordova, la resbelŭ; Nicolas Salmeron, la justiţiă; Francisco Salmeron, la coloniĭ; Beranger, la marină; Castellar, la externe; Becerra, la lucrările publice, şi Echegaray la finance. Mâine, alegerea preşedinteluĭ Cortesilorŭ.

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Paris, 12 Februariŭ.—*Agiņa Havas* comunică că regele Spanieĭ, Amedeŭ I, împreună cu familia regale, a părăsitŭ Madridulŭ astă-ţĭ de diminéţă.

S'asicură că şefliĭ comuniştilorŭ s'arŭ fi dusŭ la Madridŭ.

Neapole, 12 Februariŭ. — A plecatŭ o fregată spre a lua pe regele Amedeŭ de la Lisabona, unde a mersŭ de la Madridŭ. Altă fregată a fostŭ trămisă la Valenţa, spre a transporta echipagiurile luĭ Amedeŭ.

BUCURESCI, 3 FEVRUARIŬ

Unŭ actŭ de cea maĭ mare importanţă vine aţĭ se confirme temerile nóstre asupra streinilorŭ carĭ se presintŭ în ţéră cu felŭ de felŭ de proiecte pentru concesiunea credituluĭ fonciarŭ. — Acestŭ actŭ ne spune curatŭ că eĭ nu suntŭ de câtŭ nisce amăgitorĭ, carĭ vinŭ sĕ se serve de creditulŭ nostru spre a ne esploata şi a înşela şi pe acţionarĭ şi pe publicŭ în folosulŭ lorŭ, dupe cum aŭ făcutŭ cu tóte concesiunile ce aŭ luatŭ până acumŭ la noĭ si în ţerile lorŭ, şi dupĕ urma cărora publiculŭ a remasŭ răbdătorŭ de valórea hârtiilorŭ ce păstrauŭ de la dênşiĭ în sumă de milióne.

Culegemŭ cu recunoscinţă tóte amĕnuntele şi documentele propriĭ a respândi lumina asupra acesteĭ gigantice întreprinderĭ, şi asupra acelora ce vinŭ se ne amăgéscă că ne aducŭ banĭ în ţéră, pe cândŭ orĭ pe unde aŭ fostŭ n'aŭ făcutŭ de câtŭ se despóiă lumea. Corpurile legiuitóre trebue sĕ ia actŭ de aceste documente ce ne-aŭ venitŭ în mână şi o dată pentru totŭ déuna sĕ decidă respingerea orĭ careĭ dărĭ de concesiunĭ la streinĭ.

Documentulŭ ce publicămŭ maĭ la vale, dupe jurnalulŭ *Creditulŭ Naţionalŭ* din Londra, de la 6 Februarie corentŭ, se raportă la proiectulŭ acela care pare că se bucură de influenţa Berlinuluĭ şi de înalta patronare a guvernuluĭ nostru: acela care, dela depunerea luĭ pe biroulŭ Adunăriĭ naţionale a schimbatŭ câţĭ-va representaţĭ până acuma: Proectulŭ D-luĭ de Hert, representatŭ astăţĭ de D-nu de Reims, secundatŭ de D-nulŭ viconte Paul Daru, care a plecatŭ maĭ ţilele trecute din Bucureştĭ pentru Constantinopole. — Demuciand opiniuniĭ publice şi pe aceştĭ din urmă representaţĭ, dupe cum amŭ denunciatŭ pe D-nulŭ Herz, de sigurŭ că ni se vorŭ trimite şi alţiĭ spre a face cu orĭ-ce preţŭ se trécă proiectulŭ, pentru că aşa se porunceşte dela Berlin.

Noĭ însĕ nu vomŭ înceta a'ĭ denuncia pe toţĭ, pentru că suntemŭ în posiţiunea acea a cunóşte tóte mişcările financiare, din Europa, asupra cărora vomŭ reveni regulatŭ în numerile nóstre viitóre. Până atuncĭ, atragemŭ atenţiunea corpurilorŭ legiuitóre şi ceremŭ ca, printr'unŭ votŭ speciale, se înlăture pentru totŭ déuna orĭ ce proiecte streine, fiind-că nu facŭ onóre a maĭ remânea unŭ minutŭ pe biuroulŭ sĕŭ, nicĭ chiar ca simplă informaţiune.

Acestŭ votŭ va pune o barieră coţcarilorŭ de totŭ felulŭ de a se maĭ presinta în ţéră cu propunerile lorŭ, dupe cumŭ o facŭ astăţĭ, fără nicĭ o temere şi fără nicĭ unŭ respectŭ pentru ţéra, Domniĭ Leitner şi alţĭ, şi va lăsa locŭ românilorŭ, proprietarilorŭ oneştĭ de a-şĭ face treburile, astŭ-felŭ dupe cumŭ interesele şi posiţiunea nóstră economică ne povĕţuesce.

Publicândŭ acestŭ documentŭ, suntemŭ siliţĭ, din causa spaţiuluĭ, a intrerumpe pentru astă-ţĭ desvoltarea combinaţiunilorŭ financiare, privitóre la creditulŭ fonciarŭ, singură în posiţiune de a face ca banĭ sĕ fie eftinĭ şi abondenţĭ, şi biletele séle solidŭ garantate.

Unŭ cuvêntŭ asupra financiarilorŭ în Orientŭ.

Ni se comunică sosirea în Bucusescĭ a Domnuluĭ de Reims şi a Domnuluĭ viconte Paul Daru spre a lua creditulŭ fonciarŭ şi banca naţionale română. De acolo Domnulŭ de Reims trebue sĕ trécă la Constantinopole, dupe urmele Domnuluĭ viconte Daru, bătândŭ la tóte uşile în numele grupuluĭ anglo-francesŭ, Donon-Glastone et C-ie. Din nenorocirea D-séle însĕ, D. Daru va părea fórte uşurelŭ alăturĭ cu ómeniĭ de greutate ce guvernŭ şi dirigŭ banca ottomană.

D. Viconte Daru, care n'are nimicŭ de comunŭ cu Domnulŭ Conte Daru, vechiŭ ministru, este unŭ simplu administratore alŭ căilorŭ ferate portughese, spaniole, romane, maĭ tóte astă-ţĭ ruinate.

Voindŭ cine-va a face o contra probă la trebuinţă, arŭ resulta, dacă va trebui sĕ punemŭ încă în reliefŭ cariera maĭ multŭ séŭ maĭ puţinŭ norocósă a D-luĭ viconte Paul Daru, din faptulŭ că administrésă societatea financiară şi societatea de depósite şi compturĭ-corente, douĕ stele palide, douĕ puterĭ destulŭ de slăbuţe.

Cu tóte acestea, nu este maĭ puţinŭ adevĕratŭ că D-nulŭ viconte Paul Daru s'a aruncatŭ asupra Orientuluĭ, intrândŭ în companiă cu D-nulŭ Victor Borie ca adiotantŭ.

De ce este vorba însĕ? Aci nu maĭ e cestiunea de a concuista Palestina. Patroniĭ D luĭ viconte Daru,—pronunţaţĭ Donon, Delahante et C-ie, — s'aŭ gânditŭ sĕ pue mâna la Bucureştĭ, pe concesiunea *Creditulŭ fonciarŭ* şi pe *banca naţională română*; érŭ la Constantinopolŭ, nicĭ maĭ multŭ nicĭ maĭ puţinŭ, pe unŭ împrumutŭ de 625 milióne, şi în totalŭ séŭ în parte pe diferite lucrărĭ publice ce se propunŭ a se face în Turcia.

Într'unŭ cuvêntŭ, D-nu Donon este totŭ atâtŭ de antreprenorŭ în finance dupĕ cum este D-nulŭ Gustav Delahante, — Gustav, nu Andrien, — în lucrărĭ publice. —

Ni se cere, din Constantinopole şi din Bucureştĭ, amanunte asupra acestuĭ grupŭ de industrialĭ şi de financiarĭ.

Étă o repede ochire asupra puteriĭ acesteĭ prea sânte trinităţĭ: Donon, Daru, Delahante et C-ie, pe care o dămŭ astŭ-felŭ dupĕ cum s'a publicatŭ în *l'Union des Actionaires*, în numĕrulŭ dela 18 Aprilie 1872.

Case eftine (*Maisons à bon marché*). Ti-

www.dacoromanica.ro

tlurĭ necunoscute, ne cotate, şi nevêndătóre.

Acţiunĭ Frevant — Gamaches. Ne cotate şi fără valóre.

Acţiunĭ Orléans — Châlons. Ne cotate şi fără căutare.

Acţiunĭ, calea ferată Orne. Nicĭ o dată cotate, valóre problematică.

Magasins généraux de Bercy. Titlurĭ cotate, dar rĕŭ cotate, fără cursŭ.

Acţiunĭ des Houilléres d'Ahun. Titlurĭ cotate, érăşĭ rĕŭ cotate, fără cursŭ şi cu dobânḑile séŭ cupónele neplătite dela 1865.

Obligaţiunĭ Frévent—Gamaches. Cotate, dar o cotă necunoscută şi ilusoriă ; nicĭ umbră de cursŭ; s'a observatŭ vre-o 200 la 11 Aprilie.

Obligaţiunĭ Gisors-à Vernon. Cotate fără cursŭ.

Obligaţiunĭ Glos — Montfort la Pont— Audemar. Cotate, fără cursŭ şi fără valórĭ.

Obligaţiunĭ Orléans-Châlons. Cotă artificiale, cumpĕrătóre cu mâna stângă dupĕ o vînḑare cu mâna dréptă de acelaşĭ directorŭ; preţŭ nominalŭ 252—255.

Obligaţiunĭ Orléans-Roun. Séŭ fără cotă séŭ cu o mică cotă la 255. Presupunere de confusiune ca şi precedentele.

Obligaţiunĭ de l'Orne. Cursŭ necunoscutŭ. Titlurĭ fără sĕ se pótă vinde. Simple figurĭ.

Obligaţiunĭ Pont-de-l'Arche la Gisors. Fără cotă şi fără valóre.

Obligaţiunĭ Houilléres d'Ahun. Fără cotă, fără cursŭ şi peste putinţă a se vinde.

Acţiunĭ de l'ex-imperiale, companiă numită de asigurare. Fără cotă şi fără valóre.

Acţiunile societăţeĭ ſinanciare Fără cotă şi fără valóre, cunoscute şi necunoscute în piaţe.

Eventualităţĭ de la Calais la Marsillia. Detestabile.

Culegemŭ cu recunoscinţă tóte aceste amĕnunte şi documente propriĭ a respîndi lumina asupra acestorŭ întreprinderĭ obscure.

De la acestŭ tabloŭ, care n'a fostŭ dresatŭ pentru trebuinţele causeĭ de faciă, lucrurile nu s'aŭ schimbatŭ de locŭ... în bine celŭ puţinŭ. Ele din contră aŭ mersŭ din rĕŭ în maĭ rĕŭ.

Obligăţiunile căeĭ ferate de la Frevent la Gamache, cu tótă lupta cea mare, în vederea uneĭ nouĭ emisiunĭ, nu se vêndŭ maĭ multŭ de 180 séŭ 190. Obligaţiunile Orléans-Châlons, suntŭ departe de 255; ele abia valoresŭ 225: şi totŭ n'arŭ putea vinde cine-va 10 cu acestŭ cursŭ.

Sĕ estimămŭ încă o dată ómeniĭ şi lucrurile :

Toţĭ de la unulŭ până la altulŭ suntŭ nisce gentilomĭ. In gentileţa lorŭ însĕ, aŭ făcutŭ pe publicŭ sĕ pérḑă o sumă de banĭ. Amŭ evaluatŭ perderile, dupe espunerea *Pot-Puriului fonciarŭ* alŭ acestuĭ trio compusŭ de casa de deposite şi comptŭ-curentŭ de Orléans-Châlons şi de societatea financiare, la treĭ-ḑecĭ şi cincĭ milióne.

Acésta însĕ nu este totulŭ: maĭ éste încă unŭ geşeftŭ, căruia trebuebue sĕ-ĭ apreciemŭ bine-facecile. Voimŭ sĕ vorbimŭ de stimabilulŭ viconte Paulŭ Daru, de unŭ omŭ cu greutate care se numeşte Gustav Delahante, amândouĭ navigândŭ împreună pe căile ferate portughese, saragose, pampelune, romane, Victor-Emanuel etc.

Sĕ oprimŭ asupra acestuĭ cuartŭ primele nóstre apreciaţiunĭ.

Cele 700,000 acţiunĭ ale Portugaliĭ, scăḑute de la 500 la 50 perdŭ . 31,500,000

Cele 300,000 obligaţiunĭ ale portugesilorŭ a 60 fr. una . 18,000,000

Cele 103,000 acţiunĭ pampelune, scăḑute de la 500 la 75 perdŭ maĭ multŭ de . . . 4,250,000

Cele 175,000 acţiunĭ ale aceliaşĭ căĭ a 75 fr. una . . . 14,000,000

Cele 225,000 acţiunĭ ale romanilorŭ scăḑute de la 500 la 125 perdŭ 85,000,000

Cele 800,000 obligaţiunĭ ale romanilorŭ a 60 fr. una perdŭ 48,000,000

Acţiunile Victor-Emaniel, perdŭ 100,000,000

Obligaţiunile Victor-Emanuel perdŭ 50,000,000

Totalŭ suficientŭ pentru onórea şi în profitulŭ D-lorŭ Daru şi Delahante, este de 351,000,000.

Cu asemenea galóne nu este aşa că póte cineva comanda milióneloru nouieĭ societăţĭ financiare?

Renunţămŭ a enumĕra perderile mexicanilorŭ, tunisienilorŭ, creditului fonciarŭ colonialŭ etc. subt imperiulŭ D-luĭ Victor Borie la banca séŭ comptórulŭ de escomptŭ.

Étă ómeniĭ şi lucrurilŭ, ḑeiĭ actualĭ aĭ societăţĭ financiare din Paris.

Alah—Donon este mare, Dalahante—paşa este grosŭ şi Vicontele Daru este profetulŭ lorŭ.

Ne înclinămŭ dinaintea acesteĭ superbe trinităţĭ.

Mahomedŭ însĕ sĕ protege Turcia în contra prevaricaţiunilorŭ acestorŭ ghiaurĭ în afacerile Imperiuluĭ Otomanŭ! Dumneḑeŭ *sĕ apere România* de amesteculŭ lorŭ în financele séle! România şi Turcia arŭ peri.

CRAIOVEĬ

De treĭ anĭ şi jumĕtate rĕtăcescŭ prin ţĕrĭ streine,
Şi prietenĭ cumŭ şi rude póte eŭ eă ĭ-amŭ uĭtatŭ,
In astŭ timpŭ cândŭ avuĭ ḑile şi noróse şi senine;
Dar eternŭ către Craiova alŭ meŭ ochiŭ amŭ îndreptatŭ!

Căcĭ într'ênsa petrecut-amŭ dulcea mea copilăriă,
Scumpe ḑile dispărute în Craiova le-amŭ trecutŭ,
In oraşulŭ celŭ maĭ mare din vitéza Olteniă
Unde frica nicĭ-o-dată sĕ ajungă n'a pututŭ!

O! Craiovo! Dulce légănŭ, tu ce'n ţéra românéscă
Strĕlucescĭ precumŭ strĕluce astrulŭ lumeĭ luminosŭ!
Tu ce vreĭ c'acéstă ţĕră tirania sĕ-şĭ sdrobéscă
Şi sĕ rupă alŭ sclavieĭ lanţulŭ greŭ şi ruşinosŭ!

Ţiă'nchinŭ a mea cântare; numaĭ ţiă sĕ cuvine;
Căcĭ în tine sĕ maĭ află d'acelŭ sânge românescŭ
Ce de niminĭ n'are témă, ci se luptă cu orĭ cine,
Fiă-orĭ-cine câtŭ de mare, câtŭ de némŭ împărătescŭ!

Dulce urbe aşeḑată între Jiulŭ ce mugesce
Şi'ntre Oltulŭ care urlă, sfărîmându-se de stâncĭ;
Tu în care şi virtutea cumŭ şi geniu 'nfloresce,
Tu ce vreĭ ca sĕ scapĭ ţéra din abisurĭ prea adâncĭ,
Din abysurile'n care trĕdătoriĭ făr'de lege
Prăvăliră România cu-a lorŭ fapte mişeleşcĭ;
Tu ce nu staĭ la'ndouélă cândŭ e vorba a-ţĭ alege
Intre mórte şi sclăviă, căcĭ română încă eştĭ!

Tu Craiova multŭ iubită ce'nalţĭ fruntea cu mândriă,
Ce de locŭ încingĭ o spadă ca sĕ-ţĭ aperĭ dreptulŭ tĕŭ,
Priimesce de la mine astă mică poesiă,
Eŭ amŭ scris'o pentru tine şi în contra celuĭ rĕŭ!

Ţiă dar a mea cântare. numaĭ ţiă sĕ cuvine,
Căcĭ în tine sĕ maĭ află d'acelŭ sânge românescŭ,
Ce de niminĭ n'are témă şi se luptă cu orĭ-cine,
Fiă-orĭ cine câtŭ de mare. câtŭ de némŭ împărătescŭ!!

Bucurescĭ 1872. **Alexandru A. Macedonski.**

DIVERSE

O catastrofă în canalulŭ La-Manche. Corabia «*Northflect*» care conţinea vr'o 400 de pasagerĭ, dintre care maĭ multe lehuse, şi unŭ echipajŭ de vr'o 40 de mateloţĭ, staţiona în ḑiua de 22 a curinteĭ pe la orele 10 de séră la vr'o douĕ poşte departe de cóstă, aşteptându o furtună ce se anunţa. Maĭ toţĭ pasageriĭ eraŭ în cabinele lorŭ séŭ în salonŭ, érŭ pe podŭ era numaĭ numĕrulŭ obicĭnuitŭ de ştreji la posturile lorŭ. Césorniculŭ bătea tocmaĭ 10 şi jumĕtate cândŭ ştréja zări unŭ vapor în o periculósă apropiere; elŭ gonea cu o mare repejune spre corabie. De îndată dădu alarma, strigă vaporuluĭ sĕ-şĭ schimbe cursulŭ şi trezi prin ţipĕtulŭ sĕŭ pe căpitanulŭ corăbieĭ D. Knowles, care apĕru de îndată pe podŭ. Unŭ momentŭ dupe aceea vaporulŭ, care nu-şĭ schimbase cursulŭ nicĭ câtu-şĭ de puţinŭ, lovi în Northflect, îlŭ străpunse în tótă puterea cuvêntuluĭ şi dispĕru îndată din vedere.

Pocnitura este descrisă de ceĭ rĕmaşĭ în viaţă ca asemenea esplosieĭ unuĭ tunŭ mare şi bine încărcat. Momentulŭ între lovire şi cufundarea corăbieĭ a fostŭ grósnicŭ; nimenĭ în lume n'arŭ fi în stare sĕ descriă cele ce se petrecea atuncĭ pe corabiă. Purtarea căpitanuluĭ fu într'adevĕrŭ eroică; elŭ căută sĕ mănţină ma întêiŭ disciplina; se cercă pomparea apeĭ şi astuparea spargereĭ, dar în curêndŭ se vĕḑu că tóte suntŭ zădarnice. Atuncĭ căpitanulŭ dădu ordine sĕ se pregătéscă luntrele de scăpare. Mulţimea se grămădea nebună în acéstă ultimă speranţă, grămădéla era aşa de mare că nicĭ unulŭ n'arŭ fi scăpatŭ, daca n'arŭ fi pâşitŭ căpitanulŭ cu o determinare neînvinsă între mulţimea cea perdută din minţĭ şi n'arŭ fi amenințatŭ cu revolverulŭ în mână de a împuşca în momentŭ pe cine va îndrăsni a se sui în o luntre fără ordinulŭ sĕŭ. Căpitanulŭ cugetă întêiŭ sĕ scape femeile şi copii, dar ele eraŭ maĭ tóte în cabinele lorŭ şi timpulŭ era aşa de preţiosŭ că nu se putea perde nicĭ unŭ momentŭ. Cele ce eraŭ în apropiere, între care şi femeia căpitanuluĭ cu care se însurase cu o lună înainte, fură puse în luntre. In momentulŭ cândŭ luntrea fu lăsată în apă, săriră în ea o mulţime de bărbaţĭ care numaĭ de câtŭ eraŭ sĕ facă sĕ se cufunde. Căpitanulŭ îĭ somă cu revolverulŭ în mână sĕ ésă din luntre, toţĭ ascultară afară de unulŭ. Douĕ loviturĭ urmară şi unŭ glonţŭ lovi pe neascultătorŭ; dar numaĭ era timpŭ de cercetărĭ. Douĕ-ḑecĭ de minute dupe ciocnire şi douĕ minute dupe coborîrea luntreĭ, corabia se cufundă şi treĭ-sute de suflete se luptaŭ cu mórtea. Din momentulŭ ciocnireĭ şi până la peire se sloboḑiră necontenitŭ rachete şi vaporulŭ «*City of London*» care era în depărtare de douĕ mile de «Northflect» alergă îndată în ajutorŭ, dar nu putu scăpa de câtŭ prea puţinĭ, 87 de ómeni fură scăpaţĭ în totulŭ. Intre morţĭ este şi eroiculŭ căpitanŭ Knowles. In contra căpitanuluĭ vaporuluĭ ce aŭ causatŭ nenorocirea şi care aŭ părăsitŭ cu atâta neomeniă victimele nebăgăreĭ séle de sémă

www.dacoromanica.ro

predomnește cea mai mare indignațiă. Pân'acuma însĕ nu se știă care este acelŭ vaporŭ.

* * *

Duoĭ spânzurați de aceea-și funiă. Intêmplarea are câte odată curiositățĭ care întrecŭ cele maĭ nebunești invențiunĭ ale romancierilorŭ. Scena care urmézĕ s'a petrecutŭ într'unŭ otelŭ mobilatŭ din Boulevard St. German. Unŭ sêrmanŭ artistŭ, fără mijlóce, intră a casă pe la 12 nóptea, desperatŭ. In momentulŭ cândŭ trece pe dinaintea biurouluĭ, portarulŭ proprietarŭ ese furiosŭ și-l face o scenă violentă pentru întêrzierea celorŭ de pe urmă chiriĭ. Nenorocitulŭ nu póte resista la acéstă de pe urmă lovitură, și intră în odae, hotărîtŭ a se sfîrși prin sinucidere. Elŭ aruncă ochiĭ în jurulŭ luĭ spre a găsi unŭ instrumentŭ favorabilŭ spre îndeplinirea proectuluĭ sĕŭ, și zĕrește unŭ capĕtŭ de funiă care trecea prin crăpătura de d'asupra ușeĭ de comunicare cu camera vecină. Fără a sta la îndouélă, elŭ face unŭ lațŭ acesteĭ funiĭ și-lŭ trece dupe gâtulŭ sĕŭ. Mórtea fu grabnică. Dar ceea ce e în adevĕrŭ neauzitŭ, e că diminéța intrândŭ în cea-l'altă odae, băétulŭ de serviciu, găsește unŭ tênĕrŭ spânzuratŭ de cea-l-altă parte a ușeĭ. Funia fusese fixată de acesta în zidŭ, și deschiçêndŭ ușa de comunicare, îĭ lăsase unŭ capĕtŭ sĕ spânzure de cea-l-altă parte.

Funia făcuse unŭ înduoitŭ sctviciŭ, și purta câteunŭ spânzuratŭ la fiă-care capĕtŭ alŭ eĭ. Alŭ douilea sinucisŭ lăsase o scrisóre anunțându că se săturase de iubita luĭ, dar că nu avea curagiul de a o părăsi, ci preferea a se ucide. — Acestŭ evenimentŭ a făcut mare sensațiune în foburg. (*La Patrie* din 23 Ianuarie).

LOGOGRIF

Jumĕtatea mea
De la începutŭ
E unŭ verbŭ ce-abea
Este cunoscutŭ
De ómeniĭ burtoșĭ,
Groșĭ și serioșĭ.
Caprele și juniĭ,
Caiĭ și nebuniĭ.
Puriciĭ și greerĭ
Și ceĭ fără-osebŭ
Nu potŭ fără mine
Sĕ trăéscă bine.
Cea a doua parte
E unŭ felŭ de carte
Scrisă spre păstrare
Séŭ și spre uitare.
Totulŭ suntŭ unŭ pesce
Ce prin mărĭ trăesce.
Cine mĕ iubesce
Lesne mĕ ghicesce.

(*Gazeta Salónelorŭ*)

TEATRUL CEL MARE
Compania dramatică representată de M. PASCALY
Duminecăla 4 Fevruarie 1873.
Se va jusa pentru **ultima óră** în acéstă stagiune
MOARTEA
LUI
CONSTANTIN BRANCOVENU
Dramă Națională istorică în 4 acte de
D. Roques.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ B.
Obligațiunĭ ruralĭ	104 —
» Strusberg	48 ½
» Oppenheim	— —
Obligațiĭ domenialĭ	95 ⅛
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	98 ¼
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luniĭ . . ,	372 ¼
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ B.
Metalice	69 80
Naționale	73 50
Lose	105 50
Acțiunile băncеĭ . .	998 —
Creditulŭ	337 —
London	109 10
Oblig. rurale ungare	80 —
» Temeșvar . .	78 —
» Transilvane.	77 50
» Croate . . .	77 75
Argintŭ în mărfurĭ .	108 15
Ducațĭ	— —
Napoleonĭ	8 69

FOILETON

Revista celorŭ douĕ spectacule.

Redacțiunea *Telegrafuluĭ* voindŭ a procura lectorilorŭ sĕĭ continuațiunea scriereĭ D-luĭ Laerțiu, sub titlu *Revista celorŭ doue spectacole*, începută în *Românulŭ* din 16, 18 și 20 Ianuariu, și întreruptă din cause ce nu ne aparține a discuta, găseste trebuincіosŭ a face unŭ micŭ sumariŭ de cele conținute în acele numere, pentru înțelegerea celorŭ ce vom publica noĭ.

D. Laerțiu, întreprinde a depinge tabelulŭ situațiuneĭ mórale și intelectuale a societățeĭ nóstre și, spre a face maĭ pipăită și maĭ isbitóră realitatea ce'și-a propusŭ a descrie și a scuti totŭ de odată pe lectorĭ de *odiosulŭ exemplulŭĭ, de indicațiunele numelorŭ propriĭ*, de totŭ ce se póte raporta cutăreĭ s'aŭ cutăreĭ persóne, imagină o plutire fantastică spre țermĭ necunoscuțĭ a uneĭ mulțiuĭ considerabile de ambe secse, de tóte vêrstele, caracterele și deprinderile.

Nimicŭ nu turbură linistea și conființa acesteĭ populațiunĭ. Totulŭ e propriu plutireĭ. Nimicŭ nu lipsește la seducțiunele esteriorĭ spre a dilecta societatea călătorilorŭ. Douĕ musicĭ, *lăutarĭ și orchestra nemțéscă*, cântă fără întrerumpere pe bordulŭ imbarcațiuneĭ, pe cândŭ pilotulŭ, într'o prosă plină de figurĭ și alusiunĭ, le recitésă iambe de o disperată și durerósă ironiă, în care virtutea, patria, onórea, conșciința suntŭ pe rândŭ obiectulŭ adorațiunelorŭ celorŭ maĭ estetice și alŭ denegărilorŭ celorŭ maĭ perverse.

Vasulŭ plutește, plutește mereŭ. Nimicŭ nu distrage pe ceĭ îmbarcațĭ din starea de complectă uitare a ființeĭ lorŭ, din indiferință despre totŭ ce se petrece aiurea, din nepăsulŭ trândavŭ a orĭ ce priveste viitorulŭ și sórta lorŭ comună.

Mărirea țĕreĭ, ridicarea națiuneĭ, înavuțirea poporuluĭ, gloria trecută și probabila servitute viitóre, trecŭ pe dinaintele ca o visiune a unuĭ somnŭ turburatŭ, fără a face asupră-le nicĭ o impresiune.

— N'avețĭ de ce vĕ turbura, le çice cu o sfâșietóre ironie pilotulŭ. Omenirea nu este nimicŭ; totulŭ totŭ d'auna a fostŭ fumŭ. Petreceți, veseliți-ve, desfătățivĕ: totulŭ e în çioa de astădĭ. — Părinții vostriĭ?... Dar de unde sciți aĭ cuĭ sunteți?— Gloria?... unŭ nume bunŭ de înregistratŭ într'unŭ almanah și care n'a pututŭ cruța nicĭ o miseriă.— Virtutea? unŭ sacrificiu fără compensațiune, impusŭ, celorŭ *naivĭ* pentru prosperitatea celorŭ *pricepuțĭ*.

Cele maĭ marĭ nume istorice nu suntŭ scutite de restulŭ slăbiciunilorŭ omenescĭ, și în cele din urmă trecŭ și se uită ca și celŭ maĭ ordinarŭ din pescariĭ golfuluĭ Neapoleĭ, le çice pilotulŭ. Aide, dormițĭ! Nemțiĭ séŭ Muscaliĭ n'aŭ sĕ vĕ mănânce; și uniĭ și alțiĭ suntŭ ómenĭ. Pentru ce v'ațĭ turmenta sĕ sciți aĭ cuĭ aveți a fi? Pentru ce aț̆ĭ continua lupta selbatică a părinților vostriĭ? Și în ce arŭ sta progresulŭ și civilisațiunea dacă, pentru o himeră, pentru o ideă ruginită de secolĭ, v'aț̆ apuca sĕ versați ună sânge indispensabile viățeĭ și buneĭ stărĭ a sănătățiĭ. Și daca arŭ fi numaĭ atâtŭ!... Darŭ sĕ póte întêmpla pre bine ca din acestŭ neastêmpĕrŭ sĕ vi se tragă chiar mórtea!

O dată morțĭ cum se cade, fi-țĭ siguriĭ că tóte plăcerile vĕ suntŭ interdise. Căința n'are sĕ vĕ ajute la nimicŭ. Autorulŭ *Revisteĭ*, spăimêntatŭ de invasiunea preceptelorŭ *nihilismuluĭ*, de esemplele funeste ce aruncŭ împrejuru-i toțĭ căț̆ s'aŭ servitŭ de putere pentru unŭ scopŭ egoisticŭ, imoralŭ și abjectŭ, și turmentatŭ de ideia unuĭ viitorŭ durerosŭ pentru țéră, înfige ascuțișulŭ satyreĭ în carnea viă a junimeĭ. O întrébă ce face, ce cugetă, cu ce se ocupă, cumŭ probésă că are în capu-i divina suflare a viățeĭ, în inimă unŭ simțimêntŭ de iubire pentru frumosŭ și pentru adevĕrŭ și în minte cugetarea d'a se afirma cu tăriă în lumea ființelorŭ raționabiliĭ?

Părându-i că unŭ somnŭ mortale din ce în ce o coprinde; că viața ce duce este negațiunea esistințeĭ; că junimea, în stare de putreçiciune, este țĕrêna mormêntuluĭ pe cadavrulŭ naținеĭ, autorulŭ o apucă cu amândouĕ mâinele, o scutură o stânge în brațe, o mângâie, o lasă, o chiamă cu neodihnă, îĭ impută amorțirea, îĭ esagerésă greșelele, îĭ rechiamă trecuttulŭ, îĭ pune în vedere viitorulŭ și nu se abandonă cuvintelorŭ amare de cătŭ spre a-ĭ stimula maĭ multŭ demnitatea și energia.

Spre a nu răni directŭ susceptibilitatea lectoruluĭ, tóte astea suntŭ date ca produsulŭ unuĭ somnŭ, causatŭ prin hatchich, ca tabelulŭ unuĭ jocŭ alŭ imaginațiuneĭ în stare de adormire. Apoĭ toțĭ suntŭ înbarcațĭ pe vasulŭ plăcerilorŭ desordonate, condamnatŭ naufrângereĭ; partea cea maĭ însemnată este remasă la țĕrmŭ.

Criticulŭ, elŭ însușĭ, nu-și face o sórtă deosebită de a camaraçilorŭ cu care s'a înmbarcatŭ. Pe acelașĭ bordŭ și ducêndŭ aceeașĭ viață, ceea ce le çice nu-lŭ privesce maĭ puçinŭ personalmente. Nu se crede nicĭ maĭ bunŭ nicĭ maĭ virtosŭ. Este acolo precumŭ e tótă lumea.

Vasulŭ alunecă pe nesimțite, încetŭ și legănatŭ cătŭ se ține lumina. De o dată cu întunereculŭ, ce va reŭ făcĕtorŭ îlŭ împinge, ce-va fatalŭ îlŭ atrage cu o repeçiciune fiorósă. Musica a tăcutŭ. Nimenĭ nu scіă în ce abisŭ suntŭ atrașĭ. Pilotulŭ scóte unŭ strigătŭ și conjură pe camaraçiĭ seĭ de plăcerĭ sĕ se scóle.

Unŭ alŭ douilea strigătŭ se aude; dar de astădată pilotulŭ, cu o bună parte de călătorĭ. care s'aŭ bisuitŭ curagiuluĭ lorŭ, suntŭ în apă luptându contra undelorŭ ce-ĭ coprinde spre a maĭ atinge o dată termenulŭ de unde a plecătŭ. Restulŭ s'a cufundatŭ cu vasŭ cu totŭ, unŭ vasŭ lucratŭ în țéra nemțéscă frumosŭ, solidŭ și noŭ, cumpăratŭ într'adinsŭ pentru siguranța călătorilorŭ.

Acéstă cădere, și maĭ cu sémă apa rece, face pe autorulŭ *Revisteĭ* sĕ se destepte, căcĭ în cele din urmă spune că tóte acestea nu suntŭ de cătŭ unŭ visŭ. Se simte déră fericitŭ că, avêndŭ totŭ locululŭ d'a se crede în pĕntecile vre unuĭ requin séŭ altŭ monstru de mare, bagă de sémă că e înca în viață și chiarŭ în esposițiune, unde, sub influința unorŭ emoțiuni ce nu credŭse a cerca, simțindŭ trebuința d'a se sustrage privirilorŭ spre a da liberŭ cursŭ bucurieĭ séle și a pune în ordine órecare notițe, a adormitŭ între feréstra despre Sărindar și marea urnă de pămêntŭ din *Camera antedeluviană a uneltelorŭ de lemnŭ din epoca de piatră*, colecțiunea D-luĭ C. Bolliac.

Acestea çise, lăsămŭ cuvêntulŭ autoruluĭ.

(Va urma)

www.dacoromanica.ro

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochiĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TORUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ţecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărească şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ in timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuiriĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cuseturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verilĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărăcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot.*—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÓRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trevise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

O NOVITATE

Pentru toţĭ amatoriĭ de dansŭ, fără deosebire etăţeĭ, şi tără cea maĭ mică precunoscinţă, cariĭ până acuma n'aŭ învĕţatŭ, şi perdutŭ speranţă şi curagiŭ în sine, că în vêrtă avansată. nu maĭ póte învĕţa a dansa; apoĭ precum probésă anunciu D-luĭ Iosef Cavaler de Corvin, autorisatŭ profesorŭ de danţŭ din Viena, D-luĭ asicurésă pe tóte aceste persóne, că va putea dupe acéstă nouĕ metódă, subt titlu *repede învĕţătură de dans*. tóte danţurile aice obicnuite, într'unŭ timpŭ scurtŭ, fórte bine a le învĕţa dupĕ tactulŭ musicalŭ, adecă: un Valţŭ vienesŭ iute în douĕ pasurĭ, séŭ oriĭ care Polcă, în două, şi un Cadrilŭ, în 4 lecţiĭ. Credem, că cu acest prilegiŭ favorabil, tinerimea nóstră s'o grăbi, a visita pe D. Corvin, spre a profita din arta D-séle, şi a se desvolta unŭ sprintin dansator de Salon. Scóla de dans este deschisă în Strada Şelariĭ, în ograda Hoteluluĭ **Caracaş**.

SAVON ROYAL

DE THRIDACE

DE VIOLET

PARFUMEUR BTE, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraicheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ŞI

SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăresci şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu bŭtia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

---

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

En detail.

29 Strada Lipscani 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostrn Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

Mare asortimentŭ în delicase, depou de vinurĭ streine şi indigene, adevĕratŭ de Buda şi Presburg, asortimentŭ totŭ felulŭ de conserves alimentariĭ şi Mustarurĭ, Unt-de-lemnŭ finŭ de Toscana şi Nicca, Untură de Pesce de bătută în flacóne şi cu ocaoa, Ceaĭ de Companĭ colonialŭ, Romurĭ Jamaică et Ananasŭ, Ceruială de scândurĭ garantată, Lack şi Grund, Apă Anaterină de D-ctor I. G. Popp.

Se priimeşte Untŭ Próspătŭ de Braşov, la fie care treĭ ţile.

DOBRICEANU RACOVIŢĂ & C-ie.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MARȚI, 6 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 289

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ȘI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEȘE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Madrid, 13 Februariŭ — Cortesiĭ aŭ proclamatŭ Republica.

Noulŭ ministeriu se compune astŭ-felŭ: Figueras președinte alŭ consiliuluĭ; Py-Margal, ministru de interne; Nicolas Salmeron, ministru pentru coloniĭ; Cadorna, ministru de resbelŭ; Beranger, la marină; Castellar, ministru de esterne; Becerra, la lucrările publice și Echegaray, la finance.

Figueras, președintele ministeriuluĭ, constată că ordinea domnesce în tŏtă țéra. Speră că Republica e stabilită pentru totŭ-d'a-una și crede că și cele-l'alte națiunĭ de rasă latină nu vorŭ întêrdia se imitese esemplulŭ Spanieĭ.

Republica Statelorŭ-Unite din America a recunoscutŭ Republica spaniolă.

Seranno a sositŭ.

Berlin, 14 Februariŭ. — In dietă s'a cititŭ unŭ mesagiŭ imperialŭ, contra-semnatŭ de toțĭ miniștriĭ, prin care se ordonă instituirea uneĭ comisiunĭ de anchetă pentru abusurile de curêndŭ arĕtate în dietă, privitóre la concesiunile drumurilorŭ de ferŭ.

Madrid, 14 Februariŭ. — A pornitŭ unŭ curierŭ c'o circulară adresată tuturorŭ puterilorŭ, prin care li se face cunoscutŭ proclamarea Republiceĭ în Spania.

Generalulŭ Espartero a felicitatŭ pe guvernŭ.

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Madrid, 13 Februariŭ. — Adunarea națională a alesŭ pe Martons președinte cu 222 voturĭ. Majestățile lorŭ spaniole aŭ plecatŭ erĭ la șése ore diminĕță; pe la tŏte stațiunile ele aŭ fostŭ priimite cu viĭ mărturiĭ de considerațiune și respectŭ.

Liniște complectă. Madridulŭ, provinciile și tŏte autoritățile civile aŭ recunoscutŭ noulŭ guvernŭ.

BUCURESCI 5 FEVRUARIE

Evenimentele în Spania s'aŭ succesŭ cu o repediciune neasteptată! Regele abdică, camerile se întrunescŭ în permanență, Republica se proclamă, unŭ ministeriŭ compusŭ numaĭ din grupulŭ republicanŭ se institue, unŭ președinte alŭ ambelorŭ camere ca se conducă afacerile Spanieĭ se alege în persóna érŭ a unuĭ republicanŭ, Martons, și tŏte acestea numaĭ în doue dile. Acéstă procedare repede la instituirea formeĭ de guvernămêntŭ și la alegerea președinteluĭ probésă că de la 1869 până aḑĭ spanioliĭ aŭ învĕțatŭ minte.

Acea însĕ ce este maĭ importantŭ, este declarațiunea ce ne aducŭ depeșele că a făcutŭ primulŭ ministru în Cortesĭ că «*speră că Republica e stabilită pentru totŭ dé-una în Spania, și* crede *că și cele-l-alte națiunĭ* de rasă latină nu vorŭ întêrdia se imitese esemplulŭ Spanieĭ.»

Acéstă declarațiune îșĭ are importanța sea, și credemŭ că ea are óre-carĭ legăturĭ cu cele dise de noĭ în numerile trecute.

In ceea ce privesce purtarea spaniolilorŭ facia cu regele, a fostŭ demnă și respectósă. Regele a eșitŭ din Spania totŭ așa aclamatŭ în totŭ drumulŭ seŭ, cumŭ a fostŭ cândŭ a intratŭ. Acésta este sórta regilorŭ bunĭ și oneștĭ, pe cândŭ sórta celorŭ reĭ și escrochĭ este aceia a luĭ Maximilianŭ, Othon, Isabela și alțiĭ.

Evenimentulŭ din Spania, este dreptŭ, a venitŭ fórte repede, și ceĭ maĭ mulțĭ nu se asteptaŭ la elŭ. Noĭ însĕ amŭ avutŭ fericirea a'lŭ prevedea încă de la venirea luĭ Zorilla la ministeriŭ. Atuncĭ amŭ ḑisŭ că Zorila «*este puntea pe care Spania va trece la Republică*». S'a împlinitŭ acéstă preḑicere a nóstră, dupe cumŭ s'a împlinitŭ preḑicerea dintr'o caricatură făcută de noĭ la începutulŭ anuluĭ 1870, în care vêntulŭ republicanŭ sufla cu putere asupra capetelorŭ încoronate, și monarculŭ a căruia corónă se arĕta maĭ întêiŭ resturnată, era Napoleonŭ alŭ III-lea.

Nu avemŭ pretențiunea a fi fostŭ profeți. Avémŭ însĕ credință în principiele democratice și în curintele sĕŭ ca se neasteptămŭ la cele ce s'aŭ întêmplatŭ.

Ce eraŭ óre profeții ceĭ vechĭ carĭ aŭ prevestitŭ spargerea Nineveĭ, arderea Babilonieĭ și venirea Mesieĭ, de cătŭ nisce ómenĭ carĭ vedĕŭ venindŭ curintele progresuluĭ cu repeḑiciune, carĭ vedĕŭ lumina de miaḑă ḑi maĭ nainte de a rĕsări sórele? Eĭ urândŭ pe regĭ, pe cutrupitorĭ, vedĕŭ tirania Baltazarilorŭ, desfrînarea Sardanapalilorŭ și peste templulŭ idolilorŭ ridicênduse ideia luĭ Dumneḑeŭ, cum vedemŭ noĭ aḑĭ peste Cesarĭ, peste curtenitorĭ și peste tronurile clătinânduse ridicânduse ideia omenirĭ și a drepturilorŭ eĭ.

Credința este celŭ maĭ mare lucru în lumea acésta. Marele republicanŭ, acela care ș'a datŭ viața pentru omenire, a ḑisŭ că prin credință veĭ strămuta munțiĭ! Ce a voitŭ elŭ se înțelégă prin acésta, de cătŭ că prin credință veĭ strămuta séŭ veĭ transforma omenirea? Elŭ a avutŭ credința în viitorulŭ popórelorŭ și popórele maĭ tóte l'aŭ făcutŭ Dumneḑeulŭ lorŭ. Noĭ amŭ avutŭ credință că Francia, Spania, Italia și Portugalia vorŭ deveni în curîndŭ o confederațiuune republicană, și în duoĭ anĭ credința nóstră a începutŭ a se îndeplini.

D. Castelar, actualele ministru de esterne alŭ republiceĭ spaniole, într'unŭ discursŭ ținutŭ în Cameră la 1869, voindŭ se combată aducerea uneĭ dinastiĭ pe tronŭ, ḑicea că aḑĭ nu maĭ este timpulŭ regilorŭ, ci alŭ popórelorŭ, alŭ republicanilorŭ: republicaniĭ aŭ prevestitŭ unitatea Italieĭ și ea s'a făcutŭ; republicaniĭ aŭ prevestitŭ învingerea Austrieĭ, și ea a fostŭ învinsă la Magenta, Solferino și la Sadowa; repu-republicaniĭ aŭ întrevĕḑutŭ căderea Isabeleĭ și a luĭ Napoleon, și ambiĭ aŭ căḑutŭ. Domnulŭ Castelar avea convingere la 1869 că *Republica se apropie*, *Republica va învinge*, și ea a învinsŭ la 1870 în Francia și la 1873 în Spania.

Pentru ce óre aŭ învinsŭ Republica? Pentru că popórele s'aŭ convinsŭ că monarchia este nedreptatea sociale, este reacțiunea politică, pe cândŭ Republica este dreptatea cocială, este libertatea politică. Ideia republicană a pĕtrunsŭ pe toțĭ, pentru că ea sémănă acelorŭ rațe încăḑitóre ale sóreluĭ ce cadŭ pe genele orbuluĭ, gene triste și închise pentru totŭ-dé-una, carĭ se deschidŭ în dată spre a vedea lumina.

Acésta e partea morală. Ca parte materiale, se sciă câtă economiă face într'unŭ statŭ unŭ guvernŭ republicanŭ! Maĭ întêiŭ se scade acea enormă léfă ce se dă șefuluĭ de statŭ și apoĭ apanagiele și dotele ce trebue sĕ se dea fiicelorŭ séle și fiilorŭ sĕĭ care, cele de maĭ multe orĭ, sunt nisce stupiḑĭ și mise imbecilĭ, ce națiunile suntŭ silite sĕ-ĭ priiméscă în capulŭ lorŭ.

Precum timpulŭ are treĭ epoce și cugetulŭ treĭ forme, totŭ așa și societățile aŭ treĭ partite: una a suvenirilorŭ, alta a conservatorilorŭ carĭ voescŭ a conserva monarchia, și a treia a democraților séŭ republicanilorŭ. Acésta din urmă fiindŭ a viitorilorŭ, prin urmare Republica federativă trebue sĕ se stabiléscă în Europa câtŭ de curândŭ, și credința nóstră este asicurată prin faptele ce aŭ urmatŭ în Spania.

Unitatea politică a lumeĭ,—ḑice D. Castelar,—ocupa secolul întêiŭ; ideia stoică, alŭ doilea; ideia alecsandrică, alŭ treilea; esplicarea dogmeĭ crescine, alŭ patrulea; ivirea elementuluĭ germanŭ, alŭ cincilea; cŏtropirea acestuĭ din urmă cu tradițiile romane în biserică, alŭ șéselea; cucerirea elementuluĭ orientalŭ de arabĭ, alŭ șéptelea; lupta raselorŭ, haosulŭ, din care se formară mereŭ naționalitățile viitóre, alŭ optulea; perirea imperiuluĭ romanŭ, înființarea putereĭ politice a papilorŭ și nas-

www.dacoromanica.ro

cerea feudalismuluĭ, alŭ noulea; dispositia religiósă, alŭ ḑecelea; lupta între puterea lumésc̆ă şi bisericésc̆ă şi învingerea luĭ Hildebrand, alŭ un-spre-ḑecelea; bătăliele cruciaţilorŭ ce eraŭ ultimele încercărĭ marĭ ale puterei teocratice şi încordările prime ale puterei lumescĭ, alŭ douĭ-spre-ḑecelea; înflorirea elementuluĭ lumescŭ şi apunerea elementuluĭ teocraticŭ, alŭ treĭ-spre-ḑecelea; învingerea regilorŭ asupra teocraţieĭ şi feudalismuluĭ, prin întemeiarea claseĭ cetăţenescĭ, alŭ patru-spre-ḑecelea; transformarea planeteĭ nóstre prin tipografie, acul magnetic, lăţirea prafuluĭ de pusc̆ă, călătoria epic̆ă a portugalilorŭ spre Orient şi călătoria mitologic̆ă a spaniolilor în America, alŭ cinc̆ĭ-spre-ḑecelea; recâştigarea libertăţeĭ de consciinţă prin reformaţie, alŭ şése-spre-ḑecelea; lupta enciclopediştiorŭ contra tutulorŭ abusurilorŭ şi revoluţiile din America şi Francia, alŭ optŭ-spre-ḑecelea; uniunea democraţieĭ care s'a efectuatŭ prin revoluţiĭ şi libertatea produsă de sciinţă, alŭ noă-spre-ḑecelea secolŭ, care e chematŭ a înfiinţa reuniunea statelorŭ eoropene şi cu acéstă strălucitóre formulă a încorona civilisaţia lumeĭ!

Astŭ-felŭ fiindŭ, se asteptămŭ cu nerăbdare triumfulŭ marelorŭ ideĭ ce aŭ adusŭ acestŭ secolŭ: Republica confederativă a Statelorŭ latine, care singură ne va da tăria şi pacea sicură pentru viitorŭ.

STAREA ARMATEI ROMÂNE

X, autorele scrisoreĭ ce aţĭ bine voitŭ a însera în fóia D-v. de acum câte-va ḑile, simţindu-se fórte onoratŭ de acésta, şi admirându scrupulului cu care vĕ achitaţĭ către publicŭ, în ceea ce privesce datoria D-v. ca representanţĭ aĭ preseĭ, cu o deosebită plăcere ĭ-a din noŭ péna în mână spre a respunde apropo de comentariile făcute de redacţiune, şi spre a se ţine óre-cum de angajamentulŭ ce singurĭ a luatŭ.

Sĕ reîncepemŭ:

Autorele aceleĭ scrisorĭ este unulŭ din ceĭ maĭ geloşĭ amicĭ ce póte avea democraţia; elŭ maĭ este, prin urmare, partisanulŭ mareluĭ principiŭ alŭ egalităţeĭ, practicatŭ în Francia, şi care numaĭ luatŭ de basă, în instituţiunile uneĭ societăţĭ séŭ naţiunĭ, póte produce resultate satisfăcĕtóre. — Acestuĭ principiŭ a datoratŭ Francia pe toţĭ generaliĭ marĭ aĭ 1 imperiŭ, ca: Masena, Ney, Soult, Davaust, etc. etc.

Afară de acésta, ce amŭ fi noĭ óre — atâtŭ D-v. câtŭ şi eŭ, Domnule redactore— fără bine-făcĕtórele rade ce respândesce printre noĭ acéstă mare concuistă care o datorimŭ Francieĭ şi numaĭ eĭ? In ce colţŭ alŭ ţereĭ Românescĭ amŭ zăcea noĭ, şi unulŭ şi altulŭ, şi care arŭ fi óre gradulŭ de instrucţiune şi educaţiune de care ne-amŭ fi bucuratŭ? Amŭ sci noĭ óre a scri, a ceti, a calcula? .. Esclusivismulŭ nu a produsŭ şi nu va produce nicĭ o dată asemenĭ resultate. — Şi acelŭ care nu vede acestŭ adevĕrŭ, are trebuinţă încă de şcólă.

Acestea tóte stabilite, ca generalitate, sĕ reintrămŭ maĭ seriosŭ în materia nóstră. Ca şi în Francia, naţiunea română a realisatŭ óre cumŭ egalitatea drepturilorŭ Naţiunea română nu maĭ are în sînulŭ eĭ: nicĭ ciocoĭ privilegiaţĭ, nicĭ postelnicĭ, nicĭ mazâlĭ. Tóte titlurile séŭ boeriele sunţŭ sfărămate. Tóte clasele societăţiĭ suntŭ nivelate. Toţĭ românĭ suntŭ egalĭ înaintea legiĭ. Nimenĭ nu maĭ este astă-ḑĭ primitŭ de o dată în armată ca sergentŭ cu dreptulŭ de noblete şi care numaĭ avea dreptulŭ de a păşi maĭ departe pe scara hierarşieĭ gradelorŭ.

Astă-ḑĭ, Constituţiunea românilorŭ consacră aceste drepturĭ în principiŭ, afară de óre care modificărĭ ce pretinde practica lucrurilorŭ.

Astă-ḑĭ, toţĭ românĭĭ potŭ sĕ urce cu fală scara hierarşieĭ gradelorŭ, a căreĭ balustradă este cunoscinţele ce cere meseria armelorŭ şi alŭ căreĭ puntŭ de sprijinŭ suntŭ regulamentele militare, relative la acésta, şi care, în resortulŭ militarŭ, aŭ forţa de lege. Fiă care dar, nu are de câtŭ se-şĭ crésc̆ă cunoscinţele, comformŭ scopuluĭ ce urmăresce, astŭ-felŭ ca fiă care sĕ nu le datorese de câtŭ luĭ însu-şĭ, ér̆ă nu adulaţiunilorŭ şi servilismuluĭ tĕrâtorŭ, fapte care compromitŭ şi degradŭ demnitatea omuluĭ. — Acestea suntŭ ideiele nóstre.

Décă amŭ regretatŭ, în scrisórea precedentă, respingerea legiĭ relative la avansărĭ, n'amŭ vroitŭ a înţelege că ea trebuia sĕ trécă încărcată de tóte acele echivocurĭ infernale, spoliaţiunea romanismuluĭ: înainte de tóte suntemŭ românĭ, şi românĭ trebue sĕ murimŭ.

Susţinemŭ dar din noŭ, că armata are trebuinţă de o tênără lege, relativă la avansărĭ, şi acésta câtŭ maĭ curândŭ.

Alegerea fără nicĭ unŭ felŭ de esamenŭ, lăsată iniţiativeĭ ministeruluĭ, se erige în fraudă şi nu va produce de câtŭ instrumente spre a servi pasiunile, în locŭ de oficerĭ instruiţĭ. Acelŭ care înaintésă în gradŭ fără a avea cunoscinţele ce i se cerŭ, nu se datorescŭ de câtŭ persóneĭ care l'a ajutatŭ spre a se sui acolo unde se găsesce; elŭ este prin urmare instrumentulŭ pasiunilorŭ acelui-a, şi cu dreptŭ cuvêntŭ, pentru că prin elŭ însu-şĭ nu valorésă nimicŭ.

Acesta a fostŭ sistemulŭ ce s'a practicatŭ şi în Francia subt Napoleon III, şi care a născutŭ pe ilustrulŭ Bazaine, Canrobert, Frossard şi alţiĭ.

Totŭ acesta este sistemulŭ ce se practică şi la noĭ şi care, fatalemente, ne va conduce la acela-şĭ fine. Aceia-şĭ causă

FOILETON

Revista celorŭ douĕ spectacule.

(Urmare)

A se preocupa de viitorulŭ artelorŭ în ţéră, a căuta talentele, a le încuragia, a destepta sentimentulŭ frumosuluĭ în publicŭ, a-lŭ familiarisa cu operile maestrilorŭ, a-ĭ forma gustulŭ, a-ĭ vorbi înteligenţeĭ prin simţurĭ şi a-lŭ instrui pe nesimţite, nu este óre unulŭ din acele splendide visurĭ în carĭ idealulŭ frumosuluĭ i-a o formă pipăită!

O ideă luminósă rĕsare în mintea unuia dintre fondatorĭ. Este îndată înţelésă şi îmbrăţişată. Realisarea eĭ se urmăreşte cu acelŭ zelŭ alŭ primelorŭ afecţiunĭ şi concepţiunea devine o măréţă realitate.

Fonduri, ostenele, stăruinţe, solicitaţiunĭ, nimicŭ nu e cruţatŭ spre a duce la capŭ întreprinderea. O mulţime de inime entusiaste îşĭ deşertŭ salónele, camerile, cabinetele şi chiar buduariele de totŭ ce este unŭ obiectŭ rarŭ de artă spre a face câtŭ maĭ avută şĭ maĭ variată dota acesteĭ *dilecte*.

In indiferinţa generale despre totŭ ce se petrece în giuru-ne, în apathia absolută ce arĕtămŭ chiar despre esistinţa nóstră, câţĭ-va junĭ se ridicŭ în fine spre a protesta contra morţiĭ. Maĭ multe drepte şi pióse cugetărĭ vorŭ a se preocupa de sórta unuĭ sermanŭ publicŭ, atâtŭ de amăgitŭ în speranţele séle, spre a-ĭ da, de o cam dată, măcarŭ o diversiune intelectuale, pe cândŭ elŭ, în amara sa durere, se astepta maĭ bine la o nouă sporire a impositelorŭ séŭ tacselorŭ comunalĭ.

Acésta e unŭ visŭ maĭ răpitorŭ de câtŭ visiunea luĭ Ezekiel. Regretŭ că în locŭlŭ celuĭ dintêiŭ n'amŭ avutŭ pe acesta.

Cum! maĭ multe cugetărĭ, maĭ multe inteligenţĭ, maĭ multe caractere, unulŭ lângă altulŭ, şi lucrându într'unŭ comunŭ acordŭ pentru acelaşĭ scopŭ! — Unŭ scopŭ *onorabile* şi *românescŭ*!

Nu este aşa, domnilorŭ că acesta vĕ mişcă puţinŭ? — Este atâtŭ de greŭ o unire la bine... Perdusemŭ de multŭ credinţa unirilorŭ şi asociaţiunelorŭ oneste.

În ceea ce mĕ priveşte, înaintam cu capulŭ plecatŭ către esposiţiune; avémŭ privirile întórse spre trecutŭ. Aci ne legănămŭ câte o dată mintea cugetându la suvenirile uneĭ epoce ce nu maĭ revine.

— Altă dată, altă dată...nu era aşa, îmĭ ḑiciam cu dumnévóstră... Sĕ vedemŭ ce este acéstă generósă luptă a câtorŭ-va junĭ contra fiorosuluĭ presinte...

Intrându în prima sală, 'mĭ amŭ simţitŭ inima înecată de unŭ simtimentŭ ce-mĭ oprea respiraţiunea, şi ochiĭ muiaţĭ...

Totŭ ce am pututŭ face maĭ bine a fostŭ sĕ mĕ daŭ maĭ curândŭ la o parte: aci era atâtŭ de frumosŭ şi eŭ atâtŭ de nerodŭ!

Cine n'arŭ rîde?... Sciŭ însu-mĭ că lucrulŭ e de rîsŭ. Este o slăbiciune a inimeĭ ce numĭ potŭ învinge. Asemenea situaţiunĭ mĕ facŭ totŭ déuna sĕ plângŭ ca unŭ tontŭ.

D. V. A. Ureche citea, la prima repetiţiune, piesa D-sale actorilorŭ adunaţĭ împrejuru-ĭ. La tóte pasagiele *Banuluĭ Mărăcine*, unde trecutulŭ nostru de o dinióră era evocatŭ, eŭ plângiamŭ de satisfacţiune, păţindŭ însĕ o adevĕrată ruşine înaintea tutulorŭ damelorŭ din *cenaclu*.

Ceea ce s'a făcutŭ în belele arte, sĕ póte face în litere, în cultura minţiĭ şi a inimeĭ, în totŭ ce ne póte destepta din letargia în care zăcemŭ.

Cândŭ exemplulŭ *amicelorŭ belelorŭ arte* s'arŭ generalisa şi acestŭ simţimentŭ ce îndémnă a ridica fruntea din ţĕrână, arŭ anima tótă junimea, streiniĭ, sploatându-ne şi despuindu-ne, n'arŭ cutesa sĕ adaoge insulta şi ultragiulŭ la nedreptatea ce ne facŭ.

Rogŭ întregulŭ Comitetŭ, pe toţĭ *amiciĭ belelorŭ arte*, sĕ bine-voiască a priimi sincerile şi respectósele mele omagiurĭ.

— Miĭ de scuse asemenea domniĭ vóstre, Domnilorŭ! Afară de lacrime, maĭ amŭ nesuferitulŭ viciŭ alŭ digresiunelorŭ. Acesta face înterminabile unŭ subiectŭ o dată începutŭ. Sciŭ din nefericirea mea acéstă; totŭ ce mĕ maĭ consolă este că nu mĕ citiţĭ nicĭ totŭ déuna, nicĭ d'a rândulŭ: aşŭ fi disperatŭ de iertarea mea. Îmĭ iaŭ dară curagiulŭ şi continuŭ.

Credŭ că m'amŭ opritŭ unde-va: mi se pare la raportŭ...

www.dacoromanica.ro

produce acela-şĭ efectŭ. Acésta este o acsiomă filosofică.

Domnulŭ ministru cunósce fórte bine tóte acestea şi nu se incomodésă câtu-şĭ de pacinŭ practicându-le, pentru că devisa acestuĭ guvernŭ este: propagarea imoralităţiĭ, ignorenţeĭ şi a corumpţiuneĭ, în tóte branşele instituţiunilorŭ ţereĭ.

Pe D-sa scim că-lŭ arangésă fórte bine— mulţumită esistenţeĭ legeĭ celeĭ vechĭ a avansărilorŭ — a distribui gradele militare, mareĭ famileĭ a partiduluĭ D-séle.

Cine din aceĭ care suntŭ alegătorĭ séŭ deputaţĭ aĭ partiduluĭ şi carĭ aŭ fiĭ, amicĭ séŭ rude în armată, aŭ rĕmasŭ fără a beneficia de esploataţiunea fără controlŭ a bătrâneĭ şi vicióseĭ legĭ? Astŭ-felŭ se păstrésă fotoliulŭ de ministru. Trebue ca cine-va sĕ fiă finŭ.

Tótă lumea cea inteligentă este convisă până la evidenţă de aceste traficurĭ, şi décă nu a sositŭ încă timpulŭ de a protesta pe faciă, consciinţa tutulorŭ este maĭ multŭ de câtŭ indignată şi, cândŭ lucrurilŭ aŭ ajunsŭ aci, nu maĭ rĕmâne de cât ca timpulŭ şi împregiurările sĕ producă efectele dorite.

Până atuncĭ ne facemŭ datoria de a cere guvernanţilorŭ a fi atentivĭ asupra acestuĭ puntŭ; érŭ acelorŭ care servescŭ democraţia, sĕ céră Camereĭ de urgenţă o nouĕ lege relativă la avansărĭ.

Numaĭ atuncĭ se vorŭ stârpi abusurile şi România va avea perspectiva de a-şĭ forma o armată intiligentă.

X.

DIVERSE

Se sciă că în timpulŭ resbeluluĭ Franco-Germanŭ, unulŭ din fiiĭ luĭ Abd-el-Kader, Si-Mahi-ed-Din, se amestecase în nisce intrigĭ contra dominaţiuneĭ francesă în Algeria, Tatălŭ sĕŭ a desaproatŭ energicŭ acéstă purtare printr'o scrisóre ce a adresatŭ guvernuluĭ apĕrăreĭ naţionale, şi alŭ căreĭ originalŭ fu trămisŭ în Algeria, împreună cu unŭ mare numĕrŭ de reproducţiunĭ fotografice, destinate a fi împrăştiăte prin triburĭ, unde scrisórea fórte caracteristică a luĭ Abd-ed-Kader este bine cunoscută.

In urmă, Si-Mahi-ed-Din şi-a cerutŭ ertare şi a reintratŭ în gaţiă. Ţiarulŭ *Mobacher* din Algeria publică traducţia scrisóreĭ următóre, pe care a adresat'o acum d-luĭ Roblin, girantele consulatuluĭ francesŭ la Damas, şi a postŭ-criptumuluĭ acesteĭ scrisorĭ, scrisă de Abd-el-Kader:

«Aflu că mărinimosulŭ guvernŭ francesŭ, luândŭ în consideraţiă doveḑile de căinţă ce n'amŭ încetatŭ de a da de cândŭ amŭ comisŭ contra luĭ actulŭ de criminală nebuniă, a bine-voitŭ a nu-mĭ respinge cererea şi arŭ fi consimţitŭ a mĕ reda familieĭ mele. Acéstă nouă probă de generositate măresce, dacă se póte, ruşinea şi mustrările mele de cugetŭ, căcĭ ea mĕ face sc apreciezŭ, odată maĭ multŭ, mărimea de sufletŭ şi nesecata clemenţă a acestuĭ guvernŭ pe care l'amŭ ofensatŭ aşia de reŭ.

«D-ḑeŭ, care citesce în fundulŭ consciinţelorŭ, a înregistratŭ deja jurĕmêntulŭ intimŭ ce-amŭ pronunciatŭ de a numaĭ avea pentru Francia de câtŭ simţimêntele de gratitudine, de respectŭ şi devotamentŭ ce trebue se inspire o bună mumă. Acestŭ jurĕmêntŭ îlŭ reînoescŭ astă-ḑĭ cu umilinţă, cu solemnitate, pe legea mea de musulmanŭ, şi mĕ angagezŭ a nu face nicĭ odată nicĭ unŭ proc ctŭ, nicĭ a acorda cândŭ-va sprijinulŭ meŭ nicĭ uneĭ tentative contrariă interesclorŭ politice séŭ religióse ale Franciеĭ, în Orientŭ, şi maĭ cu sémă în Algeria.

«Bine-voiţĭ, vĕ rogŭ, a transmite acéstă declaraţiune scrisă de mâna mea şi sigilată cu sigiliulŭ meŭ ilustruluĭ ministru alŭ afacerilorŭ străine, D. comite de Remusatŭ. Aşŭ fi voitŭ se facŭ acestă declaraţiune încă maĭ clară; dar, precumŭ n'aşĭ putea găsi terminĭ la înălţimea căinţeĭ mele, totŭ aşa mĕ simţŭ în neputinţă de a da espresiuneĭ angajamentelorŭ actuale accentulŭ de sinceritate şi de loialitate care, cu tóte acestea ,arŭ fi ecoulŭ fidelŭ alŭ inimeĭ mele.

«Salda, 7 Chamal 1229 (16 Decembre 1872).

Sub-semnatulŭ: (L. S.) Mahi-ed-Die Ben Abd-el-Kander-el-Husni.

«Sub-semnându declaraţiunea solemnă de maĭ susŭ, fiulŭ meŭ Mahi-ed-Din sciă că, dacă arŭ călca-o, s'arŭ espune nu numaĭ la pedépsa Franciеĭ, dar încă şi la blestemulŭ luĭ D-ḑeŭ pe care-lŭ ia de marturŭ alŭ jurĕmêntuluĭ sĕŭ.

Suferieţele şi remustrările ce aŭ avutŭ de la greşéla luĭ, suntŭ pentru dênsulŭ o învĕţătură pe care nu o va uita, şi suntŭ sigurŭ că va rĕmâne pe viitorŭ credinciosŭ datoriilorŭ de loialitate şi de gratitudine către Francia, de care cŭ n'amŭ încetatŭ şi nu voiŭ înceta de a-ĭ da esemplu. Elŭ cunósce adâncimea raneĭ ce-a făcutŭ în inima mea prin culpabila-ĭ purtare, şi sciă bine că mânia mea n'arŭ fi cedatŭ nicĭ odată afecţiuneĭ mele părintescĭ, dacă generosulŭ guvernŭ francesŭ arŭ fi refusatŭ de alŭ erta.

«Sub-semnatulŭ: (L. S.) **Abd-el-Kader.**
Pentru traducţiune conformă:
«Damas, 9 Decembre 1872.
«Cancelarulŭ substitutŭ,
«Sub-semnatulŭ: **Le Prée**».

Societatea didactică

Marţĭ, 6 Fevruarie, Domniĭ membriĭ suntŭ convocaţĭ în gimn. Mateĭ Basarabŭ (Slătari), 7 ore séra. La ordinea ḑileĭ este continuarea discusiuniĭ asupra învĕţământuluĭ claseĭ I primare.

P. Preşedinte **G. Popovicĭ.**
Secretarŭ. **N. Scurtescu.**

CURSULŬ ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 —
» Strusberg	48 ½
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	95 ⅛
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	— —
» 3 luuĭ	98 ¼
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luniĭ	.372 ¼
Marsilia	— —

CURSULŬ VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ B.
Metalice	69 80
Naţionale	73 50
Lose	105 50
Acţiunile băncеĭ	998 —
Creditulŭ	337 —
London	109 10
Oblig. rurale ungare	80 —
» Temeşvar	78 —
» Transilvane.	77 50
» Croate	77 75
Argintŭ în mărfurĭ	108 15
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 69

Naintamŭ cu respectŭ către maiectósele pânḑe ale măriilorŭ lorŭ, cândŭ de o dată acelŭ discursŭ quasi academicŭ trase asupră-mĭ la unŭ pasŭ distanţă. — N'amŭ fostŭ rănitŭ, domnilorŭ, graţiă ceruluĭ! Dar vrăjmaşa de bală, pătrunḑêndŭ în sala obiectelorŭ de înaltă arheologiă, a lovitŭ nişte *vase etrusce* din *epoca de piatră*, din preciósa colecţiune a Domnuluĭ Boliacŭ, prefăcêndu-le în cioburĭ de ólă próstă, astŭ-felŭ că acum nimenĭ nu le maĭ póte da de căpătêiŭ şi încă maĭ puţinŭ cunósce cărorŭ din regiĭ Etruriĭ a fostŭ aparţinutŭ ca unelte de cuhne.

O ! Pentru ce amiculŭ meŭ, onorabilele D. S.*** înaintea căruia *estetica şi bellestrica* trecŭ cu capela josŭ, s'a lăsatŭ trasŭ într'unŭ curentŭ de vanitate de începătorŭ, risipindŭ în noĭ publiculŭ o ilusiune ce apucase frumósa cale a entusiasmuluĭ?

Plinŭ de spiritŭ, (de acelŭ spiritŭ abilŭ şi fecundŭ în resorginţĭ,) cu o memoriă tenace şi înavuţită de totŭ felulŭ de cunoscinţe preciose viaţeĭ omuluĭ publicŭ şi amiculuĭ de societate, cu o dicţiune facile, ingrijită, manierată şi dulciaţă, (de care Atheneulŭ a fostŭ în atâtea rânduri căpiatŭ şi fermecatŭ,) pentru ce s'a lăsatŭ pornireĭ d'a întuneca întregulŭ comitetŭ, desfăşurându o erudiţiune atâtŭ de formidabile? Tocmaĭ fiindŭ că îĭ presupunea necunoscinţa în tóte acele demne lucrurĭ despre care ĭ-a vorbitŭ, se cuvinea sĕ-ĭ cruţe angustia uneĭ mărturisirĭ publice despre acea nepricepere. Cugetaţĭ: unŭ comitetŭ ca acela constrânsŭ sĕ înveţe carte pe unŭ *raportŭ de catalogŭ*! Şi apoĭ totulŭ declamatŭ cu gestulŭ şi espresiunea înaintea unuĭ auditorŭ alesŭ pinntre care şi M. Sa.

A fostŭ fără îndurare amiculŭ meŭ D. S!***

Dar, în fine, pentru ca scopulŭ esposiţiuneĭ sĕ fie de toţĭ pe de plinŭ înţeleşŭ şi apreciatŭ, era óre trebuinţă sĕ se jóce luĭ *Tiziano, Georgione, Tintoreto, Salvatorŭ Rosa, G. Bellini, Luca Kranach* şi altorŭ celebrităţĭ, ciudata farsă d'a li se atribui nişte progeniture *vulgo-concepţĭ* şi a crea unorŭ bastarḑĭ unŭ *statŭ personalŭ afară* din familiă şi de locŭlŭ natalŭ?

Cândŭ dintr'o eróre de legătorŭ, s'arŭ lipi coperta destinată operilorŭ luĭ Bolintinénu, pe una din producţiunile Domnuluĭ Prodănescu s'aŭ altuĭ închinătorŭ alŭ Parnasuluĭ de aceiaşĭ forţă, a! Domnilorŭ, ar putea óre cine-va dintre D-nia vóstră fi amăgitŭ până sĕ ĭ-a dreptŭ muse ale mareluĭ poetŭ nişte şoimane ale unorŭ particolarĭ?

Sciţĭ, Domnilorŭ, împreună cu amiculŭ meŭ, că Luca Kranach n'are nimicŭ afară din Germania ; abia *Museo del rey* posedă douĭ vênĕtorĭ. In tóte operile séle, celebrulŭ maestru alŭ *acesteĭ scóle germane* n'are unŭ sigurŭ *calvariŭ*. Tóte femeele séle suntŭ cu ochiĭ albastriĭ deschişĭ, cu figurele nemţescĭ spălăcite şi cu nasurile cârne. Maĭ multŭ pictorele subscria producţiunile punându unŭ dragonŭ aripatŭ ca monogramă a numeluĭ seŭ. Se întêmplă însĕ că pe marginea cadruluĭ unuĭ crucifice (lucratŭ la *Sfetagora* şi adusŭ nu sciŭ cumŭ în esposiţiune), se vede gravatŭ numele *Luca Kranach*. Acésta a fostŭ de ajunsŭ ca raportulŭ, fondatŭ pe acéstă grotéscă miniatură, sĕ facă Domnitoruluĭ nostru strania obligenţă de a-lŭ asicura că Direcţiunea n'a cruţatŭ nimicŭ spre a face ca şi *scóla germană* sĕ fie cu demnitate represintată în esposiţiunea nóstră...

Totŭ aşa se procede şi cu altŭ particularŭ, reposatŭ de maĭ bine de patru sute de anĭ, unŭ óre care *Carlo Criveli, năpăstuitŭ* cu paternitatea scóleĭ Veneziane. Uĭte, Domnilorŭ, în Vasari, Ch. Blanc, Viardat şi altĭ istoricĭ D-vóstră aţĭ găsitŭ că părinţĭ scóleĭ Vieneziane aŭ fostŭ Giam Batista Cima, Bartolomeo Vivarini, Luigi şi Lorenzo Veneziano, fraţiĭ Murano, Gentile Fabiano, Gentille Bellini, Giovani Bellini, Georgiane, Tiziano şi Tintoreto. Amiculŭ meŭ S*** este şi D-sa convinsŭ de acéstă întêmplare; dar are căte o dată de aceste escentricităţĭ în care îşĭ urḑeşte afară din linia drépta filiaţiunĭ şi paternităţĭ, unele maĭ pocite de cătŭ altele, numaĭ pentru recreaţiunea Domniĭ séle. Şi închipuiţĭ-vĕ, că împinge gluma până sĕ rîḑă din toţĭ plămâniĭ vĕḑêndu-ne uĭmiţĭ şi în complectă stare de magnetisaţiune, ceea ce, dupe mine, nu mi se pare de locŭ caritabile.

Rabelais, care nu respecta nimicŭ, n'arŭ fi cercatŭ sĕ *prihănéscă* candida nóstră esposiţiune lipindu-ĭ unŭ afişŭ în genulŭ luĭ Tabarin.

(Va urma) **Laerţiu.**

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărăcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările faceriĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trevise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureşti, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

O NOVITATE

Pentru toţĭ amatoriĭ de dansŭ, fără deosebire etăţeĭ, şi fără cea mai mică precunoscinţă, carĭ până acuma n'aŭ învĕţatŭ, şi perdutŭ speranţă şi curagiŭ în sine, că în vêrtă avansată, nu mai póte învĕţa a dansa; apoĭ precum probésă anunciu D-luĭ Iosef Cavaler de Corvin, autorisatŭ profesorŭ de danţŭ din Viena, D-luĭ asicurésă pe tóte aceste persóne, că va putea dupe acéstă nouĕ metódă, subt titlu *repede învĕţătură de dans*, tóte danţurile aice obicnuite, într'unŭ timpŭ scurtŭ, fórte bine a le învĕţa dupĕ tactulŭ musicalŭ, adecă: un Valţŭ vienesŭ iute în douĕ pasurĭ, séŭ orĭ care Polcă, în două, şi un Cadrilŭ, în 4 lecţiĭ. Credem, că cu acest prilegiŭ favorabil, tinerimea nóstră s'o grăbi, a visita pe D. Corvin, spre a profita din arta D-séle, şi a se desvolta unŭ sprintin dansator de Salon. Scóla de dans este deschisă în Strada Şelariĭ, în ograda Hoteluluĭ **Caracaş**.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bté, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt d[illegible] du monde.

EXIGER LA M[illegible] DE FABRIQUE

LA REI[illegible]LES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăresci şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că mai primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caşurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCURESCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI	8 00	dimin.	3 00	séra
Gilava	8 14	—	3 14	—
Vidra	8 29	—	3 29	—
Comana	8 57	—	3 57	—
Bănésa	6 25	—	4 25	—
Frătescĭ	9 48	—	4 48	—
GIURGIŬ	10 00	—	5 00	—
GIURGIŬ	9	dimin.	8 50	séră
Frătescĭ	9 14	—	9 04	—
Bănĕsa	9 29	—	9 27	—
Comana	9 57	—	10 55	—
Vidra	10 48	—	10 50	—
Gilava	11 00	—	10 45	—
BUCURESCI	9 57	—	10 57	—

BUCURESCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ	Plec.	7 30	dimin.	3 00 d. am.
Chitilla		7 51	—	3 21 —
Ciocanestĭ		8 25	—	3 58 —
Ghergani		8 58	—	4 31 —
Titu	Plec.	9 42	—	5 14 —
Găescĭ	Plec.	10 38	—	6 18 —
Leordenĭ		11 13	—	6 59 —
Goleştĭ		11 49	—	7 40 —
Piteştĭ		12 10	d. am.	8 05 séră.

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ	Plec.	7 00	dimin.	4 30 d. ami.
Golescĭ		7 17	—	4 47 —
Leordenĭ		8 53	—	2 23 —
Găescĭ	Plec.	9 45	—	6 15 —
Titu	Ples.	10 45	—	7 20 —
Ghergani		10 11	—	7 51 —
Ciocănescĭ		11 44	—	8 28 —
Chitila		11 17	—	9 06 —
Bucurescĭ		12 46	—	9 40 séra

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ	Plec.	5 00	dimin.	12 00 d. am.
Berhecĭ		5 36	—	12 32 —
Ghidigenĭ		6 11	—	1 04 —
Tutova		6 32	—	1 26 —
Berlad		7 14	—	2 04 —

BERLAD-TECUCI

Berlad		8 30	dimin.	4 00 d. am.
Tutova		9 04	—	4 34 —
Ghidigenĭ		9 21	—	4 51 —
Berhecĭ		9 59	—	5 59 —
Tecuciu		10 34	—	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din	Roman	4 53	9 19	
—	Paşcanĭ	6 27	10 24	
—	Iaşĭ	9 14	1 42	
—	Botoşanĭ	—	2 10	
—	Suceava	9 54	12 31	
—	Lemberg	3 45	10 43	
Sosirea în	Viena	7 29	5 20	
Plecar. din	Viena	8 00	10 30	
—	Lenberg	12 15	6 47	
—	Suceava	7 21	4 44	
—	Botoşanĭ	—	2 54	
—	Iaşĭ	7 39	3 40	
—	Paşcanĭ	10 44	6 47	
Sosirea în	Roman	12 16	7 53	

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40	s.	8 20	dim.	3 30	d. a.
Chitila	6 01		8 37		—	
Buftea	6 25		8 54		—	
Perişŭ	7 06		9 21		—	
Crivina	7 33		9 42		—	
Ploescĭ			10 30		5 15	
Valea Călug.			10 50		—	
Albescĭ			11 05		5 46	
Mizil			11 49		6 18	
Ulmenĭ			12 29		—	
Monteoru			12 45		—	
Buzeŭ			1 45		8 00	
Cilibia			2 19		—	
Faureĭ			2 57		9 15	
Ianca			3 35		—	
Muftiŭ			4 08		—	
Brăila	7 25	dim.	5 45		11 25	
Barboşĭ	9 45		5 50		10 30	
	10 35		6 30		20	

Galatz	7 40	dim.	11 00	nóp
Barboşĭ	8 30		12 25	
Serbeştĭ	8 53		—	
Prevalŭ	9 25		—	
Han.-Conachi	9 46		—	
Iveştĭ	10 13		—	
Tecucĭ	11 10		3 00	
Mărăşeştĭ	11 46		3 40	
Pufeştĭ	12 26		—	
Adjud	12 49		4 39	
Sascut	1 19	d. a.	—	
Racaciune	1 50		5 46	
Valea-Sécă	2 24		—	
Băcăŭ	3 00		6 56	dim.
Galbini	3 36		—	
Roman	4 18		8 16	

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30	d. a.	9 20	nóp.
Galbenĭ	2 09		—	
Bacăŭ	3 03		10 50	
Valea-Sécă	3 24		—	
Răcăciunĭ	3 55		11 48	
Sascut	4 28		—	
Adjud	4 55		12 68	
Pufescĭ	5 23		—	
Mărăşescĭ	5 52		1 45	
Tecucĭ	7 00	nóp.	2 55	
Ivescĭ	7 35		—	
Hanu-Conaki	8 11		—	
Preval	8 34		—	
Serbescĭ	9 10		—	
Barboşi	9 50		5 30	
Galaţi	10 35		6 15	dim.

Galaţĭ	9 00	dim.	8 30	nóp.	4 20	nóp.
Barboşĭ	9 42		9 25		5 25	
Brăila	10 35				6 30	dim.
Muftiŭ	11 12				—	
Ianca	11 45				—	
Făureĭ	12 23				8 08	
Cilibia	1 01	d. a.			—	
Buzeŭ	2 15				9 40	
Monteoru	2 36				—	
Ulmenĭ	2 50				—	
Mizil	3 31				10 40	
Albescĭ	4 09				11 14	
Valé-Călugă.	4 27				—	
Ploescĭ	5 10		7 00	dim.	11 53	
Crivina	5 43		7 41		—	
Periş	6 05	nóp.	8 13		—	
Bufta	6 31		8 50		—	
Chitila	6 49		9 18		—	
Bucurescĭ	7 09		9 42		1 30	d. a.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardă.

Orĭ-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

MERCURI, 7 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 290

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Madrid, 14 Februariŭ. — Guvernulŭ a decretatŭ suprimarea gardeĭ regale, şi va presinta o lege pentru desfiinţarea pedepseĭ cu mórte. Tot-de-o-dată guvernulŭ are intenţiune se suprime titlurile nobiliare şi decoraţiunile civile.

Martos a fostŭ alesŭ preşedinte alŭ Adunăriĭ, cu 222 voturĭ.

Nu numaĭ Madridulŭ, provinciile şi tóte autorităţile, dérŭ chiarŭ şi Francia, Englitera, Belgia şi Elveţia aŭ recunoscutŭ Republica spaniolă.

Roma, 15 Februariŭ.—Circulă scomotulŭ în Constantinopole că marele vizirŭ Mehmed-Ruchdi a fostŭ destituitŭ.

Constantinopole, 15 Februariŭ.—Mehmed-Ruchdi paşia a fostŭ destituitŭ. In loculŭ sĕŭ s'a numitŭ ca mare vizir actualele ministru de resbelŭ. Husein Avin paşa a fostŭ numitŭ în locu-ĭ ministru de resbelŭ, érŭ la ministeriulŭ de marină, până aci vacantŭ, s'a numitŭ Rustein paşa. Beiulŭ, care era ambasadore alŭ Turcieĭ la St. Petersburg, a fostŭ numitŭ guvernatore alŭ Libanuluĭ, în loculŭ luĭ Franks paşia care a muritŭ.

Viena, 15 Februariŭ. — Preşedintele consiliuluĭ de miniştriĭ a presintatŭ camereĭ proiectulŭ de lege relativŭ la alegerile directe pentru reichsrath şi pentru mărirea numĕruluĭ deputaţilorŭ. Discursulŭ pe care l'a pronunţatŭ a fostŭ fórte viŭ aplaudatŭ.

Atena, 15 Februariŭ.—Alegerile pentru Cameră s'aŭ terminatŭ în favórea guvernuluĭ. Şefiĭ opositiuniĭ n'aŭ fostŭ aleşiĭ.

BUCURESCI 6 FEVRUARIE

Proectulŭ de lege depusŭ în Cameră de guvernŭ pentru monopolisarea spirtóselorŭ, a sguduitŭ ţéra întrégă. Peste douĕ-ḑecĭ de scrisorĭ amŭ priimitŭ din maĭ multe districte, carĭ maĭ de carĭ scrise cu disperarea aceia a omuluĭ căruia i se ĭ-a totŭ, şi nu-ĭ maĭ rămâne de câtŭ cea din urmă bacăţică de pâine, care şi aceia e în pericolŭ.

Nu publicămŭ nicĭ una din acele scrisorĭ, fiindŭ că maĭ tóte suntŭ scrise cu disperare. Maĭ cu sémă una din Craiova, în numele a patru-ḑecĭ comercianţĭ, spune că de se va vota şi acéstŭ noŭ impositŭ, şi acestŭ noŭ monopolŭ, aceştia vorŭ fugi din oraşŭ la munte...şi...ne cere se publicămŭ numele deputaţilorŭ carĭ vorŭ vota pentru... ca se-ĭ sciă şi eĭ şi... se-ĭ bine cuvintese.

Şi aŭ dreptate ómeniĭ se fiă îngrijaţĭ de acestŭ noŭ impositŭ, de acestŭ noŭ monopolŭ. Elŭ nu este monopolulŭ tutunuluĭ, care dəla fumésă a şéptea parte din populaţiune. Bĕuturile spirtóse suntŭ aceia ce este pâinea de tóte ḑilele pentru poporŭ.

Se nu ni se ḑică că prin aeestŭ monopolŭ se moralisésă poporulŭ! Din contra, îlŭ demoralisésă. Acelŭ care este obiĭnuitŭ se bea câtŭ de puţinŭ — şi tótă lumea bea—va căuta se-şĭ urmese obiceiulŭ şi, cândŭ nu va avea cu ce cumpăra, va căuta se fure ca se-şĭ satisfacă pofta.

Se nu ni se ḑică érŭ că prin acestŭ monopolŭ vorŭ înceta evreiĭ de a vinde spirtóse, de a le falsifica. Evreiĭ vorŭ fi atuncĭ în numĕrŭ maĭ mare, căcĭ vorŭ lua breveturĭ subt firme streine, cumŭ s'a întêmplatŭ cu Regia tutunuluĭ, şi vorŭ falsifica bĕuturile cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ chiarŭ însăşĭ raportulŭ comisiuniĭ în care s'a discutatŭ acéstă lege stabilesce *îndouirea spirtóselorŭ cu apă*. Dupe ideia comisiuniĭ séŭ a raportoruluĭ, în urma monopoluluĭ, póte orĭ cine se vêndă orĭ ce spirtóse amestecate cu apă!

Frumósă moralisare, ce e dreptŭ!

Suntŭ alte miḑlóce a se moralisa poporulŭ şi a scăpa satele de cârciumariĭ evreĭ: Intinderea instrucţiuniĭ prin sate şi instituirea unuĭ control serios asupra tutulor acelor carĭ vênd bĕuturĭ falsificate, şi îndată ce se găsesce falsulŭ, se se pronunţe confiscare, amendă şi închisóre. De ce nu propune maĭ bine guvernulŭ o asemenea lege, dacă într'adevĕr voesce sincer se moraliseze poporul, şi alérgă la noŭ contribuţiunĭ care va sĕrăci poporulŭ cu desĕvêrşire? Nu sciă elŭ că sĕrăcia nu moraliséză, ci îmulţesce viţiulŭ şi-lŭ înrădăcinésă?

Noĭ consiliămŭ pe deputaţĭ se scape ţéra şi de acéstă nouĕ impunere indirectă, dacă îşĭ iubescŭ într'adevĕrŭ ţéra şi voescŭ se-ĭ asicure pacea şi bunulŭ traiŭ.

Privarea omuluĭ din poporŭ de unŭ paharŭ de lichidŭ, este privarea de pâînea din tóte ḑilele.

Se sciă că redactorulŭ pe care l'a scosŭ guvernulŭ din puscăriă, din arestulŭ preventiv spre a-şĭ depune în mâinele séle onórea şi a implora puterniculŭ şi lealulŭ seŭ sprijinŭ, a fostŭ condamnatŭ de către tribunalulŭ corecţionalŭ pentru hoţiă de argintăriă, cu spargere, dintr'o casă de ferŭ a Domnuluĭ deputatŭ Vasile Vlădoianu.

La Curtea apelativă, acestŭ onorabilŭ redactore, — scăpatŭ la noĭ, se ḑice prin desertare 'n timpulŭ ocupaţiuniĭ nemţescĭ, — auḑimŭ că arŭ fi avutŭ réḑimŭ şi miḑlocitorĭ pe toţĭ aceia a cărorŭ onóre este depusă în mâinele acestuĭ redactorŭ, cu câte-va bătăĭ primite şi făcute mâncătoriă, fără se le plătéscă.

Procurorulŭ generalŭ, indignatŭ de sentinţa tribunaluluĭ, care da numaĭ douĕ lunĭ de închisóre pentru o crimă, *hoţiă cu spargere*, se ḑice că stăruia sĕ obţină de la Curte pedépsă analogă cu crima sĕvêrşită; dar influinţa putinţilorŭ ḑileĭ, cu onórea lorŭ în mâinele acestuĭ onorabilŭ publicistŭ, a fostŭ maĭ tare şi de câtŭ elocuinţa procuroruluĭ generale, şi de câtŭ consciinţa unorŭ membriĭ aĭ Curţeĭ, şi de câtŭ legea positivă. S'a obţinutŭ, în puterea acesteĭ influinţe a putinţilorŭ ḑileĭ, *divergínţă de opiniuni, paritate de voturĭ!!!*

Étă pentru ce guvernulŭ stăruia sĕ se prefacă crimele în delicte, şi sĕ rĕmână crime adevĕrate numaĭ cele comise prin presă! Étă cum magistraţiĭ iuminuţi înalţă demnitatea magistrală spre umilirea curţilorŭ cu juraţĭ inculţi, carĭ n'aŭ destulă putere şi sciinţă sĕ condamne la ocnă pe ceĭ carĭ aŭ căḑutŭ în crimă de presă!

Totŭ criminalulŭ, furtŭ, ucigaşŭ etc., se póte purifica printr'o mărturisire de devotamentŭ către guvernŭ, şi atuncĭ ispăsisiţiĭ nu se vorŭ părăsi inculţilor judecătorĭ; vorŭ fi daţĭ judecătorilorŭ de subt mâna guvernuluĭ, cărora sĕ le spună ministrulŭ déca incriminatulŭ trebue séŭ nu sĕ fiă pedepsitŭ.

Étă cum se degradă magistratura, amovibilă şi tremurândă subt mâna ministruluĭ, şi étă cum juniĭ legistĭ eminenţĭ, vin sĕ afirme şi sĕ confirme că justiţiă nu maĭ póte astepta cine-va aicĭ în ţéră de câtŭ numaĭ de la juraţĭ; că magistratura este o secţiune a administraţiuniĭ, supusă poliţieĭ superióre pentru eventualităţĭ în cursulŭ intereselorŭ guvernamentalĭ.

Totŭ în ḑiua cândŭ noĭ denunţamŭ, dupe jurnalulŭ *Credit National* din Londra, înşelătoriele făcute în streinĕtate de Compania Reims, care voesce se ia creditulŭ fonciarŭ la noĭ, şi care se ḑice că este susţinută atâtŭ de la Berlin câtŭ şi de Înalta influenţă a guvernuluĭ nostru, *Românulŭ* ne descoperă ceva analogŭ în privinţa *Sociĕtăţiĭ austriace de clădirĭ*.

Publicămŭ în acéstă privinţă scrisórea trimésă aceluĭ jurnalŭ de unŭ abonatŭ alŭ sĕŭ, ce denunţă unŭ faptŭ care trebue se ne înveţe minte a ne maĭ încrede lesne în toţĭ vagabonḑiĭ streinĭ, carĭ speculézĕ cu averea şi creditulŭ nostru.

Étă scrisórea:

www.dacoromanica.ro

«*Domnĭ redactorĭ,*

In *Independinţa belgică* de la 5 Februariŭ, No. 36, pagina 3, Corespondinţă din Viena, citescŭ:

«Ca şi la Paris, a trebuitŭ şi aicĭ ca sĕ se ia mĕsurĭ în contra câtorŭ-va dintre aceĭ financiarĭ carĭ, ca directorĭ séu consiliarĭ de administraţiunĭ aĭ unorŭ companiĭ veróse, trăescŭ prea multŭ din prostia umană. Ḑilele acestea poliţia din Viena a pusŭ mâna pe direcţiunea şi pe consiliulŭ de administraţiune alŭ *Sociĕtăţiĭ de construcţiune centrală austriacă*, şi manipulaţiunile *Elementar-Versicherung bank* suntŭ obiectulŭ uneĭ anchete judiciare. Ghiciţĭ că este vorba de escrocheriĭ comise de cătră nisce ómenĭ carĭ se ḑicéŭ că facŭ parte din lumea cea maĭ alésă.»

Fiindŭ că'n *Monitorulŭ* No. 8, de la $^{12}/_{24}$ Ianuariŭ, amŭ vĕḑutŭ că se acordă voie uneĭ aşia numite *Bănci austro-române(?)pentru clădirĭ*, bancă care, dupe statute, îşĭ are reşedinţa la Viena, cu tóte că vine s'adune baniĭ din România, mi-a fostŭ témă ca banca pentru clădirĭ din România sĕ nu cumŭ-va se fiă vr'o resuflătură a *Sociĕtăţiĭ de construcţiune centralĕ austriacă*.

Intr'unŭ timpŭ cândŭ aŭ căḑutŭ peste biata Românié atâţea cavalerĭ de industrié, bănuéla este permisă.

Rugându-vĕ sĕ publicaţĭ aceste câteva rênđurĭ, pentru ca publiculŭ sĕ fiă prevenitŭ, credŭ că nu ve-ţĭ refusa de-a căuta singurĭ D-vóstră sĕ dobândiţĭ informaţiunĭ de la Viena (însĕ nu de la D. Carp) asupra acelora carĭ de acolo vinŭ aicĭ numaĭ ca sĕ emită la acţiunĭ, şi, Dómne feresce, într'o ḑi sĕ ne nevoéscă a-ĭ urmări prin poliţiă. *Unŭ abonatŭ*

Bóla politică a Domnuluĭ de Bismark

Estragemŭ următórele liniĭ dupe o corespondenţă din imperiulŭ germanŭ, publicată de *Dagblad* din Copenhaga, cu data de 18:

Bóla politică s'a ivitŭ de câtŭ va timpŭ într'unŭ modŭ fórte crudŭ, şi mediciĭ nu cunoscŭ nicĭ unŭ remediu pentru a o tămădui.

Greeley a muritŭ de o ambiţiune iritantă, şi Bismark este ruinatŭ de luptele susţinute continuŭ între puterniciĭ seĭ muschĭ şi nervele séle iritante. Corpulŭ se simte bine, merge la vênătóre, fumĕḑă pipa liniscitŭ, se adapă bine de bere şi gustă cu plăcere totŭ ce-ĭ arŭ putea procura cine-va maĭ bunŭ la bucătăriă; spinulŭ dorsalŭ se simte încă bine spre a conduce o lume cicălitóre; pieptulŭ, cu desăvêrşire bombatŭ, se întórce cu mândriă spre inamicŭ; braţulŭ arŭ putea întinde arculŭ luĭ Ulysse şi arŭ face sĕ pătrunḑă săgéta până în urechile aculuĭ; cu tóte acestea, se petrece ce-va în interiorulŭ seŭ, şi de aci începe reulŭ. Nervele delicate ale cervantuluĭ, care este, dupe cumŭ se sciă, situatŭ pe occiputŭ şi coprinde voinţă, nu maĭ suntŭ în comunicaţiune cu spinulŭ dorsalŭ. S'a produsŭ o schismă între occiputŭ şi nugue; subiectulŭ este, ca sĕ ḑicŭ astŭ-felŭ, decapitatŭ, de unŭ felŭ de guilotină morală. Arŭ putea duce capulŭ seŭ pe braţe, fără ca starea sea sĕ sufere óre-şĭ cum vre o schimbare din causa acésta; căcĭ, cea ce este de particularŭ în bóla politiceĭ, este că capulŭ şi corpulŭ nu maĭ suntŭ în armoniă. Ceea ce este şi maĭ multŭ, e că capulŭ este tăiatŭ în douĕ. Mintea şi creeriĭ suntŭ în resbelŭ una în contra celorŭ alţĭ, materia cerebrală fierbe în minte, şi marele ideĭ ca şi marele proiecte turbură somnulŭ, pe cândŭ atelierulŭ voinţeĭ, care este situatŭ în mica cameră a occiputuluĭ, refusă serviciulŭ. Voinţa a devenitŭ vacilantă şi nesigură, şi capulŭ este obositŭ de acéstă luptă între inteligință şi voinţă. Cugetările arŭ voi sĕ ésă, dar ele se oprescŭ maĭ nainte de a trece pragulŭ uşiĭ, capulŭ se îngreuiésă şi mintea se paralisă.

Astŭ-felŭ este bóla politică care se manifestă la state ca şi la ómenĭ. Acéstă bólă a coprinsŭ cu desĕvêrşire imperiulŭ germanŭ, şi maĭ cu osebire pe Prusia.

DIVERSE

Gine sapă grópa altuia, cade singurŭ în ea.

Domniĭ F... şi M..., camaraḑĭ de colegiu, se înamorase de o dómnă R..., spălătorésa din strada scóleĭ de medicină din Paris. Sâmbătă séra, (21 curentŭ), D. T..., june de 23 de anĭ, obţinu în fine de la D-na R... voia de a o conduce la balulŭ de la Operă.

A doua-ḑi, fericitulŭ T... nu lipsi de a se lăuda cătră amiculŭ sĕŭ de avantagele ce câştigase în ajunŭ. Acesta se sculă atuncĭ şi se duse la domiciliulŭ crudeĭ, unde, făr'a arĕta cea maĭ mică preocupare, o învită sĕ-lŭ însoţéscă până la D-lŭ T..., care, ḑicea elŭ, a căḑutŭ greŭ bolnavŭ.

Dar în locŭ s'o conducă acolo, D. M.... o întroduse în odaea sea, care era în aceea-şĭ casă cu aceea a amiculuĭ sĕŭ, şi, încuindŭ uşa, îĭ declară că nu va da îndĕretŭ dinaintea nicĭ unuĭ crimenŭ dacă ea nu va ceda. Cu tóte aceste amenințărĭ, D-na R...resistă. In fine jŭnele, pe care pasiunea îlŭ orbia, o târâ spre feréstra odăeĭ, care era în alŭ douilea etajŭ, pentru a o arunca în uliţă. Acésta se apucă cu disperare de haĭnele D-luĭ M... şi-lŭ trase dupe dênsa.

La ţipetulŭ ce scosese şi la vuetulŭ produsŭ prin căderea lorŭ, ceĭ-l-alţĭ chiriaşĭ aĭ caseĭ se grăbiră a alerga se vĕḑă ce este.

D. M... era cu colóna vertebrală ruptă şi cu peptulŭ sfărîmatŭ de D-na R... care, căḑêndŭ d'a-

FOILETON

Revista celorŭ douĕ spectacule.

(Urmare 1)

Aţi bine voitŭ a constata, Domniloruŭ, că n'amŭ întenţiunea sĕ mĕ facŭ panegiristulŭ nepoftitŭ alŭ atâtorŭ marĭ pictorĭ aĭ secoluluĭ XV, XVI, XVII şi XVIII, fiă din orĭ-ce scólă măcarŭ, toţĭ reposaţĭ în Domnulŭ, într'o luminósă aureolă de gloriă şi ceĭ maĭ mulţĭ seracĭ lipiţĭ.

N'amŭ asemenea însărcinarea d'a cumpăra pe comptulŭ Pinacothecheĭ nimicŭ din operile imputate acelorŭ maestrĭ: cândŭ guvernulŭ M. Séle s'arŭ crede în fonduri d'a o face, din parte-mĭ aşŭ declina cu totulŭ o asemenea onóre, neputêndu-mĕ nicĭ bizui îndestulŭ în modestele mele cunoscinţe, nicĭ spera binevoitorulŭ concursŭ alŭ Direcţiuneĭ, pentru *destoinice cuvinte.*

Apoĭ cândŭ, pe neasteptate, D. Ministru alŭ cultelorŭ s'arŭ înţesta sĕ cumpere negreşitŭ ce-va, dificultatea s'arŭ ivi în altă parte: nimenĭ din posesorĭ n'arŭ putea satisface piósa Escelenţiĭ séle dorinţa, afară póte de D. B. care, sătulŭ de cele învechite, şi avêndŭ o mare aplecare pentru frăgeḑimĭ actuale, arŭ găsi destule raţiunĭ sĕ sacrifice bătrênele Domniĭ séle pânze în schimbulŭ unuĭ argintŭ ce-va maĭ próspătŭ.

Şi aci însĕ resare o piedică: Domnulŭ ministru n'ar consimţi nicĭ o dată sĕ se pue în complicitate cu spiritulŭ sensaţiuneĭ spre a îngreuna bă-

1). A se vedea No. de la 4 şi 6 Fevruarie.

trênuluĭ scriitorŭ calea spre pócăinţă, cândŭ se sciă că, şi fără subvenţiune, satanŭ îmboldeşte maĭ multŭ de câtŭ s'arŭ crede vechiulŭ teletinŭ de care este învĕluitŭ.

Astŭ-felŭ, indefinitivŭ, n'am nimicŭ a vorbi pentru séŭ contra merituluĭ obiectelorŭ streine ce populesŭ frumósa nóstră expositiune. Daca voiŭ ḑice unŭ cuvêntŭ douĕ, va fi numaĭ în privinţa operilorŭ indigene.

În tóte însĕ unŭ sistemŭ. Şi pentru a termina, cată maĭ întêiŭ a sfârşi cu începutulŭ, voiŭ sĕ ḑicŭ discursulŭ de uvertură, conceputŭ şi redactatŭ pentru *stenahoria* domniĭ voştre şi *ispăşenia* păcatelorŭ mele.

Aţi putea óre crede că douĕ treĭ pagine închidŭ o întrégă diplomatiă? — Eĭ bine, da!

Esposiţiunea este avuţia, proprietatea, orgoliulŭ uneĭ colectivităţi, în care fie-care a pusŭ o parte: Catalogulŭ însĕ cu raportulŭ din faţiă este numaĭ alŭ autoruluĭ sĕŭ. Exposiţiunea nu póte sta fără unŭ catalogŭ; dar catalogulŭ acesta póte fórte bine subsiste şi fără exposiţiune, cu care n'are nicĭ unŭ amestecŭ. — Afară de marele preţŭ cu care se vinde, are ţintiriĭ cu totulŭ altele de câtŭ titlu ce pórtă.

Étă cum se argumentésă acolo:

D. B.*** are puternice motive sĕ susţiă că colecţiunea D-séle închide unŭ Ribera, unŭ Van Dyk, unŭ Giovani Bellini. Proprietarulŭ are reputaţiunea unuĭ colectore zelosŭ, unuĭ cunoscătorŭ abilŭ şi înfăţişarea unuĭ patriarchŭ. Mănuiă apoĭ péna cu agilitatea şi vigórea unuĭ gladiatorŭ. Autenticitatea pênzelorŭ D-séle este decĭ la adepostŭ de orĭ ce bănuélă. Ribera, Van Dyk şi Bellini aŭ sĕ remâiă bine înţepeniţĭ în trăsurele acelorŭ brave figurĭ ce-ĭ represintă.

Unŭ primŭ argumentŭ decĭ:

D. E.***, care este o candóre de inimă şi o gentileţe de sufletŭ, ce nu-şĭ află termenulŭ de comparaţiune de câtŭ în raza predilecţiune ce manifestă pentru arţĭ şi sciinţe, a devenitŭ, sub stimululŭ acesteĭ nobile aprinderĭ, proprietarulŭ fericitŭ alŭ maĭ multe tabele de meritŭ, printre care i s'a designatŭ numele luĭ Parmiggianino, alŭ luĭ Giorgione, Tintoretto şi Salvator Rosa.

Vedeţĭ, domniloruŭ, suntŭ onorabile persóne carĭ mĕsorŭ predilecţiunea lorŭ maĭ multŭ în consideraţiunea raritătĕĭ lucruluĭ de câtŭ în raportŭ cu frumuseţea reale ce oferă. La cultulŭ idealuluĭ D. E.*** uneşte veneraţiunea pentru numele istoricamente celebre, (precum se cuvine negreşitŭ unuĭ bărbatŭ care elŭ însuşĭ are legitime aspiraţiunĭ la inmortalitate).

D. E.** apoĭ, este încongiuratŭ de o bună societate de camaraḑĭ carĭ nu potŭ avea inima sĕ-lŭ vaḑă suferindŭ de o decepţiune în afecţiunile domniĭ séle. — Pentru priviriĭ vulgare, lucrulŭ n'ar avea nicĭ o gravitate; domina sa însĕ, în virginitatea simtimentelorŭ ce-lŭ destingŭ, nu s'arŭ maĭ putea uita cu ochĭ bunĭ la nişte *libertine sfruntate* ce 'şĭ aŭ permisŭ sĕ pătrunḑă în budoriulŭ (voiamŭ sĕ ḑicŭ sanctuariulŭ) domniĭ séle, sub înşelătorulŭ nume de familiă alŭ unorŭ domnişóre cum se cade!

Faptulŭ arŭ fi impardonabile.

www.dacoromanica.ro

supra luĭ, a scăpatŭ astŭ-felŭ de lovituri grave, dacă nu chiarŭ de mórte, şi este sĕnĕtósă.

Mediculŭ adusŭ îndată ca se véḑă pe D. M... declară că nu este speranţă sĕ-lŭ scape.

* * *

Unŭ lupŭ. L'Avenir de l'Ariége conţine naraţiunea următóre asupra uneĭ lupte care a a avutŭ locŭ ḑilele acestea între unŭ curierŭ pedestru şi unŭ enormŭ lupŭ de Pirineĭ.

Domnulŭ Tichadou, curierŭ de Guérigut, trecea în ḑiua de 18 curentŭ către 5 ore de diminéţă pe la Serre, între Artigues şi Mijanés, făcêndŭ serviciulŭ sĕŭ jurnalierŭ, cândŭ de-o-dată se pomeni copleşitŭ de o greutate enormă. Dintr'o smucitură reuşeşte a se scutura de greutatea ce-lŭ apĕsa, se întórce imediatŭ şi şi se află faciă în faciă cu unŭ lupŭ de o mărime nepomenită.

Lupulŭ flămândŭ, cu gâtlejulŭ deschisŭ, cu labele de dinainte în aerŭ, urlândŭ mereŭ, căuta se sară asupra gâtuluĭ bietuluĭ omŭ.

Acestŭ din urmă, lovi pe animalŭ în capŭ cu o îndoită lovitură de pistolŭ; cea maĭ mare parte din glónţe însĕ rĕmânŭ fără efectŭ, şi nu servescŭ de câtŭ a întărîta maĭ multŭ furia teribiluluĭ sĕŭ adversarŭ.

De douĕ-ḑecĭ de orĭ lupulŭ fu p'aprópe de a apuca victima sa, de douĕ-ḑecĭ de orĭ însĕ omulŭ, retrăgêndu-se totŭ de una, ce e dreptŭ, îlŭ opreşte de a pune ghiara pe elŭ.

Cu tóte acestea, Tichadou simţea că puterile lŭ părĕsescŭ, cândŭ, printr'o mişcare disperată, se asvêrlă asupra lupuluĭ, îĭ aruncă douĕ marĭ lovituri în frunte şi sileşte pe animalŭ a se da cu unŭ pasŭ înapoĭ. Acestŭ succesŭ îndoueşte curagiulŭ sĕŭ, dă mereŭ pênă ce isbuteşte, în cele din urmă, a doborî animalulŭ ş'alŭ têrâ într'unŭ şanţŭ alŭ drumuluĭ unde îĭ maĭ dă câte-va lovituri. De astă dată creḑêndŭ că este mortŭ, îşĭ continuă liniştitŭ calea.

Ajungêndŭ la Mijanés, intră la D. Connet, soldatŭ în retragere, îĭ povesteşte întêmplarea, şi-lŭ angajă a merge, cu ajutorulŭ unorŭ amicĭ aĭ sĕĭ, sĕ ridice lupulŭ ce omorîse. Acesta însĕ nu se duse la facia loculuĭ, de câtŭ tocmaĭ pe la 9 ore. Lupulŭ, care pare că nu primise o lovitură mortală, nu numaĭ nu era în loculŭ arĕtatŭ; dar găsiră în loculŭ arĕtatŭ de Tichadou că-lŭ lăsase zăcêndŭ unŭ mare lacŭ de sânge; putură sĕ-lŭ urmeze, dupe picăturile de sânge ce se vedéŭ încă pe zĕpadă până aprópe de satulŭ Artigues, unde îlŭ perdură cu desĕvêrşire. Teribila bestiă a fostŭ regăsită mórtă peste câte-va ḑile, împrejurulŭ satuluĭ Artigues.

* * *

Corbŭ la corbŭ nu-şĭ scóte ochiĭ. Ni se comunică positivŭ că în administraţiunea Regieĭ se facŭ o sumă de scandaluri de streiniĭ amploiaţĭ acolo, constatate chiarŭ de Directorele generalŭ, fără a li se face nimicŭ. Astŭ-felŭ maĭ ḑilele trecute, ḑiua namiaḑa mare, Directorile a găsitŭ pe unŭ evreŭ, căruia suatŭ încredinţate tóte ţigările streine, într'o posiţiune astŭ-felŭ că orĭ-cine putea se ḑică că localulŭ Regieĭ a devenitŭ o casă de prostituţiune. Cu tóte acestea, fiindŭ că acesta este jidanŭ, se ţine în postulŭ sĕŭ, pe cândŭ unulŭ din ceĭ maĭ buniĭ amploiaţĭ românĭ, numaĭ pentru c'avenitŭ unŭ cartŭ de oră maĭ têrḑiŭ a fostŭ destituitŭ.

Streinŭ pe streinŭ se susţine, corbŭ la corbŭ nu-şĭ scóte ochiĭ. *G.*

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domenialĭ	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	—	—
» 3 luniĭ	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luniĭ	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luniĭ	372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	69	80
Naţionale	73	60
Lose	105	60
Acţiunile bănceĭ	1000	—
Creditulŭ	338	75
London	109	25
Oblig. rurale ungare	80	—
» Temeşvar	78	—
» Transilvane.	77	25
» Croate	77	75
Argintŭ în mărfurĭ	108	25
Ducaţĭ	—	—
Napoleonĭ	8	70

TÉTRE

Astă séră, Marţĭ, 6 Fevruarie, se va juca pentru ridicarea monumentuluĭ *Ión Heliade* piesa

ERNANINI

De Victorŭ Hugo—tradusă însuşĭ de răposatulŭ.

Jouĭ, 8, se va juca piesele: **O căsătoriă din lumea cea mare,** de D. Ventura, — **Nevasta trebue sĕ-şĭ urmese bărbatulŭ** şi între acte **concertŭ** dată de D. *Stratford Romano.*

SOCIETATEA DE BINEFACERE

ELISABETA DÓMNA

SALA TEATRULUĬ CELŬ MARE

Sâmbătă 10 Fevruariŭ 1873

BALU

PENTRU SĂRACI

Începutulŭ la 9 ore séra

PREŢURILE DE INTRARE SUNT:

Pentru o singură persónă ..... 10 leĭ noĭ.
Pentru o familiă de 2 persóne ..... 15 » »
Pentru o familiă de maĭ multŭ de 2 persóne. 20 » »

Lojele ce aŭ maĭ rĕmasŭ disposibile, în numĕrŭ fórte restrînsŭ, se potŭ lua la Magasinulŭ de musica A. Gebauer

M. M. L. L. DOMNUL şi DOAMNA vorŭ onora balulŭ cu presenţa M. M. L. L.

ŢINUTĂ DE GALĂ ESTE DE RIGOARE

Biletele de intrare suntŭ depuse la Casa Teatruluĭ, la Librăria Socecŭ şi la Magasinulŭ A. Gebauer

Se va întêmpla decĭ ca D. E.*** făcêndŭ actŭ de virilitate, érŭ amicĭĭ, printr'o impulsiune cavalerescă, sĕ susţiă că între domnia sa şi pênḑele ce posidă nu este de locŭ întêmplarea unuĭ maritagiu neprotivitŭ.

Alŭ doilea argumentŭ:

Resultă prin urmare că Domnilorŭ X*** şi Y.*** lĭ s'a făcutŭ măgulitórea onóre d'aĭ trece în publicŭ ca proprietarĭ aĭ maĭ multe capo d'opere nestimabile; că nu puţină învĕţătură şi sciinţă i-a trebuitŭ *autoruluĭ*, până sĕ vĕ descurce, sĕ vĕ claseze şi sĕ vĕ împarţă fie-care producţiune dupe vechime şi aparinţă; şi în fine, că toţĭ aceĭ maestrĭĭ lăudaţĭ, preconisaţĭ, glorificaţĭ şi esaltaţĭ, pentru ale cărorŭ opere s'a vĕrsatŭ milióne, érŭ unŭ rege alŭ Saxoniĭ 'şĭ a espusŭ chiar tronulŭ, nu suntŭ tocmaĭ aşa de *grosavĭ*, s'aŭ, dacă suntŭ, apoĭ diferinţa este maĭ multŭ în nume şi epocă, de câtŭ între arta lorŭ şi *mesteşugulŭ* nostru...

Astŭ-felŭ, domnitorŭ, înfortunele Francĭĭ aŭ făcutŭ sĕ se prăséscă maĭ în tóte părţile câte unŭ mititeĭŭ Bismark...

O! Juvenale, Horaţiu, Perse, Molliére, ce păşune abundinte! Pegasulŭ vostru arŭ fi căḑutŭ pe latŭ în aceste grase fâneţe ale arcadiĭ române! Şi cu tóte astea, eŭ, umilulŭ vostru servŭ, nu potŭ scóte o esclamaţiune fără sĕ deslanţŭ în contră-mĭ furiele divinităţilorŭ infernale. — Zoile, Satyrŭ, Diatribă, Pamfletŭ! Vulgarŭ, Mahalagiŭ! mi se aruncă de toţĭ câţĭ îşĭ spălŭ urechile în undele Permeseĭ, asteptând sĕ le viă inspiraţiunea pe organul auḑuluĭ.

Toţĭ acestĭ licuricĭ se găsescŭ fórte contrariaţĭ, o nu! *ultragiaţĭ*, că observêndu-ĭ cine-va maĭ de aprópe, nu află într'ênşiĭ de câtŭ substanţa unorŭ insecte de lemnŭ putredŭ.

— Pentru ce óre, amŭ ḑisŭ aşeḑêndu-me pe pragulŭ tendeĭ patriarhuluĭ publicităţeĭ, pentru ce nu aşŭ smulge dupe umeriĭ acestuĭ brigandŭ acéstă *rochiă pretestă* care este de furatŭ? — Pentru ce nu aşŭ ridica acestŭ vĕlŭ de purpură dupe acelŭ simulacru, spre a face sĕ se véḑă de tótă lumea că este numaĭ unŭ automatŭ pe care o mână abile îlŭ mişcă printr'unŭ resortŭ? — Pentru ce, acestorŭ lotriĭ, acestorŭ preoţĭ mincinoşĭ aĭ adevĕruluĭ, acestorŭ rufiani aĭ artelorŭ şi sciinţelorŭ, acestorŭ proxeneţĭ aĭ scandalurilorŭ, acestorŭ luminătorĭ ce portŭ o lanternă numaĭ spre a vedea încuiătórea uneĭ casse. acestorŭ masce umane ce nu şi-aŭ descoperitŭ nicĭ o dată adevĕrata lorŭ figură, de câtŭ spre a ne înghiţa de spaimă, nu le-aşŭ ḑice pe adevĕratulŭ lorŭ nume şi nu le-aşŭ striga sĕ se tragă înapoĭ?

Şi o mişcare a umerilorŭ venerabiluluĭ m'a făcutŭ a înţelege că lucrulŭ nu se cuvenea.

—Pricepŭ, mĭ-amŭ ḑisŭ; sistemulŭ meŭ nu cuadrésă cu vederile ilustruluĭ peripateticŭ, şi strângêndu-mĭ vestmêntulu, stilulŭ şi tăbliţele de cĕră, amŭ plecatŭ cugetândŭ în mine cumŭ m'aşŭ putea converti.

— Nu, nu! Este ceva fatalŭ... Suntŭ predestinatŭ a vedea perindŭ una dupe alta ilusiunile mele, şi a mĕ certa cu o sumă de ómenĭ prea cumŭ se cade. Unora le întrevĕḑŭ códa de vulpe, altora scufa cu clopoţeĭ a luĭ Comus. Este pentru mine róta luĭ Ixion. Voind cerul Domcllorŭ, se-mĭ acor de ḑile albe, sperŭ a vĕ putea arĕta o dată, în mica mea galeriă, portretele dupe natură ale tuturorŭ *marilorŭ noştriĭ patrioţĭ, bărbaţĭ de statŭ oratorĭ, publiciş,tĭ, scriitorĭ şi meseriaşĭ aĭ peneĭ.* De o camŭ dată însĕ bine-voiţĭ a observa puţinŭ cadrulŭ No. 172, conţinêndŭ o *depunere în mormêntŭ.*

—Eĭ bine! ḑice amiculŭ meŭ S***, urmmându-şĭ sistemulŭ D-séle de raţionamentŭ, care din noĭ n'arŭ face de ḑece orĭ maĭ bine, D. Tătărescu mai cu sémă?

Este óre maĭ multŭ de câtŭ unulŭ din acele *epitafe* venite din Rusia şi de care se potŭ găsi maĭ la tóte bisericile unde unulŭ cusutŭ pe stofă nu esistă?

Cu tóte acestea, e opera ilustruluĭ Giorgio Barbarelli di Costelfranco ḑis il Georgione, mare maestru alŭ scóleĭ Veneziane, confrate alŭ gloriosuluĭ Tiziano, pe care póte l'arŭ fi cóvêrşitŭ, de nu murea prea tĕnărŭ!

Lăsaţĭ privirea pe No. 160: *Anunciaţiunea*, operă a uneĭ alte ilustraţiunĭ nu maĭ pucinŭ celebre, Tintoretto, Domnilorŭ! de care fireste suntŭ anĭ de cândŭ aţĭ auḑitŭ vorbindu-se. Desenulŭ parchetuluĭ, care este partea cea maĭ principală în acéstă pănză, (astŭ-felŭ că nu permite sĕ maĭ vedeţĭ nimicŭ alăturĭ, ceea ce negreşitŭ este reŭ), putea fi datŭ, cutesŭ a vĕ garanta, de ḑece orĭ maĭ bine de unŭ vopsitorŭ de parchete din strada Academiĭ, vis-a-vis de tipoprafia Rosetti.

Şi de acéstă nedibăciă s'a făcutŭ culpabile Tintoretto!...

(Va urma) **Laerţiu.**

www.dacoromanica.ro

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH — *Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet d'oin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECȚIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietățilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN

au Baume de COPACU, aprobate de Acadnmia de medicina de Paris. care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţinnĭ cu Copahu dnpe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Srpienta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele Raquin suntg ingerate cu înlesnire, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TORUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapărătŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusemăgarescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinteloru de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeleniă

Recompensă la espoziţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinděnd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION SIBORD 5Fr.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cupebuluĭ.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD

şi maticuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verilĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de frigurĭ.

QUINA LA ROCHE FERUGINOSU

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot.*—BUCURESCI, F. EITEL. RISDÓRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliеĭ şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra— 21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureşti, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

O NOVITATE

Pentru toţĭ amatoriĭ de dansŭ, fără deosebire etăţeĭ, şi fără cea maĭ mică precunoscinţă, carĭ până acuma n'aŭ învĕţatŭ, şi perdutŭ speranţă şi curagiŭ în sine, că în vêrtă avansată, nu maĭ póte învĕţa a dansa; apoĭ precum probésă anunciu D-luĭ Iosef Cavaler de Corvin, autorisatŭ profesorŭ de danţŭ din Viena, D-luĭ asicurésă pe tóte aceste persóne, că va putea dupe acéstă nouĕ metódă, subt titlu *repede învĕţătură de dans*, tóte danţurile aice obicnuite, într'unŭ timpŭ scurtŭ, fórte bine a le învĕţa dupĕ tactulŭ musicalŭ, adecă: un Valţŭ vienesŭ iute în douĕ pasurĭ, séŭ orĭ care Polcă, în două, şi un Cadrilŭ, în 4 lecţiĭ. Credem, că cu acest prilegiŭ favorabil, tinerimea nóstră s'o grăbi, a visita pe D. Corvin, spre a profita din arta D-séle, şi a se desvolta unŭ sprintin dansator de Salon. Scóla de dans este deschisă în Strada Şelariĭ, în ograda Hoteluluĭ Caracaş.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR BTÉ, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia desărtă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JUOI, 8 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI ANUL III — No. 291

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Madrid, 17 *Fevruariu.* — Autorităţile din Havana aŭ recunoscutŭ Republica.

Don Carlos, sosindŭ la fruntarie, s'a proclamatŭ pretendinte la tronulŭ Spanieĭ.

Viena, 17 *Fevruarie.* — Membriĭ polonesĭ din comisiunea constituţionale a Camereĭ deputaţilorŭ aŭ declaratŭ că se voru abţine de la desbaterea proiectuluĭ pentru reforma legiĭ electorale.

Geneva, 17 *Fevruariŭ.* — Episcopulŭ Mermilet, declarându că vrea sĕ'şĭ continuie funcţiunile de vicarŭ apostolicŭ, cu tóte că guvernulŭ îĭ înterdisese acésta, a fostŭ condusŭ până afară din fruntariele confederaţiuniĭ elveţiane, dupe ordinile consiliuluĭ federale.

BUCURESCI 7 FEVRUARIE

Legea pentru monopolisarea bĕuturilorŭ spirtóse s'a pusŭ erĭ în desbaterea Camereĭ. Ea a fostŭ susţinută de D-niĭ Mavrogheni, Epurénu şi G. Brătianu şi combătută de D-niĭ Chiţu, Aninoşanu, şi chiar de D. C. Gradisténu. D. Chiţu, maĭ cu sémă, a avutŭ atâta vigóre şi atâta logică în discursulŭ seŭ, în câtŭ nu putem— cu totŭ spaţiulŭ strâmtŭ alŭ jurnaluluĭ nostru — a-lŭ lăsa se trécă fără a-lŭ reproduce în numĕrulŭ de mâine. Domnia sea, cu economistiĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ în mână, a probatŭ că acestŭ noŭ monopolŭ nu numaĭ că nu este moralisătorŭ şi folositorŭ societăţiĭ, dar încă este fatalŭ pentru ţéră, căcĭ aduce pe de o parte sărăcia în ţéră, érŭ pe de alta face sĕ se împlinéscă dorinţa publicistuluĭ austriacŭ Stein, pe care îlŭ ia de autoritate guvernulŭ şi partisaniĭ seĭ, ca sĕ se cuceréscă România pe calea economică.

Domnulŭ C. Grădisténu asemenea s'a ridicatŭ cu putere contra acestuĭ monopolŭ, ţicendŭ că guvernulŭ a sleitŭ tótă nomenclatura impositelorŭ din occidentŭ, şi acum a rămasŭ se caute altele în Rusia. Probésă prin argumentele cele maĭ clare că, acestŭ noŭ imposit indirectŭ, în locŭ se folosésca statulŭ, în locŭ se îmbunătăţéscă financele ţereĭ, maĭ rĕŭ le va struncina, maĭ rĕŭ voru scădea, pentru că producţiunea se va împuţina, şi astŭ-felŭ statulŭ nu va putea se ia de câtŭ unŭ milionŭ şi jumĕtate.

Cu tóte aceste combateriĭ însĕ, majoritatea Camereĭ care a aprobatŭ călcarea legeĭ şi risipirea baniloru publicĭ în cestiunea drumurilorŭ de ferŭ, care a aprobatŭ şi legitimatŭ tóte abusurile şi ilegalităţile acestuĭ guvernŭ, a votatŭ luarea în consideraţiune a acestuĭ legĭ.

Jurnalulŭ *Presa*, faciă cu acestŭ votŭ, scóte unŭ ţipetŭ de bucuriă şi, lăudându purtarea majorităţiĭ, ca se o scuse óre cumŭ, alérgă lă nisce sofisme de care nu s'arŭ fi servitŭ nicĭ celŭ maĭ prostŭ avocatŭ, fiindŭ ridicole şi fără nicĭ o umbră măcarŭ care sĕ se apropiă de adevĕrŭ. Elŭ spune că acestŭ noŭ monopolŭ va da unŭ venitŭ sicurŭ pentru fiscŭ, va micşora numĕrulŭ cârciumelorŭ şi *póte* şi alŭ beţivilorŭ; că cârciumariĭ nu voru perde, căcĭ, *împuţinându-se numĕrulŭ unora, va cresce consumaţiunea,* adică *beneficiulŭ celorŭ-l-alţĭ*; că din 30 miĭ cărciumarĭ, carĭ se hrănéŭ până aţĭ din acésta meseriă, voru remânea unŭ numerŭ înţecit maĭ mic, ér ceĭ-l-alţĭ se voru apuca de alte meseriĭ; că producĕtoriĭ de vinŭ şi de spirturĭ nu voru perde nimicŭ, căcĭ consumatoriĭ voru continua a fi totŭ aceiaşĭ; că dacă acestŭ impositŭ, chiarŭ cu micşorarea producţiuneĭ, va micşora numĕrulŭ beţivilorŭ, producătoriĭ trebue se fiă mulţumiţĭ, trebue sĕ se bucure, căcĭ contribuescŭ la stărpirea unuĭ viciŭ prin perderea uneĭ industriĭ naţionale, care avea un mare viitorŭ!

Orĭ cine a cititŭ aceste aiurărĭ, nu póte de câtŭ sĕ se convingă că legiştiĭ de la *Presa*, ne avêndŭ dreptŭ, n'aŭ nicĭ argumente solide cu care se susţiă legea.

Se lăsămŭ partea moralisărĭĭ ce susţine guvernulŭ şi *Presa* sea că aduce în societate acestŭ monopolŭ, căcĭ amŭ probatŭ erĭ că aceĭ carĭ suntŭ pasionaţĭ pentru bĕutură, în locŭ de a se lăsa de ea, fiindŭ opriţĭ, pasiunea lorŭ va cresce şi, neavêndŭ miţlóce, voru alerga la altŭ viciu, la acela alŭ hoţieĭ, spre a-şĭ satisface pasiunea! Se lăsămŭ că despre stingerea producţiuniĭ avemŭ esemplu pipăitŭ monopolulŭ tutunuluĭ, care a omorîtŭ producţiunea acésta. Se lăsămŭ că în ceea ce privesce pe evreĭ, vomŭ sta cu acestŭ noŭ monopolŭ maĭ rĕŭ, căcĭ cea maĭ mare parte din brevete se voru da pe subtŭ-ascunsŭ evreilorŭ, şi evreiĭ ne voru specula şi maĭ rĕŭ, voru falsifica şi maĭ rĕŭ bĕuturile, pentru că atunci va lipsi controlulŭ. Dar ceea ce este maĭ cutesător din partea *Preseĭ*, este naivitatea cu care spune că cârciumariĭ se voru reduce, şi ceĭ l'alţĭ se voru apuca de alte meseriĭ.

Cum? Se găsesce unŭ jurnalŭ se susţiă o asemenea ideiă, ca sĕ se ia pâinea din gura a 30 miĭ individe şi sĕ se dea tótă numaĭ la 4 séŭ cincĭ miĭ priviligiaţĭ? Se rĕmâe 25 miĭ de ómenĭ fără esistenţă şi sĕ se îmbogăţéscă enormŭ unulŭ şi sĕ se facă milionarĭ câţĭ va, acesta e unŭ principiu de justiţiă şi de moralitate?

Dar, ne ţicŭ ceĭ de la Presa, aceia sĕ se apuce de alte meseriĭ, se lucrese pămêntulŭ! Unŭ omŭ care tótă viaţa sea n'a avutŭ de câtŭ acéstă meseriă, cum o sĕ se apuce de alta pe care n'o cunósce? Ş'apoĭ cum se vor apuca eĭ? Ca se fiă cine-va plugarŭ, trebue se fiă una din douĕ: orĭ ţĕranŭ care se aibă pămêntulŭ sĕŭ pe care sĕ'lŭ cultive, séŭ se fiă în stare a lua o moşiă cu arendă. Suntŭ óre în stare acestŭ însemnatŭ numĕrŭ se facă acésta? Logica ne spune că nu.

Ce va face atuncĭ acéstă mulţime desmoştenită de averea sea? Se alerge sĕ se înrolese în banda guvernuluĭ, subtŭ sceptrulŭ părinteluĭ Tache? Dar acésta o póte face câţĭ-va carĭ aŭ maĭ făcutu o; cu ceĭ-l-lalţĭ însĕ ce se face?

Asupra acesteĭ întrebărĭ este multŭ de gânditŭ.

Noĭ vedemŭ cea maĭ mare nenorocire venindŭ asupra ţĕreĭ prin crearea şi a acestuĭ monopolŭ; căcĭ, votânduse, guvernulŭ se încuragiasă, şi în curândŭ ne vom pomeni că vine şi cu alte legĭ prin care se va monopolisa pâinea, carnea, zarzavatulŭ, apa şi póte şi aerulŭ ce respirămŭ!

Avemŭ credinţa că deputaţiĭ, carĭ aŭ votatŭ luarea în consideraţiune a accsteĭ legĭ, aŭ făcutŭ unŭ mare reŭ, fără sĕ se gândéscă maĭ maturŭ!

Consecinţele eĭ voru fi desastróse!

REGELE BAVARIEĬ

Regele Bavarieĭ, dupe ce a luatŭ iniţiativa d'a oferi regeluĭ Vilhelm coróna imperiale, vede acum pericolulŭ şi caută a se preserva.

Eată cea-ce citimŭ în *Gazetta naţianale* din Berlin:

«Jurnalele din Bavaria ne facŭ cunoscut ideiele regeluĭ Ludovic, asupra noueĭ stărĭ politice. Consiliulŭ municipalŭ din Fussen a venitŭ, în ţiua Crăciunuluĭ, a oferi omagele sĕle acestuĭ suveranŭ. Primarele complimentă pe rege.

—Cuvintele nu sunt de ajunsŭ, — respunse acestŭ din urmă, — nu ţiŭ comptŭ de câtŭ de fapte». Pe cândŭ magistratulŭ căuta a se scusa, regele se plânse de priimirea multŭ entusiastă ce oraşulŭ Fus-

www.dacoromanica.ro

sen făcuse principeluĭ de Prusia, cândŭ a venitŭ sĕ inspectese trupele bavarese. Primarele rĕspunḑêndŭ că aceste onorĭ se adresaŭ învingĕtoruluĭ de la Worth şi generaluluĭ trupelorŭ bavarese, Maiestatea Sea întêmpină:

—Amŭ mulţumitŭ în destul Principeluĭ la întêlnirea trupelorŭ în Munich. Principele n'a venitŭ în tómna din urmă, de câtŭ în calitatea de inspectore, şi nu găsescŭ de locŭ nemeritŭ d'a arbora pretutindinea drapelele prusiane, şi maĭ cu osebire *nouele drapele prusiane. Nu póte ſi cine-va, în acelaşi timpŭ, şi bavaresŭ şi prusianŭ.*»

Gazetta naţionale adaugă: «Găsimŭ pe regele Ludovic fórte susceptibile, şi dacă Maiestatea sa arŭ fi doritŭ sĕ visitese Berlinulŭ, noĭ amŭ fi creḑutŭ ca o datoriă a atêrna de ferestrele nóstre drapelelă bavarese, şi curtea prusiană n'arŭ fi avutŭ nimicŭ de ḑisŭ.

AFACEREA BAZAINE

Informaţiunile ce ne aducŭ jurnalele streine, ne spunŭ că procesulŭ mareşaluluĭ Bazaine va veni în curândŭ dinaintea consiliuluĭ de resbelŭ. Raportulŭ generaluluĭ instructorŭ este terminatŭ de câtŭva timpŭ încă. Se adaogă însĕ că arŭ fi în intenţiunile guvernuluĭ, acea ce nu credemŭ, de a reclama ca elŭ sĕ se judece în şedinţă secretă.

Se maĭ ḑice asemenea că principele Frédéric Carol arŭ fi autorisatŭ a se duce la Versailles, pentru a depune în favórea Mareşaluluĭ.

Nouĭ şi fórte importante documente s'aŭ maĭ adăogatŭ la dosarŭ. Aceste documente arŭ fi pe de o parte favorabile mareşaluluĭ, pe de altă parte însĕ arŭ proba că armata germană, din prejurulŭ Metzuluĭ, nu credea în succesulŭ seŭ în ajunulŭ chiar alŭ capitulaţiuneĭ.

MAREŞALUL LE BOEUF

Jurnalulŭ *le Pays*, povesteste unŭ incidentŭ fórte tristŭ, şi fórte curiosŭ, ce s'a produsŭ la Chiselhunt.

Acestŭ incidentŭ s'a petrecutŭ cu ocasiunea espuneriĭ corpuluĭ luĭ Napoleon III în capela funerarielorŭ:

«In salónele apropiate, în coridorulŭ celŭ mare, unde se îndesa o mulţime indescriptibile, se auḑea, din cândŭ în cândŭ, câte-va bociriĭ, în miḑloculŭ uneĭ tăceriĭ ce umplea tótă casa.

«Unŭ omŭ apare dintre draperiĭ, intră, privesce cadavrulŭ şi, aruncându-se în genunchĭ dinaintea luĭ, îlŭ îmbrăţişéḑă plângându şi lovindŭ pământulŭ cu fruntea sa. Intre cuvintele întrerumpte ce scăpaŭ din gura sa, cu unŭ accentŭ sfâşietorŭ, nu se putea înţelege de câtŭ acestea: *Pardon Sire, pardon.*

«Mulţimea alérgă din tóte părţile, şi se vĕḑu silită a-lŭ ridica pe jumĕtate leşinatŭ.

«Acestŭ omŭ era unŭ vechiŭ soldatŭ, unŭ mareşalŭ alŭ Franciеĭ, era Mareşalulŭ Le Boeuf!»

DIVERSE

Unŭ faptŭ oribilŭ. Acestŭ faptŭ s'a petrecutŭ ḑilile aceste în comuna Holboca, lângă Prutŭ. Unŭ locuitorŭ din satŭ fusese, acumŭ vr'o ḑece anĭ, apucatŭ de unŭ felŭ de nebuniă voindŭ a se arunca în Prutŭ, dar fusese scăpatŭ de sătenĭ şi, dupe câtŭ-va timpŭ, se îndreptă aşa că numaĭ remăsese nicĭ urmă a bóleĭ séle de maĭ înainte. Suntŭ acuma câte-va sĕptĕmânĭ de cândŭ din óre care neînţelegerĭ ce avu cu altŭ locuitorŭ din acelŭ satŭ, care îlŭ ameninţă pentru acésta, începu a fi cuprinsŭ de unŭ felŭ de fricŭ care, în curênd, îĭ domină mintea atâtŭ de tare în câtŭ se vede că-ĭ-o atacă. In fiă ce momentŭ tresărea şi întreba pe femeia luĭ dacă nu se teme, căcĭ écă B. cu turciĭ sĕ-lŭ tae. Nóptea maĭ alesŭ era chinuitŭ de acéstă ideiă care-lŭ urmărea pretutindeniĭ. In curêndŭ vorbele şi faptele luĭ nu maĭ avură legătură şi ţinta naturală a omuluĭ sĕnĕtosŭ. Intr'o ḑi merse la unŭ propritetrŭ vecinŭ, cerêndŭ a intra ca servŭ: proprietarulŭ ce-lŭ ştia că e fruntaşulŭ satuluĭ, omŭ cu avere, cu casă şi cu familiă, se miră de acéstă cerere şi creḑu că e beatŭ. Causa pentru care voia sĕ intre în serviciŭ era că se temea a maĭ sta în satulŭ sĕŭ, căcĭ aŭ sĕ-lŭ prăpădéscă. Intorcêndu-se acasă, se puse se ascuţă unŭ cuţitŭ mare celŭ purta la brâŭ şi se îndeletnici cu acesta timpŭ de maĭ bine de o oră; veni séra, se culcă în casă împreună cu femiea luĭ, cu fata luĭ, o copilă frumósă de vr'o optŭ-spre-ḑece anĭ, şi douĭ copiĭ micĭ aĭ sĕĭ, unŭ băĕtŭ şi o fetiţă în vîrstă de vr'o 7, 9 anĭ. Nóptea fu neliniştitŭ ca de obiceiŭ, se trezi repede de maĭ multe orĭ, întrebându pe femeia luĭ dacă nu se teme. Pe la treĭ ore eşi afară şi spune băeţelulŭ că l'arŭ fi vĕḑutŭ pe feréstră plecându-se la pământŭ şi mâncându zĕpadă cu gura. Copilulŭ adaogă lucrurĭ supra-naturale, provenite de sigurŭ din spaima ce-a simţitŭ; elŭ spune că a auḑitŭ cumŭ unŭ câine grăea către tatălŭ sĕŭ ḑicându-ĭ «dute de fă ce trebue sĕ facĭ dacă nu a-ĭ sĕ mergĭ unde nu vréĭ»; că în urmă a eşitŭ unŭ felŭ de luptă între tatălŭ sĕŭ şo nălucă ce-lŭ împingea în casă, pe cândŭ elŭ nu voia sĕ intre. In fine, intră înapoĭ, se întinse érŭ pe laviţă apoĭ întrebă restitŭ pe femiea luĭ de nu se teme? Femeia căuta sĕ-lŭ liniştéscă; atuncĭ elŭ sculându-se şi mergêndŭ spre dênsa îĭ ḑise: dacă nu te temĭ, atuncĭ amŭ sĕ te jupoiŭ,» şi scoţêndŭ cuţitulŭ se repeḑi la ea. Femeia îlŭ apucă de mână, fără a se gândi la pericolulŭ ce-o ameninţa. Atuncĭ elŭ o lovi în maĭ multe rênduriĭ cu o straşnică violenţă. In ţipetulŭ eĭ, se trezi fata şi copii; sări se scóţă pe muma eĭ din mâĭnele furiosuluĭ, ce cercase se fugă, dar la pórtă puterile

FOILETON

Revista celorŭ douĕ spectacule.

(Urmare 1)

Esaminaţĭ pucinŭ mica imagine No. 166.

Nemuritorulŭ Antonio Allegri, numitŭ şi il *Coreggio*, care are între operile séle divina pagină, *maritagiulŭ sânteĭ Caterina cu Bambino*, cumpărată 20,000 galbenĭ de Regele Neapoleĭ!

Alŭ Domnuluĭ E., nu este chiarŭ din penelulŭ luĭ Coreggio: una ca acésta nu se putea întêmpla fără ca custoḑiĭ museuluĭ regale sĕ fi prinsŭ de veste. Este însĕ o *reproducţiune*,—(nu o copiă)— de celebrulŭ Parmiggianino, frumosulŭ, tênĕrulŭ şi dilectulŭ seŭ elevŭ, mortŭ aşa de june şi încă smintitŭ.—Acéstă singură particularitate a făcutŭ pe D. E. sĕ-lŭ coste cu ce-va maĭ pucinŭ capod'opera maestruluĭ!

Credeţĭ că D. Tătărescu, atâtŭ de aoilŭ în Madone şi în tóte imaginele religióse, n'arŭ fi reprodusŭ *maritagiulŭ* cu maĭ multă fidelitate de câtŭ acelŭ Parmiggianino alŭ D-luĭ E., daca D-sa arŭ fi avutŭ inspiraţiunea d'a se adresa la unŭ românŭ?

Dupe ce *Agar în pustiă* a fostŭ tractatŭ de duoĭ din ceĭ maĭ marĭ maestriĭ, Coreggio, fragetulŭ, graciosulŭ, suavulŭ şi semtimentalulŭ pictorŭ alŭ Parmeĭ, şi marele peisagistŭ Claude Lorrain, unŭ fiŭ abandonatŭ alŭ Franciĭ, nu mai putea fi reîncepută de D. Tătărescu.

Acéstă nereuşită a pututŭ descuragia pe D. I ***. In fine, lumea în genere şi în particularŭ toţĭ romancieriĭ, poeţiĭ, poetele, tóte imaginaţiunele ardinţĭ şi inflamabilĭ sciŭ câte ce-va din viaţa fantasticuluĭ Salvator Rosa, mare partisan alŭ ideelorŭ luĭ Masanielo, alŭ aventurarilorŭ curagioşĭ, alŭ bărbaţilorŭ de inimă din clasa poporuluĭ.

Aĭ auḑitŭ minunĭ despre rarulŭ seŭ talentŭ în reproducerea peisagelorŭ, bătăliloră şi marinelorŭ.—Celebru *maestro* se complăcia în stilulŭ severŭ şi sumbru, în scenele oribile, în valurile turmentate de orcane, în amesteculŭ încleştatŭ şi furiosŭ alŭ luptătorilorŭ şi în stâncele golaşe, prăpăstióse ale uneĭ naturĭ sĕlbatice. Eĭ bine! tocmaĭ aceste calităţĭ le aflaţĭ întrunite în miculuŭ cadru No. 168. — Este unŭ *Salvator Rosa originalŭ!* Aceĭ ce vor remănea neconvinşĭ, e numaĭ din causa Domnii-lorŭ: orĭ suntŭ prea aprópe, orĭ staŭ prea departe de *justulŭ meḑiŭ* ce trebuiă sĕ păstreze între Domnia lorŭ şi obiectulŭ espusŭ. — Cercaţĭ singurĭ, Domnilorŭ.

Raportându acéstă mică concepţiune la *copia* D-luĭ Tătărescu no. 125, orĭ câtŭ de admirabilŭ v'arŭ părea reprodusŭ peisagiulŭ D-séle, daca alŭ D-luĭ E.*** este unŭ Salvator Rosa autenticŭ, apoĭ D. Tătărescu, suntŭ ispititŭ a crede, şi-a uitatŭ numele originaluluĭ dupe care a copiatŭ. Este unŭ abisŭ între cadrulŭ No. 168 şi frumósa copiă No. 125.—Rogŭ pe D E*** sĕ nu se formalise de acésta. Şi îmĭ pare rĕŭ din sufletŭ că D. S. găseşte de cuviinţă se facă *d'alde astea* şi altele asemenea cu ocasiunea uneĭ întreprinderĭ atâtŭ de serióse şi atâtŭ de mare în scopulŭ ce şi-a propusŭ.

A presinta unuĭ publicŭ simpaticŭ şi avidŭ de arte, şi maĭ cu osebire elevilorŭ scóleĭ nóstre, nişte *eşantillóne* serbe de şi deprimate, dreptŭ producţiunĭ ale celorŭ maĭ marĭ ilustraţiunĭ ale scóleĭ Veneziane, Spaniole, Germane şi Napolitane, faptulŭ, cândŭ nu s'arŭ privi ca o profanaţiune a veritățeĭ, n'ar constitui maĭ pucinŭ unŭ temerariŭ atentatŭ contra *arteĭ* şi a *frumosuluĭ*.

Unŭ procesŭ dară contra No. 28, 29 şi 40, unele cercându a se întroduce în familia luĭ Ribera, şi altulŭ în succesiunea luĭ Giovani Bellini, este nefolositorŭ: Chiarŭ cândŭ proprietarulŭ lorŭ arŭ căta a vĕ convinge cu probe (ceea ce nu potŭ crede), lucrulŭ arŭ remânea fără importanţă, considerându pucina valóre ce aŭ pentru noĭ nişte simple capete de espresiune, reŭ conservate, şi carĭ nicĭ se maĭ potŭ drege. A! cândŭ o campaniă oratorică s'arŭ întreprinde contra Spanieĭ, şi Madridulŭ arŭ fi bătutŭ în *breşe*, arŭ fi altŭ-ce-va· Dar D. B. nu se hasardésă aşa departe, şi are mare cuvêntŭ...

Asemenea remâne nefolositorŭ sĕ se constate că numerile 160, 166, 168, 172 ar fi denegate de autoriĭ cărora se atribuia însu-şĭ în facia ruguluĭ s'aŭ a torturelorŭ luĭ Ravaillac.

Pace dară asupra acestuĭ subiectŭ, şi asupra tuturorŭ celorŭ-l-alte nume inserate în catalogŭ, carĭ, prin modesta posiţiune ce li s'a designatŭ de direcţiune, aŭ unŭ titlu necontestatŭ la umbră şi la repausŭ!

Şi acumŭ, numărulŭ I, dupe care firește vine

1). A se vedea No. de la 4 6 şi 7 Fevruarie.

www.dacoromanica.ro

ei slăbiră şi căḑu josŭ mórtă subtŭ loviturile luĭ. Turbatŭ, elŭ se repeḑi asupra feteĭ luĭ care, voi se fugă peste gardŭ, o ajunse, o trânti josŭ de pe gardulŭ pe care deja se suise şi o străpunse adâncŭ la gâtŭ şi'n inimă; ea remase mórtă pe locŭ. In vuetulŭ şi ţipetele lorŭ, se treziră vecinii, o bétrână ce cununase nenorocitulŭ autorŭ alŭ acestorŭ scene, intră în curte, fără sĕ ştiă ce se petrece, căcĭ nóptea era încă adâncă; cumŭ o vĕḑu, se repeḑi asupra-ĭ, o strĕpunse şi o aşternu lângă cele-l'ale. Veni acumŭ rêndulŭ copilaşilorŭ, elŭ tăe unŭ degetŭ băétuluĭ sĕŭ, răni gravŭ pe fetiţa cea mică, fără însĕ a'ĭ omorâ, căcĭ în acele momente săriră ómenĭ şi unulŭ prinse pe furiosulŭ pe dinapoĭ îĭ luară cuţitulŭ şi-lŭ aruncară în zăpadă. Lăsându-lŭ puçinŭ din mâĭnĭ, căcĭ fiindŭ întunericŭ nimenea nu cunoştea întinderea nenorocirilorŭ comise şi periculositatea acestuĭ omŭ. Elŭ se repeḑi, luă cuţitulŭ în mâĭnĭ şi se aruncă asupra omuluĭ ce-lŭ prinsese; acesta o rupse d'a fugă, dar fu ajunsŭ, elŭ primi în spete lovituri repetate, dar din fericire nu suntŭ de mórte ; totulŭ se trezi în sgomotulŭ prudentŭ, săriră ómenii pe elŭ, cu mare greŭ îlŭ desarmară şi-lŭ legară. Se aprinseră luminĭ şi atuncĭ numaĭ putură vedea tótă grozăvia spectacoluluĭ. Din acelŭ momentŭ nenorocitulŭ remase înmărmuritŭ, nu vorbea de câtŭ cuvinte: «D-ḑeŭ ştiă» cândŭ era întrebatŭ asupra fapteĭ séle. Çândŭ veni a doua ḑi cercetarea, doctorulŭ îĭ aruncă unŭ paharŭ de apă în obrasŭ fără ca elŭ măcarŭ sĕ clipéscă din ochĭ, atâtŭ de înţepepenită-ĭ era mintea sea. Dupe tóte aparinţele fiindŭ nebunŭ, s'a trămisŭ la spitalnlŭ St. Spiridon pentru a fi examinatŭ. Nenorocitele victime aŭ fostŭ îngropate, o casă întrégă, o familiă s'a stinsŭ. Intr'o clipă a dispărutŭ mama, sora cea mare, tatălŭ nebunŭ şi autorulŭ acestorŭ grozăviĭ. Aŭ remasŭ douĭ copiĭ micĭ fără sprijinŭ în lume.

(*Curierulŭ de Iassĭ*)

* * *

Fermece. Citimŭ în jurnalulŭ *le Rouane :*

S'a petrecutŭ la Pinay lucrurĭ fórte singulare. Foculŭ a isbucnitŭ într'o casă de paĭ-spre-ḑece orĭ în treĭ ḑile, şi în nişte circonstanţe atâtŭ de bizare în câtŭ merită de-a fi reproduse: Proprietarulŭ, Dom. F..., locuia acéstă casă cu femeia şi servitórea sa. La 7 ale curinteĭ, la 7 ore séra, foculŭ isbucni la una din perdelile patuluĭ socilorŭ din catulŭ întêiŭ. Slujnica bagă de sémă şi se grăbi a-lŭ stinge; dupe o oră, se declară din noŭ între aşternutŭ şi plapumă; servitórea îlŭ stinse încă. Maĭ târḑiŭ elŭ se declară între saltéua de pae şi lemnulŭ patuluĭ. De astă dată servitórea se sperie şi, ne maĭ înţelegândŭ nimicŭ, alergă sĕ previă pe Dom. F... care, ajutatŭ de unŭ vecinŭ, îlŭ stinse la rândulŭ seŭ. Patulŭ se făcu din noŭ. Nu se maĭ vedea nicĭ o urmă de focŭ; de astă dată eraŭ toţĭ siguri.

Dupe câte-va minute, foculŭ se declară pentru a patra óră în acelaşĭ patŭ şi-lŭ reduse maĭ totŭ în cenuşe. Adoua ḑi, la 11 ore de diminéţă, foculŭ isbucni din noŭ; nu însĕ la patŭ, care nu maĭ esista, dar la perdelele patuluĭ, comunicândŭ imediatŭ cu plafonulŭ. Reuşiră de a stinge şi acéstă reisbucnire de focŭ. Dupe câtŭ-va timpŭ elŭ se declară într'unŭ patŭ de copiĭ, aşeḑatŭ totŭ în aceiaşĭ cameră. Se aruncă patulŭ pe feréstră şi, ne maĭ avêndŭ în acea cameră nicĭ patŭ, nicĭ perdele de patŭ, foculŭ începu a apărea într'o cameră vecină la o ladă unde servitórea îşĭ strângea bulendrele séle. Proprietatulŭ îlŭ stinse.

Din ajunŭ nu se ocupă de câtŭ cu acésta şi, ca unŭ pompierŭ, începu a deveni din ce în ce maĭ robustŭ. Foculŭ însĕ se manifestă din noŭ într'o altă cameră, unde se află încă unŭ patŭ care devine cu desĕvêrşire prada luĭ. Pentru a curona ḑiua, foculŭ apare încă la douĕ dulapurĭ pline cu lengerie, pe care le consumă în parte.

La 9 foculŭ reisbucneşte la unŭ-spre-ḑece ore într'o cameră unde se aflaŭ nişte strugurĭ pentru uscatŭ. Intr'o altă cameră, una din perdelele ferestriĭ arde, pe cândŭ cea-altă remâne intactă.

In fine, către prânḑŭ şopronulŭ, departe de casă la o distanţă de 6 metriĭ, devine prada flacărilorŭ. Acestŭ şopronŭ coprindea 250 kil. fânŭ, 50 cântale pae, 25 cântare reşină, 15 cântare cartofĭ şi unŭ óre care numĕrŭ de instrumente de aratŭ. Aceste perderĭ, adăogate pe lângă acelea ale mobilieruluĭ, formézĕ o valóre de 6000 francĭ aprópe. Totulŭ era asicuratŭ.

Aceste incendiurĭ daŭ locŭ la suposiţiunile cele maĭ singulare, în satŭ. Se crede că casa e prada unuĭ duhŭ necuratŭ. In timpulŭ nopţiĭ s'aŭ auḑitŭ de maĭ multe orĭ unŭ sgomotŭ de lanţurĭ. Intr'o ḑi gémurile de la ferestre s'aŭ spartŭ de o dată, pe tótă întinderea faciadeĭ caseĭ. In fiă-care minutŭ se producŭ fapte supra-naturale, şi devoţiĭ loculuĭ se înclină a crede că tóte acestea suntŭ pentru conversiunea proprietaruluĭ, pe care-lŭ considerŭ ca unŭ spiritŭ puternicŭ. Pe de altă parte sânta Justiţiă, care din natura eĭ este puçinŭ curiósă, a ordonatŭ o anchetă.

ULTIMELE SCIRĬ DE LA CAMERĂ

Astă-ḑĭ a urmatŭ discuţiunea pe articolĭ asupra legeĭ pentru monopolulŭ Spirtóselorŭ.

Domnulŭ Vernescu arétă că acéstă lege ucide comerciulŭ şi isbesce chiarŭ legea rurală care dă dreptulŭ locuitorilorŭ a deschine cărciumĭ.

Maĭ multe amendamente care tindéŭ a maĭ îmbunătăţi puçinŭ legea aŭ fostŭ respinse.

Discuţiunea urmésă.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiunĭ rurale	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţii domeniale	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	—	—
» 3 luniĭ	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni . . ,	372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	70	—
Naţionale	73	60
Lose	105	75
Acţiunile băncеĭ . .	999	—
Creditulŭ	338	—
London	109	35
Oblig. rurale ungare	80	—
» Temeşvar . .	78	—
» Transilvane.	77	25
» Croate . . .	77	75
Argintŭ în mărfurĭ .	108	25
Ducaţi	—	—
Napoleonĭ	8	70

numĕrulŭ 2. Principele nostru şi Inălţimea sa Dómna nóstră, Domnilorŭ!

Amândoue potretele suntŭ fórte rele şi plătite fórte scumpŭ.

Pictorele, ca unŭ adevĕratŭ nédibaciŭ, a ficsatŭ pe o imensă pănză, în forma unuĭ *transparinte,* (ca cumŭ acésta era de ajunsŭ) o figură în uniformă frumósă fără îndoélă ca fisicŭ, fără animaţiune însĕ, stândŭ pe nişte gambe prea ţepene pentru unŭ omŭ viŭ, şi privindŭ cu o ficsitate nejustificabile, cumŭ nu este în căderea Domnitorilorŭ sĕ se uite.

Pictorele, în acéstă posă şi acestŭ costumŭ, ar putea ḑice : *Stoian Bujor Cimpoerulŭ din escadronulŭ de Călăraşĭ la Inălţimea Vóstră pentru ordonanţă trimisŭ!*

Marele cadru No. 2 nu este şi nu va fi nicĭ o dată portretulŭ Mărieĭ Séle Dómneĭ!

Făcŭ scusele mele, dacă trebuiă, D-luĭ pictorŭ; dar mi se pare că şi-a uitatŭ *Erminia.*

— Fiă-ĭ de ajunsŭ D-luĭ G. P. A. Healy acéstă poticnire publică ce a făcutŭ!

S'arŭ părea că potretulŭ D-luĭ Scarlatŭ Creţulescu este maĭ reuşitŭ. Acéstă ilusiune însĕ provine de acolo că D. Healy, de astă dată, n'a maĭ cercatŭ a-şĭ pune bustulŭ modeluluĭ pe cele douĕ gambe. — Aşŭ fi voitŭ sĕ vĕḑŭ ce atitudine are. Cu tóte astea, acelŭ rumenŭ de smeură părguită în figura blândă şi potolită a fostuluĭ primarŭ alŭ Comuneĭ nóstre, este o prea mare licenţă artistică.

D. S. Cretzulescu n'a pututŭ arĕta acea nobilă roşéţă a indignaţiuneĭ în venerabila D-séle figură de câtŭ în urma cuvintelorŭ *nesăbuite,* rostite de D. N. Ioanide băcanulŭ în sênulŭ representaţiuneĭ naţionale, şi contra cărora D-sa a şi protestatŭ dupe cum se sciă, demisionândŭ.

Atuncĭ însĕ potretulŭ era terminatŭ şi artistulŭ de multŭ înapoĭ! — Pentru ce dar o colóre ce nu are cine-va de câtŭ une-orĭ şi la împrejurărĭ ca acelea ?

Sperŭ, domnilorŭ, că nu-mĭ veţĭ impune o dare de sémă detaliată şi minuţiósă asupra tutulorŭ objectelorŭ esposiţiuneĭ. Daca ideea acésta n'aţĭ avut'o dela începutŭ, — şi mĕ bucurŭ de întêmplare, — acum că v'aţĭ oblosit îndestulŭ, dupe câtŭ daŭ cu socotéla, credŭ că nu veţĭ împinge cruḑimea până sĕ-mĭ pretindeţĭ a scrie pe cândŭ D-vóstră de bună sémă dormiţĭ.

Este cu dreptŭ dar sĕ iaŭ în blocŭ avuta colecţiune a Mării Séle. — Totulŭ, afară de *bălciulŭ dela Argeşŭ,* în care artistulŭ pare a fi avutŭ reminiscinţe de genulŭ D-luĭ Horace Vernet, dar în care n'a făcutŭ de câtŭ o sérbădă lucrara de clair obscur, de coloritŭ şi de perspectivă ; şi afară de *calulŭ albŭ,* care este unŭ calŭ arabŭ ca toţĭ caiĭ, ba chiar *iabrasŭ* la botŭ, totulŭ în colo este o admirabile şi preciósă colecţiune.

— Ce de suvenire încêntătóre de altă dată, tóte acele carele, vorbescŭ memoriĭ Inălţimeĭ Séle despre *buna inimă* a poporuluĭ românŭ şi despre entusiastele séle priimirĭ! —

Sculpturile în lemnŭ suntŭ de o superioritate şi de o esecuţiune incomparabile. Între ceea ce am vĕḑutŭ până acum în ţéră, le putem considera, fără o prea mare naivitate, ca adevĕrate capo d'opere.

Colecţiunea D-luĭ Th. Aman :

— Nu! Naturele mórte ale D-luĭ Aman, îmĭ ḑicea D. Directorŭ, căutându-mĭ puçină cértă, suntŭ *superbe.*

(D. Directorŭ ar[illegible] ticulŭ *superbuluĭ*). Suntŭ incomparabile! Nu este nimicŭ care sĕ fiă maĭ bine datŭ şi de o alegere maĭ nemerită. Veḑĭ căpşunile No. 17.

— Aşŭ putea sĕ fiŭ de opiniunea D-niĭ séle, am respunsŭ cu umilitate, cu óre-care micĭ reserve icĭ, colea. Permiteţi-mĭ sĕ vĕ atragŭ atenţiunea...

— Şi D-ta, reluă D. Directore, tăindu-mĭ cuvêntulŭ cu autoritate, aĭ făcutŭ fórte rĕŭ de 'ţĭ aĭ permisŭ sĕ criticĭ pe D. Aman, precum aĭ făcut'o. Nu se face o critică în acelŭ modŭ. Daca nu-ţĭ plăcia, de exemplu, unŭ braţŭ, o posă, cutare espresiune, cutare tonŭ, cutare grupă, n'aveaĭ dreptŭ sĕ spuĭ pentru ce. Competinţa D-niĭ téle era sĕ ḑicĭ: Acésta nu e bine, cutare nu e bunŭ, celŭ-l-altŭ e rĕŭ, şi atâtŭ!

Sperŭ sĕ fi reprodusŭ testualmente cuvintele D-luĭ Directore.

Era multă animaţiune şi multă veritate în espresiunea trăsurilorŭ D-niĭ séle. Mi s'a părutŭ chiar că este convinsŭ de cea ce ḑice. Eŭ însĕ amŭ rămasŭ de lemnŭ.

(Va urma) **Laerţiu.**

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru îrigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot.*—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, **la D-nu Hurier Coiffeur** Podu Mógoşóieĭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bté, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

◆ NOVITATE

Pentru toţĭ amatoriĭ de dansŭ, fără deosebire etăţeĭ, şi tără cea mai mică precunoscinţă, carĭ până acuma n'aŭ învĕţatŭ, şi perdutŭ speranţă şi curagiŭ în sine, că în vêrtă avansată, nu mai póte învĕţa a dansa; apoĭ precum probésă anunciu D-luĭ Iosef Cavaler de Corvin, autorisatŭ profesorŭ de danţŭ din Viena, D-luĭ asicurésă pe tóte aceste persóne, că va putea dupe acéstă nouĕ metódă, subt titlu *repede învĕţătură de dans*, tóte danţurile aice obicnuite, într'unŭ timpŭ scurtŭ, fórte bine a le învĕţa dupĕ tactulŭ musicalŭ, adecă: un Valţŭ vienesŭ iute în douĕ pasurĭ, séŭ orĭ care Polcă, în două, şi un Cadrilŭ, în 4 lecţiĭ. Credem, că cu acest prilegiŭ favorabil, tinerimea nóstră s'o grăbi, a visita pe D. Corvin, spre a profita din arta D-séle, şi a se desvolta unŭ sprintin dansator de Salon. Scóla de dans este deschisă în Strada Şelariĭ, în ograda Hoteluluĭ **Caracaş**.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia desărtă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J. V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută mai josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele mai renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ **Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia**) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN

CU BALSAMŬ

aprobate de Academia de medicina din Paris, care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţiunĭ de Copai, dupe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Savanta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele de Raquin se mistuescŭ cu facilitate, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţĭ Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că mai primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caḑurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ḑecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele mai plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin trŭunŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membrĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea mai bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ.

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cusenturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

VINERI, 9 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 292

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI 8 FEVRUARIE

In fine, 60 deputaţi eri în Cameră aŭ datŭ lovirea cea mai mare libertăţii comerciului şi producţiuniĭ. Legea propusă de guvernŭ pentru monopolulŭ spirtóselorŭ — séŭ cum îĭ ţice elŭ pentru licenţă — s'a votatŭ cu fórte micĭ modificăriĭ.

Cu tóte argumentele logice ale Domnuluĭ Vernescu, că acéstă lege e inproductivă, că creaţă privilegie, că isbesce o sumă de interese, că omóră comerciulŭ şi productivitatea; cu tótă combaterea până şi a Domnuluĭ Tufelcicŭ, care ţice că nu trebue sĕ se pue asemenea impuneriĭ mariĭ pe comercianţiĭ românĭ de vinurĭ, căcĭ acésta nu moralisésă; că dacă trebue sĕ moralisese pe cine-va Camera, trebue pe aceia carĭ trimitŭ asemenea deputaţiĭ ce votesŭ legĭ de felulŭ acesta; cu tóte aceste însemnate cuvinte, majoritatea Camereĭ, ne ţinându contŭ de nimicŭ, se supune orbesce la cererele guvernuluĭ şi votésă legea.

Ceea ce însĕ ni s'a părutŭ straniŭ şi ne asteptatŭ, a fostŭ că s'aŭ găsitŭ chiar deputaţiĭ de peste Milcovŭ, ţişi liberalĭ, carĭ sĕ susţiă acéstă lege, pentru cuvêntulŭ că ea va face se dispară evreiĭ de prin comunele ruralĭ!

Daca numaĭ acésta a fostŭ causa pentru care aŭ votatŭ legea, s'aŭ înşelatŭ amarŭ! Chiar Domnulŭ Vĕsescu le-a arĕtatŭ erórea, căcĭ le-a spusŭ că totŭ *evreiĭ vorŭ fi cârciumariĭ*. Domnulŭ Vĕsescu, făcêndŭ acéstă declaraţiune, trebuia sĕ se ţiă contŭ de ea, căcĭ Domnia sea trăesce maĭ multŭ la ţĕră şi vorbesce din esperienţă.

Nu se va înlătura, dar, nicĭ evreiĭ din sate prin acéstă lege, nicĭ nu se va stîrpi falsificarea; căcĭ, de óre ce streiniĭ nu maĭ cârciumariĭ nu potŭ fi în satŭ, fără a li se opri şederea în altŭ modŭ, şi de óre ce fiă care omŭ póte aduce spirtóse în pivniţa sea şi a le vinde cu butoiulŭ, apoĭ evreiĭ vorŭ rîdica dupe la producĕtoriĭ cea maĭ mare parte din vinurĭ şi rachiurĭ, le vorŭ amesteca cu apă, dupe dorinţa Domnuluĭ raportore, va maĭ pune la rachiurĭ şi puţinŭ vitriolŭ, le va falsifica, în fine, totŭ ca pâna acum, şi apoĭ le va vinde cârciumarilorŭ din sate, dacă chiar licenţa nu va fi luate de eĭ pe numele vre unuĭ românŭ!

Se dea Dumneţe se nu fiă aşa, dar esperienţa şi logica faptelorŭ ne mână dreptŭ la acestŭ resultatŭ.

Legea însĕ s'a votatŭ de Cameră, probabile se va vota şi de Senatŭ, se va sacţiona de puterea esecutivă, şi va începe a se aplica. Până atuncĭ noĭ n'avemŭ ce maĭ ţice. Ne-amŭ făcutŭ datoria de a o combate, de a areta isbirile ce aduce tuturorŭ intereselorŭ; amŭ combătutu-o, fără a apăra pe vênţătoriĭ câtuşi de puţinŭ, ci pe consumatoriĭ, şi încă pe ceĭ săracĭ. Domniĭ deputaţiĭ n'aŭ voitŭ însĕ se ţine contŭ de nimicŭ, prin urmare răspunderea pentru cum se va aplica şi ce va produce rămâne asupra Domnieĭ lorŭ.

Guvernulŭ acesta are înalta misiune de a sărăci ţéra, şi merge cu paşĭ repeţi spre acéstă ţintă. N'a maĭ rămasŭ impositŭ ne pusŭ, a sleitŭ nomenclatura tuturorŭ impositelorŭ, cumŭ a ţisŭ D. C. Grădişténu, şi tóte lovescŭ maĭ multŭ pe sĕracŭ.

De ce nu pune óre imposite pe luxŭ, pe obiectele de luxŭ? Le e frică de streiniĭ, este rĕspunsŭ celŭ maĭ dreptŭ.

Ne aducemŭ aminte că subt ministeriulŭ Domnuluĭ Brătianu s'a pusŭ unŭ asemenea impositŭ, consolulŭ austriacŭ a protestatŭ, însĕ impositulŭ s'a luatŭ. Dar în dată ce acelŭ ministeriŭ a căţutŭ, şi impositulŭ a căţutŭ cu elŭ.

Aceĭ carĭ aŭ fostŭ aduşĭ la putere de streinŭ, nu potŭ sĕ se revolte contra stăpânuluĭ lorŭ, de şi potŭ se remâe şi se móră streinĭ de iubirea ţereĭ întregĭ!

CREDITULŬ STATULUĬ

Domnulŭ meŭ,

Findŭ-că jurnalulŭ ce redigiaţĭ mi se pare a fi celŭ maĭ imparţialŭ şi maĭ răspânditŭ, vĕ trimetŭ alăturata aicĭ copiă fidelă de pe scrisórea ce amŭ priimitŭ de la unŭ Domnŭ portărelŭ de pe lângă Curtea Focşanĭ, şi vĕ rogŭ, déca se póte, sĕ-ĭ daţĭ publicitate şi sĕ o comentaţĭ dupe cum voiţĭ, căcĭ eŭ n'am nimicŭ de adăogitŭ de câtŭ că o intocmaĭ copiă amŭ trimesŭ D-luĭ ministru de finance, şi o alta directoreluĭ generale alŭ postelorŭ şi telegrafuluĭ, ca se véţă în ce stare deplorabilă ne găsimŭ cu creditulŭ Statuluĭ, căcĭ nu este în stare unŭ casierŭ a achita la momentŭ unŭ bonŭ alŭ Statuluĭ de 5 francĭ, ceea ce nu se întêmplă la celŭ maĭ miserabile zarafŭ séŭ bancherŭ particularŭ.

Priimiţĭ, vĕ rogŭ, asigurarea stimeĭ mele. B.

Onorŭ. Domnŭ,

In numele luĭ Dumneţeŭ vĕ rogŭ nu maĭ trimeteţĭ mandate postalĭ, séŭ cândŭ trimeteţĭ câte unulŭ de 5 leĭ, trimiteţi-ne şi câte o pereche cisme de 20 leĭ ca sĕ le avemŭ pentru a rumpe cismele D-stră urcându şi coborându scările casierieĭ, până se putemŭ primi nenorociţiĭ aceĭ 5 leĭ, altŭ-felŭ o se fimŭ siliţĭ a le înapoia mandatele numaĭ din punctulŭ de vedere alŭ şicanuluĭ. Maĭ bine trimeteţĭ gropurĭ; suntŭ maĭ sicure.

Primiţĭ salutările celuĭ ce are onóre a se flata amiculŭ Dumnea-vóstră. **I. C. Pantazescu.**

TRIBUNALULŬ DIN BACĂŬ

DUPE

Gazeta de Bacăŭ.

Tribunalulŭ de Băcăŭ a judecatŭ, maĭ ţilele trecute, scandalulŭ întêmplatŭ la gară cu căpitanulŭ românŭ, despre care amŭ vorbitŭ noĭ în No. 29 din anulŭ trecutŭ.

Sentinţa este astŭ-felŭ:

Inginerulŭ Mihalca, carele a venitŭ cu unŭ revolverŭ în restauraţiune, pe cândŭ se opera cercetarea, în consideraţiă că revolverulŭ seŭ era într'o piele învelitŭ, aŭ fostŭ condamnatŭ la 100 leĭ amendă.

Şefulŭ gareĭ de Bacăŭ, Franţ Cuchel, la 3 lunĭ închisóre.

Franţ Heinţe, restauratorulŭ, la 6 lunĭ.

Ĕră Gruncov, şefulŭ gareĭ de la Răcăciunĭ, care a îmbrăncitŭ pe căpitanulŭ românŭ şi pe preşedintele tribunaluluĭ, la unŭ anŭ şi jumĕtate.

Numaĭ Michalca a fostŭ presentŭ. Ceĭ-l'alţĭ prin urmare aŭ dreptŭ de opositiă.

Noĭ aplaudămŭ sentinţa tribunaluluĭ de Bacăŭ, măcarŭ că uniĭ ţicŭ că ea va rĕmânea fără efectŭ, din causă că nemţiĭ aŭ sĕ fugă. O! décă arŭ fugi cu toţiĭ!

Baronulŭ Zepelin, cavalerŭ de industriă, bântuia judeţulŭ nostru cu vr'o 2 anĭ maĭ în urmă prin escrocheriele séle. Se făcea inginerŭ şi rudă cu vodă, şi prin chipulŭ acesta înşela lumea. O sentinţă a tribunaluluĭ de condamnare, pe 2 anĭ la închisóre, a mêntuitŭ judeţulŭ de elŭ, şi ni se pare că şi ţéra.

Prin stricta paţă a legilorŭ, vom merge bine, ş'apoĭ óre ce ceremŭ noĭ maĭ multŭ de câtŭ stricta aplicare a legelorŭ în fiinţă?

Relatându despre acésta, nu putemŭ trece cu vederea fără sĕ observĕmŭ impresiunea ce a produsŭ acéstă sentinţă, asupra tutulorŭ streinilorŭ, ce trăescŭ printre noĭ din munca şi sudórea nóstră. Eĭ aŭ remasŭ încremeniţi, vĕţêndŭ că semeniĭ lorŭ se pedepsescŭ în astŭ-felŭ de modŭ de justiţia nóstră. Cum, îşi ţiceaŭ eĭ, se póte ca în ţéra acésta, unde totulŭ se face dupe porunca streinuluĭ, unde financiele, viaţa ţereĭ, suntŭ la dispositiunea streinuluĭ, justiţia nu urmésă aceiaşĭ cale?!

www.dacoromanica.ro

Sĕ fiă bine înţelesŭ. Décă nicĭ unŭ ministru nu cutează a înfrâna pe streinĭ, dacă mandatarĭĭ ţereĭ s'aŭ supusŭ voinţeĭ miniştrilorŭ, décă impiegaţiĭ administrativĭ, de la celŭ maĭ mare până la celŭ maĭ micŭ, se grăbescŭ a servi interesele streinilorŭ, în justiţiă pe ici pe colea se găsescŭ ómenĭ cu demnitate cărora puţinŭ este a li se reproşa.

D. Costache Luca, membrulŭ tribunaluluĭ, căruia nicĭ o dată de cândŭ l'avemŭ între noĭ nu i s'aŭ pututŭ imputa nimicŭ, şi D. Vasile Colini, suplinintele ce acum îşĭ inaugurésă cariera sa judecătoréscă, suntŭ judecătorĭĭ ce aŭ datŭ sentenţia despre care vorbimŭ. Le mulţumimŭ din inimă.

DISCURSUL D-LUĬ CHIŢU

DESPRE

Legea monopoluluĭ spirtóselorŭ

(Dupe Românulŭ)

D. G. Chiţu ia cuvêntulŭ şi declară că va combate acestŭ proectŭ de lege. Maĭ întêiŭ va face declaraţiunea că nu este şi n'a fostŭ din aceia, carĭ facŭ opositiune sistematică: prin urmare şi aşĭ, daca va combate legea de faciă din punctulŭ de vedere financiarŭ şi enonomicŭ, acésta o face din sinceră convincţiune. Érŭ daca unŭ golŭ esistă în finance, maĭ lesne arŭ primi legea prin care elŭ sĕ se repărţéscă asupra locuitorilorŭ ţĕreĭ

Douĕ motive principale se daŭ ca causă justificabile a acestuĭ noŭ impositŭ: necesitatea fisculuĭ şi moralisarea.

In ceea ce privesce moralisarea, D. raportorŭ pare că ţine multŭ la teoria ce admite acestŭ impositŭ ca mediŭ de moralisare, face apelŭ la patriotismulŭ deputaţilorŭ şi citésă de Dr. Stein, profesorŭ de economiă la universitatea din Viena. Eĭ bine, arŭ trebuie se cugetămŭ seriosŭ asupra acestuĭ impositŭ, care merită tótă luarea în consideraţiune. Cugetândŭ asupra impostuluĭ bĕuturilorŭ spirtóse, eŭ — ţice D. Chiţu — m'amŭ convinsŭ, chiarŭ cu ajutorulŭ unorŭ autorĭ celebrĭĭ, că e din contra. In congresele sciinţifice din Lausanne şi Bruxelles s'a pusŭ întrebarea daca impositulŭ în sine, ş'anume asupra alimentariĭ, bĕuturilorŭ şi articolelorŭ de luxŭ, este séŭ nu utile, şi maĭ unanimitatea învĕţaţilorŭ s'a pronunciatŭ în contra luĭ. Economistulŭ D. Garnier, citândŭ aceste părerĭ, spune că esperiinţa probésă că tacsele urcate n'aŭ stîrpitŭ escesulŭ bĕuturilorŭ spirtóse şi fumatulŭ: din contra, tocmaĭ unde vinulŭ e maĭ abundinte şi tutunulŭ maĭ liberŭ, acolo suntŭ maĭ puçine escese; apoĭ cumŭ se va ficsa unŭ cuantum pentru bĕutură, ca şi pentru mâncare? Asemenea D. Passy, fostŭ ministru de finance în Belgia, — pe care-lŭ citésă D. Chiţu — combate acestŭ impositŭ, căcĭ viçiulŭ beţieĭ e maĭ rĕspânditŭ chiarŭ acolo unde vinulŭ e maĭ rarŭ. Tocmaĭ unde suntŭ tacse şi drepturĭ maĭ multe de plătitŭ, acolo viciulŭ e rĕspânditŭ. Reforma moravurilorŭ nu e dar o cestiune de banĭ, érŭ impositulŭ nu face de câtŭ se umple tesaurele publice.

Prin asemenea imposite, s'a vĕdutŭ efecte cu totulŭ contrariĭ moralităţiĭ. In Rusia se încasézŭ 150,000,000 ruble din acestŭ impositŭ. Eĭ bine, cândŭ se înfiinţézŭ societăţĭ de temperanţă, guvernulŭ le persecută, ca se nu scadă venitulŭ. D. Garnier declară că impositulŭ acesta este omorîtorŭ poporaţiuniĭ, pentru că, din causa luĭ poporaţiunea numaĭ bea vinŭ, ci alte flécurĭ, cariĭ stricŭ sĕnĕtatea.

Suntŭ, ce e dreptŭ, scriitorĭ cari-lŭ susţinŭ şi, d'amŭ fi se ne luămŭ dupe scriitorĭ, arŭ fi ş'avemŭ diferite ideĭ, aşĭ una mâine alta, dupe ce autorĭ citimŭ. Intre ceĭ ce-lŭ susţinŭ suntŭ ceĭ maĭ mulţĭ scriitorĭ germanĭ carĭ, în scrierile lorŭ filosofice, politice etc, cadŭ în păcatulŭ d'a consacra esistinţa. Engel, în tratatulŭ sĕŭ, a pusŭ principiulŭ că totŭ ce esistă e raţionalŭ. Nimenĭ nu este maĭ onestŭ şi consciinţiosŭ, măcarŭ că n'are aceaşĭ religiune politică.

D. Aman, cu tóte defectele D-nĭĭ séle în compositiune şi espresiune, este şi rĕmâne unulŭ din primiĭ nostrĭĭ pictorĭ, avutŭ în stilŭ, îngrijitŭ în desemnŭ, şi de unŭ coloritŭ fórte graçiosŭ, fórte suavŭ. Aman are în pictura istorică ideĭ în adevĕrŭ grandióse.

Potretulŭ D-nĭĭ séle n'are în exposiţiune unŭ rivalŭ de câtŭ în Banulŭ năsturelŭ Herescu. Credŭ că este capo d'opera D-nĭĭ séle.— Şi naturele mórte suntŭ de o esecuţiune perfectă. Regretŭ că nu suntŭ eŭ fericitulŭ lorŭ proprietarŭ. Daca D. Aman scobóră, îlŭ rogŭ sĕ-mĭ scuse acéstă expresiune, este că nu maĭ voieste sĕ se inspire.

Tóte cele-l-alte colecţiunĭ, începândŭ, dupe regula alfabetică, cu a D. Alesandrescu, şi terminândŭ cu a D-luĭ Zisu, unele maĭ multŭ, altele maĭ puçinŭ, uneorĭ din causa uneĭ simţiciunĭ maĭ potolite pentru artele frumóse maĭ multŭ de câtŭ din lipsă de miçilóce, alte orĭ maĭ multŭ din lipsa pânzelorŭ precióse de câtŭ din absinţa bunuluĭ gustŭ, închidŭ, cu tóte astea, o mulţime de admirabile opere din diferite scóle, din care, cele maĭ multe, portŭ sigiliulŭ uneĭ mâne de maestru, şi printre care picturile nóstre indigene îşĭ aŭ şi dênsele partea lorŭ de admiraţiune.

Unŭ foiletonŭ, D-lorŭ, nu este o carte. Pentru a emite apreciărĭ în parte asupra valóreĭ şi merituluĭ fiă-căreia din aceste variate şi precióse achisiţiunĭ, arŭ fi nevoiă de unŭ volumŭ. — La noĭ acesta nu se póte citi séŭ, spre a-lŭ face sĕ trécă, arŭ trebui scrisŭ de Theophile Gautier, care acum e mortŭ.

Eŭ, putea-voiŭ cutesa sĕ mĕ asardŭ pe o cale servilŭ de câtŭ germanulŭ în acéstă materiă. D. Stein, citatŭ de D. raportorŭ, a fostŭ profesorulŭ meŭ din Viena şi D-luĭ, pe la 1857, redactândŭ *Oesterrische—Zeitung*, propaga că Austria trebue se cucerésca România nu cu armele, ci pe calea economică şi financiară. Are dar motivŭ D. Stein se susţiă impositulŭ acésta ca bunŭ, maĭ alesŭ pentru noĭ.

Prin proectulŭ de faciă se propune a se înfiinţa o nouĕ patentă asupra comercianţilorŭ de bĕuturĭ spirtóse, căcĭ *patentă* şi *licenţă* este acelaşĭ lucru, ca şi *permisŭ*, *brevetŭ* etc. Cu alte vorbe, se propune o nouă dare, peste cea esistinte, plătită d'aceştĭ comercianţĭ. Pentru orĭ-cine sciă că impositele trebuescŭ se fiă moderate, morale, juste, se nu distrugă o ramură de comerciŭ naţionalĕ, póte se esiste óre în acestŭ impositŭ condiţiunile menţionate? Nu. Orĭ-ce comerciantŭ îşĭ plăteşte dările legiuite: cumŭ dar atuncĭ, cândŭ e necesitate de banĭ, cumŭ pote fi dreptŭ ca atuncĭ se ne adresămŭ numaĭ la o clasă din societate? O pétră de móră sdrobeşte 10 ómenĭ, dar—sfărămată şi aruncată peste unŭ milionŭ — ea va fi unŭ grăunte de nisipŭ. Nu e vorba aci de impuţinarea cârciumilorŭ ş'a bĕutorilorŭ: e vorba de aşeçarea impositului, a ecităţiĭ şi moderaţiuniĭ luĭ. Eĭ bine, nu e nicĭ una din acestea, căcĭ se pune rĕŭ, şi se pune numaĭ p'o parte din societate.

Se va respunde însĕ că tóte impositele indirecte se refrângŭ asupra tuturorŭ, că comercianţilorŭ va plăti acea taxă totŭ consumatorĭĭ. Însĕ ce se face cu producţiunea? Monopolulŭ tutunuluĭ, daca are unŭ rĕŭ mare într'ênsulŭ, nu e că pune o para impositŭ pe çigara de tutunŭ, ci pentru că chiarŭ din primulŭ anŭ alŭ înfiinţăriĭ luĭ nu se maĭ vorbesce de producţiunea tutunuluĭ, în ţéră. Astŭ-fele va fi şi cu cultura vinuluĭ şi rachiuluĭ. Scimŭ toţĭ că cultivatorulŭ de vinurĭ plăteşte impositulŭ fonciarŭ, çecimele judeţene, pogonitulŭ, intrarea de la locŭlŭ unde produce la acela unde vinde, tacsa de consumaţiune fisculuĭ, patenta de vênçĕtorŭ etc.

FOILETON

Revista celorŭ douĕ spectacule.

(Urmare 1)

Éca causa, D-nilorŭ. Pentru D. Th. Aman şi alţĭ pictorĭ de forţă D-nĭĭ séle, îmĭ vine greŭ de totŭ sĕ admitŭ sistemulŭ D-luĭ Directorŭ.

Vĕ lasŭ sĕ judicaţĭ. Cum arŭ merge acesta?

Odalisca: — nu este odaliscă. *Desteptarea uneĭ sultane:* — nu este conformă realităţeĭ. *Unŭ cuibŭ:*— ce cuibŭ? duoĭ copilandrĭĭ cărora începe amorulŭ sĕ le şoptéscă.

Mórtea luĭ Lăpuşnénulŭ: — nu e adevĕratŭ; se cércă unŭ remediŭ eroicŭ asupra unuĭ bolnavŭ care face grimase. *O barcă pe Bosphor*: veçĭ, acésta e unŭ adevĕratŭ cuibŭ. *Căpşuni*... Acum, D-lorŭ, din causĕ că paharulŭ cu *vechiŭ cognac* nu este tocmaĭ plinŭ, precum arŭ trebui póte lângă niste fructe ca acelea, potŭ óre ţice cu D. Directore, *căpşunele D-luĭ Aman suntŭ acre?*

Potretulŭ D-luĭ Aman este *rĕŭ*, fiindŭ că fondulŭ este maĭ multŭ de câtŭ trebuia sombru. — Amŭ ţisŭ cuvêntulŭ, ţinândŭ însĕ pulpana D-luĭ Directorŭ.

Acestŭ modŭ d'a spune opiniunea mea nu este alŭ meŭ. Cu risculŭ d'a mĕ certa pentru totŭ déuna cu D. Directore, maĭ susŭ numitŭ, voiŭ sta la vorbă altŭ-felŭ cu D. Aman, şi nu voiŭ trece pe lângă operile D-nĭĭ séle fără a salutâ cu tótă urbanitatea cuvenită, celŭ puçinŭ totŭ astŭ-felŭ cum acordă cine-va respectulŭ unuĭ adversarŭ politicŭ atâtŭ de svĕnturată? A vorbi póte contra gustuluĭ şi afecţiunilorŭ vre unuia din D-nĭĭ posesorĭ! Suntŭ deja destuĭ aceea carĭ susţinŭ că n'am cuvêntŭ. Ce arŭ fi cândŭ o lume întrégă de proprietarĭ m'ar pune afară din lege?

Şi apoĭ în credinţă, D-nilorŭ, colecţiunea este maĭ avută şi maĭ preciósă de câtŭ amŭ putea pretinde pentru timpulŭ de cândŭ începemŭ viaţa nóstră intelectuale.

Avut'am óre timpulŭ sĕ cugetămŭ la arte?

Înainte de erupţiunea grecilorŭ din fanarŭ, mariĭ maestrĭĭ abia se signalaŭ în Italia, Francia şi Germania. Cine ar fi fostŭ pe atuncĭ audaciosulŭ sĕ pătrundă într'o ţéră în care pămêntulŭ era frământatŭ cu sânge şi în care fiorósa epocă a Troeĭ în flacărĭ, de o sută de orĭ repetită dela o margine a ţĕreĭ la alta, nu maĭ lăsa poetuluĭ, artistuluĭ, pelerinuluĭ o colibă unde sĕ se adăpostéscă ca sĕ admire măcarŭ gigantica luptă a unuĭ pumnŭ de ómenĭ în prisă cu barbariĭ de çece orĭ maĭ numeroşĭ?

A! nu marmorile, bronzurile şi pênzele atrăgia atuncĭ privirile părinţilorŭ nostrĭĭ. Admiraţiunea lor, cultulŭ lorŭ, era pentru cele maĭ bune spade, pentru cea maĭ complectă armătură.

Avutele colecţiunĭ ale unuĭ museŭ séŭ ale palaturilorŭ celorŭ mariĭ, ĭ-ar fi făcutŭ póte maĭ puçinŭ hotărîţi în actele lorŭ estreme. — Se ardea atuncĭ unŭ cătunŭ, unŭ satŭ séŭ unŭ oraşŭ spre a-lŭ distruge de o dată cu inamiculŭ!

Acesteĭ mariĭ epocĭ, urmândŭ una sută de anĭ de doliŭ şi de miseriă, n'am pututŭ avea de câtŭ detestabilele producţiunĭ ale scóleĭ bizantine: pictoriĭ de óre-care meritŭ se refugiase în Italia; nouă nu ne sosia cu beiĭ fanaruluĭ de câtŭ *rufianiĭ* arteĭ

1). A se vedea No. de la 4, 6, 7 şi 8 Fevruarie.

www.dacoromanica.ro

Suntŭ 8—9 tacse. E dar justŭ şi ecitabilŭ a mai înfiinţa o nouă tacsă?

In privinţa distilării spirtuluĭ a velniţelorŭ şi povernelorŭ, arŭ fi locŭ se se pue tacse, din punctulŭ de vedere alŭ salubrităţiĭ publice. Insĕ nu e totŭ astŭ-felŭ şi cu rachiulŭ séŭ vinulŭ de alimentare. Muncitorulŭ, care nu va bea cinşéca-ĭ de rachiŭ séŭ vinŭ, nu va mai putea munci.

Se va şice póte că se va micşiora producţiunea, însĕ cea próstă. Nu e aşia. Stîrpindu-se tutunulŭ nostru, vomŭ ajunge se fumămŭ infectulŭ tutunŭ din alte ţĕrĭ. Asemenea stîrpindu-se vinicultura şi prunăriele nóstre, ne vomŭ nutri cu bĕuturĭ, cu flécurĭ falsificate de străinĭ în alte ţĕrĭ, carĭ ne vorŭ ruina sânĕtatea.

Prin urmare, chiarŭ resfrângêndu-se tacsa asupra consumatorilorŭ şi producţiunii, ea nu este economiă. Cândŭ producţiunea scade, fisculŭ mai târşiŭ va suferi: póte suge de la 2 ţîţe unŭ anŭ séŭ douĭ, dar în alŭ treilea trebue se renunţe la una. Ş'apoĭ cine dar se plătéscă tacsa la cea dintêiŭ vedere? Comercianţiĭ de bĕuturĭ, carĭ, până-şĭ vorŭ vedea capitalulŭ reîntorsŭ, aŭ se sufere multŭ, daca nu-ĭ vomŭ vedea pe uliţe.

Se şice că streiniĭ vorŭ fi înlăturaţi de la vinderea bĕuturilorŭ spirtóse prin acéstă lege. Acésta măgulesce pe deputaţiĭ de peste Milcovŭ. Eĭ bine, se'nşélă. O analogă dispositiune e în art. 105 şi 109 din legea pentru policia ruralĕ, şi cu tóte acestea ea nu s'aplică de locŭ. Primăriele aŭ dreptulŭ a le cere certificate, etc., şi cu tóte acestea nu se face nimicŭ. Vomŭ rĕmânea dar şi cu impositulŭ şi cu streiniĭ, căcĭ eĭ vorŭ găsi mĭĭ de miĭlóce ca se eludese acéstă lege.

Pentru tóte aceste motive, D-sea e în contra proectuluĭ de faciă.

DIVERSE

Omulŭ cu furculiţa. Citimŭ în *la Nazione*:

Voimŭ sĕ ne împlinimŭ o datoriă, respunşêndŭ la miile de întrebărĭ ce ni s'aŭ adresatŭ în privinţa *omuluĭ cu furculiţa*. Eĭ bine, omulŭ cu furculiţa se află fórte bine: nu maĭ simte nicĭ o durere, şi nicĭ unŭ rĕŭ la stomacŭ. Sĕnătatea sa este astŭfelŭ în câtŭ mediciĭ aŭ ajunsŭ sĕ créşă că furculiţa în stomaculŭ luĭ Cipriani a fostŭ totŭ déuna o ideiă. Cu tóte acestea, cândŭ cunóşte cine-va pe Cipriani, cândŭ se gândeşte că acestŭ tênĕrŭ, în nouĕ lunĭ consecutive a fostŭ supusŭ esperienţelorŭ celorŭ maĭ dureróse, maĭ întêiŭ în spitalulŭ Sânta Maria Nuova şi maĭ târşiŭ în acela de San Giovani di Dio; când se gândeşte cine-va la slăbiciunile séle extraordinare, la insomniile şi la'suferinţele séle, nu maĭ este permisŭ a crede că Cipriani n'a fostŭ de bună credinţă. Ceva maĭ multŭ:

Cu tóte că se află bine, alérgă la mediculŭ sĕŭ, D. Profesore Pucioni, orĭ de câte orĭ crede că arŭ putea sĕ'lŭ găséscă; ĭĭ spune cu bucuriă că numaĭ încércă nicĭ o durere şi nicĭ unŭ spasmŭ. Se consultă, se visitéşă, acea ce făcu încă acum în urmă, maĭ nainte de plecarea sa le San Marcello, unde se află actualemente.

— Trebue sĕ fi fóstŭ beatŭ şi sĕ fi creşutŭ că a înghiţitŭ o furculiţă, respundŭ increduliĭ, admiţându chiar buna sa credinţă!

Acéstă ipotesă nu este admiribilă, pentru că este constatatŭ că, în séra aceia, nu beuse cu escesŭ; în orĭ-ce casŭ, dacă era beatŭ, companionĭĭ sĕĭ nu s'arŭ fi grăbitŭ sĕ'ĭ scóţă furculiţa din gâtŭ. Abia înghiţită, eĭ o simţiră fórte bine cu vîrfurile degetelorŭ lorŭ şi transportară pe nenorocitŭ la spitalŭ.

Acéstŭ misterŭ s'arŭ putea esplica maĭ bine dela doctoriĭ distinşĭ carĭ 'l'aŭ îngrijitŭ, D. Cavalerŭ profesore Roseti şi Cavalerulŭ Peleo Puccioni.

ULTIMELE SCIRĬ DE LA SENATŬ

Domnulŭ Deşliu, voindŭ astă-şĭ a-şĭ desvolta interpelaţiunea sea anunţată asupra *situaţiuniĭ generale a tereĭ*, guvernulŭ s'a opusŭ, şicêndŭ că nu póte răspunde la o asemenea interpelare. Cere fapte a nume, ca se pótă rĕspunde.

Consultânduse Senatulŭ, aprobă cererea guvernuluĭ.

Dupe ce D.Deşliu consimte a arĕta fapte a nume, şi dupe ce enumĕră vr'o câte-va pentru fiă-care ministeriu în parte, guvernulŭ totŭ nu este mulţumitŭ şi cere ca D. Desliu se aréte în scris şi maĭ detailiatŭ înterpelarea sea.

Domnulŭ Deşliu arétă că regulamentulŭ prevede că interpelările se facŭ verbale, érŭ notiţile se daŭ de biuroŭ. Cu tóte acestea, ministeriulŭ a otărîtŭ a nu rĕspunde.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domeniali	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	—	—
» 3 luniĭ	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 lunĭ	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 lunĭ	.372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	70	15
Naţionale	73	60
Lose	105	75
Acţiunile băncel	10	01
Creditulŭ	338	75
London	109	40
Oblig. rurale ungare	80	—
» Temeşvar	78	—
» Transilvane.	77	25
» Croate	77	75
Argintŭ în mărfurĭ	108	25
Ducaţĭ	—	—
Napoleonĭ	8 70	½

şi aĭ moravurilorŭ. Şi bine am făcutŭ că nu ne amŭ aruncatŭ baniĭ spre a ne umple locuinţele cu stupidele desemnurĭ ale nnuĭ *Proschinitarion* de traficanţĭ!

Cândŭ amŭ deschisŭ ochiĭ dupe lunga nóstră letargiă, n'amŭ maĭ găsitŭ nimicŭ înaintea nóstră, totulŭ fusese oferitŭ celorŭ deştepţĭ.

Remâne ca presintele se repare tristele lacune ce marile nóstre infortune aŭ lăsatŭ în tóte ramurile sciinţelorŭ şi arţilorŭ.

Trebuiă a spera?

Suntŭ douĕ tenşinţe contrariĭ una altuia.

Este unŭ corentŭ ce se avêntă cu tótă puterea uneĭ marĭ ideĭ de care este animatŭ; unŭ corentŭ ce se rapórtă la numele de românŭ, la tradiţiunile stremoşeştĭ şi la luptele lorŭ gigantice pentru libertatea pământuluĭ ţereĭ; unŭ corentŭ ce viséşă urmărirea idealuluĭ lorŭ de mărire şi putere romărescă.

Este unŭ altŭ corentŭ ce trăieşte plutindŭ pe acestŭ pământŭ, ce nu voieşte sĕ aibă legăturĭ cu trecutulŭ nicĭ ţintirĭ spre viitorŭ; pentru care nu esistă penaţiĭ căminuluĭ, dorulŭ patriĭ, amórea părinţilorŭ, veneraţiunea monumentelorŭ, admiraţiunea faptelorŭ marĭ. Fără nicĭ o ilusiune, fără nicĭ unŭ entusiasmŭ, fără nicĭ o simţire umană, acestŭ corentŭ se concentrésă, absórbe, acaparésă, se umflă, se îngróşe, se înbuibésă şi astéptă cu siguranţă şi indiferinţă evenimentele, spre a vedea ce se maĭ póte trage în abisulŭ pânteceluĭ seŭ. Aceste fiinţe îşĭ şicŭ: Nu e nimicŭ sigurŭ aci de câtŭ baniĭ. Asteptămŭ până cândŭ vomŭ vedea alŭ cuĭ este acestŭ pământŭ: ne vomŭ regula dupe eticheta şi livréoa stăpânuluĭ. De vomŭ fi aĭ muscaliloru, ne vomŭ cumpăra *Troiţele* cu sântulŭ Nichita, Vladimirŭ şi Ivan. De vomŭ fi aĭ nemţilorŭ, afacerea e pe jumătate terminată.

Aiurea, cele maĭ micĭ state,—pentru a le considera numaĭ sub raportulŭ frumosuluĭ,—aŭ galeriele, museele pinacothecele lorŭ. In Anglia, Francia, Germania şi Italia însuşĭ particolariĭ suntŭ în posesiunea uneĭ mulţimĭ de capo d'opere.

Aţĭ vĕşutŭ, Domnilorŭ, şi Pinacotheca nóstră...

Nu este aşa că se află pe unulŭ din cele douĕ corente?

A! dar mi se pare că amŭ înaintea mea pe onorabilulŭ D. Tătărescu! Este timpulŭ d'a termina cu acéstă lugubră visiune a luĭ Hamlet şi a deveni maĭ tractabile cu juna şi sburdatica *Ohpelia* care, fără permisiunea mea şi a D-vóstră, se întêmplă însĕ ca unorŭ aspre cântece din bătrânĭ... totŭ-dé-una o canţonetă de amorŭ. Maĭ este unŭ cuvêntŭ: tóte acestea le cunóşteţĭ!

Colecţiunea D-luĭ G. Tătărescu dară:

Privindŭ admirabilele opere (No. 306, 309, 312, 313, 314, 125, 126 şi 132), regretă cine-va că rara D-niĭ séle desteritate, acelŭ coloritŭ viŭ şi armoniosŭ şi stilulŭ scóleĭ romane ce şi-a apropiatŭ cu atâta succesŭ şi inteligінţă, s'a consumatŭ în frescurile maĭ multŭ s'aŭ maĭ puţinŭ cunoscute ale unorŭ biserică fără nicĭ o importanţă istorică s'aŭ arhitecturale.

Cu aceste puternice cualităţĭ, şi dotatŭ de o constituţiune robustă, de o sănătate perfectă şi o energiă tenace, ar fi înavuţitŭ pinachoteca nostră de cele maĭ precióse copiĭ ale minunelorŭ pictureĭ pe lângă originalele compositiunĭ ce ne-arŭ fi putut trimite.

Eşitŭ însĕ din clasa de miĭlocŭ a societăţeĭ, genatŭ în miĭlócele de subsistinţă şi trăindŭ într'o epocă cândŭ Hypocrate ar peri lângă palatulŭ somptuosŭ alŭ luĭ Dulcamare, D. Tătărescu, nesimţindu-se în putere a brava desdemnulŭ şi aerulŭ de vanitate alŭ avuţilorŭ, a sucombatŭ la tentaţiunea d'a face banĭ, a se sustrage din atmosfera populară în care era nesocotitŭ, a se urca pe scara fortuneĭ cătŭ va putea maĭ susŭ şi apoĭ a întórce dispreţŭ pentru dispreţŭ.

A reuşitŭ. Talentrulŭ şi circumstanţele ĭ-aŭ venitŭ în ajutorŭ. Dar urcându-se, cavaletulŭ pictoreluĭ se sdrobia sub piciórele avutuluĭ. Nu maĭ ţinea în mână penelulŭ abilŭ alŭ maestruluĭ, purta unélta luĭ *Avram Gutmann, văpsitorŭ de case*! Schimba viitorulŭ unuĭ destinsŭ artistŭ pe tejghiaoa unuĭ meşteşugar, şi ilustraţiunea unuĭ nume pe comoditatea unuĭ burgesŭ. D. Tătărescu însĕ nu se póte considera ca singurulŭ autorŭ alŭ acestuĭ sinucidŭ artisticŭ séŭ, celŭ puţinŭ, are în favóreĭ *circumstanţele atenuante*. Cândŭ guvernulŭ, din atâtea milióne strânse s'arŭ fi înduratŭ a întórce ţereĭ o mimimă parte, în arte, în producţiunĭ, în modele pentru formarea gustuluĭ şi stimularea aptitudinelorŭ; cândŭ s'arŭ fi alocatŭ D-luĭ Tătărescu o sumă demnă de talentulŭ D-niĭ séle şi de guvernulŭ uneĭ naţiunĭ ce iubeşte artele, capitala Romăniĭ arŭ fi pututŭ cu mândriă deschide uşele pinacothecеĭ séle unuĭ streinŭ—ceea ce astă-şĭ nu va îndrăsni s'o facă!—D. Tătărescu ar fi remas totŭ-dé-una la înălţimea arteĭ, şi o mare parte din juna generaţiune ar fi aflatŭ o potecă comodă spre a eşi din sclavia budgetuluĭ şi servitudinea foncţionarismuluĭ.

(Fine în No. viitorŭ) **Laerţiu.**

www.dacoromanica.ro

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECȚIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietățilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN

CU BALSAMŬ aprobate de Academia de medicina din Paris, care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţiunĭ de Copaĭ, dupe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Savanta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele de Raquin se mistuescŭ cu facilitate, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

ANUNCIU

Direcţiunea, internatuluĭ de băeţi Butoianu, situatŭ în strada sfinţilorŭ No. 70.

Are onóre a face cunoscutŭ că maĭ primesce elevĭ internĭ cu preciŭ de 30 napoleonĭ pe ann.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinḑênd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION DE SIBORD 5fr.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cubebuluĭ.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ḑecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cererĭ de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgarescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAFNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

Recomandŭ onorab. Publicŭ Stabilimentulŭ meŭ în diferite cuseturĭ de albiturĭ pentru dame şi cavalerĭ. Str. Sfinţilorŭ No. 24.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREȘCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI	8 00	dimin.	3 00	séra
Gilava	8 14	—	3 14	—
Vidra	8 29	—	3 29	—
Comana	8 57	—	3 57	—
Bănésa	6 25	—	4 25	—
Frătescĭ	9 48	—	4 48	—
GIURGIŬ	10 00	—	5 00	—
GIURGIŬ	9	dimin.	8 50	séră
Frătescĭ	9 14	—	9 04	—
Bănĕsa	9 29	—	9 27	—
Comana	9 57	—	10 55	—
Vidra	10 48	—	10 30	—
Gilava	11 00	—	10 45	—
BUCURESCI	9 57	—	10 57	—

BUCUREȘCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ	Plec.	7 30	dimin.	3 00 d. am.
Chitilla		7 51	—	3 21 —
Ciocanestĭ		8 25	—	3 58 —
Ghergani		8 58	—	4 31 —
Titu	Plec.	9 42	—	5 14 —
Găescĭ	Plec.	10 38	—	6 18 —
Leordenĭ		11 13	—	6 59 —
Golestĭ		11 49	—	7 40 —
Pitestĭ		12 10	d. am.	8 05 séră.

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ	Plec.	5 00	dimin.	12 00 d. am.
Berhecĭ.		5 36	—	12 32 —
Ghidigenĭ		6 11	—	1 04 —
Tutova		6 32	—	1 26 —
Berlad		7 14	—	2 04 —

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ	Plec.	7 00	dimin.	4 30 d. ami.
Golescĭ		7 17	—	4 47 —
Leordenĭ		8 53	—	2 23 —
Găescĭ	Plec.	9 45	—	6 15 —
Titu	Ples.	10 45	—	7 20 —
Ghergani		10 11	—	7 51 —
Ciocănescĭ		11 44	—	8 28 —
Chitila		11 17	—	9 06 —
Bucurescĭ		12 46	—	9 40 séra

BERLAD-TECUCI

Berlad		8 30	dimin.	4 00 d. am.
Tutova		9 04	—	4 34 —
Ghidigenĭ		9 21	—	4 51 —
Berhecĭ.		9 59	—	5 59 —
Tecuciu		10 34	—	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din	Roman	4 53	9 19
—	Paşcani	6 27	10 24
—	Iaşi	9 14	1 42
—	Botoşani	—	2 10
—	Suceava	9 54	12 31
—	Lemberg	3 45	10 43
Sosirea în	Viena	7 29	5 20
Plecar. din	Viena	8 00	10 30
—	Lenberg	12 15	6 47
—	Suceava	7 21	4 44
—	Botoşani	—	2 54
—	Iaşi	7 39	3 40
—	Paşcani	10 44	6 47
Sosirea în	Roman	12 16	7 53

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40	s.	8 20	dim.	3 30	d. a.
Chitila	6 01		8 37		—	
Buftea	6 25		8 54		—	
Perişŭ	7 06		9 21		—	
Crivina	7 33		9 42		—	
Ploescĭ			10 30		5 15	
Valea Călug.			10 50		—	
Albescĭ			11 05		5 46	
Mizil			11 49		6 18	
Ulmenĭ			12 29		—	
Monteoru			12 45		—	
Buzeŭ			1 45		8 00	
Cilibia			2 19		—	
Faurĕĭ			2 57		9 15	
Ianca			3 35		—	
Muftiŭ			4 08		—	
Brăila	7 25	dim.	5 45		11 25	
Barboşi	9 45		5 50		10 30	
	10 35		6 30		20	

Galatz	7 40	dim.	11 00	nóp
Barboşi	8 30		12 25	
Serbeştĭ	8 53		—	
Prevalŭ	9 25		—	
Han.-Conachi	9 46		—	
Iveştĭ	10 13		—	
Tecucĭ	11 10		3 00	
Mărăşeştĭ	11 46		3 40	
Pufeştĭ	12 26		—	
Adjud	12 49		4 39	
Sascut	1 19	d.a.	—	
Racaciune	1 50		5 46	
Valea-Sécă	2 24		—	
Băcăŭ	3 00		6 56	dim.
Galbini	3 36		—	
Roman	4 18		8 16	

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30	d.a.	9 20	nóp.
Galbenĭ	2 09		—	
Bacăŭ	3 03		10 50	
Valea-Sécă	3 24		—	
Răcăciuni	3 55		11 48	
Sascut	4 28		—	
Adjud	4 55		12 68	
Pufescĭ	5 23		—	
Mărăşescĭ	5 52		1 45	
Tecucĭ	7 00	nóp.	2 55	
Ivescĭ	7 35		—	
Hanu-Conaki	8 11		—	
Preval	8 34		—	
Serbescĭ	9 10		—	
Barboşi	9 50		5 30	
Galaţĭ	10 35		6 15	dim.

Galaţĭ	9 00	dim.	8 30	nóp.	4 20	nóp.
Barboşi	9 42		9 25		5 25	
Brăila	10 35				6 30	dim.
Muftiŭ	11 12				—	
Ianca	11 45				—	
Făureĭ	12 23				8 08	
Cilibia	1 01	d.a.			—	
Buzeŭ	2 15				9 40	
Monteoru	2 36				—	
Ulmenĭ	2 50				—	
Mizil	3 31				10 40	
Albescĭ	4 09				11 14	
Valé-Călugă.	4 27				—	
Ploescĭ	5 10		7 00	dim.	11 53	
Crivina	5 43		7 41		—	
Periş	6 05	nóp.	8 13		—	
Bufta	6 31		8 50		—	
Chitila	6 49		9 18		—	
Bucurescĭ	7 09		9 42		1 30	d.a.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

SAMBATA, 10 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 293

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 9 FEVRUARIE

De ce óre streinii năvălescu din tóte părţile în ţéra nóstră, orĭ de câte orĭ este vorba de o concesiune, fiă mare fiă mică? De ce, cu tótă ura ce are poporulŭ acum contra acestorŭ streinĭ, şi maĭ cu sémă contra nemţilorŭ şi evreilorŭ, cele maĭ multe concesiunĭ s'aŭ datŭ şi se daŭ lorŭ, cum s'a întêmplatŭ chiar acum câte-va ţile cu acsisele carĭ s'aŭ datŭ Domnuluĭ Leitner, unŭ streinŭ venitŭ din Viena acumŭ pentru prima óră în Bucurescĭ?

Pentru că eĭ găsescŭ între noĭ ómenĭ carĭ n'aŭ nicĭ unŭ simţŭ de demnitate naţională, nicĭ unŭ grăunte de moralitate, şi, numaĭ pentru a-şĭ servi interesele lorŭ propriĭ, numaĭ pentru a câstiga *banĭ gata*, cum ţicea o dată unŭ jurnalŭ, vorbindŭ despre banca foncieră, eĭ se facŭ samsariĭ streinilorŭ, fără a se gândi câtuşĭ de puţinŭ dacă ţéra suferă, dacă interesele generalĭ suntŭ lovite. Nu vine unŭ streinŭ cu unŭ asemenea scopŭ, fără se fiă îndată visitatŭ de câţĭ-va marĭ samsarĭ din tóte clasele societăţiĭ, carĭ îĭ promitŭ totŭ sprijinulŭ lorŭ, numaĭ monedă sĕ ésă. Acesta ia contŭ de făgăduelile acelorŭ persóne influinte, trâmbiţéză prin jurnalele Europeĭ că este fericitulŭ muritorŭ pe care îlŭ preferă România spre aĭ fabrica podóbele. Acéstă veste, străbătândŭ în tóte unghiurile ţerilorŭ celorŭ l'alte, de o dată musteriĭ de concesiunĭ plecŭ cu grămada, ca musteriĭ de diamante în California, şi carĭ aŭ şi care n'aŭ capitale,—de maĭ multe orĭ ceĭ carĭ n'aŭ, — facŭ unŭ felŭ de simulacru de concurenţă şi se mulţumesce fiă care cu o sumă rotundă a lăsa concesiunea pe séma aceluia care e maĭ dibaciŭ, şi baniĭ împărţiţĭ apoĭ se ssotŭ, îndecitŭ de multe orĭ, totŭ din spinarea ţereĭ séŭ comuneĭ în care esecută lucrărĭ.

Cele de maĭ multe orĭ vinŭ chiarŭ fără capitaluri, promitŭ séŭ daŭ câte ceva în drépta şi'n stânga, iaŭ făgăduelĭ şi alergŭ dupe capitaluri în Europa. Astŭ-felŭ s'a întêmplată cu D. Henry Brinsley Sheridan din Londra care — dupe cumŭ amŭ anunciatŭ în No. nostru de la 2 Februarie — a publicatŭ în *Times* unŭ avis că Municipalitatea din Bucurescĭ ĭ-a datŭ o concesiune provisoriă pentru lucrărĭ publice.

Se vede că acelŭ avis a intratŭ şi în mâna Primaruluĭ actuale, şi se vede că actualele primare nu scia nimicŭ de angajamentele ce luase unulŭ din ajutorĭĭ fostuluĭ Primarŭ faciă cu D. Sheridan, căcĭ étă ce citimŭ, totŭ în *Times*, de la 11 Februarie, subtŭ rubrica *lucrărĭ publice în Bucurescĭ*:

Domnule Redactore alŭ jurnaluluĭ *Times*,

«Cu tóte că amŭ vĕdutŭ în *Times* de la 10, o desminţire emanată de la Primarulŭ din Bucureştĭ că D. Sheridan arŭ fi obţinutŭ o concesiune provisoriă pentru lucrărĭ publice în acelŭ oraşiŭ, totuşĭ putemŭ afirma că, în luna Ianuarie trecutŭ, amŭ făcutŭ óre-carĭ propositiunĭ Municipalităţiĭ, privitóre la câte-va lucrărĭ publice de diferite condiţiunĭ, şi că păstrămŭ în posesiunea nóstră unŭ documentŭ, legalisatŭ, sub-semnatŭ pentru Primarŭ de ajutorulŭ sĕŭ, prin care priimesce acele propositiunĭ.

«In facia acestorŭ inserţiunĭ contra-dictóriĭ, amŭ scrisŭ Primaruluĭ, pentru a avea o esplicaţiune, şi amŭ telegrafiatŭ în acelaşĭ timpŭ şi agentuluĭ nostru la Bucureştĭ în privinţa acésta.

«In aşteptare, sunteţĭ rugaţĭ de a suspenda orĭce comentariĭ şi orĭ-ce bănuelĭ asupra acestorŭ împrejurărĭ, fiindŭ-că suntemŭ siliţĭ la casŭ a ne *judeca în privinţa acésta!*

Sheridan Kimball et C-ie.

26 *Colege Street, Cannon Street*, 10 *Februarie* 1873.

Ce este óre acelŭ documentŭ *legalisatŭ*, despre care vorbesce Domnulŭ Sheridan, şi cine este ajutorulŭ Domnuluĭ fostŭ primarŭ care a datŭ unŭ asemenea actŭ, în câtŭ se facă pe acestŭ streinŭ se amenińţe Primăria nóstră cu judicata?

Lucrulŭ este fórte seriosŭ. Domnul Sheridan afirmă prin publicitate că are unŭ actŭ legalisatŭ prin care i se dă provisoriŭ concesiunea unorŭ lucrărĭ în capitală! Ce póte se coprinză acelŭ actŭ, subscrisŭ numaĭ de unŭ membru alŭ Primărieĭ, în numele Primaruluĭ?

Aci este unŭ misteriŭ pe care îlŭ divulgă Domnulŭ Sheridan, şi amŭ dori se scimŭ cum va eşi Comuna din acéstă încurcătură. Este de datoria şi de demnitatea guvernuluĭ se caute tóte miḑlócele a descoperi acestŭ misterŭ şi a-lŭ comunica contribuabililorŭ ca se-ĭ scutéscă despre unŭ noŭ procesŭ ce-ĭ amenińţă, care le va aduce nouĭ dărĭ, nouĭ contribuţiunĭ!

Asemea este neapărată trebuinţă ca Primarulŭ se cercetese cine este acelŭ ajutorŭ care a datŭ unŭ actŭ legalisatŭ Domnulŭ Sheridan, fără nicĭ unŭ dreptŭ, şi contra tutulorŭ legilorŭ financiare. Este neapărată trebuinţă ca acela care a abusatŭ de puterea ce-ĭ dă funcţiunea sea, spre a promite prin actŭ legalisatŭ ce nu se putea face de câtŭ printr'unŭ votŭ alŭ consiliuluĭ întregŭ şi cu aprobarea guvernuluĭ, se fiă cunoscutŭ de populaţiunea capitaleĭ şi datŭ judicăţiĭ ca sĕ se pilduiască. Ne făcêndu-se astŭ-felŭ, faptulŭ fiindŭ adevĕratŭ, se constată printr'acésta că toţĭ membriĭ ceĭ-l-alţĭ, împreună cu actualele Primare, suntŭ complicĭ, şi că depeşea primaruluĭ către jurnalulŭ *Times* este numaĭ o comediă ca se scape aparinţele!

Sciriĭ din Spania nu suntŭ încă altele de câtŭ cele aduse prin telegrafŭ. Guvernulŭ republicanŭ procede cu multă activitate şi Republica e aclamată în tóte oraşiele. Cele maĭ multe state aŭ recunoscutŭ Republica, şi o depeşe din Berlin spune că însu-şĭ D. Bismark a promisŭ că o va recunósce imediatŭ. Pe câtŭ scimŭ, Domnulŭ Costaforu este otărîtŭ numaĭ a nu o recunósce, şi acésta ne face se o credemŭ maĭ multŭ dupe revista *Preseĭ* de aḑĭ.

In aşteptare de alte amerunte, reproducemŭ aḑĭ dupe *la Republique Français* unŭ importantŭ articolŭ despre Spania:

SPANIA

Opiniunea publică în Francia a fostŭ viŭ mişcată de caracterulŭ înflăcăratŭ alŭ revoluţiuneĭ ce a isbucnitŭ în Spania, de unde născu Republica nu numaĭ ca o absolută necesitate pentru salutea publică, dar încă ca ultima speranţă a unuĭ poporŭ nenorocitŭ.

Pentru prima óră, negreşitŭ, se vede unŭ monarcŭ june, îndrăsneţŭ, bravŭ, din celŭ maĭ vechiŭ légănŭ regalŭ, şi pe care linguşitoriĭ, nu suntŭ optŭ ţile încă, îlŭ presentaŭ Europeĭ ca fondatorulŭ aclamatŭ alŭ uneĭ dinastiĭ adevĕratŭ naţionale, sĕ asvêrle de o dată puterea şi sĕ céră a părăsi ţéra aceia ale căreĭ destine priimise a dirige.

Celŭ din urmă actŭ, alŭ luĭ Amedeŭ de Savoia, nu se póte considera cu dreptŭ cuvêntŭ ca abdicaţiunea unuĭ rege; elŭ este o adevĕrată demisiune de funcţionarŭ. Mesagiulŭ ce, maĭ nainte de a părăsi tronulŭ, adresă cortesilorŭ, dreptŭ deslegare de orĭ ce responsabilitate, dovedesce în destulŭ că fiulŭ luĭ Victor Emanuel nu considera domnia sea de câtŭ ca principala funcţiune a Statuluĭ. Elŭ recunósce că onórea a fostŭ mare pentru dênsulŭ cândŭ a fostŭ chematŭ pe tronulŭ Spanieĭ, dar că se grăbesce a spune că opera, legată de acéstă onóre, a fostŭ maĭ presusŭ de puterile séle, şi că datoria îĭ comandă de a părăsi funcţiunea ce simpte că nu o póte îndeplini. Unŭ asemenea spectacolŭ este noŭ în analele monarchiilorŭ. Caseĭ de Savoia, care ocupă între casele

www.dacoromanica.ro

suverane unŭ rangŭ atâtŭ de înaltŭ, era reservatŭ de a naşte unŭ principe care, despreţuindŭ cele mai vechĭ tradiţiunĭ regale, a sciutŭ celŭ dintêiŭ sĕ mărturiséscă în publicŭ că regalitatea numaĭ trebue sĕ comptese pe nimicŭ între naţiunĭ, când ea nu reuşesce a se face priimită de popóre.

Retragerea luĭ Amedeŭ de Savoia nu este faptulŭ nicĭ alŭ unuĭ sufletŭ nicĭ alŭ unuĭ spiritŭ vulgarŭ. Regiĭ, fraţiĭ seĭ, îĭ vorŭ arunca póte oprobiulŭ şi meprisulŭ pentru că a călcatŭ astŭ-felŭ în picióre principiurile monarchice; ómeniĭ oneştĭ înşĕ, din tóte ţerile, ómeniĭ liberĭ şi luminaţĭ aĭ tutulorŭ naţiunilorŭ, vorŭ găsi totŭ ce e maĭ demnŭ şi de o profundă politică, în actulŭ spontaneŭ ce veni sĕ pue capĕtŭ esistenţeĭ efemere a dinastieĭ de Savoia în Spania.

Spectacolŭ nu maĭ puţinŭ surprinzĕtorŭ este ca în Spania sĕ se împlinéscă unŭ asemenea evenimentŭ atâtŭ de curiosŭ, chiar în epoca nóstră, care a vĕzutŭ revoluţiunĭ de totŭ felulŭ! Spania este ţéra unde absolutismulŭ regalŭ este ajunsŭ la apogeulŭ seŭ. Umbra sinistră a luĭ Filip II face încă sĕ tremure lumea: nu-şĭ maĭ póte închipui cine-vă puterĭ comparabile cu ale acestuĭ omŭ, care, din fundulŭ oratoriuluĭ seŭ de la Escurial dicta legĭ universuluĭ întregŭ. Regele în Spania era maĭ multŭ de câtŭ ceea ce este unŭ rege într'altă parte. Monarchia în acéstă ţéră nu purta nume: era Domnia prin esenţă. Cum se subscriaŭ actele publice, eraŭ sânte? Pentru aceste cuvinte fiă care nu le citea de câtŭ cu terór̆e. Regele era totulŭ. Tocmaĭ, dar, în acéstă ţéră regalistă, regalitatea dispare şi lasă loculuĭ Republicel. In locŭ de unulŭ singurŭ, care domnea peste toţĭ, étă astă-dĭ pe toţĭ domnindŭ şi lăsându libertatea la toţi şi în interesulŭ fiă căruia. Ce a trebuitŭ dar ca sĕ aducă o schimbare atâtŭ de prodigiósă? N'a trebuitŭ nimicŭ maĭ puţinŭ de câtŭ greşelile, abusurile, crimelele, corupţiunea şi tirania, ruina şi desonórea, acumulate în cursŭ de treĭ secolĭ. Aci regalitatea s'a usatŭ ea singură prin escesele a totŭ puternicieĭ séle ca aceĭ bĕtrânĭ arborĭ pe care îĭ vedemŭ de o dată surpânduse subt unŭ trunchiŭ putredităŭ.

Nimicŭ noŭ nu maĭ era de speratŭ; nicĭ unŭ sânge maĭ tênĕrŭ, aprinsŭ în vinele acesteĭ monarchiĭ căd̆ute, n'arŭ fi pututŭ sĕ o maĭ aducă la viaţă. Acésta nu este de câtŭ dărâmarea vechiuluĭ ordinŭ monarchicŭ spre a numaĭ reveni nicĭ o dată. Orĭ ce tentativă pentru a-lŭ maĭ sprijini ar fi fostŭ neputinciosŭ; orĭ se altă încercare pentru a-lŭ transforma arŭ fi fostŭ fără efectŭ; şi fiind-că aci se tratésă despre esistenţa unuĭ poporŭ mare, asemenea încercărĭ, dupe cele din urmă esperienţe, nu arŭ fi fostŭ de câtŭ criminale şi arŭ fi chematŭ blestemele asupra autorilorŭ.

Astŭ-felŭ Republica este de cea maĭ absolută necesitate pentru salutulŭ Spanieĭ. Ea este asemenea şi cea din urmă speranţă a acestuĭ nenorocitŭ poporŭ. Republica a fostŭ proclamată de Cortesĭ cu aceiaşĭ unanimitate, care a priimit'o totŭ d'auna, chiar în alte State, cândŭ ea se presintă pentru a repara desastrele aduse de monarchiă. Republicaniĭ spaniolĭ sĕ profite de esperienţele nóstre, ale francesilorŭ, care amŭ vĕzutŭ Republica aclamată maĭ întêiŭ de monarchiştĭ cu unŭ zelŭ prea înfocatŭ pentru a fi sincerŭ, şi care amŭ vĕzut'o în urmă atacată de aceiaşĭ ómenĭ cu atâtŭ maĭ multă furóre, cu câtŭ credeaŭ că vorŭ putea a se desface de ea în cea dintêiŭ ocasiune. Amŭ ḑis'o deja că sarcina ce-şĭ aŭ luatŭ republicaniĭ spaniolĭ este imensă: ea este aşa de mare, în câtŭ nimenĭ dintre partitele monarchice nu se va presenta de astă-ḑĭ peste câtŭ ca timpŭ de a o întreprinde.

Este însĕ onórea republicanilorŭ în tóte naţiunile de a nu se despera de patria lorŭ, dupe cum asemenea este cea maĭ mare putere a lorŭ ce trebue sĕ pue pentru a nu o lăsa nicĭ o dată sĕ slăbéscă. Revoluţiunea spaniolă pórtă celŭ maĭ înalt gradŭ alŭ legalităţiĭ celeĭ maĭ scrupulóse. Dar cetaţeniĭ curagioşĭ şi devotaţĭ, pe care vechimea convicţiunilorŭ lorŭ republicane i-aŭ adusŭ la cele dintêiŭ funcţiunĭ ale Statuluĭ, sĕ nu se înşele de locŭ: spiritulŭ de partită, pe care nimene nu-lŭ póte opri, nu va întârḑia de a le imputa până chiar acéstă legalitate de care se potŭ arĕta totŭ déuna mândriĭ.

Sufragele cortesilorŭ îĭ espune la pericolele calomnieĭ şi ale ultragiuluĭ. Eĭ însĕ trebue sĕ păstrese calmulŭ, dacă vorŭ sĕ termine cu succesŭ opera ce poporulŭ spaniolŭ aştéptă de la energia lorŭ. — Inamiciĭ lorŭ nu aşteptŭ de câtŭ momentulŭ spre a rîdica capulŭ: sĕ-ĭ reducă la neputinţă prin triumfulŭ serviciilorŭ lorŭ, prin autoritatea cuvêntuluĭ lorŭ şi a actelorŭ lor.

Cea dintêiŭ trebuinţă a Spanieĭ este ordinea interióră. Numele de Pi Y Margall este o garanţiă care a atrasŭ cea dintêiŭ privire a nouluĭ guvernămêntŭ. Nu va fi acestŭ fermŭ republicanŭ care va tolera multă vreme pe facţioşiĭ ce perpetuă resbelulŭ civilŭ în provinciile norduluĭ, alimentatŭ de subsistinţele procurate de emigraţiĭ diferitelorŭ monarchiĭ. Revolta carlistilorŭ nu va întârḑia de a înceta, pentru că republicaniĭ spaniolĭ cunoscŭ prea bine cine o întreţine, unde se ţes aceste comploturĭ, şi unde se recrută aceştĭ partisaniĭ aĭ unuĭ trecutŭ, pe care Spania îlŭ detestă, şi care e departe de a căuta a'lŭ restabili. Pentru a reprima desordinea, no-

FOILETON

Revista celorŭ douĕ spectacule.

(FINE 1)

S'a făcutŭ o scólă de bele-arte, unde se învaţă desenulŭ fără modele şi pictura fără colorĭ!—Ceĭ maĭ buni profesorĭ ce elevĭ arŭ produce în aceste condiţiunĭ?

Acestea va sĕ ḑică a restitui poporuluĭ[1] din baniĭ biruluĭ *sumele cuviincióse* spre a face pe fiĭ seĭ fericiţĭ.

Vĕḑŭ pe D. *Stefănescu Mihail*, unŭ june talentŭ ce surîde cu amórea arteĭ, însĕ cu acelŭ aerŭ melancolicŭ în care pătrunde descuragiarea şi amărăciunea uneĭ inime până ieriĭ încă plină de entusiasmulŭ juneţeĭ şi de visele de aurŭ alte viitoruluĭ.

Acestŭ sigiliŭ alŭ desilusiuneĭ este impresŭ pe tóte fragetele D-séle producţiunĭ.—Nu vedeţĭ cum în frumosulŭ peisagiŭ (No. 303), la acele foĭ plăpânde şi de o tênĕră verdéţă, se amestecă ramurile aprópe uscate ale unorŭ arborĭ gărboviţĭ? Daca acésta n'ar fi realitatea uneĭ vederĭ la Villa Borghesa, ar fi de sigurŭ imaginea situaţiuneĭ D-séle.

Acumŭ treĭ anĭ visa la Paris şi Roma splendorile arteĭ în ţéră. Acumŭ priveşte cu temere şi nesiguranţă împrejuru-ĭ: desteptându-se, vede că se afiă éră între stenographiĭ Camereĭ, pe cândŭ Grigorescu e gata a lua bastonulŭ pelerinuluĭ şi a-şĭ îndrepta paşiĭ către fruntariĭ,

D. N. I. Grigoreccu, în fine, vechia Domniĭ vóstre cunoscinţa, Domniloră!

Cândŭ amŭ vĕḑutŭ într'una din camerile esposiţiuneĭ, înţesate fără spaciŭ, fără lumină şi fără aerŭ una sută de concepţiunĭ ale autoruluĭ *Banuluĭ Năsturel Herescu*, alŭ *Ţigănceĭ*, alŭ *Inturnăreĭ a casă* şi alŭ celorŭ maĭ admirabile subiecte din colecţiunea D-luĭ C. Boerescu, Ghermani şi Davilla, amŭ fostŭ unŭ momentŭ tentatŭ a crede unŭ regretebilŭ scandalŭ artisticŭ, de o parte între D. Grigorescu care, mişcatŭ de unŭ simtimentŭ de orgoliŭ, comunŭ la ceĭ maĭ marĭ artiştĭ, voia sĕ-şĭ espună concepţiunile în *eboşe*, *poşade* şi *schiţe*, acolo unde alţiĭ îşĭ daŭ ostenéla a produce totŭ ce aŭ maĭ sfărşitŭ, maĭ îngrijitŭ şi maĭ *gătitŭ de nuntă*; érŭ pe de alta între Domniĭ membriĭ aĭ Comitetuluĭ carĭ, la rîndulŭ Domniilorŭ, susceptibilĭ la afrontulŭ ce crede a vedea în demersulŭ pictoreluĭ, intratŭ în salónele D-nilor lorŭ fără haină négră, fără vestă cu transparinţĭ, mănuşĭ albe, crevata de lino şi botinĭ de lacŭ, neputându-lŭ da afară, căcĭ avea unŭ dreptŭ necontestatŭ la festivitate, îlŭ relegaseră într'una din camerile cele maĭ obscure, unde sĕ pótă vorbi în pace cu ceĭ de séma D-niĭ séle.

Nu era nimicŭ din tóte astea.

D. Grigorescu, care a lăsatŭ Pinacoteceĭ, Eforiĭ Spitalelorŭ, D-luĭ Boerescu, Lahovary, I. Ghica, Ghermani, Davilla şi altorŭ Domnĭ apreciatorĭ atâtea frumóse pagine ale peneluluĭ seŭ; D. Grigorescu, care face în pictură istoria ţereĭ, precum D. Alesandri a făcutŭ legenda amoruluĭ şi vitejiĭ românescĭ, eĭ bine! se lasă de bună voiă dusŭ orĭ unde; strângea într'o cameră,—orĭ care ar fi fostŭ —visele, ilusiunile şi dorurile séle, unele terminate, altele aprópe de fărşitŭ şi altele începându a lua forma unuĭ idealŭ, şi da tóte acestea publiculuĭ, spre a lua cu sine părerile nóstre de rĕŭ şi suvenirea cător-va afecţiunĭ.

Intre aceste opere, cea maĭ mare parte puteaŭ fi luate cu D-sa. Revĕḑute, remaniate o de pe urmă óră cu acelŭ penelŭ veridicŭ, realŭ şi în acelaşĭ timpŭ simţimentalŭ şi pasionatŭ de natură, 'şi-arŭ fi pututŭ face fortuna între amatorĭ picturelorŭ de genŭ şi între toţĭ aceĭ buni streinĭ aviḑĭ de frumuseţele şi avuţiile ţereĭ nóstre; pictorele românŭ însĕ a preferitŭ a le lăsa maĭ bine concetăţenilorŭ seĭ pentru unŭ micŭ şi modestŭ preţŭ.

D. Grigorescu nu este unŭ Dominiquino, unŭ Paussin, unŭ Lesueur, unŭ Claude Gelée (le Lorrain), de şi circunstanţe analoge în ţéră îĭ facŭ o sórtă comună cu acestĭ marĭ disgraciaţĭ aĭ patriilor; posedă însĕ câte o parte însemnată dela fiă-care şi, în bune condiţiunĭ de artă şi inspiraţiunĭ, póte deveni orĭ unulŭ orĭ altulŭ.

D-sa are rarulŭ talentŭ d'a întruni în pictura de genŭ douĕ calităţĭ ce maĭ nicĭ o dată nu se întâlnescŭ în acelaşĭ gradŭ la unŭ pictore: realitatea espresivă, caldă şi acentuată a scóleĭ flamande, cu poesia, idealulŭ şi simtimentalismulŭ scóleĭ francese.

Vedeţĭ *înturnarea a casă* (183). *Primĕvara* (178). *Ciobanulŭ din Moldova* (0,) şi chiar *Fata dela Rucărŭ*, (226)! Tóte aceste imaginĭ ale realităţeĭ aŭ

1). A se vedea No. de la 4, 6, 7, 8 şi 9 Fevruarie.

www.dacoromanica.ro

uiĭ guvernatorĭ n'aŭ de câtŭ a se încrede în patriotismulŭ concetăţenilorŭ lorŭ. Voluntariĭ libertăţiĭ republicane suntŭ toţĭ gata de a se însarcina a sfîrşi o dată cu bandele carliste, şi va putea găsi cine va, din aceştĭ voluntarĭ, orĭ câţĭ arŭ voi, în rangurile miliţiilorŭ civice, cărora guvernulŭ nu va lipsi de a le remite apĕrarea Republicei. Aceea ce intereséză maĭ cu sémă de a face sĕ încetese, suntŭ subsidiile carĭ întreţinŭ armele şi muniţiunile banditilorŭ vechiuluĭ regime: atenţiunea nouluĭ cabinetŭ este deşteptată în acéstă privinţă, avemŭ acéstă siguranţă.

Ordinea publică restabilită cu promptitudine şi cu vigóre, cine s'arŭ maĭ gândi óre în Europa a împedica Spania de a se ocupa cu restabilirea afacerilorŭ séle? Din tóte popórele continentuluĭ, numaĭ poporulŭ spaniolŭ este care pórtă cu maĭ multă greutate intervenţiunea streină. Cu atâtŭ maĭ multŭ gelosŭ de independenţa sea, ca şi de situaţiune şi de umóre, se ţine totŭ déuna feritŭ de combinaţiunile politice, unde naţiunile, adesea fără voia lorŭ, se găsescŭ angajate. Spaniolulŭ alegêndu-şĭ Republica ca formă a guvernămêntuluĭ sĕŭ, nu se hrăneşte nicĭ o dată cu ideia, de a face vr'unŭ actŭ de propagandă. Republicaniĭ peninsuleĭ aŭ declarat'o totŭ d'auna. Aceia ce vorŭ, maĭ înainte de tóte, este a reface naţiunea lorŭ prin muncă şi prin bunulŭ traiŭ, prin creşterea populaţiuniĭ, prin desvoltarea industrieĭ şi a comerciuluĭ, prin esploatarea numeróselotŭ bogăţiĭ ale unuĭ pămêntŭ către care natura s'a arĕtatŭ atâtŭ de prodigiósă, şi pe care celŭ maĭ brutalŭ şi celŭ maĭ stupidŭ din despotismurĭ l'a neglijatŭ; prin practica în fine a virtuţilorŭ solide şi modeste a popórelorŭ, unde domneşte democraţia, egalitatea civică şi libertatea republicană. Noua Spaniă n'are trebuinţă de câtŭ de simpatiile Europeĭ. Ea póte trece şi cere chiarŭ a trece fără protecţiunea eĭ. Ea nu va nelinişti pe niminea, nevoindŭ de câtŭ unŭ singur lucru: a fi stăpênă la ea şi ferită de întreprinderile politiceĭ monarchice.

D. Emilio Castelar, în celŭ maĭ frumosŭ limbagiu, va esplica negreşitŭ programa politiceĭ esterióre a guvernămêntuluĭ republicanŭ. — Ne aşteptămŭ la unŭ manifestŭ demnŭ de acestŭ mare oratorŭ, şi la o simplă, atrăgătóre şi fermă politică, căria de maĭ multŭ timpŭ ş'a consacratŭ numele.

In fine, compunerea nouluĭ cabinetŭ oferă acéstă garanţiă de o perfectă unitate de vederĭ între toţĭ miniştriĭ. Preşedintele Consiliuluĭ, D. Figueras, cu câtă modestiă, cu atâta demnitate a pârutŭ că se scuză de onórea ce-ĭ venea de a vorbi în numele tutulorŭ colegilorŭ sĕĭ ca şefulŭ lorŭ, rechemândŭ lungele serviciĭ aduse de D. Orense causeĭ republicane. — D. Figueras, prin autoritatea caracteruluĭ sĕŭ, a dobânditŭ într'unŭ modŭ óre care celŭ dintêiŭ locŭ: elŭ îlŭ ţine prin sufragiulŭ amicilorŭ sĕĭ, carĭ suntŭ în acelaşŭ timpŭ părinţiĭ sĕĭ; va şti sĕ-lŭ împlinéscă bine, şi noĭ ne esplicămŭ fórte bine sentimentele de bucuriă şi de încredere manifestate de populaţiunea din Madrid şi de acea a marilorŭ oraşe aflândŭ constituirea uneĭ puterĭ care asicură Spanieĭ puterea şi devotamentulŭ celorŭ maĭ bunĭ cetăţenĭ aĭ sĕĭ.

DIVERSE

1873 Februarie 6, Câmpulŭ-lungŭ

Domnule Redactore,

Deslegarea logogrifuluĭ din fóia Dominii-vóstre *Telegrafulŭ* de la 4 curentŭ, este ţicerea *sardelle*: căcĭ partea întêia *sar*, numaĭ caiĭ şi nebuniĭ iubescŭ, érŭ greeriĭ şi puriciĭ fără a sări nu potŭ. Câtŭ pentru partea doua *dele*, în adevĕrŭ suntŭ asemenea unorŭ cărţĭ, spre uĭtare, maĭ cu sémă pe la autorităţĭ; şi totulŭ *sardele*, tótă lumea ştiă că suntŭ peştĭ şi multora plăcuţĭ.

Primiţĭ, vĕ rogŭ, Domnule redactorŭ, încredinţarea osebiteĭ mele consideraţiĭ.

Demetru Vlădescu.

SOCIETATEA
Amicilorŭ Belelorŭ--Arte

Se face sunoscutŭ Domnilorŭ Directorĭ aĭ Internatelorŭ, Liceelorŭ St. Sava şi Mateiŭ Basarabŭ, precumŭ şi alŭ şcóleĭ de Agricultură de la Herĕstrăŭ, ca sălile Esposiţiunei Amicilorŭ Belelorŭ-Arte vorŭ fi *gratisŭ* deschise pentru eleviĭ internĭ aĭ acestorŭ Institute, Duminică, 11 Februarie, de la orele 9 diminéţa până la 11.

Esposiţiunea va fi asemenea deschisă *gratisŭ* pentru eleviĭ scóleĭ normale Carol I, precumŭ şi a *Sociĕtăţiĭ pentru Invĕţătura Poporuluĭ românŭ*, Jouĭ, 15 Februarie, de la orele 4 dupe amĕdĭ până la 6 şi jumĕtate.

Domniĭ Directorĭ suntŭ rugaţĭ a trimite la Esposiţiune pe eleviĭ D-lorŭ, insoţiţĭ de pedagogiĭ respectivĭ.

p. Preşedinte — **C. Esarcu.**
Directorŭ — **C. Stancescu.**

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	Leĭ	B.
Obligaţiunĭ ruralĭ	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţii domenialĭ	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	—	—
» 3 luniĭ	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luniĭ	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luniĭ	.372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	Leĭ	B.
Metalice	70	35
Naţionale	73	70
Lose	105	50
Acţiunile băncieĭ	1000	—
Creditulŭ	339	—
London	109	50
Oblig. rurale ungare	80	25
» Temeşvar	78	—
» Transilvane.	77	25
» Croate	—	—
Argintŭ în mărfurĭ	108	30
Ducaţĭ	—	—
Napoleonĭ	8	70 ½

în acelaşĭ timpŭ o misteriósă corelaţiune ca unŭ idealŭ poeticŭ, ca o lume a imaginaţiuneĭ.

Pe cândŭ în *înturnarea a casă*, observaţĭ naturalulŭ reprodusŭ cu acea sântă religiune a adevĕruluĭ în carulŭ ce se mişcă, în boiĭ ce tragŭ, în maldărulŭ ce se légănă pe loitre, privirea D-niĭ vóstre, descoperindŭ désupra aceluĭ patŭ de florĭ o fiinţă umană şi în spaţiŭ sórele ce apuse blândŭ şi maestuosŭ pe unŭ orizonte depărtatŭ, vĕ ţiceţĭ cu mintea că acea fiinţă trebuiă sĕ fie unŭ june ce modulésă încetŭ o doină; că acelŭ maldărŭ are mirosulŭ îmbătătorŭ alŭ fĕnuluĭ de curândŭ cositŭ; că pe verdea cămpiă din préjmă cântă cărsteiulŭ şi pitpalaculŭ; că daca aţĭ fi la ţĕră şi pe acelŭ timpŭ, v'arŭ plăcia, în suava nópte ce acelŭ pacinicŭ apusŭ promite, sub umbra unuĭ teiŭ înfloritŭ, pe o bancă rustică, la rasele timide ale luneĭ şi strânsŭ lipitŭ de fiinţa adorabile ce vĕ absórbe tóte esistinţa, se cóntêmplaţĭ în chipulŭ seŭ imaginea bunătăţeĭ divine şi sĕ culegeţĭ dupe buze-ĭ carmeniĭ fericireĭ umane.

Primĕvéra. Nu este aşa că acéstă *buzăţică* de fată, ce vĕ închipuiţĭ de o miă de orĭ maĭ fumósă de câtŭ e, departe d'a vĕ escita simţurile, vĕ inspiră sântulŭ respectŭ alŭ inocinţeĭ? — Este singură cu caprele séle în acelŭ verde colnicŭ; este desvoltată, frumósă de juneţea sa, de castitatea frageteĭ séle vĕrste, şi nu sciŭ ce graţiĭ ascunse o încongiură, cu tóte astea, Domnilorŭ, nimenĭ nu-şĭ permite o necuviinţă. Vĕdŭ cu fericire că o respectaţĭ.

Ciobanulŭ.—Acestŭ vigurosŭ omŭ alŭ munteluĭ, pe altŭ tabelŭ, l'aţĭ fi pututŭ vedea cu marea sa bâtă, luîndŭ la gónă nişte căiniĭ streiniĭ, depărtându-şĭ oile de lângŭ o vale cu gălbésă seŭ stândŭ într'unŭ modŭ primitivŭ rezematŭ în măciuca sa de cornŭ. Eĭ bine, nu! în mica pânză a D-luĭ Gigorescu acestŭ păstorŭ bătrĕnŭ este o fiinţă care cugetă şi care vĕ face la rândulŭ D-niĭ vóstre sĕ cugetaţĭ la inegalitatea condiţiunilorŭ socialĭ, la solitudinea în care adesea este condemnată a trăi şi a se stinge póte o mândră inteligiă. Ciobanulŭ D-luĭ Grigorescu este unŭ rege alŭ aceleĭ părţĭ de locŭ pe care o domină din înălţimea tronuluĭ seŭ de verdéţă.

Fata de la Rucărŭ.—Este rumenă, fórte, desvoltată şi are cu prisosŭ avutele calităţĭ ale locuitorilorŭ regiunilorŭ muntóse. Acéstă *codană* însĕ, în locŭ sĕ tĕrască de curmulŭ seŭ de teiŭ cu nodurĭ unŭ viţelŭ îndărătnicŭ şi prilostitŭ, (precum v'ar fi dat'o unŭ bunŭ flamandŭ) séŭ sĕ stea gata a lovi unŭ cotoiŭ pătrânŭ ce umblă sĕ verse putineiulŭ, (precumŭ arŭ fi făcut'o unŭ sacson), ea tórce, gînditóre şi resignată; prepară, lângă vatra unde ferbe cina bătrânuluĭ seŭ tată, ţesătura cu care sĕ-ĭ acopere şubredele séle membre.

Acestŭ caracterŭ distenctivŭ alŭ genuluĭ D-luĭ Grigorescu se găseşte în tóte operile D-séle originalĭ, realitatea natureĭ şi farmeculŭ poeticŭ alŭ aspectuluĭ esteriore.

Pentru a distinge însĕ acésta, cată a le privi în dinstanţa cerută, sub o lumină favoravile şi isolate unele de altele. In modulŭ cumŭ suntŭ espuse astă-ţĭ şi în întunecimea ce le protege, o chiulŭ, obositŭ de silinţa ce-şĭ dă spre a pătrunde obscuritatea şi turburatŭ de contrastulŭ ce întâlneşte trecêndŭ cuccesivŭ şi fără transiţiune de la unŭ obiectŭ la altulŭ, nu póte destinge de câtŭ cu mare anevoinţă,—daca cu tóte astea destinge, —frumósele calităţĭ de închide fie-care micŭ subiectŭ în felulŭ seŭ.

Pentru mine, amŭ privitŭ cu unŭ simţimentŭ de întristare dispărîndŭ una câte una atâtâtea variate compositiniĭ, ce puteaŭ deveni atâtea opere de unŭ adevĕratŭ meritŭ artisticŭ. Amŭ înţelesŭ însĕ, că viaţa ce s'a oferitŭ pictoruluĭ între noĭ, cerêndu-ĭ mortificarea demnităţeĭ şi înjosirea arteĭ, a preferitŭ mai bine sacrificiulŭ uneĭ părţĭ din avere, spre a putea duce aiurea, până la alte timpurĭ, talentulŭ, onórea şi inima sa.

Nu potŭ face, Domnilorŭ, nicĭ o apreciaţiune asupra genuluĭ, stiluluĭ, compositiuneĭ, desenuluĭ şi *scóleĭ* D-luĭ directore alŭ esposiţiuneĭ: în momentulŭ pe cândŭ îmĭ îndreptamŭ spre *partea ce ocupă operile D-niĭ séle*, custodiĭ (chiarŭ şi dênşiĭ cu părere de reŭ) m'aŭ încunosciinţatŭ că sunase ora retragereĭ.

Remâne sĕ bine voiţĭ a vĕ da singurĭ acéstă recreaţiune. Deschidêndŭ însĕ catalogulŭ la numele D-luĭ C. I. Stăncescu, veţĭ găsi: *Ridichĭ, Sfecle, Gulii, Cépă, şi alte verdeţurĭ!*

Mĕ retragŭ dară, salutândŭ cu adâncŭ respectŭ întregulŭ Comitetŭ, şi urându-ĭ din suflutŭ perspectiva uneĭ grandióse asociaţiuni naţionale pentru ridicarea Romănieĭ!

Laerţiu.

www.dacoromanica.ro

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

Rideaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications artistiques, Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES POUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţi în Stofe de Mobile, Covóre, Perdele, Brodarii şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu unu gustu artificialu.

I. Plankengasse 5, catulu I.

Se trimetu Monstre franco în provinciï.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulu de văpsitu părulu. aprobatu până acuma ca celu mai eccelentu şi nevătămătoru sănătăţeï

PHYSICHROM

Acestu remediu de regeneraţinne de păr eccelentu în miraculósele sale efecte. prevĕdutu cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatu prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtu, în câtu fără d'a avea mai întâiu trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratu primulu rangu, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatu într'unu cursu de mai mulţi ani şi carï cea mai mare parte suntu vătămătóre sănătăţeï, pe cându acesta. precumu ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiaru de persóne de cea mai înaltă posiie şi cele mai scrupulóse în asemenea lucruri cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuï preparatu de regeneraţiune de păr consistă mai specialemente că se póte aplica de fie-care omu cu mare înlesnire şi fără dificultăţi, căci părulu se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondu deschisu şi închisu, brunu până în celu mai profundu negru, fără de a atinge pelea în celu mai micu gradu, căci numaï părulu primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unu renoitu lucidu, crescerea părului se confórtă şi părulu se deliberă de aceste supăracióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestu preparatu este nevătămătoru sănătăţeï.

Depositulu principalu alu acestuï remediu este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulu unuï flacon dublu este 3 fior., unuï simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţare.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulu
d-luï P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanï 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulu
d-luï P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămu Onorabiluluï publicu unu mare asortimentu bine arangiatu în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi mai cu sémă în articolele de Colonialu necesare Caseï, tóte prospete şi noï.

Rugămu pe Onor. Publicu a ne visita Noulu nostru Magasinu, şi credemu că veţi rĕmânea fórte mulţumiţi, atâtu de calitatea mărfurilorŭ, câtu şi de serviciu.

Preţurile va fi cele mai consciinţióse.

Mare asortimentu de delicates; Depou de Vinuri streine şi indigene, Adeverătul Vinu de Buda şi Presburg, Asortimentu de totu felu de Conserves Alimentare şi Mustariuri, Untu de lemnu finu de Toscana şi Nica, Untură de Peşte de bautu în flacóne şi cu okaoa.

Ceaiu Compagni Colonialu, Romuri, Jamaica, Ananas, Apa anatherina de D-ru I G. Popp, Cerueala de scanduri garantata Grund şi Lack.

NB. se primeste untu proaspatu şi topitu de Braşiov la fie care 3 zile.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH — *Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ au ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraicheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V.BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătĕsa

Aceste produse se vêndu 40 la sută mai josu de cătu produrele analoge; din puntulu de vedere alu parfumuluï s'alu proprietăţilorŭ lorŭ, ele lutrecu specialităţile cele mai renumite.

La ceï de căpeteniă Farmacopeï, Coaforï şi Parfumarï.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateï francese (avis favorabil alŭ Consiliuluï Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieï şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN

CU BALSAMŬ aprobate de Academia de medicina din Paris, care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţiunï de Copai, dupe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavï s'a dobândit 100 de vindecărï. Savanta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele de Raquin se mistuescŭ cu facilitate, nu causédă în stomachŭ, nicï o simţire neplăcută, şi nu provócă nicï uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciuri a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieï No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leï n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treï luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banï.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leï, pe pag. I, 3 leï n.

Pentru rubrica «inserţiunï şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliï nepublicaţi se ardŭ.

Orï-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaï de la 1 şi 15 a le fie-căruï lunï.

PENTRU FRANCIA: se primescŭ anunciurï şi reclame la D-reï ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiï No. 24.

www.dacoromanica.ro

DUMINECA, 11 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 294.

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCUPESCI. 10 FEVUARIE

In şedinţa de erĭ a Cameneĭ s'aŭ desbătutŭ treĭ cestiunĭ. Cea dintêiŭ a fostŭ interpelarea Domnuluĭ Ionescu, prin care arétă că în comuna Colibaşiĭ, dupe ce locuitoriĭ aŭ alesŭ pe primare şi perceptore, administraţiunea n'a ţinutŭ contŭ de acéstă alegere, ci a pusŭ ea pe nisce slugĭ ale arendaşuluĭ. Locuitoriĭ aŭ protestatŭ, declarândŭ că nu maĭ suntŭ rĕspunzĕtoriĭ de actele acestorŭ ómenĭ, căcĭ dreptulŭ de alegere este violatŭ, cu tóte acestea nu li s'aŭ făcutŭ nicĭ o îndestulare. Domnulŭ Ionescu arétă abusulŭ ce face în asemenea ocasiunĭ administraţiunea, alegêndŭ ómenĭ carĭ servŭ interesele arendaşilorŭ spre a fi primarĭ, şi întrébă pe D. Ministru de interne dacă Domnia sea înţelege a se continua acestŭ sistemŭ. Domnia sea consiliă Adunarea că trebue se spue Ministeriulŭ ca se rupă cu acéstă sistemă, cu acéstă tradiţiune, care a spulberatŭ nu o singură administraţiune, ci acumŭ 7 anĭ a perdutŭ o Domniă.

Domnulŭ Primŭ Ministru, neavêndŭ ce se rĕspundă la aceste fapte, alérgă la invenţiunĭ. Domnia sea ţice că ceĭ carĭ reclamŭ şi protestŭ suntŭ o minoritate, pe cândŭ se sciă că, în maĭ multe sate comitêndu-se asemenea abusurĭ, aŭ reclamatŭ maĭ multŭ de câtŭ douĕ treimĭ din populaţiune, cumŭ s'a întêmplatŭ la Bezdat, cumŭ şi chiarŭ la Colibaşĭ, şi de carĭ reclamaţiunĭ Primulŭ Ministru n'a ţinutŭ nicĭ unŭ contŭ.

A doua cestiune este continuarea discuţiuniĭ asupra legeĭ de justiă militară, din care s'aŭ votat maĭ mulţĭ articolĭ. Dupe cererea însĕ a Ministruluĭ de finance, se suspende discuţiunea asupra acesteĭ legĭ şi se aduce pe tapetŭ modificarea art. 2, 5 şi 6 din legea de la 9 Augustŭ 1871, privitóre la împrumuturile provisoriĭ ale tesauruluĭ. Aceste articolĭ ministrulŭ cere a se modifica numaĭ pentru acestŭ anŭ astfelŭ, în câtŭ sĕ se pótă împrumutŭ până la concurinţa sumeĭ de *şése milióne* capitalŭ. Pentru orĭ-ce împrumutŭ, care va trece peste acéstă sumă, ministrulŭ, care a contractatŭ şi casierulŭ care a sub-scrisŭ bonulŭ, suntŭ şi rămânŭ rĕspunzĕtoriĭ solidarŭ către împrumutătorŭ. Eĭ potu fi traduşĭ pentru acésta de către particolariĭ lesaţĭ înaintea tribunalelorŭ ordinare, fără nicĭ o prealabile autorisaţiune. Imprumuturile contractate în cursulŭ acestuĭ anŭ vorŭ fi pe deplinŭ restituite până la I Iuliŭ 1874. Orĭ-ce bonŭ de tesaurŭ, cu scadenţa la I Iuliu 1874, constitue unŭ titlu de creanţă pentru detentoriĭ numaĭ în contra ministruluĭ ş'a casieruluĭ care l'a subscrisŭ.

În zadarŭ D. Manu, Agaricĭ, Vernescu şi Cantili combatŭ legea, din puntulŭ de vedere că, urmânduse astŭ-felŭ, în locŭ de a ne scăpa de datoria flotantă, pentru care s'a făcutŭ emisiunea bonurilorŭ domeniale de 78 milióne ea va cresce; în zadar se susţine de acestĭ deputaţĭ că asemenea procedărĭ a pusŭ în posiţiune pe guvernŭ de a spori dările asupra cetăţenilorŭ cu 38 milióne în douĭ anĭ, şi că datoria flotantă de 78 milióne, stinsă prin emiterea bonurilorŭ domeniale, va reveni la locŭ, şi póte va cresce încă; în zadar tóte acestea; căcĭ majoritatea votésă legea, astŭ-felŭ cum o cere guvernulŭ, espuindŭ ţéra la nouĭ împrumuturĭ şi, prin urmare, la nouĭ dărĭ.

Descoperirea unuĭ complotŭ în Bucurescĭ

De câte-va ţile circulă sgomotulŭ prin capitală că Prefectulŭ poliţieĭ s'arŭ fi lăudândŭ că a pusŭ mâna pe firulŭ uneĭ conspiraţiunĭ, şi că are deja în mână şi stindardulŭ revoluţionarŭ.

De óre ce, dar, corpulŭ delictuluĭ esista, nu-ĭ trebue multă ostenélă a descoperi şi pe autorĭ. Până acumŭ însĕ, pe câtŭ se ţice, nu cunósce pe niminĭ, fiindŭ că stindardulŭ a fostŭ găsitŭ pe drumŭ, şi se compune de o bucată de postavŭ roşiu. Băeţiĭ susţinŭ că acestŭ *corpus delictum* este o făşiă din şalvariĭ unuĭ bragagiŭ din Chio. Orĭ cum, acéstă nouă descoperire va aduce domnuluĭ prefectŭ o recompensă materiale destulŭ de bunicică, lucru la care negreşitŭ Domnia sea nicĭ nu s'a gânditŭ.

Se maĭ susţine că, în urma evenimentelorŭ din Spania, óre-care înţelegere s'arŭ fi contractatŭ între unŭ pesmete şi unŭ dovlécŭ. Dacă din nenorocire s'arŭ urma şi la noĭ esemplulŭ din peninsula iberică, s'aŭ s'arŭ produce vre unŭ altŭ evenimentŭ, dovléculŭ s'a agajatŭ se susţiă pe pesmete a veni în capulŭ puterĕĭ, şi pesmetele se abdice peste unŭ anŭ în favorulŭ dovléculuĭ!

Faptulŭ nu este estraordinarŭ. N'amŭ avutŭ óre destule fiinţe neînsufleţite în capulŭ guvernuluĭ nostru până acumŭ?

O nedomirire a jurnaluluĭ de Bucurescĭ

Jurnalulŭ de Bucurescĭ, în numĕrulŭ seŭ de Duminecă, într'o dare de sémă ce face despre prospectulŭ unuĭ comitetulŭ germanŭ, formatŭ cu scopŭ de a înfiinţa în Bucurescĭ grădinĭ de copiĭ, dupe sistemulŭ celebruluĭ pedagogŭ Frobel, esprimă mirarea sea de a vedea că limba francesă nu figurésă lângă cea germană în instrucţiunea ce se va da copiilorŭ.

Nouĕ sĕ ne fiă permisŭ a ne mira de mirarea confrateluĭ nostru de la jurnalulŭ de Bucurescĭ. Cum? Nu înţelege D-sea că este lucru prea firescŭ, ca limba francesă sĕ nu fiă tolerată într'o scólă germană? Scóla séŭ grădina ce este pe cale a se înfiinţa, nu este românéscă, ci nemţéscă; organisaţiunea sea va fi nemţéscă; comitetulŭ dirigentŭ formatŭ numaĭ de nemţĭ; şi décă voesce a cunósce persónele din care este compusŭ, n'are de câtŭ sĕ-şĭ arunce privirile asupra jurnaluluĭ nemţescŭ *Epoca*, de la 29 Noembre anulŭ trecutŭ, şi va găsi pe:

Domniĭ N. Hertz, Frid. Bossel, Teutchlauder, Pastor Schultz, Pastor G. Rietz, Grunvald banchier, Schelinger banchier, Edg. Hertz şi D-r. Fiala.

Işĭ închipuesce D-sea că limbeĭ române nu i s'a făcutŭ graţia séŭ onórea de a fi admisă de câtŭ ca o simplă formalitate, cum amŭ ţice pentru ochiĭ neofiţilorŭ; în faptŭ limba de fondŭ, limba de instrucţiune, va fi limba germană!

Ceea ce ne-a miratŭ însĕ pe noĭ, şi ceea ce credemŭ că va mira pe orĭ-cine voesce de a afla, de va fi adevĕratŭ, că aceste şcolĭ streine aŭ sĕ se înfiinţese cu fonduri românescĭ, cu *fondurile societăţeĭ române de bine-facere*!

Departe de a ne uni cu *Jurnalulŭ de Bucurescĭ* în privinţa părerĭĭ de bine ce esprimă pentru introducerea în ţéra nóstră a acestuĭ sistemŭ de scóle, cândŭ scimŭ că ele ne vinŭ prin Domniĭ Hertz et comp., nu putemŭ de câtŭ sĕ ne esprimămŭ temerea nóstră, repetândŭ faimósele cuvinte ale poetuluĭ de Mantova.

«*Timeo Danaos et dona ferentes.*»

Noĭ credem că fórte puciniĭ românĭ se vor asocia cu vederile comitetuluĭ în privinţa direcţiunĭĭ, tendinţelorŭ şi ideieĭ ce urmăresce; că fórte puţine vorŭ fi mamele române care sĕ voiască a-şĭ încredinţa copiĭ unorŭ asemenĭ institute, dirigiate şi conduse numaĭ de streinĭ. Vomŭ vedea, credemŭ, în locŭ de bine-facere, unŭ pericolŭ pentru tineriĭ noştriĭ lăstarĭ de a le încredinţa crescerea şi desvoltarea lorŭ în mâinile unorŭ grădinărese, streine cu inima şi cu sentimentele de ţéra nóstră.

Înţelegemŭ şi noĭ asemenĭ scóle; însĕ create pentru copiĭ poporuluĭ săracŭ, poporuluĭ muncitorŭ, pe care munca ţilnică îlŭ răpesce din casa sea, lăsându-şĭ copi-

www.dacoromanica.ro

lașiĭ adesea lipsiți chiar de bucățica de pâine trebuincióșă esistenței; érŭ nu pentru fii banchierilorŭ și comercianților streinĭ, carĭ își facŭ stărĭ colosale, fără a da nimicŭ în schimbŭ țereĭ în care trăescŭ.

Înțelegemŭ că asemenĭ școlĭ sĕ fiă conduse de institutrice române, carĭ sĕ învețe pe copiĭ limba maternă, limba lorŭ națională; sĕ le inspire ideĭ de patriă și românismŭ, éră nu ideĭ și sentimente ecsotice, fiă ele aduse chiar din luminata și docta Germaniă.

Și décă în adevĕrŭ aceĭ streinĭ suntŭ sinceri și inspirați de gînduri bune către țéra care le-a deschis braciele, ĭ-a priimit în sînulŭ seŭ, apoĭ sĕ nu caute a-și cresce pe fii lorŭ în nisce ideĭ și sentimente streine intereselorŭ acesteĭ țerĭ; ci sĕ caute eĭ însuși a-ĭ românisa, a-ĭ cresce în credințe românescĭ, spre a face dintr'ênșiĭ cetățenĭ românĭ, cu dorŭ de țéra în care s'aŭ născutŭ, érŭ nu către fosta patriă a părinților lorŭ.

Repetămŭ, ni se pare straniă și neesplicabile ideia de a vedea *fondurile societățeĭ române de bine-facere*, acele fonduri create de caritatea română pentru nevoile poporuluĭ românŭ, detórse de la destinațiunea lorŭ, întru a crea școlĭ pentru copiĭ streinilorŭ, cândŭ copiĭ poporuluĭ nostru zacŭ în ignoranță și sărăciă.

Óre aceĭ marĭ banchieri, acele înalte personagie, ce-și aŭ propusŭ a înființa școlĭ pentru copiĭ lorŭ, nu găsescŭ în generósele lorŭ burse minima sumă de 5 séŭ 6 miĭ leĭ, spesele ce necesită crearea lorŭ, ci voescŭ a lua până chiar și obolulŭ vĕduveĭ și infirmuluĭ?

Ne adresămŭ către Dómnele române carĭ facŭ parte din *societatea de binefacere* și le punemŭ respectósa nóstră întrebare: este óre bine a detórce fondurile aceleĭ societățĭ de la destinațiunea lorŭ? Ce servicĭ credŭ că vorŭ aduce patrieĭ, societățeĭ înființărĭ de școle nemțescĭ? Aderŭ la idea întroducerĭ unorŭ astŭ-felŭ de scolĭ? Credŭ că potŭ aduce unŭ maĭ mare bine țereĭ? Atuncĭ de ce nu iaŭ D-lor inițiativa sĕ înființese o școlă séŭ douĕ românescĭ dupe acestŭ sistemŭ, îndependinte de ale nemțilorŭ?

Fiă sigure, că românulŭ celŭ maĭ săracŭ va oferi dinarulŭ seŭ cu mulțumire pentru asemenĭ întreprinderĭ românescĭ; érŭ detorcândŭ produsulŭ caritățiĭ române pentru creare și sub-venționare de institute streine, nimenea nu va maĭ rĕspunde la apelulŭ D-lorŭ.

Vomŭ maĭ reveni asupra acesteĭ interesante cestiunĭ.

EVENIMENTELE DIN SPANIA

Tóte jurnalele ce ne vinŭ din streinătate suntŭ de acordŭ a recunósce că evenimentulŭ din Spania nu este fără interesŭ și pentru cele-l-alte popóre din Europa. Până și jurnalulŭ Domnuluĭ de Bismark susține că abdicarea dinastieĭ de Savoia, una din cele maĭ oneste și maĭ liberalĭ case din Europa, este o *lovitură aspră ce se dă principiuluĭ monarchicŭ* pe continentŭ.

Guvernulŭ republicanŭ din Madrid însĕ, ca se întăréscă și maĭ multŭ credința jurnalelorŭ, procede într'unŭ modŭ energicŭ și în conformitate cu principiile séle spre a asicura linistea și Republica în țéră. Celŭ dintêiŭ faptŭ alŭ sĕŭ a fostŭ abolițiunea pedepseĭ cu mórte, desființarea titlurilorŭ nobiliere, amnistierea tutulorŭ proceselorŭ politice, și o facere de economiĭ enormă, prin suprimarea de sinecure, de ministerie, chiarŭ și de pensiunĭ la aceĭ maĭ micĭ de 60 anĭ. Acestea suntŭ avantagiele ce le aducŭ numaĭ Republica.

Intre cele l'alte puterĭ, carĭ amŭ anunțatŭ că a recunoscutŭ Repulica spaniolă, este și Olanda.

In Barcelona a fostŭ una din manifestările cele maĭ entusiaste pentru Republică, despre care vomŭ da amĕnunte în numĕrulŭ viitorŭ. Pân'atuncĭ, se estragemŭ dupe jurnalele streine următórele fapte petrecute cu proclamarea și dupe procramarea Republiceĭ:

D. Jonh Lemoine, în *Journal des Débats*, istorisesce în aceștĭ termenĭ întrevederea în care regele Amedeŭ a anunciatŭ D-luĭ Ruiz Zorilla otărîrea sea de a abdica:

«Sâmbătă, în urma unuĭ consiliu de ministrĭ, regele Amedeŭ a ţisŭ D-luĭ Zorilla că voea sĕ-ĭ vorbéscă în parte, și a ținutŭ acestŭ limbagiŭ, alŭ căruĭ sensŭ este fórte esactŭ, dacă nu chiar și termenĭ:

— Spania, a ţise elŭ, este în prada luptelor de partită; de treĭ anĭ, de cândŭ suntŭ aicĭ, nu s'a făcutŭ nicĭ unŭ progresŭ. Situațiunea mea nu se maĭ póte ține; nu voiŭ sĕ fiŭ o păpușă. Suntŭ din casa de Savoia și nu voiŭ sĕ mĕ espunŭ a fi într'o ţi alungatŭ; preferŭ maĭ bine se mĕ ducŭ de buna mea voiă. M'am gînditŭ dar seriosŭ, și amŭ luatŭ otărîrea nestrămutată de a părăsi țéra, depunândŭ puterea în mâinele Camerilorŭ. Acéstă otărîre, o voiŭ esecuta-o fórte curândŭ, și deja amŭ datŭ ordine ca totulŭ se fiă gata pentru plecarea mea, chiar Marți, dacă voiŭ crede utilŭ; v'o repetŭ că otărîrea mea este luată în modŭ irevocabilŭ, și vĕ rogŭ se nu'mĭ faceți observărĭ pentru a mĕ întórce de la dênsa. Puteți sĕ comunicați decisiunea mea consiliuluĭ.»—

«Acéstă otărîre neasceptată, séŭ celŭ puçinŭ revelată pe neașteptate de rege, a uimitŭ pe primulŭ ministru; dar naturalminte ea nu putea remâne multŭ timpŭ secretă. Se maĭ adaoge că regele arŭ fi declaratŭ că nu voesce a se duce acum în Italia, dupe o espedițiune care arŭ putea da locŭ la comentarĭ puçinŭ serióse. De sigurŭ că pentru acésta a și plecatŭ la Lisabona, unde va putea sĕ se repausese fórte bine, de vreme ce va fi acolo la sora sea, regina Portugalieĭ.

«*Sic finis...*»

«Ministrĭ făcură încercărĭ pentru a decide pe rege se revie de la acéstă otărîre; încercările lorŭ însĕ fură zadarnice, și dar, mesagiulŭ regeluĭ fu cititŭ în Congresŭ. Regele ţice că:

—E o mare onóre de a conduce destinatele uneĭ țĕrĭ, de și adâncŭ turburată; era decisŭ a'și observa jurĕmêntulŭ de respectŭ către Constituțiune, creţêndŭ că lealitatea va înlocui experiența ce n'o avea. Buna sea dorință însĕ l'a înșelatŭ, căcĭ Spania trăesce într'o luptă continuă, care, de arŭ fi contra străinilorŭ, elŭ n'arŭ renunța la tronŭ; dar ea este între spaniolĭ. Nevoindŭ dar a fi nicĭ regele uneĭ partite, nicĭ a procede într'unŭ modŭ ilegalŭ, crede tóte silințele séle sterpe și renunță la coróna Spanieĭ pentru dênsulŭ, fiĭ și moștenitorĭ sĕĭ.»

Se scrie din Lisabona, cu data de 14: Ministrulŭ lucrărilorŭ publice și amploiațiĭ căeĭ ferate s'aŭ dusŭ la Badajoz ca se întêmpine pe regele Amedeŭ.

Palatulŭ regalŭ s'a pregătitŭ la Lisabona pentru a-lŭ primi.

Ministrulŭ Spanieĭ, dupe ordinulŭ guvernuluĭ sĕŭ, s'a dusŭ la frontieră ca se întêmpine pe rege.

Regele Portugalieĭ și ministrĭ astéptă astă-ţi la gară pe majestatea sea.

Aderările la Republică nu încetéză de a sosi de prin provinciĭ, atâtŭ din partea autorităților civile și militare, câtŭ și din partea populațiuneĭ.

Banca din Madrid și tóte cele-l'alte case importante de bancă din țéră facŭ oferirĭ ministruluĭ finanțelorŭ.

Unulŭ din cele dintêiŭ acte ale nouluĭ guvernŭ a fostŭ graciarea condemnaților la mórte carĭ trebuiaŭ sĕ fie executați la Barcelona.

D. Castelar a adresatŭ unŭ *memorandum* națiunilorŭ streine prin care arétă politica exterióră a Republiceĭ spaniole.

Se va da o mare impulsiune înarmăreĭ naționale.

Regele Amedeŭ, îmbarcându-se la Lisabona pentru Italia, se ţice că ar fi alesŭ acéstă cale în dorința propabilă de a evita o întêlnire cu bandele carliste, respândite încă prin provinciile de nordŭ.

Ambasadorulŭ Spanieĭ la Lisabona priimise ordinulŭ de a întêmpina la frontieră pe rege, care era însoțitŭ de deputațiunea Cortesilorŭ.

Socia regeluĭ, Maria-Victoria, și copiĭ seĭ, dintre carĭ unulŭ numaĭ de câte-va ţile, plecase înainte cu ducele de Aosta.

Olozaga, ambasadorulŭ Spanieĭ la Paris, a trimisŭ la Madridŭ demisiunea sa. Va rĕmânea însĕ la postŭ până ce noulŭ guvernŭ va îngriji de înlocuirea sa.

Daily-News publică următórea depeșă din Madrid și impresiunea ce a produsŭ la Londra abdicarea luĭ Amedeŭ:

Noutatea despre abdicarea regeluĭ Spanieĭ a produsŭ aci o sensațiune fórte mare. Foile din Berlin se întrecŭ în a preţice stabilirea Republiceĭ spre înlocuirea regimuluĭ care se duce, și atribue acéstă mișcare intrigilorŭ Francieĭ. *Gazeta Spener* spune despre căderea dinastieĭ de Savoia că ea este o lovitură aspră adusă principiuluĭ monarchicŭ în Europa.

Astŭ-felŭ și *Times* din *New-York* ţice că abdicațiunea regeluĭ Amedeŭ se explică prin imposibitatea în care se află de a converti pe spaniolĭ într'unŭ poporŭ amicŭ alŭ ordineĭ.

Stabilirea, cu succesŭ, a uneĭ Republice este unŭ mare pasŭ spre o federațiune a raselorŭ latine, care sĕ serve de contra-greutate la marea uniune a poporuluĭ teutonicŭ.

Tribuna, totŭ din New-York, proclamă că monarchia este mórtă în Spania. Ea adaugă că, déca Republica va dura și va reuși, influența sa asupra Europeĭ latine va fi considerabile.

New-York Herald crede că abdicațiunea regeluĭ Amedeŭ este unŭ imensŭ triumfŭ pentru causa populară în Europa; acestŭ triumfŭ demonstră că încercarea Republiceĭ în Frsncia produce bunŭ efectŭ.

Abdicațiunea regeluĭ va pune póte unŭ capĕtŭ și tiranireĭ spaniole la Cuba.

REVERSATULŬ ȚORILORŬ
ȘI
LUPTA IUBIREĬ

Céta umbrelorŭ sfiósă,
Fugindŭ în negre speluncĭ,
Dupe nóptea'ntunecósă
Vĕrsaŭ lacrĕmĭ peste luncĭ;

Adierĭ surîțĕtóre
Legănaŭ florile linŭ;

www.dacoromanica.ro

Undele murmurătóre
Se deşteptaŭ c'unŭ suspinŭ;

Unŭ susurŭ plinŭ de dulcéţă
Frunda'ı codriŭ'ncetŭ scotea,
Ş'unŭ vĕlŭ albŭ întinsŭ de céţă
Câmpulŭ verde-coperea;

Aurora rîdĕtóre
Cu degetulŭ auritŭ
Deschidea mândruluĭ sóre
Vastulŭ lumeĭ rĕsĕritŭ

Unde'nunda recorósă
P'orizoutulŭ lucitorŭ,
Purpura sea scânteiósă
Ondula încetişorŭ;

Şi din marea sunătóre
In azurŭ, strĕlucitorŭ,
Se ridica sântulŭ sóre,
Ca unŭ globŭ schinteiătorŭ;

Stoluri dese nesfîrşite
De porumbi, susŭ în seninŭ,
Peste câmpuri înflorite
Sĕ rotéŭ într'una linŭ;

Érŭ rândunica voiósă
Ciripindŭ, rîdea în sborŭ;
Érba, unda rĕcorósă
Şi înverdítulŭ ogorŭ;

Şi prin érba înroată
D'ale umbrelorŭ plânsori
Prepeliţa pitulată
Cânta veselŭ printre flori;

Ciocârlia dupe câmpuri
In seninŭ se înălţa
Ş'aerulŭ, umplândŭ de cânturi,
In vĕdduhŭ mereŭ sbura;

O turmă de oi lânósă
Cu sburdalnici mieluşei
Păscea érba cea roósă
Subtŭ umbră désă de tei

Unde unŭ voĭnicŭ de frunte
Cu facia ca unŭ bujorŭ,
Mândru ca unŭ bradŭ de munte,
Din fluerŭ cânta de dorŭ.

Şi din dumbrava vecină
Iubita sea-i respundea
Mai duiosŭ, c'o voce lină,
Şi obida-lŭ copîndea.

Elŭ atunci plinŭ de'nfocare
Rupse-o fóiă de stejarŭ,
Şi'ncepu cu jale mare
Sĕ cânte, plângêndŭ amarŭ:

Se cânte din frunda lată
Dorulŭ sufletuluĭ sĕŭ,
Spuindu-şi durerea tótă
Cu lacrĕmi luĭ Dumneđeŭ!

Dar iubita sea frumósă
Mai cu jale-i rĕspundea
Din dumbrava rĕcorósă,
Unde frunda suspina.

Elŭ atunci cu duioşiă
Aşa frunda'nfiora
In cătŭ pe'nalta tăriă
Sórele se întrista;

Şi fecióra săgetată
D'acestŭ durerosŭ oftatŭ,
Din dumbra 'nvecinată
La elŭ în sborŭ a plecatŭ

Şi de gâtu-i se anină,
Ca viţa de unŭ stejarŭ,
Şi'n săruturi îi alină
Alŭ sĕŭ lungŭ negru amarŭ.

De busa sea înfocată
Ea rĕmase mii de điori,
Ca albina aninată
D'ale primă-verei flori;

Şi plină de fericire
In iubitulŭ eĭ vedea
Cerŭ, întréga nemurire
Cândŭ în ochii sĕi privia.

Şi cu o dulce oftare
Amândoi încinşi de dorŭ
Subtŭ teĭ séra pe rĕcóre
Işi unéŭ suspinulŭ lorŭ:

Suspinŭ dulce de iubire
Ce prin frunde espira,
Şi sglobiele zefire
Prin crengi linŭ îlŭ repeta.

De atunci frunda umbrósă,
Séra în framĕtulŭ sĕŭ,
Acea oftare duiósă
Repetă cu dragŭ mereŭ.

M. C.

DIVERSE

Sarutŭ-valsŭ şi judele de pace. Din Graţŭ se comunică următórea istorióră picanta:

Đeulŭ Mercuriŭ, precumŭ se sciă, la ceĭ vechi éra nu numai apĕrătorulŭ neguţătorilorŭ, dar şi protectorulŭ tâlharilorŭ.

Sigurŭ, că numai acesteĭ insuşiri duble a luĭ se póte atribui şi întêmplarea din balulŭ de la 18 Ianuarie alŭ junimeĭ comerciale din Graţŭ, cu care ocasiune elŭ nu numai a arangiatŭ o esposiţiune de dame frumóse, dar încă a datŭ prilegiŭ a se şi fura ce-va.

Dér fiindŭ că vorbirămŭ aicea de o tâlhăriă, trebue sĕ v'o spunemŭ din capulŭ loculuĭ, că Mercuriŭ—afară de demnităţile amintite—mai pórtă şi rolulŭ de miđlocitorŭ în nenumăratele istorióre de amorŭ ale đeilorŭ şi đînelorŭ. | Astŭ-felŭ, apoi veţi sci numai de cătŭ, că déca în acestŭ balŭ s'a furatŭ ce-va, apoi aceia n'a pututŭ fi altŭ ce-va de cătŭ o—sarutare.

Da, era o sĕrutare, cea ce unŭ Mercuriŭ tênărŭ a furatŭ danţătorieĭ séle.

Junele danţa cu pasiune, ea cu entusiasmŭ, şi cumŭ eĭ astŭ-felŭ danţară, buđele luĭ atinseră umeriĭ de rose aĭ dameĭ séle.

Éră o sarutare!

Bărbatulŭ danţătorieĭ, căci ea era măritată, observă incidentulŭ cu nesce ochi geloşi.

O apucătură straşnică, şi perechia danţătoria fu despărţită.

Bărbatulŭ nevesteĭ, ofensatŭ în onórea sa, provocă pe danţătorŭ alŭ urma în garđerobă, şi acolo elŭ ceru esplicaţiune despre apropiarea acestuia de socia s'a.

Junele întărea, că nu s'a întêmplatŭ de cătŭ o atingere involuntariă a umeruluĭ.

Bărbatulŭ părea a fi mulţumitŭ cu acestŭ respunsŭ, şi—cugetânduđe de sigurŭ la sânta scriptură cara đice: «ochi pentru ochi, dinte pentru dinte,» —resplăti atingerea umeruluĭ nevesteĭ séle şi elŭ cu o atingere;—cu deosebire, că elŭ nu se servi —ca junele—de gura luĭ, ci đe cele cinci đegete ale séle.

Junele astŭ-felŭ «atinsŭ», se simţi fórte—emoţionatŭ, şi sub impresiunea acestuĭ simţimentŭ, elŭ nu află reparaţiunea bărbatuluĭ corespunđătóre, ci lasă prin represinntantele seŭ Dr. Kosjek a se înainta casulŭ onorabileluĭ jude cercualŭ, unde apoi acestŭ sărutŭ-valsŭ se tractă îndată.

Dr. Kosjek desvoltă la acésta ocasiune unŭ splendidŭ studiŭ choreograficŭ; elŭ descrise, că arta modernă a danţuluĭ nu numai permite o asemenea apropiare intimă, dar încă autoriséză pe dănţuitoriŭ la aceea.

Judele condamnă pe bărbatŭ. (*Familia*).

* * *

Bărbatulŭ Caţelŭ. Cronicarulŭ jurnaluluĭ *La Turquie,* narésă următórea întêmplare curiósă, afirmândŭ antecitatea eĭ:

«D. X... a luatŭ în căsătoriă, acum şése luni de đile, o tânără, frumósă ca unŭ îngerŭ, pre care o iubea din sufletŭ, déră care, şi ea, nu mai pnţinŭ îlŭ iubea pre D. X... de şi era trăinicuţŭ, adecă numai de vr'o cinci-đeci-şi-cinci de ani. Singurulŭ punctŭ asupra căruia soţiĭ nu se prea învoiaŭ, era cestiunea câinilorŭ.

«Dómna adora căţeiĭ, D-lŭ nu putea sĕ'ĭ sufere.

«Cu tóte astea, D-lŭ tolera în casĕ'ĭ, pentru hatîrulŭ D-neĭ, unŭ căţeluşŭ mititelŭ, albŭ ca néua şi creţŭ ca buclele.

«De-ună-đi însĕ, într'unŭ momentŭ de nerăbdare dupe ce'ĭ dete în zadarŭ cu «ho!» şi cu «hodîr!» apucă dobitocului de céfă şi îlŭ asvârli pre feréstră. Pătrunsŭ de milă, o tuli pe scară luându câte patru-cinci trepte de o dată, şi se întórse cu cadavrulŭ căţeluluĭ. Déră ce sĕ véđă? Pe D-na X... apucată de istericale! — Şi cândŭ îşi veni în fire, o apucă frigurile cerebralĭ. Doue đile fu în delirŭ, chiămându'şi cu disperare căţelulŭ.

«Medicii declarară că nu mai e speranţă.

«De o dată, o ideiă ciudată trecu prin mintea D-luĭ X... Îşi luă pălăria şi o tuli d'a fuga.

«Patru ore nu s'a vĕđutŭ p'a casă D. X... Cândŭ se întórse, biata damă, totŭ în delirŭ, continua a'şi chăma căţelulŭ favoritŭ.

«Déră, o! minune! la momentŭ îĭ respunse unŭ urletŭ de câine, urmatŭ de mai multe lătrăturĭ. Era bietulŭ D. X... care se pusese pre acestŭ eserciţiŭ. Disperatŭ, alergase la unŭ profesorŭ de câinĭ de luase o lecţiune.

«Dómna X... se sculă, îşi trecu đegetele prin pĕrulŭ albitŭ alŭ bărbatu-seŭ pre care îlŭ lua dreptŭ cărlionţiĭ căţeluluĭ. Pre dată bucuria o linisti, adormi scăpată prin alusiune.

«Se sculă tocmai a doua đi de diminéţă, fără frigurĭ. Bărbatu-sĕŭ, în genuchi lîngă patu'ĭ, mîrîia şi lătra cu o voce de remuşcare.

«Cândŭ se făcu bine de totŭ, D-na X... îlŭ ertă.»

ULTIME SCIRI DE LA SENAT

Domnulŭ Băţcovénu, spuindŭ că D. Orăscu, ca vice Preşedinte, nu este la înălţimea misiuniĭ séle, şi chiarŭ eri a đisŭ că este *stăpânŭ* şi că *face ce voesce,* propune o moţiune prin care se cere revocarea Domnuluĭ Orăscu, fiindŭ că Senatulŭ nu trebue se fiă slugă la niminĭ.

Se pune la votŭ acésta moţiune şi sĕ respinge cu 20 voturi, avêndŭ pentru ea 15.

Aceĭ 20 senatorĭ aŭ votatŭ prin urmare că le placŭ a fi slugi până şi Domnuluĭ Orĕscu.

Câtŭ pentru interpelarea Domnuluĭ Deşliu, Domnulŭ Primŭ Ministru a declaratatŭ, prin biuroŭ, că va rĕspunde la ea, cândŭ va priimi tóte informaţiunile.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE		
Obligaţiuni rurali	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţii domeniali	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	—	—
» 3 luni	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni . . ,	372	½
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE		
Metalice	70	60
Naţionale	73	60
Lose	105	80
Acţiunile băncei . .	1000	—
Creditulŭ	338	—
London	109	35
Oblig. rurale ungare	80	25
» Temeşvar . .	78	—
» Transilvane.	77	25
» Croate . . .	—	—
Argintŭ în mărfuri .	108	30
Ducaţi	—	—
Napoleoni	8 70	½

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru ţrigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Reginei Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, **la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.**

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autoriĭ: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolocosky, Courcelle, Mill, Pratbie, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Mortens, Molinari etc.

Dicţionaire de comerce 2 voluve, Dicţionaire de l'economie dolitique 2 volume, Bouillet Dicţionaire de geographie et des scrien ces, ediţiă nouă.

CODICELE române, de Boeroscu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL
DE THRIDACE
DE VIOLET
PARFUMEUR Bté, A PARIS
Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.
Dépôt dans toutes les villes du monde.
EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE!
LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA
ŞI
SIROPŬ DE NAFÉ
DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ ai spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ eficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăresci şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

PRĂVĂLIA de alăturea cu Licrăria Socecŭ et comp. este de închiriatŭ de la sf. Gheorghe înainte.

Doritorĭ de a o lua cu chiriă suntŭ rugaţĭ a se adresa chiar la actuala chiriaşă séŭ la Librăria Socecŭ.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzênd principele cele mai energice a le copaiveĭ

INJECTION DE SIBORD 5F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele mai energice copaiveĭ şi a le cupebuluĭ.

DRAGEES-ESSENCE de SIBORD 5F.

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caduriĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

En detail.

29 Strada Lipscani 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

Mare asortimentŭ de delicates; Depou de Vinuri streine şi indigene, Adevĕratul Vinu de Buda şi Presburg, Asortimentu de totu felu de Conserves Alimentare şi Mustariuri, Untu de lemnu finu de Toscana şi Nica, Untură de Peşte de bautu în flacóne şi cu okaoa.

Ceaiu Compagni Colonialu, Romuri, Jamaica, Ananas, Apa anatherina de D-ru I G. Popp, Cerueala de scanduri garantata Grund şi Lack.

NB. se primeste untu proaspatu şi topitu de Braşiov la fie care 3 zile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru nă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MARŢI, 13 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 295

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 12 FEVUARIE

In numĕrulŭ nostru de la 30 Ianuarie amŭ spusŭ că libertatea sociale, individuale şi municipale suntŭ aḑĭ gloria şi forţa unuĭ statŭ. Aceste libertăţĭ nu aŭ nimicŭ artificialŭ, nu suntŭ imaginaţiunĭ ale vre unuĭ teoreticŭ; ele suntŭ desvoltarea falutăţilorŭ nóstre. Orĭ ce statŭ cată a le respecta, pentru că ele asicură individuluĭ întréga şi perfecta desvoltare a viăţiĭ. Ceea ce distinge o ţĕră cu unŭ guvernŭ despoticŭ de o ţĕră cu unŭ guvernŭ democraticŭ, este că în cea dintêiŭ omulŭ trăesce pentru unŭ domnŭ, pe cândŭ în cea de a doua trăesce pentru sine, pentru aĭ seĭ, pentru societata.

Cum óre nu s'a recunoscutŭ atâta timpŭ acéstă mare şi fecundă veritate? Pentru că de patru secolĭ regiĭ şi legiştiĭ aŭ împrumutatŭ numaĭ de la despotismulŭ romanŭ idialulŭ lorŭ de guvernămêntŭ. Statulŭ a fostŭ idolulŭ care, la ceĭ maĭ moderniĭ, a înlocuitŭ pe Cesarĭ; luĭ aŭ sacrificatŭ forţile de viaţă ale societăţiĭ.

Revoluţiunea Engliterei de la 1688, revoluţiunea Americeĭ de la 1776, revoluţiunea Francieĭ de la 1789 aŭ rĕsturnatŭ superstiţia antică şi aŭ datŭ suveranitatea numaĭ individuluĭ. Sufletulŭ e liberŭ, viaţa trebue se fiă asemenea: principiĭ nu trebue se maĭ fiă de câtŭ nisce magistraţĭ şi guvernele numaĭ nisce delegaţĭ aĭ societăţiĭ, nisce depositarĭ aĭ uneĭ puterĭ limitate!

Inţelcs'aŭ ceĭ de la guvernŭ aceste principiĭ marĭ şi salutariĭ? Nu. Din contra, pentru că naţiunea nu s'a opusŭ la venirea lorŭ la putere pe o cale nedemnă, îmbrânciţĭ pe fotoliurile lorŭ de piciorulŭ consoluluĭ prusianŭ, aŭ creḑutŭ că suntŭ coborâţĭ cu coşniţa din cerŭ, într'adinsŭ spre a guverna şi a slei acestŭ poporŭ prin tóte miḑlócele. Nimicŭ bunŭ pentru ţĕră, totŭ folositorŭ pentru eĭ, a fostŭ principiulŭ ce-ĭ a condusŭ până aḑĭ.

Fără nicĭ unŭ principiŭ stabilŭ în capulŭ lorŭ, fără nicĭ o ideiă patriotică şi economică, aŭ creatŭ mereŭ numaĭ cheltueliĭ Statuluĭ, până cândŭ, vĕḑêndŭ că nu maĭ aŭ cu ce le acoperi, aŭ alergatŭ la imposite, directe şi indirecte; la cedărĭ de monopoluri, carĭ suntŭ şi acelea unŭ impositŭ din cele maĭ pericolóse, pentru că se ĭ-a pe nesimţite, pe furişŭ; la timbru, care a adusŭ o perturbaţiune în ţĕră; şi, în fine, la o sumă de dărĭ carĭ aŭ căḑutŭ pe spinarea locuitorilorŭ cu atâta putere în câtŭ ĭ-a dărămatŭ la pămêntŭ, ĭ-a pusŭ în posiţiune se nu maĭ pótă plăti, şi cu tóte acestea guvernulŭ pune imposite mereŭ şi voesce se dea şi monopolulŭ spirtóselorŭ.

In zadarŭ D. Vernescu a strigatŭ *«că n'a maĭ rămasŭ nimicŭ ne inventatŭ ca sĕ se stórcă poporulŭ; că şi căldarea şi patutŭ suntŭ vêndute săraculuĭ; c'a ajunsŭ cuţitulŭ la osŭ;»* în zadarŭ totŭ. Guvernuluĭ îĭ trebue banĭ ca se acopere cheltuelile, şi, profitândŭ şi de cuvintele Domnuluĭ Boerescu, care a ḑisŭ în Cameră că *«se pue imposite câtŭ de multe, căcĭ poporulŭ póte plăti»*, pe de-oparte a pusŭ în lucrare crearea a nouĭ imposite, érŭ pe de alta a datŭ ordinŭ a esecuta cu orĭ ce chipŭ şi prin orĭ ce miḑlóce locuitoriĭ se plătéscă pe cele puse până acumŭ.

Atâta a trebuitŭ prefecţilorŭ, sub-prefecţilorŭ şi celorŭ l'alţĭ aginţĭ aĭ fisculuĭ. Indată s'a făcutŭ o desfăşurare de forţă armată din dorobanţiĭ districtelorŭ şi a inundatŭ satele ca vandaliĭ, întrebuinţândŭ *tóte* miḑlócele, dar *tóte*, pentru a putea împlini contribuţiunile. In numĕrulŭ nostru de la 24 Decembre amŭ publicatŭ o scrisóre a unuĭ venerabilŭ cetăţianŭ din Gorjiu, care descria, cu nisce colorĭ viĭ, starea locuitorilorŭ din acelŭ districtŭ şi barbara purtare a dorobanţilorŭ pentru a putea face împlinirile. Acestŭ faptŭ n'a fostŭ isolatŭ numaĭ în Gorjiŭ. Elŭ a urmatŭ maĭ în tótă ţĕra, maĭ în tóte districtele, maĭ în tóte comunele. In unele comune însĕ, a trecutŭ tóte mărginele. Esecuţiunele aŭ ajuasŭ maĭ rele de câtŭ în Francia cândŭ prusienĭĭ intraŭ cu baioneta într'unŭ oraşŭ cuceritŭ. In districtulŭ Ilfovŭ s'a întêmplatŭ, în comuna Obedeniĭ, ca dorabanţiĭ se desvelésca casele ómenilorŭ spre a-ĭ sili se plătéscă.

Totŭ în districtulŭ Ilfovŭ, în plasa Mostistea, unŭ preceptore a pusŭ apă în cismele unuĭ contribuabilŭ, i le-a pusŭ în picióre, l'a ţinutŭ maĭ multe ore în gerŭ, astŭ-felŭ până a înghe̊atŭ cismele pe piele. Acestŭ faptŭ ni se asicură că a fostŭ constatatŭ chiar de justiţiă.

In Prahova însĕ faptele administraţiuniĭ, totŭ cu ocasiunea perceperiĭ, aŭ fostŭ şi maĭ *barbare*, şi maĭ *oribile*. Agenţiĭ însărcinaţĭ cu perceperea aŭ jefuitŭ pe locuitorĭ, ş'aŭ bătutŭ jocŭ de eĭ în tóte modurile, ĭ-aŭ tratat ca pe animale, — înşelându-ĭ şi înfrânându-ĭ—ca se pórte pe dorobanţĭ în spinare din casă în casă. Pivniţile aŭ fostŭ sparte şi bĕuturile consumate şi risipite. Uniĭ din locuitorĭ aŭ fostŭ bătuţĭ până aŭ rămasŭ morţĭ.

Faptele suntŭ atâtea de multe şi atâta de barbare, în câtŭ ne este peste puţinţă a le enumĕra în revistă. Lăsămŭ însĕ se vorbéscă aḑĭ, într'o dare de sémă publicată maĭ la vale, D-lŭ A***, care a fostŭ şi elŭ prada unorŭ asemenea fapte şi care a fostŭ martorŭ la facia loculuĭ la tóte cele comise, cum şi la constatările justiţieĭ.

Proclamarea Republiceĭ la Barcelona

De erĭ la prînḑŭ—ḑice *Diario* din Barcelona, de la 13 Februarie—mulţimea n'a încetatŭ d'a se concentra pe piaţa Constituţiuneĭ, şi hotelulŭ oraşuluĭ n'a încetatŭ d'a fi inundatŭ de grupe compacte de ómenĭ carĭ cereaŭ: uniĭ arme érŭ alţiĭ de a face o manifestaţiune publică. Către cele dintêiŭ ore dupe amiaḑĭ, grilele şi tóte porţile edificiuluĭ municipalŭ furĕ închise. Piatra monumentală a Constituţiuneĭ fu acoperită de unŭ voalŭ; érŭ pe balconulŭ principalŭ alŭ monumentuluĭ atârnară o fâşiă de pânză, imitândŭ piatra, asupra căreia se citea cuvintele următóre:

«Autonomia municipalĕ. — State suverane federate. — Republica democratică federalĕ. — Trăiască confederaţiunea federalĕ!

In momentulŭ chiar în care aşeḑaŭ acéstă fâşiă de pînză şi coprinderea eĭ devenea aparentă, mulţimea, strânsă pe piaţă, scotea strigăte unanime de: *Trăiască Republica federalĕ!»*

Puţinŭ maĭ în urmă, şi pe dată ce şedinţa secretă a deputaţiunii provinciale fu suspendată, Don José Maria Torres, din înălţimea balconuluĭ palatuluĭ unde eraŭ adunaţĭ consilieriĭ, dete cetire unuĭ proectŭ de telegramă ce urma a se adresa guvernuluĭ la Madrid, prin care consiliulŭ se oferea de a menţine ordinea şi d'a concura cu dênsulŭ la stabilirea Republiceĭ democratice federale. Acéstă citire terminată, strigătele resunară din noŭ, cu maĭ multŭ entusiasmŭ încă, *trăiască Republica!* In urma acestorŭ strigăte, D. Torres se retrase, anunţiândŭ asistenţilorŭ că se va ocupa numaĭ de câtŭ cu preparrea şi distribuirea armelorŭ!

Piaţa Junteĭ revoluţionare era ocupată milităresce de infanteriă şi cavaleriă, şi niminĭ nu putea sĕ se apropiă de pórta Atarazanes.

Aşeḑară o bateriă de artileriă chiar la intrarea monumentuluĭ. Alte douĕ tunurĭ furĕ asemenea aşeḑate pe bordulŭ mărieĭ, încredinţândŭ serviciulŭ unuĭ detaşamentŭ de marinarĭ, subt comanda unorŭ sergenţĭ

www.dacoromanica.ro

de artileriă, căcĭ oficierii încă de diminéţă depuseseră puterea lorŭ, în urma unuĭ decretŭ de disoluţiune a corpurilorŭ asistente.

Nóptea, faciada Palatuluĭ consiliuluĭ generalŭ şi aceia a oteluluĭ municipalŭ fură iluminate. Partea centrală a primuluĭ edificiŭ era acoperită de unŭ imensŭ decorŭ de catifea cârmîţiă, garnisită cu ciucurĭ de aurŭ şi désupra acestorŭ decoruri eraŭ suspendate armele Cataloniei. Scutierulŭ era înconjuratŭ de o ghirlandă de aurŭ prinsă de unŭ galonŭ roşiu.

Drapelulŭ federalŭ alŭ Cataloniei, ce se arborase în ajunŭ pe otelulŭ municipalŭ, era pe unŭ câmpŭ roşu cu unŭ triangulŭ albŭ, în interiorulŭ căruia era scrisŭ cuvêntulŭ *democraţiă*. Triangulŭ de jurŭ în prejurŭ era semănatŭ de stele albe cu acéstă inscripţiune, scrisă cu litere mari: *Catalonia*.

Tótă séra şi tótă nóptea grilele oteluluĭ municipalŭ rămaseră închise. Magasiele stabilite în uliţa Libertăţiĭ, Jacineĭ şi altele eraŭ asemenea închise.

Mulţimea, care era considerabilă maĭ tótă diminéţa în Rambla, în uliţa Libertăţiĭ şi pe piaţa Constituţiuneĭ, deveni imensă încă de la începutulŭ sereĭ în urma sosiriĭ ómenilorŭ din tóte satele şi centrurile de populaţiunĭ vecine.

Casinurile şi cluburile politice republicane aŭ arboratŭ, peste ţi, bandierele naţionale, şi tótă séra balconurile lorŭ aŭ fostŭ iluminate. Astŭ-felŭ era şi pe la tóte casele particolare.

Dupe ceea-ce ni se raportă, pare că erĭ, pe la 5 ore dupe amiaţĭ, unŭ detaşamentŭ de cavaleriă înconjura cafenéoa Deléries, pe cândŭ unŭ pichetŭ de infanteriă străbătea în interiorulŭ stabilimentuluĭ, făcênd vre o douĕ-ţecĭ de individe prisonieriĭ. Se ţicea în publicŭ că arestaţiĭ făceaŭ parte dintr'unŭ comitetŭ carlistŭ şi că, în numĕrulŭ lorŭ, făcea parte şi unŭ cabecila în care aŭ recunoscutŭ pe Barrancot.

Aceştĭ indivizĭ aŭ fostŭ conduşi la Altaranas de trupe.

Guvernatorulŭ civilŭ alŭ Cataloniei a datŭ următórea proclamaţiune :

Barceloniĭ!

«Erĭ a fostŭ o ţi de bucuriă şi de espansiune. Astăţĭ ea trebue sĕ fiă o ţi de calmŭ şi de lucru. Între virtuţile republicane care crescŭ popórele dotate de acéstă formă de guvernămêntŭ, figură în prima liniă amorulŭ munceĭ, care este sorgintea tutulorŭ fericirilorŭ, pe cândŭ indolenţa şi lenea suntŭ causele tutulorŭ crimelorŭ şi a miseriilorŭ de totŭ felulŭ.

« Mĕ simtŭ mândru de a mĕ afla în miţlocŭlŭ uneĭ populaţiunĭ ca acea a Barceloneĭ, care nu s'a aruncatŭ în nicĭ unŭ actŭ represivŭ în momentele uneĭ aprinderĭ lesne de înţelesŭ, ca acea ce a domnitŭ în ţioa de erĭ, ţi în care atitudinea vóstră a fostŭ o desmințire dată acelora carĭ credeaŭ într'o agitaţiune desordonată din partea vóstră,

«Complectaţĭ astăţĭ opera vóstră aşa de bine începută şi demnă de ómenĭ carĭ aŭ consciinţa datoriilorŭ lorŭ.— Puneţi-vĕ dar pe lucru, atâtŭ de necesariŭ subsistenţiĭ familiilorŭ vóstre.

«Şi voĭ, fabricanţĭ, comercianţĭ şi industrialĭ, deschideţĭ îndată atelierile vóstre, prăvăliile şi magasiile vóstre, şi căutaţĭ d'a respecta şi a conserva prin atitudinea vóstră reputaţiunea ce aţĭ dobânditŭ de ómenĭ inteligiņţĭ şi civilisaţĭ!

«Barceloniĭ! În numele guvernuluĭ Republiceĭ, şi în numele vostru propriŭ, vĕ mulţumescŭ de conduita înţeleptă şi patriotică ce aţĭ ţinutŭ în grelele circunstanţe în care ne aflămŭ.»

Guvernatorulŭ civilŭ, **Eduard Loma.**

Printr'o nouĕ proclamaţiune, adresată poporuluĭ Catalonieĭ, anunţîndŭ votulŭ Cortesilorŭ pentru Republică, căpitanulŭ generale Gaminde se exprimă în termeniĭ următorĭ :

Catalaniĭ.

«Erĭ, adresându-vĕ cuvêntulŭ, vĕ ţicemŭ că circonstanţele suntŭ grave şi sólemnele. Astăţĭ viŭ sĕ ţicŭ că puterile legalimente constituite, hotărându forma guvernămêntuluĭ care trebue sĕ domnéscă la noĭ, suntemŭ datorĭ respectŭ şi supunerea hotărâreĭ ce s'a luatŭ la Madrid.

«Popórele cele marĭ se cunoscŭ în crisele cele marĭ. Catalonia nu se va depărta de vechiulŭ sĕŭ renume de poporŭ civilisatŭ. Bucuraţi-vĕ şi în veseliţi-vĕ cu toţiĭ; menţineţĭ însĕ ordinea, asigurându astŭ-felŭ regimulŭ libertăţiĭ.»

Căpitanŭ generalŭ, **Gaminde.**

ADMINISTRAŢIUNEA
JUDEŢULUI PRAHOVA

Istoria ne arétă că tóte statele cele maĭ tarĭ aŭ căţutŭ, cândŭ societăţile se corupseră şi cândŭ puterea statuluĭ, delegatulŭ lorŭ, devenise unŭ miţlocŭ d'a-şĭ satisface ambiţiunile de banĭ şi urele politice. Stricarea bunelorŭ moravurĭ, perderea caracteruluĭ şi virtuţilorŭ civice, suntŭ causele naturale carĭ producŭ cinismulŭ şi turpitudinea. Fără a ne raporta la epocele vechĭ, putemŭ vedea acestea şi în timpiĭ modernĭ. Polonia se perdu prin corupţiuna guvernatorilorŭ sĕĭ, carĭ ambiţionară puterea cu orĭ-ce preţŭ şi, ca se punĕ mâna pe dênsa, căutară se strice moravurile virtoşilorŭ lorŭ străbunĭ, tolerându moliciunea, viţiurile şi venalitatea, ca şi Catilina, care celŭ dintêiŭ corupse junimea romană şi o târâ prin viţiurĭ la trădare, numaĭ ca se domnéscă, de şi în Senatŭ cuvênta cu vocea susŭ despre virtuţile şi patriotismulŭ familieĭ séle. Caterina II, imperatricea Rusieĭ, acăţându singură decoraţiunile pe pepturile guvernatorilorŭ Polonieĭ, cucerea acéstă nefericită ţéră, căţută în moliciune. Catilina, voindŭ a pune mâna pe putere prin încuragiarea viţiurilorŭ şi desfrănărilorŭ, aduse pe Cesare şi perdu Roma.

Starea de decadinţa a administraţiuniĭ judeciuluĭ Prahova ne face se cugetămŭ puţinŭ la acestea.

Nu aparţinemŭ nicĭ uneĭ partite politice, căcĭ nicĭ nu căutămn a face politică. Suntemŭ din aceia carĭ simtŭ că ţéra astă-ţĭ are nevoie d'o administaţiune morală şi d'o justiţiă integră, imparţiale,—prin urmare, fără pasiunĭ politice, şi fără disimţimânte, căcĭ suntem străinĭ acestuĭ judeţŭ, de şi avem o mică proprietate, care acumŭ fu jăfuită subt autoritatea unor aginţĭ administativĭ şi fiscalĭ locală— vomŭ arĕta numaĭ faptele, crimele ce se descoperiră cu acéstă ocasiune de către justiţiă.

In ţiua de 24 Ianuariŭ, îngrijitorulŭ de la proprietatea nóstră din comuna Valea-Călugărésca, judeţulŭ Prahova, veni în Bucurescĭ şi ne vesti că, în nóptea precedinte, domiciliulŭ ne-a fostŭ violatŭ, spartŭ şi jăfuitŭ, érŭ ómenii de serviciŭ arestaţĭ de călăraşĭ şi aginţiĭ locală aĭ administraţiuniĭ, însĕrcinaţĭ cu împlinirea rămăşiţelorŭ din aniĭ trecuţĭ. Indată ne transportarămŭ la reşedinţa judeţuluĭ, unde, adresându plângere parchetuluĭ despre aceste fapte, cerurămŭ ca unŭ membru alŭ sĕŭ se mérgă ale constata la localitate, şi parchetulŭ încuviinţă legala şi drépta nóstră cerere. Pe cândŭ procurorele constata violarea domiciliuluĭ în timpulŭ nopţiĭ, spargerea, jafurile şi secestratea persónelorŭ, precumŭ şi că aceĭ aginţĭ însărcinaţĭ cu împlinirea rĕmăşiţelorŭ ne cerĕŭ imposite pe 1871, fără ca se le fi dĕtoratŭ, dupe cumŭ recepisele ce posedămŭ o probéză, unŭ numĕrŭ considerabile de contribuabilĭ din acea comună întêmpinară pe acestŭ magistratŭ, reclamându c'aŭ fostŭ torturaţĭ, bătuţĭ şi jefuiţĭ; alţiĭ fuseseră siliţĭ prin acestŭ modŭ se plătéscă de douĕ orĭ impositele, şi între altele şi denunţările că douĭ consiliarĭ aĭ aceleĭ comune muriseră în urma bătăilorŭ şi arestărilorŭ suferite de la călăraşĭ, subt autoritatea aginţilorŭ administativĭ şi fiscalĭ.

Localulŭ primărieĭ se transformase într'unŭ coteţŭ de găinĭ, jefuite de la sĕrmaniĭ ţĕranĭ de călăraşĭ, găinĭ pe care procurorele le dete înapoĭ acelora ce putură proba că de la dênşiĭ fuseseră jefuite. Aspectulŭ locuitorilorŭ comuneĭ făcea unŭ tabloŭ reale alŭ unuĭ nenerocitŭ poporŭ cuceritŭ de barbarĭ, carĭ nu trăiescŭ de câtŭ din prada ce facŭ altorŭ popóre subtjugate prin arme.

Ca uniĭ ce ne găsiamŭ presenţĭ, vĕţurămŭ şi ascultarămŭ declaraţiunile ce făcură toţĭ paţienţiĭ către procurore. Uniĭ contribuabilĭ fuseseră bătuţĭ şi torturaţĭ prin impunerea d'a mânca săpunŭ. Alţiĭ, pe lângă jafŭ şi bătaiă, suferiseră insulte nepomenite la noĭ, pe carĭ pudórea ne opresce ale enunţa, insulte d'acelea carĭ avură locŭ în Francia cu ocasiunea celuĭ din urmă resbelŭ, cândŭ comandantele învingătore, dreptŭ recunoscinţă pentru ospitalitatea ce primi în casa unuĭ proprietarŭ mare francese, îĭ lăsĕ în miţlocŭlŭ salonuluĭ de serbătóre, unde fusese primitŭ şi ospătatŭ, unŭ gagiŭ demnŭ numaĭ de unŭ barbarŭ.

O vĕduvă, cu lacrămile în ochĭ, desculţă, tremurându şi ţiindŭ în mână o chitanţă de banĭ, astepta rêndulŭ sĕŭ ca se aréte procuroruluĭ c'a fost silită a plăti prestaţiunea.

Mulţĭ alţiĭ, dupe ce facuseră prestaţiunea în natură, fuseră în urmă apucaţĭ a o plăti şi'n banĭ.

Tóte aceste fără-de-legĭ, carĭ se petrecŭ de lunĭ întregĭ, prin ce logică raţională sĕŭ inductivă amŭ putea admite c'administraţiunea locală nu le cunoscea şi nu le cunósce?

Procurorulŭ, în urma atâtorŭ plângeriĭ şi denunţărĭ, dete ordine se vie călăraşiĭ şi douĭ alţĭ aginţĭ, carĭ umblaŭ în ţiua aceea jefuindŭ prin comună, dar nu-ĭ putu vedea, de şi procurorulŭ stete până séra. A doua-ţi, tocmaĭ cândŭ se'ntórse însoţitŭ de judecătorulŭ de instrucţiune şi comandantulŭ călăraşilorŭ, aginţiĭ şi călăraşiĭ fură aduşĭ şi, fiindŭ întrebaţĭ de judecătorŭ, declarară că'n adevĕrŭ aŭ bătutŭ şi jefuitŭ, căcĭ aşa aŭ avutŭ ordine, şi că D. aginte însărcinatŭ cu împlinirea remăşiţelorŭ nu le dă diurna de 1 leŭ şi 68 banĭ pe ţi, décă nu vorŭ esecuta în modulŭ acesta împlinirea dărilorŭ.

Treĭ ţile aceştĭ magistraţĭ, însoţiţĭ de maĭ mulţĭ medicĭ, se ocupară a constata faptele şi crimele. Desgropându pe unulŭ din consiliariĭ carĭ se constatase — dupe denunţările ce primise procurorulŭ — c'a suferitŭ închisóre şi bătae, mediculŭ declară că consiliarulŭ a muritŭ din causa inflamaţiuniĭ membraneĭ creiurilorŭ, pe carĭ i-a găsitŭ într'o stare anormală. Nu cunóscemŭ actele instrucţiuniĭ, căcĭ ea urmésă, dar amŭ înţelesŭ, de la denunciatorĭ, c'acestŭ nenorocitŭ consiliarŭ arŭ fi primitŭ lovituri violinţĭ în capŭ.

Celŭ d'alŭ douilea fu desgropatŭ în urmă, dar era mortŭ de şése sĕptĕmânĭ şi nu scimŭ dacă mediculŭ a pututŭ verifica causa morţiĭ séle.

Procurorulŭ constată că, în registrele de mórte aceste casurĭ nu eraŭ trecute, érŭ primarulŭ, omŭ din oraşiŭ, fiindŭ întrebatŭ despre acésta, rĕspunse că nu cunósce causa pentru ce nu s'a înregistratŭ mórtea acestorŭ douĭ consiliarĭ.

Unulŭ din relele cele marĭ, care bântue comunele rurale, maĭ este şi acela că vagabunţiĭ şi escrochiĭ oraşielorŭ le-aŭ inundatŭ şi s'aŭ făcutŭ primarĭ.

Abia procurorulŭ şi ceĭ l'alţĭ magistraţĭ părăsi-

www.dacoromanica.ro

seră séra comuna Valea-Călugărescă, tétrulŭ atâtoră jafurĭ şi crime, spre a se întórce la reşedinţă şi chiarŭ în nóptea aceea, nu târgiŭ, totŭ în acéstă comună, la cătunulŭ Rachierilorŭ, o bandă de tâlharĭ înarmaţĭ jefuiră şi răniră pe unŭ arendaşiŭ de móră.

Cine se ocupă prin comune se véḑă daca legea policieĭ rurale se aplică? Subt-prefecţiĭ? Eĭ nu facŭ administraţiune, ci caută a se hrăni şi a putea avea patru caĭ la trăsură, cu clopote câtŭ se va putea maĭ multe. Maĭ subtŭ tóte guvernele, în alegerea funcţionarilorŭ, politica meschină a constituitŭ meritulŭ d'a ocupa funcţiunile publice, înlăturându-se cu desĕvêrşire calităţile morale şi intelectuale.

Cându în contra vr'unuĭ funcţionarŭ se rîdică plângerĭ, acestŭ funcţionarŭ alérgă şi spune şefuluĭ, ministruluĭ sĕŭ, că persóna ce se plânge în contra luĭ este din opositiune, este roşiu séŭ verde, şi rĕmâne în urmă ca ministrulŭ se aprecieze dacă trebue s'asculte séŭ nu plângerea. Adesea însĕ frigurile politice aŭ predominatŭ fără cuvêntŭ şi pe şefŭ şi pe ministru. Funcţionarismul a ajunsŭ astă-ḑĭ se aîbă nevoe de politică, chiarŭ cându ea nu se face, cându nu esistă, căcĭ reeşita d'a obţine funcţiunea ş'a se chivernisi constă în politică, şi funcţiunile publice suntŭ considerate ca unŭ miḑlocŭ de'mbogăţire.

Listele de rĕmăşiţe pe anĭ trecuţĭ, dupe carĭ astă-ḑĭ contribuabiliĭ suntŭ apucaţĭ a plăti prin torture şi bătăĭ, nu suntŭ esacte. Din lene séŭ incapacitate, aceste liste nominale de rĕmăşiţe pe anĭ trecuţĭ nu s'aŭ formatŭ dupe acte: ele aŭ fostŭ copiate dupe scriptele foştilorŭ subtcasierĭ séŭ dupe rolurile desfigurate, câte nu lipsescŭ, ale perceptorilorŭ comunelorŭ rurale. Cumŭ s'a pututŭ pune temeiŭ pe rolurile perceptorilorŭ şi scriptele foştilorŭ subt-casiărĭ, spre a se tortura contribuabiliĭ, reclamându-li-se plata de la mulţĭ de câte douĕ orĭ, cându mulţĭ din aceştĭ perceptorĭ şi subt-casiariĭ aŭ delapidatŭ baniĭ publicĭ, şi maĭ cu osebire în ţéra nóstră, unde ceĭ maĭ renumiţĭ financiarĭ suntŭ supuşĭ la erorĭ marĭ, chiarŭ în simplele lorŭ calcule de adunare şi scădere cându facŭ împrumuturĭ? Étă ceea ce nu ne putemŭ esplica.

In facia atâtoră jafurĭ şi crime, asceptămŭ ca guvernulŭ se ia mĕsuriĭ de îndreptare în administraţiunea căḑută a acestuĭ judeţŭ, a căreia stare astă-ḑĭ ameninţă şi desperă lumea.

A.

DIVERSE

Unŭ englesŭ, anume Partridge, care era unŭ faimosŭ compilatorŭ de almanacurĭ, călătorindŭ o dinióră călare, se opri la o ospătăriă spre a se ospăta, şi apoĭ sĕ-şĭ urmese calea către oraşulŭ învecinatŭ. Dupe ce prânḑi, chemă pe óspe şi îĭ ḑice sĕ-ĭ înşele calulŭ.

—Daca vreĭ sĕ m'asculţĭ şi pe mine, îĭ respunse óspele, nu maĭ călĕtori acumŭ, fiindŭ că peste o oră are sĕ dea o plóiă groḑavă.

Partridge vĕḑêndŭ că sórele strălucea şi că timpulŭ era destulŭ de frumosŭ, surîse şi îĭ ḑise :

—Lasĕ secăturile şi fă curândă ceea ce ţi se cere: étă-ţĭ plata şi unŭ de bĕutŭ pentru băétŭ.

Ospele se supuse. Partridge încălică şi plecă pe unŭ timpŭ destulŭ de favorabilŭ câte-va leghe : cându de o dată se ridică o furtună cu plóiă, cu grindină şi vêntŭ, ceea ce l'a făcutŭ sĕ se întórcă cu iuţélă la ospătăriă, unde, udatŭ până la pele, fu întêmpinatŭ de óspe, care îĭ ḑise :

—Nu-ţĭ amŭ spusŭ, domnule, că una ca acésta ţi se va întêmpla?

—Aĭ dreptate, amice, rĕspunse Partridge, mirânduse de esactitatea cu care s'a împlinitŭ preḑicerea,—şi te rogŭ acumŭ sĕ-mĭ spuĭ cum sciĭ sĕ preḑicĭ aşa de bine, ca sĕ potŭ şi eŭ la împrejurare sĕ mĕ servŭ cu miḑlocŭlŭ D-tale?

—Miḑlocŭlŭ e forte uşorŭ. Veḑĭ, Domnule, suntŭ maĭ mulţĭ anĭ de cându cumpărŭ regulatŭ *Almanaculŭ* unuĭ óre-care Partridge din Londra, în care se află prognosticulŭ anume pentru tóte ḑilele anuluĭ; şi acelŭ almanacŭ e unŭ mincinosŭ aşa de nerusinatŭ în câtŭ, de câte orĭ arată *plóiă*, sĕ fiĭ sigurŭ că va fi timpŭ frumosŭ, érŭ cându spune că are se fiă *timpŭ frumosŭ*, atuncĭ sĕ staĭ acasă, că va ploua cu găléta. Decĭ, pân'a nu încăleca D-ta, eŭ mi-amŭ aruncatŭ privirea asupra aceluĭ almanacŭ şi, vĕḑêndŭ că spune *timpŭ frumosŭ şi statornicŭ*, amŭ ḑisŭ că negreşitŭ are sĕ ploué.

* * *

D-na Bonneau, domiciliată în strada Descartes, No. 81, era sîngură în apartamentulŭ eĭ pe la orele 5 de séră, asteptându pe bărbatulŭ eĭ ca se prânzéscă, cându unŭ domnŭ, cu capulŭ golŭ, cu ochiĭ turburaţĭ, cu gesturile vehemente şi cu figura animată, intră de-o dată, fără bate la uşă, şi veni se se pue înaintealeĭ, ḑicêndu-ĭ cu unŭ tonŭ aprinsŭ urmĕtórele cuvinte :

—Dómnă, eŭ suntŭ unŭ mare medicŭ specialistŭ şi vindecŭ radicalŭ durerile de capŭ. Aflându dar că D-vóstră sufériţĭ multŭ de migrenă, amŭ venitŭ sĕ vĕ curarisescŭ.

— Şi care e léculŭ d-téle? Intrebă ea.

— O! Elŭ e fórte simplu, D-nă, ḑise elŭ, scoţêndŭ unŭ briciŭ din busunarŭ. Taiŭ capulŭ; în urmă, dupe ce-lŭ curĕţŭ bine, îlŭ punŭ éră-şĭ pe umerĭ.»

Ḑicêndŭ acésta, elŭ amenința a-şĭ pune vorbele în acţiune.

D-na Bonneau vĕḑu că numaĭ sângele rece o póte scăpa de acéstă nenorócire, şi decĭ respunse fórte liniştitŭ :

«— Suntŭ gata, D-le, se mĕ supunŭ acesteĭ operaţiunĭ, dar permite-mĭ maĭ întêiŭ sĕ mĕ ducŭ se iaŭ unŭ şervetŭ din odaia de alăturĭ, pentru ca sĕ nu-mĭ pătezŭ rochia.

Şi fiindŭ că nebunulŭ părea că înţelege justeţea acesteĭ observaţiunĭ, ea trecu în odaia laterală, încuiă cu cheea pe omulŭ nostru şi alergă sĕ caute ajutorŭ.

Cându gardiştiĭ de oraşŭ, însoţiţĭ de maĭ mulţĭ vecinĭ, sosiră, aŭ găsitŭ pe nebunŭ în agoniă; o rană mare ce-şĭ făcuse la gâtŭ, indica în destulŭ că elŭ încercase a-şĭ face operaţiă şiă-însuşĭ.

Dupe ancheta făcută, s'a constatatŭ că elŭ este unŭ anume Emilian Caron, fugitŭ din casa de nebunĭ de la Clermont-les-Près, şi pe care-lŭ căutaŭ deja de o lună

* * *

O femeiă indigenă din Gasta se afla în durerile facereĭ, cându îĭ veni ideia se ajute natura printr'unŭ procedeŭ puçinŭ obicĭnuitŭ; într'adevĕrŭ, luându unŭ cuţitŭ fórte ascuţitŭ, îşĭ spinteca pântecele dupe modulŭ japonesŭ, precumŭ o constată raportulŭ oficeruluĭ policieĭ judeciare, care s'a dusŭ la locŭlŭ unde operaţiunea hirurgicală avusese locŭ. Elŭ găsi pe femeiă că născuse şi pe bărbatulŭ eĭ vorbindŭ cu dênsa fórte liniştitŭ şi fórte puçinŭ îngrijatŭ de consecinţele acesteĭ lovituri de cuţitŭ. Femeia îşĭ închisese rana cu o bucată de peticŭ albastru şi, cându ofiçerulŭ îĭ propuse se chieme unŭ doctorŭ francesŭ, ambiĭ soçĭ aŭ începutŭ a striga că acesta le va cere plată şi că, prin urmare, arŭ fi şi multŭ maĭ simplu şi multŭ maĭ economicŭ de a lăsa se lucreze natura.

Uimitŭ de acéstă linişte şi de acéstă seninătate de spiritŭ, ajutorulŭ-administratorŭ s'a întorsŭ la postulŭ sĕŭ, dupe ce adresatŭ unŭ procesŭ-verbalŭ.

* * *

D. Marchisŭ de X...a căruĭ familiă datéză din timpulŭ luĭ Henricu II, fiindŭ în vîrstă de şése-ḑecĭ-şioptŭ de anĭ, a luatŭ în căsătoriă o soçióră cu patruḑecĭ de anĭ maĭ tênĕră de câtŭ dumnealuĭ.

De aci o bagetală : dómna marchisă cam înşélă pe scumpu'ĭ soçiorŭ numaĭ de câte orĭ i se presinta ocasiunea.

Fericitulŭ preferatŭ celŭ din urmă, este unŭ june fashionabile, care ocupă într'unŭ ministerŭ o bună posiţiune.

Acum câte-va ḑile, zăpăcitulŭ fashionabile uită la dómna marchisă o umbrelă cu mânerulŭ de agathŭ, ornatŭ cu iniţialile numeluĭ luĭ în aurŭ.

— De unde astă umbrelă? urlă D. X... câtŭ îĭ permise bătrâneţea, cându găsi umbrela.

— *Cher ami*, ḑise Dómna marchisă, roşindu-se, amŭ cumpărat-o ca sĕ ţĭ-o facŭ cadoŭ. Étă şi iniţialile.

Din întêmplare, numele, şi minotaruluĭ şi minotaurotisatuluĭ, începându cu aceleaşĭ litere, iniţialele nu desminţiră pre Dómna marchisă.

A doua ḑi D. marchisŭ se întâlnesce la Cercŭ cu rivalulŭ. Amândoĭ esŭ împreună. Marchisulŭ îşĭ ĭa umbrela la subţióră.

— Mĕ ertaţĭ, ḑise amantulŭ rîḑêndŭ : umbrela asta este a mea. Amŭ... perdut-o erĭ, déră nu credeamŭ o dată cu capulŭ că amŭ uitat-o la Cercŭ!

Tabloŭ :

Procesŭ de despărţeniă corporală!

* * *

Este nevoiă mare câtŭ ţinŭ Anglesiĭ la litera legilorŭ!

Unŭ neguţătorŭ, urmăritŭ pentru frauda de a fi amestecatŭ foĭ streine în tutunulŭ ce vindea, s'a achitatŭ de tribunalŭ, dovedindŭ că : «nu era nicĭ «o fóiă de tutunŭ în tótă marfa pe care o cum«părauŭ musteriĭ dreptŭ tutunŭ.»

Acelora ce li se pare exagerată sentinţa tribunaluluĭ anglesŭ, sĕ le spunemŭ altŭ ceva care éräşĭ nu este o anecdotă.

Brunet naréză, în «*Historia timpuluĭ meŭ*,» că în 1671, ducele de Monmouth, tăindŭ nasulŭ luĭ sirŭ John Conventry, crima acésta rămase nepedepsită, pentru că judecătoriĭ, căutându în codiciĭ anglesĭ, nu găsiră nicĭ unŭ capŭ de pravilă care arŭ fi opritŭ pe supuşiĭ majestăţiĭ séle Britanice «d'a tăia nasulŭ aprópeluĭ.

Asemenea sentinţe suntŭ triumfurile advocaţilorŭ, déră se găsescŭ une orĭ şi judecătoriĭ totŭ atâtŭ de poznaşĭ ca şi advocaţiĭ.

«De-ună-ḑĭ, — ne spune *Times* — în procesulŭ reŭ făcătoruluĭ John Smith, care compărea înaintea Curţiĭ de la Old-Bailey pentru devalisarea uneĭ prăvăliĭ de giuvaergiŭ, trecêndu'şĭ partea din susŭ a corpuluĭ printr'o deschiḑĕtóre făcută în zidŭ, advocatulŭ îşĭ apără clientulŭ, basându-se pe faptulŭ că legea pedepsesce pre ómeniĭ carĭ se întroducŭ nóptea într'o casă locuită, déră nu şi pe aceea cari 'şĭ întroducŭ numaĭ o parte din corpŭ.

«Sedusŭ prin acéstă argumentare măéstră, juriulŭ declară, cu cea maĭ mare seriositate englesă, bustulŭ, adecă partea de susŭ a corpuluĭ luĭ John Smith, culpabilă (*guilty*), éră ceĭ-altă jumătate, inocentă (*non guilty*), dupe care, judele osândi cu aceeaşĭ flegmă bustulŭ criminale la duoĭ anĭ de închisóre, lăsând la apreciarea sus-ḑisuluĭ Smith facultatea de a'şĭ despărţi partea inocentă de partea culpabilă, séŭ de a se duce cu amândouĕ părţile în închisóre.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE		
Obligaţiunĭ ruralĭ	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domenialĭ	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ		
Paris à vista	—	—
» 3 luni	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni	.372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE		
Metalice	70	90
Naţionale	74	—
Lose	105	70
Acţiunile băncieĭ	996	—
Creditulŭ	339	55
London	109	20
Oblig. rurale ungare	80	7ǫ
» Temeşvar	76	50
» Transilvane.	77	25
» Croate	—	—
Argintŭ în mărfurĭ	108	20
Ducaţĭ	—	—
Napoleonĭ	8	69 ½

www.dacoromanica.ro

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cererĭ de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiului, catarulŭ, Grippă, tuse măgarescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeleniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentrŭ curarisarea şi vindecarea a diferiteloŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriioriĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6- doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate-

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREŞCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI . . .	8 00 dimin.	3 00 séra
Gilava	8 14 —	3 14 —
Vidra	8 29 —	3 29 —
Comana	8 57 —	3 57 —
Bănésa	6 25 —	4 25 —
Frătescĭ	9 48 —	4 48 —
GIURGIŬ	10 00 —	5 00 —
GIURGIŬ	9 dimin.	8 50 séră
Frătescĭ	9 14 —	9 04 —
Bănĕsa	9 29 —	9 27 —
Comana	9 57 —	10 55 —
Vidra	10 48 —	10 30 —
Gilava	11 00 —	10 45 —
BUCURESCI	9 57 —	10 57 —

BUCUREŞCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ . . Plec.	7 30 dimin.	3 00 d. am.
Chitilla	7 51 —	3 21 —
Ciocaneştĭ. . . .	8 25 —	3 58 —
Ghergani.	8 58 —	4 31 —
Titu . . . Plec.	9 42 —	5 14 —
Găescĭ. . . Plec.	10 38 —	6 18 —
Leordenĭ	11 13 —	6 59 —
Goleştĭ.	11 49 —	7 40 —
Piteştĭ	12 10 d. am.	8 05 séră.

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ . . . Plec.	7 00 dimin.	4 30 d. ami.
Golescĭ	7 17 —	4 47 —
Leordenĭ	8 53 —	2 23 —
Găescĭ . . Plec.	9 45 —	6 15 —
Titu . . . Ples.	10 45 —	7 20 —
Ghergani . . .	10 11 —	7 51 —
Ciocănescĭ	11 44 —	8 28 —
Chitila	11 17 —	9 06 —
Bucurescĭ	12 46 —	9 40 séra

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ . . Plec.	5 00 dimin.	12 00 d. am.
Berhecĭ.	5 36 —	12 32 —
Ghidigenĭ	6 11 —	1 04 —
Tutova	6 32 —	1 26 —
Berlad	7 14 —	2 04 —

BERLAD-TECUCI

Berlad	8 30 dimin.	4 00 d. am.
Tutova	9 04 —	4 34 —
Ghidigenĭ	9 21 —	4 51 —
Berhecĭ.	9 59 —	5 59 —
Tecuciu	10 34 —	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din Roman	4 53	9 19
— Paşcanĭ	6 27	10 24
— Iaşĭ	9 14	1 42
— Botoşanĭ	—	2 10
— Suceava	9 54	12 31
— Lemberg	3 45	10 43
Sosirea în Viena	7 29	5 20
Plecar. din Viena	8 00	10 30
— Lenberg	12 15	6 47
— Suceava	7 21	4 44
— Botoşanĭ	—	2 54
— Iaşĭ	7 39	3 40
— Paşcanĭ	10 44	6 47
Sosirea în Roman	12 16	7 53

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40 s.	8 20 dim.	3 30 d. a.	Galatz	7 40 dim.	11 00 nóp
Chitila	6 01	8 37	—	Barboşĭ	8 30	12 25
Buftea	6 25	8 54	—	Serbeştĭ	8 53	—
Perişŭ	7 06	9 21	—	Prevalŭ	9 25	—
Crivina	7 33	9 42	—	Han.-Conachi	9 46	—
Ploescĭ		10 30	5 15	Iveştĭ	10 13	—
Valea Călug.		10 50	—	Tecucĭ	11 10	3 00
Albescĭ		11 05	5 46	Mărăşeştĭ	11 46	3 40
Mizil		11 49	6 18	Pufeştĭ	12 26	—
Ulmenĭ		12 29	—	Adjud	12 49	4 39
Monteoru		12 45	—	Sascut	1 19 d.a.	—
Buzeŭ		1 45	8 00	Racaciune	1 50	5 46
Cilibia		2 19	—	Valea-Sécă	2 24	—
Faureĭ		2 57	9 15	Băcăŭ	3 00	6 56 dim.
Ianca		3 35	—	Galbini	3 36	—
Muftiŭ		4 08	—	Roman	4 18	8 16
Brăila	7 25 dim.	5 45	11 25			
Barboşĭ	9 45	5 50	10 30			
	10 35	6 30	20			

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30 d.a.	9 20 nóp.	Galaţĭ	9 00 dim.	8 30 nóp.	4 20 nóp.
Galbenĭ	2 09	—	Barboşĭ	9 42	9 25	5 25
Bacăŭ	3 03	10 50	Brăila	10 35		6 30 dim.
Valea-Sécă	3 24	—	Muftiŭ	11 12		—
Răcăciuni	3 55	11 48	Ianca	11 45		—
Sascut	4 28	—	Făureĭ	12 23		8 08
Adjud	4 55	12 68	Cilibia	1 01 d.a.		—
Pufescĭ	5 23	—	Buzeŭ	2 15		9 40
Mărăşescĭ	5 52	1 45	Monteoru	2 36		—
Tecucĭ	7 00 nóp.	2 55	Ulmenĭ	2 50		—
Ivescĭ	7 35	—	Mizil	3 31		10 40
Hanu-Conakĭ	8 11	—	Albescĭ	4 09		11 14
Preval	8 34	—	Valé-Călugă.	4 27		—
Serbescĭ	9 10	—	Ploescĭ	5 10	7 00 dim.	11 53
Barboşi	9 50	5 30	Crivina	5 43	7 41	—
Galaţĭ	10 35	6 15 dim.	Periş	6 05 nóp.	8 13	—
			Bufta	6 31	8 50	—
			Chitila	6 49	9 18	—
			Bucurescĭ	7 09	9 42	1 30 d.a.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE DE **VIOLET** INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÊME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraicheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS PARFUMS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ aux ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins intimes de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO *Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.*

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Imperătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coaforĭ şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis în spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN CU BALSAMŬ aprobate de Academia de medicina din Paris, care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţiunĭ de Copai, dupe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Savanta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele de Raquin se mistuescŭ cu facilitate, nu causédă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MERCURI, 14 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 296

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

AVIS

Pentru ca publicului, şi mai cu osebire D-niĭ deputaţĭ şi ómeniĭ de sciinţe, economistĭ şi financiarĭ, sĕ pótă studia mai bine combinaţiunea şi mecanismulŭ bânceĭ tetoriale, desvoltate în colónele acestuĭ ţiarŭ, redacţiunea a pusŭ subt presă imprimarea acesteĭ lucrărĭ în broşurĭ.

BUCURESCI, 13 FEVRUARIE

Proclamaţiunea Republiceĭ în Spania a răscolitŭ veninulŭ preseĭ monarchice şi adulătóre a dinastielorŭ, şi în Francia şi la noĭ! Pe representanţiĭ preseĭ din Francia, de acéstă categoriă, totŭ îĭ înţelegemŭ, pentru că ceĭ mai mulţĭ din eĭ suntŭ nume vechĭ, ómeni cu tradiţiunĭ carĭ—cu totŭ progresulŭ timpuluĭ, — nu se prea potŭ deda aşa lesne cu perderea unuĭ dreptŭ şi uneĭ ideĭ: că monarculŭ este unŭ representante alŭ luĭ Dumneḑeŭ pe pământŭ. Dar Domniĭ Boerescĭ, Şoimescĭ şi Zişĭ, pe carĭ tótă lumea îĭ sciă cine suntŭ, cine aŭ fostŭ părinţiĭ lorŭ şi în ce condiţiunĭ s'aŭ născutŭ, se vie se susţiă o castă din care nu facŭ parte, şi o instituţiune care vede bine că *se duce* cu acestŭ secolŭ, acésta nu este altŭ-ceva de câtŭ unŭ *ciocoismŭ* incarnatŭ.

Dupe ce eĭ aŭ inventatŭ tóte neadevĕrurile contra republicanilorŭ din Francia, dupe ce aŭ omorâtŭ pe Gambetta de miĭ de orĭ, dupe ce nu l'aŭ lăsatŭ nicĭ mortŭ în pace, dupe ce din cele dintêiŭ ḑile, d'acum aprópe treĭ anĭ, cântaŭ ca bufniţele cobitóre stingerea Republiceĭ francese, neputinţa de a se stabili şi consolida, acum s'aŭ năpustitŭ asupra Republiceĭ spaniole!

Nu este nimicŭ care se nu inventeze acestĭ amicĭ aĭ dinastielotŭ, prin urmare aĭ jafuluĭ, aĭ subjugăriĭ popórelorŭ, aĭ imoralităţiĭ şi aĭ scandalurilorŭ. Aci îĭ auḑĭ că Republica spaniolă nu se póte consolida, pentru că poporulŭ nu e republicanŭ; aci că majoritatea Camereĭ din Francia şi Senatulŭ americanŭ n'aŭ voitŭ se felicite noua Republică, şi alte o sumă de inveniţiunĭ.

Mai întêiŭ prima aserţiune, că poporulŭ şi în Francia şi în Spania, nu este republicanŭ, este o absurditate! Nu póte se fiă poporŭ care se nu fiă republicanŭ, precum nu póte se fiă rege care se nu fiă despotŭ. Interesul seŭ propriŭ chiar îlŭ face a fi republicanŭ, fiindŭ că numaĭ subt acéstă formă de guvernămêntŭ îşĭ afirmă elŭ dreptulŭ seŭ. Cuvêntulŭ în sine *Rex Publicae* însemnésă domnirea publică, adică domnirea poporuluĭ, pe cândŭ într'unŭ guvernŭ monarchicŭ, fiă celŭ mai constituţionalŭ, domnirea este a uneĭ persóne, pentru că de la ea, de la influenţa eĭ emană alegerea camerilorŭ şi a ministrilorŭ.

Pentru ceea ce privesce însĕ pe majoritatea Camereĭ din Versailles şi pe Senatulŭ din America, că nu aŭ voitŭ se felicitese noua Republică spaniolă, o înţelegemŭ. Sĕ sciă că majoritatea Camereĭ francese este compusă de nisce ómeni detestaţĭ de întréga populaţiune, fiindŭ că întrunesce pe toţĭ partisaniĭ regalităţiĭ, cu dreptulŭ divinŭ, şi prin urmare este naturale se nu vrea se felicite o formă de guvernŭ care anulésă pe aceia pe care o susţinŭ eĭ. Asemenea şi Senatulŭ americanŭ, fiindŭ că este în conflictŭ cu Spania, pentru că vrea ca insula Cuba se tréca subt dominaţiunea americană.

Aceste abţineri de felicitare nu aŭ însĕ nicĭ o importanţă, cândŭ se sciă că cele dintêiŭ guverne care aŭ recunoscutŭ şi felicitatŭ renascerea Republiceĭ în Spania, a fostŭ Fracia şi America.

Guvernulŭ Statelorŭ-Unite a mersŭ şi mai departe. Domnulŭ Sickles, representantele seŭ la Madrid, în numele guvernuluĭ seŭ, fiindŭ priimitŭ oficialmente de D. Figueras, Primulŭ Ministru, s'a esprimatŭ astŭ-felŭ:

«Indeplinindŭ ordinulŭ guvernuluĭ meŭ, amŭ onóre de a saluta, în persóna Escelenţieĭ vóstre, Republica spaniolă.»

«Dacă e posibilŭ de a întrevede viitorulŭ, fiă-mĭ permisŭ se manifestesŭ că înţelepciunea şi demnitatea cu care s'aŭ realisatŭ schimbarea recentă, precum şi înţelepciunea care v'a încredinţatŭ puterea esecutivă, suntŭ unŭ fericitŭ augurŭ pentru gloriosulŭ viitorŭ reservatŭ noueĭ Republice spaniole.»

Domnulŭ Figueras a rĕspunsŭ la aceste măgulitóre cuvinte prin altele, totŭ aşa de măgulitóre pentru Statele-Unite, în coprinderea urmĕtóre:

«Marea responsabilitate ce târasce dupe sine postulŭ ce Adunarea 'mĭ-a încredinţatŭ, şi aderarea poporuluĭ care a întăritŭ acéstă responsabilitate, arŭ fi în stare sĕ mĕ strivéscă dacă n'arŭ fi venitŭ unŭ momentŭ ca acesta, în care elocintele vostru cuvêntŭ îmĭ aduce vocea poporuluĭ americanŭ, care bine cuvintézĕ şi aclamă advenirea Republiceĭ în Spania.»

Aserţiunile dar, ale preseĭ nóstre dinastice, nu suntŭ de câtŭ cu scopŭ de a combate Republica, cu orĭ ce preţŭ, şi a inventa neadevĕrurĭ spre a putea da óre cum tăria combaterĭ lorŭ.

Ea a vĕḑutŭ că Republica *se întinde ca pecinginea*, cumŭ ḑicea mai deună-ḑĭ o fóiă; ea a vĕḑutŭ că tóte popórele aŭ aplaudatŭ proclamarea noueĭ stărĭ de lucrurĭ în Spania; ea a vĕḑutŭ că cuvintele D-luĭ Figueras, că *astéptă ca şi cele-l-late popóre de gintă latină se imitese esemplulŭ Spanieĭ*, aŭ găsitŭ ecoŭ în tóte inimile tinere, nobile şi generóse, prin urmare nu póte se vĕḑă cu ochĭ bunĭ venirea curentuluĭ republicanŭ în Europa. Ea a veḑutŭ atitudinea prudentă şi demnă a republicanilorŭ din Spania, care le-a atrasŭ aprobarea lumeĭ întregĭ, şi acésta ĭ-a pusŭ pe gândurĭ; căcĭ nisce ómenĭ, carĭ vinŭ cu asemenea fapte de marinimiă şi de complectă libertate, nu potŭ de câtŭ sĕ se întăréscă, sĕ se înrădăcinese în inima poporuluĭ.

Ea a vĕḑutŭ, în fine, agitaţiunea din Portugalia şi sciŭ că, unde e agitaţiune, nu se póte se nu se nască revoluţiunea.

«În sfîrşitŭ Spania este republicanĭ, — ḑice jurnalul portugesŭ *el Comercio:* —Dumneḑeŭ se menţiă acéstă formă de guvernămêntŭ; căcĭ altŭ-felŭ ea va cădea subtŭ dominaţiunea celuĭ mai feroce despotismŭ. Noĭ vomŭ urmări cu atenţiune mersulŭ aceteĭ Republice, care, de se va consolida, va trece neapăratŭ frontiera, nu prin violinţă, ci prin efectulŭ naturalŭ alŭ ideielorŭ, şi noĭ o vomŭ priimi cu bucuriă.»

Apoĭ cuvintele Camereĭ spaniolé, adresate Regeluĭ, ca respunsŭ la mesagiulŭ sĕŭ de abdicare, lovindŭ pe monarchĭ dreptŭ în creştetŭ, a înfuriatŭ şi maĭ multŭ pe slugile lorŭ.

Camera ḑice:

«Când pericolile vorŭ fi înlăturate şi obstacolele învinse, poporulŭ spaniolŭ nu vĕ va putea oferi coróna, dar vĕ va oferi *o altă demnitate*, acea de *cetăţénŭ alŭ unuĭ poporŭ independinte şi liberŭ.*»

Supăra-se dar cât vor voi, amărésca-se câtŭ le place aceste slugĭ plecate ale domnitorilorŭ: ceea ce are sĕ se întêmple, se va întêmpla!

Dupe scirile primite din Lisabona, guvernulŭ a anunţatŭ congresuluĭ că ex-regele Amedeŭ nu doresce se primésca visite oficiale.

Guvernulŭ a presentatŭ unŭ proiectŭ de lege de urgenţă, chiămândŭ reservele, a căror cifră este evaluată la 9,000 ómeni.

Dupe *Diario popular*, alaltă-séră a avutŭ locŭ o întrunire de deputaţĭ, provocată de guvernŭ. Opositiunea a declaratŭ că, de vreme ce n'avea încredere în guvernŭ în circonstanţe ordinare, gu-

www.dacoromanica.ro

vernulŭ încă mai puçinŭ îi póte inspira încredere în circumstanţele dificile, de şi puçinŭ pericolóse.

«*Imparcialul din Madrid*» anunciă că va apare unŭ decretŭ, restabilindŭ în gradele lor pe oficerii care refuzase jurământulŭ.

Se asigură că D-nii Serano şi Sagasta aŭ obţinutŭ de la partisanii lorŭ adesiunea complectă la actuala ordine de lucruri.

Se çice că DD. Topete şi Sagasta voru părăsi ţéra.

Republicanii aŭ datŭ o mare serenadă D-lui Castelar.

O mulţime numerósă era adunată dinaintea caseĭ D-luĭ Castalar, care era luminată.

D. Castelar a çisŭ că Republica este menită a uni pe toţi spaniolii.

Elŭ a recomandatŭ republicanilorŭ sĕ fiă calmi şi moderaţi.

Mulţimea a strigatŭ: *Träéscă Republica! Träéscă Castelar!*

Prusienii aŭ învĕţatŭ de la românĭ

SÉU

ROMÂNII DE LA PRUSIENĬ?

Ultimele douĕ şedinţe ale Camereĭ deputaţilorŭ din Berlin,—çice «*Independenţa Belgică*» de la 10 Fevruarie, — consacrate discuţiuniĭ bugetuluĭ drumurilorŭ de ferŭ, avură unŭ interesŭ escepţionale. Unulŭ din oratoriĭ ceĭ mai eminenţi, D. Lasker, semnalase óre-carĭ tripotagiurĭ în carĭ ministrul comerciuluĭ şi comunicaţiuniĭ, Itzenplitz, precumŭ şi niste înalţi funcţionarĭ şi *membrii aĭ aristocraţieĭ*, se aflaŭ seriosŭ compromişi. Unŭ vechiŭ redactore şefŭ alŭ çiaruluĭ oficiosŭ «*Gazetta cruceĭ*, D. Wagener, astăçi *consiliarŭ superiorŭ intimŭ* la ministeriulŭ de Statŭ, era acusatŭ mai cu sémă c'a făcutŭ se i se dea o concesiune de cale ferată, pe care o cedase uneĭ societăţi pe preţulŭ unuĭ bacşişŭ considerabilŭ. D. Lasker observă fórte bine că Prusia era mândră cu dpreptŭ cuvêntŭ de onorabilitatea şi necoruptibilitatea funcţionarilorŭ seĭ, şi că trebue sĕ se procéadă la o anchetă spre a se constata asupra cuĭ cade de dreptŭ responsabilitatea actelorŭ ce denunţă indignaţiuniĭ publice.

In şedinţa de Vineri, 7 Fevruarie, preşedintele dete citire uneĭ scrisorĭ prin care preşedintele consiliuluĭ, D. comite de Roon, se silea se desvinovĕţéscă pe D. Wagener de faptele ce i se imputaŭ. Insĕ D. Lasker respunse, printr'unŭ discursŭ viŭ şi stălucitorŭ, care produse o imensă sensaţiune. D. de Roon care, în discursulŭ seŭ de intrare la putere, făcuse apelŭ la «ómeniĭ oneştĭ» nu fu maĭ puţinŭ adâncŭ impresionatŭ de câtŭ membriĭ Camereĭ şi—c'o perfectă lealitate—declară că buna sea credinţă fusese înşelată şi că, dac'ar fi cunoscutŭ denunţările făcute de D. Lasker, n'ar fi scrisŭ acea epistolă. Apoĭ promise că va deschide o anchetă asupra faptelorŭ denunţate de D. Lasker, adăogendŭ că se va face dreptate.

In şedinţa de Sâmbătă, 8 Fevruarie, D. Lasker îşĭ făcu propunerea sea de anchetă, cu tóte silinţele ministruluĭ de comerciŭ ca se micşorese gravitatea faptelorŭ puse în sarcina sa de protegiatu-ĭ Wagener. Camera însĕ judecă că, declaraţiunile D-luĭ de Roon, şi promisiunea sa pentru o anchetă seriósă, eraŭ îndestulătóre, şi trecu la ordinea çileĭ. —In urma acestora, ancheta s'a şi numitŭ, de şi supunerea maioritătiĭ Camereĭ o lăsase la discreţiunea guvernuluĭ; şi nu numaĭ că s'a numitŭ, ci, spre a-ĭ da o maĭ mare solemnitate, ea s'a comunicat Camereĭ printr'unŭ mesagiŭ, subsemnatŭ de regele şi de toţi miniştriĭ.

CREDETULU FONCIARU

VIII

Douĭ eminenţi bărbaţi de statŭ: D-niĭ Ión Brătiana şi Ión Ghica, celŭ dintêiŭ de la tribuna Ateneuluĭ Românŭ, printr'unŭ discursŭ esenţialemente financiarŭ, şi prin douĕ epistole adresate ministruluĭ de finance; érŭ celŭ de alŭ douilea prin colónele çiaruluĭ *Românulŭ*, în studiile făcute asupra proectelorŭ streine şi acela alŭ proprietarilorŭ românĭ, facŭ aceleaşi desvoltărĭ ce amŭ făcutŭ şi noĭ acestorŭ proecte şi ajungŭ la aceleaşi conclusiunĭ:

Calamitatea, pentru proectele streine.

Insuficienţa, confusiunea şi impractibilitatea pentru proectulŭ românŭ.

Şi unulŭ şi altulŭ constată imoralitatea proectelorŭ streine, infructibilitatea credituluĭ fonciarŭ în ţĕrile unde funcţionesŭ până acum, şi viciositatea proectuluĭ românŭ conceputŭ în grabă, din causa obstacolelorŭ întêmpinate din partea guvernuluĭ nostru, constituitŭ clandestinŭ în apărătorulŭ proectelorŭ streine.

D. Ión Brătianu çice: proectele streine suntŭ o şarlatanie; — creditulŭ fonciarŭ n'a datŭ nicĭ unŭ resultatŭ satisfăcătorŭ în Francia şi Germania; — proectulŭ românŭ este făcutŭ în grabă; — sĕ declare D. ministru de finance oficialmente, în facia Cameriĭ, că nu va da cu nicĭ preţŭ concesiunea la streinĭ şi atuncĭ, liniscitĭ, sĕ căutămŭ o combinaţiune financiară, proprie a satisface interesele ţereĭ. D. Ión Ghica susţine aceia şĭ thesă, cu deosebire numaĭ că D-sa recomandă în acelaşĭ timpŭ şi o combinaţiune din Berlin, ce D. Rosetti, agentulŭ nostru de acolo, s'arŭ fi grăbitŭ a-ĭ comunica. Inţelegemŭ pe D. Ión Brătianu cândŭ çice guvernuluĭ: liniscitĭ spiritele, ca sĕ ne putemŭ ocupa a găsi o combinaţiune românéscă; mărturisimŭ însĕ că nu înţelegemŭ pe D. Ión Ghica, cândŭ ne recomandă, cu atâta căldură, şcóla berlinesă, acea scólă funestă pe care D-sa la 10 Martie 1871 a respins'o cu atâta indignaţiune.

Asteptămŭ publicarea aceleĭ combinaţiunĭ *prudinte şi plină de învĕţăminte*, dupe cum o numesce D. Ión Ghica; declarămŭ însĕ maĭ dinainte că, tarĭ în convincţiunile nóstre, vomŭ constata şi de astă dată, cu sciinţa în mână, că acea prudenţă berlinesă nu este de câtŭ *o coţcăriă*, dupe cum *parola de onóre prusiană* n'a fostŭ de câtŭ o hoţiă, o jefuire a depositului românŭ, destinatŭ pentru construcţiunea căilorŭ nóstre ferate, concedate luĭ Strousberg. Rugămŭ dar pe D. Ión Ghica sĕ ne ridice acéstă sarcină şi sĕ renunţe la acea combinaţiune, care nu póte fi de câtŭ fatală pentru ţéră. Până atuncĭ, vomŭ continua cu desvoltarea bâncеĭ teritoriale, şi spre a lumina şi maĭ bine pe aceia care aŭ maĭ pututŭ rĕmânea încă subt impresiunile agere ale unorŭ banchieri, alŭ cărorŭ nume figurésă şi pe proectulŭ românŭ şi pe acela alŭ streinilorŭ, vomŭ da o întinsă desvoltare proectelorŭ române, atâtŭ de creditŭ fonciarŭ câtŭ şi de bancă de scontŭ şi circulaţiune, şi sperămŭ de astă dată că nu va maĭ rĕmânea nicĭ unulŭ care sĕ susţiă contrariulŭ. Maĭ întêiŭ sĕ stabilimŭ unŭ principiŭ. Instituţiunea ce voimŭ a crea este ea o instituţiune menită a uşura proprietăţile nóstre de dobânçile grele ce le absorbŭ din çi în çi, înlesnindu-le capitaluri eftine şi abondente. în raportŭ cu producţiunile lorŭ, séŭ este o instituţiune menită pentru a complica maĭ multŭ situaţiunea lorŭ, creândŭ unŭ obiectŭ de specula pentru banchieri? Sĕ vedemŭ:

Art. 63 din proectŭ çice: «Societatea înfiinţésă scrisurĭ fonciare, purtândŭ dobândă, etc. etc.

De aci resultă că maĭ nainte de a împrumuta pe alţiĭ, societatea se împrumută ea singură, plătindŭ o dobândă de 8%. Dacă dar ea se împrumută cu 8%, neapĕratŭ că pe împrumutaţiĭ seĭ, adăogendŭ cheltuelĭ de administraţiune, comision etc. trebue se-ĭ coste celŭ puţinŭ 10%. Étă dar constatatŭ, de la primulŭ pasŭ, că creditulŭ fonciarŭ este în imposibilitate de a satisface esigintele nóstre economice, pentru că-lŭ costă prea scumpŭ baniĭ, ca sĕ pótă împrumuta cu dobânçĭ eftine, şi prin urmare nu este acésta instituţiunea proprie a căreĭ combinaţiune financiară sĕ pótă scăpa proprietăţile nóstre, absorbite astăçĭ totŭ de asemenea dobânçĭ grele, care nu suntŭ de locŭ în raportŭ cu veniturile lorŭ. Maĭ departe: art. 57.

«Societatea înfiinţéçă scrisurĭ fonciare, liberândule împrumutaţilorŭ alŭ pari (sută în sută).» Pentru realisarea acestorŭ scrisurĭ, împrumutaţiĭ suntŭ siliţi a bate la uşile bancherilorŭ, de unde se vede nevoia a se crea şi o altă bancă, numită de *scontŭ şi circulaţiune*, cu autorisaţiunea de a crea şi a emite în circulaţiune *bilete de bancă* séŭ bancnote, priimite de tóte casele publice. Acéstă bancă nu este de câtŭ unŭ miçlocŭ de spoliare alŭ împrumutaţilorŭ creditului fonciarŭ; împrumutaţiĭ, primindŭ scrisurile fonciare alŭ pari (sută în sută), suntŭ nevoiţi a le realisa la acéstă bancă pe cursulŭ de 60 orĭ 66, séŭ acela ficsatŭ de bancă dupe stratagemele financiare ale çileĭ, contra *biletelorŭ séle de bancă*, şi de unde maĭ perdŭ încă 2 şi 3%, riscêndŭ în acelaşĭ timpŭ de a perde într'o çi şi valórea biletelorŭ ce păstréçă de la dênsa, a cărororŭ garanţiă nu reposă de câtŭ pe unŭ capitalŭ de acţiunĭ, espusŭ totŭ dé-una fluctuaţiunilorŭ çileĭ. Acésta este atâtŭ de positivŭ în câtŭ, daca se maĭ îndoeşte cine-va, nare de câtŭ se dea o aruncătură de ochĭ asupra unuĭ documentŭ ce amŭ reprodusŭ dupe *Creditŭ naţionalŭ* din Londra, într'unulŭ din numerele nóstre precedinte, spre a vedea ruina maĭ multorŭ întreprinderĭ financiare, din Francia, Spania şi Italia, şi dupe urma cărora, purtătoriĭ obligaţiunilorŭ şi acţiunilorŭ lorŭ, aŭ rămasŭ răbdătorĭ de valórea lorŭ pentru o sumă de 400 milióne aprópe.

Afară de dobânçile şi sconturile indicate maĭ susŭ, împrumutaţiĭ trebue sĕ maĭ enumere încĕ 1 séŭ 2% cheltuelĭ de transporturĭ şi altele de la domiciliulŭ lorŭ la Bucureştĭ, pentru că pe bancă, costând'o prea scumpŭ baniĭ, nu este în posiţiune a întreţine sucursale în districte, afară numaĭ décă va decide a urca dobînçile, cea ce este totŭ acelaşĭ lucru.

www.dacoromanica.ro

Din cea ce precede, vede orĭ-cine că orĭ-ce împrumutŭ nu va putea costa maĭ puţinŭ de 12%, fără a calcula tacsele de ipotecă, timbre şi înregistrărĭ, şi acésta numaĭ pentru proprietăţile marĭ, căcĭ proprietariĭ şi cultivatoriĭ micĭ, ne putându suporta cheltuelile, vorŭ prefera a rămânea în starea în care se află. Resultă dar într'unŭ modŭ costantŭ, că combinaţiunea acésta finannciară, departe de a uşura proprietatea şi a înlesni pe cultivatorĭ, ea o sugrumă maĭ multŭ, în profitulŭ bancherilorŭ şi a diferiţilorŭ jucătorĭ de Bursă.

Unde vedeţĭ dar, Domnĭ apărătorĭ aĭ acesteĭ organisaţiunĭ învechite, bine-facerile creditului fonciarŭ? In dobânḑile de 12%? In banca de scontŭ, care smulge de la împrumutaţĭ 2 şi 3%; în profitulŭ séŭ, fără nicĭ o raţiune; în imposibilitatea de a întreţine sucursale în districte; în enormele cheltuelĭ şi transporturĭ la care se espunŭ împrumutaţiĭ; în imposibilitatea de a împrumuta pe proprietariĭ şi cultivatoriĭ micĭ; în Babilonia aceea unde omŭ pe omŭ se desbracă şi nimicŭ nu se maĭ înţelege?

In locŭ de a constitui o societate şi a cerşi capitalurile din casă în casă, plătindŭ o dobânndă de 8%; în locŭ de a emite scrisurĭ fonciare alŭ pari (sută în sută), costându pe împrumutatŭ celŭ puţinŭ 10%, şi acésta numaĭ până la uşa biurouluĭ băncĭĭ; în locŭ de a maĭ crea şi o altă bancă de scontŭ, în detrimentulŭ împrumutatuluĭ, de a maĭ perde 2 şi 3%; în locŭ de a emite bilete de bancă séŭ bancnote care nu reposŭ pe vr'o garanţiă solidă; în locŭ de a maĭ supune pe împrumutaţĭ la alţĭ 2% cheltuelĭ de transporturĭ pe la Bucureştĭ, pentru că banca nu este în stare a întreţine sucursale în districte dupe cum probarĕmŭ maĭ susŭ; în locŭ de a constitui împrumutulŭ la minimum 12% şi a creea împrumutaţilorŭ o situaţiune plină de confusiunĭ şi de rĕtăcirĭ, fără nicĭ unŭ resultatŭ practicŭ, credemŭ că este multŭ maĭ nemerită, maĭ simplă şi maĭ sciinţifică combinaţiunea propusă de noĭ, prin crearea uneĭ băncĭ teritoriale, cu autorisaţiunea a emite în circulaţiune *bilete de bancă*, garantate în ipotecĭ de o valóre întreită şi priimite alŭ pari de tóte casele publice; a imprumuta aceste *bilete* cu 5% dobândă, fără nicĭ o altă sarcină pentru împrumutaţĭ, nicĭ chiarŭ acea a ipotecilorŭ, timbre şi înregistrărĭ în schimbulŭ cărora, se cedésă statuluĭ o parte din dividentele băncĭĭ, dupe cumŭ amŭ specificatŭ la capitolulŭ dividentelorŭ.

Biletele ne costându maĭ nimicŭ pe bancă, pentru că n'atre rebuinţă de a se împrumuta şi a plăti dobânḑĭ, ea póte ţine în fiă care reşedinţă de district sucursale, cu însărcinarea de a pregăti actele şi a le obţine învestirea tribunalelorŭ, astŭ-felŭ în câtŭ împrumutatulŭ îşĭ póte priimi baniĭ chiarŭ la domiciliulŭ séŭ. In numĕrulŭ viitorŭ vomŭ urma cu desvoltarea proectuluĭ românŭ, tratându şi părţile cele alte, adică capitalulŭ de revirimentŭ, capitalulŭ comision etc., desvoltându în paralelŭ cu acestea şi mecanismulŭ combinaţiuneĭ propuse de noĭ.

STREINIĬ

Cu toţĭ ne plângemŭ de streinĭ.

Pe fie-care ḑi se repetă cu amarŭ că streiniĭ ne ducŭ la peire, ne aŭ inundatŭ ţéra şi s'aŭ făcutŭ Domnĭ pe tóte sursele eĭ de viaţă.

Pe fie care ḑi ne plângemŭ de streinĭ şi le punemŭ în spinare nenorocirile la care suntemŭ expuşĭ, umilirea la care suntemŭ condamnaţĭ, şi peirea, miseria ce ne ameninţă: streiniĭ dictésă în ţéră, streiniĭ ne sugŭ viaţa, streiniĭ aŭ monopolisatŭ comerciulŭ, streiniĭ la întreprinderĭ, în tóte şi peste tóte. Dar pentru Dumneḑeŭ! Ce va sĕ ḑică aceste lamente copilărescĭ?! Cine e de vină, eĭ saŭ noĭ? Eĭ, carĭ, ca nişce înţeleptĭ, îşĭ facŭ treburile, s'aŭ noĭ, carĭ ne uităm la dênşiĭ, stându cu mâinile în sînŭ, cum sciŭ sĕ 'şĭ facă acele treburĭ?

Românilorŭ! Sciţĭ cu cine semănămŭ, când ne plângemŭ astŭ-felŭ de streinĭ?... Semănămŭ acelorŭ vile fiinţe, lipsite de voinţă, acelorŭ automaţĭ nedemnĭ carĭ suferă totulŭ în facia tiranuluĭ lorŭ nu manifestă nicĭ cea maĭ mică dorinţă de libertate şi murmură între dênşiĭ, sdrobiţĭ de jugulŭ sclavieĭ, la umbra nopţiĭ séŭ în tăcerea solitudiniĭ, căutându în drépta şi stânga cu timiditate, spre a nu 'ĭ trăda chiar umbra lorŭ!

Ne plângemŭ amarŭ de streinĭ, şi adesea suspinămŭ că amŭ ajunsŭ în ḑile rele, şi când venimŭ faciă cu dênşiĭ, ne gudurimŭ de multe orĭ înaintele, le facemŭ complimentele nóstre şi le dămŭ în mâinĭ viaţa şi voinţa nóstră! E destulŭ ca unŭ streinŭ sĕ se presinte la o licitaţiă şi sĕ 'lŭ preferimŭ confraţilorŭ nostriĭ. E destulŭ ca unŭ streinŭ sĕ vină cu o maimuţăriă şi sĕ ne expunemŭ ridicoluluĭ d'a o imita. E destulŭ sĕ ni se spue, că aşa dictésă politica streină, pentru ca sĕ renunţămŭ la voinţa nóstră şi la interesele naţiuneĭ nóstre.

Pe fie-care ḑi ne desceptămŭ ca din visŭ, spre a vedea manichinaţiunile unora, purtarea puţinŭ măgulitóre a altora. Vĕḑurămŭ ce se făcu cu miliónele luĭ Strusberg, cu opera luĭ Bleischroder şi eroismulŭ altorŭ marĭ întreprinḑătorĭ cu capitaluri colosale pe hârtiă, şi cu tóte astea rĕulŭ încă nu 'lŭ cunóscemŭ sĕŭ nu voimŭ a 'lŭ cunósce cum se cade, căcĭ mare este puterea magică a streinuluĭ de cât-va tempŭ asupră-ne.

Nu vorbimŭ aci de aceĭ streinĭ laborioşĭ şi onestĭ, cari 'şĭ facŭ fortuna cu sudórea frunţiĭ, iubinduşĭ patria adoptivă, ca şi pe a lorŭ natală.

Vocea nóstră se ridică contra celorŭ ce 'şĭ clădescŭ furtuna pe ruinele şi demoralisarea nóstră ca naţiune. Contra acestora trebue a ne ridica din tóte puterile, căcĭ déca vomŭ ţine conduita de aḑĭ, va veni unŭ timpŭ în care nu vomŭ maĭ putea nicĭ murmura! Viaţa scursă, nu vomŭ maĭ avea forţele de a respira chiar românesce.

Écă, pe ḑi ce merge, că rĕulŭ ea proporţiunĭ din ce în ce maĭ ameninţătóre. Deja suntemŭ învăluiţĭ ca într'o reţea de acţiunea celorŭ ce voescŭ a ne cuceri pe tóte terâmurile şi prin orĭ-ce miḑlóce. Icĭ căile ferate, dincoa o bancă, dincolo unŭ monopolŭ; averea naţiuneĭ în mâinile acelorŭ streinĭ, şi noĭ ne mulţumimŭ cu umilitorulŭ rolŭ de spectatorĭ. Sĕ ne desceptămŭ odată, sĕ ne ridicămŭ de pe ochĭ vĕlulŭ, care ne face sĕ nu vedemŭ şi sĕ nu simţimŭ până în fundulŭ inimeĭ durerósele consecinţe ale acesteĭ sisteme. Sĕ ne cunóscemŭ demnitatea, sĕ fimŭ integrĭĭ, sĕ ne punemŭ pe muncă, şi atuncĭ streinulŭ nu va maĭ putea sĕ ne paralisese, sĕ ne lege limba şi mâinile!

Sĕ ne aducemŭ aminte, că strebuniĭ noştriĭ Romanĭ numaĭ atuncĭ căḑură, când deveniră prada intrigilorŭ şi 'şĭ dădură viaţa în mâinile streinilorŭ. Sĕ ne aducemŭ aminte, că pe timpurile luĭ Cincinatus, Scevola şi Fabriciŭ nimicŭ nu îĭ putea corupe, nimicŭ nu îĭ putea încânta de la streinĭ, căcĭ *virtus romana*, cuceritórea lumiĭ bătea tare în pepturile lorŭ.

N'avemŭ de câtŭ sĕ fimŭ Românĭ maĭ nainte de tóte; sĕ ne iubimŭ patria şi viitorulŭ eĭ, sĕ fimŭ integrĭĭ, şi streinulŭ intrigantŭ şi corumpătorŭ nu va maĭ găsi pârleasŭ pe unde sĕ sară în sanctuarulŭ iubiteĭ nóstre ţĕrĭ, spre a ne spiona, turmenta şi suge viaţa.

La muncă şi la virtute, căcĭ numaĭ astŭ-felŭ vomŭ inlătura miseria! Susŭ capulŭ, sĕ ne mândrimŭ cu numele de Românĭ. Sĕ nu negligemŭ a desvolta calităţile, ce Dumneḑeŭ le-a săditŭ cu abundenţă în noĭ! Sĕ lăsămŭ maimuţăriile şi umilitórele rolurĭ de favoriţĭ pe séma celorŭ ce le creasă. Atuncĭ vomŭ fi respectaţĭ, atuncĭ ţéra va fi maĭ ferice, atuncĭ va luci unŭ noŭ sóre pentru patria nóstră!...

(*Viitorulŭ*).

ECHOURILE ḐILEI

Interpetaţiunea Domnuluĭ Deşliu. Interpelarea Domnuluĭ Deşliu, despre starea ţereĭ în genere, era se se desvolte aḑĭ în Senatŭ. Eĭ bine, Domnulŭ Ministru a declaratŭ şi aḑĭ că nu rĕspunde, subt diferite preteste. Acésta nu este óre fapta unuĭ guvernŭ care pretinde că aplică regimulŭ constituţionalŭ?

Totŭ în Senatŭ D. Veisa aḑĭ ş'a datŭ demisiunea din vice Preşedinte, pentru cuvêntulŭ că a fostŭ acusatŭ de D. Lungianu de parţialŭ. Senatulŭ l'a rugatŭ se-şĭ retragă demisiunea, însĕ Domnia sea a persistatŭ.

Ce pagubă mare!

* * *

Unŭ duelŭ. Circula vorbă că erĭ a avutŭ locŭ între D. F. şi D. I. unŭ duelŭ. Causa se susţine că arŭ fi *insulte grave!* D. F. a fostŭ rănitŭ.

* * *

Ministeriulŭ justiţieĭ a căḑutŭ! O parte din localulŭ în care este ministeriulŭ justiţieĭ, s'a dărâmatŭ aḑĭ. Ce semnŭ o maĭ fi şi acesta?

DIVERSE

Sismometrografŭ electricŭ. — Celebrulŭ autorŭ alŭ maĭ multorŭ scrieri asupra sciinţelorŭ fisice, *Timoteo Bertolli*, călugărŭ Barnabitŭ italianŭ, a inventatŭ de curândŭ acestŭ aparatŭ, care este cu multŭ maĭ superiorŭ tuturorŭ instrumentelorŭ de acestŭ genŭ cunoscute până acumŭ. Acestŭ aparatŭ, nu numaĭ că prevesteşte celŭ maĭ micŭ cutremurŭ de pământŭ, dar arétă asemenea natura, direcţiunea, forcia, durata şi ora precisă a cutremuruluĭ. Toţĭ bărbaţiĭ ceĭ maĭ eminenţĭ în sciinţele fisice şi meteorologice din Italia, s'aŭ grăbitŭ de a mărturisi, ilustruluĭ inventatorŭ, cea maĭ profundă admiraţiune pentru unŭ instrumentŭ aşa de ingeniosŭ şi atâta de esactŭ. Prin miḑlóculŭ séŭ, părintele Berteili se preocupă cu studiulŭ unuĭ fenomenŭ, neobservatŭ până astă-ḑĭ de alţiĭ; acésta e *cunóşterea oscilaţiunilorŭ pendulelorŭ sismometrice, în relaţiune cu variaţiunile barometrice.* Acestŭ studiŭ are o mare importanţă în meteorologiă. Autorulŭ promite a ne face cunoscute resultatele. Noĭ, la rêndulŭ nostru, nu vomŭ lipsi a le publica, îndată ce le vomŭ priimi. *I.*

(*Gardistulŭ civicŭ.*)

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 —
» Strusberg	48 ½
» Oppenheim	— —
Obligaţii domeniali	95 ⅛
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	93 ¼
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luni . . ,	372 ¼
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 20
Naţionale	74 —
Lose	105 50
Acţiunile băncеĭ . .	998 —
Creditulŭ	343 50
London	109 20
Oblig. rurale ungare	80 75
» Temeşvar . .	78 50
» Transilvane.	77 25
» Croate . . .	— —
Argintŭ în mărfurĭ .	108 —
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 69

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciuni generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. Eitel. Risdörfer, Pharm.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medalii de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureşti, **la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.**

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autorii: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicţionare de commerce 2 volumes, Dicţionnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicţionnaire de geographie et des sciences, ediţiă nouă.

CODICELE române, de Boerescu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL
DE TENDRESSE
DE VIOLET
PARFUMEUR Bté, A PARIS
Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.
Dépôt dans toutes les villes du monde.
EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:
LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA
şi
SIROPŬ DE NAFÉ
DELANGRENIÆR DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Risdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia desărtă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

PRĂVĂLIA de alăturea cu Licrăria Socecŭ et comp. este de închiriatŭ de la sf. Gheorghe înainte.

Doritorii de a o lua cu chiriă suntŭ rugaţi a se adresa chiar la actuala chiriaşă séŭ la Librăria Socecŭ.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzênd principele cele mai energice a le copaiveĭ

INJECTION DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele mai energice copaiveĭ şi a le cubebuluĭ.

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în miĭ de caduri singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, Strada Carol No. 4.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

Lin gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi mai cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţi rĕmânea fórte mulţumiţi, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele mai consciinţióse.

Mare asortimentŭ de delicates; Depou de Vinuri streine şi indigene, Adeverătul Vinu de Buda şi Presburg, Asortimentu de totu felu de Conserves Alimentare şi Mustariuri, Untu de lemnu finu de Toscana şi Nica, Untură de Peşte de bautu în flacóne şi cu okaoa.

Ceaiu Compagni Colonialu, Romuri, Jamaica, Ananas, Apa anatherina de D-ru I G. Popp, Cerueala de scanduri garantata Grund şi Lack.

NB. se primeste untu proaspatu şi topitu de Braşiov la fie care 3 zile.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

Abonamentul pentru România.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

Anunciuri:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Ori-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.
Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ lunĭ.

Pentru Francia: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

Pentru Austria şi Germania: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JUOI, 15 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 297

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

ULTIMELE SCIRĬ TELEGRAFICE

O depeşe din Paris, cu data 18 Februarie, publicată aḑĭ în *Monitorulŭ oficiale*, ne spune că Ministrulŭ de esterne alŭ Spanieĭ, D. Castelar, a adresatŭ telegrame simpatice D-lorŭ Edgard Quinet, Gambetta şi Garibaldi.

O altă telegramă, sosită astă-ḑĭ din Madrid în Bucurescĭ, anunţă că ministeriulŭ s'a alesŭ de către Adunare.Figueras, Castelar, Pi y Margall, Nicolas Salmeron îşĭ păstresŭ posturile. Ceĭ l'alţĭ membriĭ aĭ cabinetuluĭ suntŭ înlocuiţĭ prin generarulŭ Aosta la resbelŭ, Juan Zustan la financiă, amiralŭ Orengo la marină, Echaoa la lucrările publice, Sorni la coloniĭ.

Partitulŭ radicalŭ a fusionatŭ cu cerculŭ republicanŭ. Radicaliĭ suntŭ representaţĭ în guvernŭ de către ministriĭ de resbelŭ, de marină şi de finance.

Programa guvernuluĭ nu s'a modificatŭ.

Convocarea Constituanteĭ va fi probabile la 20 Marte.

BUCURESCI, 14 FEVRUARIE

Guvernulŭ actuale nu încetésă, nu obosesce a ne aduce pe fiă care ḑi câte unŭ rĕŭ, fiă prin o călcare de lege, fiă prin o nouă dare pusă asupra populaţiuniĭ sărace, fiă prin câte o restrângere a vre uneĭ libertăţĭ, fiă prin câte o nouă concesiune séŭ monopolŭ, fiă, în fine, prin câte o umilire în facia streinilorŭ. Nu lasă se trécă ocasiune, fără sĕ ne aducă câte o pagubă în cele maĭ intime ale nóstre trebuinţe şi demnitaţĭ. Cu tóte că concesiunile la streiniĭ din esperienţa s'aŭ vĕḑutŭ câtŭ suntŭ de desastróse, elŭ caută pe tótă ḑiua a conspira cu streiniĭ ca se le dea banca foncieră şi monopolulŭ spirtóselor! Cu tóte că pe tótă ḑiua poporulŭ ţipă. ca bróscа în gura şérpeluĭ, cu ocasiunea strângeriĭ imenselorŭ imposite puse pe spinarea luĭ, pe care nu le póte plăti, elŭ pune mereŭ şi se pregătesce a maĭ pune imposite nouĭ. Cu tóte că a stricatŭ şi a refăcutŭ legile cele maĭ liberalĭ, într'unŭ sensŭ cu totulŭ reacţionarŭ, acum a venitŭ în Cameră cu modificarea codicilorŭ militarĭ, carĭ întroducŭ pedépsa cu mórte în rîndurile armateĭ, prin urmare în rîndurile întregeĭ populaţiunĭ până la vêrsta de 45 anĭ, pentru că, dupe legea înfiinţă, toţĭ până la acéstă vêrste suntŭ militarĭ; cu tóte că acéstă urmare este o călcare flagrantă a Constituţiuniĭ care desfiinţésă cu desevêrşire pedépsa cu móte, elŭ se îngâmfă de acéstă atitudine pericolósă,este drept şi pentru elŭ, dar maĭ multŭ şi pentru statŭ, şi nu se gândesce nicĭ la urmărĭ nicĭ la consecinţe. Cu tóte că tótă lumea a strigatŭ în contra legeĭ pentru monopolulŭ spirtóselorŭ, maĭ multe petiţiunĭ din diferite districte 'ĭ aŭ atrasŭ atenţiunea, şi maĭ mulţĭ deputaţĭ 'ĭ aŭ aretatŭ câtŭ ea este de desastrósă pentru comerciŭ şi pentru producţiune, guvernulŭ a stăruitŭ a se vota cu orĭ ce preţŭ, priimindŭ tóte amandamentele,şi care îĭ convenéŭ şi care nu.

Legea votată acumŭ de Cameră, aflămŭ că erĭ s'a luatŭ în desbatere de secţiunile Senatuluĭ. Se presintă însĕ o dificultate de a se vota şi de acestŭ corpŭ maturŭ care, în urma incidentuluĭ întêmplatŭ cu viciĭ seĭ preşedinţĭ, majoritatea a trecutŭ subtŭ *ordinile* Domnuluĭ Orăscu, în *pisma* opositiuniĭ. Acéstă dificultate se susţine că este unŭ protestŭ al consoliloru contra art. 8 din lege, care prevede că nicĭ unŭ streinŭ nu póte deschide cârciume, cumŭ şi o petiune a maĭ multorŭ evreĭ cariĭ cerŭ de la corpulŭ bătrântŭ respingerea aceluĭ articolŭ.

Étă dar Senatulŭ pusŭ între douĕ alternative. Dacă va vota legea, fără articolulŭ 8, va aduce nemulţumire în tótă populaţiunea şi umilire a ţereĭ în facia streinuluĭ. Dacă va respinge legea în totale, va aduce unŭ blamŭ guvernuluĭ, care a presentat-o şi a susţinut-o în Cameră.

Ce va face dar Senatulŭ?

Nu scimŭ ce va face, scimŭ însĕ ce trebue se facă. Nicĭ maĭ multŭ nicĭ maĭ puţinŭ, se respingă legea în totalŭ. Atuncĭ nu se va ḑice nicĭ că s'a supusŭ înfluinţeĭ streine, nicĭ că a nesocotitŭ dorinţa opiniuneĭ publice.

Ni se asicură că guvernulŭ, în urma protestuluĭ consolilorŭ, arŭ fi intervenitŭ pe lângă D-niĭ senatorĭ a elude articolulŭ 8 la votarea legeĭ pe articolĭ. Scimŭ că guvernulŭ sciă de frică cândŭ se restescŭ consoliĭ, fiindŭ că, chiarŭ esistenţa sea îĭ este dată de unŭ consolŭ, şi chiarŭ résemulŭ séŭ proptéua care îlŭ ţine la putere este influinţa streină! Nu scim însĕ daca şi Senatulŭ, de şi alesŭ prin influinţa acestuĭ guvernŭ, va areta că şi elŭ are trebuinţă de o asemenea proptea.

Legea va trece ḑilele acestea în discuţiunea publică a Senatuluĭ, vomŭ vedea atuncĭ dacă Senatulŭ este şi cu acéstă ocasiune demnulŭ servitore alŭ guvernuluĭ, precumŭ a aretatŭ că este alŭ Domnuluĭ Orăscu!

Membriĭ guvernuluĭ spaniolŭ

Proclamaţiunea Republiceĭ în Spania a întărâtatŭ furia preseĭ monarhice în Francia. Jurnalistiĭ regalistĭ s'aŭ făcutŭ focŭ! Domniĭ Figueras, Castelar, Pi y Margall şi Salmeron, suntŭ trataţĭ ca republicanĭ francesĭ.

N'aŭ făcutŭ încă nimicŭ, şi eĭ vorbescŭ de neputinţa şi de incapacitatea lorŭ. A desvĕli o asemenea ardóre, nu este de locŭ conduita ómenilorŭ care se respectŭ.

Regalistiĭ sciŭ prea bine că autoritatea lorŭ este ruinată în opiniunea publică, de acea, fără îndoială, disperându de a o redobândi, se încercŭ a brava tóte convenienţele, şi nu maĭ afişesŭ cea maĭ mică dorinţă de a subtstitui calomniile şi indectivele buneorŭ raţionamênte.

Totŭ arŭ maĭ merge dacă arŭ avea grijea a se informa de ómenĭ şi de lucrurĭ, maĭ nainte de a vorbi! Dar nicĭ de cum: atacă noulŭ cabinetŭ spaniolŭ cu rea credinţă. Se ferescŭ însĕ de a ḑice că acestĭ republicanĭ, pe care îĭ ultragiésă astă-ḑĭ, aŭ fostŭ aduşĭ la putere, nu de amiciĭ lorŭ, dar de adversariĭ lorŭ chiar din cortesĭ. Se sciă că a avutŭ locŭ unŭ votŭ, unŭ scrutinŭ regulatŭ, fără intrigĭ şi fără vre o presiune din afară. Pentru ce dar sĕ nu pue la lumină acéstă circonstanţă, datorită cu deosebire republicanilorŭ spanioliĭ? Pentru că arŭ fi forţaţĭ de a recunósce că în aceste momente supreme de pericolŭ, e mulţumitŭ cine-va de a găsi acolo ómenĭ curagioşi şi resoluţĭ carĭ nu se temŭ de responsabilităţĭ şi carĭ punŭ onórea lorŭ la serviciulŭ patrieĭ lorŭ pentru a întêmpina crisele cele maĭ spăimêntătóre. In Francia, de nouĕ-ḑecĭ de anĭ lucrurile nu s'aŭ petrecutŭ nicĭ o dată altŭ-felŭ, acea ce esplică în destulŭ de bine pentru ce partidulŭ republicanŭ este celŭ maĭ nobilŭ şi totŭ d'o dată celŭ maĭ calomniatŭ din tóte partitele. Cele alte partite îĭ invidiesŭ serviciile ce a făcutŭ Francieĭ, în momentulŭ în care totulŭ părea că disperă şi este perdutŭ, şi în care alţiĭ fugeaŭ şi se ţineaŭ la o parte, a reveni dupe trecerea pericoluluĭ spre a înjura pe aceĭ carĭ aŭ ţinutŭ guvernulŭ în timpulŭ tempesteĭ.

Ultragiile ce a întêmpinatŭ partitulŭ republicanŭ totŭ, déuna nu însemnésă de câtŭ frica şi imbecilitatea dinasticilorŭ. Nu este aci locŭlŭ de a vorbi de ingratitudine: acestŭ cuvêntŭ, care însemnésă unŭ lucru destulŭ de însemnatŭ, arŭ face încă prea multă onóre acestorŭ stupiḑĭ carĭ n'aŭ curagiulŭ de câtŭ numaĭ cândŭ este vorba de a saluta unŭ succesŭ şi a-şĭ ple-

www.dacoromanica.ro

ca gâtulŭ dinaintea unorŭ stăpânĭ demnĭ de eĭ.

Revenindŭ la Spania, adevĕrulŭ este că guvernulŭ republicanŭ, care a luatŭ cursulŭ afacerilorŭ monarchieĭ, este celŭ maĭ bunŭ ce s'arŭ fi pututŭ constitui în peninsulă. Instalatŭ într'unŭ momentŭ de desordine, cabinetulŭ presidatŭ de D. Figueras se presintă dinaintea Europeĭ cu tóte garanţiile lumineĭ, fermităţiĭ şi probităţiĭ ce guvernele cele maĭ scrupulóse arŭ putea ecsige. Se enumeră şefiĭ ceĭ maĭ eminenţĭ aĭ partituluĭ republicanŭ: D. Figueras, Pi y Margall, Castelar, Salmeron Alonzo. Ce póte fi maĭ naturalŭ de câtŭ acésta, cândŭ Republica, care a fostŭ proclamată, s'a grăbitŭ astă-ḑĭ a scóte Spania din focarulŭ în care a lăsat'o monarchia a se învârti? Niminea nu póte contesta elocinţa D-luĭ Emilio Castelar, elocinţă naturală care ese din inimă, şi care n'a devenitŭ spăimêntătóre şi fermecătóre de câtŭ prin lucru şi studiĭ profunde asupra filosofieĭ şi istorieĭ! Totŭ ce póte face cine-va, este d'a asigura că D. Castelar este celŭ d'intêiŭ oratorŭ din lume, unulŭ din ceĭ maĭ străluciţĭ vorbitorĭ. Asemenea niminĭ nu póte se nu sciă, atâtŭ în Spania câtŭ şi afară peste frontieră, că D. Pi y Margall este unŭ spiritŭ de primulŭ ordinŭ, unŭ economistŭ învĕţatŭ şi profund, care are o autoritate şi o fermitate în cugetările ca şi în vederile séle, ce arŭ putea cine-va sĕ doréscă la mulţĭ alţĭ guvernanţĭ din ceĭ maĭ illustrĭĭ.

Ce póte ḑice cine-va de acesta? Se ḑice că este unŭ omŭ de revoluţiĭ! Unulŭ din acele spirite pe care marea poporuluĭ aduce la putere şi pe care îlŭ trage înapoĭ cândŭ se retrage în matca sa. Décă celŭ puţinŭ D. Pi y Margall arŭ fi fostŭ unŭ duce óre care, o! era cu totulŭ altfelŭ! nu arŭ maĭ fi fostŭ defăimatŭ: arŭ fi avutŭ pentru dênsulŭ pe toţĭ valeţiĭ din tóte naţiunile!

D. Salmeron y Alonzo, deputatŭ republicanŭ din Badajoz, n'a găsitŭ asemenea îndurare dinaintea detractorilorŭ Republiceĭ spaniole. A venitŭ prin sufragiulŭ colegilorŭ seĭ la postulŭ de ministrru alŭ justiţieĭ, fără îndoială din causa legitimeĭ séle reputaţiunĭ de jurisconsultŭ şi omŭ de legĭ. In Francia însĕ cunoscŭ multŭ maĭ bine pe D. Nicolas Salmeron, de câtŭ la Badajoz şi la Madrid. Elŭ este unŭ republicanŭ cu talentŭ, inteliginţă şi probitate.

Despre D. Figueras, preşedintele consiliuluĭ, şi reacţionarĭĭ suntŭ destulŭ de încurcaţĭ de a ḑice vre unŭ rĕŭ, neauḑindŭ ḑicêndu-se de câtŭ bine de către aceia carĭ cunoscŭ puţinŭ Spania. — Acesta este unŭ omŭ cunoscutŭ în afacerĭ, de o cugetare puternică şi de vechĭ convicţiunĭ, care se bucură astă-ḑĭ de stima generală. Acésta pentru dinasticĭ nu face însĕ nimicŭ! Eĭ, ne putândŭ a-lŭ ataca astă-ḑĭ, se marginescŭ a striga în contra guvernămêntuluĭ ce presidă: rîdŭ deja de Republica D-luĭ Figueras, dupe cumŭ rîdŭ de multŭ de Republica D-luĭ Thiers. Dacă însĕ D. Figueras va reuşi numaĭ ca D. Thiers, cine s'arŭ înşela şi cine rĕspunde că D. Figueras, care n'are ca D. Thiers neîncrederea în democraţiă, nu va reuşi maĭ bine chiar şi de câtŭ D. Thiers?

Étă republicanĭĭ ce compunŭ cabinetulŭ spaniolŭ. Dar nu-lŭ compunŭ numaĭ eĭ singurĭ. Alăturea cu dênşiĭ maĭ suntŭ vechiĭ progresiştĭ, şi chiarŭ vechiĭ miniştriĭ aĭ regeluĭ Amedeŭ, ceea ce arétă—trebue se o ḑicemŭ în trécătŭ—prevederĭ ce aŭ presidatŭ la compunerea nouluĭ guvernămêntŭ. Acéstă prevedere asigură chiarŭ, în óre carĭ mĕsurĭ, succesulŭ noueĭ revoluţiunĭ. Europa a fostŭ lovită de limbagiulŭ patrioticŭ, ţinutŭ în şedinţa cortesilorŭ în care s'a anunţatŭ resoluţiunea regeluĭ. Acestŭ limbagiŭ a îmărmuritŭ pe toţĭ monarchiştiĭ din Europa. In Spania însĕ aŭ datŭ fructele séle. Eĭ vĕdŭ prea bine astă-ḑĭ că, acolo chiarŭ unde se aşteptaŭ a vedea isbucnindŭ resculările, revoluţiunile, pronunciamentele, acolo domneşte unitatea care atrage adesiunĭ unanime. D. Beranger, care se află în capulŭ Ministeriuluĭ marineĭ, ocupa deja acestŭ postŭ în celŭ din urmă cabinetŭ alŭ monarchieĭ. E naturalŭ de a crede că aséstă alegere nu va displace tocmaĭ marineĭ. Asemenea şi pentru armată, Ministrulŭ resbeluĭ este D. Generalŭ Cordova, care, sub Domnia Isabeleĭ, era încă în rangurile conservatorilorŭ, dar care, dupe revoluţiuea din Septemvrie 1868, a progresatŭ în ideiele séle, s'a apropiatŭ de partitulŭ democraticŭ, fără a perde nimicŭ din autoritatea de care se bucura cu dreptŭ cuvêntŭ. Financiele, unŭ postŭ puţinŭ invidiatŭ în Spania, maĭ cu osebire în timpiĭ de revoluţiunĭ, suntŭ conduse de D. José Echagaray, inginerŭ distinsŭ, apreciatŭ de toţĭ colegiĭ seĭ de geniŭ, civilĭ şĭ militarĭ, şi care va trage nouluĭ guvernĕmêntŭ multe simpatiĭ în industria naţională. In fine, protofoliulŭ lucrărilorŭ publice, a fostŭ încredinţatŭ D-luĭ Manoil Becera, căruia nu i se póte imputa opiniunile republicane, fiindŭ că a creḑutŭ în încercarea loială a celeĭ din urmă monarchiĭ, şi a trecutŭ din rangurile partituluĭ republicanŭ între radicalĭ.

Astŭ-felŭ este compunerea guvernuluĭ spaniolŭ, care unesce tóte nuanţile opiniuniĭ liberale, democratice şi republicane.

Pentru a grupa aceştĭ ómenĭ într'unŭ consiliu de cabinetŭ, a trebuitŭ maĭ întêiŭ necesitatea salutuluĭ publicŭ. Nu este omogenitate în originĭ.

O prefectă înţelegere domneşte între înteligința trebuinţelorŭ actuale ale Spanieĭ şi miḑlócele cele maĭ propiĭ pentru ale satisface.

Adversărĭĭ loialĭ arŭ recunóşte tóte garanţiile de securitate, de ordine şi de regularitate în serviciurile şi expeduirea afacerilorŭ, ce presintă noulŭ guvernŭ spaniolŭ. Este destulŭ ca cabinetele streine sĕ fiă isbite de caracterulŭ moderatŭ, legalŭ şi esenţialmente naţionalŭ, alŭ revoluţiunĭ din care a apărutŭ Republica, şi suntemŭ convinşĭ că spaniolĭĭ nu cerŭ nimicŭ maĭ multŭ. Am prevĕḑutŭ destulŭ de bine ultragele şi calomniile, greşelile şi scălciiturile justiţieĭ, şi nu ne îndoimŭ că republicanĭĭ spaniolĭ nu vorŭ fi cu desĕvîrşire îndiferenţĭ la totŭ ce póte interesa persónele lorŭ; aŭ însĕ dreptulŭ în patriotismulŭ lorŭ, de a reclama dela cabinetele europene împarţialitatea ce n'aŭ aşteptatŭ nicĭ o dată dela inamiciĭ juraţĭ aĭ orĭ cărŭĭ guvernămêntŭ republicanŭ.

(*La Republique Français.*)

CE PLÂNG?

Ce plângŭ?... Eŭ plângŭ viaţa ce 'n mine sĕ slăbesce...
Eŭ plângŭ a mea juneţe ce chinu-a veştejitŭ!
Eŭ plâng ḑile trecute şi plânsu-mĭ mereŭ cresce...
Eŭ plângŭ unŭ angelŭ dulce, unŭ angelŭ multŭ iubitŭ!
Ce plângŭ?... Eŭ plângŭ unŭ tată şi douĭ prietenĭ care
In primă-véra vĭăţeĭ veḑutu-'ĭ-amŭ murindŭ!
Ilusiĭ şi speranţe le plângŭ cu înfocare
Şi inima-mĭ ce merge din ce în ce 'mpetrindŭ!
Ce plângŭ?... Eŭ plângŭ o musă ce simtŭ că mĕ delasă...
Şi lyra-mĭ ce-abea póte unŭ sunetŭ a maĭ da!
Eŭ plângŭ atêtea rele ce sufletu-mĭ apasă;
Eŭ plângŭ că pe mormântu-mĭ pucinĭ vorŭ lăcrăma!

Ce plângŭ?... Eŭ îmĭ plângŭ ţéră ce zace în sclaviă,
Eŭ plângŭ vĕḑêndŭ românulŭ că şéde 'ngenuchiatŭ!
Eŭ plângŭ cândŭ vĕḑŭ streinulŭ că rîde cu trufiă,
Sdrobindŭ pe fiĭ Romeĭ,—streinulŭ celŭ ingratŭ!
Eŭ plângŭ vĕḑêndŭ curteniĭ în gloriă, mărire....
Eŭ plângŭ vĕḑêndŭ onestulŭ că n'are ce mânca!
Vĕḑêndŭ linguşitoriĭ că suntŭ în fericire
Şi vinŭ fără sfială poporu-a insulta!
Eŭ plângŭ vĕḑêndŭ orfanulŭ lipsitŭ de ajutóre,
Maĭ, maĭ, fără vesminte că tremură în gerŭ!...
Eŭ plângŭ, căcĭ vĕḑŭ dreptatea c'aicĭ în lume móre,
Şi nu sciŭ décă s'află orĭ nu sĕ află 'n cerŭ!

Ce plângŭ?... Eŭ plângŭ că omulŭ nutreşte numaĭ urĕ....
Că omŭ pe omŭ sĕ rupe ca lupiĭ între eĭ!
Eŭ plângŭ, vaĭ! că virtutea din vécurĭ ce trecură
Nu a lăsatŭ în urma'ĭ nicĭ căte-va schânteĭ!
Eŭ plângŭ că totulŭ merge mereŭ spre decadenţă....
Suit'amŭ noĭ pe munte, acuma ne dămŭ josŭ!!
Eŭ plângŭ şi 'n totŭ minutulŭ va plânge-a mea fiinţă
Că omulŭ cu câtŭ trece sĕ face maĭ fĭerosŭ?
Ce plângŭ acuma spusa-mŭ, s'o spunŭ încă o dată:
Plângŭ ţéra în sclaviă, plângŭ totŭ ce amŭ perdutŭ;
Plângŭ lyra-mĭ c'abia sună, justiţia 'nmormântată,
Şi plângŭ poporulŭ nostru că zace abătutŭ!

Alexandru A. Macedonski.

ECHOURILE ḐILEI

Unŭ studinte de la facultatea de medicină din Bucurescĭ, ne comunică o faptă din cele maĭ crude ce a născutŭ vre o dată ura, gelosia séŭ *pisma*, cumŭ ḑicea D. Orăscu în Senatŭ. Acestŭ studinte, viḑitândŭ spitalulŭ de la Coltzea cu profesorulŭ seŭ, în ḑiua de $^{15}/_{24}$ Fevruarie, a vĕḑutŭ o femeiă, în vêrstă ca de 20 anĭ, arsă peste totŭ prin petroliŭ. Combustia era totală în alŭ III-ea şi alŭ IV-lea gradŭ, astŭ-felŭ că maĭ totŭ corpulŭ seŭ era o carne viă.

Étă cumŭ ne spune studentele că s'a întêmplatŭ faptulŭ care a adusŭ pe acéstă nenorocită femeiă în asemenea stare:

«O femeiă care avea necasŭ pe dênsa, cu o voce amicale ĭ'a ḑisŭ se ĭa sticla cu petroliŭ şi sĕ pună peste lemne, căcĭ foculŭ nu ardea bine. Luândŭ ea sticla, pe cândŭ turna la gura sobiĭ, inamica vine pe la spate şi o dă cu capulŭ în sobă; femeia, speriindu-se, şi voindŭ a se feri sĕ nu se părléscă de focŭ, a spartŭ sticla; petroliulŭ a luatŭ focŭ şi, fiindŭ că acesta căḑuse şi pe dênsa, a luatŭ şi ea focŭ. Cea altă fugi repede afară şi închise uşa, astŭ-felŭ că, sermana femeiă, lipsită de vr'unŭ ajutorŭ repede, fu nevoită a-şĭ consuma pelea în flacărĭ în miḑlocŭlŭ ţipetelorŭ celorŭ maĭ atroce, carĭ provocară curiositatea şi spaima celorŭ alţĭ ce veniră a-ĭ da ajutorŭ. De şi târḑiŭ, acestŭ a-

www.dacoromanica.ro

jutorŭ însĕ totŭ a putut'o scăpa de la mórte inevitabilŭ momentană.»

Studentele ne spune că nu sciă dacă justiţia a luatŭ vre o măsură de a urmări pe criminală, de aceia ne rógă pe noĭ a denunţa faptulŭ prin publicitate.

Mulţumindŭ studentuluĭ de acéstă descoperire ce ne face, ne împlinimŭ datoria.

DIVERSE

Miḑĭloculŭ de a se duce o cucónă bine gătită la balŭ. In oraşulŭ X. o damă tênĕră şi frumósă, cu numele A., fiica unuĭ boerŭ, căsătorită din amorŭ cu unŭ domnŭ c'amŭ în vârstă, avea de mare plăcere a se duce la unŭ balŭ, datŭ érăşĭ de unŭ boerŭ. Tênĕra damă, cu tóte că trăeşte în lipsă, dar la ocasiĭ nu voeşte a-şĭ perde ifosulŭ boerescŭ, sili prin totŭ chipulŭ şi cu tóte necaḑurile pe sociulŭ sĕŭ sĕ-ĭ facă o toaletă câtŭ se póte de splendidă. Bietulŭ soţiŭ, n'avea de unde, o consiliă se nu se ducă, că nu e înlesnitŭ; dar tóte acestea aŭ fostŭ în zadarŭ.

Dómna A., vĕḑêndŭ că într'adevĕrŭ consórtele eĭ nu are de unde da la momentŭ 60 galbenĭ, totuşĭ începu sĕ-şĭ frământe mintea pentru a găsi miḑĭloculŭ a-şĭ face toaleta ce voia.

Ea isbuti. Luă o cólă de hârtiă şi făcu o fóiă de sub-scripţiă pentru o bĕtrênă cunoscută la maĭ mulţĭ în oraşŭ, dar care de o bucată de timpŭ nu maĭ şedea aicĭ. Cuconiţa spuse în fóiă, că Dómna M. a orbitŭ, şi prin urmare, amicele şi cunoscutele eĭ s'o ajute. Fiă-care aŭ datŭ câte 2, 3, 4 şi 5 napoleonĭ, astŭ-felŭ, făcêndŭ suma, tênĕra Dnă A. plecă în altŭ oraşŭ pentru facerea toaleteĭ.

Ea şi-o făcu, şi în séra de balŭ era atâtŭ de frumósă, atâtŭ de jantilă, şi atâtŭ de bine pusă, în câtŭ chiarŭ biata órbă M. arŭ fi vĕḑut'o maĭ bine de câtŭ orĭ care.

Numaĭ uneĭ aşa cuconiţe 'ĭ-arŭ fi trecutŭ prin minte astŭ-felŭ de inventţiĭ. Şi cu tóte astea e damă de societate nobilă, şi bĕtrêna M. totŭ cu ochĭ.

(*Observatorulŭ din Bacăŭ.*)

* * *

Hoţulŭ de Stacoji. (raculŭ de mare.) O persónă galantă plecându într'o diminéţa, urmatŭ de unŭ câne alŭ sĕŭ, fórte fidelŭ numitŭ Tom, ajunse în piacia de pescăriă din Paris. Pe cândŭ esamina diferitele variaţiunĭ de peşte, vĕḑu, într'unŭ coşŭ la o pescărésă nisce animale bune de mâncatŭ, numiţĭ stacoji, dar care suntŭ fórte periculoşĭ prin muşcăturile lorŭ teribile. Gentilonulŭ nostru se adresă pescăreseĭ, avêndŭ plăcerea de acele animale, însĕ fără ca se plătéscă vr'o para. —Câtŭ preciuesce unŭ stacójŭ ḑise elŭ,—şi totŭ d'o datăă apropiă bastonulŭ de coşulŭ pescăreseĭ, care îndată fu luatŭ în gură de unulŭ din acele animalĭ. Omulŭ nostru curiosŭ întrebă daca elŭ muşca. Pescărésa însĕ respunse rîḑêndŭ.—Da, nu e aşa de pericolosŭ de câtŭ numaĭ pentru organele delicate.—Dar daca i se va presenta códa câineluĭ meŭ, ḑise omulŭ, i se va face vr'unŭ pericolŭ.—Incércă, ḑise pescărésa rîḑêndŭ. Atuncea gentilonulŭ chiămă pe câinele sĕŭ astŭ-felŭ Tom, Tom, vino aicĭ. Dupe ordinile stăpânuluĭ sĕŭ, câinele oprindu-se şi fiindŭ têrâtŭ de elŭ întórse códa spre stacojĭ. O! curiositate admirabilă! Stacojulŭ se agăţă de códa câineluĭ. Tom, începe a ţipa şi sare fără ca stacojulŭ sĕ-ĭ lase códa.

In cele din urmă omulŭ nostru, dându libertatea câineluĭ, a începutŭ a fugi tipêndŭ.

—E, D-le, respunse pescărésa, chiamă-ţĭ câinele, nu veḑĭ că a piecatŭ cu stacojulŭ meŭ. Chiamă tu pe stacojulŭ tĕŭ, respunse seniorulŭ. Dar fiĭ pe pace fiindŭ-că eŭ alergŭ ca sĕ ţi-lŭ aducŭ. Şi gentilonulŭ din aceea-şĭ ḑi nu s'a maĭ vĕḑutŭ.

Ajungêndŭ acasă, pedepseşte pe miserabilulŭ stacojŭ, aruncându-lŭ în óla cu apă fiartă spre a face unŭ bunŭ dejunŭ.

* * *

Onestulŭ casierŭ din Filadelfia. Unŭ casierŭ alŭ unuĭ mare contuarŭ de comerciŭ, priimindŭ ordinŭ de la şefulŭ sĕŭ, se duse la banca aceleĭ capitalĭ ca se primescă 50,000 talere în bonurĭ. Pe cândŭ elŭ venea acasă, pierde acele bonurĭ. Intrebatŭ de şefiĭ sĕĭ ce s'a făcutŭ cu acele bonurĭ, elŭ speriatŭ şi agitatŭ le mărturisi că le-a perdutŭ.

Eĭ însĕ, ne creḑêndŭ unŭ astŭ-felŭ de lucru, ḑicêndŭ că este imposibilŭ de a se pierde o asemenea sumă de bonurĭ, a creḑutŭ că le-a furatŭ elŭ. Casierulŭ nostru, ca sĕ nu caḑă în astŭ-felŭ de disgraţiă spăimântătóre, cunoscêndu-se inocentŭ, publica de maĭ multe orĭ în jurnalele aceluĭ statŭ, că aceluia, care-ĭ va găsi suma de bonurĭ, îĭ va da o sumă de 1000 taleriĭ, amiciţia eternă, şi recunoştinţa personală; érăşĭ din contra, dupe 15 ḑile, se va sinucide preferîndŭ se móră ca inocentŭ de câtŭ se fiă supusŭ la diferite suplicĭ şi se caḑă în disgraţia amicilorŭ sĕĭ.

Publicarea fuse în vanŭ. Trecêndŭ însĕ cele cincĭ-spre-ḑece ḑile, se închise în camera sea, şi dupe ce făcu unŭ biletŭ familieĭ séle, în timpulŭ cândŭ voia ca se ia pistolulŭ sĕ se sinucidă, unŭ streinŭ de o dată apare, bate la uşă. Casierulŭ sĕ grăbeşte a-ĭ deschide. Străinulŭ zăreşte pe masă acelŭ bilet şi un revolver... — Viĭ, póte ca sĕ-mĭ scapĭ viaţa, întrebă casierulŭ? Da, replică străinulŭ, n'amŭ găsitŭ portofelulŭ cu banĭ, dar însĕ amŭ garantatŭ către şefiĭ tĕĭ pentru aceĭ 50,000 taiere, făgăduindu-le că le voiŭ plăti o dobândă de cincĭ la sută pe fiă-care anŭ până cândŭ veĭ veni în stare se achiţĭ acea sumă. Acésta o facŭ însĕ cu fidelitatea, daca îmĭ veĭ promite o adevĕrată făgăduélă. Pentru ce? întrebă casierulŭ. Voescĭ ca sĕ-mĭ fiiĭ în serviciŭ 15 anĭ? Iţĭ voiŭ da léfa mare, casă, mâncare, şi tot ce veĭ cere.— Priimesc respunse casierulŭ. Dupe o sĕptĕmână de ḑiie, călătoriră amândouĭ în California, unde străinulŭ deschiḑêndŭ unŭ cantorŭ, în scurtŭ timpŭ câştigă o mare sumă de banĭ. Cumŭ se întêmplă însĕ că móre lăsându jumĕtate averea sea fideluluĭ sĕŭ tovarĕşŭ (séŭ grămaticŭ), plusŭ 50,000 taleriĭ, fiindŭ că elŭ fusese acela care-ĭ găsise baniĭ.

(*Sperança.*)

* * *

Napoleonŭ I. a fostŭ şi elŭ superstiţiosŭ. E cunoscutŭ că Napoleonŭ celŭ mare a iubitŭ fórte liter'a M. pentru că numele a 6 mareşalĭ, 26 generalĭ divisionarĭ, 3 ministriĭ aĭ sĕĭ şi alŭ primuluĭ sĕŭ camerierŭ, Montesquieu, se începea cu liter'a m. Asemene ĭ-a fostŭ plăcută acéstă literă şi în privinţa bătăliclorŭ. Prima luptă a avutŭ la Montebello, cea din urmă la Mont-St. Jean. Invinse la Millesimo, Mondori, Marengo, la rîulŭ Moscva, Mont-mirail şi Montereau. In Malmaison, în castelulŭ împărăteseĭ Iosefina, petrecu orele cele maĭ fericite ale séle. Asemene avea predilecţiune pentru anume ḑile. A 14 ḑi din fiă care lună de multŭ îĭ era plăcută, pentru că acele ḑile eraŭ onomastice celorŭ maĭ multe familie amice luĭ Napoleonŭ. Maĭ târḑiŭ aceste ḑile le transportă din viéţa privata în cea publică. Astŭ-felŭ în 14, Iuniu 1800 învinse la Marengo, în 14. Oct. 1805 la ulm, în 14. Oct. 1806 la Jena, în 14. Juniu 1807 la Friesland. Însĕ ḑiua de 18 în Briene ĭ-a fostŭ neplăcută, fiindŭ ḑiua, care adese orĭ îĭ făcea neplăceriĭ şi calamităţĭ. În 18. Oct. 1813 a fostŭ lupta de la Lipsca, în 18. Iuniu 1815 la Waterlo, în carĭ lupte fu cârncenu bătutŭ. În fine, Ludovicŭ alŭ XVIII îlŭ impinse de pe tronulŭ Francieĭ.

* * *

Espeduire de epistole curióse. Ideea, d'a espedui pescĭ viĭ în epistolă recomandată de la Napole la Londra, la începutŭ pare a fi nu numaĭ necredinţa, ci şi aprópe ridicula. Şi totŭ a succesŭ. În 4 Ian. cincĭ pescuţĭ de mare de câte 2 policarĭ, învelitţĭ în érbă udă de mare, fură împachetaţĭ într'o epistolă micăă de 7 unce greutate, şi ca recomandată fu espeduita la Londra Aquaruluĭ din palatulŭ de cristalŭ. În 9. Ianuariu epistola sosĭ în Londra. La deschiderea pachetuluĭ pescuţiĭ se aflară cam amorţiţĭ; dér fură puşĭ în apă próspătă de mare, şi 4 din aceştĭ micĭ călătorĭ reînviară. Numiţiĭ pescĭ (Amphioxus) se ţinŭ de cele maĭ primitive creature cu óse.

(*Federaţiunea*).

Societatea Amicilorŭ Belelorŭ Arte

Se face cunoscutŭ tutulorŭ amatorilorŭ de tablourĭ, că jouĭ, 15 Februarie, se va ţine licitaţiune pentru vênḑarea tablourilorŭ D-luĭ Pictorŭ Grigorescu în sălile Esposiţiuniĭ de Bele Arte (Hotelŭ Herdan, Bulevardulŭ Uuniversităţiĭ.)

Licitaţiunea va începe la orele 12 şi va ţine până la orele 4 dupe amiadĭ.

Preşedinte, *C. Esarcu*

Directore administratorŭ, *C. Stăncescu*

ATENEUL ROMÂNŬ

Jouĭ 15 *Febuarie* la 8 ore séra, *D-na Casabianu*, va ţine o conferinţă asupra:

«*Educaţiuneĭ crescine şi moderne*».

Intrarea liberă pentru toţĭ

TEATRU ITALIAN

Direcţiunea Domnuluĭ B. Franchetti.

Vineri, la 16 *Fevruarie, 1873.*

REPRESENTAŢIUNE ESTRAORDINARĂ

în beneficiulŭ

SARACILORŬ INUNDAŢĬ DIN MANTUA

Subtŭ patronagiulŭ filantropicŭ alŭ românilorŭ.

FAUST

Subt-semnatulŭ, care de lungŭ timpŭ de cândŭ locuesce în România, a avutŭ atâtea probe de mărinimia publiculuĭ bucurescénŭ, speră că cu acéstă ocasiune elŭ va da o probă maĭ multŭ de generostate şi de ajutorŭ séŭ pentru ceĭ nenorociţĭ, asistându cu toţiĭ la acéstă represintaţiune.

B. Franchetti.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 —
» Strusberg	48 ½
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	95 ⅛
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luni	93 ¼
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luni	.372 ¼
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 10
Naţionale	74 10
Lose	105 —
Acţiunile băncеĭ	998 —
Creditulŭ	340 —
Lon..on	109 40
Oblig. rur.le ungare	80 75
» Temeşvar	79 25
» Transilvane.	77 25
» Croate	— —
Argintŭ în mărfurĭ	108 20
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 70

www.dacoromanica.ro

RENOVAȚIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭi. aprobatŭ până acuma ca celŭ mai ccelentŭ și nevătămătorŭ sănătățeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneaținne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferințe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea mai întâiŭ trebuință d'uă particulară recomandație acesta șa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de mai mulți ani și carĭ cea mai mare parte suntŭ vătămătóre sănătățeĭ, pe cândŭ acesta, precumŭ ne învață esperiența, se întrebuințédă chiarŭ de persóne de cea mai înaltă posiie și cele mai scrupulóse în asemenea lucruri cu uă confidență bine justificată.

Atvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneațiune de păr consistă mai specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire și fără dificultăți, căci părulŭ se póte văpsi după dorință, din gris în blondŭ deschisŭ și închisŭ, brunŭ până în celŭ mai profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ mai micŭ gradŭ, căci numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă și părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreață, și în fine ce este **causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătățeĭ.**

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmaci a la heil. Dreifaltigkeit,** spre a adresa comande verbale și epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., ounuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucțiune de întrebuințar.

FABRICA ROMANĂ DE BĔUTURI GAZOASE

A LUI

CONSTANTIN PORUMBARU

Strada Sfinții Apostolĭ No. 28

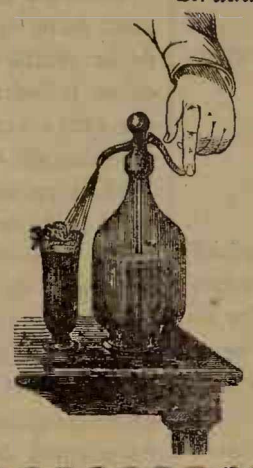

Mare scădĕmêntŭ de preț urĭ.

	Leĭ	Banĭ
Apă gazósă: Unŭ sĭphon mare	—	20
» » Unŭ siphon micŭ	—	10
Limonade gazóse: Lămâe, Vanilĭ, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micŭ	—	30
Apă feruginósă (gazósă) de Bucurecsĭ: Conținutulŭ unuĭ buteliĭ	—	25

NB. Pentru ca onor. Publicŭ sĕ pótă distinge produsele acesteĭ fabrice, siphónele suntŭ francese de la I. Hermann-Lachapelle din Paris și pórtă inscripția **CONSTANTIN PORUMBARU,** Bucurescĭ.

Transportŭ la domiciliu. A se adrcsa franco, prin Postă.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ȘI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame și Costume

CUMŬ ȘI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ și ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin trunŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭi, Grippă, tusemăgărĕscă și contra tutorŭ inflamațiunilorŭ și suferințelorŭ de peptu. Printre celebritățile medicale cari l'aŭ patronatŭ in timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alțĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultățiĭ și membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capelenià

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscință, pentru curarisarea și vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposițiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameteleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuiriĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare

Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moșu strada Catunu No. 6 doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate-

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant și febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru irigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescența și restabiléză repede forțele perdute și constituțiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In țĕrile calde, și maĭ cusémă la finele verii, se întrebuințéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre și preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE FERUGINOSU

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările faceriĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot.*—**BUCURESCI,** F. EITEL. RISDÓRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliеĭ și M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fivopsit dă necontenit pĕruluĭ și barbeĭ colórealor primitivă.

Ĭlŭ întrebuințéză cine-va singurŭ, și operéză asupra bărbeĭ ca și asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureștĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoșóieĭ.

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autoriĭ: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicționaire de commerce 2 volumes, Dicționnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicționnaire de geographie et des sciences, ediță nouă.

CODICELE române, de Boerescu, ediținea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL

DE THRIDACE

DE VIOLET

PARFUMEUR BTE, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraicheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE: LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ȘI

SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medici aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ și IRRITAȚIUNILOR peptuluĭ și gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel și J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ și noŭ, albŭ și roșiŭ, cu butia și cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia desărtă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babiște.

Pentru abonamente, reclame și anunciurĭ a se adressa la Typographia Națională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In orașŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uà ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserțiunĭ și reclame» Redacțiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă și articoliĭ nepublicați se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente nelnsoçite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 și 15 a le fe-câruĭ lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ și reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ȘI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Națională, Strada Academiĭ No. 24.

VINERI, 16 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 298

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 15 FEVRUARIE

Regia monopolului tutunurilorŭ, dupe ce că ne esploatésă în tóte modurile, dupe ce că ne dă tutunŭ cu preţurĭ enorme şi de o calitate inferióră, décă nu infectă, acum s'a instituitŭ şi în dictatóre şi regulatóre a monedeĭ ce circulă în ţéra nóstră.

Acéstă societate, care nu are nicĭ o iniţiativă propriă a sea, fără consimţimêntulŭi guvernuluĭ, printr'o circulare cu No. 10,685 din 11 Fevruarie, ordonă tutulorŭ agenţilorŭ seĭ a numaĭ priimi rubla ruséscă cu preţulŭ seŭ stabilitŭ până acum, reducênd valórea sea la treĭ leĭ şi sépte-ḑecĭ şi cincĭ bani.

O depeşe priimită erĭ din Târgoviste ne confirmă acésta.

Depeşia, care, dacă nu venea aḑĭ presentatorulŭi eĭ în Bucurescĭ, n'amŭ fi înţelesu-o, fiindŭ că nu are nicĭ puntŭ nicĭ virgulă, şi ḑice în locŭ de *ruble*, *rude*, astŭ-felŭ că nu are nicĭ unŭ sensŭ, ne asicură că, în urma ordinuluĭ Regieĭ cu numĕrulŭ susŭ menţionalŭ, agentulŭ principalŭ din acelŭ districtŭ, alŭ acesteĭ societăţĭ, a făcutŭ şi elŭ o publicaţiune către vênḑătorĭ prin care opresce cu desevêrşire priimirea rubleĭ rusescĭ.

Pe ce óre s'a basatŭ Regia d'a lua ea singură, din propria sea voinţă, iniţiativa de a reduce cursulŭ uneĭ monede, când scimŭ toţĭ că nu esistă nicĭ unŭ actŭ oficiale alŭ guvernulŭi în acéstă privinţă?

Până cândŭ *Monitorulŭ oficiale* nu ne va face cunoscutŭ acéstă reducţiune, noĭ susţinemŭ că Regia şa călcatŭ drepturile séle şi şa luatŭ asupră-şĭ prerogative care nu le are prin nicĭ o lege séŭ regulamentŭ, faptŭ care atrage pedépsa unorŭ usurpatorĭ de atribuţiunĭ.

Astŭ-felŭ fiindŭ, asteptămŭ ca guvernulŭ se usese de lege spre a pildui pe ceĭ carĭ o nesocotescŭ şi carĭ îşĭ asumŭ drepturĭ pe carĭ nu le are.

Senatulŭ este totŭ déuna totŭ acela. Majoritatea sea nu se póte sustrage cu nicĭ unŭ preţŭ de subt stăpânirea Domnuluĭ Orĕscu, care o umilesce şi îşĭ bate jocŭ de ea în *pisma* oposiţinniĭ.

In şedinţa de erĭ a avutu locŭ, pe neaşteptate, interpelarea Domnuluĭ Deşliu. Cu tóte că Domnulŭ interpelatorŭ a arĕtatŭ fapte pipăite despre réua şi nedemna administraţiune a actualuluĭ guvernŭ, cu tóte că Domnia sea a arĕtatŭ o sumă de ilegalităţĭ şi abusurĭ ce se facŭ în ţéră, Senatulŭ, dupe cererea Domnuluĭ Ión Manu, a trecutŭ purŭ şi simplu la ordinea ḑileĭ, aprobândŭ tóte aceste călcărĭ de lege şi tóte aceste abusurĭ!

Sĕ-ĭ fiă de bine!

Evenimentele din Spania

Citimŭ în organulŭ D-luĭ Thiers, *le Bien Public*, de la 14 Februarie:

«Regiĭ se ducŭ: — astŭ-felŭ începe *Délats* unŭ articolŭ consacratŭ abdicărilŭ voluntarie a luĭ don Amedeŭ. Causa regilorŭ este în adevĕrŭ, în ḑilele nóstre, fórte compromisă şi coróna lorŭ, fiă de aurŭ séŭ de ferŭ, are adesea fragilitatea sticleĭ. Cu tóte aceste se scimŭ face dreptate *onestităţiĭ* suveranuluĭ, care sciu se trécă prin crise spăimêntătóre, fără a lua cu dênsulŭ mustrarea de cugetŭ d'a fi comisŭ nedreptate séŭ d'a fi făcutŭ se curgă sângele. Don Amedeŭ arŭ fi pututŭ, ca *atâţĭ alţĭ regĭ, sĕ se resbune de nepopularitatea sea prin violinţă*: ĭ-arŭ fi fostŭ lesne sĕ-şĭ adăpostéscă pentru câte-va ḑile încă şubredulŭ sĕŭ tronŭ, la spatele unuĭ întreituĭ gardŭ de baionete.

«Elŭ avea pentru dênsulŭ votulŭ care l'a chiămatŭ în Spania şi Constituţiunea care l'a recunoscutŭ rege. Votulŭ? Elŭ ĭ-a înţelesŭ licnirea în resistinţele ce întêlni guvernulŭ sĕŭ. Constituţiunea care l'a făcutŭ rege? Elŭ a sfîşiiat-o cândŭ află că nu-lŭ maĭ vorŭ şi, ca simplu particularŭ, ca tată de familiă, ca filosofŭ, se dispuse a retrece fruntariele unde fusese o dinióră primitŭ cu aclamaţiunĭ şi unde va fi însoţiţĭ de doveḑĭ de considerare.

«Asemene esemple suntŭ destulŭ de rarĭ pentru ca se fiă citate: şi décă regele don Amedeŭ comisese greşiala d'a primi coróna, avu imensulŭ meritŭ d'a fi înţelesŭ acea greşială şa o rescumpĕra, retrăgêndu-se, *demnŭ de elŭ însuşĭ şi de stima generale.*»

Preşedinţa puterii executive a Republicei spaniole, câtre Adunarea legiuitóre.

«Republica deschide o eră nouă în viéţa patrieĭ nóstre. Sĕ sperămŭ, dĕră, că opositiune între putere şi populŭ ne maĭ existându, şi că unirea democraţieĭ cu libertatea devenindŭ definitivă, ordinea publică se va consolida prin regularitatea progresuluĭ, subt imperiulŭ legiĭ, ideale care nu se póte atinge de câtŭ cu Republica, căcĭ numaĭ sub regimulŭ acesta puterea suverană se identifică cu drepturile omuluĭ.

«Astăḑĭ, acestŭ fericitŭ regimŭ este inauguratŭ; dĕră spre a'ĭ atrage încrederea, trebuinţa cere ca clasele popularie sĕ se convingă că, spre a se putea întări puterea legală şi legitîmă a unuĭ Statŭ democraticŭ, trebuesce sĕ se îndeplinéscă prin pace şi prin consciinţa omenéscă reformele politice cele maĭ importante. Numaĭ astŭ-felŭ se vorŭ sfîrşi luptele sângeróse, întreţinute de vechiulŭ regimŭ între libertate şi ordine, şi popululŭ nu va maĭ avea nevoiă a recurge la violinţe estralegalĭ, pentru îmbunătăţirea condiţiuniĭ séle, totŭ asemenea precum nu va maĭ avea nevoiă d'a surprinde acţiunea legiĭ pentru respectulŭ dreptuluĭ.

«In adăstarea realisărĭ acestorŭ speranţe, este dreptŭ şi necesariŭ sĕ nu maĭ sufere de rigórele legiĭ aceĭ ce, învocândŭ numele Republiceĭ, s'aŭ prea grăbitŭ, este adevĕratŭ, a lupta, dĕră cu multă nobleţă şi generositate, pentru triumfulŭ Republiceĭ. Acésta este cu atâtŭ maĭ justŭ, cu câtŭ insurecţiunile republicane nu s'aŭ pătatŭ nicĭ o dată prin cruḑimĭ şi crime ca acele ce comitŭ fanaticiĭ celorŭ alte partite politice, ca şi când arŭ voi, prin ură, a arunca desordinea în simţimêntele omenirĭ ce trebue sĕ anime acéstă generaţiune democratică.

Decĭ, guvernulŭ Republiceĭ deploră d'a nu putea întinde acelorŭ partide, din causa tenacităţĭ perverse cu care calcă în picióre orĭ-ce lege divină şi umană, projectulŭ acesta de amnistiă, cea dintêiŭ condiţiune spre a merita o amnistiă, fiindŭ supunerea la lege şi la Statŭ.

«Maĭ este o altă categoriă de delicte pentru carĭ, din fericire, nu este nevoiă a se face vre o escepţiune: acestea suntŭ delictele de presă, a căroră natură este astŭ-felŭ cum sĕ se pótă întinde asupră-le binefacerile legiĭ, în speranţa că presa din tóte părţile se va pătrunde de spiritulŭ de dreptate şi va păstra de-a pururea, în cuvintele séle, respectulŭ demnităţiĭ omenescĭ.

Pentru aceste motive, puterea executivă are onóre a supune la aprobarea Cortesilorŭ spanioliĭ unŭ projectŭ de lege spre acordare de amnistiă la urmăririle pentru însurecţiunĭ şi manifestaţiunĭ republicane şi pentru tóte delictele de presă.»

Estanislao Figueras.

CREDETULU FONCIARU

IX

Amŭ constatatŭ, în numĕrulŭ precedinte, prin studiulŭ făcutŭ proectuluĭ românŭ, că împrumutulŭ costă pe împrumutatŭ 12%! Spre a nu trece de rĕŭ criticĭ şi a convinge în acelaşĭ timpŭ şi pe aceia carĭ maĭ susţinŭ asemenea organisaţiunĭ ruginite şi pline de defecte, despre esactitatea acesteĭ cifre, care, ne avêndŭ nicĭ unŭ raportŭ cu veniturile proprietăţilorŭ nóstre, espune pe acestea a fi absorbite numaĭ în câţĭ-va anĭ, vomŭ da aci unŭ tablóu detaliat despre aceste cifre, estrase şi sprijinite de diferite articole din proectŭ.

In Francia împrumuturile, costândŭ totŭ atâtŭ de scumpŭ ca şi la noĭ astă-ḑĭ, guvernulŭ francesŭ, voindŭ a pune capĕtŭ usureĭ de totŭ felulŭ ce absorbea în câţĭ-va anĭ şi munca şi averea împrumutatuluĭ, ficsă dobânda legală (le taux forcé, le taux legal) la 5%.

Publiculŭ interesatŭ, frecându-şĭ mâinile şi săltându de bucuriă, îşĭ ḑicea: 5% este o dobândă convenabilĕ, ea este în raportŭ cu producţiunile proprietăţilor nóstre; pu-

www.dacoromanica.ro

temŭ dar da o desvoltare maĭ întinsă întreprinderilorŭ nóstre. Imprumutătoriĭ însĕ, deprinşĭ cu vechiulŭ lorŭ regime financiarŭ, rîdĕŭ şi îşĭ ţiceaŭ: guvernulŭ a ficsatŭ dobânda la 5%; eĭ bine, vomŭ împrumuta cu 5%; ca sĕ vie însĕ la cifra dobânţilorŭ de maĭ nainte, eĭ inventară nuoĭ resurse: cheltueli de administraţiune, comisionŭ şi alte diferite, care, plătindu-se *pe fiă care anŭ*, constituescŭ într'unŭ modŭ indirectŭ o *adevĕrată dobândă*. Cu modulŭ acesta isbutiră a eşi tot la dobânţile de maĭ nainte, fiindŭ în acelaşĭ timpŭ şi în termeniĭ legiĭ.

Aceeaşĭ procedură se vede şi în proiectulŭ românŭ.

Art. 40 strigă: dobânda în sarcina împrumutatuluĭ va fi celŭ multŭ 5%.

In facia acesteĭ dobânţĭ, niminĭ nu póte ţice nimicŭ; mergândŭ însĕ maĭ la vale, şi oprindune la art. 44 alin. 3, găsimŭ: pentru acoperirea cheltuelilorŭ de administraţiune, împumutatulŭ va plăti pe fiă care anŭ o, 80% (80 de banĭ la suta de leĭ nouĭ). Mergândŭ şi maĭ la vale, la alin. 4. totŭ de la acestŭ articolŭ, citimŭ: deosebitŭ de aceste dărĭ, se va lua de la împrumutat, cândŭ se va redige actulŭ, drept *comision* o, 50% (50 banĭ la sută de leĭ nouĭ). Ce suntŭ aceste cifre, daca nu dobânţĭ plătite regulatŭ pe fie care anŭ? A maĭ desvolta aci contestarea acestorŭ dobânţĭ indirecte, este a spune ceva cunoscutŭ de toţĭ, pentru că nu se va găsi unulŭ ca sĕ nu ştiă că aceste sarcinĭ n'aŭ nicĭ o raţiune de a fi; şi dacă se vĕdŭ figurândŭ pe la câte unŭ locŭ, ele se daŭ o dată pentrutu totŭ-dé-una, érŭ nu regulatŭ pe fiă care anŭ până la espirarea împrumutuluĭ; de a cea, lăsândule la justiţiă acelora ce suntŭ legalmente chemaţĭ ale judeca, sĕ facemŭ o socotélă ca sĕ vedemŭ câtŭ costă la sută pe unŭ împrumutatŭ care ar avea necesitate de concursulŭ acesteĭ băncĭ:

Art. 40 dobânda anuală l. n..	5 — %
Art. 44. al. 3. Chelt. de administ.....	0,80. »
Art. 44 al. 4 Comision.....	0,50. »
Art. 57 Scontul obligaţiunilor fonciare, priimite de împrumutat alŭ pari (sută în sută şi scontate la banca de scontŭ pe cursulŭ de 66 sută) luândŭ de basă termenŭ meţiŭ alŭ anilorn împrutuluĭ.....	3,50.
Curtagiŭ (mesitie) şi altele, pentru scontarea efectelorŭ.....	0,20.
Cheltueli de transportŭ şi altele ale împrumutaţilorŭ, la Bucurescĭ, şi la proprietate cu estimaţia et. et., banca nefiindŭ în stare a întreţine sucursale în districte.....	2
Totalŭ	12 %

Étă-ne în facia cifreĭ de 12 la sută, resultată astŭ-felŭ dupe cum o determină şi o specifică proectulŭ în cestiune, prin citatele articole; şi décă amŭ fi ficsatŭ cheltuelile împrumuluĭ la cifra aceia, la care ele în realitate arŭ putea ajunge 2/%, este încă puţinŭ în comparaţiune cu drumurile ce aŭ sĕ facă împrumutaţiĭ de la domiciliŭ la Bucurescĭ, de la Bucurescĭ la proprietate cu comisiunea de estimaţie, şi de acolo la reşedinţa districtuluĭ pentru legalisarea actuluĭ, şi de la reşedinţă érăşĭ la Bucurescĭ, şi de la Bucurescĭ la domiciliŭ. Aceste drumurĭ reclamŭ întreţinerĭ şi cheltuelĭ enorme, de care trebue sĕ ţinemŭ multŭ comptŭ; şi sĕ nu ne facemŭ ilusiunĭ, pentru că acestea suntŭ unele din primele motive care împedică pe proprietariĭ şi cultivatoriĭ micĭ de a se împrumuta de la bancă. Ni se obiectă că obligaţiunile fonciare aŭ sĕ se urce; cine ne asigură însĕ că ele nu vorŭ scădea? Operaţiunile burseĭ se schimbŭ ca vênturile, şi prin urmare nimenĭ nu póte compta pe dênsele. Asemenea calcule nesigure neaŭ făcutŭ a rĕmânea totŭ déuna înapoĭ cu financele nóstre. Sciinţele financiare vorbescŭ prin cifrele lorŭ, pe care nicĭ o supositiune, nicĭ o argumentaţiune, înfine nicĭ o pledoariă nu le póte sfărâma. Maĭ departe:

Art. 21. Capitalulŭ de revirementŭ alŭ societăţiĭ se formésă din tóte sumele care provinŭ: din plăţile împrumutaţilorŭ cu lungĭ termene; din dobânţile produse de capitalurile sociale şi de reservă (art. 40 şi 31) din vĕrsămintele făcute de la împrumuturĭ pe scurtŭ termenŭ; din venitурile societăţiĭ care provinŭ de la bunurile care aŭ devenitŭ proprietatea eĭ; din tóte sumele produse prin vîndarea acestorŭ bunurĭ; din contribuţiunea de 0,80% (art. 44,) plătită pe totŭ anulŭ asupra cuantuluĭ împrumuturilor şi, în sfârşitŭ, din tóte recetele operate în favorulŭ societăţiĭ, şi care formesŭ unŭ beneficiu.»

Formarea acestuĭ capitalŭ de revirementŭ, de şi beneficiile suntŭ bine aşedate unele dupĕ altele, ne reposândŭ însĕ pe nimicŭ sigurŭ, elŭ devine ilusoriŭ. Câştigurile ne deprinţêndŭ de câtŭ de împrejurărĭ, la o crisă óre-care se potŭ transforma fórte bine şi în păgubĭ, şi atuncĭ cu ce va plăti banca dobînţile cupónelorŭ ajunse la scadenţă séŭ obligăţiunile fonciare eşite la sorţĭ? Cu anuităţile? Acestea însĕ, maĭ multŭ de câtŭ sigurŭ, nu vorŭ putea fi rambursate la termene, pentru că dobînţile şi sarcinile împuse împrumutaţilorŭ, maĭ presusŭ de puterile lorŭ, şi în disproporţiĭ cu veniturile proprietăţilorŭ, cu ce va achita banca atuncĭ pe creditoriĭ seĭ? Evidentŭ că va fi silită a se împrumuta în drépta şi în stânga, şi în casulŭ acesta obligaţiunile séle începŭ a se deprecia şi a suferi scădĕminte considerabile. Italieniĭ, dupe urma unorŭ societăţĭ financiare, alŭ cărorŭ capitalŭ de revirementŭ era formatŭ totŭ în spiritulŭ acestuia, aŭ rĕmasŭ şi până astă-ţi cu cupónele neplătite încă de la 1865 şi cu obligaţiunĭ de câte-va milióne vêndute pe 40 suta, dupe cum o afirmă documentulŭ reprodusŭ maĭ susŭ dupe *Creditulŭ naţionalŭ* din Londra, de la 6 Februarie curentŭ.

Sciinţele financiare perfecţionate, în vederea că câştigurile nu constituescŭ unŭ fondŭ sigurŭ, şi în vedere că rambursările anuităţilorŭ vorŭ întêmpina dificultăţĭ la termene, cea ce este maĭ multŭ de câtŭ sigurŭ în ţera nóstră, spre a evita desastrele, aŭ isbutitŭ a găsi o combinaţiune din cele maĭ ingenióse, care asigură capitaluluĭ de revirementŭ unŭ fondŭ sigurŭ cu care sĕ pótă întêmpina păgubile şi ne plata anuităţilorŭ la termene. — Capitalulŭ de revirementŭ alŭ băncĭ teritoriale, publicatŭ într'unulŭ din numerile precedinte, este formatŭ pe acéstă basă, şi orĭ-cine póte vedea într'însulŭ progresulŭ ştiinţeĭ. Maĭ departe: art. 15.

«Fiă-carĭ împrumutatŭ, când priimeşte unŭ împrumutŭ, varsă în casele societăţiĭ pentru formarea unuĭ capital social câte 3%.

«Acestŭ vĕrsământŭ va fi consideratŭ ca unŭ avansŭ făcutŭ societăţiĭ, şi, numaĭ la stingerea desĕvêrşită a datorieĭ contractată, elŭ va fi restituitŭ fără dobândă.»

Acestŭ articolŭ este cu desăvîrşire în prejudiciulŭ împrumutatuluĭ. A reţine o sumă de banĭ pentru unŭ timpŭ de 20 séŭ 30 de anĭ, şi a'ĭ restitui în urmă fără nicĭ o dobândă, numaĭ o combinaţiune viciósă şi învechită ca acésta o póte admite! Sĕ suposăm că cine-va se împrumută cu 10,000 de galbenĭ, spre a'ĭ respunde cu anuităţĭ în 20 de anĭ. Reţinerea de 3% urmĕdă a fi de 300; acéstă reţinere, în cursŭ de 20 de anĭ, se împătreşte, şi cu tóte acestea împrumutatulŭ nu beneficiadă de nimicŭ, perdêndŭ pentru 20 de anĭ venitulŭ acelorŭ banĭ.— Ni se va obiecta că, fiindŭ societarŭ, va lua parte la dividente. Aşa este, însĕ usufructulŭ pe 20 de anĭ alŭ acelorŭ 300 galbenĭ se împarte la 200 membriĭ fondatorĭ şi la alţĭ atâţĭ directorĭ şi administratorĭ, astŭ-felŭ în câtŭ împrumutatulŭ nu se bucură de câtŭ de o fórte mică particică, pe când alfelŭ arŭ fi pututŭ dispune de dênsulŭ în întregulŭ luĭ. Maĭ departe: art 3.

«Societatea credituluĭ fonciarŭ românŭ se înfiinţésă de DD.... şi de persónele presentate de dênşiĭ, fără însĕ de a trece peste numĕrulŭ de 200. Aceştia suntŭ recunoscuţĭ ca fondatoriĭ credituluĭ fonciarŭ, şi vorŭ fi îndatoraţĭ sĕ verse în casa societăţiĭ suma de 500,000 l. n. etc. etc. Dupe aceea art. 8 ţice: capitalulŭ de 500,000 leĭ, sub-scrisŭ de către fondatărĭ, se face din 1000 obligaţiunĭ de câte 500 l. n. fiă-care, purtândŭ o dobândă de 8%, dupe cumŭ se specifică prin art. 11.»

Cândŭ temeliile suntŭ strîmbŭ puse, casa nu póte eşi de câtŭ strîmbă şi amenintată totŭ d'auna a cădea: 200 de fondatorĭ, marĭ capitalişti, aristocraţia aurului în România, se asocieţŭ a clădi o casă, a organisa unŭ institutŭ de creditŭ, şi eĭ nu găsescŭ a înălţa acestŭ măreţŭ edificiŭ pe alte temeliĭ maĭ solide de câtŭ pe unŭ miserŭ capitalŭ de 500,000 leĭ! Cândŭ dar fondaţiunea este sécă, organisaţiunea şi mecanismulŭ eĭ nu póte fi de câtŭ şi maĭ secŭ. — De aci vede orĭ cine că colectivitatea proectuluĭ nu represintă ceva seriosŭ: conceputŭ dupe proectele din Herson şi Slesia, elŭ este o babilonia întrégă, care nu póte da fructe în ţéra nóstră. Ştiinţele financiare fiindŭ positive, proectele unuĭ asemenea institutŭ de creditŭ, introdusŭ pentru prima óră într'o ţéră, nu trebue sĕ consulte, la conceperea lorŭ, de câtŭ esperienţele streine, şi nu trebue sĕ aĭbă în vedere de câtŭ nevoile şi mişcarea economică a ţĕriĭ în care se introducŭ; pe aceste base se organisésă edificiulŭ şi mecanismulŭ luĭ, în limitele ştiinţelorŭ financiare, ale cărorŭ principiĭ peste totŭ loculuĭ suntŭ aceléşĭ, pentru că 2 şi cu 2 facŭ patru în tóte ţerile din lume.

Proiectulŭ românŭ nu presintă o asemenea lucrare: elŭ este o copiă fidelă, ce-va maĭ multŭ o amalgamă de proecte streine din Slesia şi Herson, care nu vor putea prinde nicĭ o dată rădăcinĭ în ţéra nóstră, pentru că ele suntŭ streine de obiceiurile şi nevoile nóstre. Cândŭ îm-

www.dacoromanica.ro

prumutulŭ costă 12% cu ipotecă, elŭ nu este în stare a satisface nicĭ proprietăţile marĭ, nicĭ pe cele micĭ, nicĭ a scăpa proprietăţile grevate maĭ multŭ de jumĕtate; din contra, elŭ le împovĕrĕsă maĭ multŭ şi, înecândule, din dobînqĭ în dobînqĭ, ele se absorbŭ şi trecŭ din posesiunea proprietaruluĭ lorŭ în acea a societăţiĭ, de unde resultă că acestŭ institutŭ, în locŭ de a înlesni proprietaruluĭ conservarea imobiluluĭ seŭ, banca îlŭ smulge în profitulŭ societariiorŭ seĭ. Respingeţĭ, Domnĭ deputaţĭ o asemenea funestă organisaţiune financiară, şi dotaţĭ ţéra cu o instituţiune proprie a împrumuta cu dobînqĭ eftine, în raportŭ cu veniturile proprietăţiĭ, fără de care ele se vorŭ îneca!

CAMERILE NÓSTRE

(Dupe *Observatorulŭ* din Bacăŭ)

A se maĭ qice că esistă în ţéra românéscă o Cameră legiuitóre şi unŭ Setatŭ, care se represinte naţiunea, se respecte drepturile eĭ, se lucrese pentru onórea şi averea eĭ, pentru independinţa şi conservarea eĭ, este a minţi, a insulta poporulŭ românŭ pe care trebue sĕ-lŭ respectămŭ măcarŭ în somnulŭ seŭ.

Casa din dealulŭ Mitropolieĭ şi acea de pe Bulevardŭ, nu se maĭ póte qice că în ele conţinŭ românĭ, că acolo se vorbesce şi se simte românesce. Ele suntŭ unŭ contuarŭ de speculă, unde fiă care preçupeţŭ, fiă care înşelătorŭ îşĭ priimesce scomptulŭ pe marfa ce espune.

Acele locurĭ, nu aŭ nicĭ celŭ maĭ micŭ dreptŭ de a se impune respectuluĭ ţereĭ; acolo, de pe băncile guvernuluĭ, se rostesc cuvinte şi se facŭ gesturĭ pe care orĭ cine le póte apropia numaĭ uneĭ crescerĭ de ciocoĭ.

Acolo se face totulŭ pentru perderea ţereĭ, unŭ complotŭ oribilŭ contra naţiuneĭ române; prea puţinŭ aŭ remasŭ, pentru ca supralicitarea sĕ se ordone în favórea streinilorŭ.

A spune dar cea ce se face în acele Camere, este a qice scurtŭ: *nimicŭ pentru ţéră*!

Concesiunile, care vinŭ cu maĭ multă repeqiciune de câtŭ locomotivele înaintea acestorŭ mandatarĭ aĭ streinuluĭ, ne-aŭ umplutŭ de spaimă, de grijă şi de desperare. Nicĭ aerulŭ nu va fi cruţatŭ de Regimŭ şi camerele luĭ, ca se nu fiă acoperitŭ de imposite.

Pentru noĭ, nu esistă Camere. Ţéra cunósce adevĕraţiĭ seĭ mandatarĭ; lupta lorŭ e îndrăsnéţă încă în mijloculŭ perqĕtorilorŭ. Pentru noĭ esistă silinţa de a perde afionulŭ care ne-a adormitŭ atâtŭ de greŭ. Odată sculaţĭ, v'omŭ vedea şi v'omŭ auqi... ş'atunçĭ?...

Licenţa beuturilorŭ spirtóse a fostŭ votată definitivŭ în séra de 8 Februarie. Incă vr'o câţĭ va dupe culise carĭ zîmbescŭ bancheruluĭ ministru Mavrogheni!

DIVERSE

Farmaciĭ portative în trenurile căilorŭ ferate. Pe linia ferată Berlin-Hamburg s'a luatŭ dispositiunea, din ordinulŭ ministruluĭ de comerciŭ, ca tóte trenurile sĕ fie aprovisionate cu o ladă cu medicamente pentru a avea la îndămână celc dintêĭ ajutóre în casŭ de acidente nenorocite séŭ de bóle subite. O asemene pharmaciă portativă, arangiată dupe unŭ metodŭ practicŭ, nu costă maĭ multŭ de 240 francĭ (60 thalerĭ). Lada este lungă de douĕ picióre, lată de unulŭ, şi înaltă asemenede unŭ piciorŭ, şi conţine o altă ladă compusă de maĭ multe laviţe. La fundŭ se pune douĕ-spre-qece table de vată şi sacŭ de pansamente; în cutia ce se adoptă în ladă, se află maĭ întêĭ o trusă cu instrumente chirurgicale pentru unŭ medicŭ, care s'arŭ găsi din întêmplare în trenŭ, apoĭ fórfecĭ, turnichetŭ, altele, fâşiĭ, comprese, legăturĭ, 10 ocale scamă, 100 ace cu gămălie, aţă, ceară, bandelete aglutinative, unŭ piciorŭ pătratŭ de tafetas d'Anglitera, douĕ lighene de tinichea de ferŭ. Medicamentele consistă în picăturĭ de ale luĭ Hofman, Tra. de opiĭ la diarhoe. 1/4 H suchar, apoĭ acetatŭ de plumb, spirtŭ de amoniac, acid phenicŭ, etc.

In fiă care ladă se află o instrucţiune detailiată pentru conductorulŭ trenuluĭ, pe care se o consulte la casŭ de trebuinţă. Acéstă conţine poveţe atâtŭ de simple şi practice, în câtŭ chiar în casurĭ dubióse este de ajunsŭ a ceti aceste instrucţiunĭ. Aceste pharmaciĭ portative suntŭ acum întroduse pe tóte liniile prusiane, şi chiar cele-l-alte căĭ ferate germane aŭ urmatŭ exemplulŭ. — Arŭ fi de doritŭ ca şi guvernnlŭ nostru se stăruéscă a se întroduce asemene parmaciĭ portative pe căile nóstre ferate, căcĭ acesta nu póte fi de câtŭ în avantagiulŭ publiculuĭ, şi chiar a Direcţiuneĭ căilorŭ ferate, cu câtŭ pe liniile nóstre se întâmplă destulŭ de des accidente nenorocite.

(*Curierulŭ de Iassĭ*)

* * *

Mustaţa mireluĭ. Hortensa e o copilă frumósă, şi destulŭ de desvoltată spre a se putea mărita.

Ea trăiesce în lumea mare, cercetésă tóte balurile de elită şi concertele cele marĭ.

Dar peţitoriĭ nu se maĭ ivescŭ.

In fine, unŭ domnŭ bogatŭ îĭ cere mâna, şi acela nu fu refusatŭ.

Câtŭ de bătrânŭ e acesta, nu ne privesce pe noĭ; destulŭ că e bogatŭ, căcĭ acéstă calitate în qilele de acuma suplînesce orĭ ce defecte.

Elŭ fu dară primitŭ, şi începu sĕ frecuente casa regulatŭ, conversândŭ cu mirésa luĭ despre viitorulŭ lorŭ de aurŭ.

Unŭ căţeluşŭ alŭ mireseĭ singurŭ era fericitulŭ martorŭ aĭ fericiteĭ lorŭ conversaţiunĭ; şi în bucuria luĭ cea mare, acela sări în braţele mireluĭ şi-ĭ sărută mustaţa.

A doua qi căĭnele deveni bolnavŭ. Numaĭ de câtŭ fu chiămatŭ unŭ veterinariŭ, şi acela constată că bietulŭ câine e otrăvitŭ.

Dar cine l'a otrăvitŭ?

Şi secretulŭ acesta se descoperi numaĭ decâtŭ.

Câĭnele a linsŭ în qiua precedentă mustaţa mireluĭ. Aşia dară, otrava-ĭ de acolo? Da. Mustaţa fu negrită. Câĭnele a linsŭ negréla acésta, care e veninŭ pericolosŭ.

Faptulŭ s'a descoperitŭ. Insĕ măinimósa mirésă nu pedepsi pe mirele eĭ, şi a treia qi se cunună cu elŭ.

Aurulŭ spălase otrava.

* * *

Ba—da! Douĭ tinerĭ, Hector şi Alfred, şedéŭ qilele trecute într'o lojă a Opereĭ din Viena.

—Uitete,—qise Hector,—ce copilă încântătóre şéde colo în lojia a treia!

Alfred, fără d'a întrebuinţa lorgnetulŭ, privi într'acolo şi respunse:

—Da.

Hector luă de nuoŭ lorgnetulŭ, şi începu a scruta trăsurile aceleĭ copile. Insĕ, dupe o pausă, qise:

—Ah! frate, copila acésta nu se sciă însufleţi. Ea remâne rece, trăsurile eĭ nu se mişcă la sunetele musiceĭ!

—Aĭ drept.ate

—O cunoscĭ?

—Da.

—De unde?

—Sumŭ mirele eĭ.

Suprinderea luĭ Hector fu mare. Apoĭ luă pe amiculŭ seŭ de braţŭ, îlŭ invită sĕ iasă la preumblare, şi acolo îlŭ întrebă:

—E bine, povestesce-mĭ frate, cumŭ aĭ devenitŭ tu mire?

—Intr'o casă cu noĭ locuia o familiă nobilă dar săracă. Numele eĭ nu te interesésă. De acéstă familiă aparţinea şi o copilă d'o frumuseţe admirabilă, numită Louisa.

«Eŭ amŭ convenitŭ cu ea pentru prima óră în o serată, şi impresiunea ce a făcutŭ asupra mea nu se va sterge din anima mea nicĭ o dată.

«Observaĭ, că nicĭ ea nu remase ne emoţionată la vederea mea.

«In scurtŭ,—eramŭ sigurŭ, că sum iubitŭ!

—Ah! tegratulesŭŭ!

—Acéptă-mĕ sĕ-ţĭ povestescŭ continuirea.

—Te rogŭ.

—Eŭ, sicurŭ de amorulŭ eĭ, totŭ o dată însĕ eramŭ sicurŭ că nu voiŭ putea obţinea mâna eĭ.

—Pentru ce?

—Pentru că eŭ, de şi maĭ bogatŭ, nu suntŭ din o familiă aristocratică atâtŭ de înaltă ca ea.

—Ah!

—Veni însĕ unŭ comite bătrânŭ, ceru mâna eĭ, şi părinţiĭ ĭ-o promiseră, fără a o întreba şi pe dênsa. Sosi qiua cununieĭ, toţĭ intrară în biserică, şi preotulŭ începu celebrarea cununieĭ. In urmă apoĭ se adresă către mirésă, întrebând'o:

«—Vreĭ sĕ ieĭ de bărbatŭ pe D-lŭ comite?

«—Ba,—respunse Luisa cu voce decisă.

Efectulŭ fu mare.

«Preotulŭ repeti încă o dată întrebarea, dar mirésa respunse érăşĭ:

«—Ba.»

«Se făcu o confusiune cumplită. Nuntaşiĭ eşiră din biserică, şi căsătoria nu se făcu.

«A treia qi mĕ presentaĭ eŭ la părinţiĭ eĭ, le spuseĭ dorinţa mea şi eĭ mĕ făcură fericitŭ. Acuma dară sum mire. Causa receleĭ din teatru a Lousieĭ e, că astră-qĭ n'amŭ fostŭ încă la ea, de câtŭ numaĭ o dată.

—Te gratulesŭ, frate! Trăiască-ţĭ mirésa frumósă!

Societatéa Amicilorŭ Belelorŭ Arte

Se face cunoscutŭ publiculuĭ că Esposiţiunea Amicilorŭ Belelorŭ Arte din Hotelulŭ Herdan, va sta deschisă încă până la 22 Februarie curentŭ.

Preşedinte, *C. Esarcu*
Directore administratorŭ, *C. Stăncescu*

CURSULŬ ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 —
» Strusberg	48 1/2
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	95 1/8
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	608 —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	93 1/4
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luniĭ	372 1/4
Marsilia	— —

CURSULŬ VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	70 85
Naţionale	73 95
Lose	105 —
Acţiunile băncеĭ	990 —
Creditulŭ	339 50
London	109 50
Oblig. rurale ungare	81 50
» Temeşvar	79 25
» Transilvane.	78 50
» Croate	— —
Argintŭ în mărfurĭ	108 35
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 70 1/2

www.dacoromanica.ro

RENOVAȚIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ mai eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea mai întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de mai mulţi ani şi carĭ cea mai mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta, precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea mai înaltă posiie şi cele mai scrupulóse în asemcnea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă mai specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ mai profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ mai micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.**

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., ăunuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE

pour les arts industriels

VIENNE I. Plankergasse 5, au premier. VIENNE

Etoffes pour meubles, Soieries, Tapis d'Aubusson et de Smyrne, Vetoutés et Moquettes.

deaux tulles brodés, Cretonnes, Velours, Reps de laine.

Spécialité de broderies et applications aristiques: Tapisseries des Gobelins.

Cuirs de Cordoue, papiers imitation cuir, papiers peints.

CERAMIQUES PŬUR PANNEAX ET LAMBRIS,

Faiences pour salles de bains et carrelage.

Entrée libre des magasins.

Specialităţĭ în Stofe de Mobile. Covóre, Perdele, Brodarĭ şi Faiance.

Soliditate Comercială cea mai severă, în unire cu nn gustŭ artificiălŭ.

I. Plankengase 5, catulŭ I.

Se trimetŭ monstre franco în provinciĭ.

PRĂVĂLIA de alăturea cu Licrăria Socecŭ et comp. este de închiriatŭ de la sf. Gheorghe înainte.

Doritorĭ de a o lua cu chiriă suntŭ rugaţĭ a se adresa chiar la actuala chiriaşă séŭ la Librăria Socecŭ.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzênd principele cele mai energice a le copaivei

INJECTION DE SIBORD 5F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele mai energice copaivei şi a le cupebuluĭ.

DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5F.

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

BOLELE SECRETE

Rănĭ symphilitice, scursóre, impedicarea uduluĭ; polutiune, póbla alba (neputinţa bărbătéscă) vindica dupĕ o methodă care sa aprobatŭ în mĭ de cadurĭ singur şi radicale.

Specialistulŭ D-r Thor, **Strada Carol No. 4.**

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI ŞI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi mai cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţi rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele mai consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele mai plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiului, catarulŭ, Grippă, tuse măgarésca şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele Larnnec, Guersant, de la spitalulŭ copiilorŭ; Vauquelin, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea mai bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuiriĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6, doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

SAMBATA, 17 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 299

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 16 FEVRUARIE

Societatea română se află astă-ḑi în facia uneĭ agitaţiunĭ guvernamentale, în facia uneĭ spionărĭ reciproce între membriĭ guvernuluĭ şi între partisaniĭ lorŭ. Unora le e frică de Domnulŭ Lascar Catargiu, altora de D. Cantacusino şi altora de Domnulŭ Florescu. Chemarea tutulorŭ oficerilorŭ superiorĭ de D. Ministru de resbelŭ şi de Domnulŭ Solomonŭ, alocuţiunea acestora ca toţĭ se fiă gata, pentru că în 15 ḑile póte sĕ se întêmple unŭ evenimentŭ, a pusŭ pe gânduriĭ până şi pe poliţia capitaleĭ, care a luatŭ mĕsurĭ a spiona pe Domnulŭ Florescu. Astŭ-felŭ, într'una din serile trecute, unŭ aginte poliţienescŭ, mergêndŭ la clubulŭ *Uniunea liberală* — séŭ *cerculŭ liberalŭ*, cumŭ îĭ ḑice acumŭ — a întrebatŭ dacă Domnulŭ Ministru de resbelŭ se află înăuntru!

Nu scimŭ dacă Domnulŭ Florescu se afla în interiorulŭ acestuĭ clubŭ; scim însĕ că servitorulŭ din aceliŭ localŭ a rĕspunsŭ că nu este.

Ce sĕ fiă óre acéstă spionare? Ce este acea alocuţiune către oficerĭ? Ce este acéstă agitaţiune în cercurile înalte?

Nu cum-va este érŭ cestiune de abdicare, şi de aceea îşĭ pregătesce fiă care terêmulŭ, séŭ se adeverésce că D. Cantacosino arŭ voi se ia la seriosŭ că arŭ putea într'o ḑi sĕ devină capulŭ Statuluĭ românŭ? Nu cum-va Domnulŭ Florescu a aflat de propagandele ce facŭ uniĭ pentru Domnulŭ Cantacusino — negreşitŭ fără voia Domniĭ séle — şi nu voesce a rĕmânea în urma acestuia?

Nu scimŭ nimicŭ. Totŭ ce scimŭ este că o agitaţiune, o spionare reciprocă, o temere esistă în cercurile înalte, şi acésta trebue se destepte pe popotulŭ românŭ în genere, şi pe membriĭ tutulorŭ nuanţelorŭ partituluĭ liberalŭ în parte, ca se nu fimŭ surprinşĭ într'o bună diminéţă.

Acéstă agitaţiune reacţionare, şi aceste spionărĭ guvernamentale şi dinastice, trebue se înveţe minte pe membriĭ partituluĭ liberalŭ, se-ĭ scóţă din apatia în care se află, se-ĭ întrunéscă într'unŭ scopŭ şi într'unŭ gândŭ, şi se-ĭ pue într'unŭ deplinŭ acordŭ asupra orĭ căruĭ evenimentŭ l'arŭ aduce timpulŭ şi împrejurările. Eĭ sciŭ că nepăsarea şi divisiunile ne-aŭ adusŭ în acéstă stare şi a datŭ puterea în mâna reacţiuniĭ. Dacă vorŭ urma şi pe viitorŭ totŭ asemenea, şi dacă naţiunea va fi suprinsă şi trecută dintr'unŭ reŭ în altulŭ, eĭ vorŭ fi respunḑătorĭ în facia naţiuniĭ şi a viitoruluĭ.

Amŭ ḑisŭ.

O scrisóre din Giurgiu ne face cunoscutŭ că, la 14 ale curenteĭ, unŭ jidanŭ a fostŭ prinsŭ cu unŭ timbru falsificatŭ de 20 leĭ nouĭ. Fiindŭ întrebatŭ de către procurorele localŭ, în arestulŭ poliţieĭ, de unde are acelŭ timbru, jidanulŭ a rĕspunsŭ că i l'a trimisŭ sócră-sa de la Bucurescĭ.

Aşa, dar, în Capitală s'a instituitŭ o fabrică de falsificarea timbruluĭ, şi guvernulŭ nu sciă nimicŭ, şi policia, care se ocupă de spionarĭ şi de spectacole, nu a aflat nimic despre acésta?

Guvernulŭ trebue, măcarŭ acumŭ, cândŭ particulariĭ aŭ făcutŭ acéstă descoperire, — căcĭ un procuratore a făcutu-o, — se ia măsurele cele maĭ energice spre a descoperi întréga societate de escrochĭ, daca nu voesce se vie neîncrederea generală asupra timbruluĭ, şi din acéstă neîncredere se nască şicaniile.

Presa reacţiuniĭ de la noĭ s'a făcutŭ maĭ catolică de câtŭ Papa în privinţa nouluĭ guvernŭ spaniolŭ şi asupra Republiceĭ din peninsula Iberică. Jurnalulŭ *Presa* de erĭ, negreşitŭ din sistemŭ, de óre ce nu cunósce pe nicĭ unulŭ din membriĭ cariĭ compunŭ ministeriulŭ spaniolŭ, combate atâtŭ ómeniĭ câtŭ şi forma guvernămêntuluĭ, şi susţine cu o profetisare demnă de timpiĭ următorĭ luĭ Christŭ, că Republica spaniolă nu póte se durese, pentru că nu are în capulŭ eĭ vr'unŭ principe séŭ vr'unŭ conte.

Dar nu este nimicŭ dacă numaĭ arŭ combate pe ómeniĭ carĭ conducŭ aḑĭ destinele Spanieĭ, dacă arŭ combate Republica! Acésta arŭ fi naturalŭ. Eĭ însĕ scamotésă, dupe obiceiulŭ lorŭ, chiar faptele şi evenimentele.

Tóte jurnalele,—şi republicane, şi reacţionare, şi radicale, — aŭ aretatŭ că abdicarea luĭ Amedeŭ aŭ provenitŭ din intrigile camarileĭ şi damelorŭ de onóre, care maĭ tóte eraŭ femeiele foştilorŭ ministriĭ reacţionarĭ, carĭ aŭ intervenitŭ pe lângă regină a face pe rege se respingă numirea Colonelului Hidalgo în capulŭ corpuluĭ de artileriă, pentru că luase parte la o miscare contra fosteĭ regine. Regele, cedândŭ camarileĭ, s'a opusŭ. Atuncĭ Zorilla a dusŭ afacerea la camere, camerile aŭ aprobatŭ purtarea ministrilorŭ; regele, vĕḑêndu-se astŭ-felŭ desaprobatŭ indirectŭ de camere, şi ne creḑêndu-se destulŭ de forte a maĭ convoca alte camere, a fostŭ silitŭ se abdice.

Ce ḑicŭ ceĭ de la presa guvernuluĭ nostru? Că intrigile aŭ fostŭ făcute de radicalĭ şi că aceştĭ demagogĭ s'aŭ jucatŭ cu esistenţa naţională.

Cumŭ că tóte acestea suntŭ numaĭ nisce invenţiunĭ, şi cumŭ că actualele guvernŭ este iubitŭ şi respectatŭ până şi de partitele cele maĭ ostile Republiceĭ, se citămŭ aicĭ câte-va rânduriĭ din jurnalulŭ *Tiempo*, *monitorulŭ ofticiale* alŭ partituluĭ alfonistŭ, care arétă mândra şi nobila atitudine a nouluĭ guvernŭ.

Étă ce ḑice acestŭ jurnalŭ:

«Primele acte ale guvernuluĭ republicanŭ aŭ esercitatŭ asupra naţiuneĭ o salutariă înfluinţă. Energia în autoritate şi scrupulosulŭ respectŭ către legĭ eraŭ lucruriĭ de multŭ timpŭ uitate la noĭ. Vedemŭ cu plăcere în capulŭ guvernuluĭ ómeniĭ carĭ, ca *Figueras*, *Castelar şi Piy Margal*, lucresŭ spre a-şĭ păstra o reputaţiune bine făcută şi carĭ aŭ confienţa partituluĭ lorŭ.»

Unŭ altŭ faptŭ alŭ nouluĭ guvernŭ, care a făcutŭ impresiune asupra naţiuniĭ, este celŭ următorŭ ce ni'lŭ aduce jurnalele din Madrid:

Tótă presa din Madrid, cu puţine escepţiunĭ, aplaudă rĕspunsulŭ făcutŭ de Ministrulŭ de justiţiă, D. Salmeron, preşedinteluĭ curţiĭ de apelŭ din Madrid, D. Gil Sanz, care, presentându-se nouluĭ sĕŭ şefŭ, cu toţĭ magistraţiĭ circonscripţiuniĭ séle, şi oferindu-ĭ serviciurile curţiĭ pentru stabilirea noeĭ formŭ de guvernămentŭ, D. Salmeron a rĕspunsŭ, în termenĭ mâgulitorĭ, dar fórte espliciţĭ, că guvernulŭ Republiceĭ, nu doreşte altŭ-ceva de câtŭ ca curtea de apelŭ din Madrid, precum şi tóte tribunalele, sĕ nu se ocupe de câtŭ, unicamente şi esclusivamente, de a împărţi justiţia.

«Ne felicitămŭ—ḑice *Igualdad* —că unŭ ministru republicanŭ a avutŭ pentru prima óră în Spania energia necesariă, pentru a face sĕ înţelégă ţéra, că tribunalele judecătoreştĭ n'aŭ a da *de câtŭ sentinţe, érŭ nu serviciurĭ acelora ce li le cerŭ.*»

Unŭ decretŭ alŭ preşedinteluĭ guvernuluĭ Republiceĭ desfiinţéză în armată jurământulŭ politicŭ

O scire, din 20 Februariŭ, desminte telegrama ce anunţase sosirea la Madrid a generaluluĭ Comuneĭ din Paris, *Cluseret*. Liniscea domnesce în tóte provinciele.

O telegramă din Berlin anunciă că guvernulŭ germanŭ a decisŭ a recunósce guvernulŭ spaniolŭ, îndată ce circularea ministruluĭ de statŭ îĭ va fi comunicată.

---

www.dacoromanica.ro

Generalulŭ *Pavia*, cu ocasiunea luărei comandamentuluĭ armateĭ de nord, a adresatŭ locuitorilorŭ provincielor, subt ordinele séle, următórea proclamaţiune :

Bascĭ şi Navaresĭ,

«Guvernulŭ Republicei m'a numitŭ generalŭ comandantŭ alŭ armateĭ de Nord şi 'mĭ-a recomandatŭ se vĕ tratesŭ ca amicĭ, ca fraţĭ.

«Guvernulŭ Republicei m'a însărcinatŭ de a vĕ spune la toţĭ, fără distincţiune de partitŭ, că *Republica este toleranţa, este respectulŭ tuturorŭ opiniunilorŭ, tuturorŭ drepturilorŭ, tuturorŭ consciinţelorŭ ;* că *Republica* primesce pe toţĭ cetăţeniĭ ca pe nisce fraţĭ, fără umiliaţiunĭ, fără condiţiunĭ, fără pactŭ; pe toţĭ aceia carĭ vinŭ la dênsa, dorinţa eĭ fiindŭ ca aceste provinciĭ basce şi navarese sĕ continue a se bucura de pace.

«Bravĭ Bascĭ şi Navaresĭ, fiţĭ fără téamă şi rĕmâneţĭ liniscitĭ în căminurile vóstre : fraternisaţĭ cu valorósa armată a Republicei. Ertarea şi uitarea trecutuluĭ, étă ce vĕ promite Republica, şi cea maĭ ardinte a mea dorinţă este ca nicĭ o puşcă sĕ nu se tragă între noĭ, deschiqêndŭ braţele pentru a priimi pe alŭ vostru frate şi generalŭ şefŭ alŭ armateĭ de nordŭ.»

Comendante şefŭ, **Pavia.**

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Atena, 26 Fevruariŭ. Regele a deschisŭ noua Cameră. Discursulŭ regalŭ anunţă bune relaţiunĭ cu puterile străine, promite maĭ multe îmbunătăţirĭ interióre, echilibrarea bugetuluĭ, construirĭ de căĭ ferate ; declară că brigandagiurile suntŭ nimicite pretutindenĭ.

SCIRĬ DIN ROMÂNIA

Fiasco şi poticnélă :

Étă situaţiunea ministeruluĭ din Bucurescĭ! Şi cea-ce e maĭ tristŭ în acéstă privinţă, este că chiar ómenĭĭ seĭ propriĭ ĭ-aŭ înfiptŭ ţĕruşulŭ dinainte!

Cunóscetĭ faimosulŭ proiectŭ de lege, alŭ guvernuluĭ, care tindea a nimici presa? Eĭ bine! acestŭ faimosŭ proectŭ a alunecatŭ, şi încă în modulŭ celŭ maĭ deplorabilŭ. Camera, care se compune de ómenĭ carĭ aŭ cea maĭ mare nepăsare posibilă pentru afacerile ţereĭ, Camera, care era considerată ca unŭ instrumentŭ servilŭ alŭ guvernuluĭ, s'a revoltatŭ în contra acestorŭ proecte atentătóre la presă, proecte de maĭ multŭ timpŭ preparate şi arangiate de dibaciĭ arbitragiuluĭ şi aĭ despotismuluĭ. Positivŭ, puterea are mâna nenorocită în asemenea împrejurărĭ. Atâtea triste circonstanţe aŭ venitŭ sĕ întunece orisontulŭ regimeluĭ actualŭ, în câtŭ nu maĭ era trebuinţă de acéstă ultimă încercare pentru a revolta chiar pe ómenĭĭ ceĭ maĭ devotaţĭ luĭ, şi a face sĕ vorbéscă bestia din Balaam care n'a vorbitŭ de câtŭ o dată în viaţa sa.

Spre a fi maĭ înţelesŭ, voiŭ intra maĭ cu amănuntulŭ în istoriculŭ lucrurilorŭ. Étă cum a respinsŭ Camera faimósa reorganisaţiune a legeĭ asupra preseĭ.

Dupe cum vĕ spunémŭ, printr'una din precedentele mele corespondenţe, guvernulŭ, doritorŭ de a pune unŭ frînŭ atacurilorŭ preseĭ liberale, îĭ veni în minte de a propune o modificaţiune a codiceluĭ penale, care trebuia se isbutéscă neapĕratŭ în scopulŭ seŭ de a lovi libertatea care domnesce în publicitatea din România.

Proectulŭ, cu tótă masca sa abilă ce ĭ-a pusŭ douĭ din ceĭ maĭ marĭ legiştĭ aĭ noştrĭĭ, Costa-foru şi Epurénu, făcu cu tóte acestea *fiasco*, séŭ ca sĕ mĕ esprimŭ maĭ bine, a scăpatŭ de bunele simţiminte ale *junii drepte*, care admite provisoriu pe ómenĭĭ çileĭ, pe carĭ îĭ găsesce că aŭ duratŭ prea multŭ douĭ anĭ de esistenţă ministeriale, fiindŭ pentru România unŭ fenomenŭ.

De astă dată ministeriulŭ e condamnatŭ, şi se dispută acela care are se-ĭ sucédă: Se vorbesce multŭ de venirea la putere a partiduluĭ Dimitrie Ghica. Nu scim dacă acésta se va realisa. De şi acestia vorŭ fi aleşĭ din rangurile reacţiuneĭ, va fi totŭ maĭ bine de câtŭ acumŭ, cândŭ puterea nu numĕra unŭ singurŭ votŭ simpaticŭ nicĭ între ómenĭĭ politicĭ, nicĭ între simpliĭ cetăţenĭ.

Pe câtŭ pare, anulŭ acesta nu este fertilŭ de câtŭ în dueluri, pentru că avemŭ încă unulŭ a înregistra, acela care a avut locŭ între douĭ tinerĭ de bună familiă, D. G. Florescu şi judele de instrucţiune, care a condemnatŭ pe fratele acestuĭ din urmă în afacerea pălmuireĭ D-luĭ Hiotu. Cérta a avutŭ locŭ la *Grand-Hotel* unde aceştĭ Domnĭ, întâlninduse din întêmplare, începură a se apostrofa, de la apostrofe ajunseră la păruială şi sfîrşiră prin a-şĭ aplica reciprocamente palme şi lovituri în regulă. Accesoriile meseĭ serviră de projectile. Câtŭ de plăcutŭ trebue sĕ fi fostŭ acésta pentru persónele aşedate între acestĭ Domnĭ?

In fine, adoua-çi avu locŭ duelulŭ, care s'a terminatŭ printr'o lovitură de sabiă priimită de magistratŭ. Câtŭ despre principala causă a acesteĭ certe, adică a D-luĭ prefectŭ de poliţiă, amŭ cititŭ în *Românulŭ* că acestŭ din urmă, dupe o matură gândire dacă trebuia sĕ se bată séŭ nu pentru palmele ce a priimitŭ, a declaratŭ că ministerulŭ îlŭ opresce cu dinadinsulŭ de a se presenta pe câmpulŭ lupteĭ!

Earna ne-a visitatŭ cam târçiŭ, ce e dreptŭ, dar cu tótă rigórea posibilă. O zăpadă abondentă acopere supra-facia pământuluĭ.

Maĭ bine maĭ târçiŭ de câtŭ nicĭ o dată.

(*Gaz. des Etrang.*)

TORTURELE ŞI BARBARIELE REGIMULUĬ ORDINEĬ

Unŭ crimenŭ oribilŭ s'a comisŭ în comuna Cârja din acestŭ judeţŭ. Subprefectulŭ J. Sturza, vêrfulŭ D-luĭ prefectŭ Iordache Giurgea, fostŭ sergentŭ în armată, carele a fostŭ pusŭ în acéstă funcţiune îndată dupe intrarea vĕruluĭ sĕŭ în prefectură, şi pentru singurele merite că pe de-oparte era rudenia cu D-luĭ, érŭ pe de altă parte pentru caracterulŭ sĕŭ sĕlbaticŭ. Inima sea indrăcită, nisce moravurĭ bestiale şi înrĕutăţite prin o crescere în casarmă, singura luĭ până astă-çĭ scólă de educaţiune, îlŭ punéŭ alăturĭ în vrednicia cu demnulŭ sĕŭ vĕru, îlŭ făcéŭ esecutorulŭ naturalŭ şi predestinatŭ alŭ voinţeĭ acestuia, îlŭ recomandaŭ cu energiă la demnitatea de sbirŭ alŭ regimuluĭ ordineĭ—unde vĕrulŭ D-séle, cu acelea-şĭ darurĭ naturalĭ, aŭ datŭ deja luminóse dovedĭ de vrednicia şi aŭ adusŭ puternice serviciurĭ Statuluĭ, sugrumându pe cetăţenĭĭ pacinicĭ şi oneştĭ cari refusaŭ de a se face complicĭĭ luĭ.

Acestŭ teribelŭ sub-prefectŭ, luându în seriosŭ însărcinarea sea de sbirŭ, şi voindŭ a nu rĕmânea, prin atrocităţile séle, în urma stăpânuluĭ şi vĕruluĭ sĕŭ, a comisŭ de la intrarea sea în funcţiune până astă-çĭ cele maĭ neauçite abusurĭ: jacurĭ tiranice de totŭ soiulŭ, bătăĭ şi torturĭ infernalĭ, asupra administraţilorŭ sĕĭ. Ni se asigură, în modulŭ celŭ maĭ positivŭ, că în plasa sea n'aŭ rĕmasŭ nicĭ unŭ primarŭ ne bătutŭ şi ne maltratatŭ de elŭ.

Suntŭ câte-va lunĭ de cândŭ noĭ amŭ arĕtatŭ aicĭ faptulŭ criminalŭ de bătae barbară şi maltratarea neomenósă îndeplinită de acestŭ monstru asupra primaruluĭ oraşuluĭ Murgeni, D. Anghelache Nicolau, unŭ distinsŭ comerciante, unŭ venerabilŭ bătrânŭ de 70 anĭ. Casulŭ este şi astă-çĭ pendinte la Curtea de Focşianĭ, căcĭ justiţia localĕ l'aŭ fostŭ achitatŭ.

D. Prefectŭ, care de maĭ înainte cunoscea caracterulŭ teribiluluĭ sĕŭ vĕrŭ, şi care, cu tóte acestea, a făcutŭ din elŭ agentulŭ sĕŭ, de câte orĭ aŭ primitŭ denunciărĭ, reclamărĭ, plângerĭ în contra furiósclorŭ luĭ maltratărĭ, aŭ respunsŭ cu o inimă împetrită la ţipetele de desperare ale victimelorŭ. Elŭ a încercatŭ cotinuŭ se ingerese în marşia justiţieĭ şi se înfluinţese investigările eĭ de câte orĭ era în jocŭ demnulŭ sĕŭ vĕrŭ.

Acéstă culpabilă procedare este de notorietate publică.

Protecţiunea patenta a totŭ puterniculuĭ prefectŭ, precumŭ şi tergiversările justiţieĭ în casurile precedenţĭ, n'aŭ pututŭ de câtŭ se încuragiése cutesanţa sĕlbatică a tênĕruluĭ Sturza. Casurile arĕtate maĭ susŭ, în care deja elŭ dăduse dovedĭ puternice de o infernală perversitate, n'aŭ servitŭ de câtŭ pentru a-lŭ perfecţiona şi a face din elŭ o fiară sĕlbatică.

Noua sea isbândă este unŭ crimenŭ oribilŭ de torture infame, aplicate cu pacienţă, cu sânge rece, maĭ multe çile d'arêndulŭ, asupra luĭ Pavel Brătianu, june de 17 anĭ, asupra bătrâneĭ mame a acestuia, asupra luĭ Alexandru Stegariŭ, bătrânŭ onorabilŭ din satulŭ Cârja şi asupra altorŭ nenorocite victime.

In cursŭ de maĭ multe çile, aceştĭ nefericiţĭ aŭ fostŭ secuestraţĭ, bătuţĭ, legaţĭ fedeleşŭ şi suspendaţĭ în aerŭ; bătuţĭ cu curele la tălpĭ, pe spinare, pe picióre, pe pieptŭ chiarŭ. Ranele lorŭ, din care sbucnea sângele, eraŭ udate,—o! infamiă!—cu apă sĕrată pentru a se escita în gradulŭ supremŭ durerile şi suferinţele... Unele victime de maĭ multe orĭ aŭ leşinatŭ de durere subt loviturile grosave a treĭ călăraşĭ care, cu curelele şielelorŭ lovindu'ĭ, făcéŭ sĕ se sfâşiă carnea pe corpulŭ lorŭ.

Sĕnĕtatea acestorŭ inocente victime este pentru totŭ d'auna compromisă; şi medicĭĭ afirmŭ că chiar viaţa bătrânuluĭ Al. Stegariŭ, este în pericolŭ.

Prin miçlócele acestorŭ torture, infamulŭ Sturza urmă a pune mâna pe o colosală sumă de banĭ ce i se denunciase de către unŭ miserabilŭ grecŭ de acolo, că arŭ fi posedându una din victime.

Noĭ nu esagerămŭ nimicŭ. Declaraţiunile aceste nu potŭ de câtŭ se formese în spiritulŭ lectorilorŭ o slabă ideiă de atrociitatea torturilorŭ ce s'aŭ întrebuinţatŭ, şi a cărorŭ veritate este stabilită prin unŭ voluminosŭ procesŭ-verbalŭ, formatŭ la facia loculuĭ de Procurorulŭ şi Judele instructorŭ, unde s'aŭ ascultatŭ martoriĭ ocularĭ. Cu tóte acestea, acestŭ culpabilŭ funcţinnarŭ nu este nicĭ până astă-çĭ destituitŭ.

Se sperămŭ óre că celŭ pucinŭ de astă-dată justiţia nu va maĭ fi înfluinţată de stăruinţele, de intrigele ascunse ale tiranuluĭ de la Bârlad, în numele căruia s'aŭ făcutŭ atâtea crime? Se maĭ sperămŭ óre că celŭ pucin în facia unorŭ asemenea torture şi atrocităţĭ sĕlbatice, justiţia va fi la înălţimea eĭ, şi că ea va face sĕ caçlă asupra capelorŭ infamilorŭ sbirĭ totă asprimea dreptăţiĭ omenescĭ? — Da! Noĭ sperămŭ! Noĭ îndreptămŭ astă-çĭ tóte plângerile nóstre, noĭ punemŭ totă speranţa nóstră în sânţenia consciinţelorŭ magistraţilorŭ noştrĭĭ!!..

(*Semănătorulŭ din Bârlad.*)

www.dacoromanica.ro

Sărbătorile în Egiptŭ

Positivŭ sĕrbĕtorile mariagelorŭ duresŭ prea multŭ; în fie care septĕmână unŭ noŭ mariagiŭ; toţĭ se întrebŭ cândŭ o se vie sfârşitulŭ atâtorŭ veseliĭ. Dumneţeŭ fie bine cuvêntatŭ! intrămŭ în alŭ patrelea şi celŭ din urmă periodŭ: amŭ aflat'o astăţĭ de diminéţă, maĭ nainte de a se lumina de ţiuă, prin detunările salvelorŭ de artilerie, care, deşteptêndu-mĕ de odată, credémŭ că mĕ aflu la asediŭ Sevastopolului séŭ închisŭ în Paris la 1870.

Casătoria A. S. Hussein-Paşa s'a terminatŭ înfine. Astă-ţĭ încep ceremoniile, aceleia a luĭ A. S. Hassan cu principesa nepóta mareluĭ Mahmed-Ali.

Vinerea trecută principele Hussein a datŭ unŭ mare prînţŭ diplomaticŭ în reşedinţa sa de la Ablassieh. Luĭ Joseph Pantelini i se conferi şi de astă-dată onórea de a pregăti prânţulŭ, şi de care s'a achitatŭ într'unŭ modŭ respectabilŭ. Amŭ subt ochĭ acestŭ preciosŭ prânţŭ; nu îndrăsnescŭ însĕ de alŭ descrie, de témă de a nu aduce poftă lectorilorŭ D-v.; aflaţĭ numaĭ că capriórele, pintadele, găinile de Bresa, becaţele şi fesaniĭ abondaŭ, şi vinurile cele dintêiŭ din lume se vărsaŭ în spume.

Intr'o sală imensă, o masă era preparată pentru a primiĭ aprópe douĕ sute de conviviĭ: principele Hussein presida; toţĭ principiĭ din familia sa îlŭ anturaŭ. Printre învitaţĭ se remarca douĭ principĭ din Bavaria, din care unulŭ principele Leopoldŭ, ereditatulŭ presumplif; principele de Saxe-Meiningen, unŭ ambasadorŭ; Consuliĭ generalĭ aĭ Englitereĭ, Franciei, Americeĭ, Italieĭ, Austrieĭ şi Grecieĭ et. et.; toţĭ Miniştriĭ, tóte personagele înalte, avêndŭ o funcţiune în guvernămêntŭ; Membriĭ consiliuluĭ privatŭ, câţĭ-va efenţĭ Şeiĭ de serviciurĭ în Ministere. Nicĭ unŭ antreprenorŭ de tuasmente, cu tóte că suntŭ uniĭ din ceĭ maĭ bogaţĭ; aceştĭ Domnĭ de *maitre cube* n'aŭ fostŭ nicĭ o dată admişĭ; în revansă însĕ, A. S. Husseinŭ Paşa, ca ministru alŭ instrucţiuniĭ publice, a admisŭ la masa sa maĭ mulţĭ membriĭ aĭ învăţămêntuluĭ publicŭ, între care şi unŭ umilŭ comerciante pe care nu-lŭ voiŭ numi de témă a nu blesa modestia sa, *fondatorulŭ scólelorŭ libere şi gratuite* din Alexandria.

Acestŭ omagiŭ făcutŭ apostoluluĭ despre care vĕ vorbescŭ de fiulŭ Kedivuluĭ este o adevĕrată revelaţiune. Elŭ demonstră, în modulŭ celŭ maĭ victoriosŭ, că timpiĭ intrigilorŭ şi alŭ minciunilorŭ s'a sfĕrşitŭ, şi că omeniĭ sinceriĭ şi de unŭ meritŭ realŭ vorŭ avea de acumŭ înainte loculuĭ lorŭ reservatŭ în acéstă ţĕră.

Aséstă atitudine perseverantă a Kedivuluĭ, în favórea instituţiuniloru liberale, probésă câtŭ de multŭ suntŭ profunde convicţiunile séle de regenatorŭ progresistŭ alŭ Egiptuluĭ, şi lasă a se vedea, într'unŭ modŭ evidentŭ, că acceptă totŭ ce póte releva moralulŭ poporuluĭ sĕŭ, acea ce indică că acéstă ţĕră va fi în curêndŭ metamorfosată, printr'o centralisare de reforme ce guvernulŭ urmăreşte cu o atâtŭ de laudabile şi energică obstinaţiune.

De Sâmbătă séra ne aflămŭ în serbătorile paşteluĭ musulmaŭ: Curba-Bairamŭ. Erĭ, Sâmbătă, trebuia se aibă locŭ *Sala malekŭ* la palatulŭ citadeleĭ, dar în urma uneĭ indisposiţiuniĭ a Kedivuluĭ ceremonia a fostŭ amânată.

Kurba-Bairamŭ, este sĕrbătórea sacrificiuluĭ luĭ Abraham. Astă-ţĭ de diminéţă, aprópe de Meka, maĭ multŭ de 100 pelerinĭ, uniĭ goĭ, alţiĭ îmbrăcaţĭ în albŭ, aŭ sacrificatŭ pe muntele Arare, fiă care câte o cămilă, unŭ mielŭ séŭ unŭ viţelŭ, dupe puterea fie-căruia

D. Erkmann, celebrulŭ colaboratorŭ de la Chatrian, este între noĭ de vre-o câte-va ţile. Vine sĕ studieţe ţéra, pre a dota cu o carte maĭ multŭ plăcuta colecţiune a romanelorŭ istorice datorite uneĭ pene pitoreştĭ şi atrăgĕtóre. Salutămŭ venirea D-luĭ Erkmann.

(*La Gazette des Etrangers*)

O TRISTĂ PRESIMŢIRE

Primă-vĕră rîţĕtóre
Cândŭ pe câmpurĭ veĭ sosi
Fruntea-mĭ tristă, de palóre,
Coperită veĭ găsi!

D'ale téle dulcĭ zefire
Se va stinge vĭaţa mea,
Cândŭ la prima tea zîmbire
Prin crânguri vorŭ suspina!

Şi subt salcia pletósă
Lâng'alŭ mameĭ tristŭ mormêntŭ,
Înc'o grópă negurósă
Se va 'nălţa pe pămêntŭ,

Unde'ntr'a juneţeĭ flóre
D'alŭ morţeĭ braţŭ seceratŭ,
Subt salcia plângĕtóre
Voiŭ fi de lume uitatŭ.

Séra-atuncĭ douĕ suspine
Salcia'n framĕtulŭ sĕŭ,
P'ale téle bóre line
Va'nălţa în sînulŭ tĕŭ,

Care pline de durere
Se vorŭ înfrăţi subt cerŭ,
Şi din a nopţeĭ tăcere
Vorŭ sbura triste'n eterŭ.

M. C.

DIVERSE

Amŭ aflatŭ că la Buzĕŭ s'arŭ fi falsificatŭ în luna trecută unŭ mandatŭ plătitorŭ la casieria generală. Écă circonstanţele: unŭ Domnŭ, Constantin Badea, avea se priméscă unŭ mandatŭ de 200 leĭ de la comitetŭ în urma unuĭ contractŭ ce avea se esecutese; comptabilulŭ comitetuluĭ, C... I... în unire cu îngrijitorulŭ penitenciaruluĭ, C... H... se concertézĕ pentru falsificarea mandatuluĭ şi o şi efectuésă: se falsifică sub-semnătura luĭ Const. Badea atâtŭ în cererea adresată comitetuluĭ, câtŭ şi în decisiunea luată de comitetŭ de a se libera mandatulŭ, precumŭ şi mandatŭ. Aceştĭ demnĭ funcţionarĭ, ce se potŭ numi delicuenţĭ, neavêndŭ curagiulŭ se consume ultimulŭ actŭ alŭ crimeĭ lorŭ, îşĭ asociasă, pe câtŭ se vede, unŭ instrumentŭ inocentŭ: angajésă pe unŭ omŭ ca se mérgă la casiăriă şi se céră achitarea mandatuluĭ. Îngrijitorulŭ îngrijeşte de a-lŭ conduce chiarŭ până la uşa casieriei şi-ĭ recomandă, dar c'amŭ puţinŭ clarŭ, se nu-şĭ spue adevĕratulŭ sĕŭ nume, ci se declare că se chiăme Cocstantin Badea. Acelŭ individŭ, uĭtucŭ de firea luĭ şi nevinovatŭ, la întrebarea ce ĭ-a făcutŭ comptabilulŭ casiărieĭ daca este Constantin Badea în persónă, elŭ a răspunsŭ că se numesce Constantin Radu. De aci tóte descoperirile. — Nu scimŭ ce mĕsurĭ s'a luatŭ de instrucţiune. Se dea D-ţeŭ se nu se repete ocasiunea de a se plânge, cu cuvêntŭ, lumea care vede şi n'are ce face.

* * *

Unŭ agerŭ revisorŭ alŭ monopoluluĭ tutunuluĭ descoperi la o vĕduvĕ din mahalaoa .. strada... tutunŭ de contrabandă; luândŭ autorisarea necesară, elŭ se introduse în casa nenorociteĭ delicuente şi, dupe o mică perchisiţiune, găsi într'o cutiă de tinichea vr'o patru oca de tutunŭ tăĕtŭ gata.

Cândŭ vĕduva se vĕdu surprinsă, şi cândŭ scia, dupe cumŭ auţise, consecinţele descopeririĭ unuĭ asemenea faptŭ, se gândi repede ce e de făcutŭ, şi spiritulŭ nu-ĭ lipsi: se puse îndată pe unŭ bocitŭ nebunŭ, se milogea de nenorocirea eĭ, că ce are sĕ se facă ea daca D-lŭ revisorŭ,cu ómeniĭ sĕĭ, (carĭ eraŭ duoĭ) va da peste marea cantitate de tutunŭ ce o are în podŭ! Revisorulŭ deschise o pereche de ochĭ aşa de marĭ, că ómeniĭ sĕĭ credéŭ că are sĕ móră.... de bucuriă. Se zăpăciră cu toţiĭ. Pe unde se ne suimŭ în podŭ? Întrebă revisorulŭ. Uĭte, dute pe scara aceea, ĭĭ respunse şiréta vĕduvă, miorlăindŭ mereŭ. Se aventară cu toţiĭ în podŭ ca se găséscă, . . — ca câĭnele care lasă bucata din gură se caute umbra maĭ mare din apă,—şi pe cândŭ eĭ nu găséŭ nimicŭ, cucóna, cu ajutorulŭ uneĭ slujnice sprintene, trecu tinichéua cu tutunŭ la un vecinŭ, érŭ pe de altă parte ea strigă pe unŭ gardistŭ se viă s'o scape de niştе hoţĭ carĭ i s'aŭ suitŭ în podŭ. Dupe tóte esplicările şi protestările eĭ, că în viaţa eĭ n'a fumatŭ, se vĕţu silitŭ păcălitulŭ de revisorŭ se se necăjéscă pe elŭ că, ce folosŭ, daca a descoperitŭ şi capŭ n'a avutŭ. — Tótă acéstă naraţiune, o dămŭ subt beneficiŭ de inventarŭ.

* * *

În ţilele trecute s'a petrecutŭ următorulŭ faptŭ în sala secţiuniĭ III a Curţiĭ de Apelŭ? pe cândŭ advocaţiĭ pledaŭ, era cine-va lângă sobă care aproba pe rêndŭ cândŭ pe unulŭ cândŭ pe altulŭ, şi modulŭ esprimăriĭ şi gesticulăriĭ séle provoca rîsŭ şi mişcare; preşedintele, observândŭ acésta, se adresă către elŭ: —«Fă bine D-le de eşĭ afară? Individulŭ, clătinându-se pe picióre, ĭĭ respunse: —«Da unde maĭ e libiertatea?» Aprodulŭ, luându-lŭ de umere ĭ-a demonstratŭ că nu se póte învoca libertatea în starea în care se află: Ilŭ scóse pe uşă afară.

* * *

Unŭ judecătorŭ de ocolŭ din Bucurescĭ, fórte iritabilŭ de orĭ ce sgomotŭ, gândindu-se multŭ, a găsitŭ de cuviinţă se punăunŭ anunciŭ în sala judecătorieĭ, prin care se ţică că: «este opritŭ fumatulŭ, scuĭpatulŭ şi *tuşitulŭ*.» Unŭ advocatŭ, care arŭ avea nenorocirea se fiă răcitŭ, este dar ameninţatŭ de a fi scosŭ afară din sală?

* * *

Se ţice că înaintea uneĭ istante judecătorescĭ din ţéra nóstră, s'a găsitŭ argumente de a se aplică art. 149 Proc. Civ., de şi ambele părţĭ, lipséŭ. Interesându-ne de logica magistraţilorŭ, écă cumŭ aŭ deraţionatŭ: considerându că părituluĭ este minorŭ; considerându că daca elŭ nu s'a înfăţişatŭ causa e că n'a sciutŭ că şi reclamantele are se lipséscă; considerându că unŭ minorŭ meritămă protecţiunea legiĭ: pentru aceste cuvinte, respinge cererea reclamantuluĭ cu dreptŭ de opositiune.

(*Dreptulŭ*).

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE	
Obligaţiuni rurali	104 —
» Strusberg	48 ½
» Oppenheim	— —
Obligaţii domeniali	95 ⅛
» căilorŭ ferate	— —
Societatea gen. gaz	410 —
Dacia, comp. d'asig.	603 —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luni	98 ¼
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 15
Berlin a vista	— —
— 3 luni . . ,	372 ¼
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 —
Naţionale	74 —
Lose	105 25
Acţiunile băncei .	990 —
Creditulŭ	240 —
London	109 25
Oblig. rurale ungare	81 —
» Temeşvar . .	79 —
» Transilvane.	78 25
» Croate . . .	— —
Argintŭ în mărfurĭ .	108 15
Ducaţi	— —
Napoleonĭ	8 71

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verieĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de frigurĭ.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscanĭ

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autoriĭ: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicţionaire de commerce 2 volumes, Dicţionnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicţionnaire de geographie et des sciences, ediţiă nouă.

CODICELE române, de Boerescu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL
DE THRIDACE
DE VIOLET
PARFUMEUR Bte, A PARIS
Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.
Dépôt dans toutes les villes du monde.
EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:
LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA
ŞI
SIROPŬ DE NAFÉ
DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale cari l'aŭ patronatŭ in timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeleniă

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (186?)

APA DE MELISA
DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuiriĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ
Paris, 14, rue Taranne
Depositŭ la primile case de comerciŭ.

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6, doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

DUMINECA, 18 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 300

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 17 FEVRUARIE

Nu putemŭ sĕ ne plângemŭ că n'avemŭ în Constituţiunea nóstră cele maĭ marĭ garanţiĭ pentru a asicura cetăţianuluĭ respectulŭ averiĭ, onóreĭ şi libertăţiĭ séle!

De cine a fostŭ şi suntŭ însĕ aplicate aceste garanţiĭ? Intr'ale cuĭ mâinĭ aŭ fostŭ puse de la unŭ timpŭ încócĭ a le apĕra şi a le împărţiĭ poporuluĭ?

Ceĭ dintêiŭ douĭ anĭ, dupe ce s'a votatŭ acéstă mare lege, amŭ avutŭ fericirea sĕ gustămŭ din fructele acestuĭ arbore, amŭ avutŭ norocirea sĕ ne umbrimŭ câtŭ-va timpŭ subt frunḑele luĭ.

Ce s'a întêmplatŭ însĕ în urmă? Streiniĭ, geloşĭ totŭ-dé-una de fericirea nóstră, voindŭ se turbure liniscitulŭ nostru traiŭ, conduşĭ şi de interese economice şi personalĭ, cărĭ nu le putéŭ pune în aplicare subt o deplină libertate, aŭ începutŭ se facă intrigĭ, a întrebuinţatŭ tóte miḑlócele, până cândŭ a ajunsŭ la scopŭ de a da prima lovitură Constituţiuniĭ prin alegerile făcute cu bâta la 1869. Venindŭ o Cameră eşită din fraudă, prin urmare supusă la ordinile servitorilorŭ streinuluĭ, drumulŭ ilegalităţilorŭ, concesiunilorŭ, monopoluluĭ şi favorurilorŭ era deschisŭ. Câte va decoraţiĭ, câte-va ţigărĭ, unŭ chibritŭ, costă pe ţéră o concesiune, unŭ monopolŭ, o umilire la streinĭ.

Acestea tóte nu putéŭ se fiă florĭ pentru România. Ele eraŭ o greutate ce cădea pe spinarea locuitorilorŭ cărĭ trebuiaŭ se măréscă contribuţiunile, astŭ-felŭ ca într'o ḑi se nu se maĭ pótă plăti de câtŭ cu esecuţiunĭ, cu torture, cu jefuire şi cu mórtea.

Astŭ felŭ s'a întêmplatŭ în Districtulŭ Ilfovŭ, unde, în plasa Mostistea s'a pusŭ unŭ locuitotŭ în cisme pline cu apă şi s'a ţinutŭ până ĭ-a înghetatŭ cismele pe picióre; unde în satulŭ Obedenĭ s'a desvelitŭ casele locuitorilorŭ pentru a-ĭ sili se plătéscă contribuţiunile, de şi le lipsea cu desevêrşire chiar esistenţa viăţiĭ; unde, în Plasa Dêmboviţiĭ, la Pantilimon, locuitoriĭ aŭ ajunsŭ în asemenea stare în câtŭ nu maĭ potŭ plăti, şi aŭ cerutŭ la ministeriulŭ de Interne se fiă păsuţĭ pentru plata contribuţiunilorŭ, fiindŭ că nu aŭ nicĭ cu ce-şĭ hrăniĭ copiĭ, dar se maĭ plătéscă imposite, la care guvernulŭ a rĕspunsŭ negativŭ.

Astŭ-felŭ s'a întêmplatŭ în Districtulŭ Prahova, unde ţĕraniĭ, ca se plătéscă dările către statŭ, pe care nu le puteaŭ plăti, aŭ fostŭ siliţĭ se mănânce săpunŭ, aŭ fostŭ îndatoraţĭ a purta din casă în casă pe dorobanţĭ călărĭ pe eĭ, aŭ fost siliţĭ, în fine, a încerca torturĭ din care câţĭ-va aŭ muritŭ, şi despre care guvernulŭ, pe câtŭ se vede până aḑĭ, n'a luatŭ nicĭ o măsură a curăţi acelŭ Districtŭ de asemenea barbariĭ.

Astŭ-felŭ a fostŭ şi este în Districtele cele-l-alte, şi maĭ cu sémă în districtulŭ Gorgiŭ, unde se petrecŭ atrocităţĭ şi fapte cărĭ nu se petreciaŭ nicĭ pe timpulŭ invasiuniĭ austriace séŭ rusescĭ, şi despre care publicămŭ maĭ la vale o dare de sémă,—cum se esecută locuitoriĭ acolo—pe care ne-o trime unŭ cetăţianŭ onorabilŭ şi vrednicŭ de tótă credinţa.

Cândŭ ţéra a vĕḑutŭ restunarea guvernuluĭ, care condusese ţéra înainte de 1866, a aplandatŭ cu cea maĭ mare bucuriă, sperândŭ că va scăpa de despotismŭ, de delapidărĭ, de persecuţiunĭ, de greutăţĭ şi de favoruri. Acéstă speranţă a sea a fostŭ însĕ în scurtŭ timpŭ risipită, prin alte fapte cu multŭ maĭ îngreuetóre.

De maĭ bine de patru anĭ nu este numaĭ ilegalităţĭ, numaĭ jafŭ şi risipă a banilorŭ contribuabililorŭ în tóte modurile şi în tóte autorităţile comunale şi administrative, ceea ce a născutŭ marile imposite asupra săraculuĭ; nu este numaĭ nepăsare şi dispreţŭ pentru dreptulŭ şi libertatea cetăţianuluĭ; dar este tronarea celuĭ maĭ odiosŭ şi maĭ infamŭ despotismŭ, este tronarea intenţiunilorŭ de distrucţiune şi reducerea poporuluĭ la gradulŭ de sclaviă în care se afla înainte de 1848.

Nu putea se fiă însĕ altŭ-felŭ. Reacţionariĭ nu potŭ se aducă asupra ţereĭ de câtŭ nenorociriĭ, de óre ce le convine maĭ multŭ intereselorŭ casteĭ lorŭ. De aceia fiă care bunŭ românŭ nu trebue se dórmă, nu trebue sĕ se odihnéscă până când ţéra acésta nu va fi scăpată de reacţiune.

Pe câtŭ timpŭ ea va fi în capulŭ puteireĭ, nu putemŭ se ne asteptămŭ de câtŭ la despotismŭ şi la contribuţiunĭ. Se sciă că înainte de 1848 poporulŭ lucra se măréscă starea lorŭ şi se îndestulese plăcerile lorŭ.

Totŭ acolo voesce se ne aducă reacţiunea.

Voesce poporulŭ sĕ se întórcă acolo? N'are de câtŭ se remâiă în amorţire şi în indiferinţă. Nu voesce? Atuncĭ trebue sĕ se deştepte, sĕ se strângă la unŭ locŭ, se priveghese, şi se fiă gata pentru orĭ ce evenimente, ca se nu fiă suprinsŭ.

Nimicŭ nu e maĭ pericolosŭ de câtŭ surprinderea.

Trebue se luămŭ posiţiunea vênătoruluĭ care stă la pândă.

Câte-va notiţe de rănele districtuluĭ

1873, Februarie 11, Gorjiu.

Nu e plasă, nu e comună unde sĕ nu se comită totŭ felulŭ de nedreptăţĭ, din partea administraţiuneĭ subt-prefecţilor, din partea judecătorilorŭ de plăşĭ, din partea subt-carierilorŭ, din partea proprietarilorŭ, din partea arendaşelorŭ, din partea primarilorŭ, din partea consilierilorŭ, din partea scriitorilorŭ şi a totŭ ce se socotesce maĭ luminatŭ în comune; toţĭ tragŭ din spinarea bietuluĭ ţĕranŭ inocentŭ, tocmaĭ ca ursulŭ din spinarea vaceĭ, fără se maĭ ţie nicĭ unŭ contŭ de dreptăţile luĭ, tratându-lŭ ca pe dobitóce, érŭ nu ca pe ómenĭ.

Sub prefecţiĭ umblă prin plăşĭ, din comună în comună, cum umblaŭ Agalele cu turciĭ pe vremea văcărituluĭ, cu cete de dorobanţĭ, lăsându în fiă-care comună câte o esecuţiune de cincĭ până la 20 dorobanţĭ, se scótă imposite din pământŭ de subt pământŭ, din totŭ ce are ţĕranulŭ, şi déca nu maĭ are nimica, din pelea luĭ, torturându şi bătându pe locuitorĭ într'unŭ modŭ barbarŭ, pe cumŭ voiŭ nota în maĭ multe comune. Bieţiĭ locuitorĭ îşĭ punŭ zălogŭ, pentru a scăpa de acestŭ barbarismŭ, pătura din spinarea copiilorŭ, hainele, şi, în fine, totŭ ce are până la cămaşe, lăsându bieţiĭ copiĭ sĕracĭ muritorĭ de fóme, ubblându din uşe în uşe, căcĭ, dupe ce-ĭ maĭ rĕmâne o baniţă de porumbŭ bietuluĭ locuitorŭ, vine preotulŭ comuneĭ cu învoială şi io ia şi pe aceia, rămâindŭ fără o oca de malaĭ în casă, plângându copiĭ de fóme.

Elŭ, săracŭ, coprinsŭ de milă şi de gróḑă, ca sĕ nu véḑă cu ochiĭ seĭ mórtea copiilorŭ luĭ, se duce de nevoe şi la proprietarŭ şi la arendaşŭ şi, pentru câte-va oca de porumbŭ, légă contractŭ spre a lucra tótă véra, socotindu-ĭ ḑiua câte 2 oca porumbŭ de plata ḑileĭ de véră, şi cele maĭ multe comune nu găsescŭ nicĭ aşa. Vĕḑându acésta, eĭ se disperă şi curgŭ pe tótă ḑiua la comitetŭ cu petiţiunĭ, ca orĭ sĕ se milostivescă sĕ le facă vre unŭ ajutorŭ de viaţă, séŭ se înécă cu copiĭ cu totŭ, căcĭ altŭfelŭ nu maĭ potŭ suferi plânsulŭ celŭ amarŭ alŭ copiilorŭ muritorĭ de fóme.

Cine vrea se se încredinţese de aceste petiţiunĭ, véḑă-le pe tótă ḑiua la onorab. comitetŭ de aicĭ, şi póte şi la Ministerŭ.

In astă stare durerósă şi vrednică de plânsŭ aŭ ajunsŭ maĭ toţĭ locuitoriĭ comunelorŭ acestuĭ judeţŭ Gorjiu, căcĭ, dupe ce este situatŭ subt pólele munţilorŭ şi pu-

www.dacoromanica.ro

ţinŭ roditorĭ, apoĭ nicĭ ródele pământuluĭ nu ĭ-a ajutatŭ de treĭ anĭ.

Apoĭ bietulŭ locuitorŭ, dupe acestea tóte, nu-şĭ găsesce dreptate nicĭ la primarĭ în sate, nicĭ la judecătorĭ de plăşĭ, nicĭ la subt-prefecţĭ, nicĭ la prefecţĭ, nicĭ la comitet, nicĭ la Domniĭ Miministriĭ, nicĭ la Domniă, şi nicĭ în justiţiă; peste totŭ este gonitŭ şi ne dreptăţitŭ; nu aude niminea, nu se ocupă niminĭ de dreptulŭ seŭ; peste totŭ e nepăsare, şi Domniĭ deputaţĭ aĭ Camereĭ, ţişĭ de formă aĭ lorŭ, nu se ocupŭ nicĭ cu esistenţa lorŭ de viaţă, de câtŭ numaĭ cu adăogirea impositelorŭ, cu votarea monopululuĭ tutunuluĭ, cu timbrulŭ, cu monopolulŭ bĕuturilorŭ spirtóse şi altele, luându tóte miḑlócele locuitoruluĭ de esistenţă până la cămaşe; lăsându-lŭ unŭ corpŭ mortŭ fără aripĭ, fără totŭ ce-ĭ trebue spre a viĕţui; nu le-a maĭ rĕmasŭ nimicŭ de câtŭ a umbla disperaţĭ, fără nicĭ unŭ rostŭ, blestemându acestŭ sistemŭ de guvernare, Camera s'aŭ deputaţĭ, şi toţĭ ceĭ ce aŭ contribuitŭ de le-a luatŭ esistenţa viĕţeĭ, ajungându-le cuţitulŭ la osŭ.

Unŭ cetăţianŭ din Gorjiu.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Paris, 72 *Fevruariŭ.* — In întrunirea ce aŭ ţinutŭ, deputaţiĭ din stânga aŭ declaratŭ că suntŭ dispuşĭ se sprijine guvernulŭ, cându se va desbate proiectulŭ elaboratŭ de comisiunea de treĭ-ḑecĭ.

Atena, 27 *Fevruariŭ.* — In discursulŭ tronuluĭ pentru deschiderea Camereĭ, nu se menţionésă de locŭ despre cestiunea Laurium.

St. Petersburg, 27 *Fevruariŭ.* — Scirile despre o rescólă a ţĕranilorŭ din Podolia, Volhinia şi Ukrania suntŭ neîntemeiate.

Bruxelles, 27 *Fevruariŭ.* — Circulă scomotulŭ c'arŭ fi esistându óre-carĭ neînţelegerĭ în sînulŭ cabinetuluĭ.

CELE DOUĔ MESAGIE

Mesagiuluĭ de abdicare, adresatŭ Cortesilorŭ de regele Amedeŭ:

«Mare fu onórea ce'mĭ făcu naţiunea spaniolă, alegându-mĕ se ocupŭ tronulŭ; acéstă onóre era cu atâtŭ maĭ de preţuitŭ pentru mine, cu câtŭ se imfaçişa încunjurată de dificultăţile şi de periclele ce târăscŭ dupe sine înt eprinderea de a guverna o ţĕră aşia de profundŭ turburată.

«Cu tóte aceste, susţinutŭ de spiritulŭ de resoluţiune propriu familieĭ mele, care caută maĭ multŭ de câtŭ fugă de primejdiĭ; decisŭ a mĕ inspira unicamente de binele ţĕreĭ mele, şi a mĕ pune déasupra tutulorŭ partiçelorŭ; otărîtŭ a îndeplini cu sânţeniă jurământulŭ ce amŭ făcutŭ înaintea Cortesilorŭ constituiţĭ, şi gata a face orĭ-ce felŭ de sacrificiĭ pentru a da acestuĭ vitéḑŭ poporŭ pacea de care are nevoie, libertatea pe care o merită şi mărirea la care-ĭ daŭ dreptŭ gloriósa sea istoriă şi curagiulŭ fiilorŭ sĕĭ, creḑuiŭ că loialitatea caracteruluĭ meŭ va înlocui puţina experienţă a vieţeĭ mele în arta de a guverna, şi că voiŭ găsi unŭ sprijinŭ puternicŭ pentru a conjura pericolele şi a învinge dificultăţile, care nu se ascundéŭ vedereĭ mele, în simpatiile totulorŭ spaniolilorŭ carĭ îşĭ iubescŭ ţéra şi doresc a pune, în fine, unŭ capătŭ luptelorŭ sângeróse care de atâta timpŭ îĭ sfâşiă plămâniĭ.

«Recunoscŭ că buna mea voinţă m'a înşelatŭ.— Étă douĭ anĭ întregĭ de cându amŭ primitŭ coróna Spanieĭ, şi Spania trăesce într'o luptă perpetuă, vĕḑêndŭ pe fiă care ḑi depărtându-se maĭ multŭ era de pace şi de fericire pe care o doresc cu atâta ardóre. Dacă neamiciĭ fericireĭ séle arŭ fi streinĭ, atuncĭ aşĭ fi celŭ întêiŭ care aşi combate în fruntea acestorŭ soldaţĭ carĭ suntŭ pe atâtŭ de bravĭ pe câtŭ şi de obicinuiţĭ la ostenélă; dar toţĭ aceĭ carĭ, cu sabia, cu pana, cu cuvêntulŭ agravéḑă şi perpetuéză nenorocirile naţiuneĭ, suntŭ spanioliĭ. Toţĭ învócă dulcele nume ḑe patriă; toţĭ luptă şi se agitéză pentru binele eĭ; şi în miḑlocŭ vuetuluĭ lupteĭ, în miḑlocŭl clamóreĭ confusă, năucitóre, contraḑicĕtóre a partidelorŭ; în miḑlocŭl tutulorŭ manifestărilorŭ opuse ale opinieĭ publice, este cu neputinţă de a afirma care este adevĕrata causă, şi încă maĭ cu neputinţă de a găsi remediulŭ la asemenea rele.

«Lamŭ căutatŭ cu aviditate în limitele legeĭ şi nu'lŭ amŭ găsitŭ. — Celŭ ce a promisŭ a păḑi legea, nu-lŭ potŭ căuta afară din lege.

«Nimenĭ nu va atribui otărîrea mea uneĭ slăbiciuniĭ de inimă. Nu e nicĭ unŭ pericolŭ care se mĕ pótă decide a depune coróna, dacă aşĭ crede că ea arŭ sta pe capulŭ meŭ pentru binele spaniolilorŭ; spiritulŭ meŭ n'a fostŭ de locŭ turburatŭ prin pericolulŭ în care s'a aflatŭ augusta mea soçiă, şi care, în acestŭ mómentŭ solemnŭ, se asociésă cu mine pentru a esprima viua dorinţă de a se ierta autoriĭ aceluĭ atentatŭ. — Dar amŭ ferma convingere că silinţele mele vorŭ fi sterile şi intenţiunile mele nerealisabile.

«Acestea suntŭ, D-lorŭ deputaţĭ, resónele care mĕ decidŭ a restitui naţiuneĭ spaniole, şi în numele eĭ D-vóstre, coróna ce 'mĭ a fostŭ oferită prin unŭ votŭ naţionalŭ; facŭ acéstă abdicare pentru mine, fiĭ meĭ şi descendinţiĭ lorŭ.

«Fiţĭ încredinţaţĭ că, părăsindŭ coróna, nu părăsescŭ şi amorulŭ ce amŭ pentru acéstă Spaniă care e, pe atâtŭ de nobile pe câtŭ de nenorocită, şi nu ducŭ cu mine altŭ regretŭ de câtŭ acela că nu-ĭ amŭ pututŭ procura tóte fericirile ce inima mea dorea cu loialitate pentru dênsa.

Amedeŭ.

«Palatulŭ din Madrid, 10 Fevruariu 1873.

Rĕspunsulŭ Cortesilorŭ la Mesagiulŭ de abdicare.

Adunarea Naţională către M. S. Regele Don Amedeŭ I.

«Cortesiĭ suveranĭ aĭ naţiuneĭ spaniole aŭ ascultatŭ cu unŭ respectŭ religiosŭ elocintele Mesagiŭ alŭ M. V. şi eĭ aŭ vĕḑutŭ în acestŭ nobilŭ limbagiŭ, în dreptatea, onórea şi loialitatea sea, o nouĕ dovadă despre calităţile cele marĭ care înalţă întelegenţa şi caracterulŭ M. V, precum şi amorulŭ sĕŭ pentru a doua sea patriă, care, generósă, vitésă, zelósă de demnitatea eĭ până la superstiţiune, şi de îndependenţa eĭ până la eroismŭ, nu póte se uite că M. V. a fostŭ capulŭ Statuluĭ, personificarea suveranităţeĭ séle, întêia autoritate legală, şi nu póte se nu cunóscă, că onorându şi înălţindŭ pe M. V., se onoréză şi se înalţă pe ea însăşĭ.

«Cortesiĭ aŭ fostŭ credincioşĭ mandatuluĭ ce primise de la alegătoriĭ lorŭ, şi păsitorĭ legalităţeĭ pe care aŭ găsito stabilită prin voinţa naţiuneĭ şi a Adunăreĭ constituante. In tóte actele lorŭ, în tóte otărîrele lorŭ, cortesiĭ aŭ statŭ în limita prerogativelorŭ lorŭ: eĭ aŭ respectatŭ vroinţele M. V. şi drepturile atribuite M. V. prin pactulŭ nostru constituţionalŭ. Proclamându acestŭ faptŭ fórte susŭ şi fórte clarŭ, pentru ca se nu cadă nicĭ odată a supră-le responsabilitatea unuĭ conflictŭ aceptatŭ de eĭ cu durere, dar pe care 'lŭ vorŭ termina cu energiă, Cortesiĭ declarŭ în unanimitate că M. V. a păḑitŭ cu fidelitate, cu multă fidelitate jurământulŭ făcutŭ în ḑiua cându a primitŭ din mânele naţiuneĭ coróna Spanieĭ; şi este unŭ meritŭ gloriosŭ, într'o epocă de abmiţiune şi de dictatură, cându loviturile de Statŭ şi prerogativele putereĭ absolute atragŭ pe ceĭ maĭ umilĭ, de a nu ceda la tentaţiunĭ de pe acele înălţimĭ neapropiate ale tronuluĭ; acesta e unŭ meritŭ pe care 'lŭ ajungŭ numaĭ câţĭ-va ómenĭ privilegiaţĭ.

«Majestatea Vóstră, în tăcerea retragereĭ, în sînulŭ frumóseĭ séle patriĭ, în căminulŭ familieĭ séle, va putea ḑice că dacă unŭ omŭ putea fi în stare a schimba cursulŭ evenimentelorŭ, Majestatea Vóstră, cu educaţia sea constituţionale, cu respectulŭ sĕŭ pentru dreptulŭ legalŭ, arŭ fi parvenitŭ la acésta cómpletamente şi absolutamente. Cortesiĭ, convinşĭ de acestŭ adevĕrŭ, arŭ fi făcutŭ cele maĭ marĭ sacrificiĭ pentru a obţine de la Majestatea vóstră ca ea se desiste de la otărîrile séle şi sĕ-şĭ retragă abdicarea.

«Darŭ cunoscinţa ce aŭ Cortesiĭ despre caracterulŭ nestremutatŭ alŭ Majestăţeĭ Vóstre, dreptatea ce daŭ maturităţeĭ ideilorŭ şi constanţeĭ otărîriloŭ eĭ, le opresce de a cere de la M. V. ca ea se revie asupra decisiuniĭ séle şi se decide a-ĭ notifica că dênşiĭ (Cortesiĭ) şi-aŭ asumatŭ puterea supremă şi suveranitatea naţiuneĭ, pentru a îngriji, în nisce împrejurărĭ atâtŭ de critice. şi cu repeḑiciunea ce cere gravitatea pericoluluĭ şi o situaţiune estremă, de salvarea democraţieĭ, care e basa politiceĭ nóstre, de salvarea libertăţeĭ, care e basa dreptuluĭ nostru, de salvarea naţiuneĭ muma nóstră nemuritóre şi iubită, pentru care suntemŭ cu toţĭ gata a sacrifica nu numaĭ ideile nóstre individuale, dar chiarŭ numele şi esistenţa nóstră.

«La începutulŭ acestuĭ secolŭ, părinţiĭ noştriĭ aŭ întêlnitŭ circumstanţele maĭ dificile, şi aŭ sciutŭ a le domina, inspirându-se de aceste ideĭ şi de aceste sentimente. Părăsiţĭ de regele lorŭ, pământulŭ patrieĭ fiindŭ năvĕlitŭ de armate streine, ameninţaţĭ de acestŭ geniŭ ilustru care părea că posedă secretulŭ distrugereĭ şi alŭ resbeluluĭ, închişĭ într'o insulă în care părea că se reduce teritoriulŭ naţiuneĭ, părinţiĭ noştriĭ nu numaĭ salvară patria, dar eĭ creară societatea modernă pe ruinele împrăştiate ale societăţilorŭ antice.

«Cortesiĭ sciŭ că naţiunea spaniolă n'a degeneratŭ, şi eĭ speréză că nu vorŭ degenera eĭ înşiĭ de la aspreie virtuţĭ naţionale care distinseră pe fondatoriĭ libertăţeĭ în Spania. Cându pericolile vorŭ fi înlăturate, cându obstacolile vorŭ fi învinse, cându vomŭ eşi din dificultăţile ce târăsce dupe sine orĭ-ce epocă de transisiune şi de crisă, poporulŭ spaniolŭ în totŭ timpulŭ câtŭ Majestatea Vóstră va sta pe nobilulŭ sĕŭ pământŭ, îĭ va da tóte doveḑile de respectŭ, de loialitate şi de consideraţiune, pentru că Majestatea Vóstră merită, pentru că augusta sea soçiă merită, pentru că inocenţiĭ seĭ fiĭ merită: nu va putea oferiĭ pe viitorŭ o coróna Majestăţiĭ Vóstre, dar îĭ va oferiĭ o altă demnitate, demnitatea de cetăţianŭ în sînulŭ unuĭ poporŭ independentŭ şi liberŭ.

«Palatulŭ Costesilorŭ, 11 Fevruariŭ 1873.

(Urméză subsemnăturele Preşedinteluĭ Rivero şi ale miniştrilorŭ).

O ḐI DE DURERE

Suspinulŭ tómneĭ, plinŭ de durere,
Jalnicŭ prin codriĭ se auḑea,
Cumŭ din a mopţiĭ lungă tăcere
Echoulŭ ḑileĭ linŭ deştepta.

Sórele galbenŭ, fără viaţă,
Murea'n apusulŭ înflăcăratŭ,
În vĕlulŭ tómneĭ de négră céţă,
Ca într'unŭ giulgiu înfăşuratŭ.

Ca lampa morţeĭ vacilătóre,
Luna cernită c'unŭ vĕlŭ de norĭ

www.dacoromanica.ro

Eşia din marea rĕsunătóre
Vĕduvă'n lume d'aĭ nopţiĭ soră.

Vênturĭ de tómnă, recĭ şi brumóse
Din nordulŭ aspru se deşteptaŭ,
Cu-ale lorŭ aripĭ vijelióse
Frunţele silveĭ mereŭ plecaŭ.

În sînulŭ vremeĭ, plinŭ de durere,
Uĭtatŭ de lume, ca'ntr'unŭ mormêntŭ,
Căţutŭ, ca frunţa, fără putere
Eramŭ p'alŭ tómniĭ jalnicŭ pămêntŭ,

Plângêndŭ cu firea, plină de jale,
Aĭ primă-vereĭ aniĭ rîţĕtoriĭ,
Cândŭ fericirea pe a mea cale
Arunca 'n lume suave floriĭ;

Cândŭ lângă mine maĭca duiósă,
Ca unŭ blândŭ ângerŭ mereŭ veghea;
Cândŭ oriĭ-ce oră era frumósă
Şi ca o clipă iute sbura;

Cândŭ întristarea sĕ esilase
De subtŭ căminulŭ celŭ părintescŭ;
Cândŭ suferinţa nu sfărâmase
Pe a mea maĭcă ce aţĭ jelescŭ;

Cândŭ alŭ meŭ tată, fără suspine,
Plinŭ de iubire mĕ mângâia,
Şi ale mele ţile senine,
Ca unde limpeţĭ dulce curgea;

Cândŭ jalea vĭăţeĭ întristătó e
Nu vejtejise sufletulŭ meŭ,
Cumŭ aţĭ a tómneĭ tristă oftare
Frunţa usucă pe trunchiulŭ sĕŭ:

Lăsându-ĭ crénga, vaĭ! desfrunzită
Plină d'alŭ morţiĭ rece fiorŭ,
Sĕ plângă'n silva îngălbenită
Cumŭ plângŭ în lume d'alŭ mameĭ dorŭ.

M. C.

DIVERSE

Uciderea în Petersburgŭ. D-lŭ de Zohn, nobilŭ rusŭ, eşindŭ la 7 Februariŭ de la clubŭ, s'a făcutŭ nevĕţutŭ.

Unŭ altulŭ a nume Maximŭ Ivanof, avêndŭ o profesiune miserabile, fiindŭ că administra nisce femeĭ prostituate, atrăsese dupe sine de la clubŭ pe D-lŭ Zohn până la stabilimentulŭ sĕŭ, unde, dupe o scurtă şedere, plecându, observa că i s'a furatŭ punga.—Elŭ se întórse şi ceru punga, amenin̦ţându că va raporta autorităţilorŭ acestŭ furtişagŭ.

Prostituitele spuseră că aŭ făcutŭ în glumă, şi promiţându-ĭ de a ĭ-o înapoia, îlŭ rógă a maĭ sta, aducându-ĭ totŭ de o dată bĕuturĭ otraviitóre. Bĕtrânulŭ Zohn, simţindŭ planulŭ de alŭ otrăvi, refusă beutura.—Ele cu sila turnară paharul în gura lui Zohn, care căţu, strigându către Maximŭ Ivanof, că l'a otrăvitŭ.—Omorîtoriĭ sarŭ şi tórnă şi restulŭ otrăveĭ pe gura nefericituluĭ Zohn, apoĭ l'a sugrumatŭ.

A doua ţi Ivanof vinde hainele mortuluĭ, cumpără o ladă de marfă, băgă într'ênsa pe Zohn, uitând la gâtulŭ mortuluĭ curéua cu care îlŭ sugrumase; înfundéţă cu paie goliciunea lăţiĭ, o légă cu sforĭ, o sigiléţă şi o transmite prin gară către Moscva cu o adresă mincinósă.

Lada cu marfă ajunse la Vama din Moscva, unde sĕ depuse, aşteptându-se sĕ vină stăpânulŭ; dar în vanŭ aşteptarea, căcĭ, dupe o lună de asceptare, Vama începu se sufere de o putóre aşia în câtŭ nicĭ unŭ amploiatŭ nu maĭ putea sta ăci.—Căutându-se prin diverse lăţĭ, se ajunge în fine şi la acea ladă de care abia se putea apropia cu nasurile astupate, unde, găsindu-se unŭ cadavru, s'a datŭ Justiţieĭ, prin ale căreĭ solicitudiniĭ, în scurtŭ se vede afiptă pronunciarea sentinţeĭ, în termeniĭ următorĭ :

«Maximŭ Ivanof, cu cele 3 femeĭ, complice la omorulŭ nobiluluĭ Zohn, se condamnă la mórte prin împuşcare.

Sentenţa s'a şi esecutatŭ.

* * *

Invierea unuĭ mortŭ. De câte-va ţile, se transportase la Cimitirulŭ din Paris, unŭ omŭ care se găsise mortŭ aprópe de podŭ, şi s'a depusŭ dupe obiceĭ golŭ, cu hainele lângă dênsulŭ, în care se găsise 40 francĭ şi o scrisóre în care se spunea locuinţa mortuluĭ.

A doua ţi, păţitorulŭ s'a speriatŭ, negăsindŭ pe masa de piatră, nicĭ pe mortŭ nicĭ hainele luĭ.

Uimitŭ şi ne putându sĕ pricépă cumŭ mortulŭ s'a făcutŭ nevĕţutŭ, pe cândŭ uşile eraŭ încuéte tótă nóptea, a luatŭ epistola şi, mergându la casa mortuluĭ, întrébă pe portarŭ.

—Aci e D-lŭ Ziro ?

—Este în odaiă.

—Cândŭ a venitŭ a casă ?

—Douĕ ore despre ţiuo.

Atuncĭ păţitorulŭ se urcă susŭ şi vĕţu cu mirare viŭ pe mortulŭ de ieră, făcêndu-şĭ dejunulŭ cu mare plăcere.

—Óre sunteţĭ D-vóstră pe care v'amŭ dusŭ ieră mortŭ la Cinitirŭ ?

— Da, respunse D-lŭ Ziro.

— Cumŭ aţĭ eşitŭ viŭ de acolo?

«Nu sciŭ nicĭ eŭ cumŭ m'amŭ găsitŭ acolo, atâtŭ sciŭ numaĭ, că suferŭ de leşinurĭ aşia de tarĭ, în câtŭ m'aretŭ ca mortŭ. Aşia m'a găsitŭ bóla acésta aprópe de noulŭ podŭ şi amŭ căţutŭ în nesimţire,

Spre ţiuă treţindu-mĕ, mĕ vĕţuĭ în Cimitirŭ întovărăşitŭ încă de douĭ morţĭ pe patulŭ de piatră, nu îmĭ camŭ veni aşia bine.

Vĕţênd hainele mele, m'amŭ îmbăcatŭ îndată şi, deschiţêndŭ pe ascunsŭ uşia bisericeĭ, amŭ eşitŭ. Dupe ce amŭ încuiatŭ érăşĭ uşia, ca sĕ nu lasŭ în frigŭ pe camaraţiĭ meĭ ceĭ morţĭ, amŭ venitŭ érăşĭ în casa mea.

Păţitorulŭ, întorcându-ĭ epistola şi punga, a plecatŭ, făcênduşĭ semnulŭ crucĭĭ, ca unulŭ ce în viaţa sea nu a vĕţutŭ înviindŭ vre unŭ mortŭ.

(*Sperança.*)

* * *

Publicămŭ o hotărîre a Trib, Muscelŭ care, singură, destulŭ vorbesce.

Audienţa de la 20 Octombre.

Preşedinţa D-luĭ Potocénu, preşedinte.

Membrŭ presinte D-lŭ Dimitrie Catunénu, judecătoru instrucţie.

Suplimentele C. Vladoianu, dusŭ în concediŭ.

Fotoliulŭ ministruluĭ publicŭ s'a ocupatŭ de D-lŭ substitutŭ Toma Zguriadescu.

Astă-ţĭ fiindŭ la ordinea ţileĭ cercetarea procesuluĭ ce tratésă între Ión Vătăşescu cu moşneniĭ Cotenești şi cetăţeniĭ pentru pămêntŭ.

La apelulŭ nominalŭ a cumpĕratŭ în instanţa reclamantulŭ Vătăşescu în persónă şi prin procuratorŭ declaratŭ inpretorŭ D-nu Nae Săulescu. — Dintre pârâţiĭ George N. Cotenescu, Niţă Cornecu şi alţiĭ.

Maĭ înainte de a observa procedura chiămăreĭ în judecată, *D-lŭ substitutŭ luându cuvêntulŭ, a ridicatŭ escepţiunea de perimarea acţiuneĭ*, susţiindŭ că procesulŭ s'a intentatŭ în anulŭ 1852 şi s'a închisŭ în acelaşŭ anŭ la Iunie; în urmă s'a redeschisŭ la 1866 Maiŭ, şi s'a închisŭ érăşĭ la 9 Septembre acelaşŭ anŭ, dupe care tocmaĭ în anulŭ 1872 s'a redeschisŭ, şi astŭ-felŭ, de la închiderea cea din urmă şi până la redeschidere aŭ trecutŭ cinci aniĭ, învocându dispositiunile art. 257 proc. civ.

Reclamantulŭ, *prin alŭ sĕŭ advocatŭ, a întêmpinatŭ că a făcutŭ o eróre de a cerutŭ redeschiderea procesuluĭ de faciă*, fiindŭ perimatŭ termenulŭ de douĭ aniĭ.

Complectulŭ, trecênd în camera de consultaţiune, şi deliberându, a pronunciatŭ următórea sentinţă:

Tribunalulŭ,

Avêndŭ în vedere că procesulŭ în speciă este civilŭ, şi are de obiectŭ cererea făcută de Ión Vătăşessu contra moşnenilorŭ Cotenescĭ şi cetăţeniĭ din délŭ pentru nişte pămêntŭ.

Ascultându pe D. substitutŭ în escepţiunea ridicată.

Pe advocatulŭ reclamantuluĭ în întêmpinăriĭ.

Considerându că din lucrările esistente în dosarulŭ procesului se constată că reclamantulŭ Vătăşescu a intentatŭ procesulŭ de faciă în anulŭ 1852 şi a duratŭ până la Maiŭ 1866, cândŭ prin ţiarulŭ No. 2203 s'a închisŭ pentru nepresentarea părţilorŭ în litigiŭ.

Considerându că reclamantulŭ, prin suplica admisă la No. 3126 din anulŭ 1872 a cerutŭ a luĭ redeschidere, dupe o trecere de cinci aniĭ.

Considerându că dupe definiţia art. 257 proc. civ. partea interesată care va lăsa se trécă douĭ aniĭ de la celŭ din urmă actŭ de procedură, judecata se perimă.

Pentru espusele considerate, în unire cu conclusiunile D-luĭ substitutŭ.

In virtutea legiĭ

Hotărasce :

Admite escepţiunea ridicată de representantulŭ ministeriuluĭ publicŭ, şi în consecinţă acţiunea deschisă de Ión Vătăşescu contra moşnenilorŭ cetăţeni şi coteneştĭ pentru pămêntŭ se declară perimată, în reserva reclamantuluĭ a-şĭ porni o nouă acţiune în condiţiunile prescrise de lege.

(*Dreptulŭ*).

Societatea Amicilorŭ Belelorŭ Arte

Se face cunoscutŭ amatorilorŭ de tablouri, că Duminică, 18 Februarie, de la orele 12 până la 4, va continua licitaţiunea pentru vênţarea tablourilorŭ D-luĭ Pictorŭ Grigorescu, în sălile Esposiţiuniĭ, (Hotelŭ Herdan, Bulevardulŭ Universităţiĭ.(

Preşedinte, *C. Esarcu*
Directore administratorŭ, *C. Stăncescu*

SALA ATENEULUĬ

Duminică, 18 *Ftvruarie* la 8 ore séra, *T. L. Maiorescu*, va ţine o conferinţă publică despre :

EGOISM ŞI ABNEGAŢIUNE

Intrarea liberă pentru toţi

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE		
Obligaţiunĭ rurali	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domeniali	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ		
Paris à vista	—	—
» 3 luni	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 luni	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 luni	.372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE		
Metalice	71	20
Naţionale	74	15
Lose	104	75
Acţiunile băncei	984	—
Creditulŭ	337	25
London	109	20
Oblig. rurale ungare	81	50
» Temeşvar	79	—
» Transilvane.	78	25
» Croate	—	—
Argintŭ în mărfurĭ	108	—
Ducaţĭ	—	—
Napoleonĭ	8	70

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru îrigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Reginei Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la **D-nu Hurier Coiffeur** Podu Mogoşóieĭ.

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autorii: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicţionaire de commerce 2 volumes, Dicţionnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicţionnaire de geographie et des sciences, ediţiă nouă.

CODICELE române, de Boerescu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL
DE THRIDACE
DE VIOLET
PARFUMEUR Bte, A PARIS
Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.
Dépôt dans toutes les villes du monde.
EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE!
LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA
ŞI
SIROPŬ DE NAFÉ
DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medici ai spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăresci şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucuresci: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29.
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris
Depositu in Pharmacopeele de capelenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorii se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA
DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuririĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER
Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ
Paris, 14, rue Taranne
Depositŭ la primile case de comerciŭ.

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6- doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.,

www.dacoromanica.ro

MARŢI, 20 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 301

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 19 FEVRUARIE

Astă-dĭ începe în Senatŭ discuţiunea asupra legeĭ monopoluluĭ spirtóselorŭ. In urma esplicărilorŭ ce amŭ datŭ despre lovirea ce dă acéstă lege producţiunii, comerciuluĭ şi consumatorilorŭ; în urma criticilorŭ ce amŭ făcutŭ legeĭ, orĭ ce am maĭ ţice, arŭ fi fără putere.

Remâne ca Senatulŭ sĕ se gîndéscă maĭ matorŭ de câtŭ s'a gânditŭ în cele l'alte ocasiunĭ şi, séŭ se respingă legea, séŭ, daca ţine cu orĭ ce preţŭ s'o votese, atuncĭ se nu emită articolulŭ optŭ, pentru care o sumă de evreĭ a venitŭ în Bucurescĭ, şi despre care D. Cortatzi, senatorile, ne spune, într'unŭ suplimentŭ alŭ jurnaluluĭ *Poporulŭ*, că întrebuinţésă totŭ felulŭ de miḑlóce şi promisiunĭ ca sĕ se respingă acelŭ articolŭ.

Celŭ puţinŭ, dacă ţiŭ sĕ se lovéscă cu orĭ ce preţŭ comerciulŭ, producţiunea şi consumaţiunea română, se nu facă unŭ privelegiu, o escepţiune pentru jidanĭ.

O depeşiă din Athena, cu data de 27 Februarie, ne anunţă că concesionarulŭ Serpieri a vêndutŭ minele Laurium bancheruluĭ Lingros şi băncelĭ otomane din Constantinopole, care lucrésă în înţelegere cu guvernulŭ elenŭ; că tóte obiectele minelorŭ, fabricile, liniile ferate şi tóte concesiunile pentru esploatarea acestorŭ mine, suntŭ încă pendinţĭ pentru suma de 12 milióne drahme. Prin urmare, cestiunea e resolvată.

Ca se véḑă româniĭ prin câte peripeţiĭ a trecutŭ acéstă cestiune, şi ca se ia din purtarea grecilorŭ o sumă de învĕţăminte, reproducemŭ dupe *Iris*, jurnalŭ grecŭ, unŭ articolŭ d'o mare importanţă.

Patriotismulŭ grecilorŭ în acéstă ocasiune, ca şi în tóte cele l'alte, a fostŭ la înălţimea unuĭ naţiunĭ care îşĭ aduce aminte că este demna urmaşe a acelorŭ eroĭ carĭ aŭ luptatŭ la Termopile şi aŭ învinsŭ la Navarin.

Esemplulŭ este mare. Şi dacă nu l'a putut înţelege guvernulŭ nostru, pusŭ de streinĭ, cu ocasiunea drumurilorŭ ferate Strusberg; dacă nu intră în capulŭ sĕŭ, trebue celŭ puţinŭ sĕ-lŭ înţelégă naţiunea română în cestiunea băncelĭ fonciare, ce se pregătesce a se da érŭ streinilorŭ, pentru care a şi eşitŭ sgomotulŭ de abdicare.

Recomandămŭ lectorilorŭ noştrĭ pentru aḑĭ articolulŭ din *Iris*, promiţêndŭ a reveni asupra cestiunii băncĭ şi abdicărĭ, despre care ne anunciă Dpmnulŭ Rosetti din Paris că vorbesce jurnalulŭ *le Gaulois*.

CESTIUNEA LAURIUM

Laurium este unŭ munte în districtulŭ Atticeĭ, fórte aprópe de Atena. Atenienĭ, în antichitate, scoteaŭ din Laurium argintŭ, întrebuinţândŭ pe numeroşiĭ lorŭ sclavĭ la esplótarea minelorŭ Prin propunerea luĭ Temistocles, venitulŭ din Laurium se lua pentru trebuinţele Republiceĭ. Cu acestŭ venitŭ s'aŭ construitŭ acele sute de nave care s'aŭ luptatŭ la Salamina şi aŭ scăpatŭ civilisaţiunea lumeĭ, abia născută în Grecia, din ghiarele barbarismuluĭ Asieĭ.

Dupe căderea Greciеĭ subt romanĭ, şi dupe acea subt turcĭ, Laurium s'a părăsitŭ, căcĭ ambiĭ concheranţĭ găseaŭ destule alte bogăţiĭ în Grecia ca sĕ jefuéscă, şi nu s'aŭ maĭ ocupatŭ de minele eĭ.

La Laurium însĕ rĕmăsese încă de la anticĭ gremeḑĭ enorme de halde şi ruginĭ séŭ sgură, adică pămêntulŭ mineralŭ virginŭ, şi rămăşiţele pămêntuluĭ mineralŭ esploatatŭ.

Haldele, precum şi sgura, le-aŭ cerutŭ mulţĭ streinĭ de la guvernul Greciеĭ, subt-Capodistia, spre esploatare; acesta însĕ a respinsŭ cererile tutulorŭ. La 1867 o companiă franco-italiană, Serpieri şi Roux, a reuşitŭ a lua sgura din Laurium cu o plată de 30%, ce trebuia sĕ dea guvernuluĭ Greciеĭ. Compania acésta, care abia putu complecta acţiile eĭ, s'a găsitŭ în treĭ anĭ cu o avere de treĭ sute milióne francĭ. Grecilorŭ, negreşitŭ, le păru reŭ că aŭ avutŭ neroḑia se cedese sgura din Laurium; n'aŭ îndrăsnitŭ însĕ a pronunţa o vorbă macarŭ, respectând contractulŭ. Fără veste însĕ, şi din întêmplare (prin naufragiulŭ uneĭ nave a luĭ Serpieri) aŭ descoperitŭ că compania, în locŭ de sgură, esploată halde din care s'a înavuţitŭ, cea ce se consideră ca o hoţiă, de óre ce nu se prevedea în contractŭ.

Guvernulŭ elenŭ, pe de o parte a trasŭ pe Serpieri în judecată, şi s'a condemnatŭ la despăgubirĭ pentru furtişaguri; érŭ pe de alta a popritŭ cu desăvêrşire a se maĭ fura Haldele.

Serpieri însĕ şi Roux, aŭ reuşitŭ sĕ încheiă contracte cu nisce locuitorĭ grecĭ din prejurŭ, pentru câte-va din locurile haldelorŭ, cu scopŭ de a scăpa pe de o parte de despăgubirĭ, érŭ pe de alta sĕ aibă unŭ pretestŭ ca sĕ maĭ fure halde. Guvernulŭ hellinŭ a acţionatŭ pe vêndătorĭ ca sĕ constate dreptulŭ de posesiune pe pămêntulŭ care, din vechime, n'avea altŭ stăpânŭ de câtŭ pe statulŭ grecŭ. Vêndătoriĭ neputândŭ presenta nicĭ unŭ documentŭ, aŭ fostŭ condamnaţĭ. Serpieri şi Roux însĕ, neputândŭ reuşi în planurile lorŭ, nicĭ prin dărĭ, nicĭ prin şarlataniĭ, pe lângă guvernul helen aŭ recurs la protecţiunea guvernuluĭ Franciеĭ şi Italieĭ, şi aŭ cerutŭ întervenirea acestorŭ douĕ puterĭ, creḑêndŭ că va speria pe grecĭ ca sĕ cedese. — Şi într'adevĕrŭ, ministeriulŭ Bulgaris, temându-se de consecinţe grave, s'a înduplecatŭ a despăgubi compania franco-italiană cu 16 milióne drahme. Opinia publică însĕ, avêndŭ pe Epaminonda Deligeorgis în capŭ, a protestatŭ ca unŭ singurŭ omŭ, şi ministerulŭ n'agăsitŭ în Cameră nicĭ unŭ deputatŭ ca sĕ-lĭ susţiă. Ministerulŭ a căḑutŭ şi Regele a chiămatŭ pe Deligeorges ca sĕ formeḑe ministerulŭ.

Primulŭ faptŭ alŭ luĭ Deligiogis a fostŭ sĕ respingă cererile Franciеĭ şi Italieĭ, şi, printr'unŭ memorandum severŭ, a resturnatŭ sofiismele streniloru şi a luminatŭ opinia publică a lumeĭ întregĭ.

Cu tóte acestea, Franciеĭ şi Italieĭ, venindu-le fórte greŭ de a se vedea învinse de unŭ guvernŭ ca acela alŭ Greciеĭ, aŭ cerutŭ intervenirea puterilorŭ neutre, ca sĕ facă pe guvernulŭ Greciеĭ a ceda.

Guvernulŭ Greciеĭ însĕ, convinsŭ de dreptulŭ ce avea, şi creḑîndŭ că drreptulŭ nu se distruge nicĭ de forţă nicĭ de greutate, a rĕspunsŭ categoricŭ:

«*Amŭ cedatŭ sgură numaĭ şi nu halde; nimicŭ nu cedămŭ, şi numaĭ forţa brutale póte sĕ ni le răpéscă.*»

Francia şi Italia, vĕḑêndŭ că mergŭ pe calea strâmbă, şi se micşoreḑŭ dinaintea miceĭ dar valoróseĭ naţiunĭ grece, aŭ propusŭ ca cestiunea sĕ se resolve printr' unŭ arbitragiŭ internaţionalŭ.

Grecia a respinsŭ şi acéstă propunere, ḑicêndŭ că afacerile particolare, afacerĭ de contracte nu sĕ resolvŭ de câtŭ de tribunalele Greciеĭ. Lupta a urmatŭ pe acestŭ tĕrâmŭ, şi în acéstă luptă nobilă, guvernulŭ Greciеĭ a găsitŭ sprijinŭ în totŭ panelinismulŭ şi în toţĭ învĕţaţiĭ specialĭ aĭ Europeĭ, declarându-se pentru drepturile luĭ.

Compania franco italiană, câştigându în scurtŭ timpŭ douĕ sute milióne cu hoţiile eĭ la Laurium, semăna aurŭ în drépta şi în stânga, în câtŭ lumea întrégă a vĕḑutŭ injuriile ce se adresaŭ Greciеĭ de către organele companieĭ, ameninţările pentru rupena relaţiilorŭ diplomatice, ocupaţiunĭ et, et; dar guvernulŭ Greciеĭ a statŭ neclintitŭ ca o stâncă de diamandŭ.

Unde trebuia sĕ se sfîrşéscă acéstă luptă a Franciеĭ şi Italieĭ, în contra Greciеĭ? Negreşitŭ la triumfulŭ Greciеĭ, fiindŭ că triumfulŭ eĭ este triumfulŭ dreptăţiĭ.

Câte lecţiunĭ póte culege din acéstă împrejurare naţiunea şi guvernulŭ Românieĭ!

CIRCULARA DOMNULUI CASTERARU

CĂTRE

Representanţiĭ Republiceĭ spaniole în streinătate

»Telegramele trimise D-niĭ Vóstre de ministeriulŭ acesta, v'aŭ înscliinţatŭ, că Adunatea suverană

www.dacoromanica.ro

a naţiuneĭ spaniole a proclamatŭ Republica ca formă definitivă de guvernŭ. Acestŭ actŭ nu este unŭ resultatŭ alŭ revoluţiuniĭ, o consecinţă a surprinderiĭ, nu, elŭ a eşitŭ din cugetarea conscinciósă şi voinţa suverană a ambelorŭ corpurĭ care, alese de curândŭ prin votulŭ generalŭ alŭ poporuluĭ, întrebate de autorităţile legitime, şi deliberându în deplină pace, s'aŭ pututŭ convinge că, subtŭ împrejurările de faciă prevĕdute de multŭ, acésta este dorinţa naţiuneĭ. Recunoscêndŭ şi făcêndŭ justiţiă fidelităţiĭ şi spiritului constituţionalŭ alŭ regeluĭ din urmă, trebue sĕ mărturisimŭ că totuşĭ n'a pututŭ sĕ învingă repulsiunea înăscută acesteĭ naţiunĭ bune şi mândre, contra orĭ cărĭĭ procedărĭ ce crede, cu dreptŭ séŭ nedreptŭ, că ameninţă independinţa eĭ. In facia uneĭ asemene situaţiunĭ, a înlăturatŭ în modŭ patrioticŭ acestŭ conflictŭ, renunţându în numele sĕŭ şi în acela alŭ sucesorilorŭ sĕĭ, la corôna Spanieĭ. Aflându-se acéstă decisiune, şi publicându-se renunţarea, numaĭ o singură cugetare domina opiniunea partidelorŭ, aceea a necesităţeĭ imperióse, d'a pune Republica în locŭlŭ monarchieĭ. Cu unŭ patriotismŭ sublimŭ, cu unŭ sensŭ politicŭ fórte rarŭ, cu prevederea, care este moşteniṛea poporuluĭ nostru escelinte, Cortesiĭ aŭ îndeplinitŭ tóte dorinţele naţiunĭĭ spaniole, adoptându forma de guvernŭ particulară democraţielorŭ, adică cea republicană. Deliberările lorŭ n'aŭ fostŭ influinţate de nicĭ o presiune internă séŭ esternă, de nicĭ o' ameninţare séŭ tumult. Poporulŭ fu liniscitŭ, armata ascultătóre, tóte autorităţile ş'aŭ îndeplinitŭ în pace datoriile şi funcţiunile lorŭ, şi astŭ-felŭ amĥele camere, reunite în Adunare naţională, aŭ procedatŭ în pace şi libertate la votare.

Dupĕ aceea, s'a procedatŭ la alegerea guvernuluĭ naţionalŭ, ce se compune din deputaţiĭ, alŭ cărorŭ nume vi s'a transmisŭ deja. Guvernulŭ, reunindu-se imediatŭ, a decisŭ a întrebuinţa tótă puterea şi energia luĭ spre a îndeplini funcţiunea ce i s'a conferitŭ de Adunarea naţională, şi spre a menţine cu orĭ ce preţŭ ordinea publică. Sperŭ dĕră, că D-nia Vóstră, ca patriotŭ ce sunteţĭ, veţĭ comunica guvernuluĭ pe lângă care sunteţĭ acreditatŭ, că Republica va fi de acumŭ nainte forma definitivă a statuluĭ nostru, şi că, spre a o menţine şi înrădăcina, contămŭ pe respectulŭ înaintea legiĭ, de care poporulŭ spaniolŭ a datŭ atâta probe în cursulŭ celorŭ din urmă patru anĭ aĭ guvernărĭĭ democratice, precumŭ şi pe fidelitatea armateĭ, care este hotărîtă sĕ susţiă forma cea nouă de guvernŭ. D-nia Vóstră se va sili d'a înlătura tóte prejudiţiile şi va represinta ideea, că acéstă Republică, manifestă voinţă a naţiunĭĭ, garantéză ordinea publică. Siliţi-vĕ d'a areta şi proba caracterulŭ eĭ pacinicŭ, atâtă în întru câtŭ şi pentru străinătate, şi că patria nóstră posedă virtuţile, care distingŭ pe popórele ce suntŭ mature de a se guverna ele înşile. Spulberaţĭ opiniunile enorate, care aflămŭ că se menţinŭ în streinătate asupra armateĭ. Ast-felŭ precumŭ amŭ decisŭ, d'a o susţine şi amcliora, asemene şi armata spaniolă este hotărîtă sĕ susţiă autoritatea nóstră legală, fiindŭ eşită din cugetulŭ şi voinţa poporuluĭ spaniolŭ. Bine-voiţĭ a da citire circulareĭ de faciă ministruluĭ afacerilorŭ streine, şi a-ĭ lăsa o copiă.

Madrid, 12 Fevruarie 1873. **Emilio Castelar.**

AMBELE FRANCII

Jurnalele din Francia ne aducŭ resultatele generalĭ a le commerciuluĭ din afară alŭ Francieĭ in ţintervalulŭ anuluĭ 1872. Aceste resultate intrecŭ tóte speranţele ce s'arŭ fi pututŭ concepe. Cu tótă sguduirea dată in afacerĭ prin evenîmentele din 1870 —71, cu tótă perderea ambelorŭ provinciĭ eminamente industrialĭ, totalulŭ preţiuluĭ esportaţiunilorŭ şi importaţiunilorŭ întrece cifrele atinse până acum în anĭ ceĭ maĭ favorisaţĭ. In 1872, importaţiunea a fostŭ de 3 miliarde 477 milióne, pe câtă vreme anulŭ celŭ maĭ favorisatŭ aĭ anilorŭ precedinţĭ nu dedea maĭ multŭ de 3 miliarde 393 milióne. Pentru esportaţiune, diferinţa în favórea anuluĭ 1872 este încă şi maĭ mare. Totalulŭ valóreĭ, prinsă în annulŭ acesta, este de 3 miliarde 679 milióne. Cifra cea maĭ mare prinsă în anniĭ precedinţĭ este de 3 miliarde 88 milióne.

Aceste cifre represintă munca Francieĭ, a Francieĭ ce fecundă cu sudorile séle şi rodesce cu inteligin̦ţa'ĭ resursele patrieĭ, nu însĕ a le patrieĭ de la Versailes ce se ocupă a face la discursurĭ neghióbe în cestiunĭ de persóne, a satisface resbunărĭ individualĭ, orĭ a formula recriminărĭ deşérte şi speranţe fără temeiŭ.

Adeverulŭ este că suntŭ douĕ Franciĭ şi din nefericire străinulŭ nu cunósce de câtŭ pe cea maĭ sgomotósă: pe aceea a tribuneĭ şi a jurnalelorŭ. Scimŭ noĭ însĕ una maĭ bună, pentru că totŭ de o dată este şi modestă şi folositóre: Francia aceea este a atelieruluĭ, a câmpuluĭ şi a scóleĭ.

Pe cândŭ cea dintêiŭ vorbesce, ceĭ altă lucrésă. Pre cândŭ cea dintêiŭ îşĭ chieltuesce baniĭ în deşertŭ, ceĭ-altă câstigă.

Va veni o ḑi cândŭ populiĭ vorŭ înţelege ce multŭ aŭ greşitŭ d'a-şĭ părăsi destinele în mâĭnele a câtorŭ-va vorbitorĭ vanitoşĭ. Vorbele costă fórte scumpŭ. Rhetorica D-luĭ de Gramont şi a D-luĭ Olivier a costatŭ douĕ provinciĭ şi cincĭ miliarde.

Privindŭ, fără nicĭ o preocupare de partitŭ, pe acestĭ baladinĭ aĭ fraseĭ, în timpulŭ eserciţiuluĭ lorŭ, pe cândŭ provócă aplausele publiculuĭ, ne apucă unŭ desgustŭ şi o mâniă nespusă, câcĭ, fără dóră, cuvintele acestea potŭ nasce furtunĭ îngrositóre... Nu e multŭ de cândŭ trecurămŭ prin unele ca acestea.

Amarŭ popululuĭ care se lasă a se conduce de ritorĭ. In 1848, sir Henry Bulwer ḑicea de Francia, condusă de Lamartine: «Orpheŭ a devenitŭ stăpânulŭ Francieĭ; elŭ «o farmecă cu cânturile luĭ, atâta dóră că «musica e scumpă.»

De atuncĭ în coace, musica ce ne-a cântatŭ ne-a costatŭ şi maĭ scumpŭ. (1)

Aşĭ dori sĕ nu maĭ judece străinulŭ pe Francia dupe politica eĭ cea mica, dupe literatura eĭ cea mică, dupe theatrulŭ şi dupe jurnalele eĭ celle micĭ. Aşĭ dori sĕ vină străinulŭ sĕ şédă, în căminulŭ familielorŭ nóstre, modele de virtuţĭ şi păstrătóre a le sântelorŭ nóstre tradiţiunĭ. Vină sĕ ne visitese scólele, asilele de charitate şi de sciinţă; călătorésca prin cămpiele nóstre şi visitese atelierele nóstre, sanctuarie de labóre bine-cuvêntate de Dumneḑeŭ. Acolo este Francia cea adeverată, aceea care avea unŭ viitorŭ atâtŭ de gloriosŭ şi înaintea căriea nu s'a închisŭ era viitoruluĭ.

Aşĭ voi încă, aşĭ voi maĭ alesŭ, ca ómenĭ carĭ facŭ politică cu prejudecărĭ meschine şi cu ure tenacĭ, ca aceĭa carĭ facŭ literatură numaĭ ca sĕ placă mulţimilorŭ spre a'ĭ pungui cum e maĭ reŭ, în schimbulŭ unuĭ rîsŭ dobitocescŭ; a'şĭ dori ca unĭĭ ca aceĭa sĕ se cobóre în fundulŭ consciinţeĭ lorŭ şi sĕ înţellégă o dată reulŭ ce facŭ ţereĭ lorŭ, Francieĭ ceĭ adeverate, dândŭ străinuluĭ spectacululŭ uneĭ naţiunĭ false, putreḑită de vicĭĭ şi de ridiculŭ, caricatură nedemnă a mariĭ şi sânteĭ patriĭ.

(1). Aceste ideĭ ni se parŭ aşa de greşite în câtŭ ne pare curiosŭ cum unŭ profesore vine sĕ le împărtăşiască. Se sciă că cuvêntulŭ a fostŭ de la Dumneḑeŭ şi Dumneḑeŭ a fostŭ cuvêntulŭ! Cuvîntulŭ a dusŭ popórele la gloriă şi la mărire.

Nota Redacţiunii.

(*Journal de Bucarest*). **U. M.**

NOUA TACSĂ ASUPRA PAVAGIULUĬ

Bucurescĭ, 1873, Fevruarie 15.

Domnule redactore,

In *Monitorulŭ oficialŭ* de erĭ, 14 ale corenteĭ lunĭ, amŭ vĕḑutŭ unŭ decretŭ cu No. 336 alŭ D. Ministru de interne, prin care se autoriséḑă consiliulŭ Municipalŭ din Bucurescĭ. de a percepe câte unŭ leŭ de metru de faciadă din stradele pavate cu piatră ordinară şi cele şioseluite.

Acésta tacsă fiindŭ una din cele- maĭ împovĕrătóre pentru nefericitulŭ poporŭ sĕracŭ alŭ Capitaleĭ, amŭ creḑutŭ şi creḑŭ de a mea datoriă, ca cetăţénŭ şi românŭ, de a protesta publicŭ şi de a face apelŭ la D. ministru de interne ca sĕ retragă o asemenea autorisaţiă dată Municipalităţiĭ, pentru motivele indicate în apelulŭ dupe contra pagină, adresatŭ către acelŭ D. Ministru.

Convinsŭ că D-v. (dupe cumŭ vĕḑŭ pe tótă ḑiua în jurnalulŭ *Telegrafulŭ* ce redactaţĭ), aveţĭ tótă buna voinţă de a publica actele arbitrare şi neumane ce se comitŭ de orĭ-cine, iaŭ curagiulŭ a vĕ adresa acéstă epistolă şi apelulŭ către D. ministru, şi a vĕ ruga ca sĕ bine voiţĭ a face sĕ se însereḑe apelulŭ, şi daca veţĭ găsi de cuviinţă şi epistola, în celŭ dintêiŭ numĕrŭ alŭ stimabiluluĭ D-vóstră ḑiarŭ.

Mi se va ḑice de unĭĭ că de ce n'amŭ făcutŭ acestŭ apelŭ D-lorŭ membrĭĭ municipalĭ, ca unĭĭ ce aŭ titlulŭ de părinţĭ aĭ oraşuluĭ? Eĭ bine, maĭ meritá óre unŭ asemene titlu cândŭ singurĭ suntŭ autorĭĭ uneĭ asemenea tacse care nu póte avea altŭ nume de câtŭ draconiană? Dupe mine unu ḑicŭ că, nu. Prin urmare amŭ creḑutŭ de prisosŭ a mĕ maĭ adresa către D-lorŭ.

Mi se va ḑice de alţiĭ că, de ce nu m'amŭ adresatŭ către corpurile legiuitóre, carĭ aŭ dreptulŭ de controlŭ şi de a apăra pe nefericitulŭ poporŭ? Eĭ bine, şi la acea voiŭ respunde érăşĭ că este de prisosŭ, căcĭ singure voteḑŭ pe tótă ḑioa dărĭ.

Mi se va putea ḑice érăşĭ că, de ce sĕ mĕ adreseḑŭ la D. ministru? Eĭ bine, aicĭ se schimbă cestiunea, prin urmare voiŭ râspunde acelorŭ carĭ îmĭ va face asemenea întrebare că, legea perceperĭ de nouĭ tacse nu se presintă la Corpurile Legiuitóre de către Municipalităţi, ci de D. ministru, şi cândŭ asemenea tacse se voteḑŭ de corpurile legiuitóre, nu se póte aplica de câtŭ numaĭ atuncĭ cândŭ se sanţionéḑă, adică, amŭ vrutŭ sĕ ḑicŭ cândŭ se aprobă de D. ministru, printr'unŭ decretŭ ca celŭ de susŭ cu No. 336; şi dupe câte amŭ auḑitŭ, se ḑice că se află în Constituţiă nu ştiŭ ḑĕŭ ce numĕrŭ de articolŭ prin care se dă dreptŭ DD. miniştriĭ de a nu sancţiona o lege votată de corpurile legiuitóre, daca acea lege credŭ că este vĕtămĕtóre societăţiĭ, s'aŭ nu este timpulŭ de a se aplica, precumŭ amŭ auḑitŭ că s'aŭ întêmplatŭ cu unele care s'aŭ întêrḑiatŭ sanţionarea lorŭ — de ecsemplu: acea a cocesiunĭ drumurilorŭ de ferŭ, cândŭ aŭ trecutŭ de la D. Strusberg la altulŭ.

Vedeţĭ dar că amŭ dreptulŭ de a mĕ adresa numaĭ către D. Ministru, singurulŭ competente de a face sĕ nu se aplice o asemenea tacsă împovărătóre, care loveşte şi se cere numaĭ de la ómenĭ săracĭ.

Bine voiţĭ, vĕ rogŭ, D-le Redactorŭ, a primiĭ în-

www.dacoromanica.ro

credinţarea pentru deosebita stimă şi considerare ce vĕ portŭ.

Unulŭ din cetăţeniĭ săracĭ

Domnuluĭ Ministru de Interne alŭ Românieĭ.

APELŬ

Domnule Ministre,

In *Monitorulŭ* de erĭ, 14 ale corenteĭ lunĭ, amŭ vĕdutŭ unŭ decretŭ cu No. 336, prin care autoriḑaţĭ pe consiliulŭ Mumicipalŭ din Bucurescĭ de a percepe tacsa de unŭ leŭ de fiă care metru de faţadă dupe stradele pavate cu piatră ordinară şi cele şoseluite

O asemenea tacsă fiindŭ injiustă şi neumană totŭ deodată, pentru că se cere numaĭ de la poporulŭ săracŭ, luaĭ curagiulŭ de a vĕ esplica pentru ce.

Este cunoscutŭ, atâtŭ de D-v. câtŭ şi de orĭcare, care locueşce în capitală, că cu câtŭ se depărtéḑă cine-va de centrulŭ Capitaleĭ spre barieră şi afară din barieră, care ţine totŭ de capitală, cu atâtŭ se înmulţeşte întinderea faciadelorŭ poroprietăţilorŭ şi se micşoréḑă valórea atâtŭ a chiriilorŭ câtŭ şi a locurilorŭ, până cândŭ ajunge ca unŭ locŭ, care are o faciadă de la 100 până la 200 metri şi maĭ multŭ sĕ nu aibă pe dênsulŭ de câtŭ o căscióră în care abia sĕ pótă a se adăposti proprietarulŭ luĭ fără a maĭ putea da şi cu chiriă.

Luândŭ dar o proprietate care are o faciadă nu de 200, nu de 100 ci numaĭ de 50 metriĭ, câtŭ trebue sĕ plătéscă? Neapăratŭ 50 de francĭ. Câtă chirie póte se i se ĭ-a pentru casă cândŭ sarŭ închiria? De la 10 galbenĭ până la 40 maximum pe anŭ.

Sĕ vedemŭ şi casele din centrulŭ oraşuluĭ unde suntŭ stradele pavate cu peatră cubică s'aŭ ordinară şi canalisate, şi sĕ vedemŭ ce întindere de faciade aŭ, şi ne vomŭ asigura că n'aŭ de câtŭ de la 4 până la 20 metriĭ celŭ multŭ. Câtă chirie se ĭa de la casele situate pe asemenea strade? Neapăratŭ şi cunoscutŭ de toţĭ că se ĭa de la 100 şi până la 1000 s'aŭ 2000 galbenĭ pe anŭ. La ce tacse sunt supuse pentru faciadă aceste case? La 1 leŭ şi 50 banĭ şi la 2 leĭ de metru. Luândŭ una din aceste case cu o faciadă de 10 metre şi cu o chiriă numaĭ de 200 galbenĭ, vedemŭ că nu este obligatŭ proprietarulŭ de a plăti de câtŭ numaĭ de la 15 până la 20 leĭ.

Este constatatŭ dar că dupe acéstă lege, o casă care are venitŭ de 40 galbenĭ macsimum, plăteşce 50 leĭ, şi o casă care are venitŭ minimumŭ de 200 galbenĭ, plăteşte 20 leĭ

Este egală, este justă, este umană tacsa ce se autoriséḑă Municipalitatea prin decretulŭ No. 336, de a percepe de la nefericiţiĭ locuitorĭ aĭ capitaleĭ? Dupe mine unulŭ ḑic de o mie de orĭ că nu şi érŭ uu.

Vedeţĭ dar că ceĭ maĭ mulţĭ din proprietarĭ carĭ nu beneficiază de casele lorŭ de câtŭ numaĭ cu şederea, vorŭ fi siliţĭ a plăti înḑecitŭ maĭ multŭ de câtŭ aceĭ proprietarĭ bogaţĭ carĭ beneficiéḑă de venituri marĭ dela casele lorŭ, maĭ adăogînduse că proprietariĭ bogaţĭ, pentru mica plată la care se supunŭ pentru faţade, aŭ iluminarea cu gazŭ aŭ canaluri de se scurge din curţile lorŭ tótă apa şi murdăriile; maĭ aŭ şi gardiştĭ, pentru pază, cândŭ ceĭ săracĭ care, suntŭ supuşĭ a plăti maĭ multŭ, nu numaĭ că n'aŭ nimicŭ din tóte acestea, dar curţile le suntŭ inundate de apă care le ruineḑŭ casele.

Se va ḑice de D-niĭ Municipalĭ că, de ce daca suntŭ săracĭ, ţinŭ locurĭ atâtŭ de întinse şi nu le vîndŭ! Răspunsul este fórte simplu: aceĭ ómenĭ carĭ aŭ întinderĭ marĭ, orĭ că le aŭ cumpăratŭ cu munca lorŭ séŭ le aŭ rămasŭ dela părinţĭ şi le conservă ca sĕ le dea de zestre fetelorŭ şi copiilorŭ lorŭ spre a nu rămînea pe drumurĭ, şi multŭ maĭ multŭ le conservă pentru fete, căcĭ în lipsă de banĭ, le dă locurĭ fără care altŭ-felŭ arŭ rămînea nemăritate şi arŭ cădea în corupţiă; asemenea se nu se ḑică, că astŭ-felŭ de tacse se potŭ pune în sarcina chiriaşilorŭ: nu căcĭ majoritatea caselorŭ suntŭ lăcuite numaĭ de proprietariĭ lorŭ.

Se va maĭ ḑice de D-niĭ Municipalĭ, că nu aŭ fonduri din carĭ sĕ preîntîmpine cheltuelile. — Prea bine, şi eŭ creḑŭ — însă D-lorŭ, trebue sĕ fie cu băgare de sémă a nu face cheltuelĭ de luxŭ, prin înfiinţări de grădinĭ şi altele, cândŭ n'aŭ banĭ şi veḑŭ că maĭ tóte luncile Bucureştilorŭ suntŭ pline de bălţĭ permanente, care inflectéḑă aerulŭ şi produce cele maĭ rele bóle bieţilorŭ locuitorĭ; asemenea sĕ nu maĭ lase nicĭ de a se maĭ fura baniĭ, dupĕ cum s'aŭ declaratŭ chiar în Cameră de către unŭ D. Deputatŭ — membru la Municipalitate; şi daca D-lorŭ voescŭ a-şĭ procura fonduri pentru preîntîmpinarea cheltuelelorŭ, se pue tacse egale peste toţĭ, érŭ nu pentru săracĭ maĭ multŭ şi pentru bogaţĭ maĭ puţin ca acésta pentru faciade; póte sĕ adaoge de ecsemplu la foncieră încă unŭ leŭ séŭ douĭ la %, dupĕ câtŭ cere trebuinţa, şi atuncĭ nimenĭ nu va putea ḑice că este năpăstuitŭ.

Domnule Ministre,

Desvoltânduvă injustiţia şi neproporţionarea tacseĭ ce aţĭ autoriḑatŭ pe Municipalitate ca sĕ percĕpă, suntŭ sigurŭ că, ca romînŭ şi ca acela care urméḑă sĕ vĕ iubiţĭ Patria, o sĕ bine voiţĭ a lua dispoḑiţiĭ de a se revoca şi popri perceperea uneĭ asemenea tacse, căcĭ a se percepe, este inposibilŭ, dupe câtŭ auḑŭ şi veḑŭ din chiar publicaţia Municipală că nu s'aŭ pututŭ aduna nicĭ cele lalte contribuţiĭ tóte. Ce se va face dar la caḑŭ când nu ḑicŭ că nu vorŭ vre., ci cândŭ nu vorŭ maĭ putea ómeniĭ sĕ plătéscă şi o asemenea tacsă, care întrece cu multŭ pe tóte cele lalte contribuţiĭ, unele la unŭ locŭ, şi care se plătescŭ acum? Vorŭ avea recursŭ la lege ca să le vêngă casele? Dar cine o sĕ se găséscă ca sĕ le cumpere, şi dacă chiar vorŭ găsi, cum sĕ se ea în stăpînire? Prin forţă? Óre cine arŭ avea curagiulŭ şi lipsa de umanitate ca sĕ dea Municipalităţiĭ forţă armată spre a goni din casă pe proprietarulŭ adeverătu, ca sĕ o dea cumpărătoruluĭ? Eŭ creḑŭ că nicĭ unŭ românŭ adeverătu. Se ne supoḑămŭ că s'arŭ găsi, óre adeverătulŭ proprietarŭ, care prin muncă de mulţĭ anĭ, abea aŭ pututŭ sĕ-şĭ cumpere unŭ locŭ şi sĕ-şĭ clădéscă pe dînsulŭ o căsuţă, în care sĕ se adăpostéscă la vreme de bătrîneţe, şi în urmă sĕ o lase copiilorŭ spre a nu rămînea pe drumurĭ, va voi elŭ se o lase fără a se împrotivi? Nu se va întêmpla; dar cândŭ ceĭ armaţĭ vorŭ stărui a-lŭ da afară, pe elŭ şi copiĭ luĭ, elŭ nu se va înprotivi cu tóte mijlócele ca unulŭ ce va avea în vedere că după atâţea anĭ de muncă, va rămînea pe drumurĭ şi fără adăpostŭ?

Acestea avêndule în vedere, sperŭ, D-le Ministre, că nu numaĭ acéstă tacsă, dar nicĭ altele în asemenea condiţiĭ, nu ve-ţĭ autoriḑa pe Municipalitate sĕ percépă — în baḑa dreptuluĭ ce vi se dă de Constituţiune ca sĕ refuḑaţĭ sanţionarea orĭ căreĭ legĭ votate fie chiar de corpurile legiuitóre, care înse va fi vătămătóre societăţeĭ şi ţereĭ întregĭ.

Bine voiţĭ, D-le Ministre, a crede că, daca mi-amŭ permisŭ a vĕ scri aceste câte va rânduri, amŭ fostŭ condusŭ numaĭ de mâhnirea ce simte sufletulŭ meŭ când vĕḑŭ că pe fiă ce ḑi se înpovĕréḑă cu dări maĭ multŭ ceĭ săracĭ.

Unŭ ceĭăţénŭ săracŭ

DIVERSE

Academia sciinţelorŭ din Paris a priimitŭ maĭ multe note relative la cometa luĭ Biela şi la ploĭa de stele sburătóre din Noembre. Se presupune în generalŭ printre astronomĭ şi s'a şi ḑisŭ deja, că cometa luĭ Gambart séŭ Biela s'a îmbucăţitŭ, şi că fluxulŭ din 27 Noembre nu este de câtŭ aparîţiunea resturilorŭ séle (Cses residus). Cu tóte acestea s'a făcutŭ în publicŭ cu acéstă ocasiune, o ideiă falşă despre fenomenŭ. Findŭ că deja cometa se dedublase (s'était dedoublée), s'a creḑutŭ că în adevĕrŭ s'a sfărîmatŭ cu totulŭ în bucăţĭ, şi că fiăcare stea sburătóre nu era de câtŭ una din acesce bucăţĭ ale astruluĭ îmbucăţitŭ. Nu aŭ fostŭ tocmaĭ aşa în realitate. Pentru a înţelege bine fenomenulŭ, trebue sĕ ştimŭ că o cometă se compune din o materiă fórte rară (diluée), multŭ maĭ rară de câtŭ deşertulŭ maşinelorŭ nóstre pneumatice; acéstă materiă, aşa de puţinŭ condensată, se supune cu o estremă uşurinţă acţiunilorŭ stelare; este de ajunsŭ ca ea sĕ trécă pe lângă unŭ astru, pentru ca figura sea sĕ fiă în totulŭ modificată; cândŭ ea din contra, trece pe lângă sóre, se întêmplă pe lângă acţiunea nevtoniană ordinară, o acţiune repulsivă fórte accentuată, a căreĭ causă daca nu este cunoscută, efectele celŭ puţinŭ suntŭ irefutabile.

Subt acéstă influenţă, materia cometeĭ este asvârlită, partea cea maĭ uşóră este alungată contrarŭ direcţiuneĭ sóreluĭ, şi astŭ-felŭ vedemŭ crescândŭ de-o-dată, cometelorŭ, în câte-va ḑile, coḑĭ de 60 milióne de legne. Materia cometară asvêrlită astŭfelŭ scapă în spaciŭ, şi cometa póte perde neîncetatŭ din substanţa sea. O cometă subt acţiunea stelară, perde dar prin o emisiune de materiă în spaciŭ, şi prin o desagregaţiune a maseĭ séle întregĭ care se preface în fire, în particule gasóse în lungulŭ orbiteĭ séle. Aceste particule, adevĕrate rĕmăşiţurĭ cometare, distribuite astŭ-felŭ în lungulŭ orbiteĭ, vorŭ produce prin pasagiulŭ lorŭ în atmosfera nóstră fenomenulŭ stelelorŭ sburătóre.

Aşa dar, dacă este probabilŭ că acesta a fostŭ fenomenulŭ arĕtatŭ la 27 Noembre, trebue sĕ ne amintimŭ că n'a fostŭ dislocaţiunea unuĭ astru, dupe cumŭ aŭ uniĭ ideia, ḑicêndŭ că se sfăramă unŭ corpŭ solidŭ, dar numaĭ separaţiunea progresivă a maseĭ gazóse, distribuţiunea substanţeĭ în lungulŭ orbiteĭ. Cometa redusă, totŭ póte încă se esiste fórte bine şi se continue voiagiulŭ sĕŭ în spaciŭ, acompaniată de tóte particulele ce a semănatŭ în drumulŭ sĕŭ.

BIBLIOGRAFIĂ

A eşitŭ de subt tipar şi se află de vêndare la tóte librăriile şi la administraţiunea *Telegrafuluĭ*:

INSTITUŢIUNILE SECRETE
ALE
IESUIŢILORU

Precedată de unŭ fragmentŭ istoricŭ alŭ societăţiĭ, şi urmate de note complimentarĭ şi acte justificative.

DE
JOAN C. GÂRLÉNU

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 8 Febuar. 1873

EFECTELE		
Obligaţiuni ruralĭ	104	—
» Strusberg	48	½
» Oppenheim	—	—
Obligaţiĭ domenialĭ	95	⅛
» căilorŭ ferate	—	—
Societatea gen. gaz	410	—
Dacia, comp. d'asig.	603	—
Mandate.....	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ		
Paris à vista	—	—
» 3 luuĭ	98	¼
Londra a vista	—	—
» 3 lunĭ	25	15
Berlin a vista	—	—
— 3 lunĭ . . ,	.372	¼
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE		
Metalice	71	20
Naţionale	74	15
Lose	104	75
Acţiunile bănceĭ .	984	—
Creditulŭ	337	25
London	109	20
Oblig. rur·le ungare	81	50
» Temeşvar . .	79	—
» Transilvane.	78	25
» Croate . . .	—	—
Argintŭ în mărfurĭ .	108	—
Ducaţĭ	—	—
Napoleonĭ	8	70

www.dacoromanica.ro

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ in timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scoleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6- doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate.

PRĂVĂLIA de alăturea cu Licrăria Socecŭ et comp. este de închiriatŭ de la sf. Gheorghe înainte.

Doritorĭ de a o lua cu chiriă suntŭ rugaţĭ a se adresa chiar la actuala chiriaşă séŭ la Libraria Socecŭ.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinděnd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION DRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5F.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cubebuluĭ.

şi maticuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

DE VÊNDARE

Moşiea mea Itu de lângă Mizilŭ, de 120 stênjenĭ latulŭ şi aprópe 1000 lungimea, însumând peste 150 popóne.

A se adresa la sub-scrisulŭ, strada Poştia-Vechie No. 2, de la 8—12 antemeridiane, şi séra de la 6—8 ore.

D. C. Aricescu.

CONSEILS AUX DAMES

PRODUITS SPÉCIAUX RECOMMANDÉS

INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE — DE VIOLET — INVENTEUR DU SAVON ROYAL DE THRIDACE

PARFUMEUR BREVETÉ, PARIS

CRÈME DE BEAUTÉ

A BASE DE GLYCÉRINE ET DE BISMUTH—*Fraîcheur, Velouté, Eclat du teint.*

EXTRAITS TRIPLES D'ODEURS POUR LE MOUCHOIR: *Rose-Blanche, Ess-Bouquet Foin-coupé, Jockey-Club, Brises-de-Violettes, etc.*

GLYCÉROLÉ sur ROSES de PROVINS LOTION HYGIÉNIQUE, TONIQUE ET RAFRAICHISSANTE *pour les soins journaliers de la toilette*

GLYCÉRINES PARFUMÉES *Indispensables pr conserver la santé, la beauté, la morbidesse de la peau.*

EXTRAITS D'EAUX DE TOILETTE *pour adoucir et rafraîchir la peau.*

PASTILLES AMBROSIAQUES AU MASTIC DE CHIO

Hygiène, Fraîcheur, Suavité de l'haleine.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

Pour éviter la contrefaçon, exiger la marque de fabrique:

LA REINE DES ABEILLES

Apa si prafu Dentifrice

PERFECŢIONATE DE DOCTORELE

J.V. BONN

Furnisorŭ brevetatŭ alŭ M. S. Impĕrătésa

Aceste produse se vêndŭ 40 la sută maĭ josŭ de cătŭ produrele analoge; din puntulŭ de vedere alŭ parfumuluĭ s'alŭ proprietăţilorŭ lorŭ, ele lŭtrecŭ specialităţile cele maĭ renumite.

La ceĭ de căpeteniă Farmacopeĭ, Coafor şi Parfumarĭ.

CU AMĔNUNTULŬ ŞI CU RĂDICATA

44, RUE DES PETITES-ÉCURIES, PARIS

VESICATOARE d'ALBESPEYRES

Admis in spitalele şi ambulanţele armateĭ francese (avis favorabil alŭ Consiliuluĭ Sanitarŭ din Francia) şi în alle armatelorŭ Turcieĭ şi a Statelorŭ-Unite.— Acţiune sigură şi regulată. Fie-care visicatóre trebue să pórte semnătura *d'Albespeyres* pe partea cea verde.

CAPSULES de RAQUIN CU BALSAMŬ aprobate de Academia de medicina din Paris, care le-a declaratŭ superióre tutorŭ celorŭ l'alte preparaţiunĭ de Copai, dupe ce le-a esperimentatŭ asupra 100 de bolnavĭ s'a dobândit 100 de vindecărĭ. Savanta adunare a recunoscutŭ aseminea că Capsulele de Raquin se mistuescŭ cu facilitate, nu causĕdă în stomachŭ, nicĭ o simţire neplăcută, şi nu provócă nicĭ uă vărsătură. — Paris, Faubourg St, Denis, 78 şi în tóte farmaciile.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREŞCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI	8 00	dimin.	3 00	séra			
Gilava	8 14	—	3 14	—			
Vidra	8 29	—	3 29	—			
Comana	8 57	—	3 57	—			
Bănésa	6 25	—	4 25	—			
Frătescĭ	9 48	—	4 48	—			
GIURGIŬ	10 00	—	5 00	—			
GIURGIŬ	9	dimin.	8 50	séră			
Frătescĭ	9 14	—	9 04	—			
Bănésa	9 29	—	9 27	—			
Comana	9 57	—	10 55	—			
Vidra	10 48	—	10 30	—			
Gilava	11 00	—	10 45	—			
BUCURESCI	9 57	—	10 57	—			

BUCUREŞCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ	Plec.	7 30	dimin.	3 00	d. am.		
Chitilla		7 51	—	3 21	—		
Ciocaneştĭ		8 25	—	3 58	—		
Ghergani		8 58	—	4 31	—		
Titu	Plec.	9 42	—	5 14	—		
Găescĭ	Plec.	10 38	—	6 13	—		
Leordenĭ		11 13	—	6 59	—		
Goleştĭ		11 49	—	7 40	—		
Piteştĭ		12 10	d. am.	8 05	séră.		

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ	Plec.	7 00	dimin.	4 30	d. ami.		
Golescĭ		7 17	—	4 47	—		
Leordenĭ		8 53	—	2 23	—		
Găescĭ	Plec.	9 45	—	6 15	—		
Titu	Ples.	10 45	—	7 20	—		
Ghergani		10 11	—	7 51	—		
Ciocănescĭ		11 44	—	8 28	—		
Chitila		11 17	—	9 06	—		
Bucurescĭ		12 46	—	9 40	séra		

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ	Plec.	5 00	dimin.	12 00	d. am.		
Berhecĭ.		5 36	—	12 32	—		
Ghidigenĭ		6 11	—	1 04	—		
Tutova		6 32	—	1 26	—		
Berlad		7 14	—	2 04	—		

BERLAD-TECUCI

Berlad		8 30	dimin.	4 00	d. am.		
Tutova		9 04	—	4 34	—		
Ghidigenĭ		9 21	—	4 51	—		
Berhecĭ.		9 59	—	5 59	—		
Tecuciu		10 34	—	6 00	séra		

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din	Roman	4 53	9 19	
—	Paşcanĭ	6 27	10 24	
—	Iaşi	9 14	1 42	
—	Botoşanĭ	—	2 10	
—	Suceava	9 54	12 31	
—	Lemberg	3 45	10 43	
Sosirea în	Viena	7 29	5 20	
Plecar. din	Viena	8 00	10 30	
—	Lenberg	12 15	6 47	
—	Suceava	7 21	4 44	
—	Botoşanĭ	—	2 54	
—	Iaşĭ	7 39	3 40	
—	Paşcanĭ	10 44	6 47	
Sosirea în	Roman	12 16	7 53	

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40	s.	8 20	dim.	3 30	d. a.
Chitila	6 01		8 37		—	
Buftea	6 25		8 54		—	
Perişŭ	7 06		9 21		—	
Crivina	7 33		9 42		—	
Ploescĭ			10 30		5 15	
Valea Călug.			10 50		—	
Albescĭ			11 05		5 46	
Mizil			11 49		6 18	
Ulmenĭ			12 29		—	
Monteoru			12 45		—	
Buzeŭ			1 45		8 00	
Cilibia			2 19		—	
Faureĭ			2 57		9 15	
Ianca			3 35		—	
Muftiŭ			4 08		—	
Brăila	7 25	dim.	5 45		11 25	
Barboşĭ	9 45		5 50		10 30	
	10 35		6 30		20	

Galatz	7 40	dim.	11 00	nóp.
Barboşĭ	8 30		12 25	
Serbeştĭ	8 53		—	
Prevalŭ	9 25		—	
Han.-Conachi	9 46		—	
Iveştĭ	10 13		—	
Tecucĭ	11 10		3 00	
Mărăşeştĭ	11 46		3 40	
Pufeştĭ	12 26		—	
Adjud	12 49		4 39	
Sascut	1 19	d.a.	—	
Racaciune	1 50		5 46	
Valea-Sécă	2 24		—	
Băcăŭ	3 00		6 56	dim.
Galbini	3 36		—	
Roman	4 18		8 16	

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30	d.a.	9 20	nóp.
Galbenĭ	2 09		—	
Bacăŭ	3 03		10 50	
Valea-Sécă	3 24		—	
Răcăciun	3 55		11 48	
Sascut	4 28		—	
Adjud	4 55		12 68	
Pufescĭ	5 23		—	
Mărăşescĭ	5 52		1 45	
Tecucĭ	7 00	nóp.	2 55	
Ivescĭ	7 35		—	
Hanu-Conaki	8 11		—	
Preval	8 34		—	
Serbescĭ	9 10		—	
Barboşĭ	9 50		5 30	
Galaţĭ	10 35		6 15	dim.

Galaţĭ	9 00	dim.	8 30	nóp.	4 20	nóp.
Barboşĭ	9 42		9 25		5 25	
Brăila	10 35				6 30	dim.
Muftiŭ	11 12				—	
Ianca	11 45				—	
Făureĭ	12 23				8 08	
Cilibia	1 01	d.a.			—	
Buzeŭ	2 15				9 40	
Monteoru	2 36				—	
Ulmenĭ	2 50				—	
Mizil	3 31				10 40	
Albescĭ	4 09				11 14	
Valé-Călugă.	4 27				—	
Ploescĭ	5 10		7 00	dim.	11 53	
Crivina	5 43		7 41		—	
Periş	6 05	nóp.	8 13		—	
Bufta	6 31		8 50		—	
Chitila	6 49		9 18		—	
Bucurescĭ	7 09		9 42		1 30	d.a.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24

MERCURI, 21 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 302

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 20 FEVRUARIE

Continuânduse erĭ în Senatŭ discuţiunea asupra legiĭ bĕuturilorŭ spirtóre, legea a fost votată, fără nicĭ o modificare, cu majoritatea de 31 voturĭ contra 7 şi 4 abţinerĭ.

Şedinţa de erĭ a Camereĭ a fostŭ fórte interesantă şi discuţiunea eĭ fórte importantă din puntulŭ de vedere naţionalŭ.

S'a discutatŭ joncţiunea căilorŭ nóstre ferate cu Austria. Domnulŭ Costa-foru a susţinutŭ cu pieptulŭ sĕ se votese joncţiunea pe la Predélŭ, fiind-că aşa doresce séŭ voesce Austria. A mers şi maĭ departe cu cinismulŭ seŭ. Elŭ a declarat că Austria face orĭ ce cheltueli pentru acéstă lucrare, fără se privéscă nimicŭ pe statulŭ român. Patriotismulŭ Domnuluĭ Costa-foru este atâtŭ de mare, în câtŭ nu-lŭ lasă se véḑă nicĭ atâta lucru, că cine-va cândŭ *dă totulŭ*, nu dă pentru ochiĭ Domnieĭ séle, ci pentru *ca se ia totulŭ*. Speranţa de a maĭ vedea pieptulŭ seŭ decoratŭ cu o cruce de vêndutŭ, l'a orbitŭ atâta în câtŭ se spue în Cameră, în facia ţereĭ întregĭ, că aşa voesce Austria şi aşa trebue sĕ se facă.

In zadar Domnulŭ Cogâlnicianu, printr'unŭ discursŭ bine simţitŭ şi patrioticŭ— pe care îlŭ vom publica într'unŭ numĕrŭ viitorŭ — combate acéstă joncţiune şi arétă câtŭ este ea de periculósă din puntulŭ de vedere strategicŭ; în zadar dă esemplele cele maĭ pipăite din alte ţerĭ, câtŭ de reŭ facŭ asemenea concedărĭ carĭ deschidŭ calea politică, financiară şi strategică streinnluĭ; în zadar Domnulŭ G. Manu, ca omŭ competinte în materiĭ strategice, voindŭ se opréscă pe D. Costa-foru din repeḑiciunea cu care venea în vagónele austriace pe la puntulŭ Predélŭ, îĭ strigă: *la stânga 'mprejurŭ*; în zadar tóte. Domnulŭ Costa-foru a promisŭ guvernuluĭ Austro-Ungarŭ că este a totŭ putinte, că dispune de acéstă Cameră ca de servitorulŭ seŭ din casă, prin urmare cu totŭ ce s'a vorbitŭ, cu tóte argumentele ce i s'aŭ adusŭ, cu tóte pedicile ce a voitŭ a i se pune spre a nu duce ţéra în prăpastiă, în braciele Austrieĭ, Domnia sea a susţinutŭ că e maĭ bine a face interesele Austrieĭ de câtŭ p'ale ţereĭ Românescĭ.

Astă-ḑĭ va urma discuţiunea. Vom vedea dacă Camera va afirma că Domnulŭ Costa-foru a avutŭ dreptate se promită Austrieĭ că Camera se supune la varga sea, cum se supune ursulŭ la ciomagulŭ ursaruluĭ.

In aşteptare, se trecemŭ la o cestiune, de şi esterióră, dar care dă esemple şi lecţiunĭ maĭ multorŭ părinţĭ şi maĭ multorŭ capete încoronate. Este vorba de o epistolă a regeluĭ Victor Emanoil către fiulŭ seŭ Amedeŭ, înaintea abdicăriĭ séle de la tronulŭ Spanieĭ.

Regele Galantomo consiliă pe fiulŭ seŭ că, maĭ bine prin o retragere de bună voiă se câştige afecţiunea durabile şi recunoscătóre a nobiluluĭ poporŭ spaniolŭ, de câtŭ sĕ stea espusŭ la tóte şansele nesicure ale noroculuĭ, pe arena mişcătóre a partitelorŭ; că maĭ bine sĕ se întórcă cu modestiă în viaţa privată, de câtŭ *se caute pericolulŭ de a viola sânţenia jurământuluĭ.*

Cuvintele suntŭ demne de acela care a făcutŭ unitatea Italieĭ şi de acela care le-a ascultatŭ şi le-a pusŭ în practică.

Onestitatea se vede că are atâta locŭ în inima amândorura, în câtŭ părintele a consiliatŭ pe fiŭ se nu deviese nicĭ o liniă de la tradiţiunile familieĭ, şi fiulŭ, cu tótă îmbătarea ce aduce unuĭ tronŭ, cu tótă gloria ce dă o corónă, cândŭ *magnetulŭ patrieĭ séle* a începutŭ a-lŭ atrage, n'a pusŭ nicĭ condiţiunĭ de abdicare, nicĭ interese personale séŭ de familiă nu l'a opritŭ din calea ce ĭ-a dictatŭ inima se apuce.

Meritulŭ este egalŭ alŭ părinteluĭ ca şi alŭ fiuluĭ. Părintele n'a consiliatŭ pe fiulŭ sĕŭ, cum arŭ fi consiliatŭ de esemplu unŭ principe de o altă origină şi de o altă gintă de câtŭ cea latină. Fiulŭ asemenea n'a voitŭ se stea la putere, cândŭ a simţitŭ că ţéra e în contra sea, că poporulŭ îlŭ nesocotesce, îlŭ privesce ca p'unŭ streinŭ de interesele ţereĭ ce l'a adoptatŭ ca fiu, ĭ-a datŭ primulŭ locŭ şi l'a încărcatŭ de bogăţiĭ.

Esemplulŭ fiindŭ bătătorŭ la ochĭ, ne oprimŭ pentru aḑĭ aci, lăsândŭ locŭ se vorbéscă însuşĭ regele Italieĭ către fiulŭ sĕŭ.

Étă epistola sea:

Epistola regeluĭ Victor Emanuel către fiulŭ sĕŭ.

»*Sire*,

«*Scumpulŭ meŭ fiŭ*,

«Indeplinirea uneĭ datoriĭ de bună voiă acceptată, nu va putea şi nu va sci.a oblige în stăruinţa unuĭ sacrificiŭ imposibile.

«O telegramă a Majestăţiĭ-Vóstre mĕ¸vestesce că posiţiunea sa a devenitŭ întolerabilă. Nu vomŭ desaproba nicĭ de cum proectulŭ de abdicaţiune ce ea ş'a formatŭ încă de multŭ.

«Este maĭ bine a vĕ asecura, prin o retragere de bună voiă, afecţiunea durabile şi recunoscĕtóre a nobileĭ naţiunĭ spaniole, de câtŭ a sta espusŭ la tóte şansele nesicure ale noroculuĭ, pe arena mişcătóre a partitelorŭ agitate. Este maĭ bine a vĕ întórce cu modestiă în viaţa privată, de câtŭ *a căuta pericolulŭ de a viola sânţenia juramintelorŭ!*

«Cerinţile politice aŭ forţatŭ pre Maiestatea-Vóstră a renunţa l'a drepturile séle eventuale şi, graţiă luĭ D-ḑeŭ, aceste cerinţe, de şi prea depărtate de corŏna Italieĭ, ea, cu tóte acestea, a conservatŭ intactă pe toţĭ aceia, câţĭ aŭ avutŭ afecţia nóstră şi aceea a tutulorŭ italienilorŭ.

«Nimicŭ nu maĭ trebue a contribui sĕ susţină pe Majestatea-Vóstră, în penibilele circumstanţe în carĭ ea se găsesce, de câtŭ cugetarea la priimirea nerăbdătóre ce o aştéptă, pe ea, pe augusta soţiă şi pe principiĭ regalĭ, din partea inimeĭ nóstre părintescĭ, a augusteĭ nóstre familiĭ şi a naţiuneĭ întregĭ.

«Aprobămŭ în totulŭ alegerea oraşiuluĭ Turin ce a făcutŭ Maestatea-Vóstră pentru a 'şĭ ficsa locuinţa. Acestŭ oraşiŭ a meritatŭ, prin numerósele séle doveḑĭ vechĭ şi recente despre fidelitatea către voĭ, acéstă probă de afecţiune.

Din capitala nóstră Roma, 5 Fevruarie 1873

Victor-Emanuel.

EVENIMENTELE DIN SPANIA

Jurnalulŭ *Presa* de la noĭ, urmândŭ obiceiloru séle de a calomnia totŭ ce privesce guvernele şi partitele republicane şi democratice, într'unulŭ din numerile trecute, vorbindŭ despre Spania, a datŭ douĕ sci-ĭ totŭ aşa de veridice ca tóte scirile ce dă în totŭ dé-una.

Voindŭ se aréte că Republica spaniolă nu póte avea durată, nu póte fi sicură, ne spunea că bătrânulŭ republicanŭ spaniolŭ Orense şi Senatulŭ americanŭ nu numaĭ că n'aŭ voitŭ se félicite formarea noueĭ Republice, dar celŭ dintêiŭ a refusatŭ chiarŭ concursulŭ seŭ nouluĭ guvernŭ spaniolŭ.

Ca se véḑă cititoriĭ noştriĭ sinceritatea jurnaluluĭ *Presa,* publicămŭ maĭ la vale nisce documente, în acésiă privinţă, care dă cea maĭ eclatante desminţire fóieĭ nóstre oficióse:

Madrid, 14 *Fevruarie, 1 oră dupe amia-ḑĭ. D-luĭ Jose-Maria Orense, Bayonne.* Republica a fostŭ proclamată maĭ în unanimitate de Senatŭ şi de Congres. A trebuitŭ maĭ silinţe pentru a obţine asestŭ resultatŭ, dar în fine amŭ isbutitŭ astă-ḑĭ. Acumŭ se cere a lucra pentru consolidarea eĭ.

Progresulŭ este evidentŭ: dupe monarhia tradiţională, monarchia electrivă şi apoĭ Republica democratică. Organisaţiunea eĭ este reservată viitóreĭ Adunărĭ constituante. M'aţĭ tratatŭ ca unŭ fiiŭ, vĕ rogŭ, în numele acesteĭ afecţiunĭ, de a ne ajuta cu legitima D-v. autoritate şi cu influenţa

www.dacoromanica.ro

D-v. a fonda unŭ guvernămêntŭ, pentru înălţarea căruia aţĭ consecratŭ tótă viaţa vóstră.

Ministru de statŭ astă-dĭ, suntŭ totŭ-dé-una alŭ D-v. elevŭ. **Emilio Castelar.**

Bayonne, 15 *Fevruarie*, 11 *ore. Castelar*, *Madrid.* —Onóre vouă tutulorŭ carĭ, fără vre o vĕrsare de sânge, aţi efectuatŭ emanciparea patrieĭ nóstre.

Ca simplu particolarŭ, *puteţĭ compta pe sprijinulŭ meŭ pentru esecuţiunea programeĭ care ne-a fostŭ totŭ-dé-una comună*, şi pe care amŭ ţinut'o totŭ-dé-una ca unica capabile d'a asigura ordinea şi prosperitatea Spanieĭ.

I. M. Orense.

O telegramă, adresată din Madrid către *La République Françaĭs*, cu data de 20, ţice că, în Adunarea naţională, D. Castelar a spusŭ: nu este esactŭ că Congresulŭ din Washington arŭ fi respinsŭ propunerea d'a adresa felicitărĭ Spanieĭ; a dătŭ citire uneĭ telegrame din partea D-luĭ Fish către generalulŭ Sikles în coprindere că popululŭ americanŭ, se bucură de proclamarea Republiceĭ în Spania. Dacă propunerea presintată guvernuluĭ n'a fostŭ aprobată, causa nu este altŭ de câtŭ o cestiune de regulamentŭ.

Toţĭ oficerĭ celorŭ 20 de batalióne de gardă naţională din Madrid s'aŭ presentatŭ la Coregrés pentru a felicita Adunarea în persóna Preşedinteluĭ seŭ. Şefulŭ Statuluĭ majorŭ alŭ gardeĭ naţionale a luatŭ cuvêntulŭ şi, în termenĭ fórte călduroşĭ, a făcutŭ cunoscutŭ adesiunea tutulorŭ miliţiilorŭ la decisiunile suverane luate de Adunare, cumŭ şi ferma resoluţiune a gardeĭ naţionale d'a sprijini Adunarea în tóte circonstanţele ce arŭ putea sĕ se ivéscă.

Preşedintele Martos a respunsŭ, printr'unŭ discursŭ, care a fostŭ în maĭ multe rânduri întreruptŭ de unanime şi entusiaste aclamaţiunĭ.

»Adunarea, a ţisŭ D-nulŭ Martos, este singura şi suprema legalitate; ea este decisă a scăpa Republica, libertatea şi ordinea din crisa ce străbate ţéra.»

D. Martos a adăogatŭ încă, că nu se teme că cetăţeniĭ armaţĭ, subtŭ ordinile Primaruluĭ de Madrid séu subt ale altorŭ autoritătĭ, arŭ fi în stare sĕ se impue Adunăriĭ. Dacă însĕ s'arŭ presenta unŭ asemenea casŭ, ea e decisă a nu se intimida. Representanţiĭ poporuluĭ vorŭ sci sĕ móră la postulŭ lorŭ, de câtŭ a suferi vre o presiune violinte din orĭ-ce parte arŭ veni ea. Eĭ vorŭ salva Republica din pericolile ce arŭ putea veni, atâtŭ din partea reacţiuneĭ câtŭ şi din aceia a demagogieĭ.

Adunarea comptézá în privinţa acésta, pe autoritătĭ, pe armată şi pe voluntariĭ Republiceĭ.

Discursulŭ D-luĭ Martos s'a terminatŭ în midlocululŭ unorŭ urărĭ unanime de: *Trăiască Republica! Trăiască Adunarea! Trăiască libertatea şi ordinea! Trăiască voluntariĭ Republiceĭ!*

DD. Figueras şi Castelar aŭ declaratŭ că înainte de tóte eĭ suntŭ ómenĭ de ordine.

Nicĭ o dată ţéra n'a fostŭ aşa de liniştită ca în acestŭ momentŭ.

La Barcelona, este adevĕratŭ, a avutŭ locŭ o mică turburare, din causa schimbăreĭ garnisóneĭ.

Căpitanulŭ generalŭ, lăsându comanda generaluluĭ alŭ douilea, şi acesta fiindŭ suspectŭ de opiniunĭ alfoniste, deputaţiunea provincială şi *ayuntamiento* şi-aŭ asumatŭ puterile.

Ele aŭ trecutŭ în revistă trupele, carĭ aŭ fraternisatŭ cu populaţiunea, strigându: Trăéscă Republica!

Agitaţiunea a încetatŭ atuncĭ şi ordinea n'a maĭ fostŭ turburată.

Autorităţile din Catalonia, precumŭ şi acele din cele alte provinciĭ, aŭ repetatŭ aderarea lorŭ cea maĭ sinceră guvernuluĭ.

Este neesactŭ că persóne, aparţinêndŭ *Comuneĭ*, arŭ fi intratŭ în Spania.

Unŭ comitetŭ de ómenĭ cu însemnătate, din tóte partidele, se organisésă pentru a face unŭ pactŭ de alianţă, a uĭta vechele lorŭ neînţelegerĭ şi a sfătui pe partisaniĭ lorŭ se sprijine Republica, fiindŭ că *ea este singurulŭ guvernămêntŭ posibilŭ în Spania.*

Ideĭa uneĭ Republice federale conservatóre este aprobată de tóte provinciele şi de somităţile claselorŭ înalte.

Castelar, ministrulŭ trebilorŭ din afară alŭ Spanieĭ, este, pentru monarchiştiĭ austriacĭ, *o persónă ingratissmma.* Policia preseĭ şi justiţieĭ a interdisŭ în Austria vêndarea discursuluĭ luĭ Castelar asupra cestiuniĭ politice şi religióse. Discursulŭ a fostŭ secuestratŭ ca periculosŭ pentru Statŭ.

Nuvele din Rusia

Invalidul rusŭ, publică unŭ ordin de ţi alŭ mareluĭ Duce Mihailŭ, comandantulŭ de Caucas, asupra stabiliriĭ autoritătĭĭ ruse în ţerile situate spre orientulŭ mărit Capice. Étă cumŭ se esprimă acestŭ documentŭ:

«In anulŭ espiratŭ, importante resultate s'aŭ dobânditŭ în sensulŭ întăririĭ puteriĭ nóstre în peninsula Manguischlak.

«Ordinea începe a domni în ţéră; impositele suntŭ percepute fără dificultate; rĕmăşiţele anilorŭ precedinţĭ s'aŭ încasatŭ treptatŭ; consribuţiunea impusă Kirghizilorŭ, în urma resculăriĭ lorŭ din 1870, este plătită, şi o parte din nomaţiĭ refugiaţĭ în Khiva, în tipulŭ resculăriĭ, aŭ începutŭ a se înapoia, puţinŭ câte puţinŭ, în vechele lorŭ cămine. Afară de acésta, între Khirghizĭ, altă-dată atâtŭ de ostilĭ tuturorŭ mĕsurilorŭ nóstre, se vede astă-dĭ desfăşurîndu-se increderea în autoritătile la care aŭ fostŭ supuşĭ. Acestŭ faptŭ s'a afirmatŭ maĭ cu sémă în cea din urmă anchetă a delegaţilorŭ întregeĭ populaţiunĭ, în vederea de-a obţine unŭ regulamentŭ normalŭ, de contestaţiunile lorŭ, anchetă însocită de esprimarea dorinţeĭ de a se supune tutulorŭ cererilorŭ nóstre, manifestându-se încă şi prin buna primire ce aŭ făcutŭ locuitoriĭ trupelorŭ nóstre, care operesŭ la recunóşteri în interiorulŭ peninsuleĭ.

«Deosebitŭ de aceste resultate, atâtŭ de briliante de la numirea colonelului Lomakine în calitate de comandante alŭ detaşamentuluĭ de Manguischlak, s'a făcutŭ multŭ pentru studiarea profundă a ţereĭ. Espediţiunile acestuĭ detaşamentŭ în stepe (maĭ multŭ de patru miĭ verste), familia risându trupele cu dificultăţile marşuluĭ în pustiĭ, aŭ avutŭ încă de avantagiŭ, de a ne face sĕ cunóscemŭ maĭ de aprópe natura ţeriĭ şi trebuinţele populaţiuniĭ.

«Vĕţêndŭ în acestă ordine de lucrurĭ, atâtŭ de satisfăcătóre, o nouă probă de îngrijiriĭ luminate ale conandanteluĭ şefŭ alŭ provincieĭ, şi de măsurile înţelepte luate de comandantulŭ detaşamentuluĭ Manghischlak, esprimŭ sincera mea muţumire D-luĭ adjutorŭ de câmpŭ generalŭ, principele Mélikow, şi cordiala mea recunoscinţă D-luĭ colonelŭ Lomakine.

«Comandantele şefŭ alŭ armateĭ de Caucasŭ.

«Michail»

Opiniunea publică în Englitera a fostŭ, acumŭ de curêndŭ, fórte multŭ surprinsă de reducţiunea ce s'a făcutŭ în armata englesă de uscatŭ, prin previsiunile bugetare ale anuluĭ 1874. Dupe proectulŭ guvernuluĭ englesŭ, reducerea în ómenĭ va fi de 8645, éră în banĭ va fi de 408,000 livre sterling cheltueliĭ maĭ puţine. Tótalulŭ armateĭ va fi de 191,892 ómenĭ. Din acéstă çifră 64,924 facŭ parte din armata Indieĭ.

Adăogêndŭ la armata activă 129,000 ómenĭ din miliţiĭ, 15,000 yeomanry (cavaleriă) şi 35,000 reserve, se obţine unŭ totalŭ de 530,000, o çifră negreşitŭ destulŭ de respectabile, dar, în faptŭ, camŭ ilusoriă, daca vomŭ avea în vedere că abea a treia parte respunde la cerinţele uneĭ armate gata de a intra în campaniă.

Ceea ce este de observatŭ, este că aceste reducţiunĭ ale armateĭ, care fusese salutate cu satisfacţiune de englesĭ, acumŭ treĭ anĭ, suntŭ fórte aspru criticate astă-dĭ, şi maĭ cu sémă de cândŭ cu conflictulŭ din Asia centrală. Politica de abţinere şĭ a trecutŭ timpulŭ în Englitera, dupe câte se vede, şi aceştĭ politicĭ devinŭ din ce în ce maĭ rarĭ.

Inchisórea preventivă aplicată la delictele de presă.

Amŭ ţisŭ în unulŭ din numerile trecute că închisórea preventivă nu se póte aplica la autoriĭ delictelorŭ de presă, pentru că, nejustificabilă din punctulŭ de vedere juridicŭ, ea arŭ fi injustă şi imorală cu organisaţiunea nóstră judecătorescă, şi periculósă din punctulŭ de vedere alŭ interesuluĭ socialŭ.

Ne propunemŭ sĕ demostrămŭ aceste propositiunĭ, lăsându de o parte puternicele consideraţiunĭ politice ce se potŭ invoca, şi ţiindu-ne pe terêmulŭ curatŭ juridicŭ, întrebându testele legiĭ şi spiritulŭ instituţiunilorŭ nóstre.

Restrînşĭ în acestŭ cercŭ, ne întrebămŭ maĭ întêiŭ care póte fi cuvêntulŭ pe care sĕ se resume închisórea preventivă în materiă de delicte de presă?

Se sciă în adevĕrŭ că închisórea preventivă este chiarŭ, pentru crimele şi delictele ordinare, o învederată nedreptate; pentru că pedepsescĭ pe o persónă, fără se sciĭ déca e culpabilŭ, pe simple bănuelĭ, şi cu o pedépsă fórte severă, căcĭ e vorba de o închisóre care se póte prelungĭ unŭ timpŭ considerabilŭ.

Eĭ bine, acéstă evidentă injustiţiă, legislatorulŭ a tolerat'o în delictele ordinare, pentru treĭ cuvinte fórte puternice, dar din carĭ nicĭ unulŭ nu se póte invoca pentru delictele de presă.

Legislatorulŭ a permisŭ închisórea preventivă:

Fiă din causa necesităţilorŭ instrucţiuniĭ — căcĭ s'a temutŭ ca nu prevenitulŭ, lăsatŭ în libertate, se facă se dispară urmele delictuluĭ, de multe orĭ aşa de anevoe de prinsŭ.

Fiă din caus'a sicuranţeĭ represiuniĭ — căcĭ în multe casurĭ autorulŭ delictuluĭ ar fugi şi justiţia ar remânea desarmată.

Fiă din causa sicuranţeĭ publice — căcĭ alte orĭ delicuentulŭ arŭ putea se-şĭ continue faptele luĭ şi se-şĭ resbune prin crime contra celorŭ ce l'aŭ prinsŭ séŭ l'aŭ denunţatŭ.

Écă cuvintele pentru carĭ legea a trecutŭ peste acestŭ principiŭ de dreptŭ, că nimenĭ nu trebue a fi pedepsitŭ până nu va fi fostŭ recunoscutŭ culpabilŭ printr'o hotărâre regulată şi definitivă.

Dar care din aceste cuvinte, carĭ, o repetămŭ, suntŭ singurele base ale închisoriĭ preventive, carĭ din aceste cuvinte se potŭ invoca în materiă de delicte de presă?

www.dacoromanica.ro

Pentru ce autorulŭ unuĭ delictŭ de presă se stea la închisóre preventivă ?

Se fiă óre ca se nu facă a disparea urmele delictuluĭ ?

Dar delictulŭ seŭ e patentŭ, e cunoscutŭ de toţĭ, elŭ nu esistă de câtŭ prin publicitatea ce i s'a datŭ ! Nu maĭ e în mâna nimuluĭ se-lŭ facă a dispărea.

Se fiă óre ca autorulŭ se nu se sustragă de la justiţia represivă ?

Dar autoriĭ delictelorŭ de presă suntŭ, déca nu totŭ d'auna ómenĭ seşioşĭ şi stimaţĭ, dar totŭ déuna ómenĭ cunoscuţĭ, carĭ nu se potŭ ascunde, şi fără îndoinţă nu e de temutŭ că se vorŭ esila, căcĭ esilulŭ e una din cele maĭ grele pedepse ce se potŭ pronunţa în materiă politică séŭ de presă, aşa în câtŭ şi-arŭ inlige singurŭ maĭ nainte de a fi condamnatŭ cea maĭ aspră pedépsă !

E adevĕratŭ că autorulŭ unuĭ delictŭ de presă ar putea se continue de a comite asemenĭ delicte, aşa în câtŭ, cea de a treia basă a arestuluĭ preventivŭ e aplicabilă şi în materiă de presă ; dar acéstă basă nu se póte invoca în facia testuluĭ Constituţiuniĭ nóstre.

Constituţiunea în adevĕrŭ interdice verĭce miḑlóce preventive pentru presă. S'ar putea óre în facia acesteĭ dispositiuniĭ se instituimŭ închisórea preventivă pentru a preveni delicte de presă ce nu s'aŭ comisŭ încă ? Căcĭ a închide pe unŭ omŭ, nu pentru că a comisŭ unŭ delictŭ, ci ca se nu maĭ comită şi altulŭ, asta însemnésă, fără îndoinţă, a preveni, prin închisóre, comiterea unuĭ delictŭ de presă ; a lua o mĕsură preventivă, restrînsă în adevĕrŭ la o singură persónă, dar în fine o mĕsură preventivă pentru a înlătura posibilitatea unuĭ delictŭ de presă.

Putemŭ dar conchide că închisórea preventivă, totŭ déuna injustă, este legitimată în delictele ordinare prin treĭ considerațiunĭ, din carĭ nicĭ una nu subsistă cândŭ e vorba de delicte de presă ; că acéstă injustiţiă, necesară în delictele ordinare, nu e necesară în delicte de presă.

Şi prin urmare, n'are cuvêntŭ de a fi ; rĕmâne o injustiţiă curatŭ şi simplu.

Ḑicemŭ acésta în modŭ absolutŭ, pentru tóte ţerile, chiar pentru ţerile în carĭ judecătoriĭ de instrucţiune suntŭ judecătorĭ inamovibilĭ şi independinţĭ.

Ce se ḑicemŭ când e vorba de ţéra nóstră cu organisaţiunea judecătorésca actuală, şi cu deprinderile guvernelorŭ nóstre ?

Cine nu sciă în adevĕrŭ că judecătorulŭ de instrucţiune este numaĭ unŭ instrumentŭ în mâinele ministruluĭ justiţieĭ,—că e datorŭ se închidă pe cine vrea ministrulŭ,—se lase liberŭ pe cine vrea ministru şi sĕ se conforme în tóte cu voinţele guvernuluĭ ?

Cine nu sciă că judecătorulŭ de instrucţiune, cu unŭ cuvêntŭ, nu este de câtŭ unŭ agentŭ alŭ guvernuluĭ, care e liberŭ sĕ-lŭ destitue îndată ce 'ĭ ese din voia, îndată ce apreciaţiunile séle nu suntŭ întru tóte conforme cu ale ministruluĭ ?

Acéstă nenorocită stare de lucrurĭ, nu presintă maĭ pericole când e vorba de delicte ordinare. Căcĭ, în generalŭ, ministrulŭ justiţieĭ n'are altŭ interesŭ de câtŭ pe acela alŭ societăţiĭ, de a se căuta adevĕraţiĭ culpabilĭ, de a se pedepsi, şi de a nu se închide preventivŭ de câtŭ în casurĭ în care închisórea preventivă e legitimată prin vre una din considerațiunile ce amŭ indicatŭ.

Dar în materiă de presa, maĭ totŭ déuna guvernulŭ e parte în procesŭ, şi prin urmare, verŭ câtŭ de onestŭ şi de integru arŭ fi ministrulŭ justiţieĭ, interesulŭ luĭ va fi ca autorulŭ séŭ presupusulŭ autorŭ alŭ delictuluĭ se fiă pedepsitŭ, măcarŭ cu închisóre preventivă.

Eĭ bine, în asemenea casurĭ, în carĭ guvernulŭ e parte în procesŭ, este óre justŭ, este moralŭ ca se lăsămŭ judecătoruluĭ de instrucţiune, adică guvernuluĭ, facultatea de a pune la închisóre preventivă ?

A susţine dar că trebue închisóre preventivă în materiă de presa, este a susţine că una din părţĭ se pótă închide pe cea altă fără judecată.

Şi care e moralitatea uneĭ asemenea închisorĭ ?

Când legea pedepsesce, o face pentru douĕ cuvinte: maĭ întêiŭ ca sĕ esecute legea morală a meritului şi a demeritului, adică sĕ se dea rĕŭ celuĭ ce a făcutŭ rĕŭ, şi alŭ doilea ca se producă unŭ esemplu moralŭ salutarŭ asupra acelora ce arŭ fi dispuşĭ se imite pe făcĕtoriĭ de rele.

Inchisórea preventivă va produce în delictele de presă tocmaĭ efectele contrariĭ, pentru că va esaspera pe culpabilŭ, care se va vedea pedepsitŭ fără a fi judecatŭ, şi va indigna societatea, care va avea dreptulŭ de a considera de martirĭ chiar pe adevĕraţiĭ culpabilĭ.

Inchisórea preventivă, în mâna judecătorilorŭ nostrĭ de instrucţiune, în locŭ de a produce o temere salutară, nu va produce de câtŭ indignarea şi îndârjirea.

Cea dintêiŭ condiţiune pentru ca pedépsa se producă unŭ efectŭ salutarŭ, este încrederea ómenilorŭ în imparţialitatea judecătoruluĭ.

De aceea, Constituţiunea nóstră a stabilitŭ unŭ judecătorŭ imparţialŭ între toţĭ, şi maĭ presusŭ de tóte independente de guvernŭ.

Se lăsămŭ pe juraţĭ singurĭ se pedepséscă delictele de presă, căcĭ pedépsa pronunţată de dênşiĭ va fi cu atâtŭ maĭ legitimă, cu atâtŭ maĭ salutariă, cu câtŭ eĭ vor esprima opiniunile ce aŭ cursŭ în societate.

Érŭ dacă acestŭ judecătorŭ nu va voi se pedepséscă, atuncĭ se renunţămŭ la pedepsirea acestorŭ delicte, căcĭ ver-ce pedépsă arŭ aduce maĭ multŭ rĕŭ de câtŭ bine.

S'a ḑisŭ adesea că, în societăţile nóstre democratice şi turburate de mulţimĭ de corente, presa este o resuflătóre de siguranţă, întocmaĭ ca acele resuflătorĭ carĭ, la maşinele de aburĭ, lasă sĕ ésă aburiĭ carĭ altmintrelea arŭ sfărâma vasulŭ ce-ĭ închide.

Adevĕrulŭ e că ideile politice, ca şi aburiĭ, nu potŭ fi lănţuite, nu potŭ fi comprimate cu putere, cu tăriă. A încerca sĕ le comprimĭ, este a le face maĭ periculóse de câtŭ suntŭ în realitate, căcĭ este a pune tótă lumea contra sea, a îndârji şi a esaspera.

Nu trebue dar se uitămŭ, de câte-orĭ legiferămŭ asupra preseĭ, că delictele de presă suntŭ greŭ de apucatŭ, greŭ de pedepsitŭ şi imposibilŭ de sterpitŭ prin putere.

Singurulŭ miḑlocŭ ce avemŭ pentru a le combate, este apelulŭ făcutŭ cu blândeţe la moderaţiune, la bunulŭ simţŭ alŭ ómenilorŭ, la opiniunea publică, la sentinţele juraţilorŭ.

(*Dreptulŭ*).

Gr. G. Păucescu.

DIVERSE

Unŭ artistŭ parisianŭ, căutândŭ sujete de studiŭ în Algeria, a fostŭ, de curândŭ la Flomcen, eroulŭ uneĭ curióse aventurĭ.

D. B . , găsindu-se în prăvălia unuĭ argintarŭ jidovŭ, voia sĕ-ĭ comandese ceva ; însĕ unuluĭ abia îngâna câte-va cuvinte franţosescĭ şi celŭ-altŭ nu scia nicĭ buche arăbesce, astŭ-felŭ că nu era chipŭ se se înţelégă ! B... luă atuncĭ o fóe de chârtiă din portofoliulŭ sĕŭ şi desemnă pe dênsa ceea ce voia ; jidovulŭ înţelese şi-ĭ promise obiectulŭ. D. B... eşi. Dar d'abea făcuse câţĭ-va paşĭ, cândŭ observă că-ĭ lipsea portofoliulŭ în care avea 800 fr. în bilete.

Se întórse înapoĭ la jidovŭ şi-lŭ reclamă ; de astă-dată fu cu neputinţă a se înţelege : pictorulŭ striga, argintarulŭ se jura că nu vĕḑuse altŭ-ceva de câtŭ chârtia şi desemnulŭ.

Prăvălióra, care era de mărimea uneĭ jumĕtăţĭ de chioscŭ de jurnale, n'avea alte mobile de câtŭ o măsuţă cu sertarŭ ce se încuia. D. B... ceru sĕ-ĭ deschidă sertarulŭ ; jidovulŭ se jură că cheia nu era la elŭ. Atuncĭ B... dădu o lovitură de piciorŭ în mobilă, masa căḑu josŭ, se deschise şi B., găsindŭ-şĭ poriofoliulŭ, îlŭ luă şi voi sĕ ésă.

Jidovutŭ, întorcêndu-se atuncĭ la elŭ cu unŭ aerŭ zîmbitorŭ, ĭ ḑise : cumŭ ! Nu daĭ nimicŭ pentru că ţi-aĭ găsitŭ portofoliulŭ ??

LOGOGRIF

Eŭ suntŭ locului favorabilŭ
Călĕtorilorŭ pe mare,
Adăpostŭ indispensabilŭ
La a luĭ Neptun turbare.
Eŭ distingŭ o naţiune,
Chiarŭ unŭ secsŭ ş'unŭ individŭ,
Cândŭ pe mine'n fracţiune
Pricepuţiĭ mĕ dividŭ.
La miḑlocŭ suntŭ unŭ inelŭ,
O vérigă, unŭ cercelŭ,
O figură oviformă,
Fórte simplă ş'uniformă.
Intr'a doua jumĕtate
Din întréga mea fiinţă
Este fără îndoinţă
Plină de utilitate
Pentru ómenĭ, orĭ şi care,
Fiă micŭ séŭ fiă mare.
Totŭ masonulŭ mĕ pricepe,
Căcĭ prin mine elŭ începe.

(*Gazeta salónelorŭ*)

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ rurale	104 ¼
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domeniale	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75
SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luni	98 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni . . ,	372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 65
Naţionale	74 35
Lose	104 75
Acţiunile băncеĭ .	983 —
Creditulŭ	339 24
London	109 —
Oblig. rurale ungare	81 25
» Temeşvar . .	79 —
» Transilvane.	78 25
» Croate . . .	— —
Argintŭ în mărfurĭ .	107 65
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	86 8 ⅛

www.dacoromanica.ro

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferintelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale cari l'au patronatŭ in timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6, doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

Medalie de AUR. — Premiĭ de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ maĭ bună specificŭ pentru îrigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verilĭ, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărâcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(1 Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, **la D-nu Hurier Coiffeur** Podu Mogoşóieĭ.

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autorĭi: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicţionaire de commerce 2 volumes, Dicţionnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicţionnaire de geographie et des sciences, ediţiă nouă.

CODICELE române, de Boerescu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL

DE THRIDACE

DE VIOLET

PARFUMEUR BTÉ, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraicheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE!

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA

ŞI

SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

5o de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ: Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JOUI, 22 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 303

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Madrid, 3 *Martiŭ.* — Unŭ proectŭ de lege, elaboratŭ de guvernŭ şi presintatŭ Cortesilorŭ, cere crearea a 50 batalióne, de câte 900 ómenĭ fiă care, ş'unŭ creditŭ de 10 milióne, pentru'stîrpirea insurecţiuniĭ carliste.

Weisbaden, 3 *Martiŭ.* — Tzarulŭ Alecsandru va sosi la băile de la Ems la 1 Iuniŭ şi va sta până la 15 Iuliŭ viitorŭ.

BUCURESCI, 21 FEVRUARIE

Dupe douĕ ţile de discuţiune în Cameră, asupra joncţiuniĭ căilorŭ ferate, dupe douĕ ţile de călătoriă ce a făcutŭ Domnulŭ Costaforu în vagónele austriace de la Ploescĭ la Braşovŭ şi de la Braşovŭ la Ploescĭ, a séră, pe la orele 5, joncţiune, vagóne şi liniĭ aŭ căţutŭ în prăpăstiile de la Oraţiĭ, precipitate de 49 deputaţi, contra 45 care le susţineaŭ.

Domnulŭ Costaforu, care era aninatŭ de ele şi de care se ţinea cu dinţiĭ, căţut'a şi Domnia sea?

Dacă amŭ trăi subt unŭ guvernŭ sincerамente constituţionalŭ, aşa arŭ trebui se fiă. Unŭ ministru, care a încheiatŭ o convenţiune cu o putere streină, care a luatŭ angajamente că, în virtutea influinţeĭ séle pe lângă deputaţiĭ pe care ĭ-a alesŭ, votarea este sicură, cândŭ rămâne de ruşine, cândŭ opera sea cade, cândŭ angajamêntulŭ seŭ rămêne nulă, acelŭ ministru séŭ dimisionésă, séŭ desolvă Camera.

Subt guvernulŭ actuale însĕ, care n'are nicĭ ambiţiune nicĭ amorŭ propriu, lucrurile se petrecŭ altŭ-felŭ. Pentru elŭ respingerea legilorŭ, acusaţiunile în facia naţiuniĭ de abusŭ, palmele chiar, suntŭ lucrurĭ naturale.

Uniĭ pretind, cu tóte acestea, că elŭ e pusŭ aţĭ într'o posiţiune în câtŭ numaĭ póte se facă altŭ-felŭ de câtŭ una din douĕ. Noĭ însĕ nu credemŭ. Arŭ fi prea mare sacrificiulŭ, dupe ce a perdutŭ decoraţiunile şi lentele, se piardă şi portofoliulŭ! Nu credemŭ pe actualiĭ ministriĭ capabilĭ d'asemenea sacrificiĭ! Vor înghiţi şi acestŭ votŭ, ca multe altele; vorŭ tăcea, cum aŭ tăcutŭ în totŭ déuna; se vorŭ face că nu sciŭ nimicŭ, n'aŭ înţelesŭ nimicŭ, şi vorŭ căuta se trăiască în bună pace cu majoritatea, ca aceĭ bărbaţĭ carĭ trăescŭ în bună armoniă cu femeia infidelă.

Ş'apoĭ dacă amŭ cere acestŭ mare sacrificiu de la Domnulŭ Costaforu, tocmaĭ atuncĭ n'amŭ putea isbuti, de óre ce ne amŭ adresa la fatalitatea personificată.

Găsi-se-va cine-va a ne contesta fatalismulŭ Domnuluĭ Costa-foru? Care e proectulŭ cu care Domnia sea a pututŭ isbuti şi nu ş'a aprinsŭ chiar cu dênsulŭ foculŭ în capŭ? Astŭ-felŭ a fostŭ cu retragerea exequatoruluĭ starosteluĭ grecescŭ de la Brăila; astŭ-felŭ cu legea vînţêreĭ împrejmuirilorŭ de la biserică, modificată de Senatŭ cu tótă opunerea Domnieĭ séle; astŭ-felŭ cu legea pentru modificarea codicilorŭ penalĭ, şi astŭ-felŭ aţĭ, cu respingerea joncţiuniĭ căilorŭ ferate, prin care se da Austrieĭ calea cea maĭ strategică a ţĕreĭ, pentru care Domnulŭ Costa-foru luase angajamente solemne.

Fatalismulŭ dar este incontestabile. Cine are urechĭ se auţă, cine are ochĭ se véţă.

De la partea seriósă se trecemŭ la partea burlescă.

Erĭ era ţiua destinată de Primăria Capitaleĭ pentru licitarea alimentariĭ oraşuluĭ cu apă, nivelarea uliţelorŭ, pavarea lor cu piatră cubică şi adâncimea albieĭ Dêmboviţeĭ.

Optŭ concurenţĭ eraŭ presentaţĭ, dar nicĭ unŭ membru alŭ Primărieĭ. Concurenţiĭ asteptându până la patru ore, şi vĕţându că membriĭ ş'aŭ uitatŭ că aŭ datoriĭ de îndeplinitŭ, aŭ cerutŭ se véţă dosarulŭ, dîn care s'aŭ convinsŭ că consiliulŭ nicĭ nu era convocatŭ.

Pe la 4 ½ ore venindŭ D. Florescu, şi la 5 trecute D. Vlădoianu, aceştia aŭ declaratŭ că, comformŭ unuĭ *ordinŭ* alŭ Domnuluĭ Ministru de Interne, licitaţiunea este suspendată.

Concurenţiĭ aŭ cerutŭ a se încheia unŭ procesŭ verbalŭ, pe care, cu multă dificultate, l'aŭ făcut.

Înţelegem suspendarea licitaţiuniĭ; înţelegemŭ negligința membrilorŭ comunalĭ; nu înţelegemŭ însĕ, dacă eraŭ otărîţĭ de a face acéstă suspensiune, pentru ce n'aŭ făcutŭ o publicaţiune ca se nu maĭ vie streiniĭ din diferite ţĕrĭ pe cheltuială! Ce ideiă trebue sĕ-şĭ facă eĭ de Primăria Capitaleĭ Bucurescĭ, maĭ cu sémă aceĭ carĭ nu cunoscŭ personalŭ pe membriĭ sĕĭ?

Jurnalele slave, şi maĭ cu sémă *le Nord*, organulŭ cancelariuluĭ rusescĭ, şi *Corespondinţa Slavă*, se ocupŭ de la unŭ timpŭ încóce despre o alianţă *latino-slavă*. Acesta din urmă, în numĕrulŭ seŭ de la 19 Februarie, conţinândŭ unŭ importantŭ articolŭ privitorŭ la o asemenea alianţă, credemŭ că facemŭ unŭ serviciu lectorilorŭ noştriĭ de aĭ da locŭ aci, chiar dupe revistă.

Etă acelŭ articolŭ:

ALIANŢA LATINO-SLAVĂ

Ca ce influinţă avea-vorŭ evenimentele Spanieĭ asupra nóstră?—Étă ce punemŭ astă-ţĭ.

Cândŭ citimŭ unele foĭ de publicitate, carĭ se închinŭ la fetişiĭ lorŭ, le vedemŭ că îşĭ închidŭ ochiĭ ca se nu véţă nimicŭ din câte se petrecŭ în Spania.

Noŭe, carĭ suntemŭ prea depărtaţĭ de loculuĭ unde se petrecŭ evenementele, ni se pare că asemenea revoluţiune pacînică este lucru mare în Spania, unŭ evenimentŭ fórte gravŭ, şi care meritătótă atenţiunea ómenilorŭ polititicĭ.

Nu suntemŭ republicanĭ, suntemŭ monarchiştĭ constituţionalĭ, avemŭ unŭ rolŭ şi vremŭ sĕ-lŭ păstrămŭ, ba încă sĕ-lŭ avemŭ ceva maĭ multŭ de pe câtŭ îlŭ avemŭ.

Decĭ, apreciările nóstre asupră Republiceĭ Spanieĭ nu potŭ avea nicĭ unŭ caracter de parţialitate: noĭ nu privimŭ Republica de câtŭ din puntulŭ de vedere alŭ intereselorŭ europene.

Trăimŭ în secolulŭ neprevederilorŭ, şi evenementele se succedŭ cu repeţiciunea fulgeruluĭ. Nu putemŭ ţice pentru tótă lumea: «lucrulŭ acesta e cu neputinţă,» căcĭ nu maĭ departe de câtŭ a doua ţi putemŭ fi desminţiţĭ. Neposibilulŭ de astă-ţĭ este posibilulŭ de mâĭne. De acea nicĭ că trebue sĕ dămŭ vre o importanţă opiniuniĭ óre-cărorŭ jurnale carĭ afirmŭ cu gravitate că Republica arŭ fi cu neputinţă în Spania şi în Francia.

De nu este cu neputinţă Republica în ţerile acelea, trebue se fiă unŭ altŭ guvernŭ cu putinţă. Care? Regalitatea, séŭ vre o altă formă?

Suntŭ atâtea cestiunĭ la carĭ ne desfidemŭ a respunde.

Pentru acela care voiesce a arunca o ochire în istoria acesteĭ ţerĭ, de la începutulŭ secoluluĭ şi până acumŭ, lucru este clarŭ, este evidentŭ că regalitatea este usată şi nu se maĭ póte mănţine.

Regalitatea este unŭ principiŭ care nu póte exista fără respectulŭ populilorŭ ce-ĭ suntŭ supuşĭ, fără prestigiulŭ secularŭ care esaltă imaginaţiunile şi face sĕ se considere ca lucru sântŭ şi sacru. Respectulŭ acesta, prestigiulŭ acesta care esistă la noĭ, nu maĭ esistă de locŭ în Francia şi în Spania. Orĭ cândŭ veĭ pune unŭ rege pe tronŭ, revoluţia se va ascunde subt mantia regală; lavele vorŭ clocoti subt

www.dacoromanica.ro

tronŭ şi vor isbucni la prima ciocnire. Noĭ nu inventămŭ nimicŭ ci ne mărginimŭ a nara. O nouă restaurare în Francia, în Spania, departe d'a dovedi neposibilitatea Republicеĭ, din contra n'arŭ servi de câtŭ o dată maĭ multŭ, peste câtŭ-va timpŭ, a constata că Republica este singură posibilă.

Sĕ ne obicĭnuimŭ decĭ cu ideia acésta, şi sĕ o primimŭ, cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ ea nu póte avea la noĭ nicĭ o influinţă în privinţa formeĭ guvernuluĭ.

De o camŭ dată, ideia acécta este cu totulŭ latină, şi putemŭ prevedea cu înlesnire că, într'unŭ timpŭ maĭ multŭ séŭ maĭ pucinŭ depărtatŭ, tótă ginta latină va forma o confederaţiune republicană.

Negreşitŭ, Germania nu pucinŭ va contribui a grăbi realisarea acesteĭ ideĭ, şi D. de Birmark va trebui sĕ se hotărască a vedea trecêndŭ în tabăra inamică pe credinciósa'ĭ aliată Italia.

Acéstă hypotesă, dupe noĭ, va deveni o realîtate, nu maĭ departe de câtŭ mâine; acéstă hypotesă trebue sĕ atragă tótă atenţiunea nóstră şi sĕ ne facă a ne deschide ochiĭ în patru asupra atitudiniĭ ce urmézŭ a lua slaviĭ în miĵlocŭlŭ noueĭ Europe.

Ḑicemŭ «noua Europă,» căcĭ, într'unŭ acemenea casŭ, cele treĭ rase vorŭ apare cu totulŭ distinctŭ, şi amarŭ acelea care arŭ abusa de puterea sa spre a călca în picióre dreptulŭ şi justiţia!

Atuncĭ nu vomŭ maĭ avea a alege de câtŭ între douĕ alianţe: a latinilorŭ şi a germanilorŭ.

Situaţiunea nóstră geografică ne îndémnă a fi maĭ bunĭ amicĭ cu ceĭ ce suntŭ maĭ departe de noĭ de câtŭ cu ceĭ ce suntŭ maĭ aprópe; caracterulŭ nostru, interesele nóstre, totulŭ ne împinge către latinĭ. Nu maĭ înşirămŭ aci tóte motivele ce ne depărtézŭ de nemţĭ, către carĭ numaĭ forţa ne póte supune, dar cu carĭ nicĭ o dată nu putemŭ fi aliaţĭ.

Prin acésta însĕ nu înţelegemŭ a ne despărţi interesele nóstre de interesele Austrieĭ. Dupe noĭ, Austria cată sĕ prefere alianţa latinilorŭ. Chiar interesele o vorŭ sili.

Şi în adevĕrŭ, sĕ presupunemŭ că Rusia, aliată de pe acum chiar cu Republica americană, devenindŭ maĭ în urmă aliată Republiceĭ latine, ca ce situaţiune arŭ face Austrieĭ care are numaĭ în Statulŭ eĭ 16 milióne de slavĭ, când arŭ prefera alianţa germană? — Espunând faptele, respundem objecţiunilorŭ.

Acestea suntŭ reflecsiunile ce ne-a sugeratŭ proclamarea Republiceĭ în Spania.

Credemŭ că eventualităţile acestea arŭ trebui sĕ facă a'şĭ deschide ochiĭ de cu vreme bărbaţiĭ nostriĭ de Statŭ, şi a'ĭ sili sĕ aplice câte-va modificaţiunĭ în politica lorŭ.

POLITICA GERMANĂ

Subt titlulŭ *Cestiunea Spanieĭ*, *Pester Lloyd* a publicatŭ, acum în urmă, unŭ articolŭ care pare a fi fostŭ prea bine priimitŭ la Berlin. Nicĭ o dată, dupĕ spusa oficialilorŭ berlinesĭ, o opiniune maĭ justă n'a fostŭ maĭ bine esprimată şi maĭ apropo.

Din nenorocire graba ce organele cancelariuluĭ germanŭ aŭ pusŭ de a reproduce acestŭ articolŭ, dovedesce, într'unŭ modŭ visibilŭ, origina sa şi casulŭ ce autorulŭ sĕŭ a voitŭ sĕ facă.

Este, într'adevĕrŭ, una din procedările obicinuite diplomaţieĭ prusiane de a face sĕ se ḑică prin alţiĭ, acea ce consideră imprudinte de a ḑice prin ea singură; pentru a fi ingeniosŭ însĕ acestŭ procedeŭ, nu este maĭ puţinŭ suspectŭ.

Astŭ-felŭ dar, *Pester Lloyd* a ḑisŭ că, de la marea Norduluĭ până la marea Adriatică, trebuiaŭ toţĭ sĕ se felicite de stabilirea guvernămêntuluĭ republicanŭ în Spania, şi acésta nu din puntulŭ de vedere că arŭ slăbi causa democraţieĭ francese— care din contra o fortifică;—dar pentru că pune pe Italia la capriciulŭ Germanieĭ.

«Neapĕratŭ, — ḑice jurnalulŭ din Pesta, — în presenţa acesteĭ ameninţărĭ a ideiĭ republicane, care tinde a copleşi spiritele latine, regele Victor Emanuel va înţelege *necesitatea unuĭ legămêntŭ maĭ strînsŭ alŭ regatuluĭ Apeninilorŭ cu guvernulŭ imperialŭ germanŭ şi Austro-Ungarŭ.*»

Cuvintele ce sub-liniemŭ suntŭ imprimate de jurnalulŭ maghiarŭ cu litere capitale.

«Basaţĭ pe relaţiunile amicale ale guvernuluĭ germanŭ şi acela alŭ Italieĭ—a ḑisŭ D. de Bismark, în că de la 1866;—basaţĭ pe fidelitatea neschimbătóre a aliateĭ nóstre Italia, fondămŭ speranţele nóstre pentru viitorŭ.»

Acestĭ din urmă anĭ aŭ probatŭ câtŭ alianţa italiană, căria cancelariulŭ împerialŭ ĭ-a datŭ şi îĭ dă încă o aşa de mare importanţă, a fostŭ folositóre pentru urmărirea opereĭ germane; şi grija ce D. de Bismark pune a preveni orĭ-ce motivŭ de răcélă între ambele ţerĭ, arétă că o ruptură arŭ contraria în gradulŭ celŭ maĭ înaltŭ proectele ce se formesŭ la Berlin.

De la 1871, joculŭ diplomaţieĭ prusiane, în privinţa Quirinaluluĭ, a fostŭ destulŭ de uşure. Adunarea întrunită la Bordeaux, la 8 Februarie, a isbutitŭ, dupĕ dorinţă, şi într'unŭ modŭ fórte încântatŭ, de a pune în mâinile Prusieĭ unŭ felŭ de sceptru clericalŭ, care putea se ameninţe óre cumŭ unitatea italiană; în minutulŭ acesta însĕ, ea trebue sĕ'şĭ schimbe bateriile. Numaĭ este ultramontanismulŭ, acum este democraţia pe care îĭ trebue s'o îmbrace cu culorile cele maĭ întunecóse, cea-ce devine destulŭ de încurcătorŭ de a face acéstă bruscă evoluţiune, fără o urâta aparinţă.

Cancelaria prusiană făcu o încercare, reproducêndŭ articolulŭ din *Pester Lloyd*; ea încă găsesce frumosŭ de a se ḑice în Ungaria acea ce se cugetă la Berlin; cu tóte acestea, Italia nu se va lăsa atrage pe acéstă cale. La Quirinalŭ se sciă că unitatea italiană n'are a se teme de guvernele democratice, adică de naţiunile gelóse de drepturile lorŭ, şi prin acésta chiar respectătóre a drepturilorŭ altora Nu este unŭ omŭ de statŭ italian care sĕ nu înţelégă că tóte formalităţile lumeĭ n'arŭ putea împedica alianţele naturale, de a se lega, şi alianţele factice, de a se deslega.

In facia acestora, ce trebue sĕ créḑă cine-va de diplomaţia prusiană, o dată totŭ aşa de despreţuitóre de acea-ce numea *combaterile cocoşilorŭ de la Varsailles*, redusă a pune cu umilinţă în practică acéstă politică echivocă, dupe urma căria trăescŭ centrurile nóstre parlamentare, jucândŭ unulŭ dupe altulŭ oglinda albă séŭ oglinda roşiă, dupĕ cum simte ameninţarea relaţiunilorŭ séle?

«Proclamaţiunea Republiceĭ în Spania, — ḑice, terminândŭ, *Pester Llyon*, — va esersa o influenţă salutariă asupra sistemuluĭ alianţelorŭ în Europa, şi, din acestŭ puntŭ de vedere, Germania trebue sĕ se bucure de întinderea ordineĭ republicane şi dincolo de Pyrineĭ.»

Aci este o eróre.

Proclamaţiunea Republiceĭ în Spania este o nouĕ lovitură adusă ultramontanismuluĭ, care se duce din tóte părţile, şi nu se va întări în nimicŭ falşele democraţiĭ, care nu prindŭ rădăcinĭ nicăerĭ.

(*La Republique Français.*)

Discursulŭ D-luĭ Cogălniceanu

despre

JONCŢIUNEA CĂILORŬ FERATE

D. M. Cogâlnicénu arétă că discusiunea de aḑĭ şi votulŭ Camereĭ vorŭ fi maĭ marĭ de câtŭ orĭcare altulŭ, căcĭ, cândŭ e vorba de lucrurĭ interióre, ele suntŭ reparabile, pe cândŭ aci e vorba de legătura ţereĭ nóstre c'unŭ statŭ puternicŭ pe maĭ multŭ de jumĕtate fruntariele nóstre, c'unŭ statŭ mare alŭ căruĭ glasŭ nu putemŭ de câtŭ a-lŭ asculta. Ne-amŭ legatŭ nu cu state, ci cu companiĭ ca a luĭ Strusberg, şi autonomia nóstră era periclitată, ameninţată. Aḑĭ e ceva şi maĭ gravŭ: ne legămŭ cu Austro-Ungaria regenerată, care în ultimiĭ anĭ ni s'a arĕtatŭ favorabile. Acésta însĕ ne impune datoria d'a astepta ca Austria se nu ne céră a ne sacrifica interesele.

Amŭ combătutŭ acéstă joncţiune din convingere, căcĭ — în ceea ce privesce guvernulŭ — nu aprobŭ conduita sea politică. Joncţiunea cu Ploesciĭ e cea maĭ periculósă. Cestiunile economice suntŭ eminaminte politice, şi cândŭ tótă ţéra nu vrea se dea străinilorŭ interesele economice, suntemŭ în dreptŭ a nu da acéstă joncţiune, care e ş'o cestiune financiară, şi politică, şi strategică.

Acumŭ 3 anĭ Rusia ceru revisuirea tratatuluĭ de Paris, pe ce motivŭ puternicŭ? Pentru că România şĭ-a creatŭ drumurĭ de ferŭ; că prin liniele séle comerciale şi strategice România a dobênditŭ o importanţă nepotrivită cu întinderea sea.

In facia acestorŭ vorbe, putemŭ vota noĭ joncţiunile, fără ne gândi la consecinţele lorŭ, cândŭ ele légă nisce liniĭ ce pornescŭ din centrulŭ Europeĭ?

Prin tratatulŭ de Paris, România e menită a fi unŭ bulevardŭ, unŭ ecilibru între Rusia, Turcia şi Austria, şi are datoria d'a fi neutră şi către una şi către alta. Acésta formésă marea nóstră tăriă şi apĕrare: se nu urmămŭ nicĭ o politică străină, ci naţională, ca Serbia.

Ce facemŭ prin aceste joncţiunĭ? Dămŭ Austrieĭ tóte pasurile. Prin joncţiunea de la Ploescĭ pŭnemŭ Bucurescĭĭ în facia Austrieĭ, precumŭ Iaşiĭ suntŭ în facia Rusieĭ. Cândŭ eramŭ copilŭ, ne-amŭ culcatŭ în Moldova cu Vodă Sturdza pe tronŭ ş'a doua ḑi ne-amŭ desceptatŭ cu elŭ prisoniărŭ.

Francia era se facă resbelŭ cu Belgia pentru drumurile ferate, érŭ noĭ permitemŭ Austrieĭ a ne aduce companiele eĭ de construcţiune. Luxemburgulŭ a resistatŭ multŭ la cererile Germanieĭ de a pune mâna pe liniele-ĭ ferate. Noĭ de ce se nu ne gândimŭ că îngreuemŭ posiţiunea puterilorŭ ce ne apĕră, favorândŭ maĭ multŭ pe alta? Ş'apoĭ una din causele învingeriĭ Francieĭ nu furĕ şi joncţiunile ce dedese Germanieĭ, şi pe carĭ se transporta într'o singură ḑi câte 600,000 de Germanĭ?

Dar financiarminte, putea-vomŭ construi 4 puncte

www.dacoromanica.ro

atâtŭ de marĭ şi de grele, în câtŭ fiă-care chilometru va costa unŭ milionŭ? Şi unde suntŭ studiele făcute? Nicăirĭ, căcĭ n'avemŭ nicĭ unŭ studiŭ făcutŭ. Şi, daca la Uzu nu se póte precisa nicĭ chiarŭ punctulŭ de joncţiune, cu atâtŭ maĭ puţinŭ nu se póte ficsa preţulŭ chilometricŭ.

Se ţice că joncţiunile suntŭ necesare, pentru că bogăţiile nóstre aŭ se trécă pe la noĭ. Nu e aşa. Acele bogăţiĭ vorŭ ajunge la Giurgiu, Brăila şi Galaţĭ, care érna nu potŭ face nimicŭ. Dar chiarŭ admiţêndŭ că va fi mereŭ véră, ce esportŭ se face? Ce marfă vine pe la Itzkanĭ? Suntŭ săptĕmânĭ întregĭ, în care abia câte unŭ trenŭ aduce marfă.

Prin urmare, vomŭ plăti tótă garanţia, căcĭ aţĭ liniele esistinte, principale, n'aducŭ de câtŭ 1%, şi 6% le va plăti ţéra.

Dar se ţice că Austria nu vrea. Dar óre acéstă voinţă care este? Şi voinţa Austrieĭ s'a schimbatŭ dupe ministerie, politică şi împrejurărĭ. O dată Austria cerea cu orĭ ce preţŭ Oituzu, érŭ nu Boza, căcĭ vrea se trécă prin Secuĭ. Aţĭ Austria are alte interese: vrea se îndestuleze Braşiovulŭ. Şi, daca Austria ţice nu vréŭ, şi noĭ trebue se-ĭ respundemŭ: nu putemŭ, căcĭ ne sacrificămŭ interesele. Joncţiunea Ploescĭ-România pururea amŭ refusat-o.

Dar se ţice: sĕ remânemŭ fără joncţiunnĭ? Nu. Amŭ datŭ joncţiunea Itzkanĭ, care pune pe Austria în posiţiune a ne lua 6 judeţe ale Moldoveĭ, sacrificându înteresele întregeĭ părţĭ de peste Milcovŭ, pentru ce? Pentru ca se ne dea Vêrciorova, la care ni se asicură că Austria a consimţitŭ.

Dar chiarŭ neconsimţindŭ Austria la joncţiunea Vêrciorova, óre acea liniă, care merge de la Dunăre şi Craiova la Bucurescĭ, va fi neproductivă? Comerciulŭ Europeĭ va veni la Baziaşĭ şi Vêrciorova, şi va trece totŭ pe liniele nóstré principale.

Amŭ datŭ Austrieĭ Vulcanulŭ şi Oituzulŭ: sĕ-ĭ maĭ dămŭ încă puncte carĭ ne perdŭ?

D. Costa-Foru a spusŭ c'a consultatŭ pe deputaţĭ în conversaţiĭ particulare. Nu le recunóscemŭ, căcĭ aŭ fostŭ discuţiunĭ şi voturĭ publice ale Camereĭ. Cestiunea joncţiunilorŭ s'a desbătutŭ nu de 7, ci de 21 delegaţĭ: s'a votatŭ punctulŭ Vulcanŭ, apoĭ Ocna-Adjudŭ. Boza s'a refusatŭ. Pentru ce? Pentru că e prea aprópe de Bucurescĭ şi tae comunicaţiunea între România şi Moldova. A venitŭ D. St. Grecénu ş'a propusŭ Temeşiulŭ, Camera a refusatŭ şi D. St. Grecénu era chiarŭ sĕ-şĭ dea demisiunea. Eĭ bine, cumŭ ministrulŭ a pututŭ primi aceste puncte?

Guvernulŭ austriacŭ vine şi propune ca elŭ se construéscă acele joncţiunĭ, elŭ care pentru drumurile luĭ interióre nu cere se i se votese banĭ. Óre acésta nu trebue se ne descepte? D. Costa-Foru combate subt-venţiunea, căcĭ arŭ da Austrieĭ dreptulŭ de controlŭ. Daca e aşa, garanţia e şi maĭ rea, căcĭ în totŭ anulŭ Austria arŭ ţice guvernuluĭ nostru ceea ce ţicemŭ noĭ companielorŭ străine, şi acésta până la sfîrşitulŭ concesiunĭ.

Dac'arŭ fi s'alegemŭ, arŭ fi subtvenţiunea: Elveţia, Francia, etc. daŭ subt-venţiunĭ linieĭ de subt muntele St. Gothard.

Pentru aceste motive, D-sea va vota în contra joncţiunilorŭ, căcĭ Camera a otărîtŭ punctele de maĭ înainte şi, daca Austria nu vrea, nicĭ noĭ nu putemŭ. Austria are nevoe se vie la Marea Négră şi Dunăre, érŭ nu noĭ, carĭĭ véra avemŭ Dunărea şi érna linia Itzkanĭ spre a merge în Europa. In cestiunea organisărĭĭ bisericeĭ, D. Costa-Foru ţicea că, orĭ câtŭ de micĭ suntemŭ, avemŭ dreptulŭ a refusa orĭ-ce uneĭ marĭ puterĭ. S'o facemŭ acésta aci, căcĭ, de se vorŭ vota joncţiunile, peste 7 anĭ ne vomŭ trezi c'o datoriă de 400 de milióne. Dea Dumneţeŭ sĕ mĕ înşelŭ.

Daca însĕ se va lua în considerare convenţiunea, atuncĭ voiŭ propunŭ Turnu Roşiu, ca maĭ preferabile de câtŭ Boza şi Temeşŭ.

(*Românulŭ*)

DIVERSE

Ce este soldatulŭ. La acestă întrebare, unŭ jurnalŭ germanŭ respunde următórele: Soldatulŭ este unŭ individŭ născutŭ de femeiă, destinatŭ spre suferinţă, tunsŭ scurtŭ, sciă róde la pâîne uscată, ba sciă suferi şi fóme; face paşĭ regulaţĭ şi stă la poruncă înşirŭ, nicĭ de cumŭ nu rîde, puşca în drépta şi stânga, asudă grozavŭ, se îndulcesce cu ciorba de fasule, servesce pentru puţine parale voluntarilorŭ cu diurne de şése crucerĭ; maĭ departe este unŭ individŭ, care simte până la renunchĭ frigulŭ a treĭ ierne, ajunge a fi corporalŭ, apoĭ se ţine a fi şi ceva creatură maĭ superióră, căcĭ se uită cu dispreţŭ asupra democraţilorŭ; umblă apoĭ a prinde cunoscinţă şi a lega amiciţiă cu vre o bucătărésă, până ce în fine scapă de tóte aceste şi apoĭ devine portatoriŭ de epistole, poliţiaiŭ, persecutorŭ, etc.

(*Federaţiunea*).

* * *

Unŭ medicŭ cu minte. D-lŭ Carabus, care muri anulŭ trecutŭ la Paris, fu unulŭ dintre aceĭ plăcuţĭ doctorĭ, carĭ suntŭ felicitaţĭ atâtŭ pe la bolnavĭ câtŭ şi prin salóne, şi care lucresŭ maĭ multŭ prin onóre şi bunomaniă, de câtŭ prin vrăjiturĭ.

Cumnatŭ cu Leseps, constructorulŭ canaluluĭ de Suez, şi fiindŭ în relaţiunĭ strînse c'o familiă de principe din patria sa, umbla maĭ multŭ prin cercurile aristocratice, pe unde scirea despre mórtea sa a produsŭ mare întristare.

E semnificativŭ pentru întréga sa viaţa cura prin care elŭ, ca doctorŭ june, a produsŭ mare sensaţiune:

Archiducesa de D..., una dintre cele maĭ alese dame ale foburguluĭ St. Germain, căduse în idea ficsa, că ea a înghiţitŭ o bróscă. Susţinea, că simte acea bróscă, că e în pântece şi presinţa eĭ îĭ răpesce liniscea, repausulŭ şi sănĕtatea.

Maĭ toţĭ doctoriĭ Parisuluĭ aŭ fostŭ îndestulŭ de brutalĭ de a nega presenţa aceluĭ animalŭ.

Nepricepuţiĭ!

Sĕrmana a suferitŭ fórte multŭ. — O întêmplare fericită aduse pe Carabus în apropiarea principeseĭ, şi ea a spusŭ păsulŭ şi luĭ.

Carabus caută pulsulŭ pacienteĭ cu o seriositate ipocrită; o întrebă despre diferitele simtóme, şi dupe ce capriţiósa aristocrată îĭ espuse tóte argumintele, spre a demonstra esistinţa bóleĭ séle, junele doctorŭ ţise, dupe o pausă îndelungată:

— In adevĕrŭ bróscа e în D-ta, dar te voiŭ scăpa eŭ de ea.

Elŭ îĭ prescrise unŭ vomitivŭ înocentŭ şi apoĭ plecă în piaţa de florĭ din apropiăre, — unde cumpăra unŭ puiŭ de bróscă de frunze. Cu acestŭ aliatŭ în busunarŭ intră în odaia principeseĭ şi pregăti unŭ mare vasŭ cu apă.

Pulberea a avutŭ înfluinţa, principeseĭ i se umplură ochiĭ de lacrimĭ, şi folosindu-se de acestŭ momentŭ, mediculŭ furisiă bróscа în vasŭ.

La vederea eĭ, principesa oftă din inimă. Indată deveni din noŭ palida şi, dupe ce Carabus, speriatŭ, dedea ajutorŭ celeĭ căţute în fantasiă, pacienta strigă cunŭ tonŭ de desperare:

— Doctore, nu sunt încă scăpată; bróscа a lăsatŭ în urmă puĭ.

— Staĭ, — strigă Carabus, fără a trăda în acestŭ momentŭ vre o urmă de neseriositate, — în privinţa acésta ne vomŭ lumina îndată.

Elŭ aruncă o privire seriósă asupra brósceĭ ce ţinea în mână şi ţise apoĭ c'o siguritate apodictică:

— E imposibilŭ; căcĭ bróscа e de genulŭ bărbătescŭ.

* * *

Cadavrulŭ unuĭ omŭ viŭ. Contelele G... se găsea ţilele acestea la Paris în miţloculŭ familieĭ séle, cândŭ unŭ streinŭ cerea sĕ vorbéscă cu contesa. Vizitatorulŭ era unŭ farmacistŭ, care declară, că are a-ĭ face o comunicare prea importantă.

Contesa ordonă de a-lŭ conduce în salonŭ unde îlŭ primi.

—Dumneţeule, contesă,—ţise farmacistulŭ, uitându-se la ea,—suntŭ însărcinatŭ cu o afacere prea tristă. Bărbatulŭ D-vóstră, contele G... a muritŭ chiarŭ acuma la una din vecinele mele, la D-cela. R..., şi vĕ aducŭ cadavrulŭ seŭ.

Contesa, coprinsă de mirare, remase înlemnită.

—Nu se póte,—ţise ea,—elŭ este aci, şéde la masă lângă mine.

Şi ducându pe farmacistŭ în sofrageriă, îĭ ţise, aretându spre conte:

—Étă bărbatulŭ meŭ.

—Dară cadavrulŭ meŭ? — întrébă farmacistulŭ.

—Prin asemenea miţlóce cu greŭ vĕ veţĭ desface de elŭ,—întêmpină contele rîţându.

—Şi cu tóte acestea domnulŭ meŭ,—adaose farmacistulŭ,—aveţĭ aci portofoliulŭ, ce amŭ găsitŭ în busunarulŭ seŭ şi care conţine 3,500 francĭ, dimpreună cu cărţile de vizită ale D-tale.

In adevĕrŭ, era portofoliulŭ conteluĭ, care declară că i se furase cu o ţi înainte. Farmacistulŭ era prin urmare silitŭ de a se depărta cu cadavrulŭ seŭ.

A doua ţi însĕ, D-cela R... primi unŭ biletă cu următórea coprindere: «Amŭ uitatŭ unŭ portofoliŭ pe masa D-vóstră, aveţĭ grije pe viitorŭ, că acela, pin care îlŭ veĭ trimite mie înapoĭ, sĕ nu móră éră-şĭ din greşélă.

Contele G...»

BIBLIOGRAFIĂ

A eşitŭ de subt tiparŭ pertru usulŭ Claseĭ II-a Gymnasialc: **De Viris** *ilustribus urbis Romae*, cu notiţa explicative în textŭ şi cu unŭ vocabularŭ de vorbele usitate textŭ.

A eşitŭ de subt tipar şi se află de vêndare la tóte librăriile şi la administraţiunea *Telegrafuluĭ.*

INSTITUŢIUNILE SECRETE
ALE
IESUIŢILORU

Precedată de unŭ fragmentŭ istoricŭ alŭ societăţiĭ, şi urmate de note complimentariĭ şi acte justificative.

DE

JOAN C. GÂRLÉNU

Se oferă 300 galbenĭ, pe unŭ anŭ séŭ pe jumĕtate contra uneĭ hypotece, de valóre îndoită.

Informaţiunĭ la administraţia ţiaruluĭ.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ rurali	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luni	98 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni	.372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 70
Naţionale	74 50
Lose	104 75
Acţiunile băncеĭ	985 —
Creditulŭ	341 75
London	109 —
Oblig. rurale ungare	81 25
» Temeşvar	79 —
» Transilvane.	78 75
» Croate	83 75
Argintŭ în mărfurĭ	107 60
Ducaţi	— —
Napoleonĭ	8 68

www.dacoromanica.ro

FABRICA ROMANĂ DE BĔUTURI GAZOASE

A LUI

CONSTANTIN PORUMBARU

Strada Sfinţii Apostolĭ No. 28

Mare scădĕmêntŭ de preţurĭ.

	Leĭ	Banĭ
Apă gazósă: Unŭ sĭphon mare	—	20
» » Unŭ siphon micŭ	—	10
Limonade gazóse: Lămâe, Vanilie, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micŭ	—	30
Apă feruginósă (gazósă) de Bucurecsĭ: Conţinutulŭ uneĭ buteliĭ	—	25

NB. Pentru ca onor. Publicŭ sĕ pótă distinge produsele acesteĭ fabrice, siphónele suntŭ francese de la I. Hermann-Lachapelle din Paris şi pórtă inscripţia **CONSTANTIN PORUMBARU**, Bucurescĭ.

Transportŭ la domiciliu. A se adrcsa franco, prin Postă.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particŭlară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţĭ anĭ şĭ carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta, precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţĕdă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemcnea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., ounuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

PASTA EPELATORIE perfecţionată a D-neĭ DU SER, la Paris (B.S. G.D.S), singura care distruge barba şi pufulŭ fără a strica pielea şi ileele rădăcinelorŭ.

CREMA DE SERAIU distruge aseminea pufulŭ fără a strica pielea.

Deposite în Bucurescĭ la M-me Jobin Hurier, Coifeur.

DE VÊNDARE

Moşiea mea Itu de lângă Mizilŭ, de 120 stênjenĭ latulŭ, şi aprópe 1000 lungimea, însumând peste 150 popóne.

A se adresa la sub-scrisulŭ, strada Poştia-Vechie No. 2, de la 8—12 antemeridiane, şi séra de la 6—8 ore.

D. C. Aricescu.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea marfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărcĭ, Caracatiţă, Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ḑecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cererĭ de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusę măgărescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membrĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capelenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemisturiĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ.

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6- doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

VINERI, 23 FEBRUARIE 1873. UN NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 304

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Românuluĭ)

Wersailles, 5 *Martiŭ.* — Dupe unŭ discursŭ alŭ D-luĭ Thiers, ţinutŭ în Adunare, şi prin care accentua necesitatea d'a se consolida Republica pân'aci provisoriă, preambululŭ; elaboratŭ de comisiunea de treĭ-ţecĭ, a fostŭ primitŭ cu 475 voturĭ în contra 199.

Waschigton, 5 *Martiŭ.* — Mesagiulŭ de inaugurare alŭ generaruluĭ Grant, preşedintele Republiceĭ Statelorŭ-Unite, esprimă tarea convincţiune că lumea civilisată tinde spre Republică.

BUCURESCI, 22 FEVRUARIE

Nu este ţi, nu este oră, nu este minută în care sĕ nu primimŭ câte o denunţare contra arbitrariuluĭ, contra abusuluĭ de putere, contra ilegalităţilorŭ şi jafurilorŭ ce se facŭ de actuala administraţiune. Nu putemŭ însĕ a le publica, fiindŭ că atuncĭ arŭ trebui se umplemŭ fiă care numĕrŭ numaĭ cu ele, şi chiarŭ aşa spaţiulŭ jurnaluluĭ nostru nu ne-arŭ ajunge.

Suntŭ, cu tóte acestea, fapte carĭ nu potŭ fi lăsate se trécă ne cunoscute de publicŭ, suntŭ fapte pe care nu putemŭ se le aruncămŭ în marea fără fundŭ a coşuluĭ nostru, suntŭ fapte pe care nu putemŭ se le dămŭ uĭtăriĭ, fără a ne declara contra adevĕruluĭ şi justiţieĭ.

Din acestŭ puntŭ de vedere, amŭ denunţatŭ abusurile ce s'aŭ făcutŭ şi se facŭ în judeţulŭ Gorjiŭ, cu ocasiunea împliniriĭ contribuţiunilorŭ dupe la locuitoriĭ ţeranĭ, abusurile şi nelegiuirile comise în districtulŭ Ilfovŭ, şi maĭ cu osebire jafurile şi crimele comise în Districtulŭ Prahova, maĭ alesŭ în Comuna Valea Călugărescă.

De cândŭ amŭ făcutŭ aceste denunţărĭ suntŭ maĭ bine de douĕ sĕptĕmânĭ, şi nu vedemŭ nicĭ o mĕsură luată din partea guvernuluĭ, nicĭ unŭ actŭ oficialŭ prin care celŭ puţinŭ sĕ se nege faptele. Din contra, abusurile contiŭ, persecuţiunile se urmesŭ cu maĭ multă furiă, şi funcţionariĭ criminalĭ şi abusivĭ, uniĭ staŭ încă la posturile lorŭ, érŭ alţiĭ constataţĭ suntŭ liberaţĭ pe garanţiă. Astŭ-felŭ s'a urmatŭ cu liberarea celuĭ maĭ culpabile care a datŭ ordine a se jefui şi a se împlini de douĕ orĭ pretinsele rĕmăşiţe de imposite pe aniĭ trecuţĭ în nenorocita Comună Valea Călugărescă; érŭ foncţionariĭ comunalĭ ţeranĭ, carĭ aŭ denunţatŭ justiţieĭ aceste jafurĭ, suntŭ ameninţaţĭ, suntŭ persecutaţĭ a avea póte sórta celorŭ l'alţĭ carĭ s'aŭ împotrivitŭ şi carĭ aŭ espiratŭ subt torture.

Ca se probămŭ aceste ţise ale nóstre, publicamŭ aci maĭ josŭ chiar o epistolă a unuĭ consiliarŭ alŭ aceleĭ comune.

In facia acesteĭ tăinuiriĭ a guvernuluĭ, trebue sĕ ne maĭ asteptămŭ óre la vre o satisfacere dată dreptăţiĭ ultragiate? Nu. Cu atâtŭ maĭ multŭ nu, cu câtŭ personaluluĭ justiţieĭ din Prahova, care a constatatŭ crimele şi jafurile, a fostŭ remaniatŭ.

Domnule Redactore,

Suntŭ proprietarŭ în Judeţulŭ Prahova, plasa Podgoria, şi consiliarŭ alŭ comuneĭ Valea Călugărescă.

In lunele Decembriŭ şi Ianuariŭ, douĭ consiliarĭ, colegĭ aĭ meĭ, carĭ se opunéŭ la tóte tâlhăriile şi jafurile comise în acéstă Comună, aŭ încetatŭ din viaţă grabnicŭ, în urma bătăilorŭ ce aŭ suferitŭ. Cu ocasiunea venireĭ D-luĭ Procurorŭ în Comuna nóstră, spre a constata abusurile şi jafurile comise de către agenţiĭ fiscalĭ, precum D-vóstră le cunósceţi din cele ce s'aŭ publicatŭ prin ţiariulŭ D-vóstră, amŭ denunţatŭ şi eŭ către acestŭ magistratŭ mórtea colegilorŭ meĭ consiliarĭ. Pe când sĕ făcea autopsia cadavruluĭ consiliariuluĭ Costache Popa, D-lŭ Subprefectŭ, făcêndu-mĭ din degetŭ, în facia unuĭ numerosŭ publicŭ asistinte, me ameninţă cu cuvintele:

«*Sĕ nu te gândescĭ că te veĭ strecura, dupe cum nu s'a strecuratŭ nicĭ unulŭ de la persecuţiunea mea*», adăogândŭ *că are se mă reguleze* ca şi pe... arĕtândŭ cu degetulŭ cadavrulŭ colegului meŭ.

A doua ţi, mergendŭ la povarna D-luĭ Cantily, unde se comisese érăşĭ crime,—dese în Judeţulŭ Prahova,—şi pe carĭ asemenea le cunósceţi D-vóstră, suprefectul, care însocia pe Judecătorulŭ de instrucţiune, se repeţi la mine, îndată ce mĕ vĕdu, şi începu a mĕ îmbrânci, insultându-mĕ şi spuindu-mĭ sĕ fugŭ d'acolo.

In facia acestorŭ ameninţărĭ, amŭ reclamatŭ Parchetuluĭ; dar fiindŭ că petiţiunea mea a fostŭ trimisă totŭ la acelŭ subprefectŭ ca sĕ mĕ satisfacă, şi fiindŭ că eŭ nu aşteptŭ de la acela de câtŭ sĕ-şĭ îndeplinéscă ameninţarea ce mi-a făcutŭ, vĕ rogŭ pe D-vóstră, Domnule Redactore, sĕ publicaţĭ cele ce vĕ comunicŭ, ca sĕ ştiă lumea la ce suntemŭ espuşĭ noĭ, chiar în calitatea nóstră de consiliarĭ, când constatămŭ crimele şi jafurile ce se comitŭ de administraţiune.

Priimiţĭ, Domnule Redactore, et. et.

N. Stănescu.

P. S. Totŭ cu acéstă ocasiune, binevoiţĭ a maĭ da publicităţeĭ şi scrisórea ce vĕ trămitŭ în originalŭ, căcĭ este una din probele că jafurile şi torturile din Comuna Valea Călugărescă aŭ fostŭ comise subtŭ autoritatea agentuluĭ G. Sălcianu, care este însărcinatŭ cu împlinirea rĕmăşiţelorŭ, şi care s'a liberatŭ subt garanţiă, rĕmâind în închisóre numaĭ vătăşeiĭ.

Acéstă scrisóre este adresată către mine:

Domnule Nae,

«Respunsulŭ D-vóstră către Primarŭ l'amŭ opritŭ, spre a-lŭ trămite D-luĭ Prefectŭ, *la casŭ de a nu înţelege şi de mine.*

«Nu-ţĭ ţicŭ altŭ nimicŭ de câtŭ, la momentŭ, te rogŭ sĕ viĭ, căcĭ altŭ-felŭ te aducŭ *terchelŭ merchelŭ pe susŭ.* Escĭ datorŭ sĕ slujescĭ guvernulŭ, şi pentru trecutŭ şi pentru curentŭ. Nu mĕ supăra, nu mĕ face, ţĭ repetŭ, sĕ facŭ lucrurĭ carĭ nu-mĭ placŭ.

«Pentru că, décă, *nu vomŭ alerga,* atuncĭ *ne numimŭ ómenĭ păcătoşĭ.*

1873 Fevruarie 14

Amiculŭ D-vóstră şi de bine voitorŭ.

G. Sălcianu.

CUM STĂMŬ?
CINE SĔ NE SALVE?

Populaţiunea agricolă geme sub cele maĭ aspre esecutărĭ, silită neîncetatŭ a da interminabilile imposite ce aŭ căţutŭ ca o urgiă asupraĭ în aceste din urmă timpurĭ. Stórsă până la măduva din óse, ea se uită, înecată în amărăciune şi cu blestemulŭ în inimă, cum inecsorabilulŭ fiscŭ ĭi vinde căldarea şi sdrenţele, spre a împlini arginţiĭ trebuincioşĭ a se plăti jafurile străinilorŭ şi guvernanţilorŭ sĕĭ.

Industria naţională, comerciulŭ în genere sufere de o stagnaţiune a căreĭ durată declină spre ruină. Cu tóte acestea, guvernulŭ creasă şi sporeşte la tacse, inventă restricţiunĭ în opositiune cu elementele de prosperitate alŭ acestorŭ sorginţĭ de avuţiĭ.

Legea fundamentală e violată.

Averea Statuluĭ e vêndută, ipotecată.

Tesaurulŭ naţiuneĭ e secatŭ.

Datoria ţĕrĭ e unŭ abisŭ.

Armata română e rĕŭ îmbrăcată, frĕŭ întreţinută, rĕŭ armată, fără perspectivă, descuragiată. Ofiţerĭ şi soldaţĭ suferŭ toţĭ consecinţele unuĭ regimŭ, dispusŭ a sacrifica onórea, demnitatea, esistenţa naţiuneĭ, numaĭ spre a complace streinilorŭ şi spre a-şĭ satisface orgoliulŭ şi lăcomiile séle.

Avemŭ o Cameră a căreĭ majoritate cons-

www.dacoromanica.ro

titue unŭ automatŭ ce se mişcă dupe gesturile puterei ecsecutive.

Avemŭ unŭ Senatŭ senilŭ.

Avemŭ o magistratură organisată sub dependenţa arbitrariului ministerialŭ.

Avemŭ o administraţiune generalmente ignorantă, vecsatorie, abusivă.

Instrucţiunea e redusă, suprimată.

În fine, stămŭ rĕŭ, fórte rĕŭ, sub tóte raporturile, intelectuale, morale şi materiale.

Progresulŭ s'a opritŭ.

Reculămŭ.

Miseria se întinde şi devine oridă!

Şi cu tóte acestea, ce facemŭ?

Răbdămŭ, blestemămŭ, câte o dată implorămŭ, dar aci se opreşte acţiunea nóstră!

Câţi-va indivizi, cu atâţi acolyţi, cutesători, cinici, prevaricatori, sdrobescŭ sub călcâiulŭ lorŭ drepturile nóstre, ne despreţuescŭ, ne umilescŭ, ne sărăcescŭ, ne vêndŭ, şi noi primimŭ cu resemnaţiune, cu fruntea la pământŭ, loviturile lorŭ!

Meritămŭ óre acéstă sórtă?

Până cândŭ atâta pacienţă?

Pe cine asceptămŭ óre sĕ ne salve de tiranii nostri?

Ei suntŭ atei: — Ei aŭ sufletulŭ lorŭ călitŭ la şcóla incredulităţei. — Pentru dênşi misericordia este unŭ nume deşertŭ. — *Interesulŭ personalŭ şi bunulŭ trai* este singurulŭ lorŭ cultŭ. — Sĕ nu asteptămŭ, dar, de la aceşti ómeni materialişti şi sceptici nici o comiseraţiune. — Ei ne vorŭ sugruma până la peire, rîdêndŭ şi banchetândŭ la aspectulŭ convulsiunilorŭ şi miseriei nóstre!

Era o naţiune mare, consângénă, *Francia*, care ne tindea mâna sa puternică şi ne scapă din reţéua infamielorŭ străinilorŭ şi trădătorilorŭ. Acum, acéstă iubită şi generósă naţiune, îşi légă şi ea imensa plagă ce-i a deschisŭ şi ei, tiranii sĕi! De la Francia, dar, nu putemŭ, pentru acéstă dată, spera nici unŭ ajutorŭ.

In veri ce altră parte de ne întórcemŭ, privirea nu întêmpină de câtŭ indiferenţa séŭ inimici.

Cine, dar, sĕ ne salve?

Noi, prin voinţa şi acţiunea nóstră.

O naţiune, care aspiră a viaţui, trebue se sciă şi cum.

Avemŭ mai multe ecsemple.

Este unŭ oprobriu pentru umanitate ca unŭ poporŭ de cinci milióne suflete se îndure mai multŭ avilirea sa!

Dar letargia e profundă!

Suna-va vre o dată ora deşteptărei?

(*Teleormanulŭ*)

Nouii membrii ai guvernului spaniolŭ

Inntr'unŭ articolŭ, întitulatŭ *Membrii guvernului spaniolŭ*, amŭ datŭ o dare de sémă personală despre fiă care din aceşti membrii. Modificânduse însĕ în urmă ministeriulŭ, şi patru ministrii înlocuinduse cu alţii, credemŭ de datoriă a informa pe lectorii noştrii cine suntŭ ei şi ce însemnătate aŭ în ţéra lorŭ.

Din ceĭ vechi aŭ râmasŭ D-nii Figueras, Castelar, Pi y Margall şi Salmeron. Ceĭ nouĭ suntŭ General Acosta, la resbelŭ; contra-amiralŭ Oreyron la marină; Juan Tutan, la finance, şi E. Chao, la lucrări publice.

D. Tutan, este unŭ bărbatŭ fórte instruitŭ şi fórte competinte în cestiunile financiarie, pe cari le-a tratatŭ adesea înaintea Cortesilorŭ cu óre-care autoritate. Ideile sĕle politice şi economice suntŭ fórte radicali şi óre cumŭ socialiste.

D. Acosta este unŭ oficerŭ de infanteriă pe care mareşalulŭ Primŭ îlŭ împinse la generăriă spre a-lŭ resplăti pentru partea ce a luatŭ la revoluţiunea din 1868. D. Acosta are unŭ caracterŭ fórte energicŭ şi reputaţiunea de bravŭ soldatŭ. Era fórte ostile generaluluĭ Cordova, a căruĭ administraţiune nefericită o condamna.

D. Chao este unŭ publicistŭ distinsŭ, redastorŭ într'unŭ intervalŭ îndelungatŭ de jurnale republicane. Spaniolii îi laudă cu deosebire unŭ resumatŭ de historiă a Spanieĭ, făcută cu o mare imparţialitate dupe Mariano, Minana, Saban şi Toreno, continuată apoi de dênsulŭ de la epoca resbeluluĭ independinţeĭ (1808) până la majoratulŭ regineĭ Isabella II. D. Chao este republicanŭ moderatŭ. A fostŭ directorŭ alŭ telegrafelorŭ subt guvernulŭ provisoriŭ din 1868 şi împlinesce mandatulŭ de deputatŭ de la aceiaşi epocă.

D. Sorni, republicanŭ convertitŭ de curêndŭ, s'a aretatŭ totŭ-dé-nna omŭ de ordine în discursurile sĕle parlamentari. Se crede că acesta va urma o politică conservatóre în coloniĭ a cărorŭ administraţiune i s'a încredinţatŭ.

D. Oreyron, de curândŭ înaintatŭ la gradulŭ de constra-amiralŭ, este unŭ biurocratŭ. Cariera şi-a făcut'o în biurourile ministeriuluĭ de marină, unde s'a şi numitŭ ministru. Ideile sĕle politice, de şi nu prea date pe faţiă, trecŭ de fórte liberali.

Nuvele din Rusia

«Discursulŭ Regineĭ Engliterei,—ţice unŭ corespondinte din Petersburg alŭ *Independinţeĭ Belgice*, —probésă că misiunea conteluĭ Piere Schouvalow a fostŭ coronată de unŭ completŭ succesŭ. Espediţiunea în contra Kiveĭ n'a fostŭ nici o dată scopulŭ negoţiaţiunilorŭ între cabinetele de St. Petersburg şi Londra; şi suntŭ treĭ anĭ aprópe de cândŭ nu se ocupă, de câtŭ de fixarea frontieriloru Afghanistanuluĭ, Khanaturilorŭ, Wakchanuluĭ şi Badakchanuluĭ, situate între munţiĭ Kechgar, Bolar şi Hindou-Korah, ţerĭ carĭ vorŭ fi declarate neutre. O comisiune micstă va fi însărcinată de a însemna aceste frontieri, carĭ trebuescŭ a fi recunoscute şi confirmate de suveraniĭ acestorŭ ţerĭ şi de Emirulŭ de Bohara.

«Acestŭ faptŭ, dĕrâmă tóte supositiunile jurnalelorŭ englese, de alŭ duoilea ordinŭ, şi ale cătorŭ-va alte foĭ streine.

«O deputaţiune de Khirghizi de la Saisan şi de la Ourt-Kameno Gorsk, aparţinândŭ Khirghizilorŭ Siberieĭ meridionale, care aŭ devenitŭ ruşi de vre-o patru anĭ, a venitŭ sĕ mulţuméscă imperatoruluĭ pentru noulŭ regulamentŭ administrativŭ, care ficsésă într'unŭ modŭ clarŭ limitele pământuluĭ însemnatŭ fiă căreĭ holde în parte. Aceşti deputaţi. în numĕrŭ de şĕi-spre-ţece, aŭ făcutŭ douĕ-spre-ţece ţile pentru a străbate acele 5,000 verste dela sterpele lorŭ la Kazan. Aŭ mai statŭ încă atâtea ţile în acestŭ oraşŭ ca sĕ-şi schimbe hainele lorŭ cu kaftanele superbe, lucrate în mătase de culori vii şi cu şube de catifea. Se află între dênşii mai mulţi Sultani, carĭ pórtă neşte căciuli ascuţite, manificŭ lucrate în catifea roşiă, brodate cu aurŭ şi garnisite cu zimbeline. Ceĭ-lalţi asemenea portŭ nişte căciuli, érăşi brodate cu aurŭ, séŭ nişte mari pălării cu fundulŭ albŭ. Bogăţia costumuluĭ lorŭ este unŭ contrastŭ cu mândria lorŭ escesivă. Dreptŭ locuinţă, li s'a destinatŭ casa Gorokhowaia, unde le şi pregăteşte prînţdulŭ, compusŭ de unŭ felŭ de supă fórte désă, amestecată cu bucăţi de carne de boŭ, de berbecŭ şi de calŭ, totŭ preparatŭ cu unŭ feiŭ de sosŭ de unŭ mirosŭ nesuferitŭ. Deputaţii mănâncă cu degetele, pe care le linge în locŭ de a le spăla. Suntŭ fórte murdari, fórte galbeni şi cu ochii fórte mici. Unulŭ dintr'ênşii, anume Zslam Alkhanow, a oferitŭ mareluĭ Duce Wladimir mai multe peĭ de zibelină şi de vulpi negre, prinse de elŭ singurŭ în vînătorile ce aŭ făcutŭ.

«Societatea pentru bucătăria sĕracilorŭ, a căriĭ patróna era marea ducesă Helena, a deschisŭ o nouĕ bucătăriă în targŭ (Sennâia), în centrulŭ oraşuluĭ nostru. Sĕraculŭ, primeşte acolo, pentru ţece copeici (35 de bani), o mare porţiă de supă cu varză, cu o bună bucată de carne, o livră de pâine (3 litre). O jumătate porţiă nu costă de câtŭ 5 copeici. Imperatorele a datŭ 1000 de ruble pentru a fonda acestŭ stabilimentŭ.

«La Kiew se ocupă a rîdica o statue celebruluĭ Bogdan Khmielnichy. Modelulŭ acesteĭ statue, datoritŭ profesoruluĭ Mikechine, represintă pe eroulŭ cosacŭ călare, călcândŭ în picióre unŭ iesuitŭ, unŭ polonesŭ şi unŭ jidanŭ.

«Statua luĭ Iwan Teribilulŭ, de Autokoloky, este pusă provisoriŭ în biblioteca museuluĭ numitŭ *Ermitagiulŭ Imperialŭ*.

ADUNAREA DEPUTAŢILORŬ

Şedinţa de la 21 Fevruarie

D. Miculescu, anunţă o interpelare ministruluĭ preşedinte şi celuĭ de finance. Locuitorii ţerani din Mehedinţi, Gorju şi alte districte din Oltenia sunt într'o stare deplorabilĕ din causa diferitelorŭ calamităţi, astŭ-felŭ în câtŭ nu suntŭ în stare sĕ-şi mai plătéscă dările. D-sea rógă dér pe ministrŭ se-i păsuiască până la recolta anuluĭ curinte.

Ministrulŭ de finance, recunósce că e fórte tristă situaţiunea acelorŭ locuitori, cari suntŭ acumulaţi cu remăşiţe. De aceea a şi presintatŭ unŭ proiectŭ de lege, pe care doresce ca Camera sĕ-lŭ desbată. Din partea guvernuluĭ esistă orĭ ce uşiurare, căci s'aŭ datŭ ordine chiarŭ de ssupendare acolo unde nu este nici o uşurinţă.

Se trece la ordinea ţileĭ.

Se continuă desbaterea asupra legeĭ pentru păsuirea arendaşilorŭ.

D. George Brătianu, declară că va raspinge orĭ ce felŭ de îngăuuire s'ar face arendaşilorŭ. Neapăratŭ că va trece de reŭ voitorŭ alŭ uneĭ clase, cu tóte acestea nu se va teme de preventiuni, cândŭ acéstă lege e menită a aduce încurcături financiare. Se susţine că suntŭ deputaţi arendaşi séŭ aŭ colegi arendaşi, pe carĭ îi susţinŭ: D-sea nefiindŭ în acéstă categoriă, rolulŭ îi este cu totulŭ degagiatŭ. Esistă unŭ reŭ, însĕ elŭ nu este absolutŭ, ci relativŭ şi—de se va face vr'o concesiune unorŭ arendaşi—acésta va fi preludiulŭ unorŭ nouĭ şi numeróse reclamaţiuni şi din partea altora, afară de ceĭ din 5 judeţe ale Olteniei. De 2 anĭ ţéra sufere de intemperii, ţéra întrégă. Nu se i-a însĕ în considerare 2 séŭ 3 ani, ci întréga perióda de arendare şi—déca aceste 5 districte aŭ fostŭ bântuite de secetă,—suntŭ în Moldova altele mai multe, carĭ aŭ suferitŭ póte şi mai reŭ. Arendaşii câştigă, averile le crescŭ într'o singură perióda şi, îndată ce vine unŭ anŭ nefavorabile, vinŭ se reclame generositatea Camereĭ. Déca se păsuiescŭ arendaşii, de ce se nu se păsuiască şi locuitorii, carii suntŭ într'o stare cu totulŭ deplorabile. Oare arendaşii păsuiescŭ eĭ pe ţerani? Din contra: le i-a totŭ şi se pórtă către eĭ cu cea mai mare asprime.

Acéstă păsuire scade veniturile cu 2,00,000 lei. De unde le vomŭ lua în crisa bugetară ce avemŭ, în complicaţiunea financiară de astă-ţi? Nu e vorba de contribuţiunĭ nouĭ, ci de obligaţiunĭ luate. Pentru aceea rógă pe Adunare a respinge legea ce i se presintă.

Ministrulŭ de finance esplică că cele 5 judeţe din Oltenia suntŭ bântuite de secetă într'unŭ modŭ

www.dacoromanica.ro

teribile: de doui ani fórte puțini arendași aŭ pututŭ se-și ție angagiamintele. Mai toți arendași însĕ fiindŭ complicați în acéstă situațiune, nu s'aŭ găsitŭ concurinți pentru arendarea moșielorŭ în comptulŭ foștilorŭ arendași debitori. Cu modulŭ acesta ei ținŭ moșiele și nu plătescŭ căștiurile acumulate. Dupe contractŭ nu se potŭ deposeda, ci numai se li se arendese moșiele pe comptul lorŭ. Dupe multe licitațiuni fără resultatŭ și avêndŭ în vedere și seceta ce a bântuitŭ recolta, guvernulŭ s'a decisŭ a presinta acéstă lege, sperândŭ a dobândi nouĭ garanțiĭ pentru baniĭ datoriți.

D. G. Chițu susține proectulŭ de lege, carĭ este maĭ multŭ avantagiosŭ fisculuĭ de câtŭ arendașilorŭ. Nu e vorba de generositate, de vr'unŭ scădĕmêntŭ, ci numaĭ d'o păsuire arendașilorŭ din unele părți, rĕmașĭ în neputință d'a-și plăti câștigurile pe 1872. In ceea ce privesce calitatea deputaților arendași, ea este o cestiune de conscință: destulŭ că n'a fostŭ și nu este, nicĭ D-sea nicĭ rudele D-séle, arendași aĭ statului. Calamitatea ce-a isbitŭ Oltenia e cunoscută din notorietate publică, și e maĭ multŭ de câtŭ o cutesanță a veni s'o maĭ pue cine-va în îndoélă. În Romanați și Oltŭ, 6 luni nu s'a vĕdutŭ o picătură de plóe, afară de inundări.

Conformŭ contractelorŭ, moșiele li s'aŭ pusŭ în licitațiune și nimenĭ nu s'a presintatŭ se concure. Óre acésta nu este o probă despre sărăcia și crisa pecuniară ce domnesce în Oltenia? Ce trebue se facă fisculŭ în asemenea situațiune? Și nu e vorba că moșiele remânŭ nearendate, ci că garanțiele depuse de eĭ, pe unŭ anŭ, s'aŭ anulatŭ prin neplătirea câștiurilorŭ. Astŭ-felŭ fisculŭ póte rĕmânea în adevĕratŭ periculŭ.

Nefiindŭ dar cestiune de scădĕmêntŭ, ci d'o păsuire până la 1 Augustŭ, de 3—4 luni; nefiindŭ perturbare bugetară, ci asicurare a fisculuĭ,— căcĭ unŭ articulŭ din lege specifică, că numaĭ aceĭ arendași se potŭ bucura de păsuire, carĭ vorŭ depune nouĭ garanțiĭ, — D-sea rógă pe Cameră a priimi legea. Asemenea mĕsurĭ s'aŭ luatŭ în Austria, la 1869, cândŭ nu era o situațiune atâtŭ de gravă. Statulŭ e basatŭ pe solidaritatea diferitelorŭ interese ale claselorŭ sociale: cândŭ o disprețuesce, face o rea politică. Falimentele ce s'arŭ putea ivi, n'arŭ fi de câtŭ în desavantagiulŭ fisculuĭ și în genere alŭ țĕreĭ.

Discuțiunea generală se închide.

Se pune la votŭ luarea în considerare și se respinge, fiindŭ:

Bile albe pentru 38,
Bile negre contra 52.

Urmésă óre-care desbaterĭ privitóre la ordinea zileĭ, dupe care Adunarea decide a trece în secțiunĭ până la 3 ore.

La 3 ore, ședința se redeschide.

D. Văsescu, raportorulŭ Comitetulnĭ de delegațĭ, dă citire raportuluĭ sĕŭ și proectuluĭ de lege asupra salinelorŭ.

Nefiindŭ nicĭ o discuțiune generală, proectulŭ se ia în considerare.

Raportorulŭ esplică, că delegațiĭ aŭ ștersŭ ultimulŭ alineatŭ din art. 5, care autorisa pe guvernŭ se stabilésca deposite de sare și agințĭ financiarĭ prin diferite localitățĭ.

D. Cracte combate acéstă ștergere a comisiuniĭ, căcĭ sarea este unŭ impositŭ și suntŭ uniĭ care, facŭ deposite de sare și, în lipsă de circulațiune a acestuĭ alimentŭ, scumpescŭ fórte multŭ prețurile și în unele locurĭ nicĭ nu se găsesce.

D. Văsescu, raportorŭ, susține acéstă ștergere, căcĭ statulŭ nu e în dreptŭ a face concurință comerciului și cheltuelile, ce se vorŭ cheltui c'unŭ nouŭ nămolŭ de funcționarĭ, vorŭ întrece cu multŭ venitulŭ ce arŭ obținea statulŭ.

D. V. Pogorŭ combate, ca și D. Văsescu, lucrarea Comitetuluĭ delegațilorŭ, căcĭ—o dată ce guvernulŭ pune monopolulŭ pe sare—trebue ca elŭ se înlesnéscă consumatorilorŭ procurarea eĭ.

D. Florescu, ministru de resbelŭ, declară că guvernulŭ primesce orĭ ce sistemă, însĕ, în casulŭ d'a se admite transportulŭ prin deposite de guvernŭ, atuncĭ trebuescŭ date și miḑilócele necesare pentru transportŭ și controlŭ.

Puindu-se la votŭ, propunerea delegațilorŭ se admite, ca și cele-l'alte propuneriĭ, și douĕ micĭ modificărĭ propuse de D. G. Manu.

Dupe scurte desbaterĭ, se adoptă și tabloulŭ de funcționarĭ anesatŭ la proiectŭ ș'apoĭ legea se votéză în totale cu:

Bile albe pentru 58,
Bile negre contra 4,
Deputați abținuți 5.

D. G. Manu, raportorele comitatuluĭ de delegațĭ, dă citire raportuluĭ sĕŭ și proiectuluĭ de lege pentru construirea uneĭ ramure de drumŭ de ferŭ între Focșani și Mărășescĭ.

D. G. Brătianu combate acestŭ proiectŭ, căcĭ locuitoriĭ dintre Focșani și Mărășescĭ, în locŭ d'a 'șĭ duce productele la stațiunea intermediară, le va duce d'a dreptulŭ la Mărășescĭ, căcĭ linia este mică, costulŭ fórte redusŭ în casulŭ acesta și acolo e stațiunea principale a linieĭ. Acéstă liniă prin urmare nu este de locŭ utile. Prin sistema d'a autorisa pe consiliele generale se construéscă linie ferate locale prin sporirea impositelorŭ, se va discredita acéstă instituțiune, descentralisarea, astŭ-felŭ în câtŭ poporațiunea va regreta sistema guvernuluĭ centrale. Consiliele județene generale, în cea maĭ mare parte, nu suntŭ de locŭ representațiunea sinceră a poporațiuniĭ. Greutățile cele impunŭ locuitorilorŭ nu suntŭ nicĭ de cum plăcute d'acestia din urmă, carĭ nu vorŭ avea de unde se plătéscă acele sporirĭ de ḑecimĭ județene la tóte dările. Și óre aceia carĭ, dupe lege, trebuie sĕ lucreḑe la drumurile și șoselele ce plătescŭ, putea-vorŭ eĭ da în banĭ acea dare? Permite legea drumurilorŭ acéstă convertire? Nu. A se da autorisare, sĕ se dea lemne din pădurile statuluĭ, însemnéză curatŭ ale devasta, ale stinge prin abusurĭ și fraude. Conchiḑêndŭ, D-sea propune a se respinge legea. Totŭ asemenea civilisațiune cu orĭ-ce preț făcea și maioritatea camereĭ din Francia suptŭ imperiŭ, și D. Jules Favre ĭ-a preḑisŭ calamitățile ce crea: maĭ têrḑiŭ trebui că chiar o schimbare de regime se vie se puie capĕtŭ rĕuluĭ.

D. Florescu, ministru de resbelŭ, susține că districtulŭ Putna este unulŭ din cele bogate. Câtŭ despre descentralisare, ea datéză de curêndŭ, însĕ județele o iubescŭ și, a o condamna dupe unele defecte aparinte, nu e aĭ aduce unŭ serviciŭ. În ceea ce privesce drumulŭ de ferŭ, linia ce pléca de la Sucéva și trece prin tóte centrurile principale, departe de Dunăre și pe suptŭ pólele munțilorŭ, este și o liniă strategică: pe ea se vorŭ scurge tóte resursele de apărare în casŭ de perielu. La 1868 s'a spusŭ c'arŭ fi o crimă sĕ se întrerupă acéstă liniă, și la Focșaniĭ linia se póte tăia, căcĭ acolo este bifurcațiunea Carpațilorŭ. Triunghiulŭ Ploiescĭ Bucurescĭ-Pitescĭ este mortŭ pentru strategiă, ca și celŭ de la Buzĕŭ-Brăila-Galațĭ. Axulŭ celŭ mare dérŭ trebuie unitŭ și cândŭ districtulu Putna propune acésta, și, cândŭ se ḑice că se póte face și linia Focșaniĭ-Buzĕŭ, óre Camera sĕ n'o primésca cu bucuriă?

Fiindŭ 5 ore și unŭ pătratŭ, ședința se rădică.

(*Românulŭ.*)

DIVERSE

Conversațiune între o sócră ș'unŭ ginere... Sócra, începe cu 'nțepatulŭ.

— Mĕ vedeți fórte rarŭ; mĕ credeți póte o fiară sĕlbatecă...

Ginerile rĕspunde:

— Prea exagerați lucrurile... «sĕlbatecă» nu v'amŭ credutŭ nicĭ o dată.

Sócra reîncepe dupe ce-și muscă busele:

— Ați fi pututŭ face fericirea și p'a fie-meĭ și p'a mea...

Ginerile replică:

— Facŭ fericirea fiiceĭ... Mĕ ertați daca m'amŭ opritŭ în calea jumĕtate...

Și în sfîrșitŭ ca buchetŭ:

— Te cunoscŭ, dragulŭ meŭ; cândŭ a-și muri eŭ, aĭ juca de bucuriă.

Respunsŭ:

— «Așĭ juca!» încă o exagerațiune. Nu! N'așĭ juca de locŭ, dar acésta sĕ nu vĕ oprésca din cale...

* * *

O suvenire de invasiune. O bĕtrână de la Epernay avea în cuartierŭ maĭ multĭ sergențĭ prusacĭ. Bine crescuțiĭ prusacĭ, cu urbanitatea și curățenia ce le este obicinuită, sfărămaseră tóte mobilele și scuĭpaseră până și'n tavanŭ.

In momentulŭ d'a părăsi casa, sergențiĭ se duseră a-și lua adio de la bĕtrână, care li se plânse de purtarea lorŭ.

— Dar, dómnă, ḑise unulŭ dintr'ânșiĭ, care vorbea maĭ bine franțosesce, nu trebue sĕ vĕ mirați de purtarea nóstră, căcĭ în fine Francia a trecutŭ prin maĭ multe invasiunĭ...

— Aveți dreptate, respunse exagenara. Francia a vĕdutŭ invasiunea Goțilorŭ, Ostrogoțilorŭ și Visigoțilorŭ... Nu-ĭ maĭ lipsea de câtŭ invasiunea Murdarogoțilorŭ; o avu și pe acésta.

* * *

Fiica și ginerele luĭ Dumneḑeŭ. In timpulŭ resbeluluĭ, se afla îngrijitóre într'unŭ spitalŭ la Lyon o sóră de la Saint-Vincent-dePaul, de o frumuseță necomparabilă.

Intr'o diminéță, se duse cu ciașca în mână lângă unŭ rănitŭ; dupe tóte rugăciunele, nu-lŭ putu face sĕ ia medicamentulŭ din ciașcă.

Rănitulŭ refusă într'una, până ce *plictisitŭ* de stăruințele soreĭ, ĭ smulge ciașca din mână și o asvîrlă la pămêntŭ.

Sora adună cioburile, fără a ḑice unŭ cuvêntŭ, și luândŭ o altă ciașcă se înturnă la patulŭ rănituluĭ.

— Bea, fiule, bea,—ḑise ea,—din acéstă medicină; ea îți va alina durerile.

— Lasă-mĕ, fugĭ, pleĭ tartoriță!

— Dar te perḑĭ, fiulŭ meŭ, ... sora cu lacrămile în ochĭ; ĭa se vedemŭ, supune-te, te rogŭ, te suplicŭ; étă eŭ, suntŭ fiica a bunuluĭ Dumneḑeŭ!

Astă-dată bolnavulŭ o privi și ca prin minune, fruntea i se discreți, mânia îĭ trecu și... surîḑêndŭ:

— In adevĕrŭ că eștĭ fiica luĭ Dumneḑeŭ! Dar nu s'arŭ putea, divină ființă, sĕ-lŭ rogĭ a mĕ face pe mine ginere?

Dupe acésta luă ciașca, și d'aci înainte nu maĭ vru sĕ ĭa medicamente de câtŭ din mâna ficeĭ luĭ Dumneḑŭ.

(*Figaro.*)

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligațiuni ruralĭ	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligații domeniali	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	98 5/8
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni	.372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 90
Naționale	74 50
Lose	105 75
Acțiunile băncei	985 —
Creditulŭ	339 25
London	109 —
Oblig. rurale ungare	81 25
» Temeșvar	79 —
» Transilvane.	79 —
» Croate	83 75
Argintŭ în mărfurĭ	107 40
Ducați	— —
Napoleoni	8 86

www.dacoromanica.ro

FABRICA ROMANĂ DE BĔUTURI GAZOASE
A LUI
CONSTANTIN PORUMBARU
Strada Sfinţii Apostoli No. 28

Mare scădĕmêntŭ de preţurĭ.

	Leĭ	Banĭ
Apă gazósă: Unŭ sĭphon mare	—	20
» » Unŭ siphon micŭ	—	10
Limonade gazóse: Lămâe, Vanilie, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micŭ	—	30
Apă feruginósă (gazósă) de Bucurecsĭ: Conţinutulŭ unei buteliĭ	—	25

NB. Pentru ca onor. Publicŭ sĕ pótă distinge produsele acesteĭ fabrice, siphónele suntŭ francese de la I. Hermann-Lachapelle din Paris şi pórtă inscripţia **CONSTANTIN PORUMBARU**, Bucurescĭ.

Transportŭ la domiciliu. A se adresa franco, prin Postă.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinnĕ de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţĭ anĭ şĭ carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta. precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţĕdă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemenea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Atvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., eunuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

PASTA EPELATORIE perfecţionată a D-neĭ DU SER, la Paris (B.S. G.D.S), singura care distruge barba şi pufulŭ fără a strica pielea şi ileele rădăcinelorŭ.

CREMA DE SERAIU distruge aseminea pufulŭ fără a strica pielea.

Deposite în Bucurescĭ la M-me Jobin Hurier, Coifeur.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinzĕnd principele cele maĭ energice a le copaiveĭ

INJECTION VRAGÉES-ESSENCE de SIBORD 5f.

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele maĭ energice copaiveĭ şi a le cupebuluĭ.

şi maticuluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

DE VÊNDARE

Moşiea mea Itu de lângă Mizilŭ, de 120 stênjenĭ latulŭ, şi aprópe 1000 lungimea, însumând peste 150 popóne.

A se adresa la sub-scrisulŭ, strada Poştia-Vechie No. 2, de la 8—12 antemeridiane, şi séra de la 6—8 ore.

D. C. Aricescu.

29 Strada Lipscani 29
LA CHINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT
DE
DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE
sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29
LA CINEZ
vis-a-vis de magasinulŭ
d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci. Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE
DE PRIMA CUALITATE
Pentru Rochĭ de Dame şi Costume
CUMŬ ŞI
TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ţecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cererĭ de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**
AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgarescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale cari l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris
Depositu in Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la espoziţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA
DE CARMES
contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER
Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ
Paris, 14, rue Taranne
Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare

Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pitar-Moşu strada Catunu No. 6-doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.
www.dacoromanica.ro
Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

SAMBATA, 24 FEBRUARIE 1873. UNNUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 305

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 23 FEVRUARIE

Telegrama sosită din Waschigton, şi publicată erĭ de jurnalulŭ *Remânulŭ*, are o mare însemnătate pentru întréga Europă. Capulŭ unuĭ Statŭ de maĭ bine de 30 milióne, generalulŭ Grant, Preşedintele Republiceĭ americane, în mesagiulŭ de inagurare alŭ nouluĭ sĕŭ guvernŭ, vine şi *esprimă tarea convicţiune că lumea civilisată tinde spre Republică.*

Acéstă telegramă trebue sĕ fi făcutŭ o mare impresiune asupra capetelorŭ încoronate, trebue sĕ le fi sguduitŭ pe tronurile lorŭ; căcĭ aceste cuvinte, suntŭ unŭ stimulentŭ pentru popóre, o raţă care le luminésă orgoliulŭ şi demnitatea.

Dacă lumea civilisată, dacă popórele civilisate tindŭ spre Republică, atuncĭ numĭ cele barbare suntŭ capabile a maĭ rămânea subtŭ vechiulŭ regime alŭ monarchieĭ! Care va fi însĕ acelŭ poporŭ care se voiască se trécă de barbarŭ? Nicĭ unulŭ. Chiar în Japonia, chiar în China, unde capulŭ Statuluĭ era consideratŭ până acumŭ ca fiulŭ sóreluĭ, chiar în aceste ţerĭ cuvintele Preşedinteluĭ Grant vorŭ avea influinţa lorŭ.

Dar Germania, care are pretenţiunea de a fi cea maĭ doctă, cea maĭ civilisată naţiune din lume, lăsa-se-va ea se rămâe subt greutatea cuvêntuluĭ: *barbară*?

Nu credemŭ. Orĭ ce naţiune, orĭ ce poporŭ care a începute se guste din fructele bine făcĕtóre ale ideieloră celorŭ nouĭ, nu póte de câtŭ se tindă la forma de guvernămêntŭ, care e maĭ în conformitate cu interesele luĭ, şi acéstă formă nu póte fi alta de câtŭ cea republicană, pentru că ea garantésă averea, onórea şi libertatea cetăţianuluĭ, pentru că ea este guvernarea unuia prin toţĭ şi a tutulorŭ prin unulŭ.

Dacă s'a susţinut până acum monarchiele, a fostŭ că maĭ eraŭ nisce tradiţiunĭ, nisce prejudicăţĭ. Indată ce acestea aŭ dispărutŭ, capetele încoronate aŭ căḑutŭ unulŭ dupe altulŭ: monarchia tradiţionale, morarchia absolută a fostŭ înlocuită cu cea constituţionale, şi acésta cu Republica.

Astŭ-felŭ a fostŭ în Francia, astŭ-felŭ în Spania, astŭ-felŭ în Englitera.

De la revoluţiunea cea mare din Francia, de cândŭ aŭ fostŭ lovite în creştetŭ prejudiţiulŭ şi tradiţiunea, de atuncĭ regiĭ n'aŭ maĭ pututŭ sĕ se ţie pe tronŭ de câtŭ prin înşelătoriĭ, prin scamotarea libertăţilorŭ şi prin zidurile de baionete care îĭ apăraŭ, este drept, unŭ momentŭ, dar care cu tóte acestea se dărâmaŭ şi ele ca tóte zidurile.

Unŭ esemplu încă şi maĭ palbabilŭ, despre cele ce ḑicemŭ, este Ţéra Românéscă. Pentru ce la noĭ n'a pututŭ se stea nicĭ o dată unŭ Domnŭ maĭ multŭ de şépte anĭ? Pentru că poporulŭ românŭ nu avea nicĭ tradiţiunĭ, nicĭ prejudiţiĭ, nicĭ credea în dreptulŭ divinŭ, precumŭ se găsescŭ încă popóre, care se numescŭ civilisate, de credŭ şi acumŭ. Poporulŭ românŭ consideră pe capulŭ Statuluĭ ca pe primulŭ funcţionarŭ, şi îlŭ respectă pe câtŭ timpŭ şi elŭ este respectatŭ de dênsulŭ. Astŭ-felŭ a urmatŭ cu toţĭ Domniĭ până la Cuza, astŭ-felŭ a urmatŭ şi cu elŭ. La venirea sea în Bucurescĭ, pentru că elŭ aducea unirea, visată de secolĭ, poporŭlŭ îşĭ făcuse din elŭ o legendă. Dupe ce însĕ a începutŭ se nesocotéscă libertatea şi dreptulŭ sĕŭ, dupe ce a începutŭ se încarce ţéra cu imposite şi tacse, dupe ce a începutŭ sĕ se înconjóre de vagabonḑĭ şi ómenĭ fără nicĭ o consideraţiune în societate, poporulŭ a începutŭ se cânte:

«Ardel'arŭ foculŭ şi spuza
«P'ălŭ de ne-a adusŭ pe Cuza!»

Astŭ-felŭ a fostŭ poporulŭ românŭ cu Cuza, astŭ-felŭ şi cu .. toţĭ.

Ceea: ce dar a fostŭ şi este poporulŭ românŭ, adică fără superstiţiĭ şi fără prejudiţiĭ, a începutŭ se fiă şi cele l'alte popóre, până şi celŭ spaniolŭ, care este vestitŭ de bigotismŭ şi de superstiţiune.

Daca lucrurile aŭ ajunsŭ aci, n'avea óre dreptate Peşedintele Republiceĭ americane se ḑice că *lumea civilisată tinde spre Republică*? Şi noĭ nu trebue se ne asteptămŭ că tóte popórele, până şi celŭ germanŭ, se aréte că într'adevĕrŭ nu suntŭ barbare?

Noĭ o sperămŭ, o aşteptămŭ!

In numĕrulŭ nostru de la 9 Februarie, amŭ publicatŭ, dupe *Gazetta de Bacăŭ*, unŭ articolŭ în care se spunea că, între condamnaţiĭ nemţĭ carĭ aŭ făcutŭ scandalulŭ la gară, este şi unŭ baron Zepelin, cavalerŭ de industriă, care traversa districtulŭ acesta, dându-se ca inginerŭ şi *rudă cu vodă.*

Gazetta de Bacăŭ, povestindŭ faptulŭ că acesta a fostŭ conadmnatŭ de tribunalŭ la douĭ anĭ de închisóre, se felicita că a scăpatŭ districtulŭ şi chiarŭ ţéra întrégă de elŭ.

In câtŭ privesce districtulŭ Bacăŭ, póte se aibă dreptate confratele nostru. Ceea ce privesce însĕ ţéra întégă, s'a înşelatŭ.

Pe câtŭ scimŭ, şi pe câtŭ ni se scrie din Ploescĭ, acestŭ baronŭ nu numaĭ că nu este arestatŭ, dar încă pórtă în Distristulŭ Prahova aceléşĭ titluriĭ şi face aceléşĭ înşelătoriĭ ca acolo. Ni se asicură că elŭ séde la hotelulŭ *Moldova* şi de aci face escursiunĭ prin munţĭ, pe la saline şi la diferite mine ce se esploatésă în Prahova.

Acestea le relatămŭ pentru cunoscinţa Domnilorŭ de la *Gazetta de Bacăŭ*, ca se nu se maĭ felicite aşa lesne, cândŭ sciŭ cumŭ se dă aḑĭ justiţia la noĭ, şi cumŭ aceĭ magistraţĭ, carĭ o daŭ în sinceritate, dacă nu suntŭ destituiţĭ, darŭ se nesocotesce verdictulŭ lorŭ.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Versailles. —In Adunare, Thiers declară că primesce în întregulŭ sĕŭ proiectulŭ comisiuneĭ de treĭ-ḑecĭ; că maĭ nainte de tóte, trebuesce sĕ esiste unŭ guvernŭ; că opiniunile opuse monarchiste şi republicane necesitŭ o toleranţă politică, şi că pactulŭ de la Bordeaux este totŭ aşa de aplicabilŭ în circumstanţele acutalĭ ca şi în momentulŭ cândŭ a fostŭ stabilitŭ. Elŭ face sĕ se prevaḑă că finile ocupaţiuneĭ deprinde de la înţelepciunea Adunăreĭ, pentru a se scurta termenulŭ. Thiers povăţuesce a nu se proclama Republica, déră a se face ceva pentru a se întări provisoratulŭ; ḑice că Repbulica este guvernulŭ legale, şi rógă pe Adunare sĕ votese unŭ proiectŭ prin care va declara că, în interesulŭ ţereĭ, monarchia este actualmente imposibilă. Preamblulŭ proicctuluĭ este adoptatŭ cu 475 voturĭ contra a 199.

EVENIMENTELE DIN SPANIA

Oraşulŭ Figueras — ne spune o corespondinţă a *Republiceĭ francese* — s'a deşteptatŭ în diminéţă de 24 Fevruarie în bubuitulŭ tunurilorŭ. Într'unŭ minutŭ uliţele aŭ fostŭ umplute de lume. Alcadele, acompaniatŭ de totŭ Consiliulŭ, şi escortatŭ de membriĭ deputaţiuniĭ provinciale, s'aŭ dusŭ la castelŭ. D. Matas, deputatŭ provincialŭ, printr'unŭ limbagiu fermŭ şi conciliantŭ în acelaşĭ timpŭ, viŭ şi concisŭ, a espusŭ armateĭ, întrunite pe magnifica piaţă numită a armelorŭ, bine-facerile guvernămêntuluĭ republicanŭ. Fără a voi se prejudece avantagele ce arŭ putea resulta maĭ multŭ din forma federativă de cât din forma unitară, şi vice versa, a ḑisŭ că naţiunea comptésă, maĭ nainte de tóte, pe concursulŭ loialŭ şi resolutŭ alŭ armateĭ, pen-

www.dacoromanica.ro

trŭ a protegia Republica născândă; că cestiunea constituţională va fi lăsată desbaterilorŭ parlamentare, libere şi luminate, şi orĭ care arŭ fi atuncĭ sensulŭ în care ea se va hotărî, simte fórte bine că armata se va arĕta totŭ déuna otărâtă pentru a susţine şi a face sĕ se respecte votulŭ Adunărieĭ naţionale. In asteptarea acestorŭ resultate, elŭ invită pe soldaţĭ a striga cu dênsulŭ: «*Trăiască Republica spaniolă*!»

La acéstă alocuţiune, guvernatorulŭ fortereţeĭ a rĕspunsŭ, prin câteva cuvinte mişcătóre, jurêndŭ, în presenţa trupelorŭ, că va priimi cu loiatate guvernămêntulŭ republicanŭ. Strigătele de: *trăiască Republica*! aŭ resumatŭ numaĭ de câtŭ, eşite din pepturile apăsate ale soldaţilorŭ şi ale poporuluĭ.

O escortă de oficerĭ s'a datŭ municipalităţiĭ, care, precedată de musica militară, şi urmată d'o mulţime de poporŭ, a intratŭ solemnelŭ în palatulŭ *Ayuntamiento*. Acéstă preumblare n'a fostŭ de câtŭ unŭ lungŭ triumfŭ, în care *Marseliesa*, imnulŭ democraţieĭ universale, făcea sĕ rĕsune aerulŭ de notele séle puternice, pe când *vivaturile* se prelungeaŭ în tóte uliţele vecine.

Unŭ discursŭ în limba catalană a fostŭ pronunţatŭ de Alcade din înălţimea balconuluĭ de la Hotelulŭ oraşuluĭ, care a fostŭ salutatŭ de aplaudele uneĭ mulţimĭ, impresionate de unŭ asemenea evenimentŭ, cu atâtŭ maĭ multŭ, că, de douĕ-spre-ḑece ḑile se aştepta cu cea maĭ mare impacienţă.

Câte-va relaţiunĭ despre purtarea carluţilorŭ póte sĕ dea o ideiă despre mĕsura cutesanţiĭ lorŭ!

Acum câte-va ḑile, diligenţa care face serviciulŭ între Figuras şi Calellas, — drumulŭ Geroneĭ şi Barceloneĭ — îşĭ continua calea, aruncândŭ pe voiagiorĭ în acea somnolenţă particolară ce resultă adesea din sdruncinatulŭ trăsureĭ.

De o dată, o bandă de carlişti, comandată de *cabecita* Solivas, le eşi înainte, cu puşca la ochĭ, strigêndŭ: *staĭ?* Solivas este unŭ locuitorŭ din Tordera care, când munca drumurilorŭ celorŭ marĭ nu'ĭ produce nimicŭ, se înapoiaḑă le prăvălia sa de spiţăriă ce are în acestŭ orăşelŭ.

Se deţe ordinŭ voiagiorilorŭ de a se da josŭ din diligenţă. Carlistiĭ ĭaŭ locurile lorŭ şi obligă pe conductorŭ a 'şĭ urma drumulŭ, în góna cea maĭ mare.

Nu insistam asupra zăpăceliĭ voiagiorilor, asemenea nicĭ asupra îngroḑireĭ conductoruluĭ. Câte-va minute în urmă, diligenţa ajungea subt fortereţa Torder. Soldaţiĭ, plinĭ de nerăbdare, şi departe de a 'şĭ imagina că acelŭ convoiŭ era unŭ noŭ calŭ alŭ Ilionuluĭ, se vĕḑură atacaţĭ de o dată, căcĭ carlistiĭ numaĭ de câtŭ deşertară câte-va puscĭ pe ferestrele diligenţeĭ, şi până ce garmisona, se revie din ameţiala sa, diligenţa era departe, şi valoroşiĭ soldaţĭ aĭ luĭ Don Carlos se refugiaŭ în munţĭ.

Acestea suntŭ fapte de necreḑutŭ; cu tóte acestea ele suntŭ adevĕrate.

Unŭ altŭ episodŭ care atinge atitudinea fermă şi resolută a volontarilorŭ Republiceĭ, armaţĭ în aceste provinciĭ. Tocsinulŭ chiăma vinerea trecută populaţiunea din Figueras la arme. Avignonet şi Vilanan, douĕ sate din apropiere, se ridicară asemenea, întărindŭ armata regulată care alerga în ajutorulŭ satuluĭ Vilanan, pe care carlistiĭ îlŭ visitaseră de diminéţă cu scopŭ de a goli casa publică. Patru sute de cetăţenĭ rĕspunseră la apelŭ.

Intâlnirea avea locŭ la Vilarigts. Dupe o oră şi jumătate de luptă, carlistiĭ, comandaţĭ de Bosch şi Barroncot, eraŭ sfărâmaţĭ şi fugiau prin munţĭ, lăsândŭ în puterea armateĭ unŭ calŭ şi douĕ puscĭ. Câţĭ-va răniţĭ fură de o parte şi de alta. Nu credŭ că în facia uneĭ asemenea spontaneităţĭ din partea miliţiilorŭ naţionale, care nicĭ o dată subtŭ Amedeŭ n'arŭ fi consimţitŭ a parcura astŭ-felŭ câmpiile, carlistiĭ vorŭ maĭ avea poftă sĕ maĭ revie prin acea parte. Faptulŭ ni s'a părutŭ bunŭ a fi semnalatŭ.

JUSTIŢIA PRUSIANA

O telegramă din Strasburg, cu data 28 Fevruarie, ne spune că D. Sabatier, profesore de teologie, căutândŭ, prin conferinţele ce a ţinutŭ la Bischweiler şi la Markich, a isbi în femeile germane, a priimitŭ ordinŭ a părăsi în douĕ-ḑecĭ şi patru ore teritoriulŭ Alsasieĭ şi Loreneĭ.

ADUNAREA DE LA VERSAILLES

In şedinţa Adunăriĭ din Versailles, de la 28 Fevruarie, a urmatŭ continuarea discuţiuniĭ asupra propunerilorŭ comisiuneĭ de treĭ-ḑecĭ. D. Gambetta a calificatŭ de puerilŭ şi de periculosŭ proiectulŭ Comisiuneĭ.

Adunarea naţională, adaogă D-sa, n'are putere constituantă. Ţéra trebue sĕ ştie daca se conduce la Republică séŭ la Monarchiă. D-sa respinge instituţiunea uneĭ a doua Camere. Ţéra cere disolvarea Adunăriĭ naţionale: unŭ milionŭ de semnăturĭ dovedesce acéstă manifestare.

Partitulŭ republicanŭ voesce Republica cu tote drepturile şi libertăţile ce ea reclamă. Respinge armele ce comisiunea de treĭ-ḑecĭ propune de a fabrica în contra democraţieĭ.

D. de Broglie apară drepturile Adunăriĭ naţionale în contra atacurilorŭ D-luĭ Gambetta. S'a conchisŭ o înţelegere cu guvernulŭ, ḑice D sa, nu asupra Monarchieĭ séŭ a Republiceĭ, dar asupura aceluĭ vastŭ terâmŭ neutrŭ ălŭ pactuluĭ de la Bordeaux, pe care comisiunea nu putea sĕ-lŭ abandone fără a isbi în drepturile Adunăriĭ. D-sea, ca şi D. Audiffret-Pasquier, nu se daŭ în partea Republiceĭ în sensulŭ restrênsŭ alŭ cuvêntuluĭ, ci în partea causeĭ publice. Speră că Adunarea naţională nu va sprijiniĭ încurcările acelora carĭ vizeḑŭ a dărâma opera conciliantă a comisiuniĭ de treĭ-ḑecĭ.

D. de Temple, legitimistŭ, atacă cu violenţă proectulŭ şi pe guvernŭ.

Elŭ ḑice că D. Thiers a pactisatŭ cu Comuna, căcĭ a graciarŭ pe Rochefort, şi că a trădatŭ pe Louis Philippe.

Este chematŭ la ordine.

D. Laboulaye sprijină proectulŭ care, este adevĕratŭ, nu prepară Republica D-luĭ Gambetta, dar Republica conservatóre; sprijină de asenea înfiinţarea uneĭ a doua Camere.

D. Brisson, radicalŭ, cere ca comisiunea şi guvernulŭ sĕ bine-voiască a declara daca proectulŭ este punerea în esecuţiune a Mesagiuluĭ.

D. Thiers declară că guvernulŭ va da esplicaţiunile cerute cândŭ va începe discuţiunea specială.

D. de Larochefoucauld cere ca D. Thiers sĕ emită opiniunea sa înaintea închideriĭ discuţiuneĭ generale.

Din acestŭ puntŭ de vedere, închiderea discuţiunilorŭ generalĭ este respinsă.

CÂNTECUL OLTÉNULUĬ

In vitéza Olteniă
A lŭatŭ vĭaţă muma mea,
Ş'alŭ seŭ sânge dêndu-mĭ miă
M'a făcutŭ olténŭ ca ea.
Frunḑă verde de alunŭ,
Ţéra mea o sĕ-mĭ resbunŭ,
Precumŭ Tudor a făcutŭ
Peste Oltŭ, cândŭ a trecutŭ,
'Naintândŭ ca sĕ sdrobéssă
Tirania cea grecéscă!

Peste Oltŭ cu unda lată,
Indreptatŭ spre Bucurescĭ,
Sbóre calulŭ meŭ îndată
Către suflete greceştĭ!
Pe veneticĭ sĕ sdrobéscă
Şi apoĭ sĕ odihnéscă!

Sbóre calu-mĭ ca sĕ sfarme
In picióre pe tiranĭ!
N'aibă témă... Eŭ amŭ arme;
Suntŭ Olténŭ!

In vitéza Olteniă
A lŭatŭ vĭaţă muma mea,
Ş'alŭ seŭ sânge dăndu-mĭ miă
M'a făcutŭ Olténŭ ca ea.

Unŭ veneticŭ chiueşte
Fură... tace şi ḑîmbeşte,
Parcă-şĭ ride de românŭ
Astŭ veniticŭ, astŭ păgânŭ!

Calu-mĭ sbóră ca sĕ sfarme
In picióre-ĭ pe tiranŭ...
N'aibă témă... Eŭ amŭ arme;
Suntŭ Olénŭ!

Alexandru A. Macedonskĭ

1873, Bucurescĭ.

DIVERSE

Aplicarea japonesilorŭ la cultură. Cândŭ în anulŭ 1848 câte-va dame esaltate îmbrăcară pantaloniĭ bărbătescĭ, se rîse numaĭ de acestŭ costumŭ, căcĭ nu era alta de câtŭ o fărsă. Acumŭ de curêndŭ însĕ, unŭ bărbatŭ a preschimbatŭ la rĕsăritŭ portulŭ sĕŭ naţionalŭ contra unuĭ pantalonŭ europénŭ, şi de şi acéstă împrejurare apare aşa insignifiantă, totuşĭ ea este de cea maĭ mare importanţă. Micado, adică stăpânulŭ lumescŭ din Japonia, a adusŭ prin acestŭ modŭ ţĕreĭ séle unŭ progresŭ însemnatŭ în ceea ce privesce aparinţa esterióră. Elŭ pórtă deja şi cismele europene cândŭ se preumblă prin grădină. Şi acestŭ simplu bărbatŭ, doritŭ de a învĕţa şi a lucra, are numaĭ servitorĭ de sexŭ bărbătescŭ în jurulŭ sĕŭ, pe cândŭ predecesoriĭ sĕĭ se servéŭ numaĭ de femeĭ; de şi până acumŭ, adoratŭ ca o fiinţă maĭ supra-terestră care îşĭ trage oridina sea de la Dumneḑeĭ: împĕ-

www.dacoromanica.ro

ratulŭ s'arétă astă-ḑĭ adesea-orĭ printre poporŭ şi prin pĭaţele publice. Supuşiĭ sĕĭ construéḑă deja căĭ ferate americane şi suntŭ dispuşĭ pentru comeciulŭ liberŭ. S'a formatŭ la Jedo (capitala Japonieĭ) o asociaţiune contra martirisăreĭ animalelorŭ. Câtŭ va dura óre, ca China s'ajungă aşa departe? Este curiosŭ, cumŭ naţiunĭ, care suntŭ între ele aşa înrudite, şi locuescŭ aşa aprópe una de alta, diferă aşa tare în opiniunile lorŭ asupra streinătăţeĭ şi a concesiunilorŭ ce suntŭ a se face. Dacă Japonia va urma totŭ astŭ-felŭ, atuncĭ vomŭ vedea-o curêndŭ cu o flotă de vapóre şi în stare sĕ dictese vecinilorŭ eĭ din Asia tratate de comerciŭ; marea o va opri totŭ aşa de pucinŭ a străbate în China, precumŭ zidulŭ celŭ mare pe tătarĭ, şi traficulŭ liberŭ, ce se închise în China atâta timpu englesilorŭ, pe care îĭ numescŭ «draciĭ roşiĭ de la apusŭ» va fi deschisŭ de către insulariĭ de la rĕsăritŭ, adică de către japonesĭ.—Unŭ atentatŭ, ce se comise acumŭ de curêndŭ contra Micaduluĭ, n'a reuşitŭ din fericire.

* * *

Obiceiurile arabilorŭ în Algeria. — Următórea scenă descriă câtŭ se póte de bine obiceiurile arabilorŭ din Algeria.

«Unŭ arabŭ în vârstă de 25 anĭ, anume Camaris, era acusatŭ că a tăétŭ nasulŭ şi buza de susŭ a nevesteĭ séle, fiindŭ că o bănuise c'arŭ fi avutŭ relaţiunĭ şi cu unŭ altŭ bărbatŭ.

Curiósă naivitate: arabulŭ fără a fi citatŭ, se duce singurŭ la Tribunalulŭ francesŭ, expune faptulŭ sĕŭ, creḑêndŭ că are sĕ fiă lăudatŭ.

— Bănuiamŭ, ḑise, de multŭ, că socia mea avea intime relaţiunĭ cu unŭ vecinŭ alŭ meŭ anume Alimbem-Kelifi; acésta a făcutŭ sĕ se nască discordiă între noĭ.

I-amŭ propusŭ dar sĕ ne despărţimŭ cu condiţiune a-mĭ înapoia banĭĭ cu carĭ o cumpărasemŭ, adică 75 duros séŭ 375 francĭ; dar ea n'a voitŭ.

— Aflaĭ însĕ, că socia mea fusese măritată deja înaintea mea cu altŭ bărbatŭ, de care s'a despărţitŭ, sfeterisându-ĭ dota. — Amŭ voitŭ dar sĕ stricŭ acestŭ mârşavŭ comerciŭ, şi astŭ-felŭ s'o oprescă şi pe ea sĕ înşele şi sĕ fure póte şi pe unŭ alŭ treilea bărbatŭ, precumŭ m'a înşelatŭ şi pe mine şi pe primulŭ.

La 12 Iuliŭ prinseĭ nisce epistole schimbate între socia mea şi vecinulŭ Alimbem. — Mâniatŭ pentru acéstă nouă injuriă, şi neputêndŭ a maĭ susţine mânia, amŭ aplicatŭ socieĭ mele penalitatea ce noĭ arabiĭ obicĭnuimŭ a întrebuinţa asupra femeilorŭ necredincióse. — Mĭ-amŭ satisfăcutŭ onórea ca unŭ sociŭ. Amŭ sciutŭ că francesiĭ ne vorŭ pedepsi, şi pentru aceea veniiŭ înaintea judecătorilorŭ.

Dupe elŭ se presintă socia, a căria plagă de şi vindecată, însĕ îĭ diformase cu totulŭ fisionomia. — Ambiĭ începŭ sĕ se apere.

Socia —. Intr'o diminéţă eşisemŭ dupe trebuinţă, bărbatulŭ meŭ sĕ repede, m'apucă, mĕ dusĕ cu sila în casă şi-mĭ aplică lovituriĭ la picióre [la falangă]. Abea amŭ pututŭ scăpa de elŭ, avêndŭ trupulŭ rănitŭ peste totŭ.

Bărbatulŭ. — Pentru ce ḑicĭ acestea. Nu e dată astă penalitate de la protetulŭ nostru pentru femeĭ înşelătóre? Cugeţĭ că pentru aste pucine lucruriĭ amŭ sĕ fiŭ înculpatŭ şi lănţuitŭ?

Socia. — Bărbatulŭ meŭ m'ajunge m'aduce érăşĭ acasă, îmĭ légă mânele dindărétŭ, şi piciórele cu funia din pielea uneĭ cămile. — Apoĭ punêndu-mĕ josŭ a luatŭ, cuţitulŭ, mi-a tăetŭ nasulŭ şi o busă. Şi sêrmana lasă sĕ curgă câte-va lacrĕme. — Publiculŭ asistândŭ se înfiorésă la auḑulŭ acestuĭ faptŭ.

Arabulŭ. — Tóte astea nu s'arŭ fi întêmplatŭ daca tu mi-aĭ fi fostŭ credinciósă, séŭ mi-aĭ fi înapoiatŭ baniĭ cu carĭ te-amŭ cumpăratŭ.

Dupe pucinŭ se aretă şi muma suferindeĭ, acusândŭ pe arabŭ că totŭ d'a una maltrata pe femeia sea fără causă, şi că din causa manierelorŭ séle feróse, socia sea îşĭ pĭerdu amorulŭ din ḑi în ḑi.—Eŭ ca sĕ potŭ restabili acestŭ amorŭ şi concordia între ambiĭ soḑĭ, m'amŭ adresatŭ le celŭ maĭ bunŭ vrăjitorŭ din oraşulŭ nostru, care, dupe ce a descântatŭ capulŭ unuĭ şérpe, ĭ-a ḑisŭ ca sĕ-lŭ pórte pe fundulŭ căciuleĭ împreună cu o hârtiă pe care eraŭ scrise nisce vorbe din Coranŭ.— Elŭ însĕ, n'a voitŭ a le purta.

Inculpatulŭ. — N'ascultaţĭ p'acéstă bătrână, D-le preşedinte, fiindŭ că ea a povĕţuitŭ pe fiica sea ca sĕ nu-mĭ reîntórcă zestrea, adică cele 75 dure. —Adevĕrulŭ este că descântulŭ nu era altŭ ceva de câtŭ otravă, ca cu chipulŭ acesta sĕ se scape de baniĭ meĭ de zestre.

Sócra. — Daca ascultaĭ povéţele nóstre, şi punéĭ la căciulă capulŭ aceluĭ şérpe, eraĭ sĕ te schimbĭ, şi inima ta era sĕ céră érăşĭ împăcăciunea cu socia ta. — Cerŭ pe autorĭ ca martorĭ.

Atuncĭ mulţĭ auditorĭ arabĭ sĕ grăbescŭ a-şĭ arĕta căciulele lorŭ cu capulŭ de şérpe şi cu hârtiele din Coranŭ.

Apoĭ dragomanulŭ Tribunaluluĭ, adresându-se către judecătorĭ, ḑise. — Adevĕratŭ D-le preşedinte, şi eŭ însu-mĭ portŭ în căciula mea unŭ capŭ de şérpe, fiindŭ că acésta dă putere bărbaţilorŭ, iubirea şi credinţa către femeĭ.

Vorba astă aţîţă rîsul auditorilorŭ.—Preşedintele ceru tăcere, ascultându pe martorĭ în favórea suferindeĭ.

Inculpatulŭ. — Toţĭ mintŭ, fiindŭ că toţĭ suntŭ capabilĭ a-şĭ vinde sufletulŭ lorŭ pentru o céşcă de cafea. — Martoriĭ plătiţĭ nu potŭ nicĭ-o-dată sĕ spună adevĕrulŭ.

Judecătoriĭ intră la chibsuire.

Peste o oră, eşindŭ de la chibsuire, se pronunciă sentinţa, care condamnă pe arabŭ la şése anĭ de muncă silnică.

* * *

Carnavalulŭ la Roma. Tóte trecŭ la Roma, afară de Carnavalŭ. Anulŭ acesta, a fostŭ multŭ maĭ brilantŭ ca nicĭ o dată, şi póte şi multŭ maĭ originalŭ. Imprumutămŭ dupe jurnalulŭ *l'Italie* câteva detaliuriĭ asupra acesteĭ serbătoriĭ şi asupra acestorŭ petrecerĭ tradiţionale:

Amănuntele privitóre la a treia ḑi a Carnavaluluĭ, se potŭ vedea în aceia ce amŭ scrisŭ eriĭ pentru ḑiua adoua,—ḑice *l'Italie.*—Acéstă bătăliă de *confetti,* este îrtr'adevĕrŭ totŭ-dé-una acelaşĭ lucru: ea reclamă maĭ multă făină de câtŭ spiritŭ, şi maĭ multe loviriĭ cu cotulŭ, de câtŭ imaginaţiunĭ.

Corso a fostŭ fórte animatŭ. Streiniĭ suntŭ ceĭ maĭ intrepriḑĭ, dar ce consumaţiune de făină! S'a aruncatŭ atâta în câtŭ arŭ putea face cineva pâine pentru o populaţiune de maĭ multe miĭ de suflete.

A fostŭ multă lume subt balconulŭ principeluĭ Humbert şi principeseĭ Mărgărita.

Puţine trăsuriĭ, dar o mulţime enormă pe josŭ. Unŭ destulŭ de mare numĕrŭ de măscĭ şi de mateloţĭ.

Streiniĭ suntŭ fórte numeroşĭ. Ş'arŭ putea face cine-va o ideiă de îndesarea englesilorŭ, americanilorŭ la Roma, cândŭ arŭ şti că tóte otelurile suntŭ pline şi nu maĭ dispuinŭ de nicĭ o cameră. Proprietariĭ lorŭ, de câte-va ḑile nu maĭ trimetŭ omnibusele la gara.

Mâine aruncarea *coriandolilorŭ* este oprită, ḑice programulŭ luĭ Pasquino, pentru a permite maschiaradelorŭ de lucsŭ de a veni la *Corso.*

Nu ştimŭ dacă acéstă măsură va încuragia lucsul; aceea ce este sigurŭ însĕ, este, că se facŭ maĭ preparative şi că vorŭ fi numeróse măscĭ. Ni se anunţă că Ciniselli, urmatŭ de trupa sa, va apărea la *Corso.* Cavalcada se va compune de vre o şeĭ-ḑecĭ de caĭ şi de scutieriĭ călăriĭ séŭ pe josŭ, îmbăcaţĭ în bogate costume.

Va fi şi o maschiaradă numită a băncilorŭ, despre care se vorbeşte multŭ. Tóte băncile vechĭ şi nouĭ,—şi Dumneḑeŭ ştie dacă ele suntŭ unmeróse, —vorŭ fi represeniate pe unŭ carŭ tapisatŭ de acele maĭ afişe ce amŭ vĕḑutŭ figurându pe tóte zidurile.

Vorŭ fi asemenea şi unŭ numĕrŭ óre care de băncĭ purtându nume de fantasiă. Astŭ-felŭ ne promite o *societate cu unŭ capitalŭ de 25 milióne* (cifră reglementară) *pentru esploatarea ceţeĭ de la Argo romano et. et.*

ATENEUL ROMÂNŬ

Sâmbătă, 24 Februarie, la 8 ore séră, *D-lŭ Al. Odobescu* va ţine a doua conferinţă asupra:

Istorieĭ Artelorŭ în România

Artele în epoca română şi în timpiĭ barbarilorŭ. Consideraţiunĭ assupra tesauruluĭ de la Petrósa.

Intrarea liberă pentru toţĭ.

BIBLIOGRAFIĂ

A eşitŭ de subt tiparŭ pertru usulŭ Claseĭ II-a Gymnasiale: **De Viris** *ilustribus urbis Romae,* cu notiţa explicative în textŭ şi cu unŭ vocabularŭ de vorbele usitate textŭ.

A eşitŭ de subt tipar şi se află de vênḑare la tóte librăriile şi la administraţiunea *Telegrafuluĭ.*

INSTITUŢIUNILE SECRETE
ALE
IESUIŢILORU

Precedată de unŭ fragmentŭ istoricŭ alŭ societăţiĭ, şi urmate de note complimentariĭ şi acte justificative.

DE

JOAN C. GÂRLÉNU

Se oferă 300 galbenĭ. pe unŭ anŭ séŭ pe jumĕtate contra uneĭ hypotece, de valóre îndoită.

Informaţiunĭ la administraţia ḑiaruluĭ.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	98 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luniĭ	372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 95
Naţionale	74 60
Lose	105 —
Acţiunile băncoĭ	978 —
Creditulŭ	338 75
London	109 —
Oblig. rurale ungare	82 25
» Temeşvar	80 50
» Transilvane.	79 50
» Croate	83 25
Argintŭ în mărfurĭ	110 75
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 70

www.dacoromanica.ro

FABRICA ROMANĂ DE BĔUTURI GAZOASE

A LUI

CONSTANTIN PORUMBARU

Strada Sfinţii Apostolĭ No. 28

Mare scăḑământŭ de preţurĭ.

	Leĭ	Banĭ
Apă gazósă: Unŭ sĭphon mare	—	20
» » Unŭ siphon micŭ	—	10
Limonade gazóse: Lămâe, Vanilie, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micŭ	—	30
Apă feruginósă (gazósă) de Bucurecsĭ: Conţinutulŭ unuĭ buteliĭ	—	25

NB. Pentru ca onor. Publicŭ sĕ pótă distinge produsele acesteĭ fabrice, siphónele suntŭ francese de la I. Hermann-Lachapelle din Paris şi pórtă inscripţia **CONSTANTIN PORUMBARU**, Bucurescĭ.

Transportŭ la domiciliu. A se adrcsa franco, prin Postă.

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne dĕ păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕḑutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţĭ anĭ şi carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta, precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţĕḑă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemenea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., ounuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

PASTA EPELATORIE perfecţionată a D-neĭ DU SER, la Paris (B.S. G.D.S), singura care distruge barba şi pufulŭ fără a strica pielea şi ileele rădăcinelorŭ.

CREMA DE SERAIU distruge aseminea pufulŭ fără a strica pielea.

Deposite în Bucurescĭ la M-me Jobin Hurier, Coifeur.

DE VÊNḐARE

Moşiea mea Itu de lângă Mizilŭ, de 120 stênjenĭ latulŭ, şi aprópe 1000 lungimea, însumând peste 150 popóne.

A se adresa la sub-scrisulŭ, strada Poştia-Vechie No. 2, de la 8—12 antemeridiane, şi séra de la 6—8 ore.

D. C. Aricescu.

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELICATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Stradă Lipscanĭ 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea marfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 179?, stătătore de optŭ-ḑecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE **BRIANT**

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgarescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmacie s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capetenie

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

De vêndare

Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia Pi, tar-Moşu strada Catunu No. 6- doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

DUMINICA, 25 FEBRUARIE 1873. UNU NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 306

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

BUCURESCI, 24 FEVRUARIE

Depeşele sosite din Franciă ne anunţă încă unu triumfu alu Domnuluï Thiers.

Se sciă că, în Comisiunea celor treï-deci, majoritatea făcuse unu proiectu de reforme constituţionalï în care era şi escluderea Domnuluï Thiers de a lua parte în Adunare la discuţiunile dilnice, dându-ï caracterulu unuï rege, pe când minoritatea elaborase unu altu proiectu, prin care capulu Republiceï are dreptu, orï când va cere trebuinţa, a se presinta în şedinţe şi a susţine orï ce va găsi necesaru.

Pe când se discuta în comisiune aceste proiecte, a întervenitu şi guvernulu. Dupe esplicările date de ministrulu Dufaure, şi dupe înţelegerea sea cu unii din membrii majoritaţiï, acestia aŭ trecutu cu proiectulu minoritaţiï, rămâindu numaï 11 legitimistï contra cererilorŭ guvernuluï, pe când 19 aŭ făcutu majoritate pentru ele.

Aceste proiecte aŭ fostu aduse în Adunare şi s'aŭ discutatu în şedinţa de la 5 Marte. În urma unuï discursu alu Domnuluï Thiers, prin care a accentuatu necesitatea de a se consolida Republica, până aci provisoriă, proectulu minoritaţiï, care formase în urmă majoriţatea în comisiune, a fostu adoptatu de Adunare cu 475 voturï, contra a 199 ale legitimistilorŭ.

Acésta este esplicarea depeşilorŭ publicate de *Monitorulu oficiale* şi de *Românulu*, pe care le-amŭ reprodusu şi noï în numĕrulu de erï şi alaltă-erï.

Fiindu că vorbimŭ de isbânda Domnuluï Thiers asupra reacţiuneï, şi de telegramele din *Românulu*, natura lucrurilorŭ ne mână spre Spania.

Douĕ depeşi, pretinse din Madrid, publicate de acestu organu alu partituluï liberale din România, ne-a anunţatu, în douĕ rînduri, resbelulu civilu în peninsula Iberică şi oferirea dictaturei generaluluï Serano.

Cea dintêiu depeşe, care anunţa că maï mulţï comuniştï aŭ ocupatu armaţi maï multe punturï ale Madriduluï, a fostu desmințită de tóte organele streine, şi chiar de cele reacţionare. Ceea de a doua, care anunţa învingea armateï republicane de carlişti şi darea dictaturei luï Serano, asteptămŭ din ḑi în ḑi se fiă desmințită, pentru că ni se pare imposibile ca Spania se trécă subt dictătură de subt unu rege constituţionalu, care tocmaï n'a voitu se suprime liberiăţile publice, dupe cumu ï-a cerutu chiar Serano.

Aceste sciriï amŭ fostu atâtu de sigure că suntu falşe, în câtu nicï n'amŭ voitu a le reproduce.

Dacă ele arŭ fi fostu adevĕrate, óre *Monitorulu oficiale*, care negreşitu arŭ putea se aibă interesu a le respândi cu cea maï mare repeḑiciune, nu arŭ fi fostu celu dintêiu a le da publiculuï?

Ele nu potu fi scóse de câtu din oficina pretendinţilorŭ la tronulu Spanieï, séu din oficina austriacă, care are interesu a se deconsidera actualulu guvernu republicanu din Spania, pentru a se înlesni calea la tronu luï Don Alfonso, rudă cu casa de Austria.

Departe de a fi câtuşi de puţinu vre o agitare în Spania, din contra lucrurile se petrecu cu cea maï mare linişce, şi guvernulu lucrésă cu o prudenţă care asicură stabilitatea Republiceï.

Unu memorandum alu Domnuluï Castelar, către agenţiï pe lângă puterile streine, din care reproducemŭ unu estrasu, arétă causele carï aŭ adusu Republica şi atitudinea ce va ţine guvernulu facia cu ţéra şi facia cu puterile streine. Domnulu Castelar, în acestu memorandum, nu ne uită nicï pe noï; însĕ face o greşială. Elu ḑice că noï suntemŭ legaţi prin tractate a avea forma monarchică. Acésta este o eróre. Nicï unu tractatu nu ne opresce a ne alege singurï forma de guvernămêntu ce ne convine.

Domnulu Figueras, acemenea, în Adunare, aretându că Republică nu póte se fiă de câtu o necesitate, între altele finesce astu-felu:

«Noï de multu deja suntemŭ republicanï, şi cu tóte acestea nu suntemŭ noï carï amŭ adusu căderea monarchieï. Niminï n'a omorîtu-o, ci s'a stinsu ea singură prin sine. Cu Ferdinand a încetatu d'a maï trăi monarchia tradiţionale, cu Isabela monarchia parlamentară şi cu Amedeu, prin renunţarea la tronu, monarchia democratică.

«Nu noï amŭ adusu Republica, ci împrejurările, puterea naturei, istoria şi corintele opiniunii publce.

«Cu tóte acestea, salutămŭ Republica ca pe sórele ce se ridică naturalmente peste patria nóstră.»

Maï este dar de credutu, în facia acestorŭ atitudinï energice, în facia acestorŭ declaraţiunï şi în facia încrederiï ce se arétă guvernuluï din tóte provinciile, că Republica va fi învinsă, va cădea?

EVENIMENTELE DIN SPANIA

ESTRAS DIN MEMORADULU D-LUI CASTELAR.

Dupe o repede espunere a lucrurilorŭ, carï aŭ distrusu în Spania prestigiulu anticeï monarchiï şi a adusu revoluţiunea de la 1868; dupe ce spune că guvernele Europeï, carï aŭ recunoscutu puterile emanate din acésta revoluţiune, nu vorŭ putea refusa de a recunósce ad'ï regimulu difinitivu care este o derivaţiune logică a celorŭ întêmplate, ministrulu spaniolu continue astu-felu:

«Cortesiï constituanţi, la 1868, aŭ conservatu pentru treï resóne forma monarchică: maï întêiu, pentru a se conforma cu tradiţiunile poporuluï spaniolu; alu doilea, pentru că eï speraŭ de a împuternici printr'acésta principiile liberale ale revoluţiuneï; şi, în fine, pentru a pune forma guvernămêntuluï spaniolu în armoniă cu formele politice ce esista în maï tótă Europa.

«Avurămŭ dar o monarchiă, fără însĕ a avea unu monarcu. Nu esistă în Spania o dinastiă din acelea care se represinte, ca dinastia englesă, principiile religióse şi naţionale în armoniă cu spiritulu modernu, nicï vr'unulu din aceï principi séu regi, carï, în consiliurile diplomaţieï, séu pe câmpulu de bătae, aŭ pututu fonda unitatea Italieï şi aceea a Germanieï. Dinastiile nóstre, din care una a fostu învinsă de resbelulu civilu şi cea-altă detronată printr'o revoluţiune, perdusĕra orï-ce prestigiu.

«Noï nu eramŭ, ca Belgia, Olanda, Grecia, România, legaţi cu forma monarchică prin tractate internaţionale; dar fiindu că Europa era tótă monarchică atuncï, a trebuitu se căutămŭ unu rege în streinătate, străbătându îndouitulu periculu de a turbura Europa şi a atinge sentimentulu naţionalu alu spaniolilorŭ. Nicï o putere nu ne-a venitu la începutu în ajutoră; tóte se tocméu a ne da concursulu lorŭ. O esperienţă durerósă a demonstratu că politica cea maï propice pentru liniştea generală arŭ fi de a ne strînge şi a fonda imediatu Republica pe care o creămŭ astă-ḑi.

«Cortesiï însĕ, se credéu legaţi. Eï ne ḑete unu rege ilustru prin nascere, valorosu, cu alianţe şi respectuosu către Constituţiune. *Tóte aceste calităţi nu putură, cu tóte acestea, triumfa asupra sentimentuluï naţionalu: junele principe înţelese şi renunţă la corónă.*

«Ce maï era atuncï de făcutu? A ruga pe rege de a-şï retrage abdicaţiunea, *arŭ fi fostu ceva nedemnu pentru noï*; a rechiăma dinastia căḑută, era peste putinţă; a crea o dictatură militară, era absurdu; a stabili unu regimu provisoriu, era unu periculu. Cortesiï, în deplina lorŭ putere, proclamară Republica. Acésta nu fu o revoluţiune, ci o evoluţiune necesară.

«Tóte autorităţile civile şi militare se gtăbiră a adera la resoluţiunea Adunăriï naţionale; clasele conservatóre chiarŭ aŭ înţelesu asemenea necesitatea acesteï transformaţiunï.

«Faceţi sĕ înţelégă guvernulu... că Republica nóstră nu póte fi în Europa unu cuibu de discordiă. Acéstă transformaţiune este curatu interióră, şi n'are nicï o relaţiune cu problemele politiceşi internaţionale ce interesesu Europa.

www.dacoromanica.ro

«America şi Elveţia aŭ recunoscutŭ Republica spaniolă: avemŭ dreptulŭ de a spera că şi cele alte puterĭ ne-o vorŭ recunóşte asemenea. Naţiunile streine sĕ nu ne cérĕ a le arĕta energiă, dacă ele ne vorŭ refusa singurulŭ lucru ce le ceremŭ: concursulŭ lorŭ moralŭ!

SCRISÓREA LUĬ CASTELAR CĂTRE GARIBALDI

Generale,

In Spania s'a proclamatŭ Republica democratică. În acelŭ momentŭ, cândŭ poporulŭ spaniolŭ pronuncia acéstă otărîre, amiculŭ saluta pe amicŭ, devotatulŭ servitorŭ pe eroulŭ legendarŭ alŭ Republicei.

Castelar.

Generalulŭ Sikles, ministrulŭ Statelorŭ-Unite la Madrid, a datŭ ordinŭ scadreĭ americane din Mediterana d'a se reuni la Cadix, pentru a contra-balanţa agitaţiunea ocasionată prin presinţa floteĭ englese la Lisabona.

Jurnalele streine ne aducŭ scirea despre o nouă proclamaţiune a luĭ Don Carlos, sub-semnată de fratele seŭ Alfonso. Pretendentulŭ la tronulŭ Spanieĭ, în acéstă proclamaţiune, învită armata spaniolă a se ataşa la causa sea, promiţêndŭ avansărĭ în gradurĭ tutulorŭ oficerilorŭ carĭ îlŭ vorŭ ajuta în scopurile séle.

Trebue se fiă fórte naivĭ aceĭ oficerĭ, carĭ se vorŭ lăsa se fiă înşelaţĭ prin asemenea grosiere făgăduinţe!

Don Carlos n'a fostŭ şi nu va fi în ochiĭ armateĭ spaniole de câtŭ unŭ vulgarŭ intrigantŭ.

STAREA ARMATEĬ ROMÂNE

Suntŭ câte-va ţile, Domnulŭ Ministru de resbelŭ ne spunea că esista o lipsă mare de ofiţerĭ în armata teritoriale, şi că în curândŭ o nouă promoţiune va avea locŭ în scopulŭ de a umplea acestŭ golŭ. Acéstă decisiune se va aplica la I Aprilieŭ, ţi pe care acum o aştéptă toţĭ cu gurele căscate pentru a prinde căderea uneĭ noĭ «*Mane*,» a mânca, dacă espresia îmĭ este permisă, la o nouă pomană care se ţice prin derisiune «*înaintărĭ în armată.*»

De óre ce nu vĕ ocupaţĭ cu armata, cum aţĭ mărturisit'o sinceramente, este de datoria mea a vĕ aşterne situaţiunea obţinută prin aceste prea dese înaintărĭ, pentru a trece apoĭ la tristele resultate ce aceste înaintărĭ aŭ datŭ armateĭ, încurajêndŭ ignoranţa, făcênd astŭ-fel din acéstă instituţiune, parte dintr'ênsa o adunare de totŭ ce este maĭ nepăsătorŭ şi maĭ complesantŭ, pentru ca acestorŭ tóte rele la unŭ locŭ sĕ le dea pomposulŭ nume de «*apărătorĭ aĭ drepturilorŭ ţĕreĭ.*»

Decadenţa ce a facutŭ armata prin înaintărĭ dupe hatăruri admise de legea de înaintare, sub numirea de «*alegere*» şi alŭ acelora dupe «*norocŭ*», a avutŭ efectulŭ a indigna pe orĭ ce tênĕrŭ care, avêndŭ studiile terminate, arŭ voi sĕ îmbrace uniforma. Pe de altă parte funcţiunile civile fiindŭ maĭ bine plătite de câtŭ cele militare, daŭ tristulŭ resultatŭ că în armată nu se vĕdŭ intrândŭ nicĭ unŭ tênărŭ cu instrucţiune, afară numaĭ de unŭ micŭ numĕrŭ de ofiţerĭ eşiţĭ din şcóla militară, numĕrŭ micŭ de totŭ, care nu potŭ suplini nicĭ de cum imensitatea goluritorŭ pe care le lasă armata din causa veciniculuĭ eĭ sistemŭ de organisare.

Suntŭ mulţĭ din camaraţiĭ meĭ de colegiŭ, plătiţĭ cu 1000-1200 leĭ vechĭ pe lună, ca primĭ procurorĭ, ca preşedinţĭ de tribunale, ca membriĭ de şedinţe la curţile de apelŭ, cu cunoscinţele pe care le-a pututŭ culege în ţéră, pe cândŭ acela care are onórea a vĕ scrie, lîncezeşte la modesta suma de 400 leĭ, şi este pusŭ sub greutatea unorŭ asteptărĭ de nu sciŭ încă câţĭ anĭ pentru a trece la ceĭ 630 dupe vechime, când meritele, aţĭ avutŭ ocasiunea ale constata, suntŭ date acelora a cărora instrucţiune gimnastică este făcută maĭ bine, putândŭ prin ajutorulŭ acesteĭ instrucţiunĭ face *mĕtăniĭ* pe la diferiţiĭ sânţĭ în viaţa, carĭ aŭ în momentulŭ de faciă dreptulŭ de resplătirĭ în armată.

Vine apoĭ recrutaţia. Sciţĭ cum se face recrutaţia? Da, negreşitŭ. căcĭ esista o legă scrisă pe care aţĭ citito. Insĕ se observe acéstă lege? Trebuie sĕ mărturisescŭ că este departe de a fi; acéstă lege nu presintă de câtŭ ocasiunea de înavuţire prefecţilorŭ, sub prefecţilorŭ, medicilorŭ şi primarilorŭ care vĕdŭ în acéstă epocă o revĕrsare producĕtóre ,aşteptată cu aceaşĭ impacienţa ca şi revĕrsarea Niluluĭ de locuitoriĭ Egyptuluĭ.

Din acéstă causă nicĭ unŭ tênărŭ de familiă nu s'a vĕdutŭ în orĭ ce districtŭ arŭ fi, înscrîsŭ în lista recensimêntuluĭ plăşeĭ, şi daca din întêmplare a fostŭ, acesta a figuratŭ sub numerulŭ 2 séŭ 300, pe când plasa era chemată a da numaĭ 40 séŭ 50 recruţĭ.

De aci o lipsă complectă de grade, şi din acéstă lipsă imposibilulŭ de a se conduce bine instrucţiunea.

Căpitanulŭ trebuie se prepare pe recruţi, începândŭ cu **A** pentru aĭ pune în stare a trece esamenulŭ la gradulŭ de caporalĭ, din causa miculuĭ numĕrŭ de recruţĭ carĭ vinŭ la corpŭ sciindŭ a citi. Căpitanulŭ trebue sĕ conducă instrucţiunea practică când ne este ruşine însĕ, trebuie sĕ o mărturisescŭ, că uniĭ din ofiţeriĭ, sub alternĭ găsescŭ o întrégă filosofiă în conducerea unuĭ plotonŭ, şi totŭ căpitanulŭ trebue sĕ ţină tóte scriptele companieĭ, sergenţiĭ-majorĭ şi furieriĭ în realitate lipsindŭ asolut, de şi mulţĭ şefĭ de regimente îşĭ facŭ o distracţie din dreptulŭ ce le acordă legea a face avansărĭ.

In aceste condiţiunĭ unŭ soldatŭ orĭ câtŭ de inteliginte arŭ fi elŭ, în 3 anĭ póte se obţină totŭ ce timpulŭ şi circunstanţele exige de la unŭ ofiţerŭ? Séŭ, cu alte cuvinte, aceştĭ 3 anĭ suntŭ suficienţĭ a forma ofiţerĭ care se merite, prin sciinţa lorŭ, încrederea şi onórea de a comanda o trupă? Ve-ţĭ ţice nu şi lumea întréga cu D. împreună; însĕ acestŭ nu nu este unŭ considerantŭ destulŭ de tare pentru a nu face că înaintările se curgă, pentru a se vedea apoĭ dupe douĕ lunĭ ofiţerĭ reformaţĭ sub cuvêntulŭ că ignoréză în unŭ modŭ asolutŭ regulamentele tacticeĭ.

Daţi'mĭ voie se justificŭ spusele mele.

Unŭ Locotenentŭ a fostŭ propusŭ de reformă de singurulŭ Colonelŭ care întruneşte speranţa ce maĭ rămâne armateĭ întregĭ; raportulŭ acestuĭ multŭ stimabile şefŭ esplica ministruluĭ că acestŭ ofiţerŭ, nesciindŭ I-a pagină a reglementelor, este netrebuincĭosŭ regimentuluĭ, şi că astŭ-felŭ se fie supusŭ unuĭ juriu esaminatorŭ pentru a fi reformatŭ.

Credeţĭ că i s'a datŭ cea maĭ mică atenţiă? Nu. Mana luĭ Moise a căţutŭ. *Monitorulŭ armateĭ* vine a da o lovitura de graţiă prin comunicarea ce face că acestŭ locotenentŭ a trecutŭ la gradulŭ de căpitanŭ la «*I. alegere.*» Lumea militară s'a indignatŭ; însĕ lucrulŭ a rămasŭ aci, cele sânte neputânduse schimba.

Puţinŭ în urmă, la unŭ anŭ, se trece în inspecţiă districtulŭ, unde elŭ era pentru a se constata progresulŭ instrucţieĭ miliţianilorŭ, şi se constată că acestŭ căpitanŭ la alegere, acestŭ unsŭ alŭ luĭ Dumneţeŭ, nu cunoscea nicĭ atribuţiele unuĭ caporalŭ; din acéstă causă suntŭ douĕ lunĭ căpitanulŭ a fostŭ pusŭ în neactivitate?!!

Étă alegerea?!

Étă în parte ofiţerĭ ce avemŭ, de la care secolulŭ în care trăimŭ cere multŭ, ceea ce ne-a demonstratŭ ultimulŭ resbelŭ, dar pe care noĭ nu-ĭ avemŭ. Îĭ avemŭ în budgetŭ sub diferite uniforme; însĕ din aceia care nu potŭ înţelege la şedinţele carĭ li se facŭ că o latură a unuĭ triunghiŭ este maĭ mică de câtŭ suma celorŭ alte douĕ, şi multe din aceste theoreme pe care unŭ copilŭ le înţelege şi se pronunţă în a 4 clasă elementară la etatea de 12 anĭ.

Apăratorŭ alŭ dreptuluĭ, prin puternica şi inteligenţa D-vóstră până, strigaţĭ a se înceta cu aceste triste procedărĭ care ne perdŭ, cereţĭ depunerea unuĭ esamenŭ pentru ofiţerĭ, cereţĭ numaĭ programulŭ claseĭ a 4 elementare dreptŭ celŭ maĭ rigurosŭ esamen, pentru a vedea depĕrtându-se din armată unŭ numĕrŭ însemnatŭ de ofiţerĭ, carĭ astă-ţĭ nu facŭ de câtŭ a rupe din budgetŭ, pentru a putea trăi în cafeurile garnisonelorŭ, singurulŭ serviciŭ ce facŭ; şi pentru ca restulŭ oficerilorŭ se vĕ datoréscă D-vóstră vindicarea cangreneĭ de care aţĭ scăpa o nobilă instituţiune care are cea maĭ nobilă din îndatoririĭ.

Priimiţĭ, vĕ rogŭ, Domnulŭ meŭ, cu acéstă ocasiune, încredinţarea uneĭ intregeĭ stime ce vĕ păstresŭ.

X..

MORALITATEA GERMANA

De maĭ multe orĭ spirite serióre aŭ semnalatŭ cu îngrijire marea corupţiune de care este cuprinsă societatea nemţéscă.

Tendinţa câştigurilorŭ marĭ, dobândite cu uşurinţă, şi a tripotagiurilorŭ de burse aŭ luatŭ o aşia desvoltare acolo, în câtŭ aŭ devenitŭ o plagă socială, cu atâtŭ maĭ periculósă cu câtŭ implusiunea vine de susŭ şi esemplulŭ lăcomieĭ se dă poporuluĭ tocmaĭ de către familiele cele nobile—care staŭ în fruntea societăţeĭ.

Intr'o ţéră domocratică, corupţiunea unuĭ cercŭ alŭ societăţiĭ nu póte avea o influinţă desastrósă asupra poporuluĭ întregŭ; dar într'unŭ statŭ quasi-feodalŭ ca alŭ Germanieĭ, demoralisarea nobilimeĭ, dupe care se modelésă tótă societatea, care dă tonulŭ în statŭ şi care conduce destinele naţiuneĭ, are efecte necalculabile asupra moraleĭ publice.

Nu vomŭ atinge aicĭ lipsa de demnitate şi desfrâulŭ care s'a semnalatŭ în familiĭ; nu vom vorbi nicĭ de instinctulŭ de rapacitate care s'a probatŭ în urma resbeluluĭ Franco-German. Cea ce voim se arĕtămŭ, este faptulŭ relevatŭ oficialminte, în Camera Prusieĭ, de către deputatulŭ Lasker, des-

www.dacoromanica.ro

pre hoţiile şi coţcăriele financiare în care însuşi demnitarii curţei impĕratului Wilhelm suntŭ comdomişi.

In Austria aceste hoţii suntŭ atâtŭ de comune, în câtŭ nu mai scandalisézĕ pe nimenĭ; şi s'a cititŭ de multe orĭ, prin ţiare, minstriĭ cariĭ s'aŭ sinucisŭ din pricină că coţcăriele lorŭ deveniseră aşia de evidente şi de notorie, că protecţiunea camarileĭ nu-ĭ mai putea acopetri. De-unā-ţi unŭ ministru din Pesta a fostŭ esplusatŭ din cabinetŭ, într'unŭ modŭ ruşinosŭ, pentru delapidarea banilorŭ publicĭ.

Acumŭ, de odată cu descoperirile luĭ Lasker în Berlin, s'a desvelitŭ asemenea fapte desoneste în Bavaria, în Wutemberg şi în alte provinciĭ din ale imperiuluĭ, clădituŭ de braciulŭ puterniculuĭ Bismark

Cândŭ o societate este aşia de coruptă sŭsŭ; cândŭ umbresce între ómeniĭ seĭ de frunte pe nisce vulgarĭ cavaleri de bursă şi pe nisce căpitani de coţcăriĭ, se póte óre susţine pretenţiunea de dominare a lumeĭ, pe care o manifestă ţilnicŭ tendinţele politiceĭ germane ?...

Dar se venimŭ la faptele desvelite de D-lŭ Lasker.

D-lŭ Lasker acusă pe D-lŭ Wagener, *înaltŭ consilierŭ intimŭ alŭ împĕratuluĭ* (*) de mai multe hoţiĭ şi fapte desoneste,—care s'aŭ sevêrşitŭ cu concursulŭ şi protecţiunea Ministruluĭ de lucrărĭ publice—şi care aŭ avutŭ de resultatŭ se înşele şi se desbrace publiculuĭ, prin miţloculuĭ unorŭ speculaţiunĭ fraudulóse ce nu avéŭ nicĭ o consistenţă reală.

D-lŭ de Roon, ministrulŭ Prusieĭ, favoritŭ alŭ împĕratuluĭ, creţêndŭ că póte D-lŭ Larker nu era înarmatŭ cu probe suficiente, a adresatŭ preşedinteiuĭ camereĭ deputaţilorŭ o epistolă prin care, nu nu mai disculpă pe D-lŭ Wagener, dar încă spre a face diversiune în spiriulŭ deputaţilorŭ, acusă pe D-lŭ Lasker că din interesŭ personale şi din ciudă voesce se dărîme pe D-lŭ Wagener.

Insuşi D-lŭ Wagener a avutŭ cutesarea se dea o desminţire publică D-luĭ Lasker.

Insĕ a doua ţi, domnulŭ deputatŭ Lasker, vine în Cameră şi repetă acusaţiunele séle mai lămurite.

D-sa declară că este gata se producă tóte probele necesariĭ.

Acéstă declaraţiune a făcutŭ o mare sensaţiune în adunare, şi deputaţiĭ, escitaţiĭ, aŭ cerutŭ se dea totulŭ pĕ faciă, fără cruţare.

Atuncĭ D-lŭ Lasker arĕtă că doveţile despre potlogăriele luĭ Wagener ĭ-aŭ fostŭ date de către unŭ membru din ceĭ mai onorabilĭ aĭ Adunăriĭ, care s'a declaratŭ gata de a lua totulŭ sub responsabilitatea sa; acesta a făcutŭ şi unŭ actŭ scrisŭ de douĭ marturĭ. D-lŭ Lasker spune apoĭ că a petrecutŭ 15 ţile în compulsarea dosarelorŭ şi în adunarea pieselorŭ justificative pentu a putea sprijini acusaţiunea, şi pentru ca, inarmatŭ cu aceste probe, se pótă cere adunăriĭ miţlócele de avindica ţéra de *plaga corupţiuniĭ*...

A arĕtatŭ, că D-lŭ Wagener, folosinduse de posiţiunea sa, a înghebatŭ afaceri financiare care nu aŭ nicĭ o basă seriósă, şi se retrăgea din asociaţiuni luându-şi *bacşişiulŭ seŭ*; a arĕtatŭ că aceste asociaţiuni se făcéŭ cu încungiurarea legeĭ şi fără autorisarea guvernuluĭ, şi că nu avea alta ţintă de câtŭ a smulge publiculuĭ de banĭ...

D-lŭ Lasker arĕtă asemenea că tóte acestea se făcéŭ fără sfială, în vĕţulŭ lumeĭ, şi pentru a dovedi spusele séle, produce condicile tribunalelorŭ în care suntŭ notate mai multe întreprinderĭ de drumurĭ de ferŭ, unde se vede că dupe ce tréba era lansată în piaţa D-lŭ Wagener se retrăgea şi trecea drepturile séle catre fecie necunoscute şi fără nicĭ o greutate financiară.

Aşia, vorbesce despre societatea anonimă Oder, Wagener şi Schuster care pórtă semnăturele acestorŭ treĭ Domnĭ. Statutele acesteĭ societăţi ne obţinându aprobarea superióră, cu tóte machinaţiunile D-lŭ Wagener a găsitu miţloculuĭ se încunjure legea, se o înregistrése de tribunalŭ şi, dupe aceia, a luatŭ unŭ bacşişŭ de 150,000 francĭ şi s'a retrasŭ din asociaţiune.

D. Lasker espune încă scandalurile urmate între tovarăşĭ, cariĭ nu se înţelegéŭ între sine la împărţială, şi aŭ silitŭ pe D-lŭ Wagener se dea o hârtiă la tribunalŭ, tratându pe asociaţiĭ seĭ de *hoţĭ* şi de *escrochĭ*!...Apoĭ eĭ se împacă éră-şĭ, şi D-lŭ Wagener retrage acusaţiunea sa de la tribunalŭ şi ese din societate, trecêndŭ drepturile séle luĭ Oder şi luĭ Schuster, care se alegŭ preşedinţĭ şi administratorĭ aĭ societăţiĭ, cu concursulŭ luĭ Wagener.—Cumŭ a datŭ D-lŭ înaltŭ consilierŭ intim inperialŭ Wagener confienţa sa şi votulŭ seŭ unor ómeni pe cariĭ scie de escrocĭ, întrébă D-lŭ Lasker?... Le-a datŭ confienţa sa pentru ca se o plătéscă cu 75,000 francĭ, respunde acusatorulŭ Lasker.

D-lŭ Lasker ţice apoĭ că în facia acestorŭ fapte ruşinóse, nu *voiesce* se pue în bănuială pe superioriĭ luĭ Wagener—nu voiesce se acuse nicĭ pe D-lŭ de Bismark, nicĭ pe D-lŭ de Roon—dar stărue a areta că înalţiĭ funcţionarĭ aĭ statuluĭ ĭ-aŭ parte în afaceri de escrocăriă, înşelă buna credinţă a tribunalelorŭ de comerciŭ, prin false declaraţiunĭ, şi făptuescŭ acte culpabile pe care legea prusiană le pedepsesce cu închisóre.

«Trebue se sfîrşimŭ odată cu *sistemulŭ Strusberg* (*) care a demoralisatŭ tótă societatea nóstră!... Fiă care voiesce astră-ţi se imitese pe acestŭ potlogarŭ de drumurĭ de ferŭ Române care a amestecatŭ în tripotagiurile séle numele cele mai *ilustre* ale aristocraţieĭ prusiene...

«De aice vine totŭ reulŭ!

«Câtŭ pentru funcţionarĭ, nu suntŭ *toţĭ corupţĭ*, dar suntŭ *incapabilĭ*...*Favorismulŭ domnesce* în afacerile financiare şi în darea concesiunilorŭ.—Acésta cerŭ se continéscă».

D-lŭ Lasker conchide, cerîndŭ o anchetă severă de la Cameră.

D-lŭ Ministru de Roon, luândŭ cuvêntulŭ, se scusă că nu sciă aceste fapte; se scusă pentru acusarea nedréptă ce a voitŭ se arunce D-luĭ Lasker şi se arétă dispusŭ se pedepséscă pe cupabilĭ.

Camera însĕ, care a ascultatŭ cu o respectósă tăcere pe D-lŭ Lasker, a fostŭ turburată şi iritată câtŭ a vorbitŭ ministrulŭ, aşia în câtŭ abia se auţea cuvintele luĭ.

Impĕratulŭ, aflându de tóte aceste scandaluri, a trimesŭ a doua ţi unŭ *mesagiŭ* Camereĭ prin care institue o Comisiune de anchetă, compusă din treĭ înalţĭ demnitarĭ aĭ statuluĭ şi din douĭ Senatorĭ.

D-lŭ Lasker şi-a retrasŭ propunerea sa de anchetă parlamertară, în facia mesagiuluĭ imperialŭ; érŭ Camera a alesŭ pe douĭ deputaţĭ ca comisarĭ aĭ seĭ în ancheta, între cariĭ D-lŭ Lrsker a fostŭ alesŭ cu o mare majoritate. Senatulŭ a ales şĭ elŭ pe comisariĭ seĭ.

Eĭ, întrebămŭ acumŭ, unde este *virtutea* pudică şi poetică a poporuluĭ germanŭ ?

De atâţia anĭ ne asurdescŭ nemţiĭ cu virtuţile lorŭ private şi cu *filosofia* lorŭ.—Óre la aseminea deplorabilă morală a dusŭ pe blonda şi inocenţa Germaniă filosofia sa cea multŭ cântată şi cultura marelorŭ eĭ virtuţĭ ?...

In resbelŭ pradă, arde şi torturéţă până şi femeile şi copiĭ.—În pace se dedă la combinaţiunĭ de acele care aŭ motivatŭ în societăţile culte înfiinţarea tribunalelorŭ criminale.

Étă instinctele pe cariĭ le-a desvoltatŭ în poporŭ predomnirea feodalismuluĭ.

Noĭ credemŭ că o reacţiune se va produce contra acesteĭ corupţiunĭ care tinde a se lăţi:—dar suntemŭ convinşĭ că reaţiunea va fi eficace numaĭ atuncĭ, cândŭ ideele democratice şi spiritulŭ republicanŭ se va generalisa; căcĭ numaĭ sub imperiulŭ severŭ alŭ libertăţiĭ, poporulŭ grrmanŭ va isbuti se stîrpéscă din sînulŭ seŭ viciile pe care i le-a inoculatŭ sistemulŭ feodafŭ şi se retrampeţe moravurile séle publice şi private.

(*Uniunea Liberală.*)

(*) Se vede că în Prusia semênţa Abronilorŭ este fórte comună...

(*) *Sisiemulŭ-Strusberg*, pentru care marele omŭ de Statŭ, D-lŭ Bismark, a amenințatŭ cu armele pe Romănĭ, şi ilustrulŭ împăratŭ Wilhelm a mersŭ până de a face din astă coţcăriă o cestiune personală...

DIVERSE

Furtuna din nóptea de 13—14 a descoperitŭ la Roman mai multe case şi a resturnatŭ multe zaplaze. In aceia-şĭ séră unŭ locuitorŭ din Cotulŭ-Vameşuluĭ, care venise în oraşŭ, la întórcerea luĭ acasă, vrêndŭ a trece prin vadulŭ apeĭ Moldova, vêntulŭ l'a resturnatŭ josŭ, de unde, ne maĭ putêndu-se scula, s'a înecatŭ.

* * *

Renumita artista Patti, a datŭ de curêndŭ la St. Petersburg, în beneficiulŭ eĭ, o representaţiă compusă din treĭ acte. Bărbierulŭ, Rigoletto şi Dinorah Cu acéstă ocasiă publiculuĭ a presentatŭ celebreĭ artiste a diodemă de brilantŭ în valóre de 50,000 fr. şi a chemat'o pe scenă de 80 orĭ în cursulŭ representaţieĭ.

* * *

Numĕrulŭ esposanţilorŭ italienĭ la esposiţiunea din Viena va fi de 400. Aartiştiĭ mai cu sémă vorŭ fi numeroşĭ, deja 300 de statue suntŭ gata pentru a se trămite, Ele formésă împreună o greutate de 194 tone.

Japonesiĭ aŭ trămisŭ deja lucrurĭ în greutate de 500 tone. Sviţera va avea 800 de esponsanţĭ; la esposiţia din Paris a avutŭ 901.

Cele dintêiŭ obiecte suntŭ din Suedia, dinaintea cărora se vede preumblându-se o sentinelă care opresce trecerea pe acolo.

ATENEUL ROMÂNŬ

Duminică 25 Februariŭ, la 8 ore séra, *D-lŭ Antoniŭ Roques* va ţine o conferinţă intitulată:

Rolulŭ Franciei în lume.

Intrarea liberă pentru toţĭ

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	93 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luniĭ	372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 95
Naţionale	74 50
Lose	105 40
Acţiunile băncei	981 —
Creditulŭ	339 75
London	109 05
Oblig. rurale ungare	82 —
» Temeşvar	81 —
» Transilvane.	79 50
» Croate	83 25
Argintŭ în mărfurĭ	107 50
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 72 ½

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acum quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsade sânge, etc.

In ţĕrile călde, şi mai cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărăcia sângeluĭ, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—**BUCURESCI**, F. EITEL. RISDÖRFER, PHARM.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Reginei Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(1 Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trevise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureşti, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autoriĭ: Bastiat, Say, Juglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicţionaire de commerce 2 volumes, Dicţionnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicţionnaire de geographie et des sciences, ediţiă nouă.

CODICELE române, de Boerescu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL DE TENDRESSE DE VIOLET

PARFUMEUR BTE, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraîcheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

EXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE:

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALĂ ŞI SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgăresci şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucuresci Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slătînénu în Babişte.

PASTA EPELATORIE perfecţionată a D-neĭ DU SER, la Paris (B.S. G.D.S), singura care distruge barba şi pufulŭ fără a strica pielea şi ileele rădăcinelorŭ.

CREMA DE SERAIU distruge aseminea pufulŭ fără a strica pielea.

Deposite în Bucurescĭ la M-me Jobin Hurier, Coiffeur.

Singura injecţiune esclusiv vegetală coprinděnd principele cele mai energice a le copaiveĭ

INJECTION DRAGEES-ESSENCE de SIBORD Frères

Ausdrageurĭ coprind sub forma uneĭ elegante cofeturĭ, prin copiele

cele mai energice copaiveĭ şi a le cupebuluĭ.

şi maticouluĭ.

La pharmacia anglo-francesă Rue du Havre Paris.

DE VÊNDARE

Moşiea mea Itu de lângă Mizilŭ, de 120 stênjenĭ latulŭ şi aprópe 1400 lungimea, însumând peste 150 popóne.

A se adresa la sub-scrisulŭ, strada Poştia-Vechie No. 2, de la 8—12 antemeridiane, şi séra de la 6—8 ore.

D. C. Aricescu.

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscani 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru nă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

JOUI, 1 MARTIE 1873. UNŬ NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 309

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ »Monitoruluĭ.)

Berlin, 11 Martiŭ. — Camera Seniorilorŭ, în prima sa deliberaţiune, a procedatŭ la modificarea articolelorŭ 15 şi 18 din Constituţiune, privitóre la relaţiunile Statuluĭ cu Biserica. Bismark dice că, la finele resbeluluĭ cu Francia, era animatŭ de cele maĭ bune sentimente către Papa, dară organisarea cea forte a clericalilorŭ, 'lŭ a făcutŭ sĕ presimţă marĭ pericole, şi guvernulŭ a fostŭ nevoitŭ sĕ accepte lupta, care nu este o luptă confesionale, ci o luptă politică, luptă între dominaţiunea Statuluĭ şi dominaţiunea preoţilorŭ. Guvernulŭ are absolutamente necesitate de modificaţiunile propuse la articolele 15 şi 18 din Constituţiune, cari nu suntŭ, în forma lorŭ actuale, de cătŭ unŭ compromisŭ alŭ unuĭ timpŭ trecutŭ.

Diarulŭ *Post* asigură că se va procede în contra archiepiscopuluĭ din Posen conformŭ instrucţiunilorŭ coduluĭ penale germanŭ.

Stutgart, 11 Martiŭ. — Regina mumă a muritŭ astă-di.

BUCURESCI, 28 FEVRUARIE

Scirile din urmă sosite din Spania, pe carĭ le-amŭ publicatŭ în numĕrulŭ de erĭ, şi în care se spune că ministeriulŭ a remasŭ la putere şi Adunarea a datŭ unŭ votŭ pentru chemarea uneĭ constituante, a confirmatŭ ḑisele nóstre că tóte acele telegrame, carĭ anunţaŭ resbelulŭ civilŭ şi neînţelegerile între partitulŭ republicanŭ şi radicalŭ, aŭ fostŭ nisce invenţiunĭ ale pretendinţilorŭ la tronŭ.

Nu putéŭ se fiă adevĕrrate asemenea sciriĭ, pentru că este peste putinţă ca unŭ poporŭ se nu voiască a fi liberŭ, se nu voiască a se guverna elŭ ptin sine, ci va ţine se dea interesele, onórea, viaţa şi esistenţa şea pe mâna uneĭ dinastiĭ, orĭ care arŭ fi ea, maĭ cu sémă cândŭ a lăsatŭ cu plăcere şi cu entusiasmŭ a se duce unŭ rege, care se póte da de esemplu ca constituţionalismŭ, şi cândŭ a făcutŭ o amară esperienţă cu dinastiele cele-l-alte.

Tóte scirile, ce ne aducŭ jurnalele şi telegramele din Spania, suntŭ în complectŭ acordŭ a ne spune că liniscea şi entusiasmulŭ peptru Republică nu s'aŭ împuţinatŭ nicĭ de cumŭ. Toţĭ cetăţeniĭ şi tóte părtitele, afară negreşitŭ de pretendinţiĭ cu bandele lorŭ, găsescŭ în Republică salvarea Spanieĭ.

Mesagiulŭ preşedinteluĭ Statelorŭ-Unite, în care generalulŭ Grant spune că *lumea civilisată tinde spre Republică, că America este steua care va arĕta calea celorŭ l'alte naţiunĭ* şi că, cu voia luĭ Dumneḑeŭ, *în curândŭ naţiunile nu vorŭ maĭ avea trebuinţă de armate şi de flote* — cu tótă supărarea celorŭ de la *Presa*, Domniĭ Boerescu, Zisŭ şi Şoimescu — a găsitŭ ecoulŭ sĕŭ în Peninsula Iberică. Spanioliĭ aŭ şi începutŭ deja a se conduce de stéua despre care vorbesce capulŭ Republiceĭ americane, şi ea a îşi începutŭ se le arĕte calea şi sĕ-ĭ protegie, trimeţêndŭ o flotă la Cadix spre a contra-balanţa atitudinea floteĭ englese, staţionată la Lisabona, cu scopŭ póte de a intimida Republica spaniolă.

Chiar Domnulŭ de Bismark, voindŭ se nu rămâe maĭ pe josŭ de cătŭ guvernulŭ americanŭ în simpatiele spaniolilorŭ, a luatŭ o atitudine amicală şi încuragiatóre faciă cu noua Republică.

Dupe cum ne spunŭ jurnalele nemţescĭ, elŭ arŭ fi scrisŭ Domnuluĭ Escosura, consolulŭ spaniolŭ la Berlin, următórea epistolă:

«Republica, astŭ-felŭ înfiinţată, a fostŭ uniculŭ miḑlocŭ, singura procedare logică şi putinciósă care póte pune termenŭ tutulorŭ desordinilorŭ şi confusiunilorŭ din Spania.»

Terminândŭ epistola, cancelarulŭ prusianŭ felicită guvernulŭ, şi *doresce ca Republica, astŭ-felŭ condusă de ómeni înţelepţi şi patrioţi, se esiste multŭ timpŭ şi se înflorésca.*

Ce maĭ ḑicŭ ceĭ de la *Presa*, în facia acestorŭ încuragieriĭ către Republică tocmaĭ din partea aceluia pe care contésă eĭ că va susţine monarchiele şi dinastiele? Ce maĭ ḑice D. A. Catargiu care, voindŭ sĕ debutese şi Domnia sea în Cameră printr'unŭ discursŭ, în locŭ se vorbéscă de banca fonciară, a luatŭ vechiuluĭ cavalerismŭ spre a se lupta cu Republica?

Vêntulŭ republican suflă mereŭ din Francia în Spania, şi din America în tótă lumea. Precumŭ niminiĭ nu se póte opune furtuneĭ, asemenea niminĭ nu se póte împotrivi corinteluĭ republicanŭ.

Imperatorulŭ Nicolae alŭ Rusieĭ ḑicea că nu înţelege de cătŭ douĕ forme de guvernămêntŭ: cea absolută şi cea republicană, forma constituţionale fiindŭ o *minciună*. Timpulŭ absolutismuluĭ trecêndŭ, n'a rĕmasŭ de cătŭ acela alŭ Republiceĭ.

Popórele s'aŭ săturatŭ atâtŭ de absolutismŭ cătŭ şi de constituţionalismulŭ mascatŭ care domină aḑĭ în maĭ multe state. Ele voescŭ sĕ se guverne ele prin ele. Chiarŭ faptele monarchiştilorŭ din Francia şi Spania le mână către asésta. Purtarea carliştilorŭ a ajunsc atâtŭ de scandalósă şi atâtŭ de desgustósă, în cătŭ a depărtatŭ până şi pe ceĭ maĭ înfocaţĭ apărătorĭ aĭ monarchieĭ. Nicĭ Comuna din Paris, nicĭ revoluţiunile cele maĭ sângeróse populare nu se potŭ egala cu faptele lorŭ.

Credincioşĭ, dar, principiilorŭ nóstre, noĭ sperămŭ şi asteptămŭ ca cuvintele generaluluĭ Grant se deviă în curêndŭ în tótă Europa o realitate.

Unŭ nouŭ jurnalŭ a apărutŭ în oraşiulŭ Brăila, subt titlu *Cetăţianulŭ*. Principiile ce susţine şi adevĕrurile ce desvelesce, ne face a saluta cu cea maĭ mare bucuriă apariţiunea sea şi aĭ ura viaţă lungă şi prosperitate.

Ca se cunóscă şi publiculuĭ calea pe care merge acestŭ nouŭ organŭ de publicitate, reproducemŭ aḑĭ unŭ importantd articolŭ dupe dênsulŭ, privitorŭ la alegerea unuĭ senatorŭ în acelŭ oraşŭ:

Ĕtă articolulŭ:

ALEGEREA DE SENATOR LA BRĂILA

In acéstă epocă de apăsare, cândŭ imperiulŭ legilorŭ statuluĭ este usurpatŭ şi înlocuitŭ cu domnirea fără de legilorŭ şi a arbitrariuluĭ regimeluĭ dominantŭ; cândŭ efectele acţiuneĭ acestora se resimtŭ de societatea română întrégă; în miḑlocŭ amorţireĭ în care se află de cătŭ-va timpŭ spiritulŭ cetăţenescŭ din Brăila ca şi celŭ din alte părţĭ a le ţereĭ, pe cândŭ elŭ este menitŭ a fi activŭ, a lucra, a opune acţiunea sea bine-făcĕtóre faciă cu starea de decadenţă în care aŭ ajunsŭ interesele publice sub regimele ḑisŭ alŭ ordineĭ, dar în faptŭ alŭ desordineĭ,—ḑiua de 15 Fevruarie corentŭ presentă cetăţenilorŭ Brăileni o legală ocasiune, aceea de a-şĭ afirma o dată maĭ multŭ statornica lorŭ voinţă, de a se pune capĕtŭ uneĭ asemenea deplorabile situaţiunĭ prin alegerea unorŭ representanţĭ, carĭ aŭ simţulŭ patrioticŭ şi-şĭ înţelegŭ misiunea ce li se confiiază de a representa naţiunea în corpurile legiuitóre cu demnitate, de a apĕra cu tăriă interesele eĭ ameninţate, de a controla actele nelegalĭ cu carĭ actualulŭ regime, din imprudenţă séŭ rea credinţă, nu încetéḑă de a lovi în interesele poporuluĭ sub diferite forme: prin legĭ apăsătóre, prin concesiunĭ şi monopoluri făcute în favórea streinilorŭ şi a câtorŭ-va familiĭ din ţéră, ce-şĭ cautŭ fortuna în spolierea poporuluĭ.

Atitudinea alegătorilorŭ cari-şĭ înţelegŭ drepturile şi détoriile lorŭ către ţéră, este demnă de tótă lauda şi în acésta ocasiune. Pătrunşĭ de trebuinţa manifestăriĭ ne-

www.dacoromanica.ro

mulţumirii lorŭ contra îngrositórei situaţiuni în care se află ţéra în genere, şi districtulŭ şi oraşulŭ lorŭ în parte, pătrunşi asemenea de trebuinţa d'a exercita asupra apăsătórelorŭ acte ale administraţiunei regimuluĭ actualŭ unŭ controlŭ seriosŭ, prin trimitere de representanţi demni de înalta lorŭ misiune, 'şi aŭ propusŭ a alege senatorŭ unŭ bărbatŭ cu talente şi virtuţi distinse, spre a adăoga la forcia acelorŭ representanţi carĭ luptŭ în representaţiunea naţională pentru apărarea drepturilorŭ şi intereselorŭ popululuĭ împilatŭ.

Cătŭ a fostŭ de mare turbarea regimeluĭ aflându că alegătoriĭ şi-aŭ alesŭ ca candidatŭ de senatorŭ pe distinsulŭ cetăţénŭ Ioan Brătianu, acésta ne-o arétă desfăşurarea forţelorŭ şi a manoperilorŭ întrebuinţate de agenţiĭ sĕĭ, precumŭ se descrie maĭ la vale.

Lupta deschisă între putere şi cetăţenĭ, societatea Brăileĭ a avutŭ durerea sĕ privéscă şi în acéstă ocasiune spectacolulŭ celorŭ maĭ degrădătóre manopere ale putereĭ.

Armele cu carĭ a luptatŭ puterea aŭ fostŭ ca totŭ-dé-una: violarea legilorŭ, arbitrariulŭ, presiunea, ameninţarea, corupţiunea. In ajunulŭ alegerilorŭ Primarele urbeĭ afişédă publicaţiunea No 747 prin care anunciă alegătorilorŭ că alegerea nu se va face dupe lista anuluĭ 1872, afişată spre acestŭ sfârşitŭ de o dată cu convocarea colegiuluĭ, conţinătóre de 178 alegătorĭ, ci dupe lista anuluĭ corent 1873, pe care o publică totŭ în ajunulŭ alegereĭ, şi care conţinea 237 alegătorĭ, din care peste 80 suntŭ contestaţi înainrea Tribunaluluĭ ca nelegalŭ înscrişi.

Superioritatea numĕruluĭ alegătorilorŭ din lista anuluĭ corentŭ, esplică motivulŭ ce sforţă pe Primare a anula lista anuluĭ din 1872, dupe care urma a se face alegerea în cestiune.

Totŭ în ajunulŭ alegereĭ séra, acelaşĭ Primarŭ afişédă o altă publicaţiune cu No 793, însciinţându pe alegătorĭ că publicaţiunea anterióră No. 747 o anuléză, din causă că este dată din eróre, şi că alegerea remâne a se face totŭ dupe lista din 1872, care era publicată de o dată cu convocarea colegiuluĭ.

Prin acéstă revocare se da aparinţa faptuluĭ că priceputulŭ Primar, înţelegêndŭ nelegalitatea şi abusulŭ de putere ce comitea prin anularea eĭ şi înlocuirea-ĭ cu o listă nerĕmasă definitivă şi ne publicată în timpulŭ legalŭ, 'şĭ a revenitŭ în sine şi voesce a reintra în legalitate.

In ziua alegereĭ însĕ, biuroulŭ electoralŭ, presidatŭ de isteţulŭ Primarŭ, a suprinsŭ pe alegătorĭ cu o călcare de lege şi unŭ abusŭ de putere din cele maĭ desfrânate: apelulŭ nominalŭ ş'apoĭ votarea le-a făcutŭ cu forcia, dupe lista cea nouĕ, pe care o anulase prin publicaţiunea din urmă ca nelegală şi afişată din eróre.

In deşertŭ tóte protestaţiunile alegătorilorŭ, atâtŭ către biuroŭ cătŭ şi către procurore, custodele legilorŭ!

Primarele scia că nepedepsirea fără de legilorŭ séle îĭ este asigurată sub ausplicele regimeluĭ ordineĭ, şi că póte face totulŭ fără responsabilitate sub acestŭ regime.

Onorabilulŭ nostru Primar, înarmatŭ dar de miĝlócele forţeĭ brutale, îşĭ reluă, ca totŭ-dé-una, comanda bandeĭ electorale, compusă din impiegaţiĭ municipalĭ, administrativĭ, fiscalĭ, ect; apoĭ permiţându-şĭ totŭ desfrâulŭ prin a striga, ameninţa şi insulta pe alegătoriĭ ce susţinéŭ legalitatea operaţiuniĭ, a făcutŭ sĕ domnéscă arbitrariulŭ. Acestŭ terenŭ căştigatŭ, banda electorală, condusă de nemaculatulŭ eĭ şefŭ şi primar Petrescu, şi-a esecutatŭ cu succesŭ mişcările: parte din ea străbătea unghiurile urbeĭ, scormonindŭ şi aducêndŭ la urnă pe bieţiĭ alegătorĭ de poruncială; parte opera în sala alegerilorŭ, insultându, ameninţându şi constrêngêndŭ pe alegătoriĭ simpliĭ a-ĭ da biletele de votare ca sĕ le scriă.

Se ĝice încă că, cu depunerea biletelorŭ în urnă, în momente de tumulte provocate de bandă, se întroducéŭ maĭ multe în urnă că biletele de votare, fiindŭ de hârtiă subţire, Primarele cu secretariĭ seĭ citea pe dosulŭ lorŭ la rasa luminеĭ unele ce conţinéŭ. Altă parte din bandă, rânduită sentinelă la uşa uneĭ camere ce comunica cu acea în care alegătoriĭ îşĭ scriaŭ biletele—uşă cu giamurĭ,—controla biletele alegătorilorŭ, pretinzêndu-le a citi numele scrise. Chiarŭ impiegaţiĭ votaţi îşĭ controlaŭ unĭ altora biletele scrise în scopulŭ asigurăriĭ fidelităţiĭ lorŭ către regime. In fine, banda electorală, bine meritédă protecţiunea şi recompensa şefilorŭ seĭ, şi de sigurŭ că, pentru a obţine aceste favoruri, nu luptă ea cu mâna gólă. Nu maĭ pucinŭ merită însĕ, nu blamulŭ, nu dispreciulŭ, ci deplângerea societăţiĭ pentru degradarea omeniască, la care sistema corupţiuneĭ îmbrăncesce p'asemenea nenorocite indivíde!

Şi cine era candidatulŭ guvernamentale pentru care s'a oferitŭ atâta desfăşurare de forţe? D-lŭ Ión Suliotis! persónă la care nimĭnĭ nu s'a gânditŭ verĭ o dată a-ĭ conña verĭ o demnitate publică, precum nicĭ dênsulŭ a cugetatŭ, credemŭ, verĭ o dată românesce la afacerile Românieĭ.

Armele cu carĭ cetăţenĭĭ aŭ luptatŭ şi în acéstă ocasiune, aŭ fostŭ ca totŭ déuna: legalitatea, convingerea, puterea morală, tăria opiniuneĭ. Şi cu tóte că regimele a reuşitŭ a scóte din urnă, dupe sistemulŭ sĕŭ, pe candidatulŭ susŭ ĝisŭ; însĕ trĭumfulŭ moralŭ alŭ cetăţenilorŭ este mare; căcĭ 62 de voturĭ, esprimate liberŭ şi îndependinte, în favórea candidatuluĭ lorŭ, aŭ o valóre multŭ maĭ mare de cătŭ 141 voturĭ, smulse prin força brutală în farórea candidatuluĭ putereĭ. Avea-vom fericirea sĕ vedemŭ în Senatŭ trĭumfându sentimentulŭ justiţieĭ şi alŭ legalităţiĭ la verificarea actelorŭ uneĭ asemenea alegerĭ scandalóse? Vomŭ vedea.

Onóre alegatorilorŭ Brăilenĭ, carĭ prin puterea sentimentuluĭ datorieĭ şi alŭ demnităţiĭ cetăţenescĭ, 'şĭ aŭ datŭ votulŭ în consciinţa şi tăriă de voinţă.

Eĭ 'şĭ aŭ îndeplinitŭ prin acésta însemnatulŭ actŭ de alegătorĭ suverani. Unorŭ persóne ca Ión Brăteanu, carĭ aŭ luptatŭ şi luptă necontenitŭ de anĭ îndelungaţi pentru căştigarea şi apărarea drepturilorŭ ţĕreĭ ş'a libertăţilorŭ poporuluĭ, faciă cu neamicĭĭ ţĕreĭ, internĭ şi esternĭ, ce caută sĕ le nimicéscă, Românĭĭ le suntŭ datorĭ sprijinŭ şi recunoscinţă, şi cetăţenĭĭ Brăilenĭ, carĭ aŭ votatŭ pentru dênsulŭ, aŭ lucratŭ în adevĕrŭ românesce, 'şĭ aŭ îndeplinitŭ o datoriă sacră către unulŭ din regeneratoriĭ Românieĭ.

Regretămŭ că nu putemŭ mulţumi şi acelorŭ domnĭ alegătorĭ, carĭ, de şi convinşi de a lorŭ datoriă cetăţenéscă, dar din indiferentism către afacerile publice, séŭ din alte consideraţiunĭ, n'aŭ mersŭ la urnă ca sĕ-şĭ esercite dreptulŭ de votare, ci s'aŭ mulţumitŭ a sta pe la casele D-lorŭ, în momente solemne, când cetăţénulŭ este chematŭ şi de dreptŭ şi de datoriă a participa la conducerea afacerilorŭ publice, prin esercitarea celuĭ maĭ preciosŭ dreptŭ, dreptulŭ de alegătorŭ suveranŭ.

Relele ce se remarcă în administraţiunea ţĕreĭ nóstre, nu suntŭ de cătŭ fructele abţinereĭ séŭ releĭ întrebuinţărĭ a dreptuluĭ de votare, prin care dămŭ locŭ instalăriĭ puteriĭ celorŭ rĕĭ. Apoĭ ne plângemŭ de greutăţile, de apăsările, de injustiţiile puteriĭ, şi când suntemŭ chemaţi a pune în lucrare puterea nóstră legală, spre îndreptarea relelorŭ, prin alegere de mandatarĭ ce aŭ amorŭ şi respectŭ către lucrulŭ publicŭ, repetimŭ acelĕşĭ erorĭ culpabile, ne poprim d'a lucra, spre a cresce şi perpetua domnia relelorŭ de carĭ ne plângemŭ; ba încă, prin esemplele nóstre, discuragiămŭ şi pe alţiĭ, dispuşĭ a'şĭ face datoria cetăţenéscă.

Asemenea procedărĭ din partea cetăţenilorŭ, rădică orĭ ce dreptŭ de plângere contra injustiţieĭ puteriĭ, şi facŭ sĕ se împlinéscă o nestrămutată lege a naturеĭ:

Pedepsirea omuluĭ, care nu urmédă ci calcă legile conservaţiuneĭ.

Ne consolămŭ însĕ cu încredinţarea ce avemŭ, că spiritulŭ publicŭ se descéptă la orĭ ce atingere, şi atitudinea cetăţenilorŭ Brăilenĭ, cu ocasiunea acesteĭ alegerĭ, face proba uneĭ redesceptărĭ ce are înfluinţa sa salutarie asupra educaţiuneĭ cetăţenescĭ.

Evenimentele din Spania.

Intrarea, oficialmente confirmată, a luĭ Don Carlos în Spania, n'a fostŭ pentru publiculŭ carlistŭ de cătŭ o amară decepţiune. Cu tóte acestea, nimicŭ nu s'a negligiatŭ spre a trage din venirea pretinsuluĭ rege vre unŭ profitŭ posibilŭ. Dupe prevederile partisanilorŭ seĭ, presenţa sa în Navara şi în provinciile Basce trebuia sĕ aprindă tóte inimile şi sĕ generalisese mişcarea insurecţională în câte-va ore numaĭ. Din jurnale, scrisorĭ şi telegrame, sosite din provinciile de lângă frontieră, idolulŭ carlştilorŭ este în miĝlocŭlŭ lorŭ, dar n'a făcutŭ încă nicĭ unulŭ din miracolele promise în numele sĕŭ.

Urmându mişcarea bandelorŭ care operédă despre frontiera francese, se observă că carlştiĭ voescŭ a se agăţa de drumurile Franciеĭ.

Sĕ fie óre pentru a întrerupe comunicaţiunile? Sĕ fie óre în prevederea vre unuĭ fiasco şi a uneĭ curânde fugĭ a luĭ Don Carlos? Escursiunile lorŭ din partea despre Irun şi visitele lorŭ la minele conteluĭ Krauchi, unde aŭ maĭ făcutŭ înrolărĭ forţate, nu a alarmatŭ populaţiunile acestuĭ ţinutŭ, carĭ aşteptŭ ca trupele şi voluntariĭ sĕ vie sĕ lovéscă pe rebelĭ şi se cureţe drumurile.

Ni se comunică unŭ eşecŭ gravŭ alŭ carlştilorŭ la Carion-les-Comtes; garda civilă dela Rio Pisuerga a sfărâmatŭ cu desévîrşire pe insurginţi.

Dorregaray şi bandele sele, aŭ afacе cu colonelulŭ Martinez, care a eşitŭ din Pampeluna, cu o colónă fórte tare spre a merge sĕ întêmpine pe carlştĭ.

Douĕ bande aŭ intratŭ în Aragon, însemnându sosirea lorŭ printr'unŭ încendiŭ alŭ archivelorŭ de la Milmarios şi alŭ câtorŭ-va case isolate. Alte

www.dacoromanica.ro

încercări ale însurgenţilorŭ aŭ avutŭ locŭ aprópe de Figueras; Roch şi Barancot, care le comanda, aŭ fostŭ bătuţi şi cu vigóre urmăriţi, de o colónă eşită din acésta piaţă. Vendrel este ameninţatŭ de Galceran.

Telegrafulŭ a fostŭ tăiatŭ la Teruel; comunicaţiile telegrafice suntŭ totŭ de una întrerupte între Pampeluna, Alsasua, Morella şi Vinaroz. Carliştii aŭ venitŭ până aprópe de Aya, fiindŭ dispuşi, pe câtŭ se pare, a se reaşeda érăşi în posiţiunile de unde aŭ fostŭ isgoniţi acum în urmă de la Saint-Sebastien.

Tóte mijlócele suntŭ bune defensorilorŭ tronuluĭ şi templuluĭ spre a concuista simpatiile perdute. Unŭ şefŭ carlistŭ a fostŭ arestatŭ la Saint-Sebastian, dupe ce a cutreeratŭ câte-va *case*, unde se încerca a lega, inimile slabe, cu nobila causă a luĭ Carol VII. Se povestesce în privinţa ccésta amănunte fórte picante.

Sistemulŭ atâtŭ de abilŭ esploatatŭ în Francia de regaliştĭ, în cele din urmă evenimente, este adoptatŭ şi în Spania de inamicii Republiceĭ. Se propagă noutăţi falşe spre a alarma spiritulŭ public, a întreţine neliniştea şi a discredita pe guvernŭ.

Republica n'are a lupta de câtŭ în contra regaliştilorŭ dinaintea cărora va avea fórte lesne dreptatea; câtŭ despre schismele federaliste, ele esistŭ maĭ multŭ în imaginaţiunea inamicilorŭ Spanieĭ de câtŭ în faptŭ. Drapelulŭ roşu n'a fostŭ arborat nicăerĭ, şi pavilionulŭ naţionalŭ flotédă în tótă întinderea teritoriuluĭ.

Se anunciă óre carĭ neajunsurĭ întêmplate la Tucala, de Ferrer şi de şefulŭ presbiter provincialŭ din Valls. Incendiurĭ, furtişaguri, distrucţiunĭ de căĭ ferate şi de liniĭ telegrafice, nimicŭ n'a lipsitŭ. Banicarlo este teatrulŭ principalŭ alŭ urâcióseĭ lorŭ esploatărĭ.

Avemŭ nuoĭ amănunte asupra luptelorŭ de la Arteaga: afacerea a fostŭ multŭ maĭ seriósă de câtŭ se credea la începutŭ.

Carliştiĭ aŭ perdutŭ mulţĭ dintr'aĭ lorŭ, şi răniţiĭ lorŭ, pe carĭ a trebuitŭ sĕ-ĭ părăséscă, umple ácestă localitate.

Bernaola, care străbate Biscaya cu o bandă de petrolişti regaliştĭ, a arsŭ staţiunile Amurrio, las Areta, Llódio, Lezama, şi a distrusŭ podulŭ de la Areta. Comandantele Carmona mergea asupra Amuriuluĭ şi Orduna, spre a astêmpăra pe facţioşi.

Santa-Cruz, Orio şi Iturbe eraŭ Duminică la Arauz. Dupe ce aŭ întrunitŭ bandele lorŭ, s'aŭ presentatŭ dinaintea piaţiĭ Onate, somândŭ pe voluntarĭ a se preda; aŭ trebuitŭ însĕ sĕ se retragă dinaintea atitudiniĭ energice a gardeĭ civice. Faimosulŭ jesuitŭ Goiriena este în apropiere de Marquina.

Se maĭ comunică esistenţa uneĭ nouĭ grupe armată pe înălţimile care domină tunelulŭ între Zumarraga şi Ormaiztegui.

O depeşă din Barcelona, strecurată la frontiera francesă, ridică orĭ ce importanţă sgomotului alarmantŭ ce circula asupra stăriĭ insubordinaţiuniĭ garnisoneĭ acestuĭ oraşŭ. Sergenţiĭ, oficeriĭ şi delegaţiĭ tutuloruĭ corpuriloru militare ale piaţiĭ aŭ ţinutŭ o întrunire, unde aŭ decisŭ de a apĕra cu energiă nouile instituţiunĭ ce-şi aŭ datŭ ţéra.

Ordinea este complectă, şi o parte din trupe părăsea Barcelona spre a urmări pe insurgenţi.

(*Gironde*)

DIVERSE

Unŭ bărbatŭ spânduratŭ. Printre ómeniĭ ataşiaţi în serviciulŭ castelului X., se afla o îngrijitóre şi unŭ ţeranŭ, carĭ locuéŭ amândoui într'unŭ localŭ aşeşatŭ în fundulŭ uneĭ curţi, la óre-care distanţă de cele-l-alte locuinţe.

Acéstă femeiă moşteni o sumă de optŭ-sute de franci, ce o ţinea la dênsa, aşteptându a o pune la dobêndă.

Intr'o séră, câudŭ toţi dormeŭ în casa, ţeranulŭ intră la dênsa, şi o ameninţă că o va omorî, déca nu-ĭ va da imediatŭ acea sumă.

Nenorocita creatură, spre a-şi scăpa viaţa, aretă cu degetulŭ o mică mobilă de stejarŭ ce coprindea tótă averea sa. Ţeranulŭ se repeţi asupra banilorŭ şi 'ĭ luă; până aci, nimicŭ maĭ obicĭnuitŭ, în modulŭ usitatŭ de făcĕtorii de rele.

Dér odată în posesiunea sumeĭ, miserabilele ţise victimeĭ, că totŭ trebue sĕ móră, căcĭ almintrelea ar fi denunciatŭ şi perdutŭ printr'însa. Numaĭ îĭ lasă a alege chipulŭ morţiĭ ce prefera, în tocmaĭ dupe cum bărbaţiĭ geloşi de altă dată, cereaŭ de la femeiele lorŭ,—«déca le plăcea a muri maĭ bine prin ferŭ séŭ otravă,»

Dupe multe rugăciunĭ şi lacrĕme, nenorocita îngrijitóre, vĕdêndŭ că trebue numaĭ de câtŭ a se decide, optă pentru spênţurătóre.

Ţĕranulŭ, atuncĭ, o legă de piciorulŭ patuluĭ, până câudŭ va face preparativele necesare. Intinse o fringhiă, făcu unŭ ochiŭ, şi ajunse, prin piciorulŭ unuĭ scaunŭ, a o lega bine de o grindă a tavanuluĭ.

In timpulŭ acésta nenorocita femeiă, într'o situaţiune, a căreĭ oróre se înţelege, zăcea pe scânduri. Cu tóte acestea, ridică de îndată ochiĭ asupra calăuluĭ seŭ, şi observă că, dupe ce terminase preparaţiunile, îşi trecuse braciulŭ în ochiulŭ frânghieĭ.

Iute ca fulgerulŭ, împinse cu piciorulŭ scaunulŭ, care era aprópe de sine, şi 'lŭ resturnă. Ţĕranulŭ remase spênţuratŭ de braţŭ şi plutea în spaţiŭ.

Amândoui dederă nişte ţipăte îngroşitóre: elŭ de durerea ce 'ĭ causa posiţiunea sa; ea spre a chema ajutorŭ. Numaĭ spre diminéţă se auşi ţipătele lorŭ.

Se sparse uşa, care era închisă pe din năuntru, şi se descoperi acestŭ straniŭ tabloŭ.

Dupe naraţiunea ce făcu îngrijitórea de cele întêmplate, se grăbiră a chema pe magistraţi, carĭ găsiră pe culpabilŭ totŭ spânţuratŭ şi 'lŭ transportară la închisóre, unde se instruesce în acestŭ momentŭ procesulŭ seŭ.

* * *

Unŭ cavalerŭ păcălitŭ. Unŭ germanŭ bogatŭ, din Berlin, ar fi doritŭ fórte multŭ, se primescă o căvăleriă de la împĕratulŭ Brasilieĭ, care era în călătoriă prin Germania; aşa dĕră, a începutŭ o vênătóre rafinată dupe idealulŭ visurilorŭ séle; a nume a făcutŭ cunoscinţă cu ambasadorulŭ brasilianŭ şi 'ĭ a aretatŭ — pe departe — că ar dori sĕ se facă cavalerŭ brasilianŭ.

Ambasadorulŭ însĕ nu 'ĭ a mijlocitŭ căvăleria, din simpla causă, că nu 'şi ar fi pututŭ susţinea cererea sa cu óre-care merite, carĭ sĕ fi vorbitŭ în favorulŭ cavaleruluĭ — necavalerisatŭ încă.

Acestuia 'ĭ veni atuncĭ o ideiă salvatóre, a nume 'şi a făcutŭ urmatoriulŭ planŭ şiretŭ: «Suntŭ aicea duoĭ tineri brasilianĭ, carĭ studiédă la universitate; îĭ voiŭ ajuta pe aceştia şi suntŭ sigurŭ, că voiŭ primi o căvăleriă pentru meritele mele...»

Precum a gânditŭ, aşa a şi făcutŭ: a învitatŭ pe tineriĭ brasilianĭ la sine, le-a presentatŭ diferite ajutóre şi — în conversaţiune — în trécătŭ— 'şi a aretatŭ dorinţa de a primi o căvăleriă brasiliană.

Tineriĭ 'ĭ aŭ mulţumitŭ pentru generositatea luĭ, şi 'ĭ aŭ promisŭ totŭ concursulŭ şi tótă protecţiunea lorŭ.

Bancherulŭ sĕ pŭtea lăuda cu protecţiunea celorŭ duoĭ studenţi de la universitate. — Dênsulŭ înota în fericire nemărginită. Inaintea ochilorŭ seĭ strălucia căvăleria brasiliană...

Odată primesce într'adevĕrŭ unŭ plicŭ, chiarŭ din cabinetulŭ împĕratuluĭ Brasilieĭ. Bancherulŭ vede prin hârtiă unŭ ordinŭ de căvăleriă.... rupe sigiliulŭ îndată, — şi citeşte — o adresă de la secretarulŭ împĕrătescŭ, cu tecstulŭ acesta: «Maiestatea sa împĕratulŭ m'a însărcinatŭ, sĕ vĕ esprimŭ mulţumirile Maj. Séle pentru buna-voinţă ce a 'şi aretatŭ către duoĭ tineri brasilienĭ. Maj. Sa se va purta cu aceeaşi buna-voinţă către toţi tinerii germanĭ, carĭ voruŭ merge la Rio de Janeiro în Brasilia, pentru studiĭ...»

Bancherulŭ întórse şi scutură scrisórea din tóte părţile .... nicĭ o căvăleriă!... (*Familia*).

* * *

Ducii din Versailles. Jurnalulŭ *Secolulŭ* pune în scenă, într'unŭ modŭ fórte spiritualŭ, pe ducii de la Versailles, şi analisésă ast-felŭ cugetările speranţele şi proectele lorŭ:

Ducele de susŭ. — Nuvela liberăriĭ teritoriuluĭ vĕ pare ea seriósă?

Ducele din facié, (cu unŭ suspinŭ). — Ea este unŭ vêntŭ... din nenorocire.

Ducele de-alăturĭ. — A! Dacă voiaŭ sĕ mĕ asasculte la Bordeaux! Dacă proclamaŭ monarchia!

Ducele de susŭ. — Cumŭ vĕ esplicaţi conduita Prusieĭ care se arétă aşa de înclinătóre? Cine o sileşce de a se retrage? Sciŭ bine că a fostŭ o zadarnică chestiune de priimirea garanţiilorŭ pentru alŭ cinci-lea miliardŭ, dupe plata celorŭ patru dintêiŭ; ácestă priimire însĕ era la discreţiunea Germanieĭ! Se putea spera, că în celŭ din urmă momentŭ ea va úsa de dreptulŭ sĕŭ, cerêndŭ, maĭ înainte de a rechiăma trupele séle, plata integrală. Acésta prelungesce, pentru unŭ anŭ celŭ puţinŭ, povara mandatuluĭ nostru. Ce interesŭ póte avea D. de Bismark a juca jocululŭ Republiceĭ?

Ducele din facié. — Thiers e capabilŭ de tóte; se vede că l'a întorsŭ!

Ducele de susŭ. — Cu Bismark merge cum merge, dar imperatorulŭ Wilhelm?

Ducele din facié. — Unŭ protestantŭ care permite guvernuluĭ sĕŭ de a persecuta pe sântulŭ nostru Papa. — Nu trebue sĕ comptese cine-va pe aceştĭ principĭ.

Ducele de-alăturĭ. — A! Dacă voiaŭ sĕ mĕ aşculte la Bordeaux!

Ducele de susŭ. — Atuncĭ nu maĭ avemŭ de făcutŭ altŭ-ceva de câtŭ se ne luămŭ geamantanele!

Ducele din facié. — Aĭ crede una ca acésta!

Ducelĕ de susŭ. — Aĭ compta D-ta pe realegerea D-téle?

Ducele din facié. — Mărturisescŭ că asupra acestuĭ puntŭ amŭ óre care îndoielă!

Ducele de susŭ. — În ceea ce mĕ priveşte, nu amŭ de locŭ.

Ducele de-alăturĭ. — A! Daca arŭ fi voitŭ.....

TEATRUL CEL MARE

Compania dramatică representată de M. Pascaly

Joŭ la 1 Martie 1873.

Prima representaţiune a pieseĭ

ROMANIA LIBERATA

SAU

MIRCEA VINGATORU

Dramă naţională în 5 acte, de D. Roques.—Decoruri nouĭ de D. Labo. — Maşinăriele de D. Petrache. — Pusă în scenă de D. Gatino. — Melodia D. A. Flechtenmacher.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE		
Obligaţiunĭ rurale	104	¾
» Strusberg	46	—
» Oppenheim	—	—
Obligaţii domeniale	96	—
» căilorŭ ferate	46	—
Societatea gen. gaz	395	—
Dacia, comp. d'asig.	—	—
Mandate...	—	—
Imprum. municipalŭ	18	75

SCHIMBULŬ		
Paris à vista	—	—
» 3 luniĭ	98	⅝
Londra a vista	—	—
» 3 luniĭ	25	20
Berlin a vista	—	—
— 3 luniĭ	372	—
Marsilia	—	—

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE		
Metalice	71	50
Naţionale	74	50
Lose	107	50
Acţiunile băncеĭ	981	—
Creditulŭ	340	45
London	109	—
Oblig. rurale ungare	81	75
» Temeşvar	80	50
» Transilvane.	79	50
» Croate	83	25
Argintŭ în mărfurĭ	108	—
Ducaţi	—	—
Napoleoni	8	73

www.dacoromanica.ro

GRĂDINA G. JOANID STRADA POLONĂ No. 104

IMPORTANT PENTRU

AMATORĬ DE POMI RODITORI ŞI VIŢA

Mĕ grăbescŭ a atrage atenţiunea *Domnilorŭ amatorĭ de Grădină*, că timpulŭ presentŭ fiindŭ celŭ maĭ favorabilŭ pentru transportulŭ şi scóterea pomilorŭ; rogŭ dar pe toţĭ Domniĭ amatorĭ a face cererile cât maĭ de timpuriu, fiindŭ multŭ avantagiosŭ pentru prinderea pomilorŭ şi a viţeĭ.

Recomandŭ *Sămânţă de castraveţĭ de Smirna*, carĭ produce o calitate de castraveţĭ fórte frageţĭ, subţirĭ şi de o lungime de peste 2 palme, dramulŭ 10 banĭ.

Fasolea oreduluĭ, albă rotundă de America, aicĭ încă necunoscută, de o calitate deosebită, cu multŭ maĭ mărunt̆ă ca bobulŭ de masăre de o dulcéţă rarŭ, fierbe în 20 minute, dramulŭ 10 banĭ, ocaoa, 10 Leĭ noĭ. *Asemenea recomandŭ pentru sămânţă cartofĭ vineţĭ şi galbenĭ, numiţĭ ai frandeleĭ,* cultivaţĭ de mine însumi, de o calitate escelinte, cu preţŭ moderatŭ se vândŭ. Domniĭ amatorĭ, pot aşĭ procura catalogulŭ complectŭ alŭ Grădiniĭ mele, de la Magasinulŭ meŭ de librărie, calea Mogoşói No 40 vis-à-vis de Theatru.

Mĕ obligŭ, cu Espediarea tutulorŭ comandelorŭ, ale Domnilorŭ amatorĭ din Provinciĭ prin calea ferată, le voiŭ împacheta şi preda aicĭ la gară. dupe adresele date, **G. IOANID Librarulŭ.**

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ. între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ multĭ anĭ şi carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta. precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemcnea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Atvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — **acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.**

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit,** spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., ounuĭ simplu 1 f. 50 gr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cererĭ de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusę măgarescă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'altĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeteniă

Recompensă la espositiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemisturiĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ.

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ ranĭ de scrofurĭ.

Doriioriĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia pitar-Moşu strada Catunu No. 6. doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscani 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ conscinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţi se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională. Strada Academiĭ No. 24

VINERI, 2 MARTIE 1873. UNŬ NUMERU 10 BANI. ANUL III — No. 310

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ «Românulŭi».)

Madrid, 19 Martie. — Nouele alegerĭ pentru cortesĭ s'aŭ ficsatŭ pentru ḑiua de 10 Aprilie, érŭ întrunirea nouei Adunărĭ constituante pentru ḑiua de 1 Maiŭ.

Constantinopole, 10 Martie. — Fostulŭ mare-vizirŭ, Mihdat-Paşa, este numitŭ ministru alŭ justiţieĭ, Savfet este numitŭ ministru alŭ afacerilorŭ străine, Rachid-paşa e numitŭ ministru de lucrărĭ publice.

Londra, 12 Martie. — Camera comunilorŭ a respinsŭ bilulŭ ce se cerea de guvernŭ în cestiunea Universităţiĭ irlandese, cu 287 voturĭ în contra 284. Apoĭ Camera şi-a amânatŭ şedinţele până Jouĭ.

BUCURESCI, 1 MARTIE

In şedinţa de lunĭ a Camereĭ, Domnulŭ Argintoianu a depusŭ pe biuroŭ proectulŭ românŭ pentru crearea banceĭ fonciare prin proprietarĭĭ românĭ.

Spaţiulŭ jurnaluluĭ nostru fiindŭ micŭ, nu ne-a permisŭ se reproducemŭ desbaterile în tótă întregimea lorŭ. Ne-amŭ reservatŭ însĕ, ca îndată, dupĕ terminarea discuţiuniĭ şi luarea proectuluĭ în consideraţiune, se facemŭ unŭ resumatŭ criticŭ asupra tutulorŭ discursurilorŭ.

Ceea ce trebue sĕ spunemŭ aḑĭ este că, de óre ce s'a votatŭ respingerea tutulorŭ proectelorŭ streine, este neapărată trebuinţă ca sĕ se menţiă în proectulŭ românŭ privilegiulŭ. Noĭ nu suntemŭ pentru niciunŭ privilegiŭ; dar cândŭ este cestiune de salutea statuluĭ, şi cândŭ privilegiulŭ se dă tutulorŭ proprietarilorŭ românĭ spre a combate pe streinĭ, noĭ îl susţinem. Dacă, dupe cumŭ cerŭ Domniĭ miniştriĭ, nu s'ar da privilegiŭ, ce arŭ mai putea face banca proprietarilorŭ românĭ în facia maĭ multorŭ societăţĭ streine carĭ, de şi respinse aḑĭ, venindŭ mâine la putere Domnulŭ Epurénu cu D. Cornea şi A. Golescu, arŭ putea fi admise? Arŭ putea ea concura cu capitalele streine, carĭ de multe orĭ suntŭ puse de o putere óre care la dispoşiţiunea uneĭ societăţĭ spre a-şĭ face interesele politice şi economice?

Nu.

Austria, Prusia şi chiarŭ Rusia, cândŭ scopurile lorŭ arŭ cere, n'aŭ de câtŭ se dea uneĭ societăţĭ maĭ multe milióne, fără niciunŭ procentŭ; aceea se vie în ţéră, cu scrisorĭ de la vr'unŭ cancelarŭ, de la vr'o rudă a sea, de la cine sciă cine, se propune condiţiunĭ estremamente avantagióse, chiarŭ cu douĭ la sută; ministrulŭ, influenţatŭ de scrisorĭ şi de alte argumente maĭ pipăite, se presinte şi se stăruiască pe lângă corpurile legiuitóre a se vota acelŭ proiectŭ, disolvêndŭ chiarŭ o Cameră, şi étă banca proprietarilorŭ romnĭ omorâtă, şi încorporarea ţereĭ la acea putere, pe cale economică, consumată?

Acestea nu suntŭ nicĭ spaĭme, nicĭ esageraţiunĭ. Esperienţa ne-a făcutŭ se ne gândimŭ la totŭ, se ne preservĕmŭ de totŭ. Aci nu este nicĭ cestiune de Republică, nicĭ de partite, este cestiune de interesulŭ generalŭ alŭ proprietarilorŭ românĭ, de salvarea ţereĭ.

Amŭ observatŭ că se jócă felŭ de felŭ de machinărĭ în Cameră. Domnulŭ Cornea, Domnulŭ Céur Aslan şi D. A. Golescu combatŭ cu desĕvêrşire proectulŭ românŭ şi cerŭ sĕ se ĭa în consideraţiune şi cele streine. Iĭ înţelegemŭ. Aşa iĭ povĕţuescŭ interesele Dumnélorŭ, şi maĭ cu sémă pe Domnulŭ Golescu, care de multŭ cântă în *Patria* banca Domnuluĭ Laitner. Nu înţelegem însĕ pe miniştriĭ, séŭ maĭ bine iĭ înţelegemŭ prea multŭ, şi tocmaĭ de aceia ceremŭ ca Adunarea se mânţiă cu orĭ ce preţŭ privilegiulŭ.

O telegramă, sosită din Constantinopole, ne spune că vechiulŭ şi legendariulŭ visiriatŭ a încetatŭ d'a maĭ esiste în Imperiulŭ otomanŭ Acésta nu ne-a surprinsŭ nicĭ de cumŭ. Cândŭ progresulŭ vine cu cea maĭ mare repeḑiciune; cândŭ Republica bate la uşia tutulorŭ ţĕrilorŭ, séŭ, cum ḑice Presedintele Statelorŭ-Unite, *lumea civilisată tinde spre Republică*; cândŭ chiarŭ în Japonia progresulŭ a făcutŭ concistele séle, nu ne mirămŭ nicĭ de cum ca Sultanulŭ, care este numaĭ douĭ paşĭ de puterile cele maĭ înaintate în civilisaţiune, se ia esemplu de la ele şi se-şĭ creeḑe unŭ consiliŭ de miniştriĭ.

Aceia ce ne surprinde însĕ, este numirea vestituluĭ austro-filŭ Midhat paşa la ministeriulŭ justiţieĭ. Se scia că Midhat paşa a căḑutŭ anulŭ trecutŭ de la visiriatŭ, dupe o şedere de câte-va sĕptĕmânĭ, numaĭ pentru că luase o atitudine ostilă contra popórelorŭ din orientŭ, şi maĭ cu sémă contra nóstră şi a Serbieĭ. Elŭ este care creă planulŭ, se pue armata serbă şi română subt generalismulŭ otomanŭ!

Care se fiă dar scopulŭ aduceriĭ din noŭ a acestuĭ omŭ la putere? Nu cum-va se lucrésă pentru unŭ noŭ resbelŭ, astă datăcontra Rusieĭ, séŭ că Austria voesce se împingă pe Turcia a oprima popórele orientuluĭ spre a le aduce la disperare ca sĕ se revolte, şi atuncĭ se deschidă cestiunea orientuluĭ?

Nu scimŭ. Insĕ ceea ce scimŭ este, că Austria lucrésă cu scopurile rele, şi Sultanulŭ a căḑutŭ în cursă, dacă nu se va destepta, totŭ aşa de lesne, cum s'a desteptatŭ şi atuncĭ când a distituitŭ pe Midhat din sisiriatŭ.

SCIRĬ DIN AFARĂ

Corespondentele din Floreuţa, alŭ jurnaluluĭ *L'Abeille de la Romanie*, ne dă detailurĭ asupra uneĭ conspiraţiunĭ, descoperită în acestŭ oraşŭ şi ţinută secretŭ de către autorităţĭ:

«Numaĭ încape nicĭ unŭ felŭ de îndoială, ḑice corespondentele, despre realitatea complotuluĭ. De şi cea maĭ mare parte din capiĭ conjuraţilorŭ aŭ luatŭ fuga, cu tóte acestea se ştiă fórte bine că scopulŭ ce se urmăresce este d'a se proclama Republica italiană, dupe ce va răsturna pe rege, bine înţelesŭ; căcĭ e fórte probabilŭ că, orĭ câtŭ de bunŭ arŭ fi Victor Emanoel, nu găsesce de o cam-dată nicĭ o trebuinţă aşa de imperiósă pentru a 'şĭ abandona coróna.

«Ceea ce e maĭ curiosŭ în acéstă gravă afacere, pe care se încércă d'a o năbuşi, nu sciŭ pentru ce, este că onórea acesteĭ descopeririĭ aparţine guvernuluĭ britanicŭ. Dupĕ arĕtările acestuia din urmă, şefulŭ fugarŭ alŭ acesteĭ conspiraţiunĭ republicane se numesce A... F.

«Nu sciŭ ceea ce se petrece, şi încă ceea ce se ḑice, însĕ totŭ ce potŭ afirma, este că se află pretutindeniĭ în Italia, chiarŭ în atmosferă, nisce semne, presimţiriĭ sinistre, de care nu se póte da sémă. Este positivŭ că viitorulŭ peninsuleĭ ţine de ruptura uneĭ aţe, şi acea aţă, care se numesce aici *guvernulŭ*, este din nenorocire pe jumĕtate putreḑită. Suntŭ indulgentŭ.

«Nuvelele cele maĭ triste ne parvinŭ din provinciĭ. Agricultura este aci maĭ multŭ părăsită de câtŭ în România; ţĕraniĭ fugŭ de apropierea tâlharilorŭ şi de acea a trupelorŭ trimise spre urmărirea lorŭ, însĕ care, ca şi brigaderiĭ luĭ Offenbach, aŭ ciudatulŭ privilegiŭ d'a ajunge totŭ-déuna prea târḑiŭ.

«Părăsirea agriculturеĭ séŭ negligearea acesteĭ sicure sorginţĭ de avuţiă, şi cea maĭ sacră din avuţia naţiunilorŭ, a fostŭ în toţi timpiĭ o prevestire de révoluţiune séŭ de desorganisaţiune.

«Vĕ voiŭ întreţine în corentulŭ evenimentelorŭ viitóre, pe care simtŭ că nu vorŭ întârḑia sĕ se aréte; mĕ temŭ numaĭ că de acéstă teribile lecţiune ce se prepară sĕ nu profite niciunŭ guvernŭ eşitŭ din sufragiulŭ naţionale, şi cu tóte acestea, în genere, se uită până în puntulŭ d'a negligea singurile bogăţiĭ care potŭ asigura, cu bunulŭ traiŭ alŭ populaţiunilorŭ, pacea şi prosperitatea în interiorŭ, emulaţiunea şi respectulŭ în afară!

Se scrie din *Yedo* jurnaluluĭ *Memorial diplomatique*:

www.dacoromanica.ro

Sĕ fie óre adevĕratŭ acea ce ne spunŭ jurnalele că Japonia atrage asupra sa, în acestŭ momentŭ, atenţiunea Europeĭ, şi că reformele, ce se întroducŭ aícea cu o prudenţă liniştită, daŭ o înaltă ideă de *Imperiuluĭ sóreluĭ orientalŭ*? Orĭ care arŭ fi impresiunea produsă în afară, Japonia a intratŭ pe calea progresuluĭ; trebue sĕ adăogămŭ însĕ că acestŭ progresŭ, spre a fi fecondŭ, trebue sĕ fiă seriosŭ. Nu trebuie sĕ luaţĭ întocmaĭ dithyrambele interesate ale jurnalelorŭ americane, care cântŭ pe tóte tonurile japonesilorŭ:

«*Sunteţi unŭ poporŭ mare, voĭ speriaţi lumea !...*

Nu, acésta este o esageraţiune, şi trebue sĕ recunóştemŭ din contra, că acéstă ţéră, luându câte una din inveńţiunile nóstre, séŭ din instituţiunile nóstre, în puntulŭ celŭ maĭ culminantŭ, fără a avea preparativele séŭ elementele necesariĭ pentru a le pune în lucrare, se servŭ într'unŭ modŭ pocitŭ, astŭ-felŭ că orĭ-ce progresŭ se împlinesţe cu multă greutate; acea ce este adevĕratŭ însĕ, e că esistă elemente fórte serióse, şi că Japonia va eşi încetulŭ cu încetulŭ din vechiulŭ sĕŭ obiceiŭ. Ambasadele..... uniformele, ĭaŭ póte prea multŭ locŭ în reforme, pe când chestiunile de fondŭ nu atâtŭ. În contra acesteĭ tendinţe se silescŭ, din tóte puterile lorŭ, câţĭ-va francesĭ, carĭ, rumpênd vălulŭ admiraţiuneĭ mutuale şi perpetue, se arĕtŭ adevĕraţiĭ amicĭ aĭ unuĭ poporŭ, chematŭ, credŭ, a ocupa unŭ mare locŭ în estremitatea Orientuluĭ.

Arŭ fi prea lungŭ póte a numĕra în detaliŭ, schimbările ce se preparŭ; cu tóte acestea, amŭ putea ţice că nu este o ramură: armată, marină, legislaţiune, industriă, care sĕ nu fiă pe calea progresuluĭ, subt influenţa maĭ multŭ séŭ maĭ puţinŭ a Francieĭ, căcĭ aceia ce dirigŭ maĭ tóte serviciurile suntŭ francesĭ.

E dreptŭ de a adăoga încă, că subt raportulŭ instrucţiuniĭ publice, Japonia n'are nimicŭ de împrumutatŭ de la Europa: ea este, amŭ putea ţice, celŭ maĭ frumosŭ buchetŭ alŭ corónelĭ séle. Aicĭ instrucţiunea primară este obligatoriă, dacă nu legalmente celŭ puţinŭ într'unŭ modŭ moralŭ, şi arŭ găsi cine-va cu greŭ unŭ omŭ, o femeiă, séŭ unŭ copilŭ, maĭ susŭ de douĭ-spre-ţece anĭ, fără sĕ ştiă a citi. La Kaidjedjo (colegiu) programulŭ studiilorŭ este aprópe acela alŭ colegiuluĭ Chaptal. Istoria romană ocupŭ prea multŭ locŭ. Arŭ fi fostŭ multŭ maĭ bine unŭ programŭ maĭ puţinŭ întinsŭ şi care arŭ fi permisŭ elevilorŭ de a cunósce maĭ bine ţéra lorŭ.

Elaborarea unuĭ codice, basatŭ pe codicele francesŭ, este încredinţatŭ uneĭ înalte comisiunĭ, dirigiată de unŭ jurisconsultŭ francesŭ. Câtŭ de curêndŭ confusiunea şi arbitrariulŭ vorŭ face locu uneĭ colecţiunĭ de legĭ, adăogate necesităţilorŭ locale, inspirêndŭ marĭ principiurĭ de dreptŭ modernŭ.

O şcólă francesă, preparatoriă şcóleĭ de dreptŭ, anecsată pe lângă ministerulŭ de justiţiă, e destinată a forma o nouă generaţiune, adăpată cu bune principiĭ, cu bune studiĭ şi destinată a pune în lucrare noua legislaţiune. Limba francesă va fi limba dreptuluĭ.

Armata, subt direcţiunea oficerilorŭ francesĭ, a speriatŭ prin ţinuta eĭ pe marele duce Alexis alŭ Tzaruluĭ, care, sositŭ la Yedo de puţinŭ timpŭ, a găsitŭ pe lângă Micado primirea cea maĭ brilliantă şi cea maĭ cordială.

S'a descoperitŭ în Londra o fraudă uriaşă, comisă de unŭ americanŭ, prin ajutorulŭ de trate falşe.

S'a respânditŭ vuetulŭ că frauda se urcă la 200-000 livre.

Tratele aŭ fostŭ negociate la banca Englitereĭ.

Policia îşĭ dă tóte silinţile pentru a pune mâna pe culpabilŭ.

Unŭ complice s'a arestatŭ deja.

Camera din Waschington a adoptatŭ propunerea prin care se felicitésă poporulŭ spaniolŭ de silinţile ce-şĭ dă pentru consolidarea principielorŭ de libertate universală prin forma republicană.

Senatulŭ a ritifiatŭ acéstă resoluţiune.

Guvernulŭ prusianŭ va propune Parlamentuluĭ transferarea registrelorŭ stăreĭ civile la autorităţile civile.

Liberalĭĭ vorŭ propune întroducerea căsătorieĭ civile.

Se crede că consiliulŭ federalŭ se va ralia cu acesse reforme.

«*Gazeta de Madrid*» anunciă că maĭ multe bande carliste aŭ fostŭ împrăştiate în Catalonia. Banda luĭ Ferrea fu bătută în Maestrazgo. Ea perdu 30 de morţĭ printre carĭ pe Ferrea şi pe locotenentulŭ sĕŭ.

Popa Santa-Cruz a împuşcatŭ o femeiă; elŭ se urmăresce cu activitate.

CONFEDERAŢIUNEA LATINĂ ŞI ROMÂNIĬ

Constantinopole, Fevruarie 1870.

D-lorŭ redactorĭ aĭ ROMANULUI

Domnĭ redactorĭ,

Unŭ frate scumpŭ şi iubitŭ alŭ nostru, Brutu Amante, fundatorele ţiaruluĭ «*La Confederazione Latina consede în Gampidoglio*», într'o epistolă ce-mĭ făcu plăcerea a-mĭ adresa, între altele-mĭ scriă:

«La anulŭ noŭ póte vomŭ începe a strînge şi publica numele acelora, carĭ aŭ se facă parte dintr'unŭ congresŭ panlatinŭ în Roma. Trebuie sĕ începemŭ a ne numĕra, a ne cunósce, a ne uni, pentru că periclele pentru latinitate din ţi în ţi devinŭ maĭ marĭ, şi ele pentru România, nobila nóstra patriă, suntŭ prea aprópe. Trebue sĕ rădicămŭ şi sĕ ţinemŭ deştéptă opiniunea publică a lumiĭ în contra acelora carĭ voiescŭ sĕ reducă naţiunile la *simple espresiunĭ geografice.*»

Nobilele nostru confrate are dreptate. Latinismulŭ este ameninţatŭ: cea maĭ nobilă fiică a mareĭ mame latine, generósa Franciă, sângeră din ranele ce ĭ-a făcutŭ unŭ inamicŭ înfernale şi tradiţionale. Spania e sfâşiată de resbelulŭ civile. Italia în luptă cu iesuiţiĭ şi c'o partită ce s'a îngrăşiatŭ cu sângele naţiunĭĭ: România nu este maĭ ferice de câtŭ surorile eĭ.

Trebuie sĕ ne unimŭ, sĕ reînoimŭ sântele legăturĭ ale raseĭ, sĕ redevenimŭ *latinĭ în fraţi şi în faptă*. Iniţiativa o face mama patriă: s'o urmămŭ.

Se bucimă, sĕ afirmă şi sĕ scriă că lumea latină e mórtă, orĭ că celŭ puţinŭ a decăţutŭ. Acestŭ lătratŭ mincinosŭ provine de la inamiciĭ latinilorŭ, cărorŭ le facŭ echoŭ unele lepădături ce susţinŭ a fi suptŭ lapte latinŭ.

Latinitatea mórtă! Cine cutéţă a pronuncia acestŭ blestemŭ? Cum póte se móră Roma, inima popórelorŭ? Cum póte muri Parisulŭ, capulŭ civilisaţiuniĭ?

Intr'o ţi, la apusulŭ sóreluĭ, D. de Bismark, aflându-se la Versailles, şi vĕţêndu'şĭ umbra proiectată spre Paris şi prelungită, creţu că acéstă falşă umbră a acoperitŭ pentru seculĭ pe mama revoluţiuniĭ din 1879, născătórea marelorŭ iniţiative.

A suprinsŭ leulŭ şa creţutŭ că l'a ucisŭ.

S'a amăgitŭ fórte.

Şi chiar d'ar fi căţutŭ Parisulŭ, nu rămâne óre Roma, mama latinităţiĭ, acestŭ fenice care rănescu din ruinele séle, mare şi gloriósă, acéstă urbe eternă, care regeneră de douĕ orĭ lumea şi care chiar şi astă-ţĭ este aşia plină de viaţă, în câtŭ arŭ putea renasce întréga omenire?

Mórtă lumea latină?

Cristŭ, depusŭ în mormêntŭ, fu creţutŭ mortŭ, totuşĭ a treia ţi s'a sculatŭ din mormêntŭ. Italia, Spania şi România nu furĕ creţute mórte până maĭ erĭ-alaltă-erĭ? Francia nu fu dechiarată perdută? Chiar când arŭ fi posibile ca sĕ móră latinismulŭ, libertatea arŭ scula din mormêntulŭ sĕŭ pe acestŭ Lazărŭ ..

Mórtă lumea latină!

Décă libertatea şi civilisaţiunea potŭ muri, décă justiţia şi adevĕrulŭ se potŭ ucide, ucisă va fi şi latinitatea; dérŭ până cândŭ vorŭ trăi cele patru fiie primogenite ale ceriuluĭ, trăi-va şi latinitatea, anunciătórea şi operatórea lorŭ.

Consultaţĭ ruinele Romeĭ, întrebaţĭ Parisul, Carpaţiĭ şi Pirineiĭ, déca póte se móră latinitatea, şi toţĭ vĕ vorŭ respunde, protestându contra profanatorilorŭ carĭ cutéţă a susţinea că lumea romană se pierde.

Se tragemŭ o paralelă între fiiĭ luĭ Romulŭ şi între descendinţiĭ luĭ Arminiŭ. Latiniĭ nicĭ o dată nu se oprescŭ la nivelulŭ altorŭ popóre, şi trebue se stea orĭ fórte susŭ, orĭ de desuptŭ. Latiniĭ suntŭ generoşĭ, teutoniĭ egoiştĭ; aceia francĭ, aceştia ipocriţĭ; latiniĭ suntŭ espansivĭ, orgolioşĭ şi intusiastĭ, nemţiĭ suntŭ concentraţĭ, calculatorĭ recĭ, lipsiţĭ de acea sântă însufleţire ce distinge pe rasa latină şi care contribui aşia de multŭ la triumfulŭ civilisaţiuneĭ. Latiniĭ suntŭ *cetăţiănĭ*, teutoniĭ *sudiţĭ*; ceĭ dinteiŭ aŭ educatŭ omenimea pentru dreptŭ şi libertate, germaniĭ aŭ perpetuatŭ rasa sclavilorŭ.

Prometeŭ a furatŭ o scânteiă divină, şi fu crudŭ pedepsitŭ; latinitatea a răpitŭ ceruluĭ «*drepturile omuluĭ*» şi pentru acésta despoţiĭ teutono-tartarĭ voiescŭ s'o pedepséscă.

Provedinţa a datŭ latinităţiĭ *primatulŭ*, şi de aceste insemne ale superiorităţiĭ eĭ n'o vorŭ putea-o lipsi nicĭ Hohenzolerniĭ, nicĭ Romanoviĭ, cu toţĭ sclaviĭ lorŭ.

Sclaviĭ luĭ Bismark anunciă decadinţa raseĭ latine. Sĕrmaniĭ! n'arŭ trebui se uite că ceĭ 100 de milióne de latinĭ pórtă în sînŭ germele vieţeĭ eterne, că cerulŭ şi pământulŭ vorŭ trece, dérŭ latiniĭ vorŭ remânea ceea ce furĕ, ceea ce suntŭ: «campioniĭ libertăţiĭ şa civilisaţiuniĭ.»

Primiţĭ, vĕ rogŭ, etc.

Dr. I. C. Drăgescu.

(*Românulŭ*)

ŢIGANULU ŞI RACIĬ

Vorniculŭ Iordache, şi încă vornicŭ mare,
Avea o moşiă cu unŭ iazŭ în care
Raciĭ se plodise aşia în câtŭ, ţeŭ,
Dacă cu voloculŭ puneaĭ ca se tragă,
Dintr'o trăsătură umpleaĭ o telégă,
Ce şi treĭ *mârţóge* o tăraia greŭ.

Fiindŭ *postŭ*, boerulŭ în *redvanŭ* se suiă,
La care spusese patru caĭ se ĭ pue;
Ş'apoĭ poruncesce, din ciubucŭ fumându,
La iazŭ ca sĕ-lŭ ducă. Decĭ, sosindŭ aice,
Neţeindu-şi barba, la douĭ argaţĭ ţice
Ca se sară 'n baltă c'unŭ volocŭ curêndŭ.

www.dacoromanica.ro

Ordinu 'ĭ se pune pe locŭ în lucrare ;
Dupe cinci minute găfuindŭ greŭ, tace,
Flăcăiĭ aruncă voloculŭ pe malŭ ;
Ce era într'ênsulŭ ? nu era minciune,
Căci, o ! fabuliştiĭ, nu sciŭ a le spune :
Din volocŭ ticsiră cu racĭ unŭ....

Vorniculŭ, acésta vĕdêndŭ, ḑice 'n sine :
Bravo ! aḑĭ la masă amŭ sĕ mănândŭ bine ?
Amŭ sĕ trimitŭ înse şi vĕruluĭ meŭ,
Aga Ghiftuescu, căruĭ multŭ ĭĭ place
Pilafu fiertŭ bine, de racĭ cândŭ se face,
Ba şi rasolŭ încă suntŭ pe gustulŭ seŭ!

Revenindŭ a casă, poruncesce iute,
Din racĭ se ciupéscă vre o patru sute,
Colea ! sciĭ totŭ unulŭ, marĭ, graşi şi aleşi ;
Apoĭ gramaticu 'ĭ pune ca se scriă
Unŭ *rĕvaşŭ*, cu buche negre pe hârtiă,
Arĕtândŭ cătimea racilórŭ trimeşĭ.

Pe urmă elŭ chiamă repede la sine
Pe Marin ţiganulŭ, ce îlŭ sciă bine
Că fuge ca draculŭ, fiindŭ poruncitŭ ;
Şi dupe ce pune raci 'ntr'o coşarcă
Pe capŭ 'ĭ-o aşéḑă, ḑice : négră ţércă !
Acu de la vĕru 'mĭ se vĕdŭ c'aĭ venitŭ !

Prea bine, cucóne, ţiganulŭ rostesce,
Şi, la fugă 'ndată ca naiba pornesce;
Insĕ 'n a luĭ fugă raciĭ blestemaţĭ,
Eşindŭ din coşarcă, josŭ se aruncară
Şi în părţĭ maĭ multe se împrăştiară,
După ce de carne eraŭ despuiaţĭ.

Ghiftuescu însĕ cunoscea prea bine
Pe ţiganŭ, şi 'ndată ce 'lŭ vĕḑu că vine
Ilŭ chemă, pe frunte 'şĭ dândŭ roşulŭ seŭ fesŭ,
Şi ĭĭ ḑice : cióră ! spune 'mĭ fuga mare,
Ce 'mĭ a trimesŭ, Iudă, vĕru 'mĭ iubitŭ tare ?
— De racĭ o coşarcă, peşcheşŭ v'a trimesŭ,

Respunde ţiganulŭ, dândŭ plinŭ de mândriă
Revaşulŭ în care se scia că scriă
Ce *ploconŭ* aduce de la-alŭ sĕŭ stăpânŭ.
Aga ĭa scrisórea, o desigilésă
Şi, citind'o bine, apoĭ ordonésă
Se primésc㠠raciĭ în numĕrŭ deplinŭ,

Insĕ în coşarcă ce se veḑĭ ! cândŭ cată
Unŭ racŭ, măcarŭ unulŭ de lécŭ nu s'arată,
Căcĭ, precum v'amŭ spus'o, toţĭ aŭ fostŭ fugitŭ ;
Ghiftuescu-atuncea prea cu multă grabă
Şi tonŭ de mâniă pe ţiganŭ întrébă,
— Unde suntŭ, mâĭ! raciĭ ce mi se trimitŭ ?

— Aŭ fostŭ în coşarcă, sciŭ cu bună sémă.
Unde suntŭ acuma, nicĭ bătrâna 'mĭ mamă
Nu credŭ că e 'n stare de a v'arĕta ;
Dar apoĭ, cunóne, în revaşŭ îmĭ pare
Că suntŭ scrişĭ cu slovă, şi 'ncă slovă mare
Câţĭ aŭ fostŭ anume, orĭ dă ! nu e aşa ?!

* * *

Pe mulţĭ din Visternicĭ din ţĕrĭ prea bogate
Intrebându 'ĭ astă-ḑĭ : ea spune 'mĭ, măĭ, frate
Cum staĭ cu finansulŭ ? — Fórte bine ḑeŭ !
Nu e datoriă ? tóte achitate.
Şi'arătându 'ţĭ cifre, condicĭ regulate,
Respundŭ, pe-a mea lege, ca ţiganulŭ meŭ !

(*Curierulŭ.*)

G. Tăutu.

DIVERSE

Unŭ tipŭ de bolnavŭ imaginarŭ. Vara trecută, ne spune *Figaro*, unŭ omŭ mergea în tóte ḑilele, şi de multe orĭ de douĕ orĭ pe ḑi, sĕ véḑă pe doctorulŭ sĕŭ, spre a se plînge dinaintea luĭ de durerile de capŭ, de stomacŭ, de peptŭ, de inimă, carĭ nicĭ nu esistaŭ.

Doctorulŭ nu maĭ ştia ce sĕ 'ĭ răspundă.

Într'o ḑi, pe când îşĭ sfîrşea plângerile séle obicinuite, doctorulŭ clătinându din, capŭ, ĭĭ ḑise :

— Acésta este fórte gravŭ !

— Vedeţĭ, d'acésta eram prea sigurŭ !

— Nu potŭ sĕ vĕ prescriu de câtŭ unŭ singurŭ remediu...unŭ coco.

— Unŭ coco ?

— Da ; însĕ nu unŭ coco din acea ce facĭ la D-ta... Te veĭ duce sĕ cumperĭ unulŭ... la Palais Royal, la Touileries... Veĭ alerga dupe dênsulŭ spre a avea... în fine totulŭ stă aci.

Falşulŭ bolnavŭ, făcu întocmaĭ dupe cum ĭĭ ordonase mediculŭ.

Peste optŭ ḑile spunea la toţĭ, carĭ voiaŭ sĕ'lŭ asculte :

— Mergŭ multŭ maĭ bine... Ah ! amŭ făcutŭ o cură minunată !»

Şi te părăsea spre ă alerga dupe vr'unŭ negustorŭ de coco.

* * *

Starea luĭ Napoleon III. Republica francesă, termină astŭ-felŭ o şeriă de articole asupra omuluĭ de la Sedan:

Orĭ care arŭ fi starea lăsată de Napoleon III, şi o spunemŭ tare, afară de aceea ce a pututŭ economisi din salariulŭ sĕŭ regulatŭ de preşedinte, (10 Decembre 1848—1 Decembre 1851) nu póte fi a luĭ.

Se fi măritu-o din lista sea civilă, în care intră şi caseta sea, nu póte fi adevĕratŭ, pentru că acéstă stare n'arŭ fi a luĭ. Sperjuriele şi masacrulŭ numaĭ suntŭ ca în timpiĭ feudalĭ unŭ miḑlocŭ legitimŭ de înavuţire. Aceea ce are l'a, luatŭ şi ni-lŭ datoreşte.

Intratŭ în Francia cu douĕ milióne datoriĭ, a eşitŭ cu douĕ-ḑecĭ, treĭ-ḑecĭ, sĕŭ cinci-ḑecĭ milóne de datoriĭ către Francia.

* * *

Unŭ duelŭ între douĕ fete. Se vorbesce de câteva ḑile în Agram despre unŭ duelŭ, ce s'a întêmplatŭ acolo, şi a căruia causă a fostŭ gelosia. Douĕ fete iubéŭ şi — întreţinéŭ, dupe cumŭ se află maĭ tĕrḑiŭ, din economiile lorŭ, totŭ pe aceléşĭ Don Joan, care oferi ambelorŭ, fără parţialitate, inima şi mâna sea. Lupta ce avea se decidă posesiunea se efectuă cu cuţite, şi înainte de a fi posibilitate a despărţi pe înfuriate, Maria, ce era brunetă, primi douĕ împunsăturĭ la o perte, érŭ Clotilda, o blondină, priimi cincĭ în gâtŭ şi obrasŭ.

(*La Gazette des Etrangers*)

* * *

O bucătărésă diplomată. Citimŭ în *Figaro* :

Unulŭ din amicĭ noştrĭ are o bucătărésă care a slujitŭ totŭ în acéstă calitate la unŭ ministru. Decĭ, în serviciulŭ ministruluĭ, bucătărésa a luatŭ obiceiuriĭ ministeriale.

De ună-ḑi, ĭĭ aduce la masă unŭ felŭ de bucate afumate de totŭ.

Stăpânulŭ se face focŭ, chiamă pe bucătărésă şi, cu tonulŭ celŭ maĭ severŭ ĭĭ ḑice :

— Cum se póte, Mariano, sĕ-mĭ afumĭ astŭ-felŭ bucatele ?

— Daca veţĭ bine-voi sĕ-mĭ acordaţĭ unŭ termenŭ de 24 ore, respunse Mariana, *vĕ voiŭ presenta unŭ raportŭ detailatŭ în acéstă privinţă.*

ACTE OFICIALE

Art. I. Monetele străine de argintŭ, din ḑiua aparişiuniĭ în *Monitorulŭ oficiale* a decretuluĭ de faciă, vorŭ circula în tótă ţéra şi se vorŭ priimi la tóte casele publice pe preţurile următóre :

	Leĭ. B.
Icosarulŭ (iermeliculŭ)	4 30
Jumĕtatea de icosarŭ	2 15
Sfertulŭ de icosarŭ	1 07
Rubla ruséscă de argintŭ	3 84
Jumĕtatea de rublă	1 92
Sfertulŭ de rublă	— 96
Piesa de 30 capeicĭ vechĭ	1 15
» 20 » »	— 54
» 15 » »	— 40
» 10 » »	— 25
Sfanţulŭ vechiŭ austriacŭ (20 cr.)	— 80
Jumĕtatea de sfanţŭ (10 cr.)	— 40

(*Monitorulŭ*)

ULTILILE SCIRI DE LA CAMERA

Proectulŭ de lege pentru formarea băncĕĭ fonciere prin proprietariĭ românĭ s'a luatŭ în consideraţiune.

Fuvernulŭ a declaratŭ că dacă acestŭ proectŭ nu se va vota modificatŭ dupe cum cere regimulŭ, va disolve Adunarea !

BIBLIOGRAFIĂ

A eşitŭ de subt tiparŭ următórea broşură, pe care o recomandămŭ D-lorŭ deputaţĭ şi D-lorŭ proprietarĭ, cultivatorĭ. comercianţĭ şi industrialĭ.

BANCA TERITORIALA ŞI AGRICOLA ROMANA
SĔŬ
UNU NOU SISTEM DE CREDIT FONCIAR

Coţcăria şi şarlatania proectelorŭ streine. Defectele proectelorŭ Române. Organisarea şi mecanismulŭ financiarŭ alŭ Băncĕĭ Teritoriale şi Agricole Române. Miḑlocŭlŭ de a faee banĭ abondenţĭ şi eftinĭ.

DE

M. Minovici

Preţulŭ 80 banĭ.—De vênḑare la Administraţia ḑiaruluĭ *Telegrafulŭ*, Strada Academieĭ No. 24, la Librăriele Ionid din podu Mogoşóeĭ, şi la Socek.

(*Gironde*)

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţii domenialĭ	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luni	98 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni	,372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 20
Naţionale	73 75
Lose	108 75
Acţiunile băncĕĭ	981 —
Creditulŭ	339 25
London	109 10
Oblig. rurale ungare	81 25
» Temeşvar	80 25
» Transilvane.	79 25
» Croate	83 25
Argintŭ în mărfurĭ	108 15
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 73

www.dacoromanica.ro

GRĂDINA G. JOANID STRADA POLONĂ No. 104

IMPORTANT PENTRU

AMATORĬ DE POMI RODITORI ŞI VIŢA

Mĕ grăbescŭ a atrage atenţiunea *Domnilorŭ amatorĭ de Grădină*, că timpulŭ presentŭ fiindŭ celŭ maĭ favorabilŭ pentru transportulŭ şi scóterea pomilorŭ; rogŭ dar pe toţĭ Domniĭ amatorĭ a face cererile cât maĭ de timpuriu, fiindŭ multŭ avantagiosŭ pentru prinderea pomilorŭ şi a viţeĭ.

Recomandŭ *Sămânţă de castraveţĭ de Smirna*, carĭ produce o calitate de castraveţĭ fórte fragedĭ, subţirĭ şi de o lungime de peste 2 palme, dramulŭ 10 banĭ.

Fasolea oreduluĭ, albă rotundă de America, aicĭ încă necunoscută, de o calitate deosebită, cu multŭ maĭ mărunt̆ ca bobulŭ de masăre de o dulcéţă rară, fierbe în 20 minute, dramulŭ 10 banĭ, ocaoa, 10 Leĭ noĭ. *Asemenea recomandŭ pentru sămânţă cartofĭ vineţĭ şi galbenĭ, numiţĭ ai frandeleĭ*, cultivaţĭ de mine însumĭ, de o calitate escelinte, cu preţŭ moderatŭ se vândŭ. Domniĭ amatorĭ, pot aşĭ procura catalogulŭ complectŭ alŭ Grădiniĭ mele, de la Magasinulŭ meŭ de librărie, calea Mogoşói No 40 visà-vis de Theatru.

Mĕ obligŭ, cu Espediarea tutulorŭ comandelorŭ, ale Domnilorŭ amatorĭ din Provinciĭ prin calea ferată, le voiŭ împacheta şi preda aicĭ la gară. dupe adresele date, **G. IOANID Librarulŭ.**

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţĭ anĭ şi carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe când acesta precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemenea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea păruluĭ se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit, spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., aunuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tuse măgărĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebritătile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LARNNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitalurĭ, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membriĭ Academieĭ de Medicină diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu in Pharmacopeele de capeteniă

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferiteloŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuirĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare

Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia pitar-Moşu strada Catunu No. 6. doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

En gros. DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE En detail.

sub firma

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

29 Strada Lipscanĭ 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:
Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neînsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui luni.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue droudt 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

SÎMBĂTĂ, 3 MARTIE 1873. UNU NUMERU 10 BANI. ANUL III —No. 311

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ «Românuluĭ».)

Berlin, 12 Martie. — La deschiderea Reicstagului, discursulŭĭ împĕratulŭĭ Vilhelm promite presintarea maĭ multorŭ proecte de legĭ pentru transformarea sistemeĭ fortificaţiunilorŭ şi marineĭ, o lege militară generală, alta pentru sporirea soldelorŭ oficerilorŭ şi subt-oficerilor, apoĭ convenţiunea ce s'a închiĕiatŭ cu Francia care — prin înaintarea terminelorŭ pentru plăţile convenite — va face posibilŭ o apropiată şi deplină evacuare a teritoruluĭ francesŭ. Mesagiulŭ declară că relaţiunile Imperiuluĭ, cu tóte statele străine, justifică o deplină încredere în menţinerea păceĭ. Acéstă încredere se basésă pe relaţiunile amicale cu suveranii puternicelorŭ imperie vecine, cariĭ aŭ visîtatŭ Berlinulŭ. Aceste bune relaţiunĭ, cu veciniĭ, suntŭ o garanţiă pentru mănţinerea păcii.

BUCURESCI, 2 MARTIE

Pe cândŭ erĭ scriamŭ revista nóstră şi ḑicemŭ că înţelegemŭ fórte bine scopurile ministrilorŭ, în cestiunea băncеĭ fonciere, fără se scimŭ ce se vorbea în cameră, Domnia lorŭ îşĭ daŭ pe faciă acele scopurĭ. Eĭ ḑeclaraŭ că, dacă nu se va vota modificările cerute de dênşiĭ, vorŭ face cestiune ministeriale şi vorŭ cere de la Domnitorŭ desolvarea Adunăriĭ.

Intimidările şi ameninţările fiindŭ unŭ privilegiu alŭ lorŭ, o basă care susţine piedestalulŭ pe care staŭ, nu putea nicĭ în acéstă cestiune se facă unŭ pasŭ afară din acéstă basă!

Care se fiă scopulŭ acestorŭ ameninţărĭ de disolvare, cândŭ erĭ era discuţiunea numaĭ asupra luăriĭ în consideraţiune a proectuluĭ, şi cândŭ maĭ mulţĭ deputaţĭ declaraseră că este o neapărată trebuinţă de a se modifica unele din articolĭ?

Şi noĭ chiar suntemŭ pentru modificare în ceea ce privesce emiterea biletelorŭ şi scăderea dobânḑilorŭ. Nu suntemŭ însĕ şi nu vomŭ fi nicĭ o dată în cea ce privesce unitatea séŭ, cum ḑice guvernulŭ, privilegiulŭ. Dacă nu se va vota acéstă unitate, acestŭ privilegiu, preferămŭ maĭ bine se nu se votese nicĭ de cum acéstă bancă, sĕ se amâne câtŭ de multŭ, de câtŭ se fimŭ siliţĭ peste unŭ anŭ se ne pomenimŭ cu o altă concesiune dată streinilorŭ, care se omóre acéstă bancă română, şi se pue mâna pe proprietăţile nóstre, puindŭ astŭfelŭ în ţéră ţeruşuluĭ anecsiuniĭ pe cale economică.

Scimŭ că suntŭ în ţéră streinĭ fórte susŭ puşĭ cariĭ, numaĭ cândŭ li s'arŭ turna pe gâtŭ aurŭ ca luĭ Cresus, vorŭ înceta se lucrese pentru a esploata ţéra şi a o aḑuce în sapă de lemnŭ, căcĭ aşa cere interesulŭ streinilorŭ şi rĕŭ voitorilorŭ nouă. Camera trebue se aibă în vedere acésta, cândŭ va discuta pe articolĭ proectulŭ. Se nu o sperie câtuşĭ de puţinŭ intimidările de disolvare, de óre ce sciă pentru care scopŭ suntŭ făcute; căcĭ proprietariĭ românĭ, ţéra întrégă, îĭ va ţine contŭ de purtarea sea în acéstă cestiune. Aḑĭ e cestiunea de mórte şi de viaţă a proprietăţiĭ.

Dacă deputaţiĭ se vorŭ întimida şi vorŭ ceda guvernuluĭ, escluḑêndŭ articolulŭ 2, adică unitatea séŭ privelegiulŭ, proprietatea română în locŭ de a fi salvată, din contra va fi perdută cu desevêrşire. Astăḑĭ trece din mâinĭ române în alte mâinĭ totŭ române, pe cândŭ atuncĭ va trece în mâinĭ streine, din care nu va maĭ putea scăpa nicĭ o dată.

Domnulŭ primŭ ministru a declaratŭ erĭ că *va* numaĭ încercare, érŭ la anulŭ *va maĭ vorbi*! Ce însemnésă acéstă declaraţiune, de câtŭ că banca streină este ascunsă în camera consiliuluĭ de ministriĭ, şi voescŭ numaĭ se înşele ţéra că suntŭ şi eĭ pentru banca română, pe cândŭ în fondŭ lucrésă ca *peste unŭ anŭ* se aducă pe aceia recomandată de persóne înalte carĭ suntŭ interesate în cestiune?

Noĭ amŭ declarat'o şi o declarămŭ şi aḑĭ că, orĭ ce bine arŭ areta că ne aḑuce acestŭ guvernŭ, cocoţatŭ la putere prin streinĭ, nu póte se ne inspire încredere:

«*Ne tememŭ de servitoriĭ streinuluĭ chiarŭ cândŭ ne aḑucŭ daruriĭ*!»

Scopulŭ ministrilorŭ este demascatŭ în şedinţa de erĭ cu desevêrşire. Se vede că s'a supăratŭ stăpânulŭ pe eĭ şi ĭ-a ameninţatŭ, de óre ce n'aŭ pututŭ sĕ se mentiă şi a ameninţatŭ cu disolvarea înainte chiarŭ de a veni în discuţiune proectulŭ pe articolĭ!

Nouĕ ne pare bine de acéstă amenintare, ca se véḑă ţéra, sĕ se convingă maĭ bine cine o guvernă şi la ce este espusă. Ne pare reŭ însĕ, că s'aŭ găsitŭ deputaţĭ din opositiune, carĭ se ḑicŭ liberalĭ, se vie şi se facă serviciĭ streinilorŭ sub masca intereselorŭ economice. Domnulŭ Cogălnicianu, care în aparinţă a declaratŭ că ĭ-a în consideraţiune proiectulŭ, l'a combătutŭ în fondŭ maĭ reŭ de câtŭ Domnulŭ Epurénu, Cornea, A. Golescu şi Ceaur Alsan. Uniĭ susţinŭ că acéstă combatere arŭ veni din causă că nu a fostŭ şi Domnia sea băgatŭ în consiliŭ de administraţiune, érŭ alţiĭ că i s'arŭ fi promisŭ ministeriulŭ. Nu scimŭ dacă aceste bănuelĭ suntŭ adevĕrate, dar scimŭ atâta că, prin atitudinea sea, a datŭ prilegiŭ acestorŭ bănuelĭ!

Aḑĭ începe discuţiunea pe articolĭ, şi chiarŭ aḑĭ Camera vine la articolulŭ 2. Asteptămŭ cu nerăbdare se vedemŭ cum se va purta majoritatea, care erĭ a fostŭ aşa de mare pentru luarea în consideraţiune a proectuluĭ: îĭ va fi frică de disolvare séŭ îşĭ va ţine demnitatea; va salva proprietatea română séŭ va lăsa uşia deschisă streinilorŭ spre a pune mâna pe dênsa.

Aci e cestiunea.

DISCURSULŬ DOMNULUI THIERS

(*Şedinţa din 4 Martie.*)

Domnilorŭ,

Aşŭ fi voitŭ sĕ fiŭ dispensatŭ a mĕ urca la acéstă tribună, pentru că D. primŭ-ministru, în numele guvernuluĭ, alŭ unanimităţiĭ guvernuluĭ, a esprimatŭ adevĕratulŭ sĕŭ cugetŭ (aplause în drépta). Cestiunile repetate, grabnice, carĭ mĭ-aŭ fostŭ adresate, aŭ făcutŭ necesariŭ ca sĕ maĭ adaogŭ la cele ḑise de D. primŭ-ministru câte-va cuvinte carĭ le complectésă.

Vinŭ, maĭ întêiŭ, a susţine tecstulŭ, purŭ şi simplu integralŭ, alŭ comisiuneĭ care s'a însărcinatŭ cu organisaţiunea puterilorŭ publice. Vĕ voiŭ esplica îndată motivele carĭ ne-aŭ făcutŭ a reprimi lucrarea acesteĭ comisiunĭ. Aşŭ fi pututŭ contesta în acéstă lucrare câte-va espresiunĭ; dar, căutândŭ espresiunĭ maĭ satisfăcĕtóre pentru noĭ toţĭ, putemŭ sĕ cădemŭ în caosŭ. (Prea bine).

Pentru a garanta datoriile mele către ţéră şi către D-vóstră, amŭ trecutŭ peste multe dificultăţĭ personale ce se găséŭ în lucrarea comisiuneĭ.

Ţinemŭ maĭ cu osebire la acéstă prerogativă de a lua parte câte-o dată la deliberaţiunile D-vóstră. Comisiunea a admisŭ acestŭ dreptŭ, şi-ĭ mulţumescŭ, căcĭ credŭ acestŭ dreptŭ de o incontestabilă utilitate. Proectulŭ dă miḑlóce de acţiune acesteĭ Republice conservatrice care ne administréḑă.

In Mesagiu, care a fostŭ calomniatŭ, amŭ esprimatŭ cugetarea guvernuluĭ asupra legilorŭ ce suntemŭ invitaţĭ a presinta. Astă-ḑĭ, cândŭ le vomŭ presinta, multe îndoelĭ vorŭ dispare, şi justiţia ni se va da.

Este în lucrarea comisiuneĭ D-vóstră o espresiune care îmĭ place multŭ, este aceea că nu vĕ veţĭ separa fără a da ţĕreĭ instituţiunĭ carĭ îĭ permitŭ de a stabili unŭ guvernămêntŭ regulatŭ.

A fostŭ de-o-cam-dată desacordŭ între comisiune şi noĭ; pe urmă acordulŭ se făcu în celŭ din urmă momentŭ. Mĕ adresesŭ la toţĭ ómeniĭ de bună credinţă. Ce-arŭ face dênşiĭ în locŭlŭ nostru? Multe guverne aŭ fostŭ resturnate în ţéra nóstră prin desbinare.

www.dacoromanica.ro

Unii credu că monarchia, care a domnitu în Francia, este guvernul seu naturalu necesaru; alţii,—şi nu suntu toţi tineri, dar toţi sinceri,—credu fórte tare în Republică şi vedu, precumu şi eu chiaru vedu adesea, unulu din mijlócele cele mai energice spre a menţine ordinea.

Aceste doue mari partite se sub-dividu încă. Ómenii respectabili, cari voescu monarchia, nu dorescu toţi aceia-şi monarchiă. Toţi republicanii nu voescu aceia-şi Republică,

Inaintea acestoru partite, ce va face guvernulu? Dacă se pronunţă, se strigă trădare. Dacă tace, se strigă ecuivocu.

...Preşedinte alu Republicei, v'amu promisu de a nu lucra în ascunsu la resturnarea ei în profitulu unoru pretendinţi ai tradiţiunei monarchice. Nu amu favorisatu nici o pretenţiune de nici unu felu, şi Adunarea şi ţéra au fostu şi suntu libere în alegerea loru. Nimicu nu este compromisu. Libertatea ţărei este întrégă. (Bravo în drépta). Libertatea este întrégă stângei şi drepteï. Majoritatea ţărei va decide. (Bravo).

Pactulu de la Bordeaux însemna, pentru unii, certitudinea presinteluï; pentru ceï alţi, libertatea viitoruluï. Pentru mine, pactulu de la Bordeaux însemna că voiu guverna ca şefulu lealu alu unei Republice. Aşu fi strictu în condiţiunile pactuluï de la Bordeaux, dacă v'aşu fi propusu sě faceţi definitivu guvernulu provisoriu alu Republicei; dar n'amu facutu acésta. Insě, dacă credeţi că momentulu a sositu de a constitua, sě ne-o spuneţi, şi noi vě vomu face cunoscutu opiniunea nóstră cu franchetă, cu sinceritate.

Ca preşedinte alu Republicei, amu dreptulu a recomanda Republica; dar momentulu n'a sositu de a vota titlurile; trebue sě îndeplinimu lucruri mari. Nu trebue a jena consciinţa numeroşilorú patrioţi şi devotaţi ţărei.

Dacă în Mesagiulu nostru amu vorbitu de a face Republica, este că, ca şi D-vóstră toţi, avemu convincţiunea intimă că era ceva de facutu. Sunteţi constituanţi, o ţiceţi, şi ţéra, numindu-vě, n'a facutu reserve, nici pentru întinderea puteriloru D-vóstră, nici pentru durata loru. D-vóstră aţi hotarîtu că vě veţi separa dupe liberarea teritoruluï.

Este gîndulu D-vóstră... aţi spusu toţi acésta... (Reclamaţiuni în drépta), Voiu încerca, pe câtu se va putea, de a pune mai mare esactitate în espresiunea ideeloru mele, fiindu că astă-ţi numai trebue echivocu. Nu ţicu că ţiua separaţiuneï D-vóstră sě fia fixată într'unu modu precisu; dar tótă lumea s'a gânditu că în acestu anu trebue sě véţă opera D-vóstră terminată.

Este óre o cugetare anarchică? Este ilegalu a cugeta că D-vóstră nu vě ve-ţi disolva fără a da Republicei acele instituţiuni pe cari toţi ómenii onesti suntu datori sě dorésca de a le vedea date. (Sgomotu în drépta)

Avemu regimulu parlamentaru în tótă puterea lui, în escesu, pentru aceea amu cerutu óre-cari mijlóce de a guverna mai practicu. Repetu că primescu propositiunile comisiuneï. Amu combătut'o mai cu osebire câudu ea a voitu a mě opri de a lua cuvêntulu.

Ea însě a primitu observaţiunile şi eu m'amu unitu cu resoluţiunile séle, fără reservă, pentru că ea dă Republicei condiţiunile de esistinţă, că ea face póte se rémâie Republica conservatrice (Sgomotu în drépta). Sě vedemu, calmu şi bună credinţă! Déra Republica esistă (Reclamaţiuni în drépta).

Sě ne înţelegemu bine. Nu este vorba de Republica definitivă votată de D-vóstră şi de ţéra, déra de Republica, guvernu legalu şi provisoriu, astu-felu desimnatu şi numitu de D-vóstră de acumu doui ani. (Sgomotu în drépta). Suntu preşedintele republicei, şi v'amu promisu de a vě preda depositulu intactu. (Bravo în stînga). Nu-lu voiu lăsa a se viola în interesulu nimenui; însě este unu faptu incontestabilu, că acestu depositu este Republica conservatrice.

Suntu ómeni respectabili cari preferu monarchia Republicei; déra, sě vedemu, sě vorbimu ca ómeni onesti: ar fi dificile de a face monarchia astă-ţi.

La drépta.—Dificile, graţiă D-vóstră.

D. Thiers.—D-loru, sě avemu toleranţa politică, precumu avemu toleranţa religiósă.

La drépta.—A! nu (sgomotu).

D. Thiers.—Toleranţa politică nu este abandonulu credinţei séle, precumu toleranţa religiósă nu este apostasia. Este respectulu pentru tóte opiniunile, este de a admite că póte cine-va servi o altă formă de guvernu fără a fi unu reu cetăţénu. Monarchia este imposibilă. Se doresce Republica definitivă şi îndată. Ei bine! nu. Sě fimu modesti. Pentru ce sě ne agăţămu de acésta vorbă: definitivă, care nu garantéză imortalitatea? Aceste titluri pretenţióse, sciţi ce face adesea? ridicolul u

Cea întêiu Republică s'a numitu una, indivisibilă şi neperitóre. Dupe aceea, se luă unu şefu din care făcu unu consulu pe viaţă, pe urmă unu imperatoru. Nu era destulu. Voi ai da copii cari nu erau ai lui. (Rîsuri). Câudu căţu dupe desastrulu de la Moscva, se creţu a asecura viitorulu prin a lega presinteluï lanţulu trecutuluï. S'a creţutu a închide era revoluţiunilorú restabilindu pe regii legitimi. Şi acésta dată încă, dupe câţi va ani, Francia trebui sě ţică: «Nu este nici acésta; noi ne amu încelatu». (Sgomotóse întreruperi în drépta).

Fia căruia care va avea pretenţiunea de a fi eternu, Francia le va ţice acela-şi lucru. Inlocuiţi acésta nebuna căutare de titluri pretenţióse prin înţelepciune, bune întreprinderi şi moderaţiune. Republica vóstră sě se recomande prin operile séle, érú nu prin zadarnicele titluri pe cari timpulu le spulberă.

Sě nu proclamămu aşia déra Republica definitivă, pentru bunu simţu, pentru înţelepciune şi pe urmă pentru consciinţia acelora din concetăţenii noştrii cari preferu încă monarchia. Sě nu oprimămu consciinţiele nóstre mutualmente.

Déca guvernulu Republicei este aşia de conciliantu, credeţi D-vóstră că nu-i datoraţi nimicu? Nu-lu iubiţi, déra trebue sě-i daţi financie, o administraţiune, o armată. Trebue sě-lu respectaţi; nu vě puteţi retrage fără a vota mijlócele de care are trebuinţă pentru a esista. Nu veţi fi buni cetăţeni déca vě veţi retrage, lăsându Francia în voia întêmplăriloru

Cestiunea Măcescu-Vlădoianu

Ş'aducu aminte lectoriï noştrii, séu dacă nu-şi aducu aminte, se afle acum că, încă din luna Iuniu trecutu, mai multe persóne au fostu trimise, de către D. Procurorú de atunci, înaintea D-luï Jude Instructorú, sub inculpaţiunea: unii că aru fi furatu, alţii că aru fi ascunsu banii şi efectele furate de la D-lu Vlădoianu.

Imediatu ordonanţă de neurmărire: nu s'a găsitu nici o urmă de delictu.

A trecutu multu d'atunci şi, prin circumstanţe care se vedu mai desu prin romanţe de câtu prin dosarele Tribunalelorú, indicii puternice de culpabilitate s'au descoperitu, s'au simţitu urmele objectelorú furate, dupe aceea objectele furate aprópe tóte şi, la 22 ale corenteï, compăréu înaintea Trib. correcţionalu de Ilfovu Secţiunea II, cinci prevenitţi, din care unulu ca furu, érú ceï alţi că tăinuitori ai objectelorú furate.

Era cu neputinţă sě-şi tragă cine-va sufletulu în sala şedinţelorú, căci nu numai locului destinatu pentru auditori a fostu câtu a ţinutu desbaterile înţesatu de lume, dar graţiă obiceiurilorú nóstre patriarcale, mulţime de lume se întroduse-se chiar în locului reservatu pentru magistraţi, şi de câte ori se deschidéu ferestrele ca sě dea pucinu aeru în sală, alţi ómeni de din afară se spênduraú pe ferestre că se asculte.

Desbaterile au duratu 3 ţile şi o nópte: în ţiua întêiu s'a cititu lucrările din dosarú şi s'a ascultatu partea civilă şi Ministerulu Publicu. Cine a asistatu la acésta prima şedinţa şi n'a plânsu de mila nenorocituluï grafieru care citea?

Abia a doua ţi s'a datu cuvêntulu apărării care 'lu a pastratu tótă ţiua; a treia ţi replica părţii civile şi replica Procuroruluï, cari au ţinutu până la 3 ore p. m; apoi duplica apărării până la 12 ore nóptea, în care intră şi o mică suspensiune de şedinţă de 6—8 p. m.

Şi dupe 12 nóptea, adică în St. ţi de Duminecă, desbaterile asupra liberării pe cauţiune. Au observatu mulţi în timpulu acestoru lungi desbateri atitudinea unora din preveniţi:

Bertha, prevenita principală, era escitată şi iritată în ţiua dintêiu, tristă până la lacreme a doua ţi, resemnată şi liniştită în ţiua a treia.

Iancu Măcescu, a avutu mereu aceaşi atitudine de omu perdutu, care nu-şi da séma bine de posiţiunea în care se afla, care se găsesce într'o stare vecină cu abrutisarea.

Eleonora Măcescu făcea milă la toţi.

D-lu Trişcu ocupa fotoliulu Ministeruluï Publicu. D-lu Tacianu apăra interesele părţii civile.

Din partea apărării se presentă:

D-lu Pantazi Ghica, care apéră pe Bertha şi Eleonora Măcescu.

D-lu Atanasiu, bătrânulu juris-consultu, apără în speciale pe Eleonora Măcescu.

D-lu G. Bildirescu, se presentă din partea luï Iancu Macescu.

D-lu Gr. G. Păucescu, din partea D-luï C. Macescu. În fine, D-lu Balasidi încredinţase interesele apărării séle D-luï C. Boerescu şi M. Pherichide.

Écă faptele acestui procesu, aşa dupe cum le arétă rechisitorulu D-luï Procurorú:

Noi Procurolulu Trib. Ilfovu,

Avêndu în vedere actele de Procedură formata contra indivisilorú Bertha Bourgaine, minóră, Conts. Măcescu, Ión Măcescu, Elonora Măcescu şi Pavelu Balasidi, majori, preveniţi că: în luna Iuniu anulu espiratu: 1. Bertha Bourgaine furându din gamantanulu luï Const. Vlădoianu, în Hotelulu Patria, o sumă de bani şi bonuri în valóre peste 700,000 lei, le-a datu în păstrarea luï Const. Măcescu şi Eleonorei Măcescu. 2-lea. Constantin Măcescu şi Eleonora Măcescu că: sciindu cum acele valori suntu furate, au tăinuitu cu scopu de a profita. 3-lea Iancu Măcescu, că: a priimitu de la Eleonora Măcescu ca se schimbe şi sě prefacă parte din effectele furate, sciindu despre proveninţa loru şi cu intenţiunea de a se profita. 4-lea Pavel Balasidi că: ducêndu-i-se de către Eleonora Măcescu bonurile furate, le-a priimitu în păstrare, oprindu o sumă d'într'ênsele cu intenţiunea de a şi le însuşi.

Considerându că: comiterea furtuluï suferitu de Const. Vlădoianu, se constată prin procesele verbale, încheiate de D-lu Jude Populénu şi D-lu Procurorú Trişcu, şi prin tóte actele Instrucţiuniï, de

www.dacoromanica.ro

unde resultă că: s'aŭ găsitŭ la preveniţi bonurĭ din cele furate, în valóre de 700,000 leĭ vechĭ;

Considerându că: în ceea ce concerne modulŭ cum s'a comisŭ furtulŭ, din instrucţiunea făcută de fostulŭ jude Athanasiu, anteriormente urmăririĭ actuale resultă că: furtulŭ este simplu, şi că preveniţiĭ Const. Măcescu şi Eleonora Măcescu, fiindŭ atuncĭ urmăriţi, aŭ fostŭ achitaţi, prin ordonanţa emisă (în lipsă de probe);

Avêndŭ în vedere, că: în ceea ce privesce elementele constitutive a le delictuluĭ: furtulŭ este consumatŭ verĭ de câte orĭ cu rea intenţiune, se ea lucrulŭ altula, fără sciinţa propietaruluĭ şi cu scopŭ de a profita injustamente;

Constderându că: relativŭ la miçlócele de probaţiune ce cadŭ în sarcina preveniţilorŭ şi carĭ constata comiterea faptuluĭ în circumstanţele susŭ notate, de suntŭ însuşite în modulŭ următorŭ:

Relativŭ la Bertha Bourgaine:

Considerându că: de şi ea négă, prin tóte interogatorele ce 'ĭ s'aŭ luatŭ, a fi comisŭ furtulŭ, însĕ a sa negaţiune remâne fără efectŭ, şi denotă o culpabilă perversitate, de óre ce:

1-iŭ. Ca probă concomitentă comiteriĭ furtuluĭ de către dênsa, este depositiunea femeeĭ Anica Ilie, care arétă cum a vĕçut'o, în séra çileĭ când a comisŭ furtulŭ, cu baniĭ şi efecte furate de la Vlădoianu;

2-lea. Ca indiciŭ antecedentŭ comiteriĭ furtuluĭ, şi care denotă culpabilitatea eĭ, este circomstanţa, că: fiindŭ metresa D-luĭ Vlădoianu, cu care locuia în aceeaşĭ cameră, în çioa indicată, pacientele uitându cheile giamantanuluĭ a casă, prevenita a remasŭ singură, dupe cum atestă şi servulŭ luĭ Vlădoianu, prin unulŭ din procesele verbale anteriore;

3-lea. Că, indiciĭ snbsecuenţĭ comiteriĭ faptuluĭ suntŭ declaraţiunile preveniţilorŭ C. Măcescu, şi El. Măcescn, carĭ susţinŭ, cum efectele furate s'aŭ adusŭ de Berta Bourgaine;

Considerându că: din tóte acestea resultă că: prevenita este autórea principală a furtuluĭ;

Avêndŭ în veddre că: relativŭ la preveniţiĭ Const. Măcescu şi Eleonore Măcescu, calitatea lorŭ de tainuitorĭ, se constată:

1-iŭ. Prin găsirea în pimniţa caseĭ lorŭ a 95 bonurĭ rurale de a le luĭ Vlădoianu, fiindŭ îngropate şi găsite, chiarŭ dupe aretarea preveniteĭ Eleonora. II-lea prin declaraţiunile ce prevenitulŭ Ión Măcescu făcea D-neĭ Maria Măcescu, în Hotelulŭ Fieschi, şi carĭ suntŭ conţinute în procesele verbale ce D-lŭ jude şi D-lŭ Procurorŭ aŭ încheiatŭ în acelaşŭ timpŭ în camara de alăturĭ; din carĭ declaraţiunĭ, se vede, cum prevenitulŭ I. Măcescu, spunea că: bonurile furate de Bertha, suntŭ ascunse în casa luĭ frate-seŭ C. Măcescu, cum acesta 'ĭ a promisŭ a 'ĭ da parte din ele, cum Eleonora Măcescu 'ĭ promitea a 'ĭ da unŭ înscrisŭ furatŭ de la Vlădoianu şi subsemnatŭ Hagiopolu etc, carĭ objecte s'aŭ şi găsitŭ de D-lŭ Jude instructorŭ şi D-lŭ Procurorŭ, asupra luĭ I. Măcescu pe când la arestatŭ la Pitescĭ; III-ea prin găsirea a o parte din bonurĭ în privata Poliţieĭ, aruncate de către prevenita El. Măcescu pe când era arestată, dupe cum însaşĭ ea a mărturisitŭ; IV prin depositiunea martoruluĭ Steiner, care susţine că prevenitulŭ C. Măcescu 'ĭ a datŭ unŭ bonŭ dotmanialŭ Nr: 37,716, seria 3,472, pe care i 'lŭ a scontaatŭ. (şi alŭ căruĭ cuponŭ s'a găsitŭ de noĭ, asupra luĭ I. Măcescu, datŭ fiindu 'ĭ de către El. Măcescu din cele furate) maĭ adaogă martorulŭ, că: prevenitulŭ C. Măcescu 'ĭ a propusŭ a 'ĭ vinde 600 cupóne de bonurĭ (probabilŭ din cele furate); V-a, prin găsirea în casa lorŭ, cand lĭ s'aŭ făcutŭ perchisiţiune, de catre D-lŭ Jude şi Procurorŭ a uneĭ hârtiĭ (Dos. Jude Populénu pag. 9) pe care, cu caracterele propriĭ ale luĭ C. Măcescu, care e şi iscălitŭ, şi anteriormente descoperireĭ furtuluĭ, se află notate seriile de bonurĭ Nr. 162, 316, 1167, 1757, etc. carĭ bonurĭ s'aŭ desgropatŭ de noĭ, din pimniţa luĭ C. Măcescu (procesele verbali); şi în fine VI, prin însuşĭ mărturisirea lorŭ, carĭ singurĭ se daŭ de tainuitorĭ;

Considerându că alegaţiunea preveniteĭ El. Măcescu, în coprindere, că: efectele furate de către prevenita Bertha. le a ascunsŭ singură, fără sciinţa bărbatuluĭ seŭ C. Măcescu, nu póte fi luată în consideraţiune, fiind cu scopŭ făcută, de a 'lŭ sustrage pedepseĭ, maĭ alesŭ că, prin tóte actele de instrucţiune, se probésă contrariulŭ de aceea ce alegă prevenita;

Avêndŭ în vedere că: relativŭ la prevenitulŭ P. Balaside, probele de culpabilitate contra sea, şi care atestă calitate de tainuitorŭ, suntŭ următórele: I că, la 25 Decembre anulŭ trecutŭ, s'aŭ găsitŭ la elŭ, a casă, dupe declaraţiunea sea, 25, bonurĭ câte 5000 leĭ vechĭ fie-care (de D-lŭ Procurorŭ) din cele furate luĭ Vlădoianu, şi de şi prevenitulŭ alegă ca scuçă, buna credinţă, aretându că i s'a adusŭ acele bonurĭ în păstrare de către El. Măcescu, fără a sci că suntŭ de furatŭ; acéstă alegaţiune, însĕ, remâne fără temeiŭ, pe câtă vreme însuşĭ prevenitulŭ, prin interogatoriulŭ luatŭ de D-lŭ Jude Merişescu, declară cum prevenita El Măcescu, pe când se afla urmărită anteriormente de Judele Anastasiu, 'lŭ a chematŭ spre a 'lŭ consulta ce trebue se facă ca se scape de urmărirea furtuluĭ luĭ Vlădoiauu, prin urmare acéstă circumstanţă, lasŭ că arŭ fi pututŭ convinge pe prevenitŭ despre făptuirea El. Măcescu, când dênsa nefiind avută şi fiind urmărită în furtŭ 'ĭ a adusŭ în depositŭ susŭ notata sumă; II că, prevenita El. Măcescu declară cum a dusŭ efectele furate la prevenitulŭ Balaside, care, dupe ce le-a conservatŭ câtŭ-va timpŭ, le-a restituitŭ, oprindŭ 25 bonurĭ câte 5000 leĭ fie-care. III Din interogatorulŭ ce 'ĭ s'a luatŭ şi din confrontarea sea cu prevenita El. Măcescu, resultă contradicţiunĭ grave, în sarcina prevenituluĭ;

Considerându că: probele constătătóre de culpabilitatea prevenituluĭ I. Măcescu suntŭ: I. Declaraţiunile făcute de elŭ, în Hotelulŭ Fieschi (conţinute în procesele verbale dresate de D-lŭ Jude şi D. Procurorŭ), că: El. Măcescu s'a decisŭ a 'ĭ da unŭ înscrisŭ furatŭ de la Vlădoianu în valóre de 160,000 leĭ, semnatŭ Hagiopolu, şi maĭ mulţĭ efecte furate, carĭ s'aŭ şi găsitŭ asupra luĭ la Pitescĭ. II că, prevenitulŭ fugindŭ a fostŭ prinsŭ de D-lŭ Jude şi D-lŭ Procurorŭ la Piteşcĭ, găsindŭ cusute în căptuşiala paltonuluĭ înscrisulŭ luĭ Hagiopolu, furatŭ de la Vlădoianu, şi 15 cupóne de bonurĭ dominiale, care tóte 'ĭ s'aŭ datŭ de către El. Măcescu; III. Declaraţiunea preveniteĭ El. Măcescu. că a datŭ acele efecte, şi IV propria mărturisire a prevenituluĭ.

Pentru tóte aceste motive, ceremŭ de la D-lŭ Jude Instructorŭ a declara, prin ordonanţa ce va emite, că: contra preveniţilorŭ este casŭ de urmărire, faptulŭ fiind penatŭ pentru Bertha Bourgaine cu aplicarea Art. 308 şi 63 Cod. Pen.; de Art. 308, comb. cu Art. 53 şi 54 pentru C. Măcescu şi Eleonora Măcescu; de Art. 308 comb. cu 53 şi 54 pentru prevenitulŭ Pavelŭ Balaside, şi de Art. 308, comb. cu Art. 53 şi 54 alin. 2 pentru prevenitulŭ Ión Măcesca.

Făcută la 8 Februariŭ 1873.

p. Prim Procurore (Semnatŭ) *A. Trişcu.*

(*Dreptulŭ.*)

Domnule redactorŭ,

Vĕçŭ că D. Directore alŭ Telegrafelorŭ se scusă cumŭ póte de erórea comisă cu depeşele adresate de D-nulŭ Rosetti «*Românuluĭ*». Vĕ rogŭ însĕ a-lŭ întreba a cuĭ e culpa, că în depeşea ce amŭ adresatŭ la 17 Februariŭ st. v. la Brăila D-luĭ Dembitzky desemnatorele, în afacere destulŭ de importantă pentru mine, m'a subscrisŭ *Mariţa* în locŭ de *Vartha*, şi astŭ-felŭ adresatulŭ, care nu aştepta nicĭ o *Mariţă*, nicĭ avea afface cu vr'o *Mariţă*, nu mĕ întâmpină la locŭlŭ hotărîtŭ, acea ce mĕ făcu sĕ cheltuescŭ la banĭ, căutându-lŭ cu birja şeçênnŭ şi pe la hotelŭ o çi maĭ multŭ, fără voia mea în Brăila, ba încă bietulŭ omŭ putea sĕ aibă vr'unŭ desagrementŭ în familiă, care ĭ-arŭ fi cerutŭ contŭ despre acea Mariţă.

Cumŭ remâne cu acéstă eróre? Cuĭ se póte atribui?

Primiţĭ, D-le redactorŭ, etc.

H. C. Wartha

TEATRU FRANCES

Astă séră soseşte din Galatz D-na Keler cu trupa sa de operete francese. Mâine séră, Sâmbătă 3 Martie, prima representaţiune: «*Les Brigansd*»

Programa pieseloru ce va juca este cea următóre:

Les brigands, opéra bouffe 3 acses.—Barbe Bleue, opéra bouffe 4 actes.—La main leste.—Les deux Aveugles.—Orphée aux Enfers, opéra bouffe en 4 tabl.—Les filles de marbre.—Les diables rosess, 5 actes.—Les domestiques.—Tromb-Al-Ca-Zar.—La Vie Parisienne, opéra bouffe, 5 actes.—Les mémoires du Diable.—Unŭ caprice.—La mariée du mardi-gras.—La Chanson de Fortunio.—Le Violoneux.—La Périchóle.—Les amours de Cléopatre.—Il faut qu'une porte soit ouverte au fermiè.—Le Petit Faust, opéra bouffe, 3 aetes.—Gavaut Minard es comp-ie.—Un mari a la porte.—Le royaum des femes, 5 actes.—Le Voiage en Chine, opéra comique, 5 actes.—Les crochets du pére Martin.—La belle Hèlène, opéra bouffe, 3 astes.—La pluie et le beau temps.—Le trésor à Guillot. Mr. Choufleuri restera chez lui le...—Les folies dramatiques, 5 actes.—La famille Benoiton, 5 actes.— Nos bons Villageois, 5 actes. — Les Cent Vierges, opéra bouffe, 3 actes.—L'oeil crevé, opéra bouffe, 3 actes.—La princesse de Trébizonde, opéra bouffe, 3 actes.—Le Canard á trois becs, opéra bouffe, 3 actes.—Fleur de Thé, opéra bouffe, en 3 actes.

PREŢURILE LOCURILOR

ABONAMENT PENTRU 30 REPRESENTAŢINĬ

Loge 1 şi 2 francĭ 1000.—Loge 3, francĭ 5000. Stalu 1, francĭ 180.—Stalu 2, fancĭ, 75.

PE SÉRĂ

Loge 1 şi 2, francĭ 40.—Loge 3 fancĭ 18.—Slatŭ 1 francĭ 6.—Stalŭ 2 francĭ 2-50.—Galeria 1 francŭ.

ULTIMILE SCIRI DE LA CAMERA

Articolulŭ I din legea bănceĭ fonciere s'a votatŭ açĭ modificatŭ, cu termenulŭ de 10 anĭ în locŭ de 25 şi cu privilegiulŭ ca în acestŭ intervalŭ nicĭ o altă asociaţiune de acţionarĭ se nu pótă funcţiona în ţeră.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ ruralĭ	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domeniali	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate.....	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	98 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni	.372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 20
Naţionale	73 50
Lose	104 80
Acţiunile bănceĭ	981 —
Creditulŭ	337 75
London	109 10
Oblig. rurale ungare	81 40
» Temeşvar	80 25
» Transilvane.	79 25
» Croate	83 25
Argintŭ în mărfurĭ	108 10
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 73

www.dacoromanica.ro

Medalie de AUR. — Premii de 16,600 fr.

QUINA LAROCHE

ELEXIR reconstituant şi febrifuge.

Celŭ mai bunŭ specificŭ pentru frigurile epidemice saŭ paludeene care aŭ resistatŭ pênĕ acumŭ quinine. — Abrevéză convalescenţa şi restabiléză repede forţele perdute şi constituţiile alterate, bóle de stomacŭ, slăbiciunĭ generale, causate din lipsa de sânge, etc.

In ţĕrile calde, şi maĭ cusémă la finele verii, se întrebuinţéză înduoitŭ cu apă ca bĕutură împuternicitóre şi preservativă de friguri.

QUINA LA ROCHE **FERUGINOSU**

Sărăcia sângelui, epuisementŭ, urmările facereĭ.

PARIS, 22, *rue Drouot*.—BUCURESCI, F. EITEL. RISDÖRFER, Pharm.

PENTRU PAR SI BARBA

Furnisorulŭ M. S. Regineĭ Angliei şi M. S. Imperatoreluĭ Rusieĭ.

(I Medalie de aurŭ. — 3 medaliĭ de argint.)

RÉPARATEUR AU QUINQUINA

Preparatŭ de F. CRUCQ. — Paris-11 rue de trévise.-Londra—21 Beaufort strees S. W.

Singurul product ce, fără a fi vopsit dă necontenit pĕruluĭ şi barbeĭ colórealor primitivă.

Îlŭ întrebuinţéză cine-va singurŭ, şi operéză asupra bărbeĭ ca şi asupra pĕruluĭ.

Dapositulŭ la Bucureştĭ, la D-nu Hurier Coiffeur Podu Mogoşóieĭ.

La librăria H. C. Wartha, strada Lipscani

Diferite uvrage de economiă politică, finance etc.

Autoriĭ: Bastiat, Say, Iuglar, Bouron, Pradier, Wolowsky, Courcelle, Mill, Pradier, Garnier, Coquelin, Baudrillart, Martens, Molinari etc.

Dicţionaire de commerce 2 volumes, Dicţionnaire de l'economie politique 2 volumes, Bouillet Dicţionnaire de geographie et des sciences, ediţiă nouă.

CODICELE romane, de Boerescu, ediţiunea II-a, I volumŭ legatŭ, numaĭ 23 leĭ.

SAVON ROYAL DE THRIDACE DE VIOLET

PARFUMEUR Bté, A PARIS

Seul recommandé par les célébrités médicales pour l'Hygiène, la Fraicheur et la Beauté de la Peau.

Dépôt dans toutes les villes du monde.

ÉXIGER LA MARQUE DE FABRIQUE

LA REINE DES ABEILLES

PASTĂ PECTORALA ŞI SIROPŬ DE NAFÉ

DELANGRENIER DIN PARIS

50 de medicĭ aĭ spitalelorŭ din Paris, le-a constatatŭ efficacitatea în contra TUSEI, asthmuluĭ GRIPPEL, tuseĭ măgărescĭ şi IRRITAŢIUNILOR peptuluĭ şi gâtuluĭ.

Depositŭ în Bucurescĭ Fr. Eitel şi J. Rissdorfer.

Vinŭ vechiŭ şi noŭ, albŭ şi roşiŭ, cu butia şi cu butoiulŭ: vechiŭ pentru masă butilia 1 leŭ 40 banĭ. Butilia deşartă se primesce pe 40 banĭ.

Depositŭ la A. Slatinénu în Babişte.

PRĂVĂLIA de alăturea cu Licrăria Socecŭ et comp. este de închiriatŭ de la sf. Gheorghe înainte.

Doritoriĭ de a o lua cu chiriă suntŭ rugaţĭ a se adresa chiar la actuala chiriaşă séŭ la Librăria Socecŭ.

DE VÊNDARE

Moşiea mea Itu de lângă Mizilŭ, de 120 stênjenĭ latulŭ şi aprópe 1400 lungimea, însumând peste 150 popóne.

A se adresa la sub-scrisulŭ, strada Poştia-Vechie No. 2, de la 8—12 antemeridiane, şi séra de la 6—8 ore.

D. C. Aricescu.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREŞCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI . . .	9 00 dimin.	3 00 séra
Gilava	9 14 —	3 14 —
Vidra	9 29 —	3 29 —
Comana	9 57 —	3 57 —
Bănésa	10 25 —	4 25 —
Frătescĭ	10 48 —	4 48 —
GIURGIŬ	11 00 —	5 00 —
GIURGIŬ	8 50 dimin.	8 50 sé[illegible]
Frătescĭ	9 40 —	9 04 —
Bănésa	9 27 —	9 27 —
Comana	10 5 —	10 55 —
Vidra	10 30 —	10 30 —
Gilava	10 45 —	10 45 —
BUCUREŞCI . . .	10 57 —	10 57 —

BUCUREŞCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ . . Plec.	7 30 dimin.	3 00 d. am.
Chitilla	7 51 —	3 21 —
Ciocaneştĭ. . . .	8 25 —	3 58 —
Ghergani. . . .	8 58 —	4 31 —
Titu . . . Plec.	9 42 —	5 14 —
Găescĭ. . . Plec.	10 38 —	6 18 —
[illegible]leni	11 13 —	6 59 —
[illegible]	11 49 —	7 40 —
[illegible]	12 10 d. am.	8 05 séră.

TECUCI-BERLAD

Tecucĭ . . Plec.	5 00 dimin.	12 00 d. am.
Berhecĭ. . . .	5 36 —	12 32 —
Ghidigenĭ . . .	6 11 —	1 04 —
Tutova	6 32 —	1 26 —
Berlad	7 14 —	2 04 —

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ . . . Plec.	7 00 dimin.	4 30 d. ami.
Golescĭ	7 17 —	4 47 —
Leordenĭ	7 53 —	5 23 —
Găescĭ . . Plec.	8 45 —	6 15 —
Titu . . . Plec.	9 45 —	7 20 —
Ghergani . . .	10 11 —	7 51 —
Ciocănescĭ . . .	11 44 —	8 28 —
Chitila	11 17 —	9 06 —
Bucurescĭ . . .	11 46 —	9 40 séra

BERLAD-TECUCI

Berlad	8 30 dimin.	4 00 d. am.
Tutova	9 04 —	4 34 —
Ghidigenĭ . . .	9 21 —	4 51 —
Berhecĭ. . . .	9 59 —	5 59 —
Tecuciu . . .	10 34 —	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA

Plecarea din Roman	4 53	9 19
— Paşcanĭ	6 27	10 24
— Iaşĭ	9 14	1 42
— Botoşanĭ	—	2 10
— Suceava	9 54	12 31
— Lemberg	3 45	10 43
Sosirea în Viena	7 29	5 20
Plecar. din Viena	8 00	10 30
— Lenberg	12 15	6 47
— Suceava	7 21	4 44
— Botoşanĭ	—	2 54
— Iaşĭ	7 39	3 40
— Paşcanĭ	10 44	6 47
Sosirea în Roman	12 16	7 53

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40 s.	8 20 dim.	3 30 d. a.	**Galatz**	7 40 dim.	11 00 nóp
Chitila	**6 01**	8 37	—	**Barboşĭ**	8 30	12 25
Buftea	**6 25**	8 54	—	Serbeştĭ	8 53	—
Perişŭ	**7 06**	9 21	—	Prevalŭ	9 25	—
Crivina	**7 33**	9 42	—	Han.-Conachi	9 46	—
Ploescĭ		10 30	5 15	Iveştĭ	10 13	—
Valea Călug.		10 50	—	**Tecucĭ**	11 10	**3 00**
Albescĭ		11 05	5 46	Mărăşeştĭ	11 46	**3 40**
Mizil		11 49	**6 18**	Pufeştĭ	12 26	—
Ulmenĭ		12 29	—	Adjud	12 49	4 39
Monteoru		12 45	—	Sascut	1 19 d.a.	—
Buzeŭ		1 45	**8 00**	Racaciune	1 50	**5 46**
Cilibia		2 19	—	Valea-Sécă	2 24	—
Faureĭ		2 57	**9 15**	**Băcăŭ**	3 00	6 56 dim.
Ianca		3 35	—	Galbini	3 36	—
Muftiŭ		4 08	—	**Roman**	4 18	8 16
Brăila	7 25 dim.	5 45	**11 25**			
Barboşĭ	9 45	5 50	**10 30**			
	10 35	**6 30**	**20**			

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30 d.a.	9 20 nóp.	**Galaţĭ**	9 00 dim.	8 30 nóp.	4 20 nóp.
Galbenĭ	2 09	—	**Barboşĭ**	9 42	9 25	**5 25**
Bacăŭ	3 03	**10 50**	**Brăila**	10 35		6 30 dim.
Valea-Sécă	3 24	—	Muftiŭ	11 12		—
Răcăciunĭ	3 55	**11 48**	Ianca	11 45		—
Sascut	4 28	—	Făureĭ	12 23		8 08
Adjud	4 55	**12 68**	Cilibia	1 01 d.a.		—
Pufescĭ	5 23	—	**Buzeŭ**	2 15		9 40
Mărăşescĭ	5 52	**1 45**	Monteoru	2 36		—
Tecucĭ	**7 00** nóp.	**2 55**	Ulmenĭ	2 50		—
Ivescĭ	**7 35**	—	Mizil	3 31		10 40
Hanu-Conaki	**8 11**	—	Albescĭ	4 09		11 14
Preval	**8 34**	—	Valé-Călugă.	4 27		—
Serbescĭ	**9 10**	—	**Ploescĭ**	5 10	7 00 dim.	11 53
Barboşi	**9 50**	**5 30**	Crivina	5 43	7 41	—
Galaţĭ	**10 35**	**6 15** dim.	Periş	**6 05** nóp.	8 13	—
			Bufta	**6 31**	8 50	—
			Chitila	6 49	9 18	—
			Bucurescĭ	**7 09**	9 42	1 30 d.a.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

Abonamentul pentru Romănia.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uă ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ lunĭ . .	7	8 »

Anunciuri:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-căruĭ lunĭ.

Pentru Francia: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

Pentru Austria şi Germania: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA.

www.dacoromanica.ro

Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

DUMINICĂ, 4 MARTIE 1873. UNU NUMERU 10 BANI ANUL III —No. 312

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ «Românuluĭ».)

Londra, 13 *Martiŭ.*—Cabinetulŭ va anunţa astă-dĭ ambelorŭ Camere demisiunea sea[1]).

Versailles. 13 *Martiŭ.*—Adunarea a adoptatŭ celŭ din urmă articlu importante din proiectulŭ comisiunĭĭ de treĭ-ḑecĭ, astŭ-felŭ dupe cumŭ l'a propusŭ comisiunea.

Berlin, 13. *Martiŭ.*—Reichstagulŭ a realesŭ totŭ vechiulŭ biuroŭ alŭ preşedenţieĭ din sesiunea trecută.

BUCURESCI, 3 MARTIE

In şedinţa de erĭ a Cameriĭ a începutŭ discuţiunea pe articole asupra legeĭ creditulŭĭ fonciarŭ. Încă dela art. I, amendamentele curgeaŭ pe biroulŭ Adunăriĭ, şi oratoriĭ unulŭ dupe altulŭ se sileaŭ a le da o desvoltare câtŭ se póte maĭ viă şi maĭ întinsă. Situaţiunea era din cele maĭ grave : privilegiulŭ adusese cestiunea ministerialĕ şi ameninţarea Camereĭ cu dizolvarea. D. Boerescu depune, în fine, unŭ amendamentŭ, prin care aderă la *pluralitate a băncilorŭ* de proprietarĭ, cu condiţiune ca în termenŭ de 10 anĭ nicĭ o societate de acţionarĭ sĕ nu aibă dreptulŭ a funcţiona în ţéra. Domnulŭ Primŭ Ministru ĭa actŭ de amendamentulŭ Dluĭ Boerescu, se suspinde şedinţa şi ministriĭ trecŭ într'o cameră vecină spre a delibera.

Dupe unŭ lungŭ consiliu, ministriĭ aparŭ în sala Adunăriĭ. D. Prim Ministru declară că Camera, aderândŭ la pluralitatea băncilorŭ, cestiunea ministerialĕ nu maĭ esistă ; érŭ în cea ce priveşte termenulŭ de 10 anĭ, îlŭ lăsă la apreciarea Cameriĭ, creḑêndŭ c'arŭ fi destulŭ numaĭ duoĭ anĭ.

Se consultă Adunarea asupra termenuluĭ de duoĭ anĭ. D. George Brătianu depune unŭ amendamentŭ, susţinândŭ acestŭ termenŭ. Urmeḑŭ maĭ multe discuţiunĭ, şi în cele din urmă Camera respinge amendamentulŭ şi admite termenulŭ de 10 anĭ.

Ne înţelegându-se toţĭ asupra amendamentuluĭ D-luĭ Boerescu, se procede la redigiarea unuĭ noŭ articolŭ care se înlocuéscă art. I din proectŭ.

De treĭ orĭ se suspende şedinţa spre a se înţelege asupra modificăriĭ acestuĭ articolŭ, care constitue temelia pe care trebue sĕ se înalţe acestŭ măreţŭ edificiŭ, séŭ maĭ bine, basa constituiriĭ societăţiĭ, până în fine s'a formulatŭ astŭ-felŭ :

«Art. I. Se autorisă instituirea de societăţĭ de creditŭ fonciarŭ, pe basa principiuluĭ asociaţiuniĭ directe şi a garanţieĭ mutuale a proprietarilorŭ teritorialĭ, fără alte privilegiĭ de câtŭ cele conţinute în legea de faciă, şi cu scopŭ d'a procura proprietarilorŭ, carĭ vorŭ voi sĕ se împrumute cu ipotecă, putinţa d'a se libera de datoriĭ prin anuităţĭ cu lungĭ şi scurte termine.

«Aceste societăţĭ se vorŭ bucura de drepturile şi vorŭ fi supuse regulelorŭ determinate prin legea de faciă. Ele vorŭ putea sĕ aibă sucursale.

«In timpŭ de ḑece anĭ, de la promulgarea legiĭ de faciă, numaĭ proprietariĭ aŭ dreptulŭ d'a forma asemenea societăţĭ de creditŭ foncia ŭ, şi nu se va putea autorisa nicĭ într'unŭ modŭ formarea vr'unuĭ institutŭ de creditŭ prin asociaţiune de capitalişti.

«Societăţile de proprietarĭ, ce vor voi a se constitui, vorŭ cere autorisarea ministruluĭ de finance, pe basa acesteĭ legĭ şi a statutelorŭ.»

De şi acestŭ asticolŭ este făcutŭ fără consimţimêntulŭ guvenuluĭ, séŭ alŭ Domnilorŭ Costaforu şi Epurénu, şi numaĭ cu o aprobare echivocă a primuluĭ ministru, totuşĭ nu corĕspunde cu cerinţele proprietarilorŭ.

Pe câtŭ se vede, unĭ din deputaţĭ, carĭ negreşitŭ sciaŭ prin a cuĭ graciă aŭ venitŭ în Cameră şi că, disolvêndu-se, nu vorŭ maĭ avea fericirea sĕ se reîntórcă, aŭ începutŭ a se îngrija, a alerga din deputatŭ în deputatŭ, din ministru în ministru, a vorbi, a se înţelege şi a ajunge, cumŭ ḑicea Presa o dată, de a-şĭ *spăla rufele în familiă.*

Pe câtŭ timpŭ a ajunsŭ a se adopta pluralitatea, societatea proprietarilorŭ românĭ, maĭ cu sémă în districte, este ameninţată. Cine ne póte asicura că Domnulŭ Laitner şi alţĭ asemenea luĭ, daçă nu chiar aceĭ susţinuţĭ de putere, nu vorŭ găsi vr'o câţĭ-va proprietarĭ ca Domnulŭ Ceaur Aslan, A. Golescu şi Cornea, le va depune capitalurĭ şi-ĭ va ajuta ca astŭ-felŭ se céră de la guvernŭ voiă a deschide o bancă fonciară în Iaşĭ séŭ în alte oraşe ?

N'avemŭ destule esemple de felulŭ acesta cu ocasiunea monopoluluĭ de tutunurĭ ? Maĭ în tóte oraşele de peste Milcovŭ, şi chiar dincóce la Buzeŭ, Brăila şi Ploescĭ, toţĭ aceĭ carĭ aŭ luatŭ dreptulŭ de vinderea tutunuluĭ pe districte, suntŭ streinĭ.

O depeşe a maĭ multorŭ debitanţĭ din Iaşĭ către Preşedintele Camereĭ, şi alta către D. Ministru de finance, pe care le publicamŭ maĭ la vale dupe *Curierulŭ*, ne probésă îndestulŭ că ḑisele nóstre suntŭ adevĕrate.

Urmându-se astŭ-felŭ şi cu credetulŭ fonciarŭ, cine ne póte asicura că, în urma aprobăriĭ pluralităţiĭ, în scurtŭ timpŭ nu vomŭ vedea împănate tóte oraşiele cu băncĭ streine, subtŭ paravanulŭ câtorŭ-va proprietarĭ românĭ ?

Era de demnitatea Camereĭ ca se menţiă proectulŭ aşa cum l'a făcutŭ în prîvinţa unităţiĭ, în privinţa privelegiuluĭ, ca se nu ḑică lumea că a cedatŭ intimidărilorŭ. Suntemŭ sicurĭ că guvernulŭ n'arŭ fi avutŭ curagiulŭ a disolve o Camera asupra uneĭ cestiunĭ aşa de importante şi atâtŭ de naţionale. Nu ş'a ţinutŭ demnitatea, s'a intimidatŭ, a cedatŭ, şi pentru acéstă slăbiciune noĭ n'o felicităm nicĭ de cumŭ.

Domnĭĭ deputaţĭ trebuiaŭ se sciă câtŭ aŭ alergatŭ şi câtŭ aŭ lucratŭ streiniĭ, prin eĭ şi prin agenţiĭ lorŭ, ca se pue mâna pe acéstă instituţiune, şi nu trebuia se lase nicĭ cea maĭ mică uşcióră deschisă acestorŭ speculanţĭ çarĭ caŭtŭ prin tóte modurile şi întrebuinţésă tóte miḑilócele, spre a omorî societatea română. Pentru ce n'aŭ închisŭ tóte aceste uşcióre, şi áŭ lăsatŭ una de care vorŭ profita cu cea maĭ mare lesnire ?

Este óre o fatalitate ca se nu ne scăpăm cu nicĭ unŭ preţŭ de esploatarea streinilorŭ ?

Celŭ puţinŭ, déca n'aŭ făcut-o în articolulŭ I, pute-o-vorŭ repara în ceĭ-l-alţĭ articolĭ ?

Vom vedea.

ULTIMILE SCIRI DE LA CAMERA

In şedinţa de astă-dĭ a Cameriĭ, urmênd a fi continuarea discuţiunea pe articole a proectuluĭ de lege pentru creditulŭ fonciarŭ, D. Costache Grădişténu arétă că basele societăţiĭ fiind modificate prin admiterea principiuluĭ solidarităţiĭ şi garanţieĭ proprietăţiĭ teritoriale, propune a se înapoia proectulŭ Comitetuluĭ delegaţilorŭ, spre a se elabora din noŭ pe aceste principiĭ. D. Boerescu, celŭ d'intêiŭ, se uneşte cu propunerea D-luĭ Grădişténu. Adunarea o aprobă şi trece la ordinea ḑileĭ, remâindŭ ca lunĭ sĕ se presinte în Cameră acelŭ proectŭ modificatŭ, spre a continua votarea pe articole.

SCIRĬ DIN AFARĂ

Biuroulŭ de statistisă din Berlin a publicatŭ în fine lucrarea sea definitivă «asupra perderilorŭ ce

1) O altă depeşe maĭ nouă spune că Ministeriulŭ Gladston a dimisionatŭ şi Regina a priimitŭ demisiunea.

www.dacoromanica.ro

a avutŭ armata germană în resbelulŭ din 1870—71.» Din elŭ resultă, celŭ puţinŭ dupe câtŭ s'a pututŭ constata cu certitudine, că armata germană a avutŭ în totulŭ 127,897 ómenĭ morţĭ, rănigĭ séŭ dispăruţĭ, dintre carĭ 5,254 oficerĭ şi medicĭ.

Este constatatŭ, pe lângă acésta, că numĕrulŭ soldaţilorŭ germanĭ, carĭ aŭ luatŭ parte la resbelŭ şi aŭ călcatŭ pe pămêntulŭ francesŭ, se urcă la 913,967 ómenĭ.

Dintre ceĭ 5,254 oficerĭ, 1,534 aŭ căḑută morţĭ pe câmpulŭ de bătae séŭ aŭ muritŭ în urma rănilorŭ primite. Nr. oficerilorŭ rănigĭ este de 3,614 şi acelŭ alŭ oficerilorŭ prisonierĭ séŭ dispăruţi de 106.

Acestŭ resbelŭ a fostŭ însemnatŭ prin 70 de lupte séŭ bătălĭ serióse, 870 afacerĭ de maĭ mică importanţă, 33 eşirĭ şi 486 de alte întâlnirĭ cu inamiculŭ.

Luptele cele maĭ sângeróse aŭ fostŭ acele de la Woerth, de la Thionville, de la Gravelotte şi acea de la 2 Septembre 1870.

O corespondinţă din Madrid ne aduce scirea că numĕrulŭ voluntarilorŭ înscrişĭ pân'acumŭ se urcă la 16,000.

Ministru afacerilorŭ streine alŭ Spaniĭ, adresézĕ următórea epistolă unuĭ amicŭ alŭ seŭ.

Cabinetulŭ Ministruluĭ

Madrid, 24 Februariŭ.

Scumpulŭ meŭ amicŭ.

Suntŭ împovăratŭ de lucru şi de încuietudine. Creḑŭ, cu tóte acestea, că ordinea publică este salvată.

Sosirea la putere este pentru mine o adevĕrată ruină economică. Ea întroduce în viaţa mea, aşa de cumpătată, cea maĭ mare desordină.

Nicĭ o dată nu aşĭ fi primitŭ postulŭ ce ocupŭ, déca nu contractasemŭ o imensă responsabilitate morală, încă de atâţia anĭ, cu propaganda republicană. Déca lucrurile vorŭ merge bine, voiŭ părăsi portofoliulŭ meŭ, îndată ce juna nóstră republică va fi recunoscută de puterile streine.

Déca evénimentele se vorŭ întórce în reŭ, voiŭ remânea la postulŭ meŭ câtŭ presinţa mea la putere va putea contribui la menţinerea ordineĭ publice.

Tu sciĭ că suntŭ săracŭ, te rogŭ, prin urmare, sĕ-ţĭ puĭ tóte puterile ca corespondinţele mele, pentru ḑiarele americane, sĕ-mĭ fiă conservate. N'am alte resurse pentru viitorŭ. In numele luĭ D-ḑeŭ, amiculŭ meŭ, scrie déră la Buénos-Ayres şi la Montevideo în acestŭ sensŭ.

Imbrăţişaḑă-ţĭ femea. Alŭ teŭ cu inima:

Emilio Castelar

În Prusia, desfiinţarea stabilimenteloru iesuitice s'a operatŭ pretutindenĭ. In Bavaria nu esistaŭ asemenea stabilimente autorisate de lege, dar se înfiinţase unulŭ în anĭ din urmă la Ratisbona, care s'a desfiinţatŭ. Stabilimentulŭ unicŭ care esista în marele-ducatŭ de Hesse, precumŭ şi cele treĭ din Alsacia-Lorena, aŭ fostŭ aseminea desfiinţate.

UNŬ DUELŬ

De câte-va ḑile publicului bucurescianŭ se ocupă multŭ de unŭ duelŭ între D. P. Mavrogheni fiulŭ şi D. E. Costinescu, redactorulŭ acestuĭ ḑiarĭu.

Se pretindea că acestŭ duelŭ ar fi avortatŭ, că arŭ fi lipsitŭ curagiulŭ şi decisiunea de o parte séŭ de cea-l-altă.

Faptulŭ este că în aceste momente cestiunea s'a terminatŭ prin rănirea D-luĭ P. P. Mavogheni.

Primulŭ agresorŭ fusese D. Mavrogheni, care ceruse satisfacere pentru cele scrise în *Românulŭ* contra D-luĭ Mavrogheni tatălŭ, ministrulŭ de finance. Insĕ D. Costinescu declarase în scrisŭ, că pentru totŭ ceea ce se scrie în ḑiarĭu n'are a da séma de câtŭ procuroreluĭ séŭ persóneĭ directŭ atacate, căcĭ, déca arŭ trebui se dea séma tutorŭ tierselorŭ persóne, atuncĭ esplicările nu s'arŭ maĭ termina nicĭ o dată, şi ḑiaristulŭ arŭ fi pusŭ în imposibilitate de a-şĭ face détoria!

In urma acestorŭ declaraţiunĭ, D. Costinescu, primindŭ nesce insulte cu totulŭ personale din partea D-luĭ P. P. Mavrógheni, îĭ trămise imediatŭ marturiĭ. Marturiĭ D-luĭ Mavrogheni nu voiră însĕ se priséscă sabia, ca armă propusă de marturiĭ D-luĭ Costinescu, care fiindŭ insultatulŭ, avea dreptulŭ se-şĭ alégă arma; motrvulŭ refusuluĭ era că sabia este o armă usitată numaĭ între militarĭ, şi de locŭ obligătorie pentru civilĭ. De aci urmă o epistolă insultătóre a D-luĭ Costinescu către D. Mavroghei, care-şĭ numi altĭ martorĭ, ce se întâlniră din noŭ cu marturiĭ D-luĭ Costinescu; aceştia primiră condiţiunile marturilorŭ D-luĭ Mavrogheni şi astă-ḑĭ, la 5 jum. ore séra, adversariĭ se bătură cu spada în pădurea Bănésa.

Dupe o luptă destulŭ de lungă, D. P. P. Mavrogheni fu lovitŭ la obraḑulŭ dreptŭ; martoriĭ intervenindŭ, citiră procesulŭ lorŭ verbalŭ, prin care era prevĕḑutŭ că lupta se va termina la primulŭ sânge şi declară în consciinţă ónórea satisfăcută.

Astŭ-felŭ se termină acestŭ duclŭ, care unele ḑiare avură lipsa de demnitate şi de bună-cuviinţă a-lŭ interpreta, într'unŭ modŭ atâtŭ de nedemnŭ, în câtŭ nu meritămă cea mai micŭ atenţiune din partea ómenilorŭ ce se respectŭ.

(*Românulŭ*)

TELEGRAME

Iaşĭ 1873, Februariŭ 14.

D-luĭ preşedinte alŭ onorateĭ Adunărĭ legiuitóre

Bucurescĭ.

Debitanţiĭ românĭ din urbea Iaşĭ, facŭ apelŭ la *patriotismulŭ* D-vóstră şi onorabileĭ Adunărĭ legiuitóre, d'a regula posiţiunea nostră faciă cu subtantreprenorulŭ *Evreŭ Posner*, care a manifestatŭ intenţinnea d'a reduce chiarŭ şi insuficienta remisă oferită de regia monopoluluĭ. Primindŭ a fi debitanţĭ, amŭ suferitŭ şi suferimŭ marĭ perderĭ, numaĭ pentru a încuragia şi noĭ românĭ comerciulŭ; dar cu tótă abnegaţiunea nóstră, vedemŭ cu regretŭ că ne ameninţă o nouă lovire din partea menţionatuluĭ *sub-antreprenorŭ*.

Rugămŭ, interveniţi, cu onorabila Adunare, a se respecta drepturile câştigate deja de debitanţĭ, adecă: menţinêndu-se, cu tótă paguba nóstră, măcarŭ remisa de 7 la sută, conformŭ obligaţiuneĭ ce avémŭ cu regia încă din 7 Augustŭ, pe a căria basă, cu tótă restricţiunea posibilă, amŭ făcutŭ cheltuelĭ, carĭ întrecŭ cu multŭ câştigulŭ provenitŭ din vêndarea tutunurilorŭ, şi acésta până la fixarea remiseĭ de onor. Adunare, pe care o rugămŭ a o fixa într'unŭ modŭ maĭ satisfăcĕtorŭ, regulându-se totŭ-o-dată şi refusulŭ primireĭ moneḑeĭ de aramă, ceea ce produce pentru noĭ debitanţiĭ dauna de 5 la sutŭ.

D-luĭ Ministru alŭ Financielorŭ

Bucurescĭ

Debitanţiĭ românĭ dîn urbea Iaşĭ, vĕ rógă sĕ bine-voiţĭ a impune sub-antreprenoruluĭ regieĭ tutunurilorŭ respectarea legeĭ şi a aranjamentuluĭ în privinţa remiseĭ oferită de regiă, până la ficsarea eĭ de onor. Adunare legiuitóre, către care ne-amŭ adresatŭ totŭ acumŭ, rugându-vĕ totŭ-o-dată a impune regieĭ îndestularea debitanţilorŭ cu tutunurĭ, tabacurĭ şi ţigărĭ de tóte calităţile şi cantităţile pentru înlocuirea lipseĭ suferită de la începutŭ şi până acuma.

Debitanţiĭ,

Panait Manjirov, Căpitan Harahas, Iancu Andreievicĭ, George Iónidi, A. Zacharia, A. Iliescu, George Lupu, Constantin Ciudin, N. Teodor, Constantin Buţă, Alecu Botez, Bogdan Grigoriŭ, Petrache Rusui, Sima Popovicĭ, Colonelŭ Bănulescu, Colonelŭ Iacovachi, Efrosina Scheleti, Ruxanda Scheleti, I. Creangă, Major Dr. Popescu. Major Pangal, Căpitan Botez, George Ciuhorénu, Lucia Manoilescu, Anica Filipescu, etc.

CREDETULU FONCIARU

Espunere somariă a şedinţelorŭ Camerii de la 26, 27, 28, şi 29, Februariŭ.

Lunĭ, la 26 Fevruarie, începură desbaterile asupra Creditului Fonciarŭ. D-nulŭ Raportore dă citire raportuluĭ Comisiuneĭ. Dupe aceea D-nulŭ Stologénu, luândŭ cuvêntulŭ, arétă: că acéstă chestiune financiară este şi poiltică şi socială. Acésta ne face, ḑice D-sa, sĕ fimŭ convinşĭ că instituţiunea trebue sĕ fiă română, şi numaĭ română, până ne vomŭ putea apĕra de streinĭ prin comerciŭ şi industriă, ambele bine consolidate. Toţĭ vorŭ acéstă instituţiune; guvernulŭ însĕ a căḑutŭ în *ispită*. D-sa demonstră causele pentru care proprietatea n'are creditulŭ ce arŭ trebui. S'a acordatŭ societăţiĭ privilegiulŭ d'a espropria iute pe creditorĭ, s'a formatŭ unŭ fondŭ de reservă datŭ de împrumutătorĭ, s'a înfiinţatŭ unŭ depositŭ de 3%, unŭ capitalŭ socialŭ totŭ ca reservă şi s'a asiguratŭ şi cu o subvenţiune a Statuluĭ. Créditoriĭ dar aŭ siguranţa creditului de reservă alŭ fondului sociale, etc. Scrisurile fonciare dar vorŭ fi plătite integrale şi la termene. Acesteĭ sisteme s'a opusŭ alta, aceea a asociaţiuniĭ capitalurilorŭ. Se înşélă ceĭ ce o credŭ maĭ bună. Garanţiile nu suntŭ aşa de solide ca în aceea a proprietarilorŭ. Şi baniĭ vorŭ fi maĭ scumpĭ cu sistema acésta, pentru că garanţiile suntŭ maĭ micĭ. Trebue sĕ fiă unitate séŭ pluralitate de bancă? Libertatea băncilorŭ scade dobînḑile, dar acĭ nu se daŭ baniĭ, ci titlurĭ garantate cu care se găsescŭ baniĭ, ci credite. — Principiulŭ libertăţiĭ băncĭĭ nu póte fi admisŭ aci. Şi dacă ne trebuescŭ baniĭ eftinĭ, trebue sĕ ne adresămŭ pe piaţe marĭ, şi unŭ creditŭ isolatŭ de Craiova séŭ de Iaşĭ nu se va putea adresa nicĭ o dată pieţelorŭ Europeĭ. Maĭ e şi unŭ cuvêntŭ politicŭ: unitatea băncĭĭ prin solidaritatea intereselorŭ va cimenta şi maĭ multŭ unitatea naţională. Pentru aceste cuvinte, D-sa este pentru unitatea Băncĭĭ, maĭ adăogândŭ că pe artcole legea se póte amenda.

D. *Cornea* declară că va combate proectulŭ de bancă făcutŭ de proprietariĭ românĭ, pentru că proprietariĭ românĭ, într'unŭ timpŭ scurtŭ, nu puteaŭ satisface cerinţele uneĭ asemenea instituţiunĭ. Încă din anulŭ trecutŭ, adaogă D-sa, s'a presentatŭ unŭ proectŭ de bancă fonciară. Camera l'a desbătutŭ şi D. Epurénu ş'a făcutŭ raportulă din partea comitetuluĭ delegaţilorŭ; acelŭ proectŭ nu s'a pututŭ vota, dar nicĭ unŭ votŭ nu l'a pututŭ înlătura. In anulŭ acesta nu se ţine comptŭ de lucrările anuluĭ trecutŭ; guvernulŭ vine cu legea de faciă şi ne ḑice: discutaţĭ-o. S'a presentatŭ şi alte propuneri şi s'a ḑisŭ că ele se comunică ca simple informaţiunĭ? Lucrarea de aḑĭ a delegaţilorŭ e dar incomplectă, căcĭ nu face nicĭ unŭ studiŭ comparativŭ între diferite sisteme şi propuneri, ci se presintă trunchiată şi viciósă în procedură.

Cândŭ s'a constatŭ starea deplorabilă a proprietăţiĭ, maĭ întêiŭ trebuia sĕ se caute rĕulŭ spre a putea da remediulŭ. Când se ḑice că lucrarea ce se presintă e de natură a face pe proprietarĭ

www.dacoromanica.ro

să găséscă bani în modŭ facile, acésta nu este de ajunsŭ, căcĭ rĕulŭ este că proprietatea nu póte găsi banĭ, dupe valórea ce are. Dacă proprietarulŭ nu va avea dela proprietatea sa unŭ venitŭ care se trécă peste 5, 6, şi 7 la sută, cum va fi elŭ salvatŭ când banii ce împrumută îĭ vorŭ lua 10, 11, şi 12% ca dobândă? Din acelŭ momentŭ, elŭ este ruinatŭ; şi până nu se va găsi miĵlocŭ ca să se scaĵă dobânda din piaţă, să se găséscă eftinĭ banii necesarii, până atuncĭ rĕulŭ va persiste. Votându-se legea de faciă, a doua ţi ne vom afla totŭ unde am fostŭ. — D-sa arétă preţulŭ cu care se vêndŭ bonurile în România, cu ce preţŭ statulŭ găsesce banĭ, şi adaogă: Unŭ proprietarŭ încă neruinatŭ, care are ipotecă înscrisă cu 80,000 leĭ, şi avere de 200,000 leĭ, presintânduse societăţiĭ române, póte c'abia va găsi să se împrumute 60,000 leĭ în numerariŭ, admiţându vinderea obligaţiunilorŭ fonciare cu 90%; de unde va lua dar alţĭ 200,000 leĭ? Şi ca să pótă face împrumutulŭi, trebue să fiă societarŭ şi să'şĭ înscrie jumătate valórea moşieĭ. Acelŭ omŭ, dar, nu póte profita nimicŭ; căcĭ toţĭ câţĭ suntŭ datorĭ jumătate averea, nu se potŭ împrumuta atâta în câtŭ să 'şĭ plătéscă datoriile, prin urmare nu póte fi admisŭ ca sociatarŭ.

D-sa combate unitatea băncii şi cere a se studia tóte proectele depuse până acum, şi să se alégă acele societăţĭ care convinŭ maĭ bine, maĭ adăogându că va combate nu numaĭ acestŭ proectŭ, dar orĭ-care altulŭ care n'arŭ da banĭ în condiţiunĭ avantagióse.

D. C. Blaramberg declară că nu susţine proectulŭ, pentru că e presentatŭ de proprietarii români. D. M. Cornea a combătutŭ proectulŭ pentru că nu oferă banĭ destuĭ şi eftinĭ. D-nulŭ Cornea nu cunóşte legile economice, căcĭ acestea depându şi de încrederea ce presintă o ţéră. Şi dacă proectulŭ nu satisface unele din dorinţe, nu este unŭ cuvêntŭ că trebue să 'lŭ lepădămŭ, fără a 'lŭ îmbunătăţi. Dar care este ingeniósa combinaţiune a D-luĭ Cornea, prin care chiar şi ceĭ ruinaţĭ să 'şĭ scape averile? Când valórea uneĭ proprietăţĭ se suiă, se suiă tóte, prin urmare, profită ţéra întrégă, şi orĭ-cine póte alerga la creditulŭ fonciarŭ. Ĕrŭ dacă privilegiulŭ ce se dă acesteĭ instituţiunĭ de 25 de anĭ pare prea lungŭ, elŭ se póte reduce la 10 anĭ.

D. N. C. Aslan declară că nu se discută creditulŭi fonciarŭ românŭ, ci creditulŭ fonciarŭ pentru românĭ. D-sa arétă, ca şi D. Cornea, că nu s'a ţinutŭ sémă de proectulŭ din anulŭ trecutŭ, şi nicĭ că s'a studiatŭ proectele cele-l-alte spre a vedea care din sisteme este maĭ bunŭ. D-sa arétă că dacă n'arŭ fi de câtŭ interesulŭ paternitătiĭ, aceĭ deputaţĭ n'arŭ fi ţinuţĭ a susţine proectulŭ, fiă elŭ câtŭ de injustŭ, reŭ, séŭ nelogicŭ. Din momentulŭ când 10 la % este dobânda legală, trebuia ca noua instituţiune să afle meĵlĭ de a scădea dobânda, astŭ-felŭ ca ea se corespundă cu producţiunea fonduluĭ, a capitaluluĭ.

Creditulŭ fonciarŭ a avutŭ totŭ-dé-una de scopŭ ca plăţile cu termenŭ scurte să le înlocuéscă prin plăţi cu termene lungĭ. Aĵĭ însĕ ce se face? Se ficséda la 8% operaţiunile, şi se pune o mulţime de alte dărĭ împrumutatuluĭ; cu acestŭ modŭ proprietatea nu va găsi nicĭ o înlesnire. — D-sa respinge unitatea, pentru maĭ multe motive, şi adaogă: Probaţi-ne cu cifre că capitalurile, ce ve-ţĭ pune la dispositiunea proprietăţiĭ, va fi împrumutatŭ cu uşurinţă, că va oferĭ înlesnirĭ, va fi sigurŭ, şi atuncĭ cereţĭ orĭ-ce privilegiŭ.

Dacă propunerea ce faceţĭ e basată pe alte ipotese, cum se face că în acéstă materiă, prin raportŭ să ni se vorbéscă despre o bancă de scontŭ şi circulaţiune? Cine a vorbitŭ până aĵĭ? Opiniunea D-lŭ Raportore este o eresiă financiară. O bancă de scontŭ şi circulaţiune ne maĭ trebuiă.....

D. Boerescu. Ne-arŭ trebui pentru onórea Românieĭ.

D. N. C. Aslan. Pentru ruina Românieĭ, şi credŭ că Camera nu va priimi unŭ asemenea lucru. D-sa întrébă pe raportorŭ dacă s'a discutatŭ în comitetulŭ delegaţilorŭ banca de scontŭ şi circulaţiune.

Dupe câte-va alte desvoltărĭ, D-sa cere respingerea proectuluĭ, şi trimiterea luĭ la o comisiune specială, care să studiese tóte proectele depuse, spre a cunóşte Camera şi ţéra, care este celŭ maĭ avantagiosŭ. In acestŭ înţelesŭ face şi o propunere pe care o depune pe biuroulŭ Adunăriĭ.

D. I. Agaricĭ declară că va susţine proectulŭ, cu tótă greutatea ce arŭ simţi, fiindŭ că vorbeşte dupe D. Aslan. — D-sea adaogă că acumŭ unŭ anŭ se da mare zorŭ, şi acumŭ se cere amânarea. Defectele le vomŭ remedia la desbaterea pe articole. Dacă amŭ respinge legea, streiniĭ se vorŭ vedea singurĭ în jocŭ făcêndŭ orĭ ce propunerĭ oneróse.

D. Primŭ-Ministru, arétă că guvernulŭ a datŭ totŭ concursulŭ sĕŭ acesteĭ chestiunĭ. In comisiune guvernulŭ a sprijinitŭ proectulŭ, érŭ la desbaterea pe articole va spune şi va stărui să nu se admită unele puncte carĭ le vorŭ discuta cu toţiĭ împreună. Ceĭ ce vorŭ unŭ contra-proectŭ, să viă sinceră să-lŭ puiă la tribună. Aşa s'a făcutŭ în tóte chestiunile.

Se pune la votŭ propunerea D-luĭ Aslan şi se respinge cu 63 bile negre contra 17 albe.

DIVERSE

Esposiţia universală din Viena. Ea va avea, ca recompensă, cinci medaliĭ şi două diplome. Va fi o *medaliă pentru artă,* care se va da artiştilorŭ de întêiulŭ rangŭ. Apoĭ o *medaliă de progresŭ,* distribuită esposanţilorŭ carĭ aŭ luatŭ deja parte la esposiţiile universale anterióre, şi la care se vorŭ fi constatatŭ progrese însemnate. A treia va fi o *medaliă de meritŭ,* pe care vorŭ primi-o esposanţiĭ, carĭ pentru întêia óră trimitŭ producerile lorŭ la o esposiţiă universală, şi cărora li se va fi recunoscutŭ serióse merite, din puntulŭ de venire tecnicŭ. *Medalia de bunŭ gustŭ* va fi dată acelorŭ a ale cărora producte împlinescŭ condiţiunile unuĭ gustŭ înaltŭ, atâtŭ subt raportulŭ colóreĭ, câtŭ şi subt acelŭ alŭ formeĭ. Cooperatoriĭ carĭ, dupe informările date de esposanţĭ, vorŭ fi luatŭ o mare parte la meritele producereĭ, vorŭ fi rĕsplătiţĭ cu *medalia de cooperaţiune.*

Diplomele vorŭ fi: 1) *diploma de onóre* ce vorŭ căpĕta-o persónele séŭ corporaţiile ce şĭ-aŭ câştigatŭ în educaţiunea poporuluĭ séŭ în desvoltarea industrieĭ, a economieĭ sociale, etc., merite nemĕsurate, şi 2) *diploma de meritŭ,* care va avea camŭ aceia-şĭ însemnare, cu menţiunele onorabile, atâtŭ de darnicŭ împărţite în precedintele esposiţiunĭ.

* * *

Rasŭ şi rasŭ. Unŭ judecătorŭ întrebă pe bărbierulŭ care-lŭ rădea, ce deosebire este între eĭ amândouĭ, şi fiindŭ că acesta nu ştia ce să respundă, judecătorulŭ ţise: deosebirea este că D-ta raĵĭ totŭ-déuna *în presenţă,* érŭ eŭ radŭ cele maĭ dese orĭ *şi în absenţă.*

(*Curierulŭ*).

* * *

O istorióră din Fiparo.—Unŭ omŭ fórte bogatŭ, membru în clubulŭ Jockey, perduse o sută de miĭ de francĭ cu fuga unuĭ bancher.

Dupe unŭ óre care timpŭ, călătorindŭ prin Veneţia, se preumbla în gondolă prin oraşulŭ dogilorŭ. In altă gondolă, ornată cu florĭ, zăresce culcatŭ pe perne cu frunţe de aurŭ o persónă, în giurulŭ căreĭ-a eraŭ femeĭ carĭ cântaŭ o drăgăstósă barcarolă. Cine era? bancherulŭ seŭ.

—Eĭ! Domnule, îĭ strigă păgubaşulŭi ceĭ o sută de miĭ de francĭ?

Celŭ altŭ se aplécă jumătate, salută, surîde şi cu o voce ostenită respunde:

—Értă-mĕ, scumpule Domnŭ; déră amŭ părăsitŭ Francia pentru a nu mĕ maĭ ocupa de afaceri.

* * *

O curiósă tentativă de sinucidere. Ea a avut locŭ ţilele trecute la Argelés:

Domuulŭ L... din acelŭ oraşŭ, care are etatea de 85 anĭ, este însuratŭ cu o femeiă ce numĕră deja 75 de primă-verĭ. L..., este amuresatŭ la nebuniă de socia luĭ şi ea la rêndulŭ eĭ nu maĭ puţinŭ de scumu-ĭ bărbăţelŭ. Ca amorulŭ conjugalŭ se persiste într'o etate aşa de înaintată, asta nu-ĭ lucru rarŭ; dar ca cine-va se fiă jalusŭ la 85 anĭ, şi că pentru jalusiă se caute a se sinucide, étă ceea ce-ĭ estraordinarŭ. Domnulŭ L... s'a încercatŭ se se sinucidă în urma unorŭ presupusurĭ înjuste ce-şĭ făcuse asupra virtuţiĭ femeeĭ séle care, pân'la etatea de 75 anĭ, trăise scutită de orĭ ce reproşŭ. Nenorocitulŭ a trasŭ cu puşca în elŭ. Glonţulŭ a strĕbătutŭ prin gâtŭ, dar din fericire n'a atinsŭ nicĭ unulŭ din organele esenţiale ale viăţeĭ, şi astŭ-felŭ bătrânulŭ jalusŭ nu este în primejdiă.

ACTE OFICIALE

Art. I. Monetele străine de argintŭ, din ţiua aparitiunĭ în *Monitorulŭ oficiale* a decretuluĭ de faciă, vorŭ circula în tótă ţéra şi se vorŭ priimi la tóte casele publice pe preţurile următóre:

	Leĭ. B.
Icosarulŭ (iermeliculŭ)	4 30
Jumĕtatea de icosarŭ	2 15
Sfertulŭ de icosarŭ	1 07
Rubla ruséscă de argintŭ	3 84
Jumĕtatea de rublă	1 92
Sfertulŭ de rublă	— 96
Piesa de 30 capeicĭ vechĭ	1 15
» 20 » »	— 54
» 15 » »	— 40
» 10 » »	— 25
Sfanţulŭ vechiŭ austriacŭ (20 cr.)	— 80
Jumĕtatea de sfanţŭ (10 cr.)	— 40

(*Monitorulŭ*)

ATENEUL ROMÂNŬ

Dumineca, 4 Martie, la orele 8 séra, *D. G. Troténu* va ţine conferinţa publică: **Învĕţământulŭ şi scólele profesionale.**

Intrarea liberă pentru toţi.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873

EFECTELE	
Obligaţiunĭ rurali	104 ¾
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţii domeniali	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ	
Paris à vista	— —
» 3 luni	98 ⅝
Londra a vista	— —
» 3 luni	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni	.372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 15
Naţionale	73 70
Lose	104 65
Acţiunile băncei	983 —
Creditulŭ	338 —
London	109 15
Oblig. rurale ungare	81 40
» Temeşvar	80 25
» Transilvane.	79 40
» Croate	83 25
Argintŭ în mărfurĭ	108 —
Ducaţi	— —
Napoleonĭ	8 73

www.dacoromanica.ro

GRĂDINA G. JOANID STRADA POLONĂ No. 104

IMPORTANT PENTRU

AMATORĬ DE POMI RODITORI ŞI VIŢA

Mĕ grăbescŭ a atrage atenţiunea *Domnilorŭ amatorĭ de Grădină*, că timpulŭ presentŭ fiindŭ celŭ maĭ favorabilŭ pentru transportulŭ şi scóterea pomilorŭ; rogŭ dar pe toţĭ Domniĭ amatorĭ a face cererile cât maĭ de timpuriu, fiindŭ multŭ avantagiosŭ pentru prinderea pomilorŭ şi a viţeĭ.

Recomandŭ *Sămânţă de castraveţĭ de Smirna*, carĭ produce o calitate de castraveţĭ fórte frageţĭ, subţirĭ şi de o lungime de peste 2 palme, dramulŭ 10 banĭ.

Fasolea oreduluĭ, albă rotundă de America, aicĭ încă necunoscută, de o calitate deosebită, cu multŭ maĭ măruntă ca bobulŭ de masăre de o dulcéţă rarŭ, fierbe în 20 minute, dramulŭ 10 banĭ, ocaoa, 10 Leĭ noĭ. *Asemenea recomandŭ pentru sămânţă cartofĭ vineţĭ şi galbenĭ, numiţĭ ai frandeleĭ*, cultivaţĭ de mine însumi, de o calitate escelinte, cu preţŭ moderatŭ se vândŭ. Domniĭ amatorĭ, pot aşĭ procura catalogulŭ complectŭ alŭ Grădiniĭ mele, de la Magasinulŭ meŭ de librărie, calea Mogoşói No 40 vis-à-vis de Theatru.

Mĕ obligŭ, cu Espediarea tutulorŭ comandelorŭ, ale Domnilorŭ amatorĭ din Provinciĭ prin calea ferată, le voiŭ împacheta şi preda aicĭ la gară. dupe adresele date, **G. IOANID Librarulŭ.**

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remediŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ. între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţĭ anĭ şi carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta. precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemenea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Atvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea părului se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăcióse mătreaţă, şi în fine ce este **causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.**

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit,** spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., ounuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-ţecĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusemăgarĕscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'altĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membrĭĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoll, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capetenia

ANUNCIU. Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilor, Nemistuiriĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia pitar-Moşu strada Catunu No. 6. doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate

29 Strada Lipscani 29

LA CHINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

En gros.

CELU MAI NOU STABILIMENT

DE

DROGUE. COLONIALE, DELIGATESE. BEUTURI SI ALIMENTE STREINE

sub firma

En detail.

29 Strada Lipscanĭ 29

LA CINEZ

vis-a-vis de magasinulŭ

d-luĭ P. Enciulescu

DOBRICEANU RACOVIŢA & C-ie

Recomandămŭ Onorabiluluĭ publicŭ unŭ mare asortimentŭ bine arangiatŭ în tóte articolele de specialitatea nóstră, şi maĭ cu sémă în articolele de Colonialŭ necesare Caseĭ, tóte prospete şi noĭ.

Rugămŭ pe Onor. Publicŭ a ne visita Noulŭ nostru Magasinŭ, şi credemŭ că veţĭ rĕmânea fórte mulţumiţĭ, atâtŭ de calitatea mărfurilorŭ, câtŭ şi de serviciŭ.

Preţurile va fi cele maĭ consciinţióse.

PARTE DIN ARTICOLELE DE POSTU

Icre de Chefal, Icre negre moĭ şi Tescuite, *Stridiĭ Próspete*, Melcĭ de Transilvania, Uleu de Inu de Braşiov, Masline marĭ dulcĭ şi de Volo, Bureţĭ de Munte conservaţĭ, Minătărci, Caracatiţă. Marinată de helu, Sardele Rusescĭ. *Halva de Andrianopoli*, Tahânu, Uun-de-lemn franţuzesc, şi Grecescu I-a calitate.

Diverse deserturĭ pentru Postŭ.

Pentru abonamente, reclame şi anunciurĭ a se adressa la Typographia Naţională, strada Academieĭ No. 24.

ABONAMENTUL PENTRU ROMÂNIA.

	In oraşŭ:	In districte:
Pentru unŭ anŭ . .	24	30 leĭ n.
Pentru uà ½ anŭ .	12	15 »
Pentru treĭ luni . .	7	8 »

ANUNCIURI:

Linia mică pe pagina a IV. . 15 banĭ.
Reclame pe pagina a III. . . 1 leŭ n.
Pe pag. II 2 leĭ, pe pag. I, 3 leĭ n.

Pentru rubrica «inserţiunĭ şi reclame» Redacţiunea nu este responsabilă.

Epistolele nefrancate se refusă şi articoliĭ nepublicaţĭ se ardŭ.

Orĭ-ce Abonamente neinsoţite de valórea se refusă.

Abonamentele se facŭ numaĭ de la 1 şi 15 a le fie-cărui lunĭ.

PENTRU FRANCIA: se priimescŭ anunciurĭ şi reclame la D-niĭ ORAIN & MICOUD, rue drouot 9. Paris.

PENTRU AUSTRIA ŞI GERMANIA: la D PHILIPP LÖB, Wien Wollzeile No 2

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro

MERCURI, 7 MARTIE 1873. UNU NUMERU 10 BANI ANUL III—No. 314

TELEGRAFULU

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

PENTRU ABONAMENTE, RECLAME ŞI ANUNCIURI A SE VEDEA PAGINEA IV.

DEPEŞE TELEGRAFICE

(Serviciulŭ privatŭ alŭ Monitorului)

Paris, 16 Martiŭ. — Tractatulŭ relativŭ la evacuarea teritoriuluĭ francesŭ a fostŭ semnatŭ erĭ.

Berlin, 16 Martiŭ. — Alŭ patrulea miliardŭ va fi de totŭ achitatŭ la 5 Maiŭ. Miliardulŭ alŭ cincilea va fi vĕrsatŭ în patru plăţĭ egualĭ, carĭ se vorŭ efectua la 5 Iuniŭ, 5 Iuliŭ, 5 Augustŭ şi 5 Septembre. Imperatorele Germanieĭ se angagiază a evacua, la I Iuliŭ, departamentele Vosges, Ardenes, Moeuse şi Meurthe cu Belfort. Evacuarea nu va putea dura mai multŭ de patru sĕptĕmânĭ. Eră, ca garanţiă pentru cele douĕ plăţĭ carĭ vorŭ mai fi a se efectua, Verdunulŭ cu reionulŭ sĕŭ va remânea ocupatŭ până la 5 Septembre.

BUCURESCI, 6 MARTIE

In şedinţa de erĭ a Camereĭ, continuându desbaterea pe articolĭ asupra legeĭ pentru crearea băncĕĭ fonciare, s'a votatŭ până la articolulŭ 25.

Desbaterea a fostŭ mai animata asupra articolulŭ II. Domnuluĭ Gr. Sturza şi G. Brătianu punŭ unŭ amendamentŭ prin carĭ cerŭ ca, subt nicĭ unŭ pretestŭ şi în nicĭ unŭ casŭ, societatea de creditŭ fonciorŭ se nu cĕră despăgubire de la statŭ.

Acestŭ amandamentŭ era érăşĭ unŭ băţŭ pusŭ în rótele caruluĭ care trebue se ducă la unŭ resultatŭ bunŭ banca fonciera română, făcută prin proprietariĭ românĭ.

Dacă Camera arŭ fi luatŭ în consideraţiune acestŭ amandamentŭ, orĭ de câte orĭ guvernulŭ arŭ fi voitŭ sĕ se scape de acéstă bancă, orĭ de câte orĭ streiniĭ carĭ suntŭ interesaţĭ se pue mâna pe acéstă instituţiune arŭ fi făcutŭ presiune asupra celorŭ de la putere, ministriĭ îndată arŭ fi căutatŭ unŭ micŭ pretestŭ spre a desfiinţa asociaţiunea, de óre ce arŭ fi fostŭ prevĕdutŭ în lege că nu se póte cere nicĭ o despăgubire! Majoritatea Camereĭ însĕ a înţelesŭ acéstă manevră şi a respinsŭ acéstă perfidă întroducere în lege.

Cele l'alte articole aŭ fostŭ votate fără multă desbatere şi fără marĭ modificărĭ.

Desbaterea continuă adĭ.

Nu putemŭ sĕ ne oprimŭ a nu mai cugeta la faptele fără de legĭ ce am constatatŭ că se comitŭ de administraţiune în mai multe judeţe; nu putemŭ, decimŭ, sĕ ne oprimŭ, mai cu osebire, la cele petrecute şi la cele ce încă se petrécă în Prahova, şi carĭ se denunţă pe fiă care di prin presă.

Facia cu tăcerea din partea guvernuluĭ, bănuiala nóstră, cum am mai disŭ şi altă dată, cresce din di în di şi devine unŭ adevĕrŭ, că guvernulŭ este complicele acesteĭ administraţiunĭ criminale.

— Noĭ am denunţatŭ crimele şi jafurile ce s'aŭ comisŭ în Prahova de către administraţiune, şi nu numaĭ că nicĭ până astă-dĭ nu s'a datŭ satisfacţiunea cuvenită moraleĭ şi siguranţeĭ publice, prin îndreptarea administraţiuneĭ şi pedepsirea agenţilorŭ culpabilĭ, déră nu amŭ veḑutŭ nicĭ măcarŭ ca *Monitorulŭ oficiale* sĕ ne desmintă, cu naivitatea sea obicinuită, când negă faptele?

Ce sĕ face cu aceĭ agenţĭ administrativĭ şi fiscalĭ, carĭ s'aŭ constatatŭ că aŭ ordonatŭ jafurile şi torturele în Comuna Valea Călugărescă?

Ce se face cu ceĭ doui consiliarĭ carĭ îşĭ dederă sfîrşitulŭ în durerile grozave ale toturilorŭ, pentru că se împrotiviră jafurilorŭ ce s'aŭ făcutŭ în nenorocita lorŭ comună Valea-Călugărĕscă?

Ce se face cu Primarulŭ din comuna Valea-Călugărescă, carĕ s'a constatatŭ că nu a înregistratŭ mórtea celorŭ doui consiliarĭ carĭ fură omorîţĭ şi carĕ a toleratŭ jafurile şi torturele în Comună?

Ce se face cu aceĭ fonctionarĭ din administraţiunea superióre a judeţuluĭ, carĭ amenintară pe alŭ treilea consiliarŭ alŭ comuneĭ Valea-Călugărescă çă va avea totŭ sórta celorŭ alţĭ doui foştĭ colegĭ aĭ seĭ ce fură omorîţĭ, pentru că dĕnsulŭ denunţă justiţieĭ mórtea lorŭ?

Nimicŭ şi érăşĭ nimicŭ!

Toţĭ aceştĭ fonctionarĭ criminalĭ, suntŭ neclintiţĭ la posturile lorŭ şi continuă a intimida şi sfida lumea.

Ce-va maĭ multŭ?

Agenţiĭ criminalĭ, nu numaĭ că nu suntŭ depărtaţĭ din posturile lorŭ, déră încă suntŭ liberĭ, şi umblă prin tóte mijlócele, chiarŭ prin violinţe, a sterge orĭ ce urme de culpablitatea lorŭ. De şi justiţia a constatatŭ fără de legile lor, însĕ noĭ ne temem,— şi cu dreptŭ cuvêntŭ,—că aceste acte inviolabile ale eĭ sĕ nu fiă totŭ asia de violabile ca multe dosare ale judecătorilorŭ de instrucţiune din biurourile Ilfovuluĭ.

Unŭ importantŭ opŭ a eşitŭ de supt tiparŭ, subt titlulŭ *Igiena publică şi privată*.

Autorele acestuĭ opŭ este învĕţatulŭ nostru medicŭ Nicolae Negură.

Nu putemŭ a recomanda acestă lucrare, nicĭ atrage atenţiunea publiculuĭ asupra necesităţiĭ ce era de o asemenea scriere, de câtŭ reproducêndŭ *introducerea* în care se vede scopulŭ întregeĭ cărţĭ.

Étă întroducerea:

IGIENA PUBLICĂ ŞI PRIVATA

Instinctulŭ conservăreĭ a inspiratŭ ideia de a forma sciinţa igieneĭ, sciinţa vastă, fiindŭ că, pentru a conserva sĕnătatea, trebue a pătrunde în tóte instituţiunile societăţeĭ. — Maĭ înainte de a esista sciinţa medicineĭ organisate, legislatoriĭ vechĭ amestecaŭ în dogmele religiunelorŭ percepte de igienă. Astŭ-felŭ Moisi oprea pe jidovĭ de a mânca carne de porcŭ, din causă că acelŭ animalŭ conţine adesa unŭ verme (trichina spiralis) care, o dată în stomacŭ produce mórtea. — Pe de altă parte Moisi da Jidovilorŭ precepte pentru curăţenia corpuluĭ, însĕ şi acéstă sub forma religiósă, amenintându-ĭ cu pedépsa ceruluĭ, cu pedépsa luĭ Iahova. Maĭ târdiŭ, cândŭ spiritulŭ de conservare a străbătutŭ în populŭ, legislatoriĭ ca Licurg aŭ întrodusŭ în legislaţiune precepte de igienă, învocându argumentulŭ conservăreĭ patrieĭ — pentru că popululuĭ, căruea Licurg se adresa, îĭ era deja imprimatŭ în inimă simţulŭ conservăreĭ patrieĭ. — Dar cândŭ sciinţa începu a 'şĭ clădi edificiulŭ sĕŭ în populĭ, Hipocrates se adresĕza cu autoritatea sciinţeĭ şi, basatŭ pe natură, pe cause şi efecte, elŭ face a se simţi folósele sciinţeĭ şi face a fi ascultatŭ şi admiratŭ. Şi cu putea vorbi altŭ-felŭ omulŭ liberŭ de prejudiţiĭ, omulŭ republiceĭ? — Circumstanţele care se petrecŭ într'unŭ timpŭ, într'o ţeră, aŭ totŭ déuna înfluenţa asupra fiilorŭ eĭ. — Cu Hipocrates începe igiena ca sciinţă, — Părintele medicineĭ, dice unŭ igienistŭ, a trebuitŭ sĕ fie şi alŭ igieneĭ. Hipocrates dice: «fie care bólă (morbŭ) are o causă naturală», şi fără causa naturale nimica nu se produce. — Cercetându causele, se nasce sciinţa; îndepărtând causele, se nasce igiena. — Pe acéstă basă a isolăreĭ de ceĭ morboşĭ, se înfiinţă ospiciurile de bolnavĭ, şi în timpurĭ pe cândŭ nu se scia bine legea medicale a infecţiuneĭ, isolarea morboşilorŭ era dictată de simţulŭ de conservare. — Şi dacă amŭ căuta în istoriă, amŭ vedea că simţulŭ de conservare a mersŭ până la mândria de a-şĭ conserva specia frumósa, astŭ-felŭ Romanĭĭ strămoşiĭ nostrĭĭ aruncaŭ de pe muntele Tarpea orĭ ce copilŭ ce era diformŭ. Se sacrifica câţĭ va pentru totalitate. — Vechiĭ nostrĭ strămoşĭ credeŭ că ceĭ slabĭ de constituţiă şi diformĭ eraŭ o sarcină pentru patriă, şi Platon reproşa luĭ Herodicus că se ocupa a prelungi viéţa celorŭ bolnavicioşĭ. — Sub Romanĭ Igiena începe a se desvolta din ce

www.dacoromanica.ro

în-ce. Instituţiunile de băi publice suntu o dovadă despre acésta. Dupe ce Antonius Musa tămădui prin băile reci pe Augustu, înscripţiunea «în balneis salvus» (în băi veĭ fi sănătosu) deveni credinţa generale a Romanilorŭ. — Mecena a ordonatŭ construirea uneĭ băĭ magnifice, unde ómeniĭ fără miĝlóce plătea la ore ficsate de lege numaĭ o para (unŭ obolŭ). — Romaniĭ avéŭ în băile lorŭ încă obiceiulŭ care l'amŭ regăsitŭ şi noĭ în băile turcescĭ, adecă de a trage, a unge corpulŭ cu alifiurĭ séu unsorĭ. — Veciniĭ nostrĭ Ruşĭ aŭ şi astădĭ încă băĭ publice.

Gimnastica făcea în antichitate parte din igienă, parte din esistenţa publiculuĭ. Timpurile belicose, în carĭ trăiaŭ strămoşiĭ nostrĭ, pe lângă idea conservăreĭ, aveaŭ şi necesitatea forţeĭ corporale. Invenţiunile nuoĭ de arme aŭ făcutŭ să se uite acésta unŭ óre care timpŭ, până în timpurile nóstre. Suntŭ acuma douĕ-ₒecĭ anĭ, pe cândŭ şi eŭ faceamŭ cursulŭ gimnasialŭ în Berlin, s'a adoptatŭ pentru tótă Prusia gimnastica atâtŭ în scólele civile precum şi în acele militare. — Timpulŭ a doveditŭ câtŭ serviciŭ aduce acéstă instituţiune maĭ cu sémă uneĭ ţerĭ curatŭ militare ca Prusia. Religiuneă creştină conţine şi ea precepte înţelepte de igienă, de şi Cristŭ, ocupatŭ numaĭ de salutulŭ sufletuluĭ şi de împăcarea spiritelorŭ între ele, pare a negligie corpulŭ — acesta este numaĭ o părere. Totulŭ în legea creştină conţine precepte armonióse între ele, pentru împăcarea, conciliarea între ideĭ şi interese. Posturile, care suntŭ făcute la finitulŭ ierneĭ, suntŭ menite a prepara corpulŭ pentru căldurele vereĭ. Monastirile aŭ fostŭ instituite pentru temperarea poftelorŭ şi pentru lucrărĭ folositóre corpuluĭ şi spirituluĭ. — Multŭ timpŭ învĕtătura, educaţiunea Românilorŭ se făcea în monastirĭ; în acele locaşurĭ sânte se păstra candórea, credinţa, care suntŭ emanaţiunĭ ale igieneĭ adevărate.

In mŏnastirĭ se învăţa labórea care întăresce corpulŭ, privaţiunea care, slăbindŭ pasiunile, întărea înima şi devotamentulŭ pentru patriă; în monasterĭ se cultiva spiritulŭ care înobiléză inima şi fiinţa omuluĭ şi îlŭ pregătesce ca se lucreĝe pentru ţéră. Pe acele timpurĭ sântele monastirĭ eraŭ singurulŭ adăpostŭ pentru asemenea salutare instituţiunĭ şi scopurĭ. Religiuneă creştină a adusŭ dar, prin instituţiunile séle salutare, fructe igienice omenireĭ.

Bólele care prin resbelele ce se purtaŭ în timpurile de invasiĭ, aŭ făcutŭ pe ómeni se ĭ-a óre-care mĕsurĭ igienice de apărare. Aşa se lua mĕsurĭ contra ciumeĭ şaltorŭ plage ce apăsaŭ omenirea.—Cu anulŭ 1700 igiena începe viaţa sa politică. De atuncĭ începŭ a se lua mĕsurĭ întru câtŭ-va sciinţifice igienienice contra diferitelorŭ bóle care secera populaţiunile. Abia la 1802 se înfiinţă la Paris consiliulŭ de salubritate publică. Cu acésta igiena îşĭ începe are de unde tóte naţiunile începŭ a imita exemplulŭ.—In Angiia se înfiinţă la 1848 «general Board of health», prin unŭ actŭ alŭ parlamentuluĭ, consiliŭ generalŭ de sănătate a căruia putere este maĭ nemărginită în acéstă materiă de a face anchete în orĭ care oraşĭ unde numĕrulŭ morţilorŭ arŭ trece de 23 la miă, şi de a prescrie mĕsurĭ igienice care apoĭ se trimitŭ spre sancţiunea parlamentuluĭ. Maĭ există în Anglia o administraţie speciale «Register's office» care adună materialurile pentru o mare statistică medicală.

La Constantinopole există unŭ consiliŭ sanitarŭ centralŭ, sub preşedinţa unuĭ mare consiliarŭ; corespunde cu diferiţĭ delegaţĭ medicalĭ aĭ puterilorŭ streine şi cu acărora concursŭ lucréĝă. — Efectele igieneĭ în Turcia suntŭ aşa de marĭ că este recunoscutŭ, de ceĭ maĭ marĭ igienişti, că civilisaţiunea popululuĭ sĕ insinue prin medicină şi igienă.—De acolea vine că asociaţiunile religióse protestante trimitŭ emisarĭ, carĭ aŭ învĕţatŭ medicina, pentru a propaga creştinătatea. Aceştĭ misionarĭ se insinue uşorŭ prin ajutorulŭ ce daŭ suferinĝilorŭ.

Igiena capătă dĭn ĝi în ĝi o influenţă considerabilă asupra obiceiurilorŭ nóstre.— Necesitatea a învĕţatŭ pe stremoşiĭ de a purta haine de lână, precumŭ; iţarĭ şi sucmanulŭ de lână —Noutăţile care se aduse cu noua civilisaţiune, de a purta mătase, panză de olandă, pălărie de mătase, şi cele-l-alte haine de astă-ĝi, nu este în avantagiulŭ nostru. Clima aspră şi nestatornică în care trăimŭ, transacţiunele repeĝĭ ale atmosfereĭ, trecerea repede de la căldură la frigŭ considerabilŭ, schimbarea căldureĭ de ĝi cu recoréla şi umeĝiala simţitóre a nopţeĭ, suntŭ destule motive de a regreta hainele strămoşilorŭ noştrĭ de lână şi blănurile care purtaŭ. Dacă póte n'avemŭ pentru ce regreta işliculŭ ce se întrodusese o dată, nu avemŭ însĕ nicĭ unŭ motivŭ de a ne felicita de pălăriă, care nu apără capulŭ nicĭ de frigŭ nicĭ de căldură. Ce amŭ căştigatŭ óre schimbândŭ dulama pentru fracŭ?...

Măncarea de altă dată simplă şi pucinŭ variată, modificată apoĭ prin întroducţiunea mâncărelorŭ grecescĭ şi turcescĭ, acuma nemţescĭ şĭ francese, a fostŭ şi este unŭ isvorŭ de bóle intestînale.

Educaţiunea spirituluĭ şi a animeĭ, ce timpulŭ aduce progresivŭ popórelorŭ, a contribuitŭ la desvoltarea frumuseţeĭ corpuluĭ—déră şi la împedecarea crescereĭ luĭ. Se privimŭ pentru acésta poporulŭ Italieĭ, şi chiarŭ alŭ Francieĭ, şi ne vomŭ convinge cătă influenţă are turmentele spirituluĭ asupra crescereĭ corpuluĭ. — Cu tóte acestea durata meĝiă a viăţiĭ omuluĭ nu e maĭ mică de câtŭ în anticitate. Din contra, durata este maĭ lungă, şi acesta e consecuenţa îmbunătăţirilorŭ igienice din altă privire, adecă a canalisărilorŭ, a culturеĭ pămĕntuluĭ, a ospitalilorŭ, a asilelorŭ pentru copiĭ găsiţĭ, şaitelorŭ aseminea. Dacă perfecţiunea vécurilorŭ n'a ajunsŭ la ce este maĭ perfectŭ pentru conservare, celŭ puţinŭ se póte crede că a ajunsŭ la ce e maĭ puţinŭ vătămătorŭ.

Influenţa localităţilorŭ asupra desvoltăreĭ omuluĭ era cunoscută încă de ceĭ vechĭ. Antheopologia de la Cos ₫icea: «Acea ce unŭ pămĕntŭ nasce, este conformŭ cu dênsulŭ, şi omulŭ nu se depărtéĝă de acéstă lege comună.»—Dupe acéstă lege a natureĭ localităţilorŭ, trebuescŭ conformate legile politice ale unuĭ statŭ. Acésta ideiă a inspiratŭ luĭ Montequieu scrierea nemuritoruluĭ seŭ opŭ *«Esprit des lois»* (spiritulŭ legilorŭ.) — Ideia acestuĭ opŭ este de a pune în armoniă legislaţiunea popórelorŭ cu forma guvernamintelorŭ lorŭ, şi cu natura particulară a climeĭ.—Montesquieu demonstréĝă, imitându pe Hipocrates, cumŭ legile servitudineĭ aŭ raportŭ cu natura climeĭ.

De atuncĭ cu descoperirile nouĭ în physică, în chemiă şi în medicină, igiena şa luatŭ sborulŭ eĭ.—Autorĭ ca Locke a scrisŭ educaţiunea physică, ca Winslow despre primejdiele baleinelorŭ la rochiile femeilorŭ, Blagden şi Fordyce acupra variaţiunilorŭ temperaturеĭ umane, Vick d'Azyr asupra mefitismuluĭ şi de Thouret asupra înmormêntărilorŭ. O celebritate ca Sanctorius a tratatŭ, în modulŭ celŭ maĭ grandiosŭ, despre alimente, apoĭ Ramazzini despre bólele artisanilorŭ, în unŭ uvragiŭ de care toţĭ autorĭ vorbescŭ ca de opulŭ celŭ maĭ celebru alŭ véculuĭ alŭ XVIII-lea

Evenimentele din Spania

Adunarea Naţională din Madrid a luatŭ în consideraţinne proectulŭ guvernuluĭ privitorŭ la nouele alegerĭ şi la convocarea uneĭ constituante.

Preşedintele Adunărĭĭ, depunându-şĭ mandatulŭ, a declaratŭ că nu va face oposiţiune guvernuluĭ.

D. Figueras a pronunciatŭ unŭ discursŭ *în favórea conciliaţiuneĭ între tóte elementele liberalĭ*, şi a invitatŭ tóte partitele conservatóre a avea încredere în Republică.

Votulŭ Adunărĭĭ a fostŭ salutatŭ la Madrid cu demonstraţiunĭ entusiaste de bucuriă, făcêndŭ să se urce valorile la Bursă.

Organulŭ oficialŭ, anunciândŭ plecarea D-luĭ Figueras la Bascelona, unde s'arŭ fi ivitŭ óre-carĭ turburărĭ, ₫ice că aceste turburărĭ arŭ fi provenitŭ din causă că căpitanulŭ generalŭ din acelŭ oraşŭ a fostŭ lipsitŭ de energiă, într'unŭ momentŭ criticŭ. Ministrulŭ Pi y Margall însuşĭ a declaratŭ înaintea Adunărĭĭ că numitulŭ căpitanŭ generalŭ s'a abătutŭ de la datoriele séle şi că a fostŭ isgonitŭ din armată.

D. Perales a refusatŭ candidatura la preşedenţi a Adunărĭĭ Naţionale.

Alegerile suntŭ ficsate pentru 10 Aprilie.

Constituanta se va aduna la 1 Maiŭ.

O telegramă de la 10 ne arétă că nisce manifestaţiunĭ aŭ avutŭ locŭ la Madrid din partea membrilorŭ internaţionaleĭ şi soldaţilorŭ. Ne aducemŭ aminte în acéstă privinţă că nu este pentru prima óră de cândŭ noutăţile din Spania punŭ înainte internaţionala. Pentru ce se maĭ caute cine-va la Londra explicaţiunea scenelorŭ pe care pasiunile umane le face inseparabile de orĭ ce mare transformaţiune politică séu socială? *Răt̆aciţĭ*, suntŭ deja pretutindenĭ; *intransigenţĭ* suntŭ în tóte ţĕrile şi în tóte partitele.

Unŭ comitetŭ revoluţionarŭ centralŭ se susţine că arŭ funcţiona la Madrid.

Consiliulŭ miniştrilorŭ va fi presidatŭ în absenţa D-luĭ Figueras de D. Pi y Maragall.

Republica a fostŭ proclamată la Porto-Ricco.

Carlişţiĭ aŭ distrusŭ unŭ apeduce alŭ drumuluĭ de ferŭ de Nord, şi aŭ occupatŭ astŭ-felŭ comunicaţiunile Spanieĭ cu Francia. — Afară de acésta, aŭ opritŭ unŭ trenŭ între Valansa şi Tarragona şi aŭ pusŭ mâna pe corespondinţe.

Sgomotulŭ, dupe care carlişţiĭ arŭ fi înconjuratŭ Pampeluna, se desminte; e prea lesne de înţelesŭ, fiindŭ că altŭ-ceva este de a dĕrâma unŭ apeduce, d'a rîdica raiurile, de a sfărâma pe trecĕtorĭ, şi altŭ a ceva încerca pericolulŭ uneĭ lupte serióse.

UNŬ ACCIDENTŬ TERIBILŬ

Unŭ corespundinte din Smyrna alŭ fóieĭ la *Gazette des Etrangers* ne aducc amănuntele urmă-

www.dacoromanica.ro

tóre despre unŭ accidentŭ grozavŭ întêmplatŭ în acelŭ oraşŭ:

Nuvelele cele maĭ triste ne vinŭ din insula Samos: se pare că de la 1. Februariŭ insula întrégă este sub influenţa unuĭ curentŭ electricŭ; sguduiturile se succedŭ cu o putere şi o rapiditate ecstraordinară. Panica este generale, şi populaţiunea inspăimântată prin suvenirea desastreloru, precumŭ şi prin catastrófele recente de la Metelin şi Mar maritza, s'a refugiétŭ pe câmpiĭ şi prin munţi. Unŭ sgomotŭ suteranŭ, continuŭ, spăimântorŭ, isbesce populatiunea de stupóre. Indată ce acéstă nuvelă a parvenitŭ aicĭ, fregata cu vaporĭ a Statuluĭ, *Ertoyroulŭ*, a plecatŭ ducêndŭ provisiunĭ, corturĭ şi ajutóre de totŭ felulŭ.

Şi, acumŭ, unŭ cuvêntŭ despre drama ce a aruncatŭ Smyrna în consternaţiunea cea maĭ profundă:

Loculuĭ acesteĭ horibile drame este unŭ stabilimentŭ de cafenea cu numele de *Kivoto*; acestŭ stabilimentŭ este ziditŭ pe piloţĭ destulŭ de înaintaţĭ în mare, carĭ la extremitate nu mesură maĭ multe de 10 metre adêncime. De maĭ multe çile, DD. Dusaud, fraţĭ, antreprenoriĭ cheiuluĭ din Smyrna, făcuseră cunoscutŭ în maĭ multe rânduri proprietaruluĭ că cafenéoa sea nu maĭ presintă nicĭ o soliditate, şi ĭ recomandase de a nu maĭ lăsa sĕ intre niminĭ într'ênsa, pentru a evita o catastrófă; déră acestŭ miserabile nu ţinu nicĭ o socotélă de recomandaţiunile salutariĭ ale ómeniloru de artă. Elŭ închiriă cafenéoa sea uneĭ companiĭ d'acrobaţĭ care se oferise a da o mare representaţiune.

Populaţiunea nóstră uvrieră, totŭ-dé-una prea lacomă de aceste felurĭ de jocurĭ, se grăbi a alerga la acestŭ jocŭ, şi la optŭ ore şi jumătate sala era plină. Represintaţiunea începu la nouĕ ore; şi cea maĭ mare parte din asistenţĭ, carĭ vedeaŭ acestŭ felŭ de exerciţiuri pentru prima óră, ne maĭ simţinduse de bucurie, se dedéŭ la libaţiunĭ carĭ trebuiaŭ, vaĭ! dupe câte-va minute sĕ le fie atâtŭ de fatale. In adevĕrŭ, dupe unŭ momentŭ temelia cafeneleĭ fu uşure sguduită, şi în sguduiturâ unŭ gémŭ se sparse. Asistenţiĭ înspăimântaţĭ se sculă repede şi voiră să părăsésca sala, déră directorele cafeneliĭ intervine, asecură că sguduitura provenea dintr'unŭ uşure cutremurŭ de pământŭ, şi asistenţiĭ liniştiţĭ reluară locurile lorŭ.

D'âbia trecură cinci minute, şi unŭ strigătŭ generale resună din tóte părţile: *păḑiţi! păḑiţi!* Şi în maĭ puţinŭ timpŭ de câtŭ trebue pentru a o scri, cafenéoa se mişcă din locu-ĭ, se cufundă, se derâmă, dispare în mare cu cea maĭ mare parte din persónele carĭ se găséŭ într'ênsa. Aceştĭ nenorociţĭ, căḑuţĭ grămadă sub plafondulŭ clădireĭ, se desbăteaŭ în apă, şi fie-care voindŭ să scape resultă o confusiune aşa că orĭ ce scăpare devine imposibile. Ceea ce se petrecu atunci este imposibile a se descrie: strigăte de disperare eşeaŭ din treĭ-sute cinci-çecĭ de pepturĭ, treĭ-sute-cinci-çecĭ de nenorociţĭ se luptaŭ cu mórtea, mórte oribilă cum nu maĭ fu nicĭ-odată. «Scăpaţi-ne! scăpaţi-ne! suntemŭ perduţi!» Acésta oribile agoniă dură treĭ minute; se maĭ aude încă unŭ mare strigătŭ; era adio supremŭ... maĭ multŭ nimicŭ... lugruba tăcere a morţiĭ!

Ingroḑitórea nuvelă se respândi în oraşŭ cu rapiditatea fulgeruluĭ, şi în maĭ puţinŭ de o jumĕtate oră maĭ multŭ de cinci miĭ persóne staţionaŭ pe marginile cafeneliĭ: eraŭ părinţi, eraŭ mume aĭ cărorŭ copiĭ, aĭ cărorŭ socĭ lipséŭ d'acasă, şi carĭ la nuvela teribileĭ nenorociriĭ alergaseră cu grăbire la locŭlŭ sinistruluĭ. In acéstă mulţime compactă, terifiată, nu se auḑea de câtŭ acestea:

«Aĭ vĕḑutŭ pe bărbatulŭ meŭ, pe copilulŭ meŭ, pe frate-meŭ?» Acésta dură până diminéţa, când unŭ spectacolŭ spăimântătorŭ se oferă ochilorŭ spectatorilorŭ. Cantitatea de cadavere plutéŭ pe mare; maĭ era încă mulţĭ carĭ lipséŭ, şi carĭ eraŭ probabilimente subt vasea prea profundă în acéstă parte. DD. Dusseaud fraţĭ, bine-voiră a se punĕ cu totulŭ la dispositiunea autorităţiloru, şi se începu a se ridica derămăturile şi a se lucra pentru a scóte cadavrele. G. S. Mgr. Spacapietra, archiepiscopulŭ Smyrneĭ, şi DD. Cumberbatch, Consululŭ Engliterei, Aubrat Consululŭ Franciеĭ, asistaŭ la acéstă lugubră ceremoniă. Până în momentulŭ în care îţĭ scriŭ s'a scosŭ din apă maĭ multŭ de o sută cadavre, şi suntŭ încă multe, vaĭ! carĭ nu s'aŭ găsitŭ. Urbea a luatŭ doliulŭ, afacerile aŭ fostŭ suspense, clopotile de la tóte monastirile resunaŭ, balurile aŭ fostŭ amânate; pretutindinea doliŭ, pretutindinea consternaţiă. Smyrna va păstra multŭ timpŭ suvenirea acesteĭ nopţĭ pentru totŭ-dé-una nefastă, şi acéstă dramă se va numĕra între catastrofele cele maĭ îngroḑitóre ce aŭ avutŭ sĕ înregistresc analele urbeĭ nóstre.

DIVERSE

Tentativa de tâlhăriă. Dumnică séra 25 Februariŭ, 3 indiviḑĭ de naţionalitate grecĭ, se pregătiră a jefui pe D. Ştefan Hagi Anghel, pe care-lŭ presupuneaŭ avêndŭ în casă 80,000 galbenĭ. Astŭ-felŭ se pregătiră, şi în lipsa D-luĭ Hagi Anghel, pătrunseră în casele acestuia din calea Văcărescĭ, pândindŭ momentulŭ sosiriĭ victimeĭ. D. Hagi Angel nu fu multŭ aşteptatŭ, şi întrândŭ pe uşă se vĕḑu înconjuratŭ de tâlharĭ carĭ năvăliră asupra-ĭ spre a-lŭ sufoca. Strigătulŭ curagiosŭ alŭ pacientuluĭ şi tumultulŭ ce făcea tâlhariĭ în oribila lorŭ acţiune, traseră pe sergenţĭ, şi culpabilĭ prinşi fură tradaţĭ justiţiĭ.

* * *

Unŭ alienatŭ. Este maĭ multŭ de treĭ anĭ de cândŭ Dincă Stan, din comuna Bolintinulŭ din délŭ, a plecatŭ d'acasă părăsindu-şĭ socia, şi a întratŭ în pădurea Creţulésca în apropierea aceleĭ comune. De acolo, elŭ nu eşea de câtŭ numaĭ fórte rarŭ în timpulŭ nopţeĭ, cândŭ mergea acasă şi lua rufe, haĭne şi orĭ ce găsea şi pleca éră-şĭ în pădure. Nimenĭ nu putea sĕ afle cum trăia elŭ în acea pădure. In fine acumŭ de curêndŭ, viindŭ éraşi nóptea acasă în satŭ, femeea luĭ vĕḑêndu-lŭ încunosciinţă pe fraţĭ şi rude. Cu toţiĭ se adunară la casa unde se afla individulŭ, voiră se intre în întru, găsiră însĕ uşa închisă. Unulŭ din fraţiĭ sĕĭ forţă uşa cu unŭ ferŭ de plugŭ şi intră în casă. Dincă Stan îlŭ întêmpină, infigêndu-ĭ în piciorŭ o pereche de fórfecĭ ce le avea puse într'unŭ ciomagŭ. Ceĭ alţĭ fraţĭ şi rude săriră asupra-ĭ, puseră mâna pe acestŭ individŭ estravagantŭ şi-lŭ deteră în séma primaruluĭ. Adusŭ în Capitală, parchetulŭ a avisatŭ Consiliulŭ medical, spre a esamina starea luĭ mintală.

(Dreptulŭ)

* * *

Preţulŭ uneĭ pălmuiriĭ. Intr'una din principalele cafenele din Viena, într'o séră douĭ consumatorĭ, începêndŭ a se certa, ajunseră la fapte. D. B... dete o palmă D-luĭ R..., care se grăbi a reclama imediatŭ în contra agresoruluĭ sĕŭ.

Tribunalulŭ, chiămatŭ a judeca afacerea, recunoscu pe D. B... culpabilŭ, cu circomstanţe atenuante, şi-lŭ condamnă la 2 fiorinĭ de amendă.

Dar care nu fu mirarea judecătoruluĭ, şi a auditoruluĭ, auḑindŭ pe pîrîtŭ strigândŭ cu unŭ glasŭ răguşitŭ:

— 2 fiorinĭ e prea puţinŭ! Gândiţi-vĕ că o palmă la Viena s'a plătitŭ totŭ-dea-una 5 fiorinĭ, şi cu preţurile ce suntŭ astă-çĭ, într'adevĕrŭ nu este plătită!

* * *

Scopiţiĭ în Rusia. Seria marelorŭ procese ale a filiaţilorŭ secteĭ *scopiţilorŭ* a începutŭ dinaintea Tribunaluluĭ aronismentuluĭ de Moscwa.

Celŭ dintêiŭ este acela alŭ luĭ Sobolen Sahiten şi consorţĭ. Suntŭ nouĕ-spre-çece de martorĭ. Secta, care nu compta în 1808 de câtŭ paĭ-spre çece aderenţĭ a crescutŭ aşa de repede în câtŭ astă-çĭ numĕră 5444 membriĭ, din carĭ maĭ multŭ de 2,000 femeĭ. St. Petersburg e consideratŭ ca centrulŭ sĕŭ. Tóte clasele sociĕtăţiĭ suntŭ representate. Dupe observaţiunile luĭ Veniu Kow, asupra efectelorŭ mutilaţiuneĭ, pe carĭ şi le înfligе totŭ-dea-una singurĭ, resultă că scopiţii se bucură de o lungă viaţă, suntŭ marĭ de taliă, umeriĭ drepţĭ, aŭ o voce de femeiă şi n'aŭ nicĭ barbă nicĭ mustăţĭ.

* * *

O anecdotă care descriă câtŭ se póte de bine flegma americană. Unŭ vaporŭ din Londra, străbătea 10 mile ale séle pe oră, cândŭ de-o-dată auḑi înainte acestŭ ţipetŭ sinistru:

— Unŭ omŭ în mare!

— Stop! făcu căpitanulŭ.

Dupe aceea întorcêndu-se către comptabilulŭ bastimentuluĭ çise:

— A plătitŭ voiagiulŭ sĕŭ?

— Yes (da) rĕspunse casiernlŭ.

— *Pe drumŭ!* strigă căpitaaulŭ.

Şi bastimentulŭ îşĭ urmă calea.

* * *

Apucatŭ din iuţélă. O sócră este fórte bolnavă... ginerile vorbeşte cu doctorulŭ într'unŭ colţŭ:

— Eĭ bine, doctore?

— Este prea rĕŭ... dar póte merge aşa vr'o treĭ patru anĭ încă.

— Acésta arŭ fi grozavŭ!... a suferi ast-felŭ... şi atâtŭ de multŭ... mĭ-arŭ plăcea maĭ bine s'o ştiŭ că e mórtă...

— Mĕ sperĭ...

— Cu tóte acestea e prea naturalŭ.

(La Gazette des Etraugers)

NECROLOGŬ

O durerósă scire din Craiova ne face cunoscută perderea ce a încercatŭ acelŭ oraşŭ, lipsa ce s'a făcutŭ între ómeniĭ oneştĭ, patrioţĭ şi neinteresaţĭ.

Boicea Radianu, fostŭ de maĭ multe orĭ representantele Craioveĭ în Adunările ţĕreĭ, de la Divanulŭ Ad-hoc până la 1871,—când consolulŭ prusacŭ ne-a adusŭ la putere într'o nópte de origiă pe actualulŭ ministeriu;—unulŭ din ceĭ maĭ activĭ bărbaţĭ, care a luatŭ parte şi la 1848; fostŭ prefectŭ în atâtea rînduri, iubitŭ şi stimatŭ de toţĭ câţĭ l'aŭ cunoscutŭ, a muritŭ totŭ aşa de săracŭ ca şi Bolinténu, ca şi Eliade.

Nu putemŭ se nu regrétămŭ acéstă durerósă perdere, cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ asemenea ómenĭ suntŭ fórte puţinĭ în ţĕră la noĭ.

CURSULU ROMÂNŬ

Bucurescĭ, 3 Martie 1873.

EFECTELE	
Obligaţiunĭ rurali	104 3/4
» Strusberg	46 —
» Oppenheim	— —
Obligaţiĭ domenialĭ	96 —
» căilorŭ ferate	46 —
Societatea gen. gaz	395 —
Dacia, comp. d'asig.	— —
Mandate	— —
Imprum. municipalŭ	18 75

SCHIMBULŬ

Paris à vista	— —
» 3 luniĭ	98 5/8
Londra a vista	— —
» 3 luniĭ	25 20
Berlin a vista	— —
— 3 luni	372 —
Marsilia	— —

CURSULU VIENEI

Viena, 8 Februar. 1873 s. n.

EFECTELE	
Metalice	71 —
Naţionale	73 50
Lose	104 70
Acţiunile băncеĭ	986 —
Creditulŭ	337 25
London	109 20
Oblig. rurale ungare	81 50
» Temeşvar	80 —
» Transilvane.	79 50
» Croate	83 25
Argintŭ în mărfurĭ	107 80
Ducaţĭ	— —
Napoleonĭ	8 71

www.dacoromanica.ro

GRĂDINA G. JOANID STRADA POLONĂ No. 104

IMPORTANT PENTRU

AMATORĬ DE POMI RODITORI ŞI VIŢA

Mĕ grăbescŭ a atrage atenţiunea *Domnilorŭ amatorĭ de Grădină*, că timpulŭ presentŭ fiindŭ celŭ maĭ favorabilŭ pentru transportulŭ şi scóterea pomilorŭ; rogŭ dar pe toţĭ Domniĭ amatorĭ a face cererile cât maĭ de timpuriu, fiindŭ multŭ avantagiosŭ pentru prinderea pomilorŭ şi a viţeĭ.

Recomandŭ *Sămânţă de castraveţĭ de Smirna*, carĭ produce o calitate de castraveţĭ fórte frageţĭ, subţirĭ şi de o lungime de peste 2 palme, dramulŭ 10 banĭ.

Fasolea oreduluĭ, albă rotundă de America, aicĭ încă necunoscută, de o calitate deosebită, cu multŭ maĭ măruntă ca bobulŭ de masăre de o dulcéţă rarŭ, fierbe în 20 minute, dramulŭ 10 banĭ, ocaoa, 10 Leĭ noĭ. *Asemenea recomandŭ pentru sămânţă cartofĭ vineţĭ şi galbenĭ, numiţĭ ai frandeleĭ*, cultivaţĭ de mine însumi, de o calitate escelinte, cu preţŭ moderatŭ se vândŭ. Domniĭ amatorĭ, pot aşĭ procura catalogulŭ complectŭ alŭ Grădiniĭ mele, de la Magasinulŭ meŭ de librărie, calea Mogoşoi No 40 vis-à-vis de Theatru.

Mĕ obligŭ, cu Espediarea tutulorŭ comandelorŭ, ale Domnilorŭ amatorĭ din Provinciĭ prin calea ferată, le voiŭ împacheta şi preda aicĭ la gară. dupe adresele date, **G. IOANID Librarulŭ.**

RENOVAŢIUNE A CULÓREI NATURALE DE PĂRU

prin preparatulŭ de văpsitŭ părulŭ. aprobatŭ până acuma ca celŭ maĭ eccelentŭ şi nevătămătorŭ sănătăţeĭ

PHYSICHROM

Acestŭ remedĭŭ de regeneraţinne de păr eccelentŭ în miraculósele sale efecte. prevĕdutŭ cu eticheta nóstră protectrice s'a aprobatŭ prin necontestabilele sale preferinţe estraordinarie atâtŭ, în câtŭ fără d'a avea maĭ întâiŭ trebuinţă d'uă particulară recomandaţie acesta şa assiguratŭ primulŭ rangŭ, între tóte asemenea preparate ce s'aŭ presentatŭ într'unŭ cursŭ de maĭ mulţĭ anĭ şi carĭ cea maĭ mare parte suntŭ vătămătóre sănătăţeĭ, pe cândŭ acesta precumŭ ne învaţă esperienţa, se întrebuinţédă chiarŭ de persóne de cea maĭ înaltă posiie şi cele maĭ scrupulóse în asemcnea lucrurĭ cu uă confidenţă bine justificată.

Aţvantagiurile particulare ale acestuĭ preparatŭ de regeneraţiune de păr consistă maĭ specialemente că se póte aplica de fie-care omŭ cu mare înlesnire şi fără dificultăţĭ, căcĭ părulŭ se póte văpsi după dorinţă, din gris în blondŭ deschisŭ şi închisŭ, brunŭ până în celŭ maĭ profundŭ negru, fără de a atinge pelea în celŭ maĭ micŭ gradŭ, căcĭ numaĭ părulŭ primesce primitiva s'a culóre naturală, făcânduse móle ca catifea cu unŭ renoitŭ lucidŭ, crescerea păruluĭ se confórtă şi părulŭ se deliberă de aceste supărăciósc mătreaţă, şi în fine ce este **causa principală — acestŭ preparatŭ este nevătămătorŭ sănătăţeĭ.**

Depositulŭ principalŭ alŭ acestuĭ remediŭ este: **Viena, Wieden, Haustrasse 16, farmacia la heil. Dreifaltigkeit,** spre a adresa comande verbale şi epistolare.

Preciulŭ unuĭ flacon dublŭ este 3 fior., aunuĭ simplu 1 f. 50 cr. impreună cu instrucţiune de întrebuinţar.

9. WIENA SEILERGASSE 9.

IOSEF GIANI

STOFE DE MATASE ŞI CATIFELE

DE PRIMA CUALITATE

Pentru Rochĭ de Dame şi Costume

CUMŬ ŞI

TROUSSEAUX, FOULARDS & CACHE-NEZ

Firmă stabilită la 1792, stătătore de optŭ-decĭ anĭ şi ne schimbată.

Cereri de mostre trebue neapăratŭ se fiă francate.

ANUNCIU.

Se recomandă onorab. publicŭ că posede cea maĭ bună cunoscinţă, pentru curarisarea şi vindecarea a diferitelouŭ rănĭ de scrofurĭ.

Doriiorĭĭ se potŭ informa la D-na Zinca Alecsandrésca, strada Herăstrău No. 76.

SIROP ANTIPHLOGISTICU DE BRIANT

AFECTIUNI DE PEPTU, GUTURAIURI, &.

Acestŭ sirop d'unŭ gustŭ din cele maĭ plăcute, are uă eficacitate sicură, constatată prin tr'unŭ raportŭ oficiale, contra guturaiuluĭ, catarulŭ, Grippă, tusę măgăréscă şi contra tutorŭ inflamaţiunilorŭ şi suferinţelorŭ de peptŭ. Printre celebrităţile medicale carĭ l'aŭ patronatŭ în timpŭ de 40 de anĭ, vomŭ cita pe marele LAENNEC, GUERSANT, de la spitalulŭ copiilorŭ; VAUQUELIN, director alŭ scóleĭ de Pharmaciă s'alţĭ medicĭ de spitaluri, profesorĭ aĭ facultăţiĭ şi membrĭ Academieĭ de Medicĭnă diŭ Paris.

Pharmacopea, rue de Rivoli, 150, à Paris

Depositu în Pharmacopeele de capeteniă

Recompensă la esposiţiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoplesieĭ, Paralisieĭ, Ameţeleĭ pe mare, Colereĭ, Vaporilorŭ, Nemistuiriĭ, Colicelorŭ, etc.

BOYER

Singurŭ succesore alŭ Carmilorŭ

Paris, 14, rue Taranne

Depositŭ la primile case de comerciŭ

De vêndare

Uă pereche Case situate în culórea Galbenă suburbia pitar-Moşu strada Catunu No. 6. doritori de a le cumpera să se adreseze chiar in acea proprietate.

CAILE FERATE ROMANE, MERSUL TRENURILOR

BUCUREŞCĬ—GIURGIU ŞI VICI-VERSA

BUCURESCI	9 00	dimin.	3 00	séra
Gilava	9 14	—	3 14	—
Vidra	9 29	—	3 29	—
Comana	9 57	—	3 57	—
Bănésa	10 25	—	4 25	—
Frătescĭ	10 48	—	4 48	—
GIURGIŬ	11 00	—	5 00	—
GIURGIŬ	8 50	dimin.	8 50	séră
Frătescĭ	9 40	—	9 04	—
Bănésa	9 27	—	9 27	—
Comana	10 5	—	10 55	—
Vidra	10 30	—	10 30	—
Gilava	10 45	—	10 45	—
BUCURESCI	10 57	—	10 57	—

BUCUREŞCĬ-PITESCI.

Bucurescĭ	Plec. 7 30	dimin.	3 00 d. am.
Chitilla	7 51	—	3 21 —
Ciocaneştĭ	8 25	—	3 58 —
Ghergani	8 58	—	4 31 —
Titu	Plec. 9 42	—	5 14 —
Găescĭ	Plec. 10 38	—	6 18 —
Leordenĭ	11 13	—	6 59 —
Goleştĭ	11 49	—	7 40 —
Piteştĭ	12 10	d. am.	8 05 séră.

PITESCI-BUCURSI.

Pitescĭ	Plec. 7 00	dimin.	4 30 d. amĭ
Golescĭ	7 17	—	4 47 —
Leordenĭ	7 53	—	5 23 —
Găescĭ	Plec. 8 45	—	6 15 —
Titu	Plec. 9 45	—	7 20 —
Ghergani	10 11	—	7 51 —
Ciocănescĭ	11 44	—	8 28 —
Chitila	11 17	—	9 06 —
Bucurescĭ	11 46	—	9 40 séra

TECUCI-BERLAD

Tecuciŭ	Plec. 5 00	dimin.	12 00 d. am.
Berhecĭ	5 36	—	12 32 —
Ghidigenĭ	6 11	—	1 04 —
Tutova	6 32	—	1 26 —
Berlad	7 14	—	2 04 —

BERLAD-TECUCI

Berlad	8 30	dimin.	4 00 d. am.
Tutova	9 04	—	4 34 —
Ghidigenĭ	9 21	—	4 51 —
Berhecĭ	9 59	—	5 59 —
Tecuciu	10 34	—	6 00 séra

Linia Roman-Viena

ŞI VICE-VERSA.

Plecarea din Roman	4 53	9 19
— Paşcanĭ	6 27	10 24
— Iaşi	9 14	1 42
— Botoşanĭ	—	2 10
— Suceava	9 54	12 31
— Lemberg	3 45	10 43
Sosirea în Viena	7 29	5 20
Plecar. din Viena	8 00	10 30
— Lenberg	12 15	6 47
— Suceava	7 21	4 44
— Botoşanĭ	—	2 54
— Iaşi	7 39	3 40
— Paşcanĭ	10 44	6 47
Sosirea în Roman	12 16	7 53

Linia Bucurescĭ-Galaţĭ-Roman

Bucurescĭ.	5 40	s.	8 20	dim.	3 30	d. a.
Chitila	6 01		8 37		—	
Buftea	6 25		8 54		—	
Perişŭ	7 06		9 21		—	
Crivina	7 33		9 42		—	
Ploescĭ			10 30		5 15	
Valea Călug.			10 50		—	
Albescĭ			11 05		5 46	
Mizil			11 49		6 18	
Ulmenĭ			12 29		—	
Monteoru			12 45		—	
Buzeŭ			1 45		8 00	
Cilibia			2 19		—	
Faureĭ			2 57		9 15	
Ianca			3 35		—	
Muftiŭ			4 08		—	
Brăila	7 25	dim.	5 45		11 25	
Barboşi	9 45		5 50		10 30	
	10 35		6 30		20	

Galatz	7 40	dim.	11 00	nóp
Barboşi	8 30		12 25	
Serbeştĭ	8 53		—	
Prevalŭ	9 25		—	
Han.-Conachi	9 46		—	
Iveştĭ	10 13		—	
Tecucĭ	11 10		3 00	
Mărăşeştĭ	11 46		3 40	
Pufeştĭ	12 26		—	
Adjud	12 49		4 39	
Sascut	1 19	d.a.	—	
Racaciune	1 50		5 46	
Valea-Sécă	2 24		—	
Băcăŭ	3 00		6 56	dim.
Galbini	3 36		—	
Roman	4 18		8 16	

Linia Roman-Galaţĭ-Bucurescĭ

Roman	1 30	d.a.	9 20	nóp.	Galaţĭ	9 00	dim.	8 30	nóp.	4 20	nóp.
Galbenĭ	2 09		—		Barboşi	9 42		9 25		5 25	
Bacăŭ	3 03		10 50		Brăila	10 35				6 30	dim.
Valea-Sécă	3 24		—		Muftiŭ	11 12				—	
Răcăciuni	3 55		11 48		Ianca	11 45				—	
Sascut	4 28		—		Făureĭ	12 23				8 08	
Adjud	4 55		12 68		Cilibia	1 01	d.a.			—	
Pufescĭ	5 23		—		Buzeŭ	2 15				9 40	
Mărăşescĭ	5 52		1 45		Monteoru	2 36				—	
Tecucĭ	7 00	nóp.	2 55		Ulmenĭ	2 50				—	
Ivescĭ	7 35		—		Mizil	3 31				10 40	
Hanu-Conaki	8 11		—		Albescĭ	4 09				11 14	
Preval	8 34		—		Valé-Călugă.	4 27				—	
Serbescĭ	9 10		—		Ploescĭ	5 10		7 00	dim.	11 53	
Barboşi	9 50		5 30		Crivina	5 43		7 41		—	
Galaţi	10 35		6 15	dim.	Periş	6 05	nóp.	8 13		—	
					Buffa	6 31		8 50		—	
					Chitila	6 49		9 18		—	
					Bucuresci	7 09		9 42		1 30	d.a.

Girante responsabilŭ DUMITRU KRISTEA. Tipografia Naţională, Strada Academiĭ No. 24.

www.dacoromanica.ro